

α. = slova cea dintâi a grecilor, ce se zice alfa. Care la număr scriindu-se cu lovire deasupra $\acute{\alpha}$ = 1. Sau cel dintâi, iar adăugându-se o coadă α = 1000.

α în loc de ω după limba doricească, cum ποσειδᾶν în loc de ποσειδων și χευσάπων în loc de χευσῶων și βοᾶς în loc de βοῶς.

α la cele îmbinate însemnează = „lipsire, tagă. Cum ἀδηλος din δῆλος și α. Ca și la noi ne. Cum : arătat ne-arătat, făcut ne-făcut, etc.

„Împreunare- împreună. Cum ἄκοιτις din κοίτη, și α: = adică împreună doarme.

„Adăogire. mult Cum ἄβεομος din βεομος, și α. = adică cu mult sunet.

„Deopotrivă, cum ἀτάλαντος, din ταλαντον, și α. = Adică deopotrivă la cumpănă.

„Uneori se adaogă fără a însemna ceva. Cum „ασταχυς din γτάχυς și α. Pentru că și στάχυς și ἄσταχυς = tot o înțelegere are, însemnând pace, precum și la noi lăută alăută.

ἄα și ἄχα = adunare de apă, apă de fântână. La Isihie și Evstatie.

ἄ = înseamnă întristare omului. La Homer. Însemnează și lucru de mirare. Cum ἄ τί ὠραῖον = o ce frumos. (după limba doricească.)

ἄ în loc de ἦ încheiat: ca și la noi a și a. și oa.

ἄ pronum: Care τά α´´ ale sale

ἄ. Spregr în loc de ἦ?. După limba doricească însemnând, = unde. La Teocrit.

ἄ. Cât Cum „ ἄτάχος = cât de tare. cât mai curând. La Teocrit.

DSC o5776

ἄ ca și cum „ἄικε κακός ἄ = dacă ca un nebun. La Homer.

ἄ ἄ! = întristare. Ca la noi ah ! ah ! vai! vai mie!
vai de mine, se zice și spre poruncă, Când poprim
(oprim) pe oarecine din oarece lucrare. Cum ἄ. ἄ τηύ
δά la Aristofan. Ὁ ὄ = nu-mi trebuia masala.

ἄ, ἄ, ἄ! = pofta râsului. La Evripid, cum la noi ha!
Ha! Ha!

ἄ, ἄ, ἄα = întristarea omului la Evripid, ca la noi
ah! Ah !

ἄάατος -του. ὁ.ἦ = vătămător. Din două α a.
tăgăd: din care una pe alta tăgăduiește. Căci ἄτή =
vătămare, și ἄατος = nevătămat, iar ἄάατος =
vătămător, sau din ἄάσαι, = a vătăma, ἄατος =
vătămător, și ἄάατος = foarte vătămător. la Efstatie.

ἄάβακτος și ἄάβυκτος -του. ὁ.ἦ = nevătămată și
oacheș -ă și cel cu noroc, cel norocit.

ἄαγης -έος. ὁ.ἦ τό-γες? (din ἄγω și a. adăogată:) =
tare, țearpă, cum „ἄαγεῖς δίφροι, = căruțe țepene.
La Teocrit. „ρόπαλου ἄαγές = măciucă tare, țearpă.
La Homer. Însemnează și frânt în multe părți, frânt
de tot. La Etimologicon.

ἄάδα -ας. ἦ = sărăcie, la Aristotel Aristofan, și
Isihie.

ἄαδεῖω = a supăra, a se năpăstui, a scăpăta, a se
întrista, a se mâhni. la Isihie.

ἄαδεν în loc de ἦδεν = au întristat.

ἄαδενη - νης ἦ = căcat de porc, la Isihie.

1)ἄαδέρ în loc de ἄαδέξ -ἀηδής după limba lac:

ἄαδής-εος ὁ.ἦ. τό -δες. In loc de ἀηδής. La
Teognis.

ἄάζω = încălzesc mâinile cu gura, adică aburesc
mâinile

DSC 5781 este inclus în următoarea pagină:

DSC **05782**

le suflând dulce cu gura. La Aristotel, Isihie, Etimologicon și Efstatie.

ἄσθη (din ἄσσομαι = s-au înșelat.

(1) ἄσθη ἰν ἰοc de ἄσθηθι = aici, ?? . la Chiril.

ἄσθηκτος -του . ὁ.ἡ ἰι ἄσθηκτος (din θίζω ἰι un a. tăgăd: ἰi alt α. A) = nepipăit, fecioară. La Isihie.

(2) ἄσκατος -ου. ἡ = treizeci de zile, la cei din Cipru.

(2) ἄσκιδωτον -ου. Τό (ἄκις ἰi a. tăg? ? fără fier ἰn vârἑ, la Chiril.

(2) ἄσκραγές -εός. Τό = căcăreze de ?. la

ἄσκτος. ὁ.ἡ. κτον = nezdrobit nestricat, nespert.

ἄσλιον = fără orânduială. La Gheorghe.

ἄσμαι = mă satur. Cum ἄσται πολέμοιο = se satură de război, la Isihie.

ἄσμινας-θος. ἡ. Αἰ-θες. = vărgile (vergile) cu clei, cu care prinde păsări, la Gheorghe

ἄσναιμα vezi ἄσνεμα

3) ἄσνόινα = oseb. osebit? .. la Chiril.??

ἄσνεμα ἰi ἄσναιμα = des dar. La Isihie.

ἄσνης-εος. ὁ.ἡ. τό ἄσνες. = de folos. La Isihie

ἄσνής-εός. ὁ.ἡ. τό ἄσνές. = cel ce - ceea ce nu se sfârșește (din ἄσνω ἰi a. tăgăd:)

ἄσνω - ας. η. = cercel, la Aristofan, ἰi Alcman.

ἄσσομαι, ἰi ἄστω vezi ἄστω având tot o înțelegere. ἄσσάμην = mi-am pierdut mi-am vătămat mintea. ἰi am greșit. La Homer.

ἄσπλετος ἰn ἰοc de ἄσπλετος

ἄσπτος - του. ὁ.ἡ (din ἄσπτοφκι, ἰi a. tăgăd:) (+)lar după Irodian se face din ἰψ, ἰπός = (vierme de lemn) ἰάπτω din care iese nume grainic ἰαπτούς. ἰi cu a. tăgăd: αἰἰάπτους ἰi după lepădarea lui ἰ ἄσπτους =

nevătămat -ă ne-înspăimântat -ă, nepipăit -ă, neapropiat -ă. La Homer, și Isiodor. Și vătămător la, Efstatie.

ἀπάτητος-του. ὁ.ἡ (din ἀπατητός și a. tăgăd:) = ne înșelat -ă. nemâglisit -ă. La Gazi.

4) ἄρασος, οὔ. ἡ = un oraș în Asia La Strabon: ἄρης -ου. Ὁ = folositor, de folos. la Etimologicon.

ἀρων. ὁ = num: însușit: Aaron.

ἄας = mâine sau poimâine, la Isihie.

ἄασα în loc de ἡσα (din ἄω = vatăm și în cu adăogirea lui α.) = am vătămat, ἀσάμην = am greșit, m-am vătămat, m-am întristat, am năpăstuit, la Homer.

DSC 5786

ἄασαι (din ἄάκω) = a supăra, a se supăra, a dormi, a adormi, a întrista, a vătăma, a se vătăma foarte greu la Suida.

ἀσάμην din ἀσάμην, în loc de ἡσάμην, și acesta din ἄάσκω = m-am întristat, am greșit.

ἄασε în loc de ἄσε, din ἄτω

ἄἄσι din ἄἡμι

ἄασίφορος - ρου. ὁ.ἡ (din ἄτη, φέρω și a. adăog:) = vătămător, la Isihie.

ἄασιφροτύνη -νης. ἡ și ἀσιφρονία = stricare vătămare sminteală de minte. La Isihie. Vezi și ἀεσίφρων, ἀέτιφροσύνη.

ἄασίφρων - ονος. ὁ.ἡ = stricat -ă, vătămat -ă, zmintit -ă, la minte. La Isihie. Vezi și ἀεσίφρων.

ἄάσκω (din ἄω, sau ἄτω, și a a dăog:) = foarte rău vatăm stric. La Homer.

ἄασμός -οῖ. ὁ (din ἄάζω) = căscătură de gură, suflare caldă din gură la Gazi.

ἀάκθετος -του. ὁ.ή. τό-τον = foarte mare, și mult, la Gazi.

ἀάστονος -νου. ὁ.ή (din στένω și a. tăgăd:) = trist -ă, întristat-ă, cel ce geme la Gazi.

ἀαστός -στή - σόν = nevătămat -ă, negreșit -ă.

ἀάσχετος -του. ὁ.ή, τό -ον (din σχέομαι, sau ἔχω σχετός, și un a. tăgăd: și alt a. adăog:) = nepoprit -ă, nesuferit -ă, la Homer.

ἀάτα în loc de ἄτη după limba dori: dar după limba eolicească, ἀνάτα, ἀνδτη?? . La Cuma

ἀάταλοι - λου. ὁ = nesăturat, nesățios, ne-umplut. La Gazi

ἄται (din ἄημι) = se satură la Isiodor.

ἄ..(indescifrabil) ... vatămă supără. La Homer

ἀάτομαι = vatăm, supăr, greșeală. la Homer. mă înșel la Gazi.

DSC **5787** (1) (2) și 3 pe următoarea pagină. (dsc 5792)

DSC **5792**

ἄατος -του. ὁ.ή. τό - ον (din ἄτη și a. tăgăd :) = nevătămat -ă, iar din ἄασε?? = (a vătămă) înseamnă foarte vătămător, la Homer și Eustatie. Iar la I? τυγης ἄατος πολέμοιο = nestâmpărat de război, vezi și ἄάω.

ἀάτυλος - λου. ὁ.ή. τό - ον = nevătămat -ă, nesupărat -ă, la Isihie

ἀάτω (din ἄτω și a. adăog:) = vatăm, supăr. ἀάσενμε οινος? = vinul mi-au vătămă mintea. La Homer.

ἄάω și ἄω și ἄδω = satur, mă satur. ἄαται πολεμοιο = se satură de război. La Isiod?. Din care ἄατος, ἄκτος în loc de ἄτος = nesăturat -ă.

ἄβ = cuvânt evreiesc însemnând luna lui Iulie. La Esih:

ἄβα -ας. ἦ. = sunet, roată, la Gheorghe

(3)ἄβα -ας. ἦ și ἄβος = un munte în țara armenească la Strabon.

ἄβα în loc de ἦβη, după limba doricească.

(1)?? ... ο.ἦ δεσ (βαδιζῶ) și a. tăg:) ce nu știe nu poate încă a umbla.

ἄβάγητρος -ρου. ὀ.ἦ = slabă subțire. La Gheorghe

ἄβαινα -τά = trandafiri, cuvânt Macedonesc. la Gheorghe.

ἄβάετι. Λόη?? = avait

ἄβαδδων = Avadon num: însușit:) al lui Antihrist

ἄβαζος -ου. ὀ, și ἄβάκητος, ἄβακήμων și ἄβακῆς, ἄβακης (din βάζω, și a. tăgăd) = mut -ă, om tăcut blând lin, ca un copil mic, prost, nevinovat. La Suida.

ἄβακρ? -ἦρος. ὀ. = subțire, la Gheorghe.

ἄβακρόν -οῦ. Τό = minut, la Gheorghe.

ἄβάθ = ciprioții numesc cu acest nume pe dascălul (învățătorul). La Gheorghe.

ἄβαθῆς -έος. ὀ.ἦ. τό - θές (din βάθος și a. tăgăd) = nu adânc, fără adâncime.

ἄβαθμ?? = zimaricale, plăcinte, baclavale, și alte asemenea ce se pun la masă după sfârșirea bucatelor, la Isihie. Și după asem: mădulări strâmbे pocite scrântite

(2)ἄβαθμίδωτος. ὀ.ἦ. τον (βαθμίς și a. tăg:) = fără trepte. La Aiacas:

ἄβαθρος. ὀ.ἦ, θρον (bșauron și a. tăg:) = fără temelie.

ἄβαι? în loc de ἦβα din ἦβη

ἄβαι vezi ἄζα

ἄβαι din ἄβη = un oraș în Fochia ἄβαῖος =
locuitor din orașul ἄβαι orășean din ἄβαι

DSC 5793

ἄβαιος -ά -ον și ἦβαιός și βαιός = puțină, mică,
din ἦβη în loc de ἦβαῖος = prunc, copil.

ἄβακαινον -ου. Τό = un oraș în Sicilia

ἄβακέω ὦ, ἄβακίζω (din ἄβακής) = tac ca un copil
mic ne-știind ce să zică. La Homer.

ἄβακέως, ἄβακως = încet tăcând liniștit. La
Etimologicon.

ἄβακῆμων -ονος. ὁ.ἦ *

(1) ἄβακηνός -οῦ. ὁ *= ce încă nu a vorbit cu
femeie nu s-a împreunat cu femeie. La Chiril.

ἄβακῆς -έος. ὁ * La Isihie și Suida.

ἄβάκης. La Sapfo.

ἄβάκητος -του. ὁ.ἦ* La Isihie și Suida. vezi
ἄβαζος*

ἄβακίζω. La Anacreon. vezi ἀβακέω.

ἄβάκιον -ου. Τό ἄβακίσκος -ου. ὁ din ἄβαζ și
ἀμάκισον? Laconește = farfurie ticsite de bucate la
Pomdevchis. tăbliță, țidulă, bilet. Cupaie căpestere
de frământatul făinii.

ἄβακισκος = cărămidă, piatră, scândură în patru
colțuri la Eustatie și Atineu.

2) ἄβακλή -ῆς, ἦ = car căruță, trăsură. La Chiril.

ἄβακοειδής -έος. ὁ.ἦ. τό -δές (din ἄβαζ, și εἶδος) =
ca tăblița, ca mescoara, ca scândurica, ca ticsia.

ἄβακοί = pescari de pește prost. la Isihie, sau
nebun, la Orian.

(3) ἄβακούμ. ὁ = num: însușit: ovr: (evreiește)

ἄβακτητον- του. Τό = nezavistit, nepizduit, la
Gazi.

ἄβακτον și ἄβυκτόν = nefericit. La Gazi.

4) ἄβακτος cu greșeală în loc de σγαβάκτης?. la Epigr :

ἄβάκχευτον -του. Τό = pânză de in brățele. la Gazi

ἄβάκχευτος -του. ὁ.ή. τό -τον (din βακχεύω, și a. tăgăd:) = străin neprimut la praznicul vachului. la Evripid.

ἄβκῶς vezi. ἄβακέως.

ἄβαλ! ἄβαλαι! din βάλλω, și a adăog:) = vai! Vai mie! Vai de mine! Săracul de mine! La Gazi.

ἄβαλαία -ας. ἡ = scrisoare, zăpis, la Isihie.

ἄβάλε și ἄβάλε mai bine ἄ βάλε! = Să dea Dumnezeu! Și vaiu! La Gazi.

DSC 5794

ἄβάλη. = căder: pricin: cei din Laconia numesc cu acest nume pe cel de nimic netrebnic, iar alții tâlcuiesc de leneș trândav tembel. la Gazi.

ἄβαλις -δος. ἡ = măslin prost sălbatic. la Isihie.

ἄβαμβάκευστος -στου. ὁ.ή, τό -στον și ἄβαμβάκευτος ἄβαμβάκευστα = bucate proaste și fără gust, la Atineu. Iar la Isihie neamăgit -ă. nefermecat -ă. nepezevenghit -ă.

ἄβαμβάκευτος vezi ἄβαμβάκευστος.

(1) ἄβανασος. ὁ.ή. σον? (βασαυσος și a. tăgăd:) = nu cam prost, nu din cei proști ἄβαῦσος? = nu cu prostie. La Clim: ἄβανασως vezi ἄβανασος. ἄβανήτ. = cuvânt evreiesc ce înseamnă chingă colan brâu de arhiereu. La Iosif.

ἄβανία -ας -ή = defăimare. La Vlahos.

ἄβάνης -ου. ὁ = defăimător. La Vlahos.

ἄβανίζω = pârăsc, defăimez. ἄβανίσομαι = mă pârăsc, mă defăimez. la Vlahos.

ἀβανιστής- στοῦ. ὁ = defăimător, pârător. La Vlahos.

ἀβανιστικά = cu defăimare, ca defăimătorii. La Vlahos.

ἀβαυτα din ἄβας -αντος?? = num: însuit: de un oraș lângă Muntele Parnasos.

ἀβανταλῆκς -ου. Τό = dichisurile casei - prăvălii.

ἀβανταευς în loc de ἀβάευς după mutarea lui β și adăogirea lui τ = urcare, suire.

ἀβαντειος -ου. ὁ și αβαντίδης = adică fiul lui Avant.

ἄβαντες vezi ἄμαντες

ἄβαντες și εὐβοεῖς și βοιωτοί = locuitorii din Ostrovul Evia.

ἀβανευ??? ἴδος. ἡ = izbutesc sporesc pășesc înainte înaintez întrec la o lucrare, merg înainte. Pășesc înainte, înaintez.

ἀβαντίς -ίδος. ἡ și βοιωτία, și ἔυριπος, și ἔγριπος = un ostrov grecesc.

ἄβαζ -κος. ὁ (din βῶ în loc de βάλνω și a. tăgăd:) = scândurică scândurica cu numerele Pitagoricești spre a învăța a număra) și tăblița

DSC 5795

de joc) și dama de joc. La Evstatie) tablă. țidulă, bilet, tablă, tipsisie,, masa geografilor la Plutarh. „un instrument astronomic, cu care măsura din vechime lungimea și lățimea. La Chilos,, scândurica cu rotițe, cu care socotește orice sumă de numere la Polivios,, tablă de piatră,, masă de vase.

ἄβαξ -κος. ὁ.ἡ (din βάζω, și a. tăgăd:) = mut, tăcut, nerod. La Eustatie.

ἀβάπτιστον = sfredel de chirurg. La Galin:

ἀβάπτιστος -στου. ὁ.ἡ. τό -στον. (din βαπτίζω, și a. tăgăd:) ne botezat-ă. „cel ce nu se cufundă în apă,

ci umblă deasupra apei ca pluta. „ne cufundat-ă la Pindar.

ἀβαπίστως ἀβάπιστα = ne cufundat. fără cufundare,, ne botezat, fără botez.

ἄβαπτος -του. ὁ.ἡ τό -τόν (din βαπτω.. și a. tăgăd:) = ne văpsit. Ne udat-ă. ἄβαπτος οἶδηρος = fier ne călit. La Isihie, și la Suida.

ἄβαρ -ρος. Τό = un fel de plăcintă de turtă. la Eshil.

ἀβάρακες -ων. Αθ?? = turte. La Atineu.

ἀβαρβαλαῖαι -ων, αἶ = doamnele fecioarele, miresele de apă de câmpuri, fetele lui Nirefs zeul apelor.

ἀβαρβαρη -ης. ἡ = nume: însușit:) al unei din Doamnele apelor.

ἀβαρής -εος. ὁ.ἡ. τό - ρες (din βάρος, și a. tăgăd:) = ușor, ușure. Iar la Isihie se găsește în loc de nebun. Și la Apostolul Pavlu, nesupărător după metafora.

ἀβαρβαλεῖται? = se tulbură, sună, la Isihie

ἀβαρβαρίστως = fără mojie. la Etimologicon.

DSC 5796

ἀβάρβαρος -ου. ὁ.ἡ (din βάρβαρος, și a. tăgăd:) = nu mojie. La Sofoclis

(1)ἀβαρής -έος. ὁ.ἡ. ρές (βάρος și a. tăgăd:) = nu greu, ușor, ușure. și ce nu aduce greutate - supărare. La Arist: și Apostol Pavlu) ἀβαρῶς = fără greutate. cu ușurință.

ἀβαριάστη -ης. ἡ = femeie cu fire tânără. La Gheorghe.

ἄβαρις -εως. ὁ.ἡ. (din βάρις, și a. tăgăd:) locuitor locuitor hălăduitor de uscat. La Isihie.

ἄβαρις -εως. ὁ = Schivu fiul lui Sefiu. La Suida.

ἀβαρίσταν = cuvânt Cipriot însemnând muiere fără fire curată de fire. La Isihie.

ἀβαρκη? -η? vezi ἀφάρκη

ἄβαρκνα -ας. ἦ = foamete. La Isihie

ἄβαρκνάω -ῶ = cuvânt macedonia însemnând am plute, port plute. cu plute. La Gheorghe

ἀβαρλαῖται = se tulbură „plesnește spăimântează înfricoșează îngrozește. La Isihie.

ἄβαρνεύς -έως. ὁ = un neam din Fochiia, din orașul ἄβαρνος.

ἄβαρνίς - ίδος. ἦ și ἄβαρνιαί = un oraș ce acum se numește Lampsakon

ἄβάρνομαι = mă vaiet. strig. La Moda Poruncit: face ἄβάρνου. La Gheorghe.

ἄβαρνος -ου. ἦ = un oraș în Fochiia.

ἄβάρνου vezi ἄβάρνομαι.

ἄβαράι? -ῶν. Αἱ = cuvânt cipriot însemnând zburătoare. la Isihie

ἄβαρτία -ας. ἦ = nesaț. la Isihie

ἄβαρτος -του. ὁ. ἦ = nesățios nesățioasă. Fără saț. Lacom -ᾶ. Legumareț -ᾶ. mâncăcios mâncăcioasă. La Gheorghe.

ἄβαρύ -εος. Τό = cuvânt macedon însemnând cimbru. La Gheorghe.

ἄβαρύς -έος. ὁ. ἦ (din βαρύς și a. tăgăd:) = ușor, ușoară. la

DSC 5797

Screvelie

ἄβας. ὁ. = nume însușit:) la om:

ἄβας în loc de ἥβης, după limba doricească. Din ἥβη.

ἄβᾶς -βᾶ. ὁ. = cuvânt tarantinesc însemnând „nebun, scurt în minte, fără minte, năuc, nătâng, nerod, neghiob, gură cască „ și epilepsie, din iele.

ἀβάσαι (din ἀβάζω, și acesta din βάζω, și a adăog:) a izbândi, a birui, a se viteji. „și a se ridica în sus. La Gheorghe.

ἀβάσαίδως = anevoie a ține a se ținea. La Gheorghe.

3) ἄβασγοι, și ἄσασκοι -ων. οἱ = un neam de oameni în Colhida. La Orfevs.

3) ἄβασηνοῖ -ῶν. Οἱ = un neam de oameni din Arabia. La Ștef: Viz:

(1) ἀβασάνιστα vezi ἀβασανίστως.

1) ἀβασάνιστος. Στου. ὁ.ή. τό -στον (din βασανίζω și a. tăgăd:) = necercetat -ă necercat -ă neîncercat -ă. La Iraclit. ἄνθρωπος ἀβασάνιστος = om necioplit nepedepsit -ă necăznit -ă nesilit -ă La Dionisie Alicarnasefs.

1) ἀβασανίστως -στα = necercetat, fără cercetare. la Tucidid.

(2) ἀβασίλατος -του. ὁ.ή. τό -τον. Τως (din βασιλευω, și a. tăgăd:) = nestăpânit -ă de altul neuspus -ă altuia fără stăpân, domn împărat. La Xenofon și Gheorghe.

2) ἀβσιλεύτως vezi ἀβασίλευτως.

4) ἀβασίτις -δος. ἡ = o țară în Frigia la Asia: la Strabon.

ἀβάσκανος -νου. ὁ. ἡ. Τό -νον (din βασκαίνω, și a. tăgăd:) = ne zavistnic -ă.

ἀβάσκαυτα? vezi ἀβασκαύτως.

ἀβάσκαντον -του. τό = buriiiană buruiiană dohtorie (doftorie) de deocheat. La Dioscorid.

ἀβάσκαυτος -του. ὁ.ή. τό -τον (din βασκαίνω, și a. tăgăd:) = ne zavistit -ă ne deocheat -ă.

ἀβασκαίτως -τα = fără de deochi, fără a se deochea.

ἀβασκάνως = fără zavistie.

5) ἄβασκος -ου. ὁ = o apă o gârlă în Focida. La Ari: ἄβασκοι vezi ἄβασγοι

5) ἄβασταχος. ὁ.ἦ. γον (βασταχή și a tăgăd) ne ținut nepoprit ce nu se supune ce nu poate suferi.

ἄβάστακτος -του. ὁ.ἦ. τό -τον (din βαστάζω și a. tăgăd:) = nepoprit -ă

DSC 5798

ne ținut-ă. „și pe cel ce nu-l poate purta oarecine în brațe în spinare de greutate.

ἄβαστάκτως = fără poprire nepoprit, neținut.

1) ἄβαστανοί -ῶν. Οἱ = un neam de oameni de la India. La Ari:

ἄβαστος -στου. ὁ.ἦ = neumblat -ă. nesilit-ă. „nemișcat -ă. La Barin și Gheorghe. Și Esih:

ἄβαστυν = nemișcat, neapropiat. La Barin

ἄβάτα, în loc de ἄβάτη, din ἄβατος după limba doricească. La Screvelie

ἄβθας? ὁ în loc de ἠβκτῆς? după limba doricească

ἄβατον -του. Τό = altar. La Plutarh.

ἄβατος -του. ὁ.ἦ. τό -τον și ἄβατη -ης. ἦ (din βαω, βαίνω, βατός, și a. tăgăd:) neumblat -ă. necălcat -ă. poprit a nu umbla pe el. „neîmpreunată cu bărbat, neatinsă de bărbat. La Luchian. „neapropiat -ă, pustiu -ie. La Suida. „nebun -ă. ἵππος ἄβατος = cal neînvățat neîmblânzit nedomolit, pe care n-au încălecat încă. La Luchian. Și un ostrov în Egipt

ἄβατόω (din βατός, și a tăgăd:) = stric oarece, ca să nu mai umble pe el. la Gazi.

ἄβαφής cu greșeală în loc de ἀναφής. la Plutarh.

ἄβαφος -φου. ὁ.ἦ. τό -φον din βαφή și a. tăgăd:) = nevopsit-ă neudat-ă, nemuiat-ă. ἄβαφος σίδηρος = fier necălțit.

ἄβαχθανή = cuvânt evreiesc însemnând năpustit.
ἄββα -ας. ἡ = un oraș în Africa lângă Carhidona.

La Polivie

αββᾶ = cuvânt evreiesc și sirienesc însemnând tată.

ἄββᾶ. ὁ = luna ce se numește ἑκατομβαιων = la Iosif, cuvânt evreiesc:

ἄββαλε, în loc de ἄμβαλε, ἄνβαλε,?? și acestea în loc de ἀνάβαλε, după scurtare din ἀναβάλλω, = mai adastă.

ἄβδελα -ων. τά sau ἄβδηλα = neumbat, necălcat. La Isihie.

ἄβδέλα -ας. ἡ = lipitoare.

ἄβδελον -ου. Τό și ἄβελον = prost. La Barin și Gheorghe.

ἄβδέλυκτος -του. ὁ.ἡ. τό -κτον (din βδελυκτός și a. tăgăd:) = cel ce

DSC 5799

nu e urât la vedere ,, cel ce nu se cuvine a-l blestema a-l defăima. La Eshil

ἄβδιλα vezi ἄβδελα.

ἄβδηρα -ας. ἡ și ἄβδία = marea și un oraș din Traci Abdira, la Barin, și Gheorghe și Ștef: Biz: și Strabon: ἄβδηροθεν, de la ἄβδηρα, = Abdira

1)ἄβδηρικός -κή -κόν = abdiresc și după asemănare neghiobesc, nerozesc. Τό ἄβδηρικόν = neghiobie nerozie prostie) ἄβδηρικῶς = ca Abdirenii, ca neghiobii, ca nerozii, ca cei proști.

ἄβδηρίτης? -του. ὁ ἄβδηρίτις -δος. ἡ = locuitor din orașul ἄβδηρα Abdiran la Ștefan și prost, neghiob, nerod după asemănare locuitor din ἄβδηρον ἄβδηρίτις orașul ἄβδηρα

ἄβδηρίτης ἄνεμος = vântul de la miazănoapte; crivățul. La Barin, și Gheorghe

ἀβδηρόθεν vezi ἄβδηρα) ἀβδηρος. ὁ num: însușit:) la Apolod:

2) ἀβδηρολόγος. ὁ.ή. γον (ἄβδηρα, λόγος) = ce grăiește ca abdirenii neghiobește nerozește ca cei proști.

ἄβδης. ὁ = bici la Hipocrat

ἀβδία vezi ἄβδηρα

ἀβδιού = num: însușit:) ce se tâlcuiește ἔρμου δᾶλος = sluga lui Ermis εξομολόγητος = sproveduit. la Gheorghe.

ἀβέβαιος -ου. ὁ.ή. τό -ον (din βέβαιος, și a. tăgăd:) = nestatornic -ă. ne încredințat -ă.

ἀβεβαιότης -τος. ἡ = nestatornicie „ve? -κον = abdiresc, și după asemănare ἀβδηρικον = neghiobie, nerozie. abdirește?, ca abdirenit, ca ne= cei proști. Ce grăiește ca abdire

ἀβεβάκος = cu îndoială. Cu nestatornicie

ἀβέβηλος -ου. ὁ.ή. τό -λον (din βέβηλος = șocește? ca cei proști neîntinată, necălcată. Seri sfinte, în care nu poate or cin Plutarh?, și la Chiril.

ἀβαρών. ὁ = num: însușit:

ἄβεις = cei din Pamfilia înțeleg cu α la Barin.

ἄβελ = nume însușit fiul lui Adam ,, și jale după asem: când l-a ucis fratele său Cain. La Esih:

ἀβελίη -ης. ἡ = pridvor deschis pentru uscatul rufelor. La Barin.

ἀβέλιος -ου. ὁ = cuvânt Criticesc, ce înseamnă soare. La Barin.

DSC 5800

ἄβελλα = un oraș în Italia. La Strab:

ἀβελλω vezi ἄβελω.

ἄβελον -ου. τό vezi ἄβδελον

ἄβέλω sau ἄβέλλω = încununez. încoronez. La Barin, Gheorghe, și Screvelie.

ἀβέλτακα = cuvânt persienesc ce înseamnă pe cel ce ține minte. La Barin

ἀβελτέρειος -ου. ὁ și ἀβέλτερος, ἀβελτερίας, ἀβελτεροκόκκυξ (din βέλτερος, și a. tăgăd:) = neghiob, nerod, blendărău năuc nătâng nătărău nătântoc gură cască gură căscată ahmac sec de minte deșert de minte.

ἀβελτερία -ας. ἡ și ἀβετηρία = neghiobie blendărie năucie nătărie nătăctocie nerozie. (din ἀβέλτερος)

ἀβελτερίας -α. ὁ. vezi ἀβελτέρειος.

ἀβελτεροκόκκύξ -γος. ὁ (din ἀβέλτερος și κόκκυξ) vezi ἀβελτέρειος.

ἀβέλτερος -ου. ὁ. ἡ. τό - ρον vezi ἀβελτέρογος.

ἀβελτέρως = nerozește neghiobește ca nerozii, ca neghiobii ca blendărăii ca nătărăii ca ahmacii.

ἀβελτηρία -ας. ἡ vezi ἀβελτερία

1) ἀβένα și ἀβήνα -ων. Τά = hățuri. la Zonar:

1) ἀβεντῖνον -ου. Τό și ἀβεντῖνος -ου. ὁ = un munte la Roma în Italia. la Strabon.

ἀβέρβυλου? -ου. Τό = mare mult greu nesuferit zadarnic fără rușine nestatornic La Isihie și Gheorghe.

ἀβέρβηλος -ου. ὁ. ἡ și αβύρβηλος = mult -ă zadarnic-ă la Isioh. Prost, proastă grețos grețoasă nesuferit -ă nestatornic -ă păros păroasă. La Suida și Etimologicon.

ἄβερται -ῶν. αθ? = hamuri. La Ioan Budie și Gheorghe.

ἀβεσαλών. ὁ = nume însușit

ἀβεσσω = doresc și turbur. La Isihie.

ἀβηδόνη -ης. ἡ = nume de un oraș la Barin și Gheorghe.

DSC **5801**

ἄβηδυνός = orășean din orașul ἄβηδων. la Barin, și Gheorghe.

ἄβηδωυ? -όνος. ἦ = priveghetoare. La Gheorghe.

ἄβήρ? = cuvânt laconesc însemnând odaie, cămară. La Barin.

ἄβήρω = cânt. la Barin și Gheorghe.

ἄβής -έος. ὁ.ἦ = nebun-ă obraznică fără rușine păgân necredincios necredincioasă. La Isihie.

ἄβήσω = socotesc, gândesc mă gândesc. La Barin și Gheorghe.

ἄβια = fără de viață, sau fără de silă, nesilit. La Barin.

ἄβια' și ἄβιάθα = cuvinte evreiești ce înseamnă ἄβια' tatăl meu este Domnul. Iar ἄβιάθαρ = cel mai mare părinte. La Gheorghe.

ἄβια -ας. ἦ = la Peloponis la Morea la Pavl:

ἄβιαδηνός = locuitor din orașul Avidin. La Barin:

ἄβιάθαρ vezi ἄβια'.

ἄβιας = nume însușit

ἄβιαστος -στου. ὁ.ἦ. τό - στον (din βιάζομαι, și a. tăgăd:.) = nesilit-ă de bună voie voinic-ă.

ἄβιάσως = fără silă

ἄβιάχομαι și ἄβελάχομαι. = mă împodobesc petrec trăiesc în desfătări mă desfăt, mă dezmierd. La Gheorghe.

ἄβιβλος -ου. ὁ.ἦ. τό - λον (din βιβλος și ἀβίβλης. ὁ.ἦ și a. tăgăd:.) fără cărți de învățat, ce nu iubește cărțile de învățatură de științe.

ἄβίγας = nume de gărlă.

ἄβίδα = tare voinic puternic. La Isihie

ἄβιε în loc de ἔβαλλον = cuvânt sciticesc. La Barin.

ἄβιέγερ = nume însușit

ἄβιεσ vezi ἄβιν.

DSC 5801 verso

1. ἄβικκ?ν -του. Τό = fără jale la îngropare pogribanie îngropare fără jale fără plânsset și ceia ce se întâmplă la primejdia cea de față. La Barin și Gheorghe.

2. ἄβιλα ἄς. ἡ și ἀβίλλυνης?. ἡ = un oraș de unde s-a numit ἀβίλιος ο?ινος = vin de Avila,) ἀβιληνός = locuitor din Avila, avilean. La Poliv:

3. ἀβιληνη -νής. ἡ. = nume de țară în Siria la Screvelie.

3. ἀβιληνος vezi ἄβιλα.

4. ἀβίλιος - ό = vin. La Isihie. vezi și ἄβιλα.

5. ἀβίλυνη =ης. ἡ = un stâlp în Libia. La Barin.

6. ἀβίλυξ -κος. ό = numele unui munte. La Polidefc.

7. ἀβιμέλεχ = nume însușit.

8. ἀβίν -ος. ἡ la Isihie, și ἄβιεσ la Barin, = brad sau molitf.

8. ἄβιννα = nume de un oraș. La Barin.

ἀβιόλη -λης. ἡ = o sămânță. La Barin.

ἄβιοι = neam tătarăsc tătari șchii. La Homer?

ἄβιος -ου. ό. ἡ din βίος și a. adăog: = bogat-ă la Andifon și Arpocrat precum și la Homer ἄξυλον în loc de πολύξυλον = sau sărac. Din βίος și a. tăgăd: la Luchian. sau fără săgeată, din βίος = săgeată, și a. tăgăd: la Barin și Gheorghe. Sau nesilitor, ne năpăstuitor cel ce nu silește pe altul, din βία și a. tăgăd: la Dimosten. Sau slobod, fără frică, din βία și a. tăgăduitor. La Gheorghe. Sau lung în zile cu viață îndelungată, cu zile îndelungate. La Gheorghe. Sau fără nevestă la Strabon și Gheorghe. „sau liniștit la Homer.

ἀβίοτος -του. ὁ.ή.ή. și ἀβίωτος (din βίω, βεβίωται, și a. tăgăd:.) = fără viață fără stare sărac. ἀβίωτος βίος = viață chinuită .

DSC 5802

La Demosten.

ἀβίουδ = num: însușit ovr: (evreiesc) fiul lui Aaron.

ἀβισακ = num: însușit

ἀβισαρος și ἀβισάρης = num: însușit

ἄβιτος = nume însușit

1) ἀβιοτοποιος' ὁ.ή. ὄν (ἀβίοτος, ποιέω,) = ce ne pricinuieste viață ticăloasă. La tâlc: lui Evr:

ἀβίωτον. Τό în loc de βίος ἀβίωτος = viață chinuită. La Eshin.

ἀβίωτος -του. ὁ.ή. vezi ἀβίοτος.

ἀβιώτως = fără viață cu viață chinuită.

ἀβλάβεια -ας. ἡ.ή. și ηβλαβία (din ἀβλαβής) = nevătămare nesticăciune.

ἀβλαβέστατα ἀβλαβει -βί ἀβλαβεώς -ώς = fără vătămare stricăciune cu dulceață. La Isihie.

ἀβλαβής -έος. ὁ.ή. τό -βες (din βλαβη, și a. tăgăd:) și ἄβλαπτος = nevătămător nevătămatoare nevătămăcios nevătămăcioasă nesticăcios nesticăcioasă nevătămat -ă. nesticat -ă zdravăn -ă fără stricăciune.

ἀβλαβύνισον -ου. Τό = cuvânt egiptean, ce înseamnă mătură târș de papură spre măturat. La Barin și Gheorghe.

ἀβλάκουντος în loc de ἀπλάκουντος

ἄβλαξ = cuvânt ciprinesc, și înseamnă luminos.

La Barin

ἄβλαπτος -του. ὁ.ή. ἀβλάπτως la Nicandr. Iar ἀβλαβῶν la Orfeus (din βλάπτω și a. tăgăd:) vezi ἀβλαβής.

ἄβλαροι -ων. οθ = lemne. La Isihie

ἄβλας = nebun fără minte nemulțumitor. La Barin și Gheorghe.

ἄβλαστέω -ῶ (din βλαστέω și a. tăgăd:) = nu rodesc nu dau rod.

ἄβλαστής - έος. ὁ.ή și ἀβλάστκτος, ἄβλαστος = neroditor neroditoare.

DSC **5803**

ἀβλάστητος -του. ὁ.ή vezi ἀβλαστής.

ἄβλαστος -στου. ὁ.ή. τό -στον. vezi ἀβλαστής

1) ἀβλασφήμητος. ὁ.ή. τον (βλασφημεω, și a. tăgăd) = fără defăimare, fără hulă, fără ocări fără blestem. Ce nu s-a defăimat nu s-a hulit nu s-a ocărât nu s-a blestemat, și ce nu se poate defăima huli ocărî, blestema. La Sf. Grig:

ἄβλαυτος -του. ὁ.ή (din βλαύτη, și a. tăgăd:) = desculț -ă. La Orian.

ἀβλεμής -έος. ὁ.ή. τό - μές (din βλεμαίνω și a. tăgăd:) = neputincios neputincioasă slab -ă. la Nicandr. Leneș-ă fricos fricoasă rău rea fără liman. La Evstatie și Lucian.

ἄβλεμα -τος. Το = greșeală. La Isihie și Gheorghe

ἄβλεμετως și ἀβλαμες = cu neputință cu lenevire. La Polidor și Suida (+)după Orion, din μέλω, ἀμελέως și după mutarea lui λ și adăugirea lui β. ἀβλεμεώς.

ἀβλεννής νέος. ὁ.ή. τό -νές. (din βλένη și a. tăgăd:) = fără flegmă La Atineu. Și ac, și nume de pește. La Atineu și Gheorghe.

ἀβλεπέω vezi ἀβλεπτέω.

ἀβλεπής -έος. ὁ.ή (din βλέπω și a. tăgăd:) = neputincios neputincioasă nevoiaș -ă ticălos ticăloasă. La Isihie și Apolonie.

ἀβλεπτέω -ῶ și ἀβλεπέω (din ἄβλεπτος = nu văd nu pot vedea greșesc. La Polivie și Chiril.

ἀβλέπτημα -τος. τό = greșeală. La Gheorghe și Stoveu

ἀβλεπτής -έος. ὁ.ή̄ și ἀβλεπτῶν = greșitor greșitoare. greșălnic-ă și cel ce nu vede. La Isihie.

ἄβλεπτος -του. ὁ.ή̄ = nevăzut-ă.

ἀβλεπτῶν vezi ἀβλεπτής.

ἀβλέφαρος -ου. ὁ.ή̄ (din βλέφαρα și a. tăgăd:) = fără gene fără ochi orb. La Gazi

ἀβλεψία -ας. ἡ̄ (din βλέπω și a. tăgăd:) = nevedere orbire întunecarea ochilor. nesocotință nebăgare de seamă împietrirea inimii. La Gazi

DSC **5804**

ἀβλήδην = ca taxim cu viers. la Isihie.

ἄβληρα -τά = hăț. la Isihie.

ἄβληρος = nume însușit

ἀβλής -ῆτος. ὁ.ή̄ și ἄβληρός (din βλέω, βάλλω și a. tăgăd:) = ne-aruncată. ἀβλής οἶστος = săgeată nouă ne-aruncată neîntrebuințată încă. la Homer. Sau rău aruncată, cu care n-au izbit n-au rănit.

1. ἀβλήτηρες -ων. ὁ = marturi. La Isihie.

2. ἄβλητος -του. ὁ.ή̄. τό -τον = nerănit-ă. la Homer. și cel ce ceia ce n-au rănit pe nimeni. La Homer. „neizbit-ă, nelovit -ă, de aproape. Iar ἀνοῦτατος = neizbit -ă, nelovit -ă de departe. vezi și ἀβλής.

ἀβληχής -εός. ὁ.ή̄. τό -χές. (din βληχή și a. tăgăd:) = fără glas de oi. Μισήσας ἐπάυλιον ἀβληχές = urâtă îi este stâna fără glas de oi adică fără oi. Ca și casa fără sunet de condur, adică fără muiere. La Andipatr.

ἀβλήχμων -ονος. ὁ.ή̄ = leneș-ă. la Barin și Gheorghe.

ἀβληχποποιός? -οῦ. ὁ.ή̄ = cel ce slăbește pe altul.

ἀβληχρή = mâna stângă. la Barin.

ἀβληχρής -έος. ὁ.ή̄ și ἀβληχρός - ρά - ρόν și ἄβληχρος -ου. ὁ.ή̄ = slab -ă neputincios neputincioasă. ἀβληχρής θάνατος, și ἀβληχοποιός θάνατος = moartea ce slăbește pe om. La Eustatie , și puternic -ă plăcut -ă blând -ă. la Homer și Cuma. (din βληχρος și a. adāog:)

ἀβληροποιός -οῦ. ὁ.ή̄ vezi ἀβληχρής.

ἀβληχρός -ρά -ρον și ἄβληχρος -ου. ὁ.ή̄ vezi ἀβληχρής.

ἀβλίμαστος -ου. ὁ.ή̄ (din βλιβάζω, și a. tăgăd:) = neșăgădit-ă.

DSC verso

neatins -ă. la Gazi.

ἀβλοέω = ὦ̄ = torn vin la jertfe la praznice la mese. jertfesc. Cuvânt Macedon. „închin pentru sănătatea altuia. La Barin, și Gheorghe.

ἀβλόπες -εος. Τό = cuvânt criticesc ce înseamnă nevățamat, nevățământor. la Barin și Gheorghe.

ἀβλωθείρτα. Τά = cea neșăgădită tot ca, și nașterea ei. Lepădătură „și buriana buruiana doctoria cu care se naște copilul cel mort. La Gheorghe.

ἀβλώψω? vezi ἀμβχόψω?

ἀβοαί -ῶν. αθ = rugăciuni bisericesti, închinăciune. La Isihie

ἀβοατί în loc de ἀβοητί după limba doricească.

ἀβοατος, în loc de ἀβόητος.

ἀβοηθηεα -ας. ἡ̄ (din βοήθηεος și a. tăgăd:) = neajutorință.

ἀβοήητος -του. ὁ.ή̄ și ἀβόηθος (din βοηθῶ și a. tăgăd:) = neajutorat -ă fără ajutor, fără ajutorință „nevindecat -ă ne tămăduit -ă. La Polivie.

ἀβόηθος -ου. ὁ.ή̄ la Barin și Gheorghe. vezi ἀβοήητος.

ἀβοητί (din βοή, βοάω și a. tăgăd:) fără zgomot fără strigare pe tăcute. La Pindar. „și lesne după metafora.

ἀβόητος -του. ὁ.ή. τό -τον. Τως (din βοάω și a. tăgăd:) = fără glas, fără sunet.

ἀβοκάτος -του. ὁ = avocat vechil.

ἄβυλα = zgârcio! cuvânt ce obișnuiesc a zice la jocuri. Ca să nu nimerească. La Polidefc.

ἀβολεῖς -εών. ?? = cuvânt Sichelioticesc ce înseamnă îmbrăcăminte.

DSC **5805**

haine, veșminte. La Isihie.

ἀβολέω -ῶ = întâlnesc, întâmpin la Aplolonie (din βάλλω și a. tăgăd:) = și învăṭ povăṭuiesc pe altul tot la Apolonie.

ἀβολουστᾶι, ὦν, οἱ și ἀβολουσταί (din βολῶ și a. tăgăd:) = cumpliṭi oameni, neapropiaṭi, neîntâlniṭi, cei de care nu se pot apropia oarecine, nu-i poate întâlni nimeni. La Isihie.

ἀβολήτις -ιος. ἡ ἀβολουτος -του. ἡ vezi ἀβολουτύς.

ἀβολουτυς -τυος. ἡ și ἀβολουṭις, ἀβολουτος = întâmpinare, întâlnire la Isihie.

ἀβολήτωρ = întâlnitor „ἀβολουṭορες = martori ce s-au întâmplat față de oarece întâmplare. La Barin și Gheorghe. vezi și ἄβουλος (din βολῶ, și ἀ?ντιβουλλῶ, ἀβολουṭωρ = cel ce nu se roagă nu îndeamnă. La Etimologicon

ἄβουλις vezi ἀβουλος

1) ἀβουλιστος. ὁ.ή. στον (βουλίς, și a tăg:) = ce încă nu s-a cercetat nu s-a măsurat cu sonda cu cumpăna apei.

ἀβούλλα -ας. ἡ (din βάλλω și a. adăog:) ἄβουλοι δίβουλοι, διπλοῖδες διπληγίδες = haină îmbrăcăminte

largă, ce se pune peste celelalte haine, cum sunt binișele capoadele, iepiîngelile, gebele etc. iar ἀβόλλαι, ἀπλοίδες, ἀπληγίδες = haină, îmbrăcăminte strâmpte, (strâmte) cum sunt anteriele, mintenele etc.

ἄβολος -ου. ὁ vezi ἀβόλλα.

ἄβολος -ου. ὁ și ἄβολις și ἀβολητωρ = mînzul ce încă nu și-au schimbat dinții. La Platon, și Polidevc. „Și cel ce nu-și mai leapădă dinții, adică cel ce au trecut peste această vîrstă. La Gazi.

DSC 5806

ἀβολουσταί vezi ἀβολησταί.

ἀβόριγιῖνες -οί = neaoși cei dintâi locuitori ai unei țări în Italia cei mai vechi pămînteni.

(1)ἀβορῶας. ὁ = o apă o gârlă mare la Mesopotamia.

ἄβος ἄβη ἄβω (din ἀβα în loc de ἤβη) = tânăr -ă în floarea tinereților. La Teocrit.

ἄβος -ου. ὁ vezi ἄβα

ἀβοσκῆς -εος. ὁ.ἡ ... ἀβόσικτος?. ὁ.ἡ și ἄβοτος din βοψω?, și a. tăgăd:) = ne păscut -ă fără pășune. La Nicandr. Cu proastă pășune. La Etimologicon.

2)ἀβότανος. ὁ.ἡ. νον (βοτάνις, și a. tăg:) = fără iarbă, fără burieni. (buruieni)

ἄβοτον = cei din Argos cu acest nume numesc robirea. La Barin

ἄβοτος -του. ὁ.ἡ (din βοταί și a. tăgăd:) = la Isihie. vezi ἀβοτηής.

ἀβουκόλητος -του. ὁ.ἡ (din βουκολέω și a. adăog:) = cel ce nu poate iși nu se întoarce din ceia ce știe. La Eshil. și om prost de nimic.

ἄβούλαρος = iarbă aspră.

ἄβουλεί ἀβουλεύτως, ἀβουλως (din βουλή și a. tăgăd:) = fără socotință.

ἀβούλευτος -ου. ὁ.ή. τό -τον λευτως = fără socotință. La Polemarh și Kuma.

ἀβουλέω -ῶ (din ἄβουλος) = nu voiesc. La Platon. Nu mă mulțumesc. La Dion. „nu mă socotesc, nu mă sfătuiesc nu iau de sfat. La Gazi.

ἀβούλημα -τος. τό = ce se urmează fără socotință.

ἀβουλής εος. ὁ.ή și ἀβούλιτος (din βουλή și a. tăgăd:) = ne-vrând fără voia lui de silă la Isihie. Nesuferit -ă grețos grețoasă. βίος ἀβούλητος = viață nesuferită. Πρᾶγμα ἀβούλητον = lucru urât scârbos. „sărac-ă, la Barin și Gheorghe. „nesfătuit, la Gheorghe.

ἀβουλησία -ας. ἡ (din βούληεις, și a. tăgăd:) = ne voință ne vrere.

ἀβούλκτος -του. ὁ.ή. τό -τον. (din βουλητος și a. tăgăd:) vezi ἀβουλής.

ἀβουλήτως = fără voie, cu sila, de silă.

ἀβουλία -ας. ἡ = nesocotință la Evripid, și Platon.

ἀβούλιτος -του. ὁ = nume însușit

DSC **5807**

ἀβούλλωτος -του. ὁ.ή = ne pecetluit-ă.

ἄβουλος -ου. ὁ.ή = (din βουλή și a tăgăd:) = fără socotință guguman „fără voie. La Iraclit.

ἀβουλότατα ... ἀβουλότερου = prea fără voie. La Herodot.

ἀβουλωσ vezi ἀβουλεί.

ἀβουπολέω? -ῶ = turbur noroadele. La Isihie

ἀβούτης -του. ὁ.ή (din βοτοί și a tăgăd:) = fără boi fără dobitoace sărac la Isiod. Și bogat în vite la Gazi. socotindu-se a. adăog:

ἄβρα -ας. ἡ = slujnică tânără roabă. La Biblie „ἡίitoare, posatnică. la Evstatie. „slujnica ce se naște în casă tot la Evstatie.

ἄβρά βαίνων = mândru umblă cel ce umblă ca un mândru ca un sod ca un fudul. La Barin.

ἄβραάμ și ἄβραμ = nume însușit cel întâi, și mai mare între patriarșii (patriarhii) noroadelor părinte al multora neamuri. Cuvânt evreiesc. întâi sau numit ἄβραμ apoi după ce au născut fii, s-au numit ἄβραάμ, = adică al tuturor părinte la Biblie.

1) ἄβραδάτας. ὁ nume însușit

ἄβραδουλη -ης. ἡ (din ἄβρα și δούλη) = slujnică tânără țiiitoare posatnică .la Screvelie

2) ἄβραμιαία -ας. ἡ și ἄβραμῆτις = avramească, de Avraam. Ce privește la Avraam.

ἄβραμιαῖος -ου. ὁ.ἡ. τό -ἄιον = ca Avraam de Avraam cei ce se trag din Avraam și avramesc și după asem: om cuvios și știumert, și primitor de străini ca Avraam.

ἄβραμίας -ου. ὁ = o aruncătură un joc de table. La Isihie, Barin și Gheorghe.

ἄβρομίδιον -ου. Τό = peștișor ce se numește ἄβραμῆς.

ἄβραμῆς -ιδος. ἡ = un soi de pește în apa Nilului. La Atineu.

ἄβραμῆτις -δος. ἡ vezi ἄβραμιαία.

ἄβράηησαν? = mai bine ἄβράβησαν din ἄβρακέω = strig sun. la Gheorghe.

DSC 5808.

ἄβρμηλίᾱ - ᾱς. ἡ = corcoduș

ἄβραμηλον -ου. Τό = corcodușe.

ἄβράνας. ὁ = Cu acest numesc celții maimuțele cele cu coadă. La Barin și Gheorghe.

ἄβράνις. ἰδος. ἡ = cuvânt laconesc însemnând haină galbenă ca șofranul. La Barin și Gheorghe.

ἄβρανῆτις? -ιδος. ἡ = nume de țară. La Meletie

ἄβράξας = cu acest nume numește Vasilid pe Dumnezeu Atotțiitorul Atotputernicul. La Gheorghe și Ieronim.

ἄβραστος. Ου. ὁ.ή = (din βράζω, βραστός, și a. tăgăd:) = nefiert-ă.

ἄβραχει în loc de ἔσραχεν din βράχω = au sunat. La Barin și Gheorghe.

ἄβράχνιαστος -ου. ὁ.ή = (din βραχνιάζω, βραχνιαστος, și tăgăd:) = ne răgușit-ă.

ἄβρέας = nume însușit

ἄβρεκτος -ου. ὁ.ή. τό -κτον = și ἄβρρεχτος ἄβροχος, ἄβρόχως (din βρέχω, și a. tăgăd:) = neudat-ă neplouat-ă. uscat-ă.

ἄβρεμής -έος. ὁ.ή (din βρέμω, și a. tăgăd:) = fără sunet. La Gheorghe. „prost, proastă de necinste. La Isihie.

ἄβρετία -ας. ἡ. = nume însușit din care a luat numire ἄβρετάνη.

ἄβρετάνη, și ἄβρετῆνη, ἄβρετίνη -ης. ἡ = Avretania, o țară un ținut în Asia cea Mică ce acum se numește Μυσία. La Barin și Gheorghe.

ἄβρετῆνη vezi ἀβρατάνη
ἄβρετῆνοι -ῶν. Οθ. = Avretani, locuitori din Avretania

ἄβρετίνη vezi ἄβρετάνη

ἄβρεχτος -του. ὁ.ή vezi ἄβρειτος.

ἄβρηλιά -ας. ἡ = o țară.

ἄβρηλιαυς și ἄβρήλις nume însușit

DSC 5809

ἄβριάχομαι = mă împodobesc trăiesc petrec în desfătări mă desfăt mă dezmierd. La Gheorghe.

ἄβριγκαται, ἄβριγκάτιοι -ων. οἱ = un norod în Normandia la țara franțuzească. La Ptol:

ἀβρίζομαι și ἀβρυνομαι = trăiesc în desfătări mă dezmierd. La Gazi.

ἀβρίζω = mie somn după mâncare, îmi vine somn după mâncare. Sau mă culc după mâncare. La Suida. Priveghez. La Evripid.

ἀβριθής -έος. ὁ.ή (din βρίθω, și a. tăgăd:) = ușor ușoară ușure. La Gazi.

ἀβρικέστερον -ου. τό din ἀβρικέστερος. ὁ.ή. ρον. = mai adevărat, din ἀβρικές = adevărat. La Barin și Gheorghe.

ἄβρικτος -ου. ὁ.ή. (din βρίζω și a. tăgăd:) = surdatic -ă cam surd -ă. La Barin și Gheorghe. „deștept - deșteaptă fără somn. La Isihie, și Suida.

ἀβρινά = curate. La Isihie.

ἀβρίξ = cu priveghere. La Isihie.

ἀβριόριξ = nume însușit

ἀβρίσκειται, ἀβρίσχεται din ἀβρίζομαι. la Esih:

ἀβριστής -ου. ὁ = bătut, la Isihie.

ἀβρίσχεται vezi ἀβρίσκειται.

ἀβροβάτης -του. ὁ (din ἀβρός, βαίνω) = șod mândru fudul dilicat (delicat) la umblet ca muierile. La Gazi.

ἀβρόβιος -ου. ὁ.ή = (din ἀβρός, βίος) = dilicat (delicat) - gingaș la mâncare la trai.

1) ἀβροβοστρυχος. ὁ.ή. χον (ἀβρός, βίστρυχος) vezi ἀβροκòμης.

ἀβρογάστηψ -έρος. ὁ (din ἀβρός, γαστήρ) = delicat gingaș la mâncare. La Gazi.

ἀβρογός -ου. ὁ.ή = (din ἀβρόν, γοβς?) = cel ce plânge cu blândețe ca muierile. Blând-ă la plâns. La Eshil.

ἀβροδαίς -αίτος. ή (din ἀβρα, δαίς) = masă de nuntă, adică

DSC **5810**.

împodobită cu bucate bune, frumoase și delicate.
La Atineu.

ἀβροδίατα -της. ἡ (din ἀβρα, δίατα) = viață
dilicată gingașă. La Barin și Gheorghe.

ἀβροδιατάομαι -ῶμαι = petrec trăiesc în
desfătări mă dezmierd la Gazi.

ἀβροδίατος -του. ὁ.ἡ = asemenea cu ἀβρόβιος.
La Eshil și Tucidid.

ἀβροείμων -μονος. ὁ.ἡ (din ἀβρόν εἶμα) și
ἀβροχίτων și ἀβρυντής = delicat -ă cilicbiu -bie
muieratec -ă la haine la îmbrăcăminte, ca muierile.
La Etimologicon.

1) ἀβρογεζμης -ου. ὁ = nume însușit la Xenofon:
unde mai înainte era scris ἐβρόζελμος.

1) ἀβροθυμοέγκαστος. ὁ.ἡ. στον (ἀβρος, θυμός,
ἔγκαστος) = cu suflet cu inimă cu cuget moale
blând.

ἀβρόκαρπον -ου. τό = rozmarin. La Barin, și
Gheorghe

ἀβρόκαρπος =που. ὁ.ἡ (din ἀβρος, καρπος) =
fragit -ă (fragedă) la rod cu roade fragite. La Gazi.

ἀβροκομάω -ῶ. (din ἀβρός, κόμι) = mă port cu
părul creț căci cel mai frumos păr al capului, este cel
creț. La Gazi.

ἀβροκόμης -ου. ὁ.ἡ și ἀβροκόμος (din ἀβρός,
κόμη) și ἀβροχαίτης, ἀβροχαιτοεῖς și ἀβροκόμης
ἀβροβόστωηχος, = cu părul creț. Căci cel mai frumos
păr al capului, este cel creț la Gazi. Și țeț?.

2) ἀβροκόσμητος. ὁ.ἡ. τον (αβρος, κοσμεώ) =
frumos delicat împodobit gătit. La Const: Manasi.

ἀβρομία ας. ἡ (din βρόμος și a. tăgăd:) =
întuneric la Isihie.

ἀβρόμιος - ου. ὁ.ἡ (din βρόμιος și a. tăgăd:) =
fără băutură, adică de vin. La Gazi.

ἄβρομίτρης -ου. ὁ (din ἄβρός, μίτρα) = cu brâu frumos încins sau cu frumoasă mitră în cap. la Isihie.

DSC 5811

ἄβρομον -ου. τό = ca un nume înființat înseamnă cimbru. Iar ca un nume adăogat, vezi ἄβρομος.

ἄβρομος. ου. ὁ.ἡ. τό -μον (din βρόμος și a. adăog: = turburăcios -cioasă. „cu sunet, cu chiote. Iar din βρόμας și a. tăgăd: = fără sunet, fără chiote liniștit -ă. La Barin și Gheorghe. Iar din βρόμος = miros și a. tăgăd: înseamnă fără miros. Care atunci se scrie și ἄβρωμος precum și κορος, κῶρος. la Cuma.

ἄβρομουντασχοι, sau ἄβρομούτασχοι = cei ce strigă într-o glăsuire, în loc de ὁμόβρομοι, precum și ἄκοιτις în loc de ὁμόκοιτις = „sau gâlcevitori în loc de πολύβρομαι = căci βρόμος = înseamnă și zgomot. „și cei ce strigă tare cu glas mare. La Barin, Gheorghe și Isihie.

1) ἄβρόντητος. ὁ.ἡ. τον (βροντάω și a. tăgăd:) = ce nu se tulbură nu se supără de nimic. la Amfil:

ἄβροπέδιλος -ου. ὁ.ἡ (din ἄβρός, πέδιλα) = frumos încălțat-ă. La Gazi.

2) ἄβροπέταλος, ἄβροπέτηλος. ὁ.ἡ. λον (ἄβρρος, πέταλον) = cu frunze cu foi moi subțire delicate.

ἄβροπήνη -ης. ἡ și ἄβρόπηνος (din ἄβρός, πῆνος, πήνη) ἄβροπήνους πέπ?ους. = haină din cele mai subțiri. La Lichofron.

ἄβρόπηνος -ου. ὁ.ἡ vezi ἄβροπήνη

ἄβρόμπουτος -του. ὁ.ἡ (din ἄβρός, πλοῖτος) = greu împrodobit-ă. la Evripid. ἄβρόπλουτος χ αίτη = cap împrodobit.

ἄβρόπους -οδος. ὁ.ἡ (din ἄβρός, ποῦς) = cu dulce delicată călcare umblet. La Gazi.

ἄβρός, ρά, ρόν, ἄβρῶς = cel ce umblă mândru. Din βάρος și a. tăgăd: și după scurtare ἄβρος la

Etimologicon și frumos delicat împodobit-ă greu la preț de preț mare. Cum „πλοῖτον ἄβρον = bogăție mare „κῦδος ἄβρον = cinste mare „λόγον ἄβρον = frumos cuvânt. La Pindar.

DSC 5812

„ἄβρον' σῶμαι = frumos delicat trup. La Pindar.

„στεφανον ἄβρόν = cunună împodobită. La Pindar.

„ἄβρα' τράπεζα = masă împodobită. La Elian și Suida.

„ἄβρῶς = cu delicatețe întru fericire în desfătări. La Euripid.

1) ἄβρόσιτος. ὁ.ή. τον (ἄβρος, οἶτον) = cu bucate cu de mâncare bună delicată nostimă. La Const: Man:

ἄβροσταγης -γεός. ὁ.ή (din ἄβρός, στάζω) = cel din care pică delicatețe. La Gazi. Cel cu totul dat la plăceri la moleciuni.

2) ἄβροστόλιστος. ὁ.ή. στον (ἄβρος, στολίζω) = frumos delicat împodobit gătit. La Const: Man:

ἄβροστος -στου. ὁ.ή sau ἄβρυστος = cel ce nu se mănâncă. la Gheorghe.

ἄβροσύνη -ης. ή și ἄβρότης = delicatețe. La Gazi.

ἄβροτάζω și ἄβροτέω -ῶ, ἄβρόζω și ἄμτροτέω, ἄμβρότω (din ἄβροτος) = greșesc, adică nu nimeresc cu arma la semn, rățăcesc noaptea „mă pierd la drum. Cum „μηπως ἄβροτάζωμεν ἀλληλοῖν = nu cumva ne vom pierde unul de către altul. La Homer. „ἄβροτησαι = noaptea să întâlnească. La Barin și Gheorghe. „ἤμβροτες, οἰδέτυχες = ai greșit, n-ai nimerit. La Homer.

ἄβρόταξις -εως. ή și ἄβροτησία = greșeală rățăcire. La Orion și Eustatie.

ἀβρότας, ἡ τῆς ἀβρότατος ἰn loc de ἀβρότης, ἀβρότητος după limba doricească.

ἀβρότειον -ου. τό la Teofrast. vezi ἀβρότονον.

ἀβροτέω -ῶ vezi ἀβροτάζω

ἀβρότη -ης. ἡ din ἀβρότη după lepădarea lui μ la Etimologicon. Sfântă nemuritoare. cuvânt adăugător al norṡii. Cum „εἰσόκεν ἔλθη νύξ ἀβρότη, ἦν καί τῃ ἀπόσχωνται πολεμοιο = rână când va sosi noaptea, poate că atunci se vor depărta de război vor conteni războiul.

DSC **5813**

Războiul. la Homer. ἀβρότη și ἀβροτησία = noapte fără oameni, întunecată.

ἀβροτήμων -ονος. ὁ.ἡ = rătăcit-ă greșit-ă. La Gazi.

Ἀβρότης -τητος. ἡ vezi ἀβροσύνη.

1) ἀβροτησία -ας. ἡ vezi ἀβρόταξις.

ἀβροτιγνος. ὁ.ἡ. γνον = fără temei.

ἀβρότησία -ας. ἡ = noapte fără oameni. La Gazi.

ἀβρότιμος -μου. ὁ.ἡ (din ἀβρος și τιμή) ca și ἀβρόπλουτος, cum „ἀβρότιμων προκάυμμα = perdeea scumpă. La Eshil.

ἀβροτίνη -ης. ἡ = greșit-ă păcătoasă. „și greșeală, păcat la Isihie.

ἀβροτόνινος -ίνη -ινον = de rozmarin, ἀβροτόνινον ἔλαιον -μῦρον = unt de rozmarin. La Dioscurid.

ἀβροτονίτης -του. ὁ ἀβροτονίτης οἶνος = vin de rozmarin, ca la noi cel de pelin. La Dioscurid.

ἀβρότονον -ου. τό și ἀβρότειον = rozmarin. La Teofrast.

ἄβροτος -του. ὁ.ἡ τό -τον (din βροτός și a. tăgăd:) = fără oameni. Cum „ἄβροτος ἐρημία = pustietate fără oameni, și ἄμβροτος. la Eshil. „Și nemuritor nemuritoare. Cum „Θεος ἄμβροτος = Dumnezeu

nemuritor. La Pitagora. „ἄπποιοι ἄμβροτοι = cai nemuritori. La Homer. Sau din βρότος și a. adǎog: și atunci înseamnă = nesimțitor, cumplit la Barin și Gheorghe.

2) ἄβροτράπεζος. ὁ.ἡ. γον (ἄβρος, τράπεζα) = ce are masă bună frumoasă delicată împodobită. La Cons: Man:

ἄβρότῳ vezi ἄβροτέω.

ἄβρουνια? -αί. ἡ vezi βρυωνια.?

3) ἄβροφυης -έος. ὁ.ἡ. ες (ἄβρος, φυή) = din fire delicat moale. La Epigr:

ἄβρώτων -ωνος. Θ = unii tâlcuiesc de un soi de melci alții de lăcuste, alții de albine, și alții de tâlhari. La Barin și Gheorghe și Etimologicon.

ἄβροῦτες = cuvânt macedonesc ce înseamnă sprâncene. La Barin.

DSC **5814**

ἄβροχάιται -α. ὁ în loc de ἄβροχαίτης, după limba doricească, și Eolicească

ἄβροχάιτης του. ὁ ...

ἄβροχαιτόεις -όεσσα -όεν din ἄβρύς χαιτή vezi ἄβρυκόμη?ς.

ἄβροχία -ας. ἡ (din βροχή și a. tăgǎd:) = neplouare uscăciune pricinuită din ne plouare. La Iosif și la Biblie.

ἄβροχίτων -ωνος. ὁ.ἡ (din ἄβρός, χιτών) vezi ἄβροεῖμων.

ἄβροχος -ου. ὁ.ἡ vezi ἄβρεκτος.

ἄβρόχρος -ου?. ὁ.ἡ ... ἄβρόχρως ... (din ἄβρός χρός) = frumos- frumoasă la față. La Gazi.

ἄβρυηκτος. ὁ.ἡ. κτον (a. tăg: și βρύκω) vezi ἄβρωτος.

ἄβρυνα. τά sau ἄβρυνα = mure dode. La Atineu și Isihie

ἄβρυντής -τοῦ. θ vezi Ἀβροείμων.

ἄβρύνομαι = mă mândresc mă fudulesc, mă dezmierd, mă desfăt. La Platon. vezi ἄβρίζομαι.

ἄβρύνω (din ἄβρός) = dezmierd pe oarecine ca pe o muiere împodobesc pe oarecine, la Gheorghe , Eshil, Filostrat și Gazi.

ἄβρυστος. στου. ὁ,ῆ vezi ἄβρυστος.

ἄβρυτοί -τωῦ. οθ = un soi de arici de mare. La Isihie.

ἄβρωμα -τος.τό la Isihie și ἀφαβρωμα, la Plutarh. Haină femeiască de podoabă.

ἄβρωμία -ας. ῆ = ??

ἄβρωμος -ου.. ὁ.ῆ și ἄβρυμος vezi ἄβρομος = neîmputit-ă. Fără miros. „ἄβρωμος și ἄβρομου ιχθύες, = la Atineu înseamnă pești împutiți, pentru că aici, slova α se ia drept adăogată. la Gheorghe.

ἄβρων = num: însușit:)

DSC 5815

1)ἄβρώνειος βίος și ἄβρωνος βίος = viață dezmierdată desfătată, întocmai ca a lui Avron ce era un om foarte dezmierdat desfătat ce trăia în desfătări, ca fiul piericiunii. La Barin și Gheorghe.

2)ἄβρῶς vezi ἄβρός.

2)ἄβρῶς -ῶτος. ὁ.ῆ vezi ἄβρωτος.

ἄβρωσία -ας. ῆ (din βρῶσις și a. tăgăd:) = nemâncare. La Atineu. Lipsă de bucate, când ne lipsește de mâncarea. Flămânzie. la Gazi.

ἄβρωστί = pe nemâncate ne-mâncând.

ἄβρωτος -του. ὁ.ῆ și ἄβρῶς și ἄβρυκτος. Τά αβρωτα = cele ce nu se mănâncă. La Teofrast și Plutarh. „cele ce nu le-au mâncat nimeni. Cele ce nu se mănâncă de car (aici carii) de viermi etc. la Menandru. „cel ce n-au mâncat cel flămând. La Sofoclis.

ἄβυδηνού? ἐπιφώνημα = strigare avidinească, se zice ca o pildă pentru cei ce defăimează pe prietenii lor. Căci avidinieinii la asemenea năravuri erau obișnuiți. La Isihie.

ἄβυδηνού? ἐπιφορημα = mezelicuri dulcesuri avidinești, adică supărătoare. Se zice asemenea ca o pildă pentru cei ce vin fără vreme cei ce supără fără vreme. Și cum am zice supărare avidinească. La Atineu și Suida.

ἄβυδηνός - οὔ. ὅ = locuitor din Avid.

ἄβυδόθεν = de la Avid orașul Karii.

ἄβυδοθ = în Avid la Avid.

ἄβυδοκόμης, ἄβυδοκόμας -ὸ. ἄβυδοῦμαι. οἱ = cei ce se fălesc se mândresc când defaimă pe altul se mândresc

DSC **verso**

în desfătări. La Eustatie, Aristofan și Isihie.

ἄβυδου sau ἄβυδού. τό = adânc. la Isihie.

ἄβυδος -ου. ἡ = Avid, un oraș în Asia.

ἄβυδος πόλις = oraș defăimător, pentru că locuitorii din orașul Avid erau foarte defăimători de aceea se și întrebuintează pentru defăimători. La Barin și Gheorghe.

ἄβυδος φλυαρία = flecării avidicești. La Barin și Gheorghe.

ἄβυδών -ῶνος. ἡ = Avidon, un oraș în Macedonia.

ἄβύζαστος -ου. ὁ.ἡ = cel ce ceia ce n-au supt. (din βυζάνω și a. tăgăd:)

ἄβύθιστος -στου. ὁ.ἡ. τό -στον -στον -στως (din βυθιστός și a. tăgăd:)= ne cufundat-ă.

ἄβυθος -θου. ὁ.ἡ (din βυθός și a. adăog:) la Platon. vezi ἄβυσσος.

ἄβυκτον vezi ἄβακτον.

ἀβύλη -ης. ἡ ἢ ἀβύληξ -κυσ. ἡ = un munte la Gibraltar, în Africa. La Strabon

ἀβύρβηλος vezi ἄβέρβηλος.

ἀβύρβητος -του.ὁ.ἡ = greșos greșoasă nesuferit-ă fără rușine. În zadar. La Etimologicon.

ἀβύσευτος -ου. ὁ.ἡ (din βυσευτω, ἢ a. tăgăd:) = neargăsit -ă, netăbăcit -ă.

ἀβυρτάκη -ης. ἡ ἢ ἀβύρτακος = o mâncare de praz de cardaș și altele, și altele asemenea iute la gust zeama ei iute și acră. La Teopomb. Plutarh și Homer și Etimologicon. „boia de bucate făcută de capere? cu saramură și muștar. La Polien, Atineu, și Suida.

ἀβυρτακοποιός -οῦ. ὁ.ἡ (din ἀβυρτάκι ποιέω) = cel ce lucrează mâncarea ce se numește ἀβυρτάκη. la Atineu.

ἀβύρτακος -ου. ὁ vezi ἀβυρτάκη.

DSC 5816.

ἀβυρτακώδης -ου. ὁ.ἡ = ca mâncarea ce se numește ἀβυρτάκη. la Isihie.

ἀβυσσος -ου. ὁ.ἡ (din βυσσός ἢ a. adăog:) ἢ ἄβυθος = adâncul adâncimea mării, ce nu are fund. La Aristofan și Platon. „o groapă mare fără fund adâncimea prăpăstiilor ceea ce nu se poate măsura de mărimea ei de adâncimea ei căruia nu-i dă de fund. „apele cele mari la Damaschin. „și după metafora, judecata Domnului, la Sfântul Vasile. Pedepșa - locuința dracilor la Sfântul Grigore. Nepricepere, la Sfântul Ioan Gură de Aur. Mulțimea lucrurilor peste fire. O capiște a Persefonii, unde se adunase mulțime de aur de avuție nevăzută de oameni. La Gazi.

ἄβυσσοτόκος -ου. ὁ.ῆ (din ἄβυσσος, τόκος) = născător născătoare roditor roditoare (+) de adâncime de ape multe izvor de ape mari. La Gazi.

ἄβυσταῖοι -ων. οἱ = un neam în Africa.

ἄβῶ = cuvânt Laconesc însemnând „de dimineață.

ἄβῶβας = cu acest cuvânt numesc perșii pe Dumnezeul Adon.

ἄβολῶκοπος -ου. ὁ.ῆ (din βῶλος κόπτω și a. tăgăd:) = cu brazdele glodurile bulgării ne-tăiați ne-mărunțiți ne-săpați. La Polidor.

ἄβώνου τεῖχος? = un oraș în Marea Neagră.

Αβωνοτειχίτης = locuitor din orașul ce se numește ἄβου.

ἄβωρ -προς. ῆ = cuvânt laconesc ce înseamnă sunet, glas. La Isihie, Barin și Gheorghe.

ἄβωρα = nume de o țară.

1)// num: însușit:)

2)// în loc de // din // după limba doricească.

DSC 5817

(α)ἄγαβά vezi ἄγαυός -ῆ.

ἄβωριγίνες = un neam în Italia

ἄβῶς -ῶτος. ὁ sau ἄβως (din βοάω, βοῆσαι, βῶσπι, după Ionicească βῶς, și a. tăgăd.) = fără glas, mut, sau nevăzut. La Isihie.

ἄβωτος -του. ὁ.ῆ = fără gust grețos grețoasă. La Isihie.

ἄγα -ης. ῆ = zavistie. La Barin și Gheorghe.

ἄγάμαι în loc de ἄγαμαι, cu adăogirea lui α. „ὅιτε θεᾶη ἀγάασθε = cei ce zavistiți pizmuiți pe dumnezeoaie. La Homer.

ἄγάσθαι în loc de ἄασθαι, din ἄγαμαι. Sau în loc de ἀγᾶσθαι din ἀγάσμαι și înseamnă „ a se mira, a zavistui, și a urî, la Barin și Gheorghe. și a se spăimânta, la Homer.

(a)

ἄγαβος -ου. ὁ = nume însușit

1) ἄγαγ nume însușit (pagina din urmă)

ἄγαγας, în loc de ἀγαγω, din ἀγάγω.

2) ἄγαγεν în loc de ἤγαγεν din ἄγάγω după limba doricească. (pagina din urmă)

ἄγαγεν, în loc de ἀγαγηῶ, după limba doricească.

αγαγον în loc de ἤγαγον din ἀγαγω și în loc de ἄγαγε, ἀγαγύρτης, în loc de ἀγύρτης după adăogirea lui γα.

ἀγάγω, în loc de ἄγω, după adăogirea lui γα „și aduc înapoi la Biblie.

ἀγάγηλος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγαν, ζῆλος) = foarte zavistnic-ă. La Etimologicon.

ἀγαζομαι ἀγάζω, ἄγαμαι, ἀγαι?ω, ἀγαίμαι ἀγάω -ῶ
ἀγάομαι ἄγημι (din ἄγω?) = laud cinstesc. „mă minunez, mă înspăimânt de oarece „mă înveselesc, mă bucur. „ἀγάμενος τῆ πυρίῃ = înveselindu-se în baie uscată. La Herodot. „ἀγάμενος τῆς παρουέας = bucurându-se de venirea lui. la Plutarh. „τόν δό? Γέρων ἠγάσατο = s-au minunat s-au spăimântat bătrânul de el. „μῦθου? ἀγασάμενοι = s-au minunat de cuvântul lui. la Homer. „ἀγασθέντα την ἀρετηύ αυτων = lăudând cinstind darurile lor. La Isocrat. „zavistesc, cum „οἱ νῶϊν ἀγάσαντο = carii ne-au zavistuit pe noi. La Homer. ἀγάζομαι

DSC 5818

περί νίκης = zavistesc pentru biruință. La Homer. „mă mâni, mă mâhnesc dojânesc, urăsc. cum „μή κότῳ ἀγάεκι?? = mă mâhnesc dojenesc, ocărăsc. Cum „μή κότῳ ἀγάεσιθε? = nu cumva cu mânie vei dojîni dojeni. Ποσειδάωυ ἀγάεσποθαι ηθαῖν = Poseidon foarte se va mânia se va mâhni asupra noastră. ὕβρη ἀγασάμινος = s-au mâniat

pentru ocările lui. la Homer. ἄλλ' ὅτε δήμιν παύτες ἀγασάπετ = când toți îl dojeneam. la Homer. „mă întristez, cum „ἀγάζομαί σοι τά κακά' ἔργα = mă întristez pentru faptele tale cele rele. La Homer. Și am de prisos vatăm mă rog muncesc ostenesc La Gazi și Gheorghe.

ἀγάζω vezi ἀγάζομαι.

ἀγαθά. Τά = cele bune, cele de hrană. La Xenofon. „averea omului bunătați, foarte bune. La Isocrat.

ἀγαθά Κιλίκων de unde lipsește ἔχει ca să fie „ἀγαθαί Κιλίκεν ἔχει = adică bogat ca Kilic, bogăția lui Kilic. Și se zice pentru cei ce se îmbogățesc din fapte rele. Precum Kilic, care și-au vândut țara lui (ostrovul Milit) la vrăjmași, și așa s-au îmbogățit. „ἀγαθα πράγματα = cele bune cele plăcute fericite. La Gazi.

ἀγαθαρχία -ας, ἡ (din ἀγθοῦ τοχή?) = începerea bunătaților, și stăpânirea cea bună a lui Dumnezeu. La Gheorghe.

ἀγαθαρχίδης -δης. Ου. ὁ = nume însușit.

ἀγαθαρχικός -κή -κον = ceea ce privește la începerea bunătaților. La Gazi.

ἀγαθαρχίς -δος. ἡ = nume însușit

ἀγάθαρχος -ου. ὁ = nume însușit

ἀγαθάω -ῶ = cuvânt cipriot ce înseamnă tac. La Isihie și Gheorghe.

1) ἀγάθεια -ας. ἡ (din ἀγαθός) = fapte bune.

1) ἀγαθείκελος. ὁ. ἡ. λον (ἀγαθος, ἔικελος) = întocmai ca un bun ca cel bun. La Erod:

ἀγάθεος în loc de ἡγάθεος

ἀγαθεργία -ας. ἡ vezi ἀγαθύεργία.

DSC 5819

ἀγαθεωρεῖν (din ἄγαυ θεωρέω) = a socoti a se socoti cu mare mirare. La Homer.

1) ἀγάθη -ης. ἡ și ἄγδη = un oraș în țara franțoescă. La Strab:

1) ἀγαθήμερος -ου. ὁ = nume însușit

(1. ἀγαθίας. ὁ = nume însușit

ἀγαθίδιον -ου. τό = ghemuleț. la Isihie.

ἀγαθίζομαι = cuvântează cuvinte drepte și bune adeseori. Isihie la Aristofan.

ἀγαθικατ. τά (din ἀγαθικός) = cele de cinste. La Gazi.

2) ἀγαθῖνος -ου. ὁ = nume însușit

ἀγαθίς -ῖδος. ἡ = ghem legătură, fuior, la Polidefc și Etimologicon, sau halva, plăcintă la Homer. ἀγαθων ἀγαθίδει = în loc de ἀντ ἀγαθῶν ἀγαθίδες = plăcinte pentru fapte bune pentru facere de bine, adică mulțumită pentru ajutor pentru bunătatea ce ne-au făcut. vezi și ἀγαθού.

3) ἀγαθόβουλος ου. ὁ = nume însușit

ἀγαθογονία -ας. ἡ = agatogonie adică naștere de copii buni. La Iamvl.

4) ἀγαθοδαιμονέω = ὤ (ἀγαθος, δαίμων) = norocesc pe oarecine, îi aduc îi pricinuiesc noroc. La Pavl: Alex:

ἀγαθοδαιμονιστάι -ῶν. Οθ = cei ce beau foarte puțin. La Isihie, și Teofrast.

ἀγαθυδαίμεν -ονος. ὁ (din ἀγαθός și δαίμων) = cel bun Dumnezeu. Și un șarpe cu două coarne ce nu mușcă. La Erod; și num: însușit:)

ἀγαθοδότης -του. ὁ ἀγαθοδοτίς -δος. ἡ (din ἀγαθός, δοτήρ) = dătător dătătoare de bine de cele bune. La Gazi.

ἀγαθοδοτως = cu facere de bine.

ἀγαθοδωρία -ας. ἡ (din ἀγαθού δῶρον) = a dărui cele bune, cele plăcute. Dar după placul omului. La Gazi

5) ἀγαθόδωρος. ὁ.ἡ. ρον = (ἀγαθός, δῶρον) = ce ne dăruieste ne dă cele bune.

ἀγαθοειδής -εός. ὁ.ἡ (din ἀγαθού εἶδος) = frumos frumoasă la față la vedere. La Platon.

6) ἀγαθοεχία -ας. ἡ (ἀγαθός, ἔξις) = bună stare deprindere obicei nărav.

ἀγαθοεργέω -ῶ și ἀγαθουργέω -ῶ (din ἀγαθά, ? γάζομαι) = urmez fapte bune fac bunătați. La Gazi.

ἀγαθοέργημα ἀγαθούργημα -τος. τό = fapte bune.

7) ἀγαθοεργής -εός. ὁ.ἡ vezi ἀγαθοεργος.

ἀγαθοεργία -ας. ἡ (din ἀγατοεργέω) și ἀγαθυεργίη ἀγαθεργία, ἀγαθοεργία și ἀγαθουργία = agaoerghie? adică faptă bună facere de bine, urmare de fapte bune.

ἀγαθοεργίαι și ἀγαθουργίαι = bunătați, fapte bune.

DSC 5820

ἀγαθοεργίη -ης. ἡ vezi ἀγαθοεργία.

ἀγαθοεργος -γοῦ. ὁ și ἀγαθοργός ἀγαθοεργή = făcător de bine la Isiod. „ἀγαθοεργοί = la Lacedemoni se numesc cei cincis aleși ce ieșea din călăreți, sau cei aleși după ale lor vrednicii cei destoinici din efori. La Herodot și Suida.

1) ἀγαθοήθιος (ἀγαθός, ἥθος) = cu bune năravuri, cu blândețe.

ἀγαθοθεξία -ας. ἡ (din ἀγαθοι, θελω) = voință bună iubire de fapte bune alegerea celor bune. La Suida.

2) ἀγαθοθελής -εος. ὁ.ἡ. λές (ἀγαθος, θέλω) = binevoitor cel ce va binele oare căruia.

ἀγαθάκλεια -ας -ής = nume însușit

ἀγαθοκλής -εους. ὁ = nume însușit

ἀγαθολογέω -τινά (din ἀγαθός, λόγος) = vorbesc de bine pe oare cine. Laud pe oare cine. La Eustatie.

3) ἀγαθονικός -ου. ὁ = nume însușit

3) ἀγαθοός. Οὔ. ὁ. ἡ ὄν (ἄγαν, θοός) = foarte iute grabnic prielnic alergător. La Esih:

(3) ἀγαθοπάροχος. ὁ. ἡ. χον (αγαθος, παρέχω) = ce ne dă cele bune.

ἀγαθοποιέω -ῶ (din ἀγαθός ποιῶ) și ἀγαθύνω și ἀγαθησαγέω = urmez fapte bune fac bunătăți fac bine cu cineva.

ἀγαθοποιία -ας. ἡ = agaioriiie și ἀγαθοπραξία = adică urmare de fapte bune facere de bine.

ἀγαθοποις -οῦ. ἡ și ἀγαθουργικός = făcător făcătoare de bine.

4) ἀγαθοπραγέω -ῶ (ἀγαθός, πράττω) ἀγαθοπραξία -ας. ἡ. vezi ἀγαθοποιέω.

ἀγαθοπράπεια -ας. ἡ și τό ἀγαθοπρέπες (din ἀγαθός, πρέπει) = ceea ce se cuvine spre fapte bune.

ἀγαθοπρέπες -πεός. τό vezi ἀγαθοπρέπεια.

ἀγαθοπρεπής -πέος. ὁ. ἡ și ἀγαθόπρεπος (din ἀγαθός πρῶπει) = gata spre fapte bune.

ἀγαθόπρεπος -ου. ὁ vezi ἀγαθοπρεπής.

ἀγαθοπρεπώς = precum se cuvine la fapte bune. La Homer.

5) ἀγαθοπτικός -κή -κόν (ἀγαθος ὄπτω) = ce privește cele bune. La D: Areopagitul

ἀγαθόρρυτον -του. τό (din ἀγαθός ρύω) = izvorârea apelor celor bune. Izvor de ape bune.

ἀγαθόρρυτος -του. ὁ. ἡ (din ἀγαθός, ρύω) = izvorător izvorătoare de ape bune. Cum ἀγαθόρρυτος πηγή = izvor de ape bune la Sinesie.

DSC **5821**

ἀγαθού -οῦ. Τό = bunul binele bunătate ἀγαθῶν ἀγαθίδες ἀγαθῶν σωρός - θαλασσα - πόντος - μηριά = bilșug, bilșigare îmbilșigare (îmbelșugare) fericire. ἀγαθού δέ γυναικίπερ ἐν φιλότῃθι μίσγεοθαι = dulce este împreunarea muierei. La Homer. „ἀπηλαυε μεν τῶ παρούτων ἀγαθων, ὡς θνιτός = dobândește cele de aici ca un muritor adică averea rămân-tească. La Isocrat. „πολλοῖς δέ πυλλά δια’ φιλανθρωπίαυ ... ἀγαθά διεπέπρακτο = multe faceri de bine multe bunătăți multe milostenii către mulți au făcut pentru iubirea de oameni. La Xenofon) „τοῖς γάρ ἀγαθοῖς, οἷς ἔχομευ εὐ τῆ ψυχῆ τούτοις κτώμεθα καί τάς ὠφελείας δεόμενοι τυγχάομευ = Căci după bunătățile sufletului, dobândim și folosul lor, rugându-ne. La Isocrat. „ἀγαθά ?εισιν αθ ἄρεταί, καί αἰ κατα’ ταίτας πράξεις = faptele cele bune sunt bunătăți, cum și cele după ele urmate. La Origen. „după metafora τό πανττελειον ἀγαθοτ, τό ??ηθινῶς ἀγαθο?τ = Dumnezeu la Sfântul Vasile și sfânta precistanie (împărtășanie), cum „εἰργνται τ? Κοινωνίας, τοῦ ἀγαθοῦ = sunt popriți de sfânta precistanie. La Sf. Vasile. „și credință, cum „μήβλασφημήσθω θμῶ τó ἀγαθοτ? = să nu se hulească credința voastră. La Apostolul Pavel.

ἀγαθός, θή. θού (din ἀγαυ θέειν (+) sau din ἄγαμαι sau din ἀγάζω, = mă minunez, ἡγασμαι ἡγασαι, ἡγασται, ἀγαστός și după lepădarea lui σ. și schimbarea lui τ în θ ἀγαθσς = acest cuvânt la închipuirea cumpănitoare, și covârșitoare nu se zice, ἀγαθότερος și ἀγόταιτος, ci se întrebuintează în locul lor μάλλον ἀγαθσς ὀδε τοῦδε. la Etimologicon. Bun-ă. înțelept înțeleaptă de treabă vrednic -ă. destoinic -ă de folos. La Damaschin, Xenofon, Luchian, Libanie, Teognis și Isocrat.

DSC 5822

„ἀγαθός ἵππεύεσθαι = bun de călărie. ἀγαθός τά π?λεμικα' = bun ostaș. La Xenofon „ἀγαθός τά ἔλκη, = bun de răni. la Teofrast. „ἀγαθός τῆς ἱερᾶς νόσου = bun de epilepsie. „și după metafora, ὁ ἀγαθός = Dumnezeu. Căci numai Dumnezeu este bun. La Evanghelie. „ἀγαθή καί μάζα μετ ἄρτον = bună este și turta se zice ca o pildă, pentru aceia, căroră li se dă cele mai proaste, cele ce rămân de la alții, ce nu le primesc alții. ἀγατή = dreptate?, cuviință, obicei. „ἀγαθῆ τύχη = într-un ceas bun. „ἀγαθή δαίς = masă împodobită. „ἀγαθοῦ δαίμονος = pentru fericire se obișnuia a se zice când închina la masă, sau după masă, cu cel mai bun vin, scurgând și picătura din pahar. La Barin.

ἀγάθοσμιν -ου. τό = de pământ. La Gheorghe și etimologicon.

ἀγάθοσμος. ὁ.ῆ. μον (ἀγάθος, ὀσμη) = cu bun miros, ce are bun miros. La Glos:

1) ἀγαθόστρατος -ου. ὁ nume însușit

ἀγαθοσυνη -ης. ῆ și ἀγαθότης = bunătate. La Sfântul Grigore Nazianzino.

ἀγαθοτέλεια -ας. ῆ (din ἀγαθοτελής) = împlinirea binelui întregimea bunătăților.

ἀγαθοτελής -λέος. ὁ.ῆ (din ἀγαθός, τέλειος, sau ἔντεῶς) = împlinitorul împlinitoria binelor bunătăților. Sau desăvârșit bun -ă. La Dionisie Areopagitul.

ἀγαθότης -τος. ῆ vezi ἀγαθοσύνη.

ἀγθοτεροπος -ου. ὁ.ῆ. τό -πον (din ἀγαθός, τροπος) = cu bune năravuri obiceiuri. La troparele bisericesti.

ἀγαθουργέω -ῶ vezi ἀγαθοεργέω.

2)ἀγαθότυπος. ὁ.ἡ. πον (ἀγαθος, τύπος) = ce are tipar chip bun frumos. La D. Areopagitul:

ἀγαθοῦργημα -τος. τό vezi ἀγαθοεργημα

ἀγαθουργία -ας. ἡ vezi ἀγαθοεργία.

ἀγαθουργός -οῦ. ὁ. vezi «ἀγαθοεργός.

ἀγαθουργικός -κή -κόν vezi ἀγαθοποιος.

ἀγάθουσα ης. ἡ nume de un ostrov, în Marea Albă, ce odată se

DSC 5823

chema Dilos iar acum Tilos.

ἀγαθοφανής -εός. ὁ.ἡ (din ἀγαθός, φαίνω) = cel ce se pare că face bunătăți fățarnic -ă. „κῆβδηλοι καὶ ἀγαθοφανεές, οἱ λόγῳ μεί ἅπαντα, ἔργῳ δε΄ ὀυδεθ? ? ἔρδουτες = mincinoși și fățarnici cei ce cu cuvântul toate le fac, dar în faptă, nimic. La Dimocrat.

1)ἀγαθοφιλης -εός. ὁ.ἡ. λες (ἀγαθός, φιλέω) = ce iubește cele bune bunătățile. La D: Areopagitul:

ἀγαθόφρων -ονος. ὁ.ἡ (din ἀγαθα΄, φρονῶν) = cel cu gând (gând) bun înțelept înțeleaptă cu minte.

ἀγαθοφυής -εός. ὁ.ἡ = (din ἀγαθός, φυή) = bun-ă din fire.

ἀγαθοφυΐα -ας. ἡ (din ἀγαθοφυής) = firească bunătate bunătatea firii.

2)ἀγαθοχυσία -ας. ἡ (ἀγαθός, χέω) = vărsare revărsare potop îmbilșigare (îmbelșugare) de bunătăți, mulțime de bunătăți.

2)ἀγαθῶ -ῶ (ἀγαθός) = fac bine oare ce. La Vasil:

ἀγαθύνομαι = îmi fac mie bine și mă bucur. La proorocul Daniil.

ἀγαθύνω (din ἀγαθός) vezi ἀγαθοποιῶ = și împodobesc: la Biblie.

3)ἀγάθουρνα. ἡ și ἀγάθουρνον = un oraș la Sicilia)

ἀγαθουρναῖος = orășean locuitor din orașul

ἀγαθουρνα.

3) ἀγαθυρνᾶιος -ναία - νᾶιον vezi ἀγάθυρνα.
ἀγάθυρσα = un oraș în Sicilia.
ἀγάθυρσοι = neam de tătari.
ἀγάθυρσος -ου. ὁ = nume însușit din care se trag
tătarii ce se numesc ἀγάθυρσοι.
ἀγάθων -ονος. ὁ = nume însușit d-un poet.
ἀγαθώνειος ἀύληευς = cântare dulce. La
Gheorghe.
ἀγαθῶς = bine
ἀγαθωσύνη -ης. ἡ vezi ἀγαθότης.
ἀγάι. Αἶ sau ἀγάι = țărmurile marginile Mării, sau
râni. La Barin și Eshil.
ἀγαίωμα vezi ἀγάζομαι
ἀγαῖος -αία -αῖον (din ἄγη) = cel pe care zavistesc
(zavistuiesc). La Isihie. Și frumos frumoasă. Luminos
luminoasă minunat -ă. la Suida, Isihie, și
Etimologicon.

DSC 5824

ἀγαίω vezi ἀγάζομαι.
ἀγαίων -ωνος. ἡ = soarele. la Gheorghe.
ἀγακλεής -εός. ὁ. ἡ și ἀγακλήεις și ἀγακλειτος,
ἀγακλέος, ἀγαλκλήε, și ἀγάκλυτος ἀγακλύμενος -νη
(din ἄγαν și κλέος, κλειτοί, κλυτοτος) = prea cinstit
-ă prea lăudat -ă. La Homer. Prea vestit -ă.
ἀγακλυίεις -εσσα -εν vezi ἀγακλεής.
ἀγακλειος -ου. ὁ = de prea cinstit de prea lăudat.
La Barin.
ἀγακλειτός -τοῦ. ὁ vezi ἀγακλεής.
ἀγακλέος -οῦς. ὁ vezi ἀγακλής.
ἀγακλής -ῆος. ὁ vezi ἀγακλεής.
ἀγακλύμενος -νη vezi ἀγακλεής.
ἀγάκλυτος -του. ὁ vezi ἀγακλεής.
ἀγακτίμενος -νη -νον. (din ἄγαν, κεκτισμένος,) =
după limba Eolicească frumos zidit-ă. La Pindar.

ἀγαλακτες -των. Οθ, αθ și ἀγάλακτος, ἀγάλαξ (din γαλα, și a. adǎog:) = d' o țâțǎ cei ce sug la o mǎmǎ frați de țâțǎ. La Eshil și Orion. Iar din a. tǎgǎd: înseamnă fără țâțǎ, fără lapte. Cel ce n-au supt. La Hipocrat: „și iarăși din a. adǎog: lǎptos lǎptoasă. Cu mult lapte. La Gazi. Dar la Galino ἀγαλακτοι νομαί = înseamnă rășune vătămătoare la vite.

ἀγαλακτος -του. ὁ.ή vezi ἀγάλακτες.

ἀγαλακτία ας. ή și ἀγαλαξία (din γαλα și a. tǎgǎd:) = agalactie adică lipsirea țâței, când îi piere laptele. Iar din a. adǎog: înseamnă mulțimea țâței, la Barin și Gheorghe.

ἀγαλακτοσύνη -ης. ή = rudenie. La Isihie.

ἀγαλαξ -κτος. ὁ.ή vezi ἀγαλακτες.

ἀγαλαξία ας. ή vezi ἀγαλακτία.

DSC **verso**

ἀγάλαλα -ων. τά = brățări mănuși. La Barin și Gheorghe.

ἀγάλαστος -ου. ὁ.ή = desfrânat -ă desfătat -ă fiul piericiunii. La Barin și Gheorghe.

ἀγαλβαί -ᾶ. ὁ = ne înfrânat desfrânat, nestatornic. La Barin și Gheorghe.

ἀγαλέος -ου. ὁ (din ἄγω) = frânt lesne a se frânge. La Gheorghe.

2.ἀγαλι, αγαλια = încet oblu.

ἀγάλιος vezi ἀγαλχιος

ἀγαλλιαζω vezi ἀγαλλιάω.

ἀγαλλίαμα -τος. τό și ἀγαλλίασμα, ἀγαλλιασμός ἀγα..ίασευς = bucurie, veselie.

ἀγαλλίας? -εως. ή vezi ἀγαλλίαμα.

ἀγαλλιάω -ῶ și ἀγαλλιάομαι -ῶμαι și ἀγάλλομαι (din ἄγαν ἄλλομαι = mă bucur mă veselesc mă înveselesc. Iar ἀγαλλιάζει, ἀγαλλιάζεται (din ἄγαυ

λιάζω) = ceartă, ocărăște, dojânește (dojenește). La Isihie. Cuvânt tarantinesc. La Etimologicon.

ἀγάλλιος -ου. ὁ și ἀγάλιος = ocărător la Isihie.

1. ἀγαλλήτωρ -ορος. ὁ = cuvânt tirinesc, adică toscănesc însemnând copil. La Barin și Gheorghe.

ἀγαλλίς -ῖδος. ἡ = sunătoare iarbă prăfuită iarba sfântului Ioan. „și zambilă, sau coada bouului, coada vacii sau iarba găinii. La Barin și Gheorghe.

ἀγαλλιτού -τοῦ. τό (din ἀγάλλωταγαλλιτὸς.) ceea ce pricinuieste aduce bucurie veselie. Acea de care se bucură omul se înveselește. La Isihie și Gheorghe.

ἀγαλλομαι vezi ἀγαλω.

ἀγαλλοχου ου. τό = alaiio alai.

ἀγάλλω ἀγάλλομαι (din ἄγαυ ἄλλομαι) = împodobesc înfrumusețez cinstesc, prăznuiesc. τοῦ μεῦ ἀλλάλλει θεός = pe acesta îl cinstește Dumnezeu. La Pindar. „καίσε θυ-

DSC 5825

σιάαιενν ἱεραῖενν ἀγαλλοῦμεν α?εί. = cu jertfe sfinte te prăznuim totdeauna. La Aristofan. „ἀγοιλλομαι τινί = mă mândresc mă fălesc mă bucur mă înveselesc de oare ce, cum că sunt bogat frumos etc. „ὄρυιθει ἀγαλλόμεναι περὶ γέσσον = păsările se mândresc pentru aripile lor. La Homer.

ἀγαλμα -τος. τό = (din ἀγάλλομαι) = agalmă din vechime însemnând podoabă. Cum ἴσθμιου ἦνεγκευ θεράπων περικαλεῖ ἄγαλμα = frumoasă podoabă au adus sluga giordanul. La Homer. Iar mai pe urmă sau dat această numire la chipurile cele cioplite, ce arătau pe idoli, adică pe dumnezeii păgânești, carii se zic și statuie. „ἀγαλμα ἐκάτης = numesc pe cățea, ori pentru că jertfesc la Doamna Ecati cățele, sau pentru că închipuiesc cu cap de câine. La Barin

ἀγαλμα ἐκάτης vezi ἄγαλμα.

ἀγαλματίας -α. ὁ = ca idolii ca statuia. La Filostrate. Frumos ca idolii ca statuia. la Ioan Stoveu, și Gheorghe.

ἀγαλματικός -οῦ. ὁ = ascultător. La Barin și Gheorghe.

ἀγαλμάτιον ου. τό = idolaș, idolicel, părușă.

ἀγαλματίτης -του. ὁ = clei de piatră cu care lipesc pietrarii pietrele. La Dioscorid și Gheorghe.

ἀγαλματογλύφος -ου. ὁ (din γλύπτω ἀγαλαα) și ἀγαλματοποιος, ἀγαλματοουργος, ἀγαλματοπεύς ἀγαλμοτοτυπης, ἀγαλμοτυπευς, ἀγαλμοτυπῆς = lucrător de idoli, pietrar de idoli de chipuri de statuie.

ἀγαλματοποιεω -ῶ (din ἄγαλμα ποιῶ) = lucrez la idoli la chipuri la statuie.

ἀγαλματοποιητικός, κή, κόν și ἀγαλματοουργικός = de lucrător de idoli, de pietrar, „ἀγαλματοποιητική τέχνη = meșteșug

DSC 5826

de pietrar. meșteșugul piatrării.

ἀγαλματοποιία -ας. ἡ = agalmatorii și ἀγαλματοποιητική τέχνη și ἀγαλματοουργία, ἀγαλματοουργική τέχνη = lucrarea idolilor, a lucra oarecine la idoli. Polidefc.

ἀγαλματοποιός -ου. ὁ vezi ἀγαλματογλύφος.

ἀγαλματοτοτηπης -εός?. ἡ. πες (ἄγαλμα, τυπτω) vezi ἀγαλματογλύφος.

ἀγαλματοφορεῖσθαι = a se împodobi. La Isihie.

ἀγαλματοφορέομας -οῦμαι = mă păstreză oarecine ca o podoabă. la Filon. „mă împodobesc la Isihie. „ am în gândul meu tot icoane închipuiri idoli. La Gheorghe.

ἀγαλματοφορέω -ῶ = port podoabe. „τό παράδειγμα ἐυθυσ ἀγαλματοφορῶν = având pilda ca o podoabă frumoasă. La Filon.

ἀγαματοφόρος - ου. ὁ.ή. τό - ρον ἢ ἀγαματοφοροῦμενος (din ἄγαμμα, φέρω) = purtător de idoli de podoabe, însă în gândul său. La Filon.

1. ἀγαματουργία -ας. ἢ ἢ ἀγαματουργική τέχνη = agalmaurgie vezi ἀγαματοποιία.

2. ἀγαματουργός -οῦ. ὁ vezi ἀγαματογλύφος.

ἀγαματόω -ῶ = prefac oarece în idoli. La Licofron.

ἀγαματυπεύς -εός. ὁ vezi ἀγαματογλύφος.

ἀγαμητός -τοῦ. ὁ = slab neputincios. La Gazi) ἀγαμητοῦ βλέπειν =, a se uita cu ochii scriitorilor la oarece ca să vădă (vadă) mai bine.

ἀγαμμος -οῦ. ὁ = ocară la Barin ἢ Gheorghe. mândrie, dârzie, obrăznicie. La Glos:

1) ἀγαμοτυπεὺς -εώς. ὁ ἢ ἀγαμιτυπῆς -εός. ὁ.ή. περ (ἄγαμμα, τύπτω) vezi ἀγαματογλύφος.

ἀγαλος în loc de ἀγλαός.

ἀγλότιμος -ου. ὁ.ή ἢ ἀγλαότιμος = după mutare. Foarte cinstit-ă. La Isihie.

ἀγάλοχον -ου. τό = pomul copacul din care curge aloeul odagacio?

ἀγαμαι vezi ἀγάζομαι.

ἀγάμα vezi ἀγαμίας.

DSC **5827**

ἀγαμειάτης, vezi ἀγαμίας.

ἀγαμείτης vezi ἀγαμίας.

ἀγαμμένων -ονος. ὁ = nume însușit Agamemnon) ἀγαμμενονιδίς = fiul lui Agamemnon.

ἀγαμενονα = cu acest nume au numit Mitrodor pe văzduhul, după alegorie. La Barin ἢ Gheorghe.

ἀγαμμενονίδης -ου. ὁ vezi ἀγαμμένων

ἀγαμμενονια φρέατα = ruțuri făcute de Agamemnon. La Barin ἢ Gheorghe.

ἀγάμενος din ἄγαμαι.

ἀγαμένως = de minune. La Aristotel. „cu veselie, cu bucurie. La Platon.

ἀγαμεύς vezi ἀγαμίας.

ἀγάμη vezi ἀγαμίας.

ἀγαμήδη -ης. ἡ = nume însușit

ἀγαμήης = nume însușit

ἀγαμήστρω -ορος. ὁ (din ἄγαυ, μήδομαι) = foarte înțelept. La Gheorghe.

ἀγάμητος și ἄγαμος = necăsătorit -ă tânăr neînsurat. Tânără nemăritată - nenuntită. June holtei flăcău celibatar.

ἀγαμία -ας și τό ἀγάμιον = agamie adică necăsătorie junie feciorie fetie. la Polidefc.

ἀγαμίας = un sătuleț, la Troada. Unde Iliona fată fiind sau dat spre jertfă la Chitul cel mare. De aceea sau și numit acest loc din ἄγαμος = nemăritată fată, ἀγαγαμίας. Care se zice și ἀγάμα, și ἀγάμης. Iar locuitorul acestui loc se numește ἀγαμίτης, și ἀγαμράτης, din ἀγάμα și ἀγαμεύς din ἀγάμη.

ἀγάμιον ου. τό vezi ἀγαμία) ἀγαμίου γημία -δίκη = osândă pentru ne căsătorie.

ἀγάμιος vezi ἀγαμός.

DSC **verso**

ἄγαμος -μου. ὁ.ἡ vezi ἀγάμητος = și văduv -ă. La Evripid. „γάμος ἀγαμος = nuntă proastă săracă sărmană. La Cuma.

ἄγαμος τόπος = munte cu prăpăstii loc prăpăstios. La Barin și Gheorghe.

ἀγαμός = un oraș la Iraclia. Căruia locuitorul se numește ἀγάμιος.

ἄγαν = prea foarte mult fără seamă piste (peste) fire. „μηδευ ἄγαν = nimic piste (peste) măsură peste orânduială.

ἄγανα -τά = mustățile aștele barba grâului orzului și celorlalte asemenea bucate. Barba spicurilor spicelor paielor de bucate.

ἄγανα. ἦ = plasă năvod hălău. Cuvânt cipriot. La Barin și Gheorghe.

ἄγανάδα -ας. ἦ = rugină.

ἄγανακτέω -ῶ = (din ἄγαν, ἄγω, ἀκ?τεώ, sau ἄγαν ἄχθομαι.) = după fireasca lui înțelegere înseamnă că mă doare pătimesc. Cum „ἄγανακτεῖν τούτ? ὀδούας ἔσπί τις γεύσει = gustarea aduce durere la dinți. La Dioscurid. Iar mai de obște înseamnă că mă mâniî mă mîhnesc mă necăjesc mă supăr pentru oarece. „Și mie milă plîng de oarece. La Platon. „ἄγανακτεῖ ἐπίτι = tânjește pentru oare ce.

ἄγανάκτησις -σεως. (din ἄγανακτῶ) ἦ = mânie mîhnire supărare durere.

ἄγανακτητέον = trebuie să ne mâniem.

ἄγανακτητός -τή -τόν (din ἄγανακτέω) = necăjit-ă supărat-ă sau supărător, cum „ὄυκούν καί τοῦτο ἄγανακτητού = și acesta dar supărător lucru este.

DSC 5828

ἄγακτηκός -κή -κόν și ἄγανακτητικός (din ἄγανακτέω) = de supărare supărativ -ă cel ce se supără se necăjește se mîhnește. La Platon. τό ἄγανακτικού în loc de ἄγανάκτησις = supărare mîhnire mânie.

ἄγανακτικῶς = cu supărare, cu mîhnire cu mânie.

ἄγανεά νέη. ἦ. vezi ἀγανεά

1: ἄγανημαι = mă necăjesc mă întristez îmi pare rău. La Barin și Gheorghe.

2: ἄγανής νέος -ὸ. ἦ. τό -νές ca și ἄγανός (din γάννυμαι și a. adăog:) = însă nu se obișnuiește.

ἄγαννα -νης. ἦ = car, și steaua cea despre miazănoapte îmbinată de multe stele, în chipul

carului, care o putem numi căruță. La Barin și Gheorghe.

ἀγανιάω -ῶ = curăț, lămurez. La Etimologicon: sânt curat.

ἀγάνιδα = încet binișor fără zgomot. La Barin și Gheorghe.

ἀγανίζομαι vezi ἀγάνομαι.

ἀγανικη -ης. ἥ = nume însușit

ἀγανίπη -ης. ἥ = nume de fântână în Biotia închinată la muze. De unde și muzele se cheamă ἀγανιπίδες. la Gazi.

1. ἀγανοβλέφαρος -ρου. ὁ. ἡ τό -ρον. (din ἀγανός, βλέφαρα) = cu pleoapele ochilor frumoase, adică cu ochi frumoși.

2: ἀγάνομαι ἀγανίσομαι = mă întrebuințez. La Ahmet Barin și Gheorghe.

ἄγανον -τό vezi .αγανος.

ἀγανόρειος -εία -ειον și ἀγανόρειος -εά -εον vezi ἀγηνόριος.

ἀγανος -νου. ὁ și ἀγανον, τό = lemn uscat și căzut din pădure, și necioplit. La Evstatie și Homer. Și după asem: suliță, mazdrac, cum,, ἀγανειοισιν ἰεύτες, = bătându-se cu sulițele cu mazdracele. La Barin.

DSC verso

ἀγανός -νή -νού = vesel -ă dulce la vorbă blândă la fire. La Homer. Pindar și Evripid. „minunat -ă vestit -ă (din ἄγαν ἀνεῖσθαι, sau din ἄγω = mă minunez. la Homer.

ἀγανορία în loc de ἀγηνόρία.

ἀγανοφρονέω -ῶ (din ἀγνόφρων) = mă port cu blândețe cu fire dulce.

ἀγνοφροσυνη -ης. ἥ = blândețe fire dulce. La Homer.

ἀγανόφρων -ονος. ὁ.ή (din φρήν și ἀγανός sau din ἀγανά = blând -ă blajin -ă înțelept înțeleaptă dulce la fire. La Homer.

ἀγανῶπης -ου. ὁ ... ἀγανῶπις -δος. ἡ = blândă la vedere. La Suida. din ἀγανῆς ὤπος.

ἀγάνωρ -ορος. ὁ vezi ἀγήνωρ.

ἀγανῶς = cu veselie cu bucurie cu blândețe cu vorbă dulce.

ἀγανώτερον num: cumpăn: din ἀγανός.

ἀγάνωτος -του. ὁ.ή ἀγάνοτα = ne spoit -ă ἀγγεῖον ἀγάνωτον = vas ne spoit.

ἀγάομαι = la Isiod, și Oriano. vezi ἀγαίω.

ἀγαπάζουσι, în loc de ἀγαπάζουσι = după limba doricească.

ἀγαπαι -πῶν. αθ = adunări de ospăț spre veselie spre desfătare ziafeturi baluri. La Iuda.

ἀγαπάζω -ομαι, și ἀγαπάω - ῶ. ἀγαπάομαι -ῶμαι = mie drag -ă îi sunt drag -ă iubesc pe oarecine, mă iubește oarecine. La Homer. „νέκυν παιδός ἀγαπάζω = mă mulțumesc cu moaștele copilului. La Euripid. „ἀγαπαῦ τοῖς παροῦσι = mă mulțumesc cu cele în ființă pe cele de față. „

DSC 5829

Μă îndrăgesc. La Biblie.

ἀγαπαῖος -ου. ὁ = nume însușit

ἀγαπατά în loc de ἀγαπητά. După limba doricească.

ἀγαπάομαι -ῶμαι ... ἀγαπάω -ῶ ... vezi ἀγαπάζω.

ἀγάπη -ης. ἡ și ἀγαπηεὺς, ἀγαπισμός, ἀγαποσύνη τό ἀγαπαῦ (din ἀγάν τό παῦ εἰς τηθ ὁμόνοιαν sau din ἄγαν πάυεσθαι aplecare favore drăgie? plăcere La Screvelie.

ἀγάπημα -τος. τό = obrazul ce se iubește de oarecine. „χαιρε θεά δέθωιν ἀνδρωῖ ἀγάπημα = Bucură-te Stăpână, pe care te iubesc oamenii.

ἀγαπήνωρ -ορος. ὁ (din ἀγαπω? ἠνορεήν) = voinic cel ce iubește voinicia. La Homer. „și drăgăstos la oameni. la Etimologicon. „și cel ce iubește pe oameni. La Cuma. Din ἀγπάω, ανήρ. la Screvelie.

ἀγάπησος -σεος. ἡ la Plutarh. vezi ἀγάπη.

ἀγαπήτη -της. ἡ = dragoste. La Gheorghe.

ἀγαπητέον = trebuie să iubim.

ἀγαπητεός -τεά = τεόν = rânnetic -ă vrednic -ă de rână de dragoste. Trebuie se cuvine să-l iubim să o iubim. La Platon.

ἀγαπητικός -κή -κόν = iubitor iubitoare iubicios iubicioasă drăguț -ă ibovnic -ă libovnică posadnic - posadnică țiiitor țiiitoare.

ἀγαπητικῶς = cu dragoste.

ἀγαπητός -τή -τόν = iubit -ă drag -ă drăgăstos favorit -ă drăgăstos drăgăstoasă. Iar când se vorbește pentru fii înseamnă unul născut, singur născut, după metafora „ἀγαπητός ὄος = fiul unul născut. La Platon Homer, și Xenofon. „ἀγαπητού

DSC verso

rânnetic vrednic de rână de dragoste. La Pindar. „ἀγαπητού νομίωων εἶναι = de ajuns. După metafora. la Dion.

ἀγαπητόφθαλμος (din ἀγαπητός, οφθαλμός) = cu ochi frumoși drăgăstoși.

ἀγαπητῶς = cu dragoste. „δεῖ ἀγαπητῶς ἔχειν ἕκαστον τά αὐτοῦ = trebuie să se mulțumească fiecare pe ale sale. La Dimosten. „cu bucurie, cu veselie. La Platon.

ἀγαπίζω = răciuiesc împăciuesc împac pe oarecine.

ἀγάπιος -ου. ὁ nume însușit
ἀγαπισμός οὔ. ὁ = iubirea voiniciei. La Suida. vezi
și ἀγάπη.

ἀγαποσύτη -ης. ἡ. La Glos: vezi ἀγάπη.

ἀγαπτερέως (din ἄγαν, πτερεώς și πτερέως din
πτερου) = degrab.

ἀγαπτόλεμος -ου. ὁ = nume însușit

ἀγαπωμενη -ης. ἡ = drăguță ibovnică. La
Gheorghe și Luchian.

ἀγαπωσύνη -ης. ἡ = dragoste. La Gheorghe.

ἀγαρηνοί -ῶν. οἱ = agarineni, neam arăbesc. La
Anatole și ἀγραῖοι, ἀγρανιοῖ, ἀγραεῖς. La Strabon.

ἀγαρ. ἡ = nume însușit

1. ἀγαρικω -κοῦ. Τό = bureți de copac. La
Dioscorid. „și iască la Cuma.

1. ἀγαρικον χειρουργικόν = iască.

2. ἀγαρροίτει = prăpădește. La Isihie.

2. ἀγαρρ? -ας. ἡ = slujbă robie. la Barin. pururi
robie.

2. ἀγαρρέυει = suferă rabdă. La Barin

2. ἀγαρρεύωται = se silește de către silitori spre
vreo angara podvară. La Barin.

2. ἀγαρρέυτού -τοῦ. Τό = murdar mânjit scârnav.
La Gheorghe.

2. ἀγαρρήτος -ου. ὁ. ἡ = nemulțumitor
nemulțumitoare. La Isihie.

ἄγαρος -ου. ὁ = nume de o apă de o gârlă la
Sarmația.

ἀγαρίστη -ης. ἡ = nume însușit. la Erodian

ἀγαρρίς -ίδος. ἡ = adunare, sau mulțimea
adunării. La Isihie.

ἀγαρροί -ων. οἱ = cei ce slujesc din neam în neam,
ca niște robi.

DSC **5830**

La Isihie.

ἀγαρρῶσος -ρους. ὁ (din ἄγαν, ῥέεν) = tare curgător repede la curs. La Homer și Isihie.

ἀγαρρῶς -ου. ὁ = cel ce cară cu spinarea hamal. La Isihie.

ἄγας -ου. ὁ = agă.

ἀγὰς - ἄδος. ἡ = aruncătura zarurilor la jocul lor. La Isihie.

ἀγάσαντο, în loc de ἡγάσιτο din ἄγαμαι, ἀγάνομαι.

ἄγασθαι din ἄγαμαι.

ἀγασθενῆς -έος. ὁ.ἡ (din ἄγαν, σθένος) = voinic -ă foarte voinic -ă tare.

ἀγασθένης -εος. ὁ = nume însușit.

1) ἀγασίας. ὁ = nume însușit

1) ἀγασικέλης -έους. ὁ = nume însușit

ἀγασίος -ου. ὁ.ἡ = minunat -ă înfricoșat -ă prea lăudat -ă prea cinstit -ă. la Isihie.

ἄγασις -εως. ἡ vezi ἄγασμα

ἄγασμα -τος. τό și ἄγασις (din ἄγαμαι) = minune. La Suida. închinăciune la Sofoclis.

ἀγασοπέρτας τῶν. Οἱ. = cei ce da de știre la vameși pentru datoriile lor. La Isihie.

ἀγασσαῖος -ου. ὁ = tare voinic. La Gazi.

ἀγασσάμενος, din ἀγαζομαι.

ἀγασσεύς -σεος. ὁ = tare, voinic. „și câinele ce numește Samson. La Opinian.

ἀγασσίς -ίδος. ἡ = zavistie. „sferă. La Isihie.

ἀγασταχὺς -υος. ὁ.ἡ. τό -χυ. (din ἄγαν, στάχυς) = cu spicuri mari plină de spicuri foarte roditor roditoare rodnic -ă.

ἀγαστής -οῦ. ὁ = zavistnic. La Barin, și Gheorghe.

ἀγαστονος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγαν, στόνος στένω) = foarte tânguitor tânguitoare tânguietic -ă vrednic -ă de tânguire. La

DSC 5831

Eshil. „Iar zicându-se pentru mare, înseamnă fierbând umflându-se foarte tare. La Homer.

ἀγαστός -στή -στον (din ἄγαμαι) = minunat -ă lăudat -ă. la Homer. cinstit.

ἄγασος -ου. ὁ = moartea. la Suida.

1) ἀγάστροφος -ου. ὁ = nume însușit

ἀγάστωρ -ορος. ὁ (din γαστήρ și a. adăog:) dintr-un pânțec născut -ă frate bun de mamă rudă. La Licofron.

ἀγασῶς = minunat de minune. La Xenofon.

ἀγασυαλῖς -δος. ἡ sau mai bine ἀγασυλλῖς = o tufiță din care curge cleiul cel Amonicesc. La Dioscorid.

ἀγασυλλῖς vezi ἀγασυαλῖς.

2) ἀγάσυρτος. ὁ. ἡ. τον (ἄγαν, σύρω) = ce se târăște și după asem: foarte prăfuit murdar soios. La Diog: la Or: foarte tăvălit.

ἀγατάομαι -ῶμαι ἀγατᾶσθαι = mă vatăm. La Barin și Gheorghe.

ἀγατός -τή -τόν. (din ἄγαμαι) = vesel -ă drăgăstos drăgăstoasă drăgălaș -ă. la Homer.

ἀγατης = piatră scumpă și tare și ἀχάτης = agat, ahat

ἀγανή, ἡ = nume însușit al uneia din fetele lui Cadmu. La Eustatie.

ἀγαυοί -ῶν. ὄν. = neam tătărăsc. La Barin.

ἀγαύομαι (din ἄγαμαι) = mă minunez. La Opian.

ἀγαυός -ή și ἀγαβά = după limba doricească.

ἀγανόν (din ἄγαμαι) = vestit -ă lăudat -ă mândru -ă. la Homer. Minunat-ă luminat-ă. și nume însușit

ἀγαύλιος -ου. ὁ = o lună din cele douăsprezece luni. La Barin.

ἀγαυρίαμα -τος. τό = mândrie fudulie fală fumuri în cap. la Isihie.

ἀγαυριάω -ῶ = sunt mândru -ă mă mândresc mă fudulesc mă fălesc. La Gheorghe și Isihie.

ἀγαύρισμα -τος. Τό = un joc de luptă. La Eustatie.

ἀγαυρός -ρά -ρόν (din γαῦρος și a. adǎog:) = mândru -ă măreață

DSC 5832

măreață fudul -ă, obraznic -ă.

ἀγάφθεγγος -ου. ὁ.ή (din ἄγαν, φθέγγοφαι) = cu glas mare la Screvelie.

ἀγάφθεγκτος -του. ή (din ἄγαν, φθέγγομαι) = cu glas mare. La Pindar.

ἀγάω -ῶ ἀγάομαι. la Homer, și Isiod. vezi ἀγάζομαι.

1) ἄγβαλος -ου = nume însușit

1. ἀγβάλανα în loc de ἐκβάλανα -ων. τά după limba Ionic: oraș la Midia în Asia . la Erodian.

1. ἀγγαῖος -ου. ὁ = nume însușit

ἄγγαρα -ων. τά = cuvânt persan ce înseamnă conac. Poște. Sczilhana.

ἀγγαρεία -ας. ή (din ἀγγαρεύω) = mizil, slujba poștașilor surugiilor și angara, podvadă beilic.

ἀγγαρεῖον -ου. τό și ἀγγαρήϊον = ștafetă mizil.

2) ἀγγαρεῖος -εία -εῖον = de poștaș, de surugiu, de mizil, de poștalion.

ἀγγαρευτής -τοῦ. ὁ = cel mai mare peste poște peste mizilhanele poștmaister. „și cel ce silește pe altul spre slujbă. La Isihie.

ἀγγαγευώ = trimiț (trimet) oarece cu poște cu mizil. „Și siluiesc pe oarecine la slujbă fără voia sa. La Gheorghe. „ Și adun salahori.

ἀγγαρήϊον δρόμημα vezi ἀγγαρεῖον

ἀγγαρήϊος, ὁ la Herodot. Vezi ἄγγαρος.

ἄγγάριος -ου. ὁ vezi ἄγγαρος.

ἄγγαρος -ρου. ὁ și ἄγγάριος, ἄγγαρήϊος = cuvânt persan ce înseamnă poștaș surugiu mizil poștalion. „și salahor de angara de beilic, cel ce slujește de nevoie silit de altul,, și hamal,, și curier. Călăraș, lipcan .la Orion „și Elciu, la Suida. „și cai catâri cu samar, ce cară marfă poveri. La Gheorghe,, și Călăuză silită de altul. La Gheorghe. „și lemnul parul

DSC 5833

haracul (haragul) pe care se urcă lăurușca vița cea sălbatecă. La Gheorghe. „ἄγγαροι = curieri, poștalioane cei ce duc cărți de la un loc, la altul. „ἄγγαρον πῦρ. ἄγγέλον πῦρ δαδουχεία. Πυρδοί, φρυκτός. Φρυκτωρία. Πυρκαϊά = masalale pârjoale prăjini de foc torțe cu care da de știre pentru orice întâmplare, mai ales la război, ca prin poște adică făcând trebuință să se dea de știre degrab pentru vre-o mare întâmplare la război. Punea masalale, pârjoale torțe, sau prăjini lungi înfășurate cu paie, sau cu câlți mânjiți cu catran, departe una de alta cât să se vază (vadă) focul de la una până la alta, la care păzea oameni și cel dintâi, vrând să dea de știre de năvălire, sau biruința vrăjmașilor, punea foc la cea dintâi prăjină, cel de al doilea având focul acela, da și el foc la a lui prăjină, și așa în urmă și ceilalți, până când ajungea focul la cel din urmă. Cu care chip într-un minut ajungea vestea de la o margine, până la alta. Aceste focuri, se numea ἄγγαρον πῦρ ἄγγέλου πῦρ δαδουχεία πυρσοί φρυκτός φρυκτωρία πυρκαϊά. la Gheorghe, Eshil și Cuma.

ἄγγαρον πῦρ vezi ἄγγαρος.

ἀγγαροφορέω -ῶ (din ἄγγαρος, φορέω) = car la roveri. La Etimologicon. „slujesc fără plată plătesc dajdie la Cuma

ἀγγάστρωτος. ἡ (din ἔγγαστρος, și a. tăgăd:) = neîngreoiată.

ἀγγατος -ου. Τό = parul pe care se ridică vița sălbatecă. La Homer.

DSC 5834

ἄγγεα. τά (din ἄγγος) = vase de lapte. La Homer.

ἀγγεῖα. τά = vasele de sânge din trupul omului, cum sunt vinele etc. la Galino.

ἀγγείοδιον -ου. τό = văsuleț. la Galino.

ἀγγειογραφία -ας. ἡ = anghiografie și acghiografie descrierea venelor, și a arterelor.

ἀγγειθήκη -ης. ἡ și ἀγγειοθήκη (din ἀγγλον, θήκη) și ἄγγοθήκη, ἐγγυθήκη ἔγγυοθήκη = cămară dulap masă de vase sipet lăcriță. La Atineu. Ladă, beșstahia beșaccea.

ἀγγειοθήκη -ης. ἡ vezi ἀγγειοθήκη.

ἀγγειολογέω -ῶ = cercetez venele omului. La Galino.

ἀγγειολογία -ας. ἡ = anghiologie angiologie adică cercetarea venelor și a arterelor

ἀγγεῖον -ου. τό și ἀγγήϊον și ἄγγος = vas. Cum „ιζίζω? -ιφακίζω? Μέρος ἔυσς ἀγγείου = știrbesc un vas. „și găleată. fedeleș irzău doniță urcior și cele asemenea. la Xenofon. Din ἄγγειν la Etimologicon și Orion. „γυροφορον ἀγγειον = ghiveci

ἀγγειοικθέρμηος -του. ὁ.ἡ și ἀγγειόκθερμος (din ἀγγεῖον, κθέρμα) = angiosperm și angiospein? legumele ce-și au sămânța lor în păstaie, cum sunt fasolea, mazărea, bobul etc. la Teofrast.

ἀγγειόκτερμος -ὁ.ἡ. vezi ἀγγειοκτέρματος

ἀγγειώδης -δεος. ὁή. Τό -δες = ca vasul în chipul vasului.

ἀγγέλουσι în loc de ἀγγελοῦ? din ἀγγέλλω = după limba ionică.

ἀγγελέω în loc de ἀγγελῶ din ἀγγελω.

ἀγγεων - έουσα în loc de ἀγγελῶν οὔσα, din ἀγγελῶ. după limba ionică.

ἀγγελή un neam la Atena din neamul lui Pandionid și un sat. La Atena ἀγγεληθεν, de la satul ἀγγελή. la Esih:

ἀγγελία -ας. ἡ = veste vestire înștiințare olac habar? și poruncă, cum „ἀγγελίην? τινα΄σοι ηλθον φέρουσα παρα διός = poruncă ți-am adus de la Zefs. La Homer. „rugăciune. cum „εὔθ αὐτ ἀγγελίην ἐπί τυδῆ στεῖλαυ ἀχαιοί = au trimis pe Tidefs spre rugăciune. La Homer.

1) ἀγγελίαρχος. ὁ.ή. χον (ἀγγελία, ἄρχω) = cel mai mare peste vestiri peste vestitori, șeful vestitorilor, bașvestitor.

ἀγγελίας -ου. ὁ și ἀγγελίης = vestitor olac. La Homer.

DSC 5835

ἀγγελίαεια -ας. ἡ = vestitoare. La Orfefs.

ἀγγελιαφορέω -ῶ = aduc veste sau rugăciune. La Eshil.

ἀγγελιαφόρος -ρου. ὁ și ἀγγελιηφόρος (din ἀγγελία, φέρω) = vestitor olac aducător de veste. La Herodot.

ἀγγελίη -ης. ἡ la Isihie și ἀγγελική ὄρχησις = la Atineu. Un joc înainte de mesei, jucând pe rând un bărbat cu o nevastă.

ἀγγελιφόρος -ρου. ὁ vezi ἀγγελιαφόρος.

ἀγγελική ὄρχευς vezi ἀγγελίη.

ἀγγελίης vezi ἀγγελίας.

1) ἄγγελιότης -ου. ὁ ἰν loc de ἄγγελιώτης.

ἄγγέλικά = angelică.

ἄγγελικός -κή -κόν = îngeresc îngerească. De înger.

ἄγγελικῶς = îngerește.

ἄγγέλιος = nume însușit.

ἄγγελιώδης -δος. ὁ.ἡ = ca o vestire ca o înștiințare. La Iamvl.

ἄγγελιῶτης -του. ὁ și ἄγγελιότης. la Homer ... ἄγγελιῶτις -δος. ἡ. = la Calimah. vestitor vestitoare aducător aducătoare de veste olac.

ἄγγελεσκου = ἰν loc de ἄγγελου.

Ἀγγέλλω ἄγγέλομαι (din λέγω, ἀνλεγω, și după schimbare ἀνλέγω, ἄγγελω) = vestesc înștiințez, dau de știre dau de veste fac știre veste.

ἄγγελοῦτων ἰν loc de ἄγγελέτωσαυ.

ἄγγελμα -τος. τό = veste vestire.

ἄγγελομαι vezi ἄγγέλλω.

ἄγγελος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγγέλω) = înger vestitor olac elciu sol. „ἄγγέλου πῦρ vezi ἄγγαρου πῦρ. „ἄγγέλους πουηρούς = Sfânta Scriptură numește pe slujele (slugile) pedepsii, adică

DSC 5836

ca pe draci.

ἄγγελοφρων -ονος. ὁ.ἡ (din ἄγγελος φρήν) = cu minte îngerească. La troparele bisericești.

ἄγγελτηρ - ?ος. ὁ ἄγγέλτρια -ης. ἡ = vestitor vestitoare. La Gură de Aur.

ἄγγελτικός -κή -κόν = vestitor vestitoare la Polidefc.

ἄγγεράκομος -ου. ὁ.ἡ = strugure. La Isihie.

ἄγγέριος -ου. ὁ = înger. La Isihie.

ἄγγήϊον -ου. τό vezi ἄγγεῖον

1) άγγίδα și άγίδα = vârful acului cuțitului sulitei. „și șindrilă, zdraniță. (draniță)

2) άγγίζω vezi άγκίζω.

άγγιθεσ, sau άγγλιθεσ, în loc de άγλιθεσ vezi άγλίσ.

άγγικτοσ -του. ή și άγγιχτοσ = nepirăit -ă neatins -ă (din έγγίζω, și a. tăgăd:)

άγγιστρον -ου. τό = undiță.

άγγίτασ nume însușit de o apă și doamna Artemis se numește άγγίτασ. La Barin.

άγγιχτοσ -ου. ό.ή vezi άγγικτοσ.

άγγοθήκη -ης. ή la Atineu. vezi άγγειθήκη.

άγγομαχέω -ω = găfuiesc găfâiesc.

άγγομάχισμα -τοσ. τό = găfuială, găfuitură găfâială găfuitură.

άγγοπήσ -εόσ. ό = herul (fierul) cu care bate mână pe fildeși. Bici de her (fier) pentru fildeși. La Barin, Isihie și Gheorghe.

άγγοπήναι. αθ, și τά άγγοπήνια, sau άγκοπήνια. = faguri de miere. Din άγγοσ, πήνη, la Gheorghe.

άγγοπήνια. τά vezi: άγγοπήναι.

DSC **5837**

άγγοραράξ -ράκοσ. ή. = strugure la Barin, Isihie și Gheorghe.

άγγοσ -εοσ. τό vezi: άγγειών.

άγγουράκια ξυνοί = murături.

άγγούριον -ου. τό și άγγουρον. Τό = castravete, și pepene. La Limonid.

άγγουρον ου. τό vezi άγγούριον = și nume de un munte lângă apa Istrului. La Apol: rod:

άγγουροσ -ου. ό = un soi de plăcintă. La Barin și Gheorghe.

άγγρίας, sau άγγριάσ = trist, sau întristare, durere. Sau legume. La Barin Gheorghe și Etimologicon.

ἀγγρίυζομαι vezi ἀγγρίζω

ἀγγρίζω, sau ἀγρίζω, și ἀγγρίζομαι = supăr aduc dureri sau jefuiesc, fur prin ascuns.

ἄγγρις, ἥ și ἀγγρισμός, sau ἄγρη?, ἀγρισμός = supărare cu dureri.

ἀγγρισμός -οῦ. ὁ vezi ἄγγρις.

ἀγγριστής -στοῦ. ὁ sau ἀγριστής = supărător

ἄγγρος -ου. ὁ = nume de o apă de gârlă la Iliria. La Erod:

ἀγγύλη -ης. ἥ = biciu (bici), gârbaci. La Gheorghe.

ἀγγών -ῶνος. ὁ = suliță, baionetă spadă. La Suida și Etimologicon.

ἄγδαρα vezi ἀγδαρρος

(1)ἀγδαβάτας. ὁ (ἄγδην, βάλω) = ce umblă cu turmele pe câmpuri dintr-un loc într-altul, ce nu locuiește într-un loc statornic. Și nume însușit la Eshil.

ἄγδαρρος -ου. ὁ.ἥ. ἄγδαρτα (din γδαρτός și a. tăgăd:) = nebelită nejuruit-ă.

ἀγδᾶς -δᾶ. ὁ = zmulgătoare.

ἄγθη -ης. ἥ vezi ἀγάθη.

ἄγδην (din ἄγω) = târâș târând d-a târâtele trăgând. La Luchian.

1.ἄγδιστις. ἥ = nume însușit muma zeilor. La Barin și Gheorghe.

(2)ἀγσίστης -ου. ὁ = un munte în Frigia. La Pausania.

2:ἄγδευ = vas criticesc. La Gheorghe.

ἄγε! ἄγετε (din ἄγω) = vino! Aidea! Ai să ... Cum „ἀλλ ἄγε δή τινα μάντ?υ ἐρείομεν = ai hai să întrebăm vreun vrăjitor. La Homer. „ἀλλ ἄγετε μηστῆρες = veniți logornicilor! La Homer. „și vezi bine socotește-te, ține minte. Cum

DSC **5838**

„ἄγε νῦν, ὅπως μεμνήσει = vezi bine, să ții minte, „ἄγε ὅπως πρῶί παρέρη = ține minte să vii mâine. La Xenofon. „ei bine. Cum „ἄγε δὴ τίφης; = ei bine, ce zici? La Xenofon. „ἄγε λέμωμεν = spune zi. la Barin. „ἄγε μηύ, ἄγε δὴ = vino dar. La Barin și Gheorghe.

ἄγε, în loc de ηγε după limba doricească.

ἄγεα. τά vezi ἄγος.

ἄγείρας -ου. ὁ = șchiop olog cerșetor. La Gheorghe.

ἄγείρατος -του. ὁ.ἦ. (din ἀγέρατος, și a? adăog: la Irodian vezi ἀγέραστος.

ἄγειρέθω vezi ἄγείρω.

ἄγειρσοκίβηλιν = toporul cel vrăjitor al vrăjitorilor, cu care vrăjește sau însuși vrăjitorul. La Barin.

ἄγείρω, și ἄγυρέω -ῶ (din ἀγέρω) și ἄγειρέθω, ἀγρέθω și ἄγυρίζω = aduc strâng la un loc. Cum „εις ἑλίδα νῆες ἑχερῶν ἡμερέθοντο = s-au adunat corăbiile la ...,, cer cu talerul cu pandahusa, adică cer milă. Cum „ἄγείργυτοῖς θεοῖς = a cere milă pentru dumnezei, cum fac acum călugării. La Plutarh. „ἄγείρεσθαι, = a se aduna a face cislă, a cislui. La Homer. „εις φρένα θυμός ἡγέρθη = și-au venit în fire în simțiri. La Homer.

ἄγείσωτος -του. ὁ.ἦ (din γεισωτός și a. tăgăd:) = fără streășină.

ἄγείτης -ου. ὁ = ocărător. La Isihie.

ἄγείτων -ονος. ὁ.ἦ = fără vecin. La Evripid. Din // și a. tăgăd:

ἄγεκτος -ου. ὁ.ἦ = neudat -ă uscat -ă. la Barin, Isihie și Gheorghe.

ἄγελάδα -ας. ἦ = vacă. ἀγελάδα νέα = gonitoare, geniță.

DSC **verso**

ἀγελαδατης ἀγελαδάκιον. Τό = văcșoară (vacă).
ἀγελαδάρρις -ου. ὁ ἔστι ἀγελαδοβοῦός = văcar
ἀγελάδας. ὁ = nume însușit. La Antol:
ἀγελαδοβοῦός -κοῦ. ὁ (din ἀγελάδα, βοῦός) vezi
ἀγελαδάρρης.

ἀγελασινσυ ἔστι ἀγελαδίσιον = de vacă.

ἀγελαδίευευυ vezi ἀγελαδινου.

ἀγελαδου ἰν loc de ἀγεληδού, din ἀγελη. = cu
cârdul turme tot zdroae?.

ἀγελαδόσταυλοτ = coșar de vaci văcărie.

ἀγελάυομαι = trăiesc, sau umblu cu
turmele „ἀγελαζουται αθ φάιται, καί αἱ τρυγόνες =
zbor mulțime de ... ca niște turme. La Aristotel.
ἀγελάζουται = să adun ca niște turme.

ἀγελάζω (din ἀγέλη) = adun turma. La Aristotel.

ἀγελαίοκομικός -κή -κόν ἔστι ἀγελοκομικὸς =
păstor păstoriță păstoresc păstorească. Dă grija
păstorului. „ἀγελαιοκομική τέχνη = păstorie. La
Platon.

ἀγελαῖος -αία -αῖον ἔστι ἀγελητής, ἀγεληίς = de
turmă „ἔστι μοιχ -ă om prost din ἀγελη. La
Etimologicicon

ἀγελαῖος -αία -αῖον = μοιχ -ă om prost de nimic
fără învătătură, fără știință.

ἀγελαιοτροφικός -κή -κόν vezi ἀγελαιοκομικός.

ἀγελαιοτροφία -ας. ἡ ἔστι ἀγελητρυφία (din
ἀγελαῖος, τροφή) = păstorie. La Platon.

ἀγελαῖονες = pescari de pește prost: la Barin ἔστι
Gheorghe, la cuvântul ἄβακοι.

ἀγελαῖων -ῶνος. ὁ (din ἀγέλη) = stână. La Suida.

ἀγέλαος = nume însușit

ἀγελαρχέω -ῶ (din ἄγελω, ἄρχω) = păstoresc.

ἀγελάρχης -ου. ὁ ἔστι ἀγελάρχος, ἔστι ἀγελάτης =
păstor. La Plutarh. Mai mare peste păstori. „τᾶυρος

ἀγελάρχης = taurul cel mai mare peste turmă. La Plutarh.

DSC 5839

ἀγελάρχος -ου. ὁ vezi ἀγελάρχης.

1:ἀγελάς -δος. ἡ = de turmă. La tâlcuitorul lui Arolonie. „Vacă. La Cuma.

2:ἀγεάσαι = a aduce. La Barin.

ἀγελάτκος -σκη -σκου = necinstit -ă. la Barin și Gheorghe.

ἀγέλασμα -τος. τό. la Proclu. vezi ἀγέλη.

ἀγελασται vezi ἀγελασται

ἀγελαστέω -ῶ (din γέλως și a. tăgăd:) = nu râz (râd). La Iraclit.

ἀγελαστής -στοῦ. ὁ = hel? la Gheorghe.

ἀγελαστί și ἀγελαστεί = fără d-a râde fără răs. La Platon.

ἀγελαστία = ne râdere.

ἀγελαστικός -κή -κόν = cel ce - ceia ce cu bucurie trăiește petrece în turmă. „de turmă. La Maxim.

ἀγέλαστος -ου. ὁ.ἡ. τό -στον și ἀγέλως (din γελάω și a. tăgăd:) = cel pentru care nu se cuvine a râde. Cum „ἀγελάστοις συμφοραῖς = triste întâmplări. La Eshil. „și cel posomorât, cel ce nu râde. Cum „ἀγέλαστα πρόσωπα = obraze posomorâte. La Eshil. „τά ἀγέκαστα = cele ce nu sunt de răs. La Suida. „ἀγέλαστος πέτρα = piatra pe care au șezut Dimitra, când își căuta fata. „ἀγέλαστος πέτρα = se mai zice ca o pildă, pentru cele pricinuitoare de întristare. La Barin.

ἀγελαστοῦ ἰν loc de ακακίας = nerăutate, la Barin și Isihie

ἀγελάστους = cei din ostrovul Criti numesc pe tinerii ἀγελάστους. la Barin.

ἀγελατέω -ῶ = scoț (scot) zgornesc (izgonesc) din turmă. La Gheorghe. vezi ἀγκλατέω.

ἀγελάτης -του. ὁ vezi ἀγελάρχης.

ἀγελέα -ας. ἡ vezi ἀγελεία.

DSC **verso**

ἀγελεία -ας. ἡ și ἀγελείη ἀγελεά, ἀγγελίη și ἄγελῆτις = prădătoare jefuitoare. La Homer și Isiod. Și ca un nume adăogat al Atinaii în seamă ostășească, războinică,, din ἄγω, λεία sau din ἡγάτα? Λαῶν. la Etimologicon.

ἀγελειη vezi ἀγελεια.

ἀγέλη -ης. ἡ și ἀγέλασμα (din ἄγω) = turmă cireadă

„ἀγέλη φώων = cireadă.

„ἀγέλη ἀιγῶν = turmă de capre

„ἀγέλη συωῦ -χοίρων = turmă de porci de râmători.

„ἀγέλη ἡππων = erghelie. (herghelie)

ἀγελή = un neam de la Atena.

ἀγελῆθα ἀγέληδον = ca turmele. La Homer. Și ἀγεληδῶς, la Isihie, și ἀγέλημα. la Barin.

ἀγεληδῶς vezi ἀγεληδού.

ἀγέληθεν = de la turmă. La Apolodor.

ἀγγελίη -ης -ή. vezi ἀγελεία.

ἀγεληίς -δος. ἡ de turmă. La Atineu. vezi și ἀγελαία.

ἀγεληίτις vezi ἀγελεία.

ἀγέλημα vezi ἀγεληδού.

ἀγελημαῖος -αία -αῖον = de la turmă. Din cei proști.

ἀγελήτης -του. ὁ = de turmă. Vezi: și ἀγελαῖος.

ἀγελητροφία -ας. ἡ vezi ἀγελαιοτροφία.

ἀγέληφς = în turmă la turmă. La Homer.

ἀγγελικός -κή -κόν = mojić -ă om prost de nimic fără știință fără învățătură. La Sf. Vasile.

ἀγελοκομικός vezi ἀγελαιοκομικός.

ἀγελοτρόφος -ου. ὁ. ἡ (din ἀγέλη, τρέφω) = păstor.

ἀγελοτροφία -ας. ἡ = păstorie.

ἀγέλως -τος. ὁ.ἡ vezi ἀγέλαστος.

ἀγέμεν ἴν loc de ἄγειν.

ἀγεμονεύειν ἴν loc de ἡγεμονεύειν, după limba doricească.

DSC **5840**

ἀγέμιστος -ου. ὁ. ἡ = ne umplut -ă din γεμιστοί și a. tăgăd:

ἀγεμόνευμα ἴν loc de ἡγεμόνευμα = după limba doricească.

ἀγεμών ἴν loc de ἡγεμόνευμα, după limba doricească.

ἄγεν, ἴν loc de ἡγεν.

ἄγεν. „πάλιν ἄγεν la Homer, sau întors s-au înfrânt ἴναροι. Din ἀγεής, ἀγέντος, ἄγεν precum și din τραφείς, τραφεύτος, τράφεν, ἴν loc de ἐτράφησαν. La Barin.

ἀγέν = frânt.

ἀγενεαλόγητος -του. ὁ.ἡ (din γεβεαλογέω, și a. tăgăd:) = fără genealogie fără număr de neam fără numărătoarea neamului său.

ἀγέυεθλος -ου. ὁ.ἡ = fără zi de naștere căruia nu i se știe ziua nașterii sale.

ἀγένεια -ας. ἡ și τό ἀγενές și ἀγέννεια, δυσγένεια (din ἀγενής = prostia neamului.

ἀγένειος -νέος. ὁ.ἡ. τό -νές = fără barbă spân copil copiliță. La Barin și Gheorghe.) ἀγενειότης = lipsă de barbă.

ἀγενειστης -τος. ἡ vezi ἀγένειος.

ἀγενείως = fără barbă.

ἀγενές -έος. Τό vezi ἀγένεια.

ἀγενής -νέος. ὁ.ή. τό -νές și ἀγεννής (din γένος și a. tăgăd:) = de neam prost. „și fără copii. La Iliu?

ἀγέννητος -του. ὁ.ή. τό -τον și ἀγέννητος (din γίνομαι, și a. tăgăd:) = nefăcut -ă nelucrat -ă. „și ne născut -ă. la Eshil. „și de neam prost. Cum „κᾶξ ἀγενήτων ἄρα μῦθοι καλῶς πίπτουεν = și de la cei prosti auzi vorbe bune. La Sofocle.

ἀγεννάδας? cu greșeală în loc de γεννάδας. la Aristofan.

ἀγέννεια vezi ἀγενεια.

ἀγενής -εός. ὁ.ή vezi ἀγενής.

DSC **verso**

ἀγεννῶς = ca un prost fără putere cu lene. La Dimosten.

ἀγεννησία -ας. ἡ și ἀγονία = stârpeală (a fi sterp) nefacere de copii nenaștate. la Sf. Grigore. „nerodire, la Barin și Gheorghe.

ἀγέννητος -του. ὁ.ή (din γενῶμαι și a. tăgăd:) = ne născut -ă cel ce - ceia ce nu are început, nici sfârșit. La Eshin „și prost proastă de neam prost. La Sofocle. Vezi și ἀγέννητος.

ἀγεννίζω = petrec ca un prost mă prostesc. La Stovie.

ἀγεννία -ας. ἡ = prostie și temere frică. La Barin, și Gheorghe.

ἀγέννιοι -ων. αἱ. τὰς ἀγεννίους și ἀγένιοι = cele ce încă n-au născut fără copii sterpe. La Barin.

ἄγεο, în loc de ἡγοῦ. la Barin.

ἀγέομαι -οῦμαι în loc de ἡγεόμαι = merg călăuză. Cum „ἀγεῖτο δ ?θ?? = Iar Atina mergea înainte ca o călăuză. La Pindar. „ἀγεόμενοι = minunându-se. La Barin.

ἀηρόμενος, în loc de ἀγόμενος.

ἀγέρα = pară sălbatecă pere pădurețe și păr sălbatec pădureț. La Barin.

ἀγέραστος -στοι. ἦ. Τό -σον și ἀγείρατος, ἀγέρατος (din γέρας, și a. tăgăd:) = fără cinste fără mulțumită. Cel ce - ceea ce n-au primit mulțumită. La Homer. „și necinstit -ă. La Isihie. „ἀγείρατον μέρας = cinste. La Barin și Irodian.

ἀγερέθομαι vezi ἀγερέθω.

ἀγερέθω în loc de ἀγειρέθω. Vezi ἀγείρω. „ἀγερέθοαμι = mă adun.

DSC 5841

La Homer. ἀγέρθη, ἄγερθευ, s-au adunat. ἀγέρντο = se aduna.

ἀγέρεσθαι în loc de ἀγείρισθαι.

ἄγερθεν, în loc de ἠγέρθησαν din ἀγέρω.

ἀγερμὸς -μοῦ. ὁ și ἄγερσις, ἀγεροσύνη, și ἀγερμοσύνη (din ἀγείρω) = adunare. La Dionisie, Orian, și Herodot.

ἀγερμοσύνη -ης. ἦ și ἀγυρμοσύνη vezi ἀγερμὸς.

ἀγερομαι? vezi ἀγέρω.

ἀγεέρονο, în loc de ἠγέροντο, din ἀγέρομαι.

ἀγέροπτος -ου. ὁ.ἦ = cel ce vine foarte rar, sau mândru. La Isihie și Suida.

ἀγέροκθον -ου. τό = rar. La Barin și Gheorghe.

ἀγέρρακάβος -ου. ἦ = strugure. La Barin și Gheorghe.

ἀγέρρω, în loc de ἀγείρω.

ἀγερικυτ-ηλις -εος. ὁ? (din ἀγέρω κυβηλιν) = jertfitor vrăjitor. La Barin și Gheorghe. și ce strângeră română pentru zea (zeița?) Civela. La Aten:

ἄγερσις -σεες. ἦ vezi ἀγερμὸς.

ἀγερύπτει = se uită sau socotește oare ce de lucru plăcut. La Isihie Barin și Gheorghe

ἀγέρω -ομαι, și ἀγεῖρῶ = după limba Ionică adun.
Cum „αἱ δ ἀγέροντο -ψυχαί = iar sufletele se aduna.
La Homer.

ἀγεῖρῶμι = se uită. La Barin și Gheorghe, și
Etimologicon.

ἀγερώσατο (din ἀγερέω -ῶ) = m-au înșelat. „au
călcat porunca legea. La Isihie. „și s-au lenevit.

ἀγερώσσει = priveghează „și calcă porunca legea.
La Isihie.

ἀγερωχία -ας. ἡ (din ἀγεέρωχος) = mândrie
obraznicie fudulie, fumuri în cap „dezmierdare
„sumețiie.

ἀγέρωχος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγυ γέρας, ἀγεράοχοι, și
după scurtare ἀγέρωχοι. Cum „ἀγέωχοι τρώες =
troaditiții cei vestiți.

DSC **verso**

La Homer, și Pindar. „mândru -ă fudul -ă obraznic -ă
nebun -ă semeț semeață. Cum „ἐξήλασαυ τάς
ἀγερώχους συνουσίας = au depărtat adunările cele
obraznice, și urâte. „și κωμάζων σὺν ἀγερώχοις
μειρακίαις = dezmierdu-l cu copiii nebuni cu rele
năravuri. La Dionisie.

ἀγερώχως = cu cinste cu mândrie cu obraznicie.
La Polivie.

ἄγες, în loc de ἄγε. L Isihie.

ἀγεσήμων -ονος. ἡ = potecă. La Isihie.

ἀγεσίλαος -ου. ὁ și ἀγησίλαος, ἀγησίλας, ἡγησίλας
(din ἄγειν λαού și ἀγίσανδρος (din ἄγειν ἄνδρας) =
călăuza norodului și Dumnezeuul iadului și însuși
iadul. Cum și apa iadului. La Eshil, Calimah și
Isihie. „și nume adăogat al lui Platon. „și nume
însușit

ἀγεσίφρων -ονος. ὁ.ἡ (din ἄγω, φρηή) = cel ce-și
ridică sprâncenele în sus adică mândru -ă.

ἀγεσίστρατος vezi ἀγέστρατος.

ἄγεσκεν, în loc de ηγεν.

ἄγεστα și ἔγεστα = meterezuri metereze, și tăbii.
La Suida, Barin și Gheorghe.

ἀγέστρατου -ου. τό = podoaba capului. „și fierul de păr cu care sucește răsucește calcă părul capului.
La Barin și Gheorghe.

ἀγέστρατος -του. ὁ.ή. (din ἀγεσίστρατος, și acesta din ἀγειω στρατού) și αρχηστράτηγος (din ἄρχειω στρατου?) = mai marele peste oștiri căpetenia oștilor. La Isiod. „și nume adăogat

DSC 5842

al Atenei.

ἀγέτα, în loc de ἡγέτα din ἡγέτης.

ἄγεται γυναῖκα ὁ ἀνὴρ = se însoară, însă nu putem zice și ἄγει ἀνδρα γυνή.

ἀγέτης -ου. ὁ în loc de ἡγέτης și ἀγητής, ἀγητωρ, ἡγήτωρ (din ἄγω) = stăpân, domn ocârmuitor.

ἀγέτις -δος. ἡ ἀγέτις οἴκου = stăpâna casei.

ἀγετός -τή -τού, și ἀγητός (din ἄγω) = cinstit -ă minunat -ă luminat -ă lăudat -ă. la Barin și Gheorghe.

ἀγετρία -ας. ἡ = cuvânt tarandinesc, ce înseamnă pe moașa care moșește. La Barin și Gheorghe.

ἄ γέτωρ, în loc de ἡγήτωρ.

ἀγευστί = pe negustate pe nemâncate.

ἀγευστία -ας. ἡ = negustare nemâncare flămânzire flămânzenie post.

ἄγευστος -ου. ὁ.ή. τό -στου (din γεύομαι, și a. tăgăd:) = negustată nemâncat -ă flămând -ă.

ἀγέω -ῶ = slăvesc, cinstesc, și zavistesc zavistuiesc. La Gheorghe.

ἀγεωμέτρητος -του. ὁ.ή. (din γεομετροῦμαι și a. tăgăd:) = fără știință de geometrie de măsurătoare pământului și ceea ce nu se cuvine la Geometrie.

ἀγέων, în loc de ἀγνῶν.

ἀγεωργησία -ας. ἡ = nelucrarea pământului. La Teofrast.

ἀγεώργητος -του. ὁ.ἡ. τως. (din γεωργοῦμαι și a. tăgăd:) = nearat -ă nelucrat -ă și cel ce n-a arat.

1) ἀγεώργιος. ὁ.ἡ. ον (γεωργεω și a. tăgăd:) ἀγεωργίου δίκη = osândă pentru nelucrarea pământului.

ἄγη în loc de ἔαγη din ἄγω.

ἄγη -ης. ἡ = mirare, spaimă. Cum „ἄγη μέχει = mirarea m-au cuprins m-am spăimântat. La Homer. „Și zavistie, pizmă, cum „φθόνω καί ἄγη χρεώμενος = pizmă și zavistie

DSC 5843

au întrebuintat. La Herodot. „Și cinste. La Eshil. Aceste înțelegeri merg și la graiurile ce se fac din ἄγη. Cum „ἀγάω. ἄγημι. ἄγαμαι. ἀγάζω. ἀγάζομαι. ἀγαίω. ἀγαίομαι și ἄγασις, ἀγαστής.

ἀγή -ῆς. ἡ (din ἄγω, ἄγνυμι) = frângere, frântură aruncătură zdrobire, zdrobitură. Cum „πρὸς ἀρμάτευ τ αἰγαῖεσσι λειπούτων βίον. = și-au dat sufletele în sfărâmurile carălor. La Evripid. „Și rană „și sfărâmurile valurilor pe marginea mării. Cum „πολιῆ δ ἐπὶ κύματος ἀγῆ τέγε πόδας = și-au udat picioarele în sfărâmurile valurilor mării. La Apolodor. „Și însuși țărmurile mării „și încovăitură, îndoitură. Cum „ἀγὴν ὄφεος = încovăitura (unduirea) șarpelui la Arat. Și după asemănare ticăloșie.

ἀγηγεμαται din ἀγείρω, ἀγερω, ἡγερκα, ἡγερμαι, ἡγερται și ἀγήγερται, și cu adăogirea lui α. ἀγηγέραται = s-au adunat adunați sunt. La Barin.

ἀγηγέρατο, asemenea ca ἀγεηγέραται = se adunaseră. La Barin.

ἀγήγοχα în loc de ἀγίοχα după limba Doric:

ἀγηλάζω = răstrez. La Isihie, și Etimologicon.

ἀγηλάζω, ἀγηλατέω -ῶ ἀγηλατίζω și ἀγελατέω și ἠγελάω = zgornesc leapăd. „ἀγηλατέω = cu glas subțire înseamnă zgornesc trăsnește fulgerul omoară trăsnetul dau palme. Iar cu glas gros. ἀγηλατέω = leapăd (lepăd) spurcăciunea prihana nelegiuirea. La Suida, Barin și Gheorghe, sau ocărăsc, la Herodot.

ἀγήλαι = modă nehotărâtoare din ἀγάλλω și ἀγήλω.

ἀγηλατεώ, ἀγηλατίζω vezi ἀγηλάζω

DSC **5844**

ἀγήλατοι. οἱ. = trăsnete.

ἀγήλατος -του. ὁ.ἡ (din ἄγαυ ἐλαύνω?) = zgornit -ă leapădat -ă aruncat -ă cu repeziciune. „ἀγήλατος μάστιξ = bici foarte tare. La Licofron.

ἀγήλειος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγειν λείαυ) = jăfuitor jefuitor jefuitoare prădător prădătoare. La Isihie.

ἀγηλόμεναι, în loc de ἀγαλλόμεναι = bucurându-se. La Etimologicon.

ἀγήλω = cinstesc, împodobesc închin la locuri sfinte oarece. La Barin și Gheorghe.

ἄγημα -τος. τό (din ἀγέομαι) = or ce se ocârmuiește de un ocârmuitor. Cum „turmă, oaste și altele asemenea. „și oștirile ce merg înaintea împăratului. Alaiul împărătesc. La Ariano și Polivie.

ἄγημα -τος. τό în loc de ἄγασμα din ἄγαμαι. la Glos:

ἀγημένα. Τά = obiceiurile cele legiuite, cele obișnuite.

ἄγημι vezi ἀγάυομαι.

ἄγην -ης -η în loc de ἔαγην -ης -η din ἄγνυμι = la om.

ἀγηνορέω -ῶ (din ἀγήνωρ) = sunt voinic -ă
mândru -ă semeț semeață dârz -ă mă mândresc mă
fudulesc obrăznicesc.

ἀγεινόρειος -εία -ειον vezi ἀγηνόριος.

ἀγηνορία -ας. ἡ (din ἀγήνωρ) = voinicie, vitejie
„mândrie obrăznicie îndrăzneală. La Apolonie.

ἀγηνορίδης -ου. ὁ = fiul lui Aginor.

ἀγηνορίδης -ου. ὁ (din ἀγήνωρ) = obraznic
ocărător mândru fudul.

ἀγηνόρισς -ῖα -ιον ἀγανόρειος, ἀγηνόρεος,
ἀγηνόρειος = de voinic -ă de viteaz -ă. la Eshil

ἀγήνωρ -ρος. ὁ.ἡ ἔτι ἀγάνωρ (din ἄγαι, ἄνωρ,
ἀνήρ, sau ηνορέη) foarte voinic=-ă ἔτι iubit -ă pentru
voinicia ei. La

DSC **5845**

Homer. „ἔτι obraznic -ă dârz -ă semeț semeață
mândru -ă. cum „εὔρε μνηστῆρας ἀγήνορας = au
găsit pe obraznicii logornici. La Homer. „ἔτι mare
mult. Cum „ἀγήνωρ πλοῦτος = mare multă bogăție.
La Pindar. „ἔτι nume însușit. la Barin ἔti Gheorghe.

ἀγήνοχα (din ἄγω, ἦχα, ἀγηχα, ἔti după adăogirea lui
ο. ἀγήνοχα.) = am adus.

ἀγηνοχώς (asemenea din ἄγω) = aducând.

ἀγήραντος. ὁ.ἡ. τον vezi ἀγνίρατος.

ἀγήρατου -του. τό = iarbă de ficat. La Dioscorid.

ἀγηρασία -ας. ἡ (γῆραε ἔti a. tăgăd:) =
neîmbătrânire, nebătrânețe.

ἀγήραος vezi ἀγήρατος.

ἀγήρατος -του. ὁ.ἡ ἔti ἀγήραντος ἀγηραος,
ἀγήρωσ ἔti ἄγήρωσ = (din γῆρας, ἔti a. tăgăd:) = cel
ce nu îmbătrânește niciodată neîmbătrânitor
neîmbătrânitoare nemuritor nemuritoare. La Homer.
Tucidid Isiod Plutarh Evripid Pindar ἔti Teofrast. „ἔti

Calai? Cant?, la Iraclid.) ἀγήρατον = o buruiiană. La Dioscorid și Linie.

ἀγήρωσ -ω. ὁ.ή̄ și ἄγηρωσ vezi ἀγήρατος.

ἀγής -έος. ὁ.ή̄ (din ἄγος) = rângărit -ă. la Iponax.

ἀγής -εός. ὁ.ή̄. γές (din ἄγνυμι) = strâmb înconșiat cocârjat. La Empedocli.

ἀγήσανδρος -ου. ὁ (din αγειν τοὺς ἄνδρας) vezi ἀγεσίλαος = și nume însușit:

ἀγησανδρίδας. ὁ̄ în loc de ἤγησανδρίδης = după limba doric: nume însușit

ἀγήσασθαι, în loc de ἤγήσασθαι.

ἀγησίας. ὁ̄ în loc de ἤγησίας = după limba doric: nume însușit) la Pindar

1)ἀγησίδαμος. ὁ̄ = nume însușit

ἀγησίλαος -ου. ὁ̄. (din ἄγειν, λαου, λαους) vezi ἀγεσίλαος.

2)ἀγησίμαχος. ὁ̄ = nume însușit la Pindar

2)ἀγησιμβροτος. ὁ̄ = nume însușit

2)ἀγησίπολις -θος. ὁ̄ = nume însușit

2)ἀγησιπίδα. ὁ̄ = nume însușit

ἀγησίχορος -ου. ὁ.ή̄ (din ἄγομαι în loc de ἤγεομαι, și χορός) = cel întâi cea întâi la horă la danț dans la joc cel ce ceia ce trage danțul. La Pindar.

3)ἀγησσός -οῦ. ἡ̄ = un oraș la Iraci? La Ștef: Biz:

ἀγήστωρ -ορος. ὁ̄ (din ἄγω) = stăpân domn boier. La Isihie.

4)ἀγήτειρα, în loc de ἤγήτειρα, din ἀγητῦρ = după limba doric:

ἀγητήρ -ρος. ὁ̄ în loc de ἤγητηρ) = stăpân domn. La Pindar.

ἀγήτης -ου. ὁ̄ = Sfânt sfințit. La Isihie.

ἀγητορεΐου vezi ἀγητορία.

DSC 5846

(+)vezi mai jos.

ἀγητορία -ας. ἡ ἢ ἀγητόρια. τά ... ἢ ἀγητορεῖον = sărbătoare praznic al elinilor. La Isihie.

ἄγητος. ὁ = nume însușit. la Erodian

ἀγητός -τή -τού = minunat -ă. vezi ἄγετός.

ἀγήτωρ -ορος. ὁ în loc de ἡγήτωρ vezi ἀγέτης = „și preotul cel mai mare peste jertfele Afroditei. La Isihie.

ἀγηχώ -σος -οῦς. ἡ = glasul strigarea sfinților sau adunarea oștirilor. La Isihie.

ἄγια -ων. Τά = sfântul altar prestol jertfelnicul. Sfânta (+) masă. „τά ἄγια τωῦ ἁγίων = însuși Dumnezeu Sfânta Troiță (Treime). Tatăl și Fiul și Sfântul Duh. La Sf. Grigore.

ἀγιάδαι = un loc în Lacedemonia. „și împărații ce se trag din Agid, se numesc ἀγιάδαι. La Etimologicon

ἀγιάυομαι = mă sfințesc mă fac sfânt. La Climend. „Și mă călugăresc mă preoțesc. La Climend. „Și mă jertfes. La Dionisie.

ἀγιάζω (din ἅγιος) = sfințesc botez târnosesc. La Climend. „Și cinstesc, cum „ἀγιάζειν τάς ἑορτάς = trebuie să cinstim sărbătorile. la Biblie, și la Sf. Grigore.

ἀγιαρτίζω = trag prin ascuns sluga altuia la mine.

ἄγίας. ὁ = nume însușit. la Xen:

ἄγίασμα -τος. τό = sfințenie sfințire grijanie precistanie cuminecătură oltar. la Suida. „ἐγευήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτῶν = Iudeea s-a făcut oltar biserică lor. La David.

ἁγιασμός -οῦ. ὁ = sfințenie. La Dionisie. O sfeștanie botez curățenie grijanie Cumenicătură pricistanie agheasmă.

ἁγιαστεία -ας. ἡ = slujba preotului jertfitorului. La Suida și Barin.

ἁγιαστήριου -ου. τό (din ἁγιάζομαι) = oltar biserică loc sfințit.

DSC verso

ἁγιαστία -ας. ἡ = sfințenie. La Gură de Aur.

ἁγιαστικός -κή -κού = de sfințenie sfințitor sfințitoare.

ἁγίαῖος = fiul lui Amicalnd pe care Laconii îl numesc ἄργαλος.

ἁγίγαρτος βοτρυς = strugure fără sâmburi.

ἁγίζω = închin lui Dumnezeu la locuri sfinte. La Sofocli și la Pindar. „A mânca la jertfe la praznice la pomeniri. La Barin. „Tămâiu, tămâiez afum. La Gheorghe. „a tăia jertfele prinourile la praznice. La Barin.

ἁγινέμεν în loc de ἁγινεῖν, din ἁγινέω după limba doric:

αγινέομαι ... ατγινέτκ?ω vezi αθγινέω.

ἁγινέω -ῶ ἁγινέομαι, și ἁγινέ?κω (din ἄγω) = aduc oarece aduc un plocon. La Homer Herodot și Eustatie.

ἁγινῶ vezi ἄγνῶ.

ἁγιοβασιλιάτικα = darurile bacșișurile de la Sfântul Vasile pentru an nou.

ἁγιογοαντίτικον σταφύλι vezi σταφύλι.

ἁγιογραφος -ου. ὁ.ἡ. τό -φον (din γράφω, ἅγιον) ἁγιογραγα βιβλία, ἁγιογραφοι πτύχες = Sfintele Scripturi Cele scrise de sfinți τά ἁγίοιγραφα cazaniile viețile sfinților aghiografe la Dionisie și Sf. Ioan Damaschin.

ἁγιοκέρι = făclie lumânare de ceară și însuși ceara

ἁγιοκλημα -τοε. Τό = poate fi cosițata calonfir izma Maicii Precista

ἀγόλεκτος -του. ὁ.ῆ (din ἅγιος, λεκτός) = sfânt și ales, sfântă și aleasă cel mai ales între sfinți cea mai aleasă între sfinte.

ἀγιοπρεπής -πέος. ὁ.ῆ = cel ce ceea ce se cuvine la sfinți.

ἀγιοπρεπῶς = precum se cuvine la sfinți.

ἀγιόπρωτος -του. ὁ.ῆ (din ἅγιος πρῆτος) = cel mai mare între sfinți, cea mai mare între

DSC 5847

între sfinte. La troparele bisericesti.

ἀγιορίτης -του. ὁ = călugăr de la Sfânta Gora (Sfântul Munte) Aghiorit.

ἅγιος -ία -ίων = sfânt -ă cuvios cuvioasă cucernic -ă. τό ἅγιον = sfințirea. La sfinții Apostoli. Din ἄζω. la Etimologicon.

ἅγιος -ου. ὁ.ῆ (din ἄγος) = pângărit-ă. la Etimologicon.

ἀγιοσύνη -ης. ῆ sau ἀγιοσύνη și ἀγιότης = sfințenie.

ἀγιότης -τος. ῆ vezi ἀγιοσύνη.

ἀγιόφθογγος -ου. ὁ.ῆ (din ἅγιος, φθόγγος) = de sfinți grăitor. La troparele bisericesti.

ἀγιόω -ῶ (din ἅγιος) = sfințesc.

ἄγισ -δος. ὁ = nume însușit

ἄγισμος -οῦ. ὁ = drum bătut umblat. La Barin și Gheorghe.

ἀγιστία -ας. ῆ și ἀγιστία (din ἀγιστεύω) = sfințenie curățenia sufletului se păcate

„închinăciunea slujba către cele sfinte „slujba sfintei Liturghii. La Suida Isocrat și Plutarh.

ἀγιστεύομαι vezi ἀγισέω.

ἀγιστεύω -ομαι = sau ἀγιστέω și ἀγιέω? = sunt curat -ă de păcate. La Pafsanias și Herodot. „și

sănârșesc slujba curățeniei. La Damaschin, Platon, Dionisie, Filon și Strabon.

ἀγιστέω -ῶ vezi ἀγιστευώ.

ἀγιστής -οῦ. ὁ = ocărător. La Isihie.

ἀγιστία -ας. ἡ vezi ἀγιστεία.

ἀγίως = cu sfințenie ca sfinții.

ἀγιωσύνη -ης. ἡ vezi ἀγιοσύνη.

ἀγιώτατος -του. ὁ. Τον. = prea sfințit -ă.

ἀγκάζομαι vezi ἀγκάζω.

DSC verso

ἀγκάζω (din ἀγκάς) și ἀγκαλίζομαι, ἀγκαλιάζω = iau în brațe: îmbrățișez țin în brațe. Cum „οἱ δ' ἄρα νεκρόν ἀπό χθονός ἀγκάζοντο = au luat pe mortul în brațe. La Homer.

ἀγκαθαρίζω în loc de ἀνακαθαρίζω. la Cuma.

ἀγκαθα?κι -ιον. Τό și ἀγκάθειον = mărăcinel, mărăcinaș ghimpuleț spinuleț spinișor spineț.

ἄγκαθεν, în loc de ἀγκάς = în brațe. Cum „ἄγκαθεν χαβώ βρέτας = luând copilul în brațe. La Eshil. „și început. Cum „?τρειδω? ἄγκαθεν = din început. La Eshil, și Evmenie.

Αγκάθι. Τό = ghimpe, mărăcine spin ἄκθρον ἀγκάθι? = răducel. „ἀγκάθια = oasele peștilor cele din spinare.

ἀγκάθειον -ου. τό vezi ἀγκαθάκι.

ἀγκάει -ῶν. αθ = brațe. Cum „ἡ δ? ἀγκάς ἐλάετο = au luat în brațe, au îmbrățișat. Și ἔχει δ? ἀγκάεἄκοιτιν = ține în brațe pe nevasta sa. La Homer.

ἀγκαῖος. ὁ = nume însușit

ἀγκαλέους = căd: pricinuit: însemnând anghire. (ancore) La Barin și Gheorghe.

ἀγκαλέω -ῶ în loc de ἀνακαλῶ după scurtare. vezi ἀνακαλέω.

Γκάλη -ης -ή ςι άγκή άχκας ςι αγκαλιά (din άγκος, άγκώνύ = braț. Se obișnuiește mai adese ori la numărul înmulțit: cum „έν ταίς άγκάλαις περιφέρομεν αυτούς = îi ținem în brațe. La Xenofon) „άγκάλη χόρτου = un braț de fân. ςι după asemănare. Λιμένων άγκάλαι = malurile limanului. „πούται άγκάλαι = fundul mării. La Eshil.

άγκαλιά -ᾶσ. ή vezi άγκάλη άγκαλιά ξύλων = un braț de lemne.

άγκαλιάζω vezi άγκάζομαι.

άγκαληδαμωγέω, άγκαληδαμωγός?, άγκαληδοφορέω, άκαληδοφόροί άγκλαιαγωγος vezi αγ=

DSC 5848

Καλιδαμωμετω. άγκαλιδομωγός. άγκαλιδοφορέω. άγκαλιδοφόρος.

άγκαλίασις =σεως. ή = îmbrățișare.

άγκαλιασμα vezi άγκάλισμα

άγκαλιμοσμένα, άγκλαιαστί = îmbrățișând ținând în brațe de-a îmbrățișatele.

άγκαλιστής vezi άγκαλιστής.

άγκαλισαστί vezi άγκαλιασμένα.

άγκαλίδα vezi άγκαλίσ

άγκαλιδαγωγέω -ῶ ςι άγκαληδαγωγέω (din άγκαλίσ, άγω) ςι άγκαλιδοφορέω, άγκαληδοφορέω = car cu brațul lemne fân. etc. La Pavsania.

άγκαλιδαγωγός -οῦ. ό.ή ςι άγκαληδαγωγός άγκαλιαγωγός (din άγκαλίσ, άγωγός) ςι άγκαλιδαφόρος, άγκαλιδαφόρος, άγκαλιδηφόρος (din άγκαλιδιφιρέω) = cel ce cară oarece cu brațele. Hamal. La Isihie ςι Etimologicon.

άγκαλιδαφόρος vezi άγκαλιδαφωγος.

ἀγκαλιδοπώλης -ου. ὁ (din ἀγκαλῖς, πωλῶ)
ἀγκαλιδοπῶλης -δος. ἡ = cel ce vinde brațe de lemne
de fân etc. cel ce vinde cu brațul.

ἀγκαλιδοφορέω -ώ vezi ἀγκαλιδαγωγέω.

ἀγκαλιδοφόρος -ου. ὁ.ἡ ἤ ἰ ἀγκαλιδαφόρος,
ἀγκαλιδηφόρος, (din ἀγκαλῖς, φέρω) vezi
ἀγκαλιδαγωγός.

ἀγκαλιύομαι vezi ἀγκάζομαι.

ἀγκαλικῶς = îmbrățișând ținând în brațe dea
îmbrățișate- le. La Evstatie.

ἀγκαλῖναι = ὤν. αἷ = brațe. La Isihie.

ἀγκαλῖς -δος. ἡ ἤ ἰ ἄγκαλος ἀγκαλίδα = un braț
plin de lemne, sau de altceva. La Homer. ἀγκαλίδες
= brațe. „ἀγκαλίδα = din brațe, din sân. La Biblie.

ἀγκάλισμα -τος. τί ἤ ἰ ἀγκάλια?σμα = îmbrățișare
îmbrățișătură.

ἀγκαλιστής -στοῦ. ὁ ἤ ἰ ἀγκαλιαστής =
îmbrățișător îmbrățișălnic.

ἄγκαλον = deschide. La Barin. Din ἀγγαλάω, în loc
de ἀναχαλάω. ἄγγαλον ἤ ἰ ἄγκαλον ἤ ἰ

DSC **verso**

ἄγκαλον în loc de ἀνάκαλον, din ἀγκαλέω în loc de
ἀνακαλέω.

ἄγκαλος -ου. ὁ. la Homer vezi ἀγκαλῖς.

ἀγκαλοφορούμενος νη -νον = în brațe fiind purtat
-ă.

ἀγκαλπίς -δος. ἡ = prăpastie mâncătură de apă de
pământ. La Barin ἤ ἰ Gheorghe.

ἀγκὰς -δος. ἡ vezi ἀγκά'λη.

ἀγκὰς = Spegr: sau căderea pricinuit: din ἀγκάι: în
brațe. Cum „ἀγκα λαβεῖν = iau în brațe. La Homer. ἤ ἰ
ἀγκὰς ἔ?χειν = țin în brațe. La Teocrit. Din ἀγκών. la
Etimologicon.

ἄγκειθ ἤ φέστω în loc de ἀνάκειαι ἤ φεί?στω.

ἄγκειφαι ἰν loc de ἀνάκειφαι.

ἄγκεκυβρικῶς = cu creștere după creștere ca cei ce cresc. La Isihie.

ἄγκεντέοντα din ἀνακεντέοντα = răsărind. La Isihie.

ἄγκεράτεσσιν, ἰν loc de ἀνά κεράτεσσιν = asupra coarnelor printre coarne. La Barin și Gheorghe.

ἄγκή -ῆς. ἡ vezi ἀγκάλη.

ἄγκη, ἰν loc de ἀγγεία.

ἄγηθής εός. ὁ.ἡ = nevătămat -ă neatins -ă. La Isihie.

ἄγκής -εός. ὁ.ἡ = - răsunător răsunătoare. La Isihie.

ἄγκίδα = ghimpe. Vezi ἀγγίδα.

ἄγκιδοθήκη -ης. ἡ = poate mai bine ἀκιδοθήκη, și ἄγκιον = acar teacă de săgeți de sulițe.

ἄγκίζω, și ἀγγίζω, ἐγγίζω = ating.

ἄγκινάρα -ας. ἡ = anghenară.

ἄγκιξις -εως. ἡ (din ἀγκίζω) = atingere.

ἄγκιον -ου. τό = vâlceluță vâlcelică vâlcică. Vezi și ἄγκιδοθήκη.

ἄγκιστεώμαι vezi ἄγκιστεύω.

DSC 4849

ἄγκιστευώ -ομαι și ἄγκιστρεύω ἄγκιστρόω -ῶ = undesc prinz, prind cu undița. La Isihie.

ἄγιστρεία -ας. ἡ ἄγκιστρία (din ἄγκιστρον) = undire.

ἄγκίστρευμα = unditură

ἄγκιστρευτής -τοῦ. ὁ = cel ce face lucrează la undițe și cel ce prinde vânează cu undița unditor.

ἄγκιστρευτικὸς -κή -κὸν = de undiță de unditor.

ἄγκιστρευτικῶς = ca unditorii

ἄγκιστρέω vezi ἄγκιστεύω.

ἄγκιστρι. ὁ și ἄγκίστριον vezi ἄγκίσριν.

ἀγκιστρία vezi ἀγκιστρεία.

ἀγκιστριον -ου. τό. vezi ἄγκιστρον.

ἀγκιστρόδετος -του. ὁ.ή = legat -ă de undiță. La Aristotel.

ἀγκιστροειδης -δεός. ὁ.ή și ἀγκιστρώδης, ἀγκιστρωτός = ca undița.

ἀγκιστροηδῶς = după forma undiții în chipul undiții ca undița.

ἄγκιστρον -ου. τό și ἀγκίστρι, ἀγκίστριον, ἀγκιστρος = undiță. „ἄγκιστρον ἀγκύρας = fierul cel întors îndoit încovrigat al angherii (ancorei) „și cârlig cingel cosoaie cosor belciug: din ἄγω (+)ἄγκιστρον, ἄγκιστρον. La Etimologicon.

ἀγκιστρόομαι -οῦμαι vezi ἀγκιστρώω.

ἀγκιστροπώλης -λου. ὁ (din ἄγκιστρον, π?ολῶ) = vânzător de undițe. La Polidevc.

ἄγκιστρος -ου. ὁ = la Sf. Vasile. vezi ἄγκιστρον.

ἀγκιστροφάγος -ου. ὁ.ή (din ἄγκιστρον, φάγω) = cel ce înghite mănâncă undițe măncător de undițe. La Aristofan. „și iubitor de argint zgârcit la mână. La Aristotel.

ἀγκιστρώω -ῶ vezi ἀγκιστρέω = încovoii oarece ca undița. „ἀγκιστρόομαι -οῦμαι = mă prind cu undița în undiță. La Plutarh și Sinesie.

(+)vezi mai sus.

DSC **5849 verso**

ἀγκιστρώδης -δου. ὁ.ή vezi ἀγκιστροειδής.

ἀγκιστρωτός -τοῦ. ὁ.ή la Polivie. Vezi ἀγκιστροειδής.

ἄγκλειτος -ου. ὁ.ή în loc de ἀνάγκλειτος = mândru -ă. La Isihie.

ἀγκλέυειν = a păstra. a scăpa pe oarecine de primejdie. La Barin și Gheorghe.

ἄγκλιμα -τος. τό în loc de ἀνάκλιμα din ἀνακλίνω = șazătură odihnă. „și odaia corăbierului cabina cum „ἰ?ναδε´ κατακλίναται ὁ κυβερνήτης, ἄγκλιμα καλεῖται = unde șede corăbierul ἄγκλια= se numește, adică odaia lui. La Polidevc.

ἄγκλίανω în loc de ἀνακλίνω vezi: aceasta.

ἄγκλόν -οῦ. Τό = strâmb încovoiat încovrigat întors. La Isihie.

ἄγκλυφος -ου. ὁ.ή în loc de ἀνάγλυφος = săpat -ă scobit -ă. La Gheorghe.

ἄγκοινίζομαι vezi ἄγκοίνηευς.

ἄγκοίνη -ης. ἡ (din ἀγκών, ἀγκώνη și ἀγκοίνη) = la numărul înmulț: se întrebuintează, ἄγκοίνας = brațe, Cum „ζηνός γάρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ?αύειγς = dormi în brațele lui Zevs. La Homer. Iar la Apolodor s-au găsit întrebuintat și în loc de anghiră (ancoră).

ἄγκοίνηευς -σεως. ἡ și ἄγκοινίζομαι vezi la διαγκυλεω.

ἄγκοινίζω = îmbrățișez. La Gheorghe.

ἄγκόλαι -ωῦ. αἱ = brațe coturile mâinilor mâinile și după asemănare funiile corăbiilor de catarg odgoane. La Barin și Gheorghe.

ἄγκομίζειν în loc de ἀνακομίσειν.

ἄγκονέω -ῶ vezi ἄγκονέω.

ἄγκονέω, și ἄγκονέω -ῶ în loc de ἐγκονέω, din ἀνά și κο=

DSC 5850

=νεώ = Slujesc cu silință cu căldură cu sânguință.

ἄγκονίς -δος. ἡ = slujnică. La Isihie. Din ἐγκονεῖν. la Etimologicon.

ἄγκονίω în loc de ἀνακονίω, la Aristofan

ἄγκονος -ου. ὁ = slugă. La Etimologicon.

ἄγκοντίδες, cu greșeală în loc de ἄγκονίδες. la Gheorghe.

ἀγκοπήνια -ων. Τά = faguri de miere. La Gheorghe. vezi și ἀγγοπήνια.

ἀγκοπτήρ -ῆρος. ὁ = cocan. La Isihie.

ἄγκορες -εος. Τό din ἄγκορες = cu adăogirea lui γ = nesăturat nesățios fără saț. La Isihie.

ἀγκορζιά -ᾶς. ἡ și ἀγουρυιά, și γηοργιά = mărăcini ce fac porumbe.

ἀγκορυβῶσα -ης. ἡ (din ἀγκορυφάω, ἀνοί, κορυφή?) = ce și-a pus în cap mahrama călugărească călugărește pe călugăriță. La Isihie.

ἄγκος -εος. ὁ = vâlcea. Cum διά τ ἄγκεα καί δια´ βήσαι = prin văi și vâlcele. La Homer. „/σγκεα, ἄγκη? = văi cu crânguri cu copaci și munte plin de copaci. La Xenofon.

ἄγκος κάρκιος = nume însușit) sau ἀγκοτύκη = un joc unde împletindu-și mâinile pe dinapoi se apucă de genunchi. La Isihie.

ἀγκοῦρι -ιον. τό = castravete.

ἀγκοῦσα -σης. ἡ = gușa păsărilor și gușa gușaților ἀποκτῶ ἀγκούσαν = gușesc.

ἀγκοῦφι. τό = rășchitor depănătoare vârtelniță.

ἀγκόχασι = cu greșeală în loc de ἀγκόχασι, din ἄγω. la Barin și Gheorghe.

ἀγκράτος în loc de ἀνά κράτος = cu toată puterea cât putea. de tot. la Xenofon.

ἀγκρεμάννυμι în loc de ἀνακρεμάννυμι și ἀγκρεμάω, = în

DSC verso

loc de ἀνακρεμάω = spânzur. Cum „πασάλω ἀγκρεμάσασα = l-au spânzurat de stâlp. La Homer.

ἀγκρεμάω vezi ἀγκρεμάννυμι.

ἀγκείνω în loc de ἀνακρείνω vezi: aceasta.

ἄγκρισις în loc de ἀνάγκρισις vezi: aceasta.

ἀγρίφι = cârlig.

ἀγκρουομαι în loc de ἀνακρούομαι. vezi: aceasta.

ἀγκταλιάω (din ἄγχω) = sugrum, strâng de gât.
La Isihie.

ἀγκτειρα -ας. ἡ (din ἄγχω) = ce înseamnă strângere de gât sugrumă.

ἀγτή -ρος. ὁ (din ἄγχω) = cataramă de chirurg. (chirurg) La Galino. ἀγκτῆρες = părțile gâtuleului, unde se îneacă omul. La Polidevc și Isihie.

ἀγκτηριάζω (din ἄγχω) = leg cu catarama rănilor.
La Galino.

ἀγκτηριασμός -οῦ. ὁ = legătura rănilor cu catarama. La Galino.

ἀγκυλέομαι -οῦμαι și ἀγκυλίζομαι (din ἀγκύλη) = arunc săgeata cu arcul săgetez țin săgeata sulița și alte asemenea, gata ca să o arunc. La Atineu, și Polidevc.

ἀγκύλη -ης. ἡ = (din ἀγκύλος) = coarda arcului, cu care aruncă săgeata. La Teocli. Și însuși săgeata, la Evripid. „și mănușa de piele de curea a mazdracului? - a suliței. „și partea cotului cea dinăuntru, cum și genunchelui adică încheietura cotului - a genunchelui, cea dinlăuntru. La Teodor. și Filostrat. (+) și după asemănare, chiotoare, la Biblie, și curelele opincilor, și un fel de pahar.

ἀγκυλητοός -τοῦ. ὁ = întors încovăiat încovoiat. La Atineu.

(+) și zgârcitura durerea încheieturilor, adică când se prinde o parte a trupului, mâna piciorul etc. și se zgârcesc oarece. La Chelson. „și ἀγκύλη -ἀγκύλαι ἀγκύλια ἐν γλώσση = limbariță. „ἀγκύλη τῆς βούκλας = limba

DSC 5851

Cătărămii. și cârlig. La Barin.

ἀγκύλια. τά. = Iaș toartă, belciug și ochiurile belciugele Iașului. „și un chip de platoșă de pavăză. La Gheorghe.

ἀγκλιδωτός -τοῦ.ὀ. τό.τόν = cu cârlige, cu cheutori, cu toarte, cu belciuge. La Gheorghe.

ἀγκυλίζομαι la Polidevc vezi ἀγκυλέομαι.

ἀγκύλιον -ου. τό = nume mângâiet: din ἀγκύλη = și belciug, halca, verigă, toartă, cârlig. La Plutarh. și limbariță.

ἀγκυλίσ -δος. ἡ = o unealtă, un instrument de vânătoare. La Orian.

ἀγκυλιστής -στοῦ. ὀ (din ἀγκυλίζομαι) = săgetător. La Etimologicon.

ἀγκυλιστὸς -τή -τόν = aruncat cu aracul coarda aracului.

ἀγκύλοβλεφαρον -ου. τό. (din ἀγκύλη) = patima ochilor când se lipesc pleoapele ochilor, și nu se pot deschide ochii.

ἀγκυλοβλέφαρος -ου. ὀ.ἡ (din ἀγκυλοβλέφαρον) = cel ce rătimește de zgârcitura lipitura pleoapelor ochilor. La Apostolul Pavlu.

1) ἀγκυλόκυκλος. ὀ.ἡ. κλον (ἀγκύλος, κύκλος) = întors încovoiat cocârjat încovoiat ca un cerc.

ἀγκυλόγλωσσον -ου. τό (din ἀγκυλόγλωσσος) = limbariță. La Apostolul Pavlu.

ἀγκυλόγλωσσος -ου. ὀ.ἡ (din ἀγκύλη, γλῶσσα) = cu limbariță. „și gân-gan -ă. la Apostolul Pavlu.

ἀγκυλόδειρος -ου.ὀ.ἡ. (din ἀγκύλος, δειρή) = gât strâmb cu gâtul strâmb. La Orian.

ἀγκυλόδους? -σντος. ὀ.ἡ (din ἀγκύλος, ὁδούς) = cu dinții strâmbi. La Marchelie.

ἀγκυλοειδής -δεός. ὀ.ἡ (din ἀγκύλος, εἶδος) = ca și cârligul. La Suida.

DSC **5852**

ἀγκυλόεις -εσσα -όεν în loc de ἀγκύλος. vezi acesta.

ἀγκυλοκτόμπω -όμπω -ομφα -ομψα = rătimesc de dureri sub genunchi. La Gheorghe.

1) ἀγκυλόκυκλος. ὁ.ή. κλον (ἀγκύλος, κύκλος) = întors încovoiat cocârjat încovrigat ca un cerc.

ἀγκυλόκωλος -ου. ὁ.ή = cu mădulările strâmbi. La Atineu, însă unii tâlcuiesc „cu mădulare țepene.

ἀγκύλομαι vezi ἀγκύλω.

ἀγκυλομητιά μέ γαργαλισμοθ? = glodire, glodeală, gloditură.

ἀγκυλομήτέω în loc de ἀγκυλομήτου din ἀγκυλομήτης.

ἀγκυλομήτης -του. ὁ ἀγκυλόμητις -ιος. ἡ (din ἀγκύλος, μήτις) = viclean -ă vicleșiugar -ă marghiol marghioală prefăcut -ă.

ἀγκυλόμητις -ιος. ἡ vezi ἀγκυλομήτης.

ἀγκυλομυρόν -οῦ. Τό = aducător de boală bolnăvicios. La Gheorghe.

ἀγκυλόπους -οδος. ὁ.ή (din ἀγκύλος, ποῦς) = cu picerele (picioarele) strâmbi. „ἀγκυλόπους δίφθρος = scaun domnesc în cară. La Plutarh.

ἀγκυλόραμφος -ου. ὁ.ή (din ἀγκύλος, ῥάφος) vezi ἀγκυλόχειλος.

ἀγκύλος -λη -λον. λως și ἀγκυλόγς și ἀγκυλωτός -τη -τόν = încovoiat -ă încovrigat -ă îndoit -ă ghebos gheboasă cocoșat-ă gârbon-ă. „ἀγκύλον = înseamnă trei lucruri (+) ((vezi pagina anterioară)) (+)viclean, cum „ἀδυσέως ἀγκυλομήτεω = Odiseos cel viclean. La Homer. Întors încovrigat cum „τόξα = săgețile cel întoarse. La Homer. Și tare, cum „ἀγκύλα δ ἄρματ ἔυδυνεν = s-a încins cu armele ei cele tari cele înfricoșate. La Homer la Etimologicon.

ἀγκυλόστροφος -ου. ὁ.ή (din ἀγκύλος, στροφή) = întors întoarsă încovăiat -ă încovrigat -ă. La Cuma.

ἀγκυλότης -τος. ἡ = încovoială gârbovie gârboveală.

ἀγκυλότομον -ου. τό și ἀγκυλοτόμος (din ἀγκύλος, τομός) = cuțit de limbariță.

ἀγκυλοτόμος -ου. ὁ la Apostolul Pavlu. Vezi ἀγκυλοτόμω.

ἀγκυλύτοξος -ξου. ὁ.ή (din ἀγκύλος, τόξον) = săgetător cu săgeți întoarse aduse încovoiate la vârful, ca luna

DSC 5853

ca secera. La Homer.

ἀγκυλοχείλης -ου. ὁ vezi ἀγκυλόχειλος.

ἀγκυλόχειλος -ου. ὁ.ή și ἀγκυλοχείλης (din ἀγκύλος, χεῖλος) și ἀγκυλόραμφος = cu buzele întoarse cu botul întors, ca vulturul. La Homer.

ἀγκυλοχήλης -λου. ὁ (din ἀγκύλος, χηλή) = cu unghiile cu ghiarele întoarse aduse. La Homer.

ἀγκυλόω -ῶ. ἀγκυλόομαι -οῦμαι și ἀγκύλω (din ἀγκύλη) = încovoii îndoiesc încovrig. „ἀγκυλόνω μέγα γαργαλισμαθ? = glodesc. „ἀγκυλοῦμαι, ἀγκύλομαι = mă încovoii, mă îndoiesc. la Isihie. ἡγκυλωμένος, = cel ce rătimește de patima ἀγκύλη.

ἀγκύλωμα -τος. τό = încovăietură îndoitură încovrigătură gârbovitură.

1) ἀγκυλώνυξ -υχος. ὁ.ή (ἀγκύλος, ἄγυξ) = cu unghiile cu ghearele întoarse încovoiate cocârjate strâmbe, ca ale curuiălui?

ἀγκύλωσ vezi ἀγκύλος.

ἀγκύλωσις -σως. ἡ (din ἀγκυλοῦμαι, ἡγκύλωσα) = încovăire încovăială încovrigare gârbovire gârbovie gârboveală „ἀγκύλωσις? τῆς γλώσσης = gânḡvie, și durerea încheieturilor. La Apostolul Pavlu.

ἀγκυλωτός -τή -τόν la Evripid. vezi ἀγκύλος.

ἀγκύρα -ρας. ἡ (din ἄγκος) = anghiră ancoră „și cosoale cosor la Teofrast. Și ruță. la Epipharm. „și un oraș de căpetenie al Galatiei, căruia locuitorii orașenii se numesc ἀγκυρανοί care din vechime se numea ἔλληνογαλάται.. La Barin și Gheorghe. „și undiță la Teofrast. Însă când înseamnă acest oraș se lovește la a doua slomnire. Iar când înseamnă anghira corăbiei se lovește la a treilea slomnire. La Etimologicon cu „ἄγηρα??

ἀγκυρηβόλιον vezi ἀγυροβυλιον.

ἀγκυρίζω (din ἀγκυρα) = îi pui piedică îl izbesc peste picere (picioare).

DSC **5854**

ca să cadă jos. La Aristofan.

ἀγκύριον -ου. τό = anghiruță. La Lucian. și odgon otgon.

ἀγκυρίτης -του. ὁ = odgon otgon.

ἀγκυρισμα -τος. τό = împiedecătură. La tâlcuitorul lui Aristofan, și la Suida.

ἄγκυρις = o buruiană;

ἀγκυρίτυα? = cuvânt cipriot ce înseamnă se căiește. La Barin și Gheorghe.

ἀγκυροβάλλω = cinez. La Barin și Gheorghe.

ἀγκυρόβολα -ων. τά = cuvânt finicesc ce înseamnă mesele ce se gătea la limanuri pentru vameși. „și însuși plata pentru liman. La Barin, și Gheorghe.

ἀγκυροβολέω -ῶ (din ἄγκυρα, βολή) = arunc anghira ancora în apă. La Hipocrat.

ἀγκυροβόλιον -ου. τό și ἀγκυρηβόλιον (din ἄγκυρα, βολή) = loc bun de anghiră. (ancoră) La Strabon. Și aruncătura anghirei (ancorei) și herul

fierul cu care aruncă anghira în apă și însuși anghira.
La Barin și Gheorghe.

ἀγκυρόβολον -ου. τό (ἄγηρα, βόλος) = plata de
sosire a corăbiei.

ἀγκυροειδής -δεος. ὁ.ή. τό -δές (din ἄγκυρα,
εἶδος) = ca anghira în chipul anghirii.

ἀγκυρομήλη -ης. ἡ (din ἄγκυρα, μήλη) = undiță
hirurghicească (chirurgicală) instrument hirurgicesc.
La Galino și Hipocrat.

ἀγκυροχία -ας. ἡ și ἀγκυροχία, ἀγκυροῦχος (din
ἄγκυρα, ἔχω) = așezarea aruncarea anghirii în liman
spre ținerea corăbiei. La Eshil.

ἀγκυρουχία -ας. ἡ vezi ἀγκυροχία.

ἀγκυρουχος -ου. ὁ vezi ἀγκυροχία.

ἀγκυρωτός -τή -τόν = ca anghira încovăit
cocârjat. înțepenitor ca anghira.

ἀγκυρώω -ῶ (din ἄγκυρα) = popresc cu anghira și
închiruiesc

DSC 5855

oarece întocmai ca anghira

1) ἀγκυρῶν -ῶνος. ἡ și ἀγκυρῶν πόλις, (din ἄγκυρα,
ἀγκύραι) = un oraș în Egipt) ἀγκυρωπολίτης =
locuitor orașean din ἀγκυρῶν.

1) ἀγκυρωπολίτης -ὸ (ἀγκυρῶν, πολίτης) vezi
ἀγκυρῶν.

1) ἀγκυστροειδής -δῶς în loc de ἀγκιστροειδής -
δῶς.

1) ἀγκύωρ -ρος. ὁ nume însușit) la Apolodor

ἀγκωβόλος -ου. ὁ = pescar. La Isihie.

ἀγκωλιάδω = săr (a sări) săltez. Cuvânt Criticesc.

ἀγκωλιάζω în loc de ἀνακωλιαζω. = săr (a sări) cu
celălalt picior. La Isihie.

ἀγκωλιάζεν = cel ce sare cu celălalt picior. La
Barin și Isihie și Gheorghe.

ἀγκῶν -ῶνος. ὁ (din ἄγκος, ἀγκύλος, ἀγκωύ?) = cotul mâinii. Κτυπῶ μέ τού ἄγκωνα = dau lovesc cu cotul și colțul zidului caselor și coturile apelor ce fac în curgerea lor și colțurile munților pietrelor, adică piscurile și după asemănare rezemătoare de scaun de canapea etc. și (genuchele) genunchi cailor și vârful cel întors al chitării și niște unelte de război. „Iar cei din Carhidona numea ἀγκῶνας = o închisoare la curțile împărătești, în care închidea pe cei ce se mânia împăratul. Precum era la noi cămara domnească în zilele domnilor. Cu această deosebire, că acea închisoare a împăraților era foarte întunecată, iar cămara domnească foarte luminoasă. La Isihie.

2) ἀγκῶν -νος. ἡ nume de un oraș și bun liman în Italia, și la Marea Neagră ἀγκῶνιος, ἀγκωνίτης = locuitor orășean din orașul ἀγκῶν.

2) ἀγκῶνιος. ὁ. ἡ ον) ἀγκωνίτης -ου. ὁ vezi ἀγκῶν. ἀγκωνάρς. Τό. ἀγκωνάρς τοῦ τείχους = colțul zidului.

ἀγκωνή -ῆς. ἡ = colțul zidului.

ἀγκῶνισις -εως. ἡ = îndoitură, încovăitură.

ἀγκωνίζομαι (din ἀγκῶν) = mă îndoiesc mă încovoi ca și cotul și intru prin sânurile mării, și prin cotiturile apelor. La Eustatie) ἀγκωνίζω = îmbrățișez oarece, țin tare în brațe.

3) ἀγκωνίσκιον -ου. τό vezi ἀγκωνίσκος.

ἀγκωνίσκος -ου. ὁ și ἀγκωνίσκιον = colțișor colțuleț cotișor cotuleț și gardicul legătura lemnelor. Cum „δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύ-

DSC 5856

λω τῷ ἐνί, ἀντιπίπτοντας ἕτερου ἐτέρω = două gardine două legături la un stâlp, apucând una peste

alta. La Biblie. Și unealta cu care căznesc pe oameni.
La Barin și Gheorghe. Și un braț de lemne.

1) ἄγκωνοειδὺς -έος. ὁ.ή. δὲς (ἄγκων, εἶδος) = ca
și cotul mâinii, ca și colțul, ca o îndoitură încovăitură.

ἄγκωνόδεσμος -ου. ὁ (din ἄγκών, δεσμός) =
legătură de cap și pernă mare. La Gheorghe.

ἄγλα = nume tătărăsc ce înseamnă κύκυος Kikn.
La Barin.

ἄγλαα΄ (din ἄγαυ ἄγλλεοθαι, ἀγλαία, și după
scurtare ἀγλαά. Sau din ἄγλη) = luminoase frumoase
limpede. La Barin.

ἄγλαέθειρος -ρου. ὁ.ή (din ἀγλαός și ἔθειρα) = cu
răr frumos. La Homer.

ἀγλαία -ας. ἡ și ἀγλαίη după limba Ionică (din
ἀγλαός) = podoabă, cum „ἀγλαίης δ ἔνεκεν
κομέουσιν ἄνακτες = pentru podoabă port chică
împărăției. La Homer. „și frumusețe cum „ὁ δ
ἀγλαίκιφι πεποιθώς = s-au biruit de frumusețea ei l-
au biruit frumusețea. La Homer. Și veselie, cum „τοί
ἄνδρες ἐν ἀγλαίαις τε χορροῖστε τέρψιν ἔχον = cu
veselii și jocuri. La Isiod. Și mândrie, cum „τῷ κετοι
ἀγλαίας τε διασκεδάσειεν ἀπάσας = toate fumurile
lor le v-a risipi. La Homer. Și bucurie pentru biruință.
La Pindar. Și nume însușit al unei din trei
dumnezeoaie ale darilor. La Homer și Isiodor. Și
ἀγλαίαι = raze.

ἀγλαίεισθαι, în loc de ἀγλαίσεσθαι după limba
aticească.

ἀγλαίζομαι mă împodobesc, mă înfrumusețez mă
bucur. La Dionisie Areopagitul.

ἀγλαίζω (din ἀγλαος) = împodobesc înfrumusețez.
La Homer.

ἀγλαίη -ης. ἡ vezi ἀγλαία.

DSC 5857

ἀγλαΐηφι ἰν ἰοc de ἀγλαΐη = frumuseṭei rodoabei.

ἀγαΐς -δος. ἦ = nume ἰnsuṣit la Ali:

ἀγλαΐσμα -τος. τό (din ἀγλαΐζομαι) = rodoabă, ἰnfrumuseṭare lumine, bucurie veselie. Τό μητρος ἀγλαΐσμα = bucuria mumei. La Euripid.

ἀγλαΐσμός -οῖ. ὁ = rodoabă ἰmprodobire.

ἀγλαΐστός -στή -στού (din ἀγλαΐζομαι) = ἰmprodobit -ă cinstită drăgăstos drăgăstoasă. La Isihie.

ἀγλάμασι = căder: de tăt: ἰnsă mai bine ἄγμασι din ἄγμα = frântură spărtură. La Isihie.

ἀγλανίκη vezi ἀγλαονίκη.

ἀγλαόβοτρυς (din ἀγλαός, βότρυς) = cu struguri frumoṣi plin de struguri.

ἀγλαόγυος -ου. ὁ.ἦ (din ἀγλαός, γυοῦ?) = frumos la trup. La Pindar.

ἀγλαόδενδρος -ου. ὁ.ἦ. τό -δρον (din ἀγλαός, δεῦδρον) = plin -ă de copaci cu copaci frumoṣi ἰmprodobit -ă cu copaci cu pomi frumoṣi. La Pindar.

ἀγλαόδωρος -ρου. ὁ.ἦ. τό -ρον (din ἀγλαός, δῶρον) = cel ce dăruieṣte daruri frumoase daruri mari. La Orphan. Dăruitor dăruitoare de daruri mari. Nume adăogat al doamnei Dimitra.

ἀγλαοεργός -γοῦ. ὁ.ἦ (din ἀγλαός ἔργον) lucrător ucrătoare de lucruri frumoase făcător următor de fapte bune. La Maxim.

ἀγλαοθηλές -έος.τό (din ἀγλαός, θάλλω) = moale fragit (fraged). La Isihie.

ἀγλαόθρονος -νου. ὁ.ἦ (din ἀγλαός, θόνος) ṣi ἀγλαόθωκος = cu scaun cu jăṭ (jilṭ) frumos ἰmprodobit. La Pindar.

ἀγλαόθυμος. ὁ.ἦ. μον (ἀγλαός, θυμός) = cu bună ṣi frumoasă ἰndrăzneală.

ἀγλαόθωκος -ου. ὁ.ή (din ἀγλαός, τῶκος.) vezi ἀγλαόθρονος.

ἀγλαόκαρπος -ου. ὁ.ή (din ἀγλαός, καρπός) = cu rod frumos luminos. La

DSC 5858

Homer, și Pindar. „cu mâini frumoase. La Cuma.

ἀγλαόκοιτος -του. ὁ -του. ὁ.ή (din ἀγλαός, κοίτη) = cu pat frumos împodobit și foarte cinstit -ă. la Barin.

ἀγλόκομος -ου. ὁ.ή (din ἀγλαός, κόμη) = cu păr frumos.

ἀγλαόκουρος -ου. ὁ.ή (din ἀγλαός, κοίρος) și ἀγλαότεκνος și ἀγλαόπαις și ἀγλαόψος = cu copii frumoși. La Pindar.

1) ἀγλόκρανος ἦν loc de ἀγλαόκρηνος. ὁ.ή. von după limba doric: (ἀγλαός, κρήνη) = cu fântâni cu izvoare cu șipote bune frumoase pline de apă. La Pindar.

ἀγλαόκωμος -ου. ὁ.ή (din ἀγλαός, κῶμος) = cu masă frumoasă împodobită, sau cu cântec frumos și cu sat frumos cu moșie cu țară frumoasă. La Pindar.

ἀγλαομήτης -του. ὁ și ἀγλαομήτης (din ἀγλαός, μήτης) și λαμπρόβουλος = înțelept cu minte mare. La Isihie.

ἀγλαομητία -ας. ἡ = minte mare, mare înțelepciune sfat înțelept. La Isihie. (din ἀγλαόν,? μήτις. La Etimologicon

ἀγλαομητισιος. ἡ vezi ἀγλαομίτης.

ἀγλαόμορφος -φου. ὁ.ή. τό -φον (din ἀγλαός, μορφή) = frumos frumoasă prea frumos frumoasă foarte frumos frumoasă la față la vedere luminos luminoasă.

2) ἀγλαονίκη și ἀγλανίκη -ης. ἡ = nume însușit la Plutarh.

2) ἄγλαόνους. ὁ.ἦ (ἄγλαός, νοῦς) = cu duh mare luminos bun frumos.

ἄγλαόπαις -δος. ὁ.ἦ (din ἄγλαός, παῖς) la Nonos. Vezi ἄγλαόκουρος.

ἄγλαόπεπλος -ου. ἦ (din ἄγλαός, πέπλον) = cu haine frumoase. La Coind.

3) ἄγλαόπη -ης (ἄγλαός, ὄψ) = nume însușit ce înseamnă, cu ani frumoși, și cu glas frumos. Una din sirenele ce cânta foarte frumos.

ἄγλαόπηχυς. ὁ.ἦ (din ἄγλαός, πήχυς) = cu frumoase brațe, frumoase mâini. La Nonos.

ἄγλαοποιεῶ (din ἄγλαός, ποιῶ) = înfrumusețez. La Ermarion.

ἄγλαόπιστος -ου. ὁ.ἦ (din ἄγλαός, πίστις) = vestit -ă la credință foarte credincios credincioasă. La Isihie.

4) ἄγλαόπυργος. ὁ.ἦ. γον (ἄγλαός, πύργος) = cu frumoși stâlpi.

ἄγλαός -ου. ὁ. Τό ἄγλαοῦ și ἄγλαῶς și ἄγλαόσινος (din ἄγλαν, λάειν) = frumos luminos, limpede. Și nume însușit la anah:)? și glos:

ἄγλαόσινος. ὁ.ἦ. νον vezi ἄγλαος
DSC 5859

ἄγλαότεκνος -ου. ὁ.ἦ (din ἄγλαός, τέκνον) vezi ἄγλαόκουρος.

ἄγλαότικτος -του. ὁ.ἦ. τό -κτον (din ἄγλαός τέκτων) = frumos zidit zidită. La Sivele.

ἄγλαότιμος -ου. ὁ.ἦ. τό -μον. (din ἄγλαός, τιμί) la Orfevs. vezi ἄγλαότιμος.

ἄγλαοτριάνας în loc de ἄγλαοτριάνης după limba doric:

ἄγλαοτριάνης -ου. ὁ.ἦ (din ἄγλαός, τρίαινα) = cu frumoasă sulită. La Pindar.

ἀγλαόψος -ου. ὁ.ή. τό -ον (din ἀγλαός, ψός?) vezi ἀγλαόκουρος.

ἀγλαοφανής -εός. ὁ.ή (din ἀγλαός, φαίνω) = luminat -ă luminos luminoasă strălucit -ă.

ἀγλαοφανῶς = luminat luminos strălucit.

ἀγλαοφαρής -ρέος. ὁ.ή (din ἀγλαόν, φάρυς) = cu haine frumoase frumos îmbrăcat -ă. La Sivile.

ἀγλαοφεγγής -εός. ὁ.ή (din ἀγλαός, φέγγω) = luminos luminoasă.

ἀγλαόφθαλμος -ου. ὁ.ή (din ἀγλαός, ὀφθαλμός) vezi ἀγλαώπης.

1) ἀγλαοφήμη -ης. ἡ (ἀγλαός, φήμη) = nume însușit a unei din sirene

ἀγλαόφημος -μου. ὁ.ή (din ἀγλαός, φήμη) = vestit -ă. La Homer.

ἀγλαόφοιτος -του. ὁ.ή (din ἀγλαός, φοιτέω -ῶ) = cu umblet frumos.

2) ἀγλαόφορτος. ὁ.ή. τόν (ἀγλαός, φòρτος) = frumos încărcat însărcinat ce ne aduce frumoasă sarcină. La Non.

ἀγλαόφυτες (din ἀγλόν, φυτόν) și ἀγλαοφωτίς și ἀγλαοφ?φορτος. ὁ.ή și ?? = o buruiiană foarte frumoasă; cu flori albe și roșii pestrițe la Diosc: și Barin și Gheorghe.

3) ἀγλαοφῶν -ῶντος. ὁ = nume însușit la Platon

ἀγλαόφωνος -νου. ὁ.ή (din ἀγλαος, φωνή) = cu glas frumos; la Sf. Grigore Nazianzino.

ἀγλαοφοτες vezi ἀγλαόφυτες

ἀγλαοφωτίς -ιδος. ἡ vezi ἀγλαόφυτες.

ἀγλαόχρυσος -ου. ὁ.ή (din ἀγλαός, χρυσός) = strălucit -ărul. la troparele bisericesti.

ἄγλαρος -ου. ὁ vezi ἄγλαυρος.

ἀγλαρός -ροῦ. ὁ = nebun fără minte. La Isihie.

DSC **5860**

ἀγλασινός -οῦ. ὁ = frumos. la Isihie.

ἄγλαυκον. -ου. τό = sărat. La Isihie.

1) ἄγλαυκος. ὁ.ή. νον (γλαυκός și a tăg:) = ce nu are față albastră, fără față albastră. La Diod: Sic:

ἀγλαυρίδες, ον? = soarta. La Esih: și călugărițele de la cariștea Atenei.

ἄγλαυρος -ρου. ὁ.ή în loc de ἄγλαρος (din ἀγλαός αὔρα) = frumos frumoasă la față dulce la vedere. la Nicandr. Și numele fetei lui Checrops. La Herodot.

ἀγλαφόρος -ου. ὁ.ή = cuvânt criticesc ce înseamnă flămând -ă. la Barin și Gheorghe.

ἀγλάφυρος -ρου. ὁ.ή ἀγλαφύρως (din γλαφυρός și a. tăgăd:) = urât -ă. la Atineu.

ἀγλαφία -ας. ή = puterea ce dobândește oarecine din buna hrană. La Gheorghe.

ἀγλώπης -ου. ὁ ἀγλαῶπις -δος. ή și ἀγλάωψ (din ἀγλαός ὤψπός) și ἀγλαόφθαλμος = ochi frumoși cu ochi frumoși. La Lachedemon și Sofocli.

ἀγλαῶπις -ιδος. ή vezi ἀγλαώπης.

ἀγλάωψ -ωπος. ὁ.ή la Sofocli. vezi ἀγλαώπης.

ἀγλείτης -ου. ὁ ἀγλεῖτις -δος. ή = slugă slujnică. La Isihie. Iar la Etimologicon ἀγλίτης.

ἀγλευκέρ -έρος. ὁ = fluiet ciobănesc cuvânt Laconesc. La Isihie.

ἀγλευκῆς -έος. ὁ.ή și ἄγλευκος (din γλεῦκος și a. tăgăd:) și ἀγλυκῆς (din γλυκῆς sau γλεῦκος și a. tăgăd:) = fără gust. Cum „οἶνος ἀγλευκῆς = vin fără gust. La Lucian. ἀγλευκέστερον = mai grețos.

ἄγλευκος -ου. ὁ vezi ἀγλευκῆς.

ἀγλευτὰς = pâine nesărată. La Barin.

ἀγλέφαρον -ου. τό = cel mai mic. La Isihie.

ἄγληνος -νου. ὁ.ή. τό -νον (din γλήνη și a. tăgăd:) = fără lumină

DSC **5861**

la ochi orb. oarbă. La Nonos.

ἀγλίδιον -ου. τό ἤ ἀγλίδιον = căței de usturoi
cățeluși de usturoi. La Isihie și însuși usturoiul.

ἀγλίθες vezi ἀγλίζ.

ἀγλίη -ης. ἡ ἢ ἀγιάς, ἀγιαλίζ = albeață o patimă
a ochilor. La Galino și Hipocrat.

ἀγλίθιον -ου. τό vezi ἀγλίδιον.

ἀγλίζ -θος. ἡ. αἶ = căței de usturoi. La Aristofan.

ἄγχισχος -ου. ὁ.ἡ (din γλίσχος ἢ a. tăgăd:) =
necleios necleioasă neclisos neclisoasă. La Hipocrat.

ἀγλίτης vezi ἀγλείτης.

ἀγλυκῆς -έος. ὁ.ἡ τό -κές = ce nu e dulce. La
Teofrast. vezi ἢ ἀγλευκῆς.

ἀγλύομαι ἀγλύσθαι = mă vatăm. La Isihie Barin și
Gheorghe.

ἄγλυπτος -ου. ὁ.ἡ. τό -πτον ἀγλυπτως? ἢ ἄγλυφος
(din γλύφω ἢ a. tăgăd:) = nescobit -ă necioplit -ă
înăuntrul. La Sofocli.

ἀγλῦς -ῦθος. ἡ vezi ἄγνυθες.

ἀγλύσθαι vezi ἀγλύομαι.

ἄγλυφος -ου. ὁ.ἡ. τό -φον vezi ἄγλυπτος.

ἀγλωῦ, ἰν ἰοc de ἀγλαός. La Barin și Gheorghe.

ἀγλωσσέω -ῶ = ocărăsc defaim. La Isihie.

ἀγλωσσία -ας. ἡ ἢ ἀγλω?τία (din γλῶσσα ἢ a.
tăgăd:) = tăcere negrăire. La Suida.

ἄγλωσσοσ -ου. ὁ.ἡ ἢ ἀγλω?ος (din γλῶσσα ἢ a.
tăgăd:) = fără limbă mut -ă. La Pindar. Și după
asemănare ἄγλωσσοσ λάλος = curul. La Atineu. Și
mojic -ă. Cum οἱ ὁ ἔλλας, ὅει? ἄγλωσσοσ = nici
Elada nici mojicul. La Sofocli.

DSC **verso**

și fluiet fără gaură. La Cuma și Polidevc.

ἀγλώσσωσ = mutește.

ἀγλώστα -ης. ἥ = dres de obraz rumeneală. La Barin și Gheorghe.

ἀγλωστῖναι -ῶν. αἶ = sfecle. la Barin și Gheorghe și glos:

ἀγλω?τία -ας. ἥ vezi ἀγλωσσία.

ἄγω?τος -ου. ὁ.ἥ vezi ἄγλωσσοσ.

ἄγμα -τος. τό. și ἀγμός (din ἀγνύω) = tăietură, frântură spărtură. La Isihie, ciob, dar din ἄγω = înseamnă jaf răpire, și lână toarsă

ἄγμασι vezi ἄγλάμασι.

ἀγμῆιονες -ων. αθ = printre vintre și umflăturile ce fac din patimi lumești printre vintre. La Barin și Gheorghe.

ἄγμή -ῆς. ἥ = vatră casă. La Barin și Gheorghe.

ἄγμηροός -ρὰ -ρόν = lin -ă liniștit -ă așezat om. La Barin și Gheorghe.

ἀγμητός -τοῦ. ὁ.ἥ. τό -τόν în loc de ἀκητός = neostenit -ă neopăcit -ă nedăulat -ă neobosit -ă. la Onosandr.

ἀγμιεῖς -ῶν. αθ. = spărgături spărturi rupturi frângături frânturi. La Barin și Gheorghe.

ἀγμίζω = sparg frâng rup. La Isihie.

ἄγμικόν -κοῦ. Τό = vin curat fără apă. La Isihie.

ἄγμός -μοῦ. ὁ. la Hipocrat. vezi ἄγμα și ἀγμοὶ ῥαχίαι = prăpăstii râpe. La Euripid și Nicandr. Locuri de munte primejdioase. La Etimologicon, și ἀγγοῦς διψήρεας? = drumuri pline de praf. La Nic:

ἀγναῖος -ου. ὁ = curat. La Isihie.

ἀγναιώτης -ου. ὁ = ars. La Isihie.

ἀγναμπτοπόλεμοι -ων. οἱ (din ἄγναμπτος, πόλεμος) = nebiruiți. La Isihie.

ἄγναμπτος -του. ὁ.ἥ (din γναμπτός și a. tăgăd:) = neîndoit -ă. ne-

DSC **5862**

plecat-ă neînduplecat-ă. la Orfevs.

ἀγνάυτα = împotrivă dimpotrivă.

ἄγναπτος -ου. ὁ.ή și ἄγναφος, ἄγκναφος = necurat
-ă murdar -ă. la Plutarh. Și nealbit -ă nenălbit -ă.

ἄγναφος -ου. ὁ.ή vezi ἄγναπτος.

ἀγνεία? -ας. ἡ și ἀγνότης ἀγνευμα ἀγνισμὸς
ἀγνισμα ἀγνοσύνη (din ἀγνείω) = curățenia
sufletului, adică fără viclenii fără prihană curățenie
de păcate. ??? La Sofocli. Și îndurare, împăciuire. La
Cuma.

ἀγνεῖον -ου. τό = de curățenie. La Isihie.

ἄγνευμα -τος. τό la Evripid. vezi ἀγνεία

ἀγνεύομαι vezi ἀγνεύω.

ἀγνευτήριον -ου. τό = loc mijloc de curățenie. La
Sfântul Grigore.

ἀγνευτης -οῦ. ὁ = cel curat de păcate.

ἀγνευτικός -κή -κόν și ἀγνιστής ἀγνηστήριος,
ἀγνηστικός, ἀγνίτης = curățitor curățitoare de
păcate. ἀγνευτικός, ἀγνίτης = curat de păcate. La
Aristotel, și Isihie.

αγνεύτρια -ας. ἡ = muiere înțeleaptă curată de
păcate fără prihană.

ἀγνεύω = sunt curat de păcate. La Herodot. Și
curăț pe oarecine de păcate. ἀγνεύομαι? = mă curăț
de păcate. La Demosten, Andifon Herodot, și Isihie.
Vezi și ἀτγιστευώ.

ἀγνέω -ῶ = cuvânt Criticesc ce înseamnă aduc iau.
la Isihie.

ἀγνεών = casa păcătoaselor casă de curve loc
cămară unde (cuvânt împotriva înțelegerii) se strică
fetia fecioria fetelor. La Atineu.

ἀγνήκαμεν în loc de ἡγνοήκαμεν, din ἀγνοέω =
cuvânt Eolicesc.

ἀγνής -εός. ὁ.ή în loc de ἀγνός.

ἀγνήσοε ἰν loc de ἀγνίοχε. la Barin.

1) ἀγνιάδης -ου. ὁ din ἄγνιος fiul lui ἄγνιος.

ἀγνίζομαι vezi ἀγνίζω.

DSC 5863

ἀγνίζω = curăţ de păcate. La Plutarh. ἀγνίζομαι = mă curăţ. La Sfântul Grigore și jertfesc La Busirid. „, înseamnă și stric. (împotriva înțelegerii lui.) la Plutarh.

ἄγνίθες vezi ἄγνύθες.

ἄγνιος, și ἄγνιος = de ricită răchită

ἄγνιος vezi ἄγνιος și nume însușit la Apolodor .

ἄγνισμα -τος. τό și ἀγνισμός (din ἀγνίσομαι, ἡγνισμαι) la Eshil. vezi ἀγνεία =și jertfă. La Gheorghe.

ἀγνισμός -οῦ. ὁ la Plutarh. Vezi ἄγνισμα.

Αγνισμος? ? = lustrație?

1) ἀγνιστέον =trebuie să curăţim să ne curăţim de păcate.

ἀγνιστηρ -ρος. ὁ și ἀγνιστης, ἀγνιστήριος = curăţitor de păcate.

ἀγνιστήριον -ου. τό = loc casă de curăţenie. La Gheorghe.

ἀγνιστήριος -ου. ὁ.ή vezi ἀγνιστήρ.

ἀγνίστης vezi ἀγνευτικός.

ἀγνιστῆς -στοῦ. ὁ vezi ἀγνιστήρ.

ἀγνιστικὸς -κή -κόν. (din ἀγνίζομαι, ἡγνισται.) = la Eustatie. vezi ἀγνευτικός.

ἀγνίτης, și ἀγνίστης, ἀγνιστήριος. ὁ.ή (din ἀγνίζω) = la Licofron. vezi ἀγνευτικός.

ἀγνοθίκη -ης. ἡ nume însușit a unei moaștei.?

ἀγνόδικος -ου. ὁ.ή (din ἀγνοῶ, δίκη) = cel ce ceea ce nu cunoaște dreptatea pravila legea necunoscător necunoscătoare de dreptate fără știință de pravilă. La Isihie.

ἀγνοδοχεῖς -κεῖς -εών. οἱ. = tineri. La Barin și Gheorghe. și glos: (ἀγνός, δέχομαι)

ἀγνοέω -ῶ ἀγνοῦμαι și ἀγνοιέω (din γνοέω, νοέω) și a. tăgăd:) = nu știu nu cunosc, nu pricep. La Homer.

ἀγνοήμα -τος. τό = necunoștință neștiință greșeală prin neștiință. La Dionisie Areopagitul.

ἀγνοήσομαι Mai bine decât ἀγνοήσω. la Barin.

DSC **5864**

ἀγνοητέον = trebuie să nu cunoaștem să nu știm nu trebuie să cunoaștem să știm trebuie să nu băgăm de seamă.

ἀγνοια -ας. ἡ (din νοῦς și a. tăgăd:) = neștiință, necunoștință, nepricepere. La Xenofon.

ἀγνοιέω -ῶ vezi ἀγνοέω -ῶ.

ἀγνοίσιν în loc de ἀγνοῖν după limba Ionică.

ἀγνόκόκκον? (ἄγνος, κόκκος) = rodul ricitei (răchită) salciei. La Evstatie

1) ἀγνόμεαντις -ιος. ὁ.ἡ = ghicitor prooroc năzdrăvan curat de păcate sfânt.

1) ἀγνον -ου. τό = o buruiiană ce crește în mare.

ἀγνοός -οῦ. ὁ = cel ce se poate cunoaște. La Barin.

ἀγνοουμαι vezi ἀγνοέω.

ἀγνοῦντως din ἀγνοέω

ἀγνοποιός -οῦ. ὁ.ἡ (din ἀγνός ποιῶ) = curățător curățitoare.

ἀγνοπολεῖσθαι vezi ἀγνοπολέω.

ἀγνοπολὲω -ῶ = curăț de păcate prin jertfe. La Isihie. ἀγνοπολεῖσθαι = să se încălzească la soare. La Barin și Gheorghe.

ἀγνοπόλος -ου. ὁ.ἡ (din ἀγνός, πολεῶ) = curat -ă de păcate. La Orfevs. Și curățător de păcate.

ἀγνοπρεπῶς (din ἀγνός, πρέπει) = cu curăcioasă curăție. Cu curățenie precum (+)(+) se cuvine la troparele bisericesti.

ἀγνόρροιος -ου. ὁ.ή. τό -ον (din ἀγνός, ρῶς) = limpede curgător curgătoare limpede la curs.

ἀγνόρρυτος vezi ἀγνόρυτος.

ἀγνόρυτος -ου. ὁ.ή. τό -τον și ἀγνόρρυτος (din ἀγνός, ρῦω) = cel din care curge apă limpede. La Eshil.

ἀγνός -νῆ -νόν. = curat -ă. lămurit -ă. La Platon, Isiod și Pindar. Curat -ă la suflet curat -ă de păcate curios curăcioasă cucernic -ă fără prihană. La Homer. Sau necunoscut -ă. la Barin. ἀγνότερος πηδαλίου = mai curat decât cârma. Pildă ce se zice pentru cei înțelepți cei curați de păcate. Căci cârma pururi fiind în apă, trebuie să fie curată. La Barin și Gheorghe. (din ἄιζω ἄζω ἄγύς? ἄγανός și ἀγνός. la Etimologicon.

ἄγνος -ου. ἡ și το ἄγνον = ricită (răchită) și salcie plecată în jos. La Dioscorid.

(2) ἀγνόστμος. ὁ.ή. μον (ἀγνός, στόμα) = cu gură curată fără prihană sfântă neîntinată.

2) ἀνοστρόφος. ὁ.ή. φον (ἄγνος, στέφω) = întors plecat încovoiat cocârjat la o parte, ca răchita ca salcia ca zmicea ca nuiaua.

2) ἀγνοσύνη -ης. ἡ vezi ἀγνεία.

DSC 5865

ἀγνοτελής -λέως. ὁ.ή (din ἀγνός, τέλος, τελέω) și ἀγνοτερής = curat -ă de păcate. La Orfevs.

ἀγνοτερής -εός. ὁ.ή vezi ἀγνοτελής.

ἀγνότης -τητος. ἡ (din ἀγνός) vezi ἄγνεια.

ἀγνοῦ κέρας = cu acest cuvânt unii numeau ostrovul Knid după Marea Albă, și alții piscul acestui ostrov, sau al Egiptului. La Barin.

ἀγνής -οῦντος. ὁ = nume însușit al unui popor la Atena.

ἀγνούσιος = din neamul lui Acamand care se numea Ἀγνοῦς. La Barin și Dem:

ἀγνοφόρος -ου. ὁ.ἡ (din ἀγνός, φέρω) = purtător de cei curați de păcate, purtător de sfinți. La Ignatie.

ἀγνύθες. αἱ (din ἄγνυς sau ἀγνύς) și λαῖαι, λάες și ἀγλύς, ἀγλύθες, și ἀγλίθες = pietrele greutățile ce se spânzură la tort când sețe (țese?) pâzna, ca să stea dreaptă. La Polidevc.

ἄγνυμι, și ἀγνύω (din ἄγω,) = sparg sfărâm stric frâng. La Homer. Și în loc de ἄγω = aduc la Gheorghe. Și sună, bubuiește. La Isiodor.

1) ἀγνύς -ῦα -ῦν din ἄγνυμι.

1) ἄγνυς -υθος. ἡ și ἀγνύς -ύθος. ἡ vezi ἀγνύθες.

ἄγνυσθαι vezi ἄγνύται.

ἄγνυται, ἄγνυσθαι = se frânge se sparge se strică.

La Barin

ἀγνύω vezi ἄγνυμι.?

ἀγνῶ și ἀγνῶ în loc de ἄγω. la Screvelie.

ἀγνώδης -εος. ὁ.ἡ = ca ricita (răchita) . La Gheorghe.

ἀγνωμουεῦω, și ἀγνωμονέω, ἀγνωμονεῦμαι (din γνῶμη și a. tăgăd:) = mă port rău ca un nebun către oare cine. La Plutarh. Și nu sunt mulțumit -ă de oare cine, necunoscând facerea de bine. La Polidevc.

ἀγνωμονεῦμαι la Barin.

ἀγγνωμονέω -ῶ vezi ἀγγνωμονεύω.

DSC 5866

ἀγγνωμονεῦμαι vezi ἀγγνωμονεύω.

ἀγγνωμος -ου. ὁ.ἡ. τό -μον vezi ἀγνώμεν.

ἀγγνωμοσύνη -ης. ἡ (din ἀγνώμων) = nesocotință neînțelepție nebunie necunoștință. La Herodot.

Nemulțumire cunoștință nerecunoștință de facere de bine de ajutorul altuia. La Aristotel.

ἀγνώμων -ονος. ὁ.ἡ. τό -μον și ἄγνωμος (din γνώμη și a. tăgăd:) = fără minte fără socotință neînțelegător neînțelegătoare necunoscător necunoscătoare de facere de bine de ajutorul altuia fără recunoștință. La Xenofon. πράγμα ἄγνωμον = necuviincios netrebnic lucru. La Partenie. Iar din γνωμων și a. tăgăd:) = înseamnă fără dinți. Cum „ἀγνώμων ἵππος = cal fără dinți fără colți, cel ce iau căzut colții, și nu are după ce să-i cunoști vârsta. La Isihie.

ἀγνωμύτως (din ἀγνώμεν) = fără socotință fără minte. La Demosten și Xenofon. „fără mulțumire fără recunoștință.

1) ἄγνων -ωνος. ὁ nume însușit:) ἀγνώνεια = mormântul lui ἄγνων.

1) ἀγνώνεια -ων. τά vezi ἄγνων.

ἀγνώνειος și ἀγνωνίδης = fiul lui Agnon.

ἀγνωνίδης vezi ἀγνώνειος.

ἀγνωρίζω = unii tâlcuiesc, nu cunosc și alții, cunosc. La Platon și Gheorghe.

ἀγνωρμία -ας. ἡ și ἀγνωρσία = necunoștință.

ἀγνωρσία -ας. ἡ vezi ἀγνωρμία.

ἀγνώριστος -ου. ὁ.ἡ (din γνωριστός și a. tăgăd:) = necunoscut -ă neștiut -ă.

ἀγνωρίζτως = necunoscut necunoscând pe necunoscute.

ἀγνώως -ῶτος ὁ.ἡ (+) (din γνώω, γνώσω γνώως și cu a. tăgăd:) = necunoscut -ă neștiut -ă. Cum „οὐ γάρ τ ἄ...

DSC 5867

ἀγνώωτες γεθεοί ἀγλήλοισι πέλεσται = căci dumnezeii între ei, nu sunt necunoscuți. La

Homer. „Fără știință. Cum „εἰδέτις παντάπαιον ἀγνῶς ἔη. = dacă cineva va fi cu totul fără știință. La Xenofon. „Și după asemănare, necinstit -ă. Cum „βίον ἐξεπέρμα ἀγνῶς = au petrecut viața necinstit -ă necunoscut de nimeni. La Evripid. Și nemulțumitor. Cum „πυρεύσομαι σοῦ μὲν τυχέν ἀγνῶτος = mă voi duce, cu toate că ești nemulțumitor. La Sofocli. Și pe ascuns, cum „ἀγνῶς τῷ πατρί = pe ascuns de tatăl. La Evripid. Și neînvățat, fără știință. La Pindar ,și un neam în Solida. La Barin.

ἀγνῶς = pe neștiință pe neștiute fără știință fără voie. La Fochilid. Barin și Gheorghe.

ἀγνῶς = curat cuvioșește cucernicește ca cuvioșii, ca cucernicii. La Xenofon.

ἀγνώσασκε din ἀγνωσά?κω.

ἀγνωσία -ας. ἡ (din γνῶσις, și a. tăgăd:) = necunoștință neștiință nepricepere neînțelegere. La Tucidid, și Euripid.

ἀγνωσά?κω, și ἀγνώσω, în loc de ἀγνοέω. La Homer. Din γνώψω? și a. tăgăd:

ἀγνώσω = mă necăjesc mă supăr. La Barin și Gheorghe. vezi și ἀγνωσάψω?

ἀγνωστος -ου. ὁ.ἡ și ἄγνωτος (din γνωστός și a tăgăd:) = neștiut -ă necunoscut -ă. la Homer și Tucidid. Și după asemănare, necinstit -ă mojić -ă. la Gheorghe. Și neînvățat -ă fără știință. La Luchian. Tiptil.

ἀγνώστως = pe neștiute neștiind

ἀγνωτίδιον -ου. Τό = un soi de pește, la Aten: ca și crapul, ca și cosacul

DSC 5868

ἄγνωτος -του. ὁ.ἡ (din γνωτός și a. tăgăd:) vezi ἄγνωστος.

ἀγξαι după asemănare, a înfrâna. (din ἄγχω) = la Barin.

ἀγξηραίνω vezi ἀνξηραίνω,? ἀναξηρίνω.

ἄγξις -εως. ἡ = sugrumare în necătură (înnecare) de gât. La Gheorghe.

ἄγοβός -ου. ὁ.ἡ = hamal cel ce cară cu spinarea. La Barin și Gheorghe.

ἀγόγγυστος -ου. ὁ.ἡ (din γογγύζω și a tăgăd:) = fără cârteală. La Chiril.

ἀγοήτευτος -του. ὁ.ἡ (din γοτεύω, și a. tăgăd:) = neamăgit -ă nefermecat -ă și neamăgetic -ă nefermecatic -ă.

ἀγοητεύτος = ne amăgit fără amăgire fără fermece.

ἀγοήτης -του. ὁ = ocărător. La Gheorghe

ἀγοίατο în loc de ἀγοιντο după limba Ionică.

ἀγοιόμενος, în loc de ἀγόμενος. La Barin.

ἀγοιτεύσας = mișcând supărând. La Barin.

ἀγοιτεύω = mișc cleatăn supăr. La Screvelie.

ἀγοίτης = ocărător. La Barin.

ἀγολαῖος = nume însușit: la Barin.

ἀγομαι = mă duc de către altul mă hrănesc (răpesc) și învăț. La Barin și Gheorghe. vezi și ἄγω.

ἀγομένη -ης. ἡ (din ἄγω) = funie ștreang odgon otgon. La Apolodor.

ἀγόμφιος αἰών = vârsta copiilor până a nu scoate dinții. La Dioclid.

ἀγόμφωτα = nepotrivit ne-încheiat ne împreunat cu cuie.

ἀγόμφωτος -ου. ὁ.ἡ. τό -τον (din γομφώω și a. tăgăd:) = neșintuit -ă neîncheiat -ă. la Suida.

ἄγον = cu acest cuvânt numesc pe călugărița din orașul Pergî. La Barin.

DSC verso.

ἄγον = pe limba doriană, și ἄγων pe limba Ionică. În loc de ?ηγον. La Barin și Gheorghe.

ἄγόνατος -του. ὁ.ἡ și ἄγόνατος (din γόνου și a. tăgăd:) = fără genunchi la Aristotel. Fără noduri. La Atineu.

ἄγονέω -ῶ (din γόνος și a. tăgăd:) = sunt fără rod fără copii sterp n-am copii.

ἄγονία -ας. ἡ (din ἄγονας) = la Elian. vezi ἀγενησία.

ἄγονομόχθος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγονος, μόχθος) = catâr. La Isihie, Barin și Gheorghe.

ἄγονον -ου. τό = rugcă?, sau iarba lui Tatin (tătăneasă). la Barin și Gheorghe.

ἄγονος -ου. ὁ.ἡ. τό -νον (din γόνος și a. tăgăd:) = sterb, stearpă fără de rod neroditor neroditoare nenăscător nenăscătoare. Cum „ἄγονοι στυμερού ποτί γῆρας ἴκησθε = ați îmbătrânit fără rod. La Apolonie. „și ne născut -ă. cum „ἄιθ ὄφελεστ ἄγονος τ ἔμεναι?? = mai bine să nu fi născut. La Homer. „τὸἄγονον = nerodire nenaștere, nefacere de copii.

ἄγόνοτος vezi ἄγόνατος.

ἄγοντι, în loc de ἄγουσι din ἄγω. După limba doriană.

ἄγοος -ου. ὁ.ἡ (din γόος și a. tăgăd:) = cel ce nu plânge nu se vaetă fără plâns și cel pe care nu-l plânge nu-l vaietă nu-l tânguiește nimeni. La Eshil.

ἄγορ = cuvânt Cipriot ce înseamnă vultur. La Isihie.

ἀγορὰ -ᾶς. ἡ și ἄγορας, ἀγορίς (din ἀγείρω, = adun adunare târg piață divan. „ἀγορά πλήθουσα = toiul târgului „și după asemănare, zaharele, mărfuri, cum ταῖς ἀγοραῖς κομίζομέναις ἐπιπεσώ = = au

cuprins toate mărfurile și zaharelele. La Plutarh. „Și tocmeală,

DSC 5869

învoială. La Herodot. Și cumpărătoare cumpărătură. „ἀγοράύ ἄγειν = a judeca. La Filostrate. „Și vorbă cuvânt către adunare. La Homer.

ἀγοράασθαι în loc de ἀγορᾶσθαι

ἀγοράζεσθαι vezi ἀγοράζω.

ἀγοράζω și ἀγοράσδω, = după limba doriană. Petrec în târg. La Herodot și Tucidid. „Și mă sfătuiesc cu cei din adunare. La Aristofan. „Și cumpăr târguiesc oarece la târg. La Aristofan. „τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράζεσθαι = a cumpăra cele trebuincioase. La Dimosten.

ἀγοραία θέμις = lege pravilă. La Barin.

ἀγοραία, și ἀγοραία δίκη = dreptatea îndreptările la pâră cuiva. La Barin.

ἀγοραῖος -ου. ὁ.ἡ și ἀγοραίως = de târg de adunare „și cinstit -ă și vechil și precupeț. „ἡ ἀγοταῖος se înțelege ἡ ἀγοραῖος ἡμέρα = zi de adunare. La Strabon. „ἀγοραίως λεγείν, și τό ἀγοραῖον = vorbe proaste. la Dionisie și Luchian. „Și mojić prost om de nimic. La Gheorghe.

ἀγοραιότερος -ου. ὁ = cel mai prost mai mojić mai de nimic din cei proști la adunare. La Gheorghe.

1) ἀγοράηριτος -ου. ὁ nume însușit:

1) ἀγοραηκτυπείω -ῶ (ἀγορὰ κτυπέω) = fac tulburare la târg la adunare bătând din picere (picioare) plesnind din mâini. La Glos:

1) ἀγοράναξ -κτος ὁ = nume însușit: de un poet. La Calim:

1) ἀγορανῖς -δος. ἡ = o apă o gârlă la India ce se varsă în Gag în apa Gagului (probabil Gange)

ἀγορανομέω -ῶ (din ἀγορά, νόμος) = sânt zabit de târg săvârșesc slujba zabitului de târg. La Dion Casie.

ἀγορανομία -ας. ἡ și ἀγορανόμιον = zabilîc.

ἀγορανομικός -κή -κὸν = de zabit de zabitlâc cu știință de zabitlâc. La Aristotel.

ἀγορανόμιον -ου. Τό = casă de zabit agie la Analecta vezi și ἀγορανομία.

ἀγορανόμος -ου. ὁ (din ἀγορά, νέμω și ἀγόραρχος = zabit de târg agă polițar (polițai).

DSC **5870**

La Platon Teofrast și Aristotel.

ἀγοράομαι -ῶμαι = merg la adunare la divan vorbesc la adunare la divan. La Homer.

1) ἀγόραρχος -ου. ὁ (ἀγορὰ, ἄρχω) vezi ἀγορονόμος.

ἀγορᾶσαι iar nu ἀγορᾶν. La Iperid și Barin.

ἀγοράσδω vezi ἀγοράζω.

ἀγορασείω (din ἀγοράσω) = voiesc să cumpăr am poftă să cumpăr.

ἀγορασία -ας. ἡ și ἀγορασμός, ἀγόρασις (din ἀγοράζω) = cumpărare.

ἀγόρασις -εως. ἡ vezi ἀγορασία.

ἀγόρασμα -τος. τό (din ἀγοράζομαι) = cumpărătură. La Eshin Polidevc, și Isihie.

ἀγορασμός -οῦ. ὁ vezi ἀγορασία.

ἀγοράσματα. Τά = negoț negustorie marfă mărfuri.

ἀγοραστής -στοῦ. ὁ = cumpărător pazarghidean mușteriu. La Xenofon și Atineu.

ἀγοραστικός -κή -κὸν = de cumpărat de cumpărător. La Platon.

ἀγοραστός -στή -στὸν = cumpărat -ă de cumpărat.

2) ἀγοράστρια -ας. ἡ = ceea ce cumpără, cumpărătoare mușterie

ἀγορατυπεῖς = foarte turburi adunarea. La Isihie.
ἀγορεύεμεν, în loc de ἀγορεύειν, după limba Ionică.

1. ἀγόρευσις -εως. ἡ = vorbă cuvânt la adunare la divan propovăduire la norod. La Barin.

2. ἀγορεύω vezi ἀγορέω.

3) ἀγορευτήριον -ου. τὸ (din ἀγορεύω) = locul pristavului propovăduitorului

3) ἀγορευτήριος. ὁ. ἡ. ον (din ἀγορεύω) = de pristav, de propovăduitor, ce privește la pristav la propovăduitor.

ἀγορέω -ῶ și ἀγορεύω (din ἀγορά și εἰσαγορεύω) = vorbesc cuvintez grăiesc la adunare la divan, strig ca un pristav propovăduiesc la norod. La Homer și Demosten. „ὁ νόμος ἀγορεύα = legea pravila poruncește. La Lisia. „κακῶς τινά ἀγορεύειν = defăimez vorbesc de rău pentru oarecine. La Gheorghe. „ἀγορὰν ἀγοραεύειν = a vorbi la adunare. La Gheorghe „și cumpăr.

DSC **5871**

ἀγορέων în loc de ἀγορῶν, din ἀγορά după limba Ionică.

ἀγορή, în loc de ἀγορά.

ἀγορηγός -οῦ. ὁ. ἡ (din ἄγω, ἀγορά) = negustor, neguțător cel ce aduce marfă și bucate la târg de vânzare. La Etimologicon.

ἀγορηθέν = de la târg. La Homer. De la adunare.

ἀγορήνδε = la târg la adunare.

ἀγορητής -τοῦ. ὁ (din ἀγορά) = propovăduitor propovăduitor. La Homer. „τῆς πόλεως ἀγορητής = Zabit de târg agă polițai staroste de brutari de măcelari și pârcălab prin sate și pristav.

ἀγορητότατος -του. ὁ = prea învățat. La Isihie.

ἀγορήτους ὀλάκας = caicele cu marfă. La Barin.

ἀγορητὺς -ύος. ἦ = dulceața vorbei. La Homer.

ἀγορῆφι = în târg, în adunare.

ἀγορι -ου. τό = copil.

ἄγορος -ου. ὁ la Evripid. Vezi ἀγορά.

ἀγορῶριον, și ἀγορῶρίς = adunare târg. La Barin.

ἀγορῶρίς vezi ἀγορῶριον.

ἄγος -εος. ους. τό. =cu glas gros (din ἄζω?) = înseamnă mirare cinste laudă cuvioșie cucernicie slavă blagoceție bună credință. „Și curățenia sufletului prin jertfă prin pomeni.

ἄγος -εος. Τό = cu glas subțire, înseamnă, spurcăciune pângăriciune scârnăvie prihană. La Herodot, Tucidid, Barin și Gheorghe. „Și frântură spărtură. La Barin și Gheorghe. „ἄγεα = dăni (danie) către cele sfinte, cum când închină oarecine la vreo biserică la vreo mănăstire oare ce. La Barin.

DSC 5872

ἀγὸς -οῦ. ὁ.ἦ (din ἄγω) = stăpânitor stăpânitoare ocârmuitor ocârmuitoare. La Homer și Evripid. Mai mare peste noroadă peste oștiri.

ἀγοστῆω -ῶ = se zice pentru cai, când de multa mâncare nu poate umbla, când îi cade mâncarea grăunțele la picere (picioare). La Eustatie, Homer și Gazi. Iar din ἄγος înseamnă că sunt spurcat scârnav mă pângăresc, mă scârnăvesc. La Gheorghe.

ἀγοστὸς στοῦ. ὁ = palma mâinii, cum „ὁ δὲν κονίησι πεσῶν ἔλε γᾶιαν ἀγοστῶ = Iar el căzând în țărână s-au apucat cu palma de pământ. La Homer. „Sau cotul mâinilor, sau mâna din cot până în degete, sau brațele, sau colț. La Barin, Gheorghe și Teocrit. „ἐν ἀγοστῶ ἀκαδημίας = în colțul academiilor, sau la cei dinăuntru. La Anaclet:

ἀγουρζιά -ᾶς. ἦ vezi ἀγκορζιά.

ἀγουρίδα -ας. ἦ = aguridă.

ἄγουρος -ου. ὁ. τὸ -ρον (din ἄωρος) = necopt, necoaptă crud -ă verde. „ἄγουρα πωρικα = roame necoapte verzi crude. „ἄγουροι = această numire cei din traci o dau la tineri. La Gheorghe.

ἄγρα -ας. ἡ ἢ ἄγρεια = vânătoare vânătorie. La Xenofon. Vânat la Homer. Vânătoare de pește. La Plutarh. ἀγρηπῶτιος = vânare de pește pe mare. La Gheorghe.

ἄγραδε = la vânătoare. La Calim:

1)ἀγοραεῖς. οἱ ἢ ἄγραῖοι, ἀγραιοὶ = locuitorii din Etolia ce-s de lângă apa ἀχελῷος. La Tucidid.

ἀγράθειν = a aduna a îmbina a împreuna a strânge. La Isihie.

ἄγραι = un sat la Atena. Și o capiște a doamnei Dimitra. Și niște ostași se numea cu acest nume. La Barin.

2)ἀγραῖοι, ἢ ἄγραιοὶ vezi ἀγοραεῖς ἢ ἀγαρηνοὶ.

2)ἀγραία -ας. ἡ ἢ ἄγραῖς țara Agreilor din Etolia. La Tucidid

ἀγραῖος -αία de vânat de vânătoare vânătoresc vânătorească vânător vânătoare.

3)ἀγραῖς -δος. ἡ vezi ἀγραία.

ἀγράκαβος -ου. ὁ = strugure. La Isihie.
DSC ... lipsă la calculator

ἀγρακόρα =cu acest nume numesc cei din Pamfilia pe curva. La Barin.

ἄγραμα ἀφείται ἄγραμμα ἀφεῖσθαι = se zice la un joc de zaruri, când cad tot zarururi nimerite. Cum am zice nimic.la Barin.

ἀγραμματία -ας. ἡ (din ἀγράμματος) = neștiință de carte de învățătură. La Elian.

ἀγράματος -του. ὁ.ἡ. τό -τον (din γράμματα ἢ a. tăgăd:) = neînvățat -ă fără știință de carte de învățătură găgăuță.

ἄγραμμος -ου. ὁ.ἦ (din γραμμή și a. tăgăd:) = fără linie dungă vargă.

ἀγραμύξργν = a zgâria. La Barin.

ἀγρανία -ας. ἦ = o sărbătoare la Argos. La Barin.

ἄγραπτος -του. ὁ.ἦ. τό -πτον și ἄγραφος (din γραπτός și a. tăgăd:) = nescris -ă. „ἄγραπτος δίκη = judecată ce se strică prin paragrafie ce nu este primită trecându-i paragrafia. la Polidevc.

ἀγραργευώ = mă preumblu (plimb) umblu prin împrejur în toate părțile străbat. La Isihie, Barin și Gheorghe.

ἀγραυλέω -ῶ (din ἀγραυλος) = petrec viețuiesc la țară prin câmpuri prin munți petrec afară de casa mea. La Gazi. „Priveghez cântând cu fluierul fluierând. La Evanghelistul Luca și troparile bisericești.

ἀγράυλη -ης. ἦ și ἀγραύλη = un popor un sat în țara Atica, și nume însușit. La Ștef: Biz:

ἀγραυλῆς -εος. ὁ.ἦ vezi ἀγρυλος.

ἀγραυλία -ας. ἦ = petrecere viețuire la țară prin câmpuri prin munți departe de casa sa și petrecerea nopții pe câmpuri. Și o sărbătoare la Atena spre cinstea Agravlii, sau Aglavii, fata lui Kekrops, călugărița Atinei.

DSC 5873

1) ἀγράυλια -ων. τὰ = sărbătoarea praznicul romeniarea ce se face în cinstea fetei lui Kekrops, ce se numea ἀγρυλος.

ἀγραυλίδως. ἀῆ din ἀγραιλῖς = călugărițele fetei lui Checrops, ce se numea Ἄγραιλος.

ἀγρυλος. ἦ = una din fetele lui Checrops.

2) ἄγραλις -δος. ἡ. Τό -λον și ἄγραυκῆς (din ἄυλή și ἄγρός) = cel ce petrece locuiește viețuiește la țară pe câmpuri prin munți departe de casa sa. La Homer. „Cel ce petrece noaptea afară în câmpuri, la Nicandr. „ἄγραυλος ποιμένες = ciobani ce petrec în câmpuri și ziua și noaptea. La Apostolul Luca.

ἄγραυτα -ων -τά = locuri bune de vânătoare. Locuri pline de vânat. La Isihie.

3) ἄγραφία -ας. ἡ (din ἄγραφος) = nesciere netrecere la condică.

ἀγράφιον -ου. τό „ἀγραφίου δίκη -γραφῆ = judecată asupra celor datori la obște, care nu se trecea în condicile datoriiilor; sau și de se trecea, se ștergea însă din condici până a nu plăti. Sau judecată asupra aceluia ce osânda de datori la obște, și-i trecea în condici fără a fi datori. La Demosten și Licurg.

ἄγραφος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -φον (din γραφή și a. tăgăd.) vezi ἄγραπτος ἄγραφα ἀδικήματα = năpăsturi nescrise, pentru care nu este pravilă. La Barin. „ἄγραφα ἔθη τῆς ἐκκλησίας = obiceiuri bisericesti nescrise. La Gheorghe și Erazmie.

ἀγρέα (din ἄγρός) = cu acest nume numesc pe Apolon, pentru că la țară fiind, sau culcat cu muma lui Aristeu. La Barin. Noi îl putem numi țăran, ca să ne apropiem de pilda lor.

ἄγρει (din ἀγρέω) aidea! ἀγρεῖθε ἀγρεῖτε! = aideți (haideți) veniți. La Homer.

4) ἀγρεῖθε, în loc de ἀγρεῖτε.

ἀγρεῖος -ρεία -ρον (din ἄγρος) = țăran țărancă. La Aristofan. Prost proastă prostatic -ă prostănatic -ă.

ἀγρειοσύνη -ης. ἡ = țărănie prostie.

DSC 5874

ἀγρειτάω -ῶ = silesc. La Screvelie.

ἀγρεῖτε vezi ἄγρει.

ἀγρειφνα, ἥ ἢ ἀγρεῖφη, ἢ ἀσκεῖφη = grapă gripă greblă ἢ gripcă. La Isihie ἢ Suida.

ἀγρεκῆῖδοιμος -ο. ὁ.ἥ = tulburător tulburătoare răzvrătitor răzvrătitoare. La Isiod.

ἄγρεμα -τος. τό vezi ἄγρευμα.

ἀγρεμιος -ου. ὁ.ἥ. τό -ον (din ἀγρέω) = de vânat. La Suida.

ἄγρεμον -ου. τό = vânat. La Suida. „ἢ ἢ stirit, mazdrac făclie. La Eshil.

ἀγρεμονία -ας. ἥ = turiță sau peliniță.

ἀγρέμων. ὁ (din ἀγρέω) = vânător. La Eshil, Isihie ἢ Etimologicon.

ἀγρεσία -ας. ἥ = la Anaclet. Vezi ἄγρα.

ἀγρετᾶ = adună strânger. La Barin ἢ Gheorghe.

ἀγρέται. αθ = cu acest nume numea cei din ostrovul Ko, pe fetele ce slujea pe fiecare an la Atena, ce le putem numi slujnicele - roabele Atinalei. La Barin.

ἀγρέταν = stăpân domn dumnezeu. La Barin.

ἀγρέτημα -τος. τό = vânat.

ἀγρετόν -οῦ. Τό. Τά ἀγρεταί = slabe, subțiri. La Barin ἢ Gheorghe.

ἀγρευατῶ = adun strâng. La Screvelie, la cuvântul ἀγρειτάω.

ἄγρεμα -τος. τό ἢ ἄγρεμα = vânat ἢ plasă, năvod. La Eshil ἢ după asemănare pradă, jaf. La Euripid.

ἀγρεύμενος -νη -νον = vânat vânat -ă.

ἀγρεύομαι vezi ἀγρεύω.

ἀγρεύς -έως. ὁ ἢ ἀγρευτής, ἀγρετήρ, ἀγρώστης = vânător, ἢ pescar. La Teocrat, ἢ Sofocli. „ἢ dumnezeul Pan, cel mai mare peste vânători. La Apolodor ἢ Lucian.

ἀγρεύσιμος. ὁ.ἦ. μόν = lesne de vânat, ce se poate lesne vâna. La tâlc: lui Sofocli

ἄγρεσις -εως, ἦ = vânătoare vânătorie vânătură vânare.

ἀγρευτὰς -ὸ ἰν loc de ἀγρευτὺς după limba doric:

ἀγρευτεῖ = ocărăște necinstește. La Isihie.

DSC 5875

ἀγρητέον = trebuie să vânăm.

ἀγρευτήρ -ος. ὁ = la Teocrit. Vezi ἀγρεύς.

ἀγρευτής -οῦ. ὁ la Sofocli. Vezi ἀγρεύς.

ἀγρευτικός -κή -κόν = de vânat. La Evstatie.

ἀγρευτός -οῦ. ὁ.ἦ (din ἀγρεύω) = vânat -ă.

ἀγρεύω vezi ἀγρέω.

ἀγρέω, ἀγρεύω, ἀγρώσσω, ἀγρώω = vânez prinz (prind) pește prind vânat. „ἀγρεύομαι = mă vânez mă prinz (prind).

ἄγρη -ης. ἦ ἰν loc de ἄγρα după limba Ionică.

1) ἀγρήγορος. ὁ.ἦ. ρον (din γρηγορέω, și a tăg:) = ce nu priveghează, ce nu îngrijește, ce nu e deștept, ci pururi doarme.

ἀγρηθεν = de la vânătoare. La Apolonie.

ἀγρίθετο? = a vrut. La Isihie.

ἄγρηνον -ου. το = plasă năvod vârșă mreajă. Și ἀγρηνόν = haină de lână împletită ca plasa, ce Eratosten au numit-o γρῆνος și γρῆνυς.. La Eratosten și Isihie.

ἀγρηπόντιος vezi ἄγρα.

ἀγρῆσθαι = a urma altuia după căile altuia și a se supune, a se uni. La Barin și Gheorghe.

ἀγρήσκειται = se amărește. La Barin și Gheorghe.

ἄγρησον = spune. La Barin.

ἀγρία χώρα = loc nelucrat sălbatec.

ἀγριαγκυναριὰ -ας. ἡ (din ἀγρία ἀγκυνάρα) = anghinare sălbatecă scai, scaiete.

ἀγριάδα -δος. ἡ = iarbă aspră pir.

ἀγριάδες -δων. Αθ = fetele lui Nirefs. Doamne fecioare mirese de ape de câmpuri. La Isihie.

ἀγρίαζε = fă-te sălbatec fii sălbatec. La Isihie.

ἀγτριάζω = sunt sălbatec -ă mă sălbăticesc. La Isihie.

ἀγρίαθεν = din vechime din început. La Isihie.

ἀγραίνω, ἀγρώω, ἀγριόνω, ἀγρικίζω (din ἄγριος) = sălbătăcesc pe

DSC 5876

altul, îl înverșunez, îl prostesc. „ἀγριοῶ -ῶ
ἀγριαίνομαι, ἀγριώνομαι, ἀγριόομαι -οῦμαι
ἀγρικεύομαι, ἀγρικίζομαι, ἀγρρίζομαι = mă
sălbăticesc, mă înverșunez, mă grozăvesc mă mâni,
mă tulbur asupra cuiva. „ἀγρέυεται ωἰ χοἰρος = mă
înverșunez ca porcul. „ἀγριοῦται θπὸ θυμοῦ = se
înbufnează. Τό ἀγρέύεσθαι = înverșunarea.

ἀγριάκανθα -ας. ἡ (din ἀγρία ἄκανθα) = scai, scaiete.

ἀγρία μαλάχη vezi αγριομολόχα.

ἀγριαμπελος -ου. ἡ (din ἄμπελος ἀγρία) = viță
sălbatecă lăurușcă curpen

ἀγρίαμπη -ης. ἡ? = o buruiiană curcubiță curpene
alb și viță albă.

ἀγρίανεν = s-au mâniat. La Barin.

ἀγριᾶνες = rânduială ostășească. La Barin.

ἀγριάνης. ὁ = o apă o gărlă în Traci.

ἀγρίανια -ων. τά = cu acest cuvânta cei din Argos
înțeleg îngroparea mortului pogribania. Iar cei din
Tiba înțeleg luptele. La Isihie.

ἀγριαπισιον vezi ἀγροαπίσιον.

Άγριανιαῖον -ου. τό = mazdrac, suliță, săgeată. La Barin și Gheorghe.

ἀγριάδα -ας. ἡ = iarbă aspră.

ἀγριάς -δος. ἡ = sălbatecă. La Analecta. Și iarbă aspră.

ἀγρίας -ου. ὁ = struțocamil? La Barin și Gheorghe și Glos:.

ἀγριασταφίς -δος. ἡ vezi ἀγριοσταφυλίς.

ἀγραυλη -ης. ἡ = un neam la Atena. La Barin și Glosolalia. Iar din ἀγρία αἰλή = proastă sălbatecă locuință. Pădure plină de dobitoace sălbatece.

ἀγριάω la Orian. Vezi ἀγριαίνομαι la ἀγραίνω.

1. ἀγρίβροξ = cimbru. La Isihie.

2. ἀγρίδιον -ου. τό (din ἀγρός) = moșioară ocină țarină delniță. La Ariano.

ἀγριέες -ων. αθ = întâmplări supărări. La Isihie.

ἀγριελαία -ας. ἡ și ἀγριελια și ἄγριππος, și ἀγριοελαία, (din ἀγρία ἐλαία) = măslin sălbatec.

ἀγριελᾶ?ινος -να -νον = de măslin sălbatec. La Gheorghe.

ἀγριέλαιος -ου. ὁ.ἡ = de măslin sălbatec, unt de lemn de măslin.

DSC **verso**

sălbatec și măslin sălbatec.

ἀγριελια ᾶς. ἡ vezi ἀγριελαία.

1. ἀγριελίτικος. ὁ = de măslin sălbatec.

2. ἀγριεύς -εώς. ὁ = mojić prost țăran. La Isihie.

3. ἀγρίζομαι la Gheorghe. vezi ἀγραιίνω.

ἀγρικεύομαι vezi ἀγριαίνομαι, la ἀγραιίνω.

ἀγρικόλας. ὁ = nume însușit

ἀγρικός -κή -κὸν -κῶς = la Alchifron. Vezi: ἀγροικικός.

ἀγρίकुσμα -τεις. Τό = plecarea smochinilor celor sălbateci peste cei buni.

ἀγριμαῖος -αία ἄιον = sălbatec -ă. la Atineu.

ἀγριμελισσα -ης. ἡ ἔτι ἀγριομέλισσα (din ἀγρία μέλισσα) = albină sălbatecă ἔτι nume adăugat al lui Igisie, la Barin ἔti Gheorghe.

ἀγρίαμι -ου. τό = vânat. Τα ἀγρίμια = păsările cele sălbatece ce se vâna spre mâncare.

ἀγριμονία -ας. ἡ = peliniță pelinaniță. La Gazi, la cuvântul εὐπατόριον.

ἀγρίνι?ν = nume de un munte. La Barin.

ἄγρινος -ων. οἱ = cei ce petrec la țară țărani ἔti vitele ce nasc în câmp. La Barin ἔti Gheorghe. ἔti cei ce se culcă cu copiii încalecă copiii în loc de muieri sodomiți. La Barin ἔti Gheorghe.

ἀγρία βαλαυιδιά vezi ἀγροβαλαυσ

ἀγριόαιγα. ἡ (din ἀγρία ἄιγα) = capră sălbatecă capră neagră căprioară neagră mac sălbatec.

ἀγριοαπιδια -ἄς. ἡ (din ἀγρία ἄπιος) = păr sălbatec pădureț.

ἀγριοαπίδιον -ου. τό ἀχριοάπιον, ἀγριαπίδιον = rață pădureață sălbatecă. La Gheoronicon

ἀγριοβαλανιδιά. vezi ἀγριοβάλανος.

ἀγριοβάλανος -ου. ἡ ἔti ἀγριοβαλανιδιά, ἀγρία βαλανιδια = frasin.

ἀγροβόδι -ουτοῦ?... ἀγρόβουδον -ου. τό (din ἄγριος βοῦς) = bou sălbatec bizon.

ἀγρόβουλος -ου. ὁ.ἡ. τό -λον (din ἄγιος βουλή) = rău ronățuitor sfățuitor. La Polidevc.

DSC 5877

ἀγρογαιδάρα -ας. ἡ vezi ἀγρπγα?ιδαρος.

ἀγρογαιδαρος -ου. ὁ = măgar sălbatec ἀγρογαιδάρα = măgăriță sălbatecă.

ἀγρόγατος -ου. ὁ (din ἄγριος γατος) = pisică sălbatecă.

ἀγρόγιος. ἡ = pădure

ἀγριογίδιον -ου. τό = căprioară capră neagră
sălbatecă țap sălbatec de pădure

ἀγρόγνωμος -ου. ὁ.ή (din ἀγρία γνώμη) vezi
ἀγριόφρων.

1) ἀγριογουρουνόπουλον -ου. τὸ (ἀγριογόουρονον,
πουλί) = purcel de porc mistreț.

ἀγριογούρουνον -ου. τό (din ἄγριον γουροῦνι) =
mistreț porc mistreț.

ἀγριοδάγτης -του. ὁ ἀγριοδαῖται = cei ce trăiesc
cu roade sălbatece pădurețe hrăniți cu hrană
sălbatecă (din ἄγριος δαίς) = cu acest nume se
numea oamenii mai înainte de găsirea plugului, căci
se hrăneau tot cu roade sălbatece pădurețe. La
Pausania.

ἀγριοδαμασκηνια -αῖ. ἡ = prun sălbatec pădureț.

ἀγριοδαμάσκηνον -ου. τό = prună sălbatecă
pădureață.

ἀγριοδαφνη -ης. ἡ = lemn câinesc.

ἀγριοδίκταμον -ου. τό = iarba fiarelor iarba
usturoiului iarbă ca frunza frasinului.

2) ἀγριόδους -οντος. ὁ = câine cu dinți mari
sălbateci răi. La Ovid:

ἀγριόεις -όεσσα -όεν = sălbatic -ă.

ἀγριοελαία -ας. ἡ vezi ἀγριελαία.

ἀγριοηδάύοσμος -ου. ὁ. τό -σμον (din ἄγριον
ἡδύοσμον) = izmă sălbatecă broștească.

ἀγριόδυμος -ου. ὁ.ή. (din ἄγριος θυμός) și
ἀγριόψυχος = nebădăos năbădăioasă nebun -ă
sălbatec -ă.

ἀγρίοι = sodomiți, și țărani. La Barin.

ἀγριοκάναβος -ου. ὁ. Τό -βον = cânepă sălbatecă.
La Isihie.

ἀγριοκάρδαμον -ου. τό (din ἄγριον κάρδαμον) =
cardama sălbatecă.

ἀγριοκάρυον -ου. τό = nuc sălbatec nucă sălbatecă. La Isihie

DSC 5878

ἀγριοκά?γικον -ου. τό = căprioară neagră sălbatecă.

ἀγριοκέχρι. τὸ (ἀγριος, κέχρι) = meio mei sălbatec.

ἀγριοκηπιον -ου. τό (din ἀγριος, κ-ηπος) = grădină nelucrată fără rod. La Strabon.

ἄγριόλημα -τος. τό = buruiiană ca o ață se înfășură pe celelalte buruiene ca lăurușca ca vița sălbatecă.

1) ἀγριοκοκκύμηλα -τά = mărăcini ce fac porumbe, și însuși porumbele.

1) ἀγριοκόμλα -τά = scorușe corcodușe

ἀγριόκοτα. ἡ = rață sălbatecă de mare de apă.

ἀγριοκουκουναριά -αῖ. ἡ = brad.

ἀγριοκουμσριά -ᾶς. ἡ = portulacă.

ἀγριοκούμβανος -ὸ = un fluture sau gândac și albină mare ce bâzâiește zbârnâiește forte tare.

ἀγριοκρομύδα. ἡ vezi ἀγριοκρόμυδον

ἀγριοκρομύδι. τό vezi ἀγριοκρόμυδον.

ἀγριοκρόμιδον ἀγριοκρόμυδον, ἀγριοκρόμμυδον, ἀγριοκρομύδι ἀγριοκρομύδα (din ἄγριον κρομύδιον) = ceapă sălbatecă, iarba ciutii ceapă de mare.

ἀγριοκρόμμυδον? -ου. τό vezi ἀγριοκρόμυδον.

ἀγριοκύμινον -ου. τό = molotru. La Nicandr.

ἀγριοκινάρα -ας. ἡ = anghenară (anghinare) sălbatecă. La Gheorghe.

2) ἀγριοκυπαρισσία -ας. ἡ ἀγριοκυπαρίσσιον -ουτ? ἀγριοκυπάρισσος -ου. ἡ (ἄγριος, κυοάρισσος) = ciparis ψηπαρος sălbatec prost.

ἀγριοκύ?ταγμα -τος. τό = posomorătură

ἀγριοκυτταζω = mă posomorăsc mă uit caut posomorât. Τό ἀγριοκυτταζω = posomorâre.

ἀγριολαχῆναι. Αθ = lepră. Vezi la Barin și Gheorghe la cuvântul ἀγριοψώρα.

ἀγριομαλάχη -ης. ἡ = la Nicandr. Vezi ἀγριομολόχα.

ἀγριομελιτζάνα -ης. ἡ = pătlăgele (roșii) sălbatece.

ἀγριομέλισσα -ουης. ἡ vezi ἀγρθμελισσα.

ἀγριομηλιά -ᾶς. ἡ = măr pădureț.

ἀγριόμιλυν -ου. τό. Τά ἀγριόμηλα (din ἄγρια μήλα) = mere pădurețe. La Dioscorid.

DSC **5879**

ἀγριομολόχα -ας. ἡ și ἀγρομαλάχη, ἀγρία μαλάχη = nalbă albă mare sălbatecă cașul popii.

ἀγριόμορφος -ου. ὁ.ἡ (din ἀγριος, μορφή) = urât -ă sălbatec -ă la față la vedere la obraz. La Orfevs.

ἀγριομυρίκκ -ης. ἡ. = mirsină sălbatecă. La Biblie.

ἀγριομυρσίνη? -ης. ἡ ἀγριομωρος ὁ.ἡ = nebun sălbatec neghiob. La Chiril.

ἀγριοξυνιθρά -ας. ἡ = măcliș păsăresc.

ἀγριονω vezi ἀγριαίνω.

ἀγριόομαι -οῦμαι vezi ἀγριαίνω.

ἀγριοπα?πια = rață sălbatecă, rață de apă, rață de baltă

1) ἀγριοπετεινάλιον, ἀγριπέτεινον -ου. τὸ vezi ἀγριοπετεινὸς.

ἀγριοπετεινος -νοῦ. ὁ (din ἀγριος πετεινὸς) = rupăză și buf

2) ἀγριόπη -ς. ἡ nume însușit:

ἀγριοπήγανον -νου. τὸ (din ἄγριον πήγανον) = rută sălbatecă. La Barin și Gheorghe.

ἀγριπηγός -ου. ὁ.ἡ (din ἄγριος πήγνυμι) = rotar căruțaș cel ce face raite (roate) cară căruțe.

ἀγριοπιπερον? -ου. τά (din ἄγριον πεπέρι) = piper de munte.

ἀγριοποιος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγριος ποιῶ) = sălbătăcitor sălbătăcitoare.

ἀγριοπρόσωπος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγιον πρόσωπον) = urât -ă sălbatec -ă la față la vedere la obraz.

ἀγριοράφανος -ου. ἡ = ridiche de lună. La Dioscorid.

ἀγριορείγανος -ου. ὁ și // (din //) cimbru sălbatec. La Dioscorid.

ἀγριόρνηθες. αθ (din ἄγριος ὄρνις) = găini păsări sălbatece găinușe. La Teofilact.

ἀγριόροδον -ου. τό (din ἄγριον ῥόδον) = răsură. La Plinie.

ἄγριος -ρία -ριον (din ἄγρός) = sălbatec -ă țăran țărancă. „ἄγρα πωρικά, ἄγριοι καρποί = roade pădurețe sălbatece ἄγρία μέλι?τα = se zice pildă pentru cei răi cei cumpliți. Veste rea veste veninoasă. „τὰ ἄγρια = vite sălbatece. La Gheorghe. ἄγριος = nume însușit

DSC 5880

ἀγριοσέληνον -ου, τό (din ἄγριον σέληνον) =selină țelină sălbatecă de pădure pătrunjel. La Dioscorid.

ἀγριοθαράγγι. τό = sparanghel sălbatec umbra iepurului

ἀγρισταφίδα -δας. ἡ la Teofan. Vezi ἀγρισταφιλίς.

ἀγρισταφίς -δος. ἡ la Teofan. Vezi ἀγρισταφυλίς.

ἀγρισταφύλιες -ίων. αθ Vezi ἀγρισταφυλίς.

ἀγρισταφυλίς -δος. ἡ sau ἀγριοστάφυλις, ἀγρισταφύλιες și ἀγριοστάφυλον, ἀγρισταφίς, ἀγρισταφίδα ἀγρισταφίς = lăurușcă strugure sălbatec.

ἀγριοστάφυλον -ου. τό agrişe. Vezi și ἀγριοσταφυλίσ.

ἀγρισυκαμινον -ου. τό = mure.

ἀγριοσυκέα -ας. ἡ și ἀγριοσυκία = smochin sălbatec.

ἀγριοσυκιά -ᾶς. ἡ vezi ἀγριοσυκέα.

ἀγριοσυκίζω = plec smochinii sălbateci peste cei buni, ca să se coacă.

ἀγριοσύκισμα -τος. τό = punerea plecarea smochinului celui sălbatec către cel bun.

ἀγριόσυκον -ου. τό și ἀγριοσύκιον = smochină sălbatecă.

ἀγριότης -τος. ἡ vezi ἀγριωσύνη.

ἀγριοτριανταφυλλιά -ᾶς. ἡ = măceş κουκού?γι τῆς ἀγριοτριαταφυλλιᾶς = măceaşă.

ἀγριοτριαντάφυλλον -ου. τό = răsură.

ἀγριοὔμαι vezi ἀγριαίνομαι.

ἀγριοφαγία -ας. ἡ = aghiofag

ἀγριοφάγος -ου. ὁ = agniofagie cel ce mănâncă roduri roade și vite sălbatece.

1) ἀγριόφαγρος -ου. ὁ (ἄγριος, φάγρος) = amnar prost, ascuţitoare - piatră de ascuţit proastă. La Api:

ἀγριόφθαλμος -ου. ὁ. ἡ (din ἄγριος φθαλμὸς) = sălbatecă la vedere la căutare cel ce se uită posomorât.

ἀγρόφρων -ονος. ὁ. ἡ (din ἄγριος, φρήν) și ἀγριόγνωμος = sălbatec -ă la minte cu minte sălbatecă.

ἀγριόφυλον -ου. τό (din ἄγιον, φύλλον) = chimen porcesc. La Plinie și Dioscorid.

ἀγριόφυλον -του. Τό = iarbă sălbatecă și pom pădureţ sălbatec. La Nicandr.

DSC 5881

ἀγριόφωνος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγριος, φωνή) = sălbatec -ă la vorbă la glas cu glas cu vorbă urâtă sălbatecă. La Homer. „și mojić după asemănare. la Pindar.

ἀγριοχηνάρια -ων. τὰ și ἀγριόχηνες ἀγριόχηναι (din ἄγριος, χήν) = găște sălbatece călifani
ἀγριόχηνες vezi ἀγριοχηνάρια.

ἀγριόχοιρος -ου. ὁ (din ἄγριος, χοῖρος) = mistreț porc mistreț.

ἀγριόψυχος -ου. ὁ.ἡ (din ἀγρία, ψυχή) vezi ἀγριόθυμος.

ἀγριοψωρία -ας. ἡ = lepră. La Barin și Gheorghe.

ἄγριόω vezi ἀγριαίνω.

ἀγρίππας = α. ὁ = nume însușit

ἀγριππήνη -ης. ἡ = nume însușit

ἄγριππος -ου. ὁ și ἄγριφος = măslin sălbatec. La Suida și Isihie.

1) ἀγρίσκα -ας. ἡ (din ἄγρα) = războinică, zgornitoare, vânătoare.

1) ἀγρίσκομαι (din ἄγρικος) = simț simt un gust iute amar. La Glos:

ἀγρίφα = cu acest nume numesc pe Atena.

ἀγρίφη -ης. ἡ = copaie. La Etimologicon vezi și ἀγρειφνα.

ἄγριφος vezi ἄγριππος.

ἀγριώδης -εος. ὁ.ἡ = sălbatec -ă la fire la față posomorât.

ἀγριωμένος -νη -νον = sălbătăcit -ă.

ἀγριώνια -ων. τὰ = o sărbătoare a lui Baclu. la Plutarh. Și ἀγριώνιος = nume însușit al lui Bachu.

ἀγριώνιος vezi ἀγριώνια

ἀγριώνομαι vezi ἀγριαίνομαι.

ἀγριωπός -οῦ. ὁ.ἡ (din ἄγριος, ωψ) = sălbatec -ă grozavnic -ă la vedere posomorât -ă. la Gelie. Și după asemănare, = cumplit -ă.

ἀγριωπῶς = sălbătăcește cu vedere sălbătăcească
grozavnică posomorâtă.

ἀγρίως = sălbătăcește ca un sălbatec și după
asemănare, ca

DSC 5882

un cumplit. „ἀγριοτέρος = mai sălbătăcește.

ἀγριώσις -εως. ἡ = sălbătăcire sălbătăciune

ἀγριωσύνη -ης. ἡ și ἀγριότης (din ἄγριος) =
sălbătăciune înverșunare.

ἀγριώτας -ου. ὁ = un soi de pește. La Atineu.

ἀγριώτης -του. ὁ = țăran prost mojić prostatic
prostănatic.

ἀγριῶτις -δος. ἡ = țărancă proastă mojićă
prostatică prostănatică.

ἀγριωτός -τοῦ. ὁ τῆ -τόν. (din ἀγρίω) =
sălbătăcit -ă înverșunat -ă.

ἀγροβάτικς -ου. ὁ (din ἀγρός, βατῶ) = cel ce se
preumblă pân (prin) câmpuri pe la țară. La Cuma.

ἀγροβόας -α. ὁ = cel ce strigă zbiară urât. La
Cratin.

ἀγροβότας -του. ὁ și ἀγροβώτης = cioban cel ce
raște oile la țară. La Sofocli, și Evripid.

ἀγρόβοτοις = cu greșeală în loc de ἀναγρόβοτος..
La Strabon

ἀγροβώτης vezi ἀγροβότης

ἀγρογείτων -ονος. ὁ.ἡ (din ἀγρός, γείτων) = vecin
-ă de țară de moșie răzoraș -ă. la Plutarh.

ἀγρογενής -εός. ὁ.ἡ (din ἀγρός, γένησις) = născut
-ă la țară pe câmpuri pe munți.

ἀγρόδε = la țară. La Calimah. „ἀγρόδε φοιτᾶν = să
meargă la țară.

ἀγροδίαιτος -ου. ὁ.ἡ (din ἀγρός, δίαιτα) = țăran
țărancă.

ἀγροδότης -ου. ὁ din ἀγρός, δοήρ = dătător de țară. Iar din ἄγρα δοτήρ = dătător de vânat. La Anaclete.

ἀγρόθεν de la țară. „ἀγρόθεν ἦκειν = să vie de la țară.

ἄγρόθι = la țară. „ἀγρόθι οἰκεῖν = a locui la țară.

DSC 5883

ἀγροικᾶν și ἀγροικεῦσθαι (din ἀγροικάω) = a ocărî a necinsti. La Gheorghe.

ἀγροικεῦσθαι vezi ἀγροικᾶι.

ἀγροικεῦομαι (din ἀγροϊκός) = mă prostesc mă port ca un țăran prost, ἀγροικέυεται = ocărăște. Vezi ἀγροιτιᾶ.

ἀγροικηρός -ρή -ρόν. (din ἀγροϊκος) = de țăran țărănesc țărănească mojicos mojicoasă. La Ștefan Bizandie.

ἀγροικία -ας. ἡ = mojie prostie. La Aristotel. Αἱ ἀροικίαι = acareturi namestii pe la moșii pe la țară. La Plutarh.

ἀγροικίας. ὁ în loc de ἀγροϊκος. la Sf. Grigore.

ἀγροικίζω -ομαι la Platon și Plutarh. Vezi ἀγροίωω -ομαι.

ἀγροικικός κή -κόν și ἀγροϊκός (din ἀγροϊκος) = de țăran de țărancă țărănesc țărănească.

ἀγροικικῶς, și ἀγρόικως, și ἀγροικῶς = mojicește țărănește ca mojiicii ca țăranii ca cei proști.

ἀγροϊκος -ου. ὁ.ἡ sau ἄγροικος și ἄγροιος, ἀγροικίας = țăran țărancă lucrător de pământ și de aici se înțelege = prost proastă mojiic -ă prostatic -ă prostănatic -ă neînvățat -ă fără omenie și boar (cel ce paște vite). La Barin și Gheorghe.

ἀγροικότονος -ου. ὁ.ἡ (din ἀγροϊκος, τόνος) = cu glas de țăran de mojiic. La Aristofan.

ἀγροϊκως vezi ἀγροικικῶς.

ἀγροιλεύς vezi ἀγροίλη
ἀγροίλη = un neam al Erehtiidei. „ἀγροιλῆθεν, și
ἀγροιλεύς din acest neam ce se numește ἀγροίλη.
ἀγροιλῆθεν vezi ἀγροίλη.

DSC **5884**

ἀγροίτης -του. ὁ = sălbatic.

ἀγροιτιᾶ și ἀγροικεύωται? = ocărăște. La Barin și
Gheorghe.

1) ἀγροιω-οῦς. ἡ = nume însușit: la Teoc.?

ἀγροιώτης -του. ὁ (din ἀγρός ἀγρότης și după
adăugirea lui ι; ἀγροίτας, și cu ω ἀγροιώτης la
Etimologicon. = Țăran la Homer.

2) ἀγροιωτικῶς -κῆ -κὸν = țărănesc, de țăran, ce
privește la țăran, ἀγροιωτικῶς = țărănește, ca
țărani.

2) ἀγροιωτίς -δος. ἡ = țărancă.

ἀγροκήπιον -τό (din ἀγρός, κῆπος) = grădină
ogradă. La Strabon. Namestie cu ogrăzi cu grădini
casă de țară.

ἀγροκόμος -ου. ὁ (din ἀγρός, κομέω) =
isprăvnicelul moșiei. La Iosif.

ἀγροκύδοιμος -ου. ὁ = tulburătorul satelor. La
Screvelie.

ἀγρολέτειρα -ας. ἡ = ceia ce și-au prăpădit țara
moșia țarina iei. num: adăog: al Artemii. La Isihie.

3) ἀγρόλοφος. ὁ. ἡ -φον (ἀγροε, λόφος) = ce se
ridică ca o movilă pân (prin) grădini pân ogrăzi (curți)
la țară movilă de grădină de brazdă.

ἄγρομαι în loc de ἀγείρομαι, ἀγέομαι din ἄγρω. =
La Museu.

ἀγρομένη, în loc de ἀγειρομένη. La Barin și
Gheorghe.

ἀγρομένης -ου. ὁ = țăran, cel ce petrece la țară.
La Barin și Gheorghe.

ἀγρόμενος -ου. ὁ în loc de ἀγρειρόμενος.

ἀγρομένος -νη -νον = vânat -ă.

ἀγρο = la țară.

ἀγρονόμης -ου. ὁ = țăran cel ce petrece la țară. La Barin și Gheorghe.

ἀγρονομία -ας. ἡ din ἀγρός, νόμος = îngrijirea slujba isprăvnicelului de la moșie. Iar din ἀγρός, νέμω = împărțea de moșii de ocini de delnițe etc. ale țării.

ἀγρόνομος -ου. ὁ.ἡ = ca un nume pătimitor înseamnă vita ce paște la câmp la țară și pe cel ce trăiește petrece viețuiește la țară adică țăran. La Homer.

ἀγρονόμος -ου. ὁ.ἡ = ca un nume lucrător înseamnă pe cel ce trăiește petrece viețuiește la țară, adică țăran și de obște pe cel ce are știință de plugărie de lucrarea pământului înseamnă plugar văcar etc. și isprăvnicel de (+) agronom.

DSC 5885

moșie. La Aristotel.

ἀγρόπολος -ου. ὁ.ἡ = sărac -ă sau țăran țărancă căci și țăranul este sărac. La Barin și Gheorghe.

1) ἀγροπόντικός = soarece de câmp

3) ἀγροπύγη -ης. ἡ și ἀγροπυγή -ῆς. ἡ vezi πυγή.

ἀγρός -οῦ. ὁ = țară moșie delniță ocină. La Homer.

„σύμβοτος ἀγρός = izlaz. „μικρὸς? ἀγρός = țarină. „ἀγροῦ πλεών = plin de moșie de prostie. La Barin. Și după asemănare πάγκερπος ἀγρός = înseamnă iubirea de știință de înțelepciune. La Gazi la cuvântul ἀλωά.) ἀγροί = țărani mâncători de pământ. La Esih.

ἀγρόστη -ης. ἡ vezi ἄγρωστις

2) ἀγροσύνη -ης. ἡ (din ἄγρα) = vânare vânătoare vânătorie vânat. La Aten:

ἀγρότειρα -ας. ἡ = țărancă mojiică
ἀγροτέραι ἐλάφους ἴν loc de ἀγηροτέρας. la Barin.
ἀγροτεράων, ἴν loc de ἀγρίων = celor sălbatici. La Barin.

ἀγροτέροιεν ἴν loc de ἀγριοτέροις. la Barin.

ἀγρότερον σῶν ἴν loc de ἄγριον. la Barin.

ἀγρότερος -τέρα -τερον din ἀγρός = înseamnă țăran țărancă iar din ἄγρα = înseamnă vânător. Cum „ἄρτεμις ἀγροτέρῃ = Artemida vânătoarea. La Homer. „și sălbatic -ă cum „ἡμίονος ἔλαφος ἀγροτέρα = catârul, cerb sălbatic. La Homer. Sau (+) ἀγροτέρας ἐλάφους din ἀγηροτέρας, și după scurtare ἀγροτέρας adică, nu îmbătrânesc căci după cum zic, cioara trăiește nouă neamuri de bărbați bătrâni iar cerbul de patru ori cât cioara. La Etimologicon. =

ἀγροτήρ -ῆρος. ὁ = țăran mojiic. La Evripid.

ἀγρότης -τητος. ἡ = prostie mojiicie.

ἀγρότης -του. ὁ = țăran mojiic prost și vânător. La Gheorghe și Barin.

ἀγροτικός -κή -κόν din ἄγρα = înseamnă iubitor iubitoare de vânătoare vânător vânătoare. La Licofron. Iar din ἀγρότης = înseamnă țăran țărancă.

ἀγρότις -δος. ἡ = țărancă mojiică proastă și vânătoare. La Barin și Gheorghe.

ἀγροῦναι -ῶν. οθ = țărani slugi argați. La Isihie.

DSC 5886

ἄγροφον -ου. τό = de munte muntenesc. La Barin și Gheorghe.

ἀγροφύλαξ -κος. ὁ = pândar. (din ἀγρός, φύλαξ)

ἀγρόω vezi ἀγρεύω.

ἀγρομένη vezi ἄγρυμι.

1. ἀγυκτος -ου. ὁ. ἡ (din γρύζω și a. tăgăd:) = tăcut -ă mut -ă. la Ferecrat.

ἀγρθμένη vezi ἄγρυμι.

2) ἀγρυμένος -νη -νον (din ἄγρυμι) = vânat -ă.

(1) ἀγρύλη -ης. ἡ vezi ἀγραύλη.

ἄγρυμαι vezi ἄγρυμι.

ἄγρυμι. τό = vânat.

ἄγρυμι, ἄγρυμαι, din care iese ἀγρυμένη în loc de ἀγρομένη = prinsă pân (prin) vânătoare vânată.

ἀγρυξία -ας. ἡ (din γρύζω și a. tăgăd:) = tăcere muțeală. Cum „νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξία δέδευται = căci cei ce se biruiesc, se cuprind de muțeală rămân ca niște muți. La Pindar.

ἀγρυπνέω -ῶ = priveghez. La Xenofon. „ἀγρυπνῶ καμύων - καταμύων -νυστάζων. ἀγρυπνῶ ὀφθαλμοῖς κεκλησμένοις = mijăsc mijesc.

ἀγρυπνητήρ -ρος. ὁ și ἀγρυπνητής -οῦ. ὁ = priveghetor. La Maneton.

ἀγρυπνητικός -κή -κόν = privighecios privigheciosă deștept deșteaptă.

ἀγρυπνία -ας. ἡ (din ἀπνία și cu adăogirea lui γρ) = priveghere denie bdenie sau denie kobet nesomn, înprijire.

ἀγρυπνίς -δος. ἡ = sau denie o sărbătoare a lui Dionis în Arvila. La Isihie.

ἀγρυπνιστής -οῦ. ὁ = deștept priveghetor strajă. La Gheorghe.

ἄγρυπνον = priveghere.

ἄγρυπνος -ου. ὁ. ἡ = deștept deșteaptă fără somn neadormit -ă priveghere.

ἀγρθπνώδης. ὁ. ἡ = deștept deșteaptă. La Hipocrat.

ἀγρύπνωσ = cu priveghere deștept.

ἄγρω, în loc de ἀγέρω.

ἄγρωα. ἡ = țărancă. La tâlcuitorul lui Teocrit.

DSC 5887

ἄγρων -ωνος. ὁ = nume însușit

ἀγρωνεύς -εώς. ὁ = țăran mojić boar argat. La Isihie.

ἀγρονίδης. ὁ = Fiul lui Agron. La Barin.

ἀγρῶος -ου. ὁ (din ἀγρός) = țăran.

ἀγρώσσατο = au călcat porunca legea a înșelat a dăspuțernicit. La Isihie, Barin și Gheorghe.

ἀγρώσσω (din ἀγρός) la Homer. Vezi ἀγρέω.

ἀγρώστη -ης. ἡ vezi ἄγρωστις.

ἀγρωστήρ -ρος. ὁ = țăran. La Nicandr.

ἀγρώστης -ου. ὁ și ἀγρώστωρ = argat. La Isihie. Vezi și ἀγρεύς.

ἀγρωστῖνος -ίνη = țăran țărancă și vânător vânătoare. La Isihie. „ἀγρωστῖναι = Doamne fecioare de munte. Vezi νύμφαι.

ἄγρωστις -ις. ἡ și ἀγρώστη, ἀγρόστη = iarbă aspră troscot iarba cânelui iarba câinească. La Homer, Dioscorid, și la Biblie.

ἀγρώστωρ -ορος. ὁ la Nicandr. Vezi ἀγρώστης.

1) ἀγρώτας. ὁ în loc de ἀγρώτης,, după limba doric:

1) ἀγρώτειρα -ας. ἡ (din ἀγρωτήρ) = țărancă.

1) ἀγρωτήρ -ρος. ὁ vezi ἀγρώτης.

ἀγρώτης -ου. ὁ și ἀγρωτήρ = țăran. La Teocrit. „ἀγρώτης θήρ = dobitoc sălbatic. La Evripid.

ἀγψά -ᾶς. ἡ (din ἄγω γψα) = uliță. La Homer. Și după asemănare. Cum „αἷμα κλαδασσόμενον δι᾽ ἀγψῶν = sângele curgând prin vine. La Embedocli.

ἀγψά -ας. ἡ = slăbiciune neputință. La Galino, Glosanie și Screvelie.

ἀγψαῖος -ου. ὁ vezi ἀγψεύς.

ἀγψάτης -ου. ὁ și ἀγψεύς = nume adăog: al lui Apolon, ca un îngrijitor al drumurilor al ulițelor.

ἀγψάτις -ιδος. ἡ = Altarul lui Apolon. „ἀγψάτιδες θεραπείαι = jertfele către Apolon. La Evripid.

ἀγπήτης -του. ὁ. ἀγπήται = mahalagii poporani.
La Eustatie, și Isihie.

ἀγπεύς -έως. ὁ și ἀγπαῖος = nume adăogat al lui
Apolon și oltarul altarul

DSC 5888

altarul lui. și cel ce-i stă (șede) înaintea ușii ca o
colonă (coloană), ca un stâlp. La Etimologicon.

ἀγποπλάστεω καλιας = înșir cuiburi unul după
altul, ca niște drumuri ulițe. La Licofron.

ἄγπος -ου. ὁ.ή (din γπον? și a. tăgăd:) = fără
mădulare slăbănog slăbănoagă.

ἄγπος? -γψα = slab -ă neputincios neputincioasă.
Galino la Glosarie și la Screvelie.

ἄγψω? ἥγπον = iar alt timp nu mai are. umblu. La
Gheorghe.

ἀγρύλαιος -ου. ὁ = nume însușit

(1) ἄγυλλα -ας. ἡ și καιρέα = un oraș în Etruria la
Italia, la Strabon ἀγυλλαῖος = locuitor orășean
cetățean din orașul ἄγυλλα. La Erod:

(1) ἀγυλλαῖος -ου. ὁ vezi ἄγυλλα.

ἀγυμνασία -ας. ἡ = lenevire nedăprindere. La
Aristofan.

ἀγύμναστος -ου. ὁ.ή din γυμνάζω și a. tăgăd: =
nedăprins -ă nedădat -ă neînvițat -ă. la Xenofon
negimnasit. Iar din γυμνάζω și a. adăog: = prea dătat
-ă deprins -ă învățat -ă. tot la Xenofon.

ἀγυμνάστως = fără deprindere fără învățatură.

ἀγύναικος -ου. ὁ sau ἀγύνης, ἄγιнос, și ἀγύναιος
ἀγύναιξ (din γυνή și a. tăgăd:) = fără nevastă, fără
soție. La Polidevc.

ἀγύναιος -ου. ὁ vezi ἀγύναικος

ἀγύναιξ -κος. ὁ vezi ἀγύναικος.

ἀγύνης vezi ἀγυναικος.

ἄγυνος -ου. ὁ vezi ἀγύναικος.

ἀγύραιον -ου. Τό = un soi de ienupere.

ἀγύρευτος -ου. ὁ.ή (din γυρεύω și a. tăgăd:) = necăutat -ă necerut -ă necerșut -ă.

ἀγυρέω vezi ἀγυρίζω.

ἀγυρίζω și ἀγυρέω (din ἄγυρις) = strâng adun. La Isihie vezi ἀγείρω.

2) ἀγύρινα -ας. ἡ și ἀγύριον = un oraș în Sicilia
ἀγυριναῖος și ἀγύριος = locuitor orășean cetățean
din orașul ἀγύρινα. La Diod: Sic: și Xenofon

2) ἀγυρινᾶιος -ου. ὁ vezi ἀγύρινα.

ἀγύριος -ου. ὁ = nume însușit

ἀγυρις -εως. ἡ (din ἀγορά? după schimbarea lui ο
în υ după limba

DSC 5889

eolicească) adunare. La Homer.

ἀγυρισμός -οῦ. ὁ și ἀγυρμός ἄγυρμα = adunare
strânsoare (recoltare). La Eustatie, și Isihie. Și calicie,
a cere milă ca și calicii ca cerșetorii. La Suida.

ἀγύριστος -ου. θ. ἡ (din γυρίζω și a. tăgăd:) =
neîntors neîntoarsă.

ἄγυρμα -τος. τό vezi ἀγριμής.

ἀγυρμος -οῦ. ὁ vezi ἀγυρμός.

ἀγυρμοσύνη -ης. ἡ vezi ἀγυρσμός.

ἀγυρτάζω = mă calicesc cer cu talerul cu
pandahusa cer milă ca și calicii ca cerșetorii. La
Homer.

ἀγυρτεία -ας. ἡ sau ἀγυρτία (din ἀγυρτεύω) =
înșelăciune o cabazlâc caraghiozlâc (caraghioslâc)
comedie mincinoasă șarlatanie „și adunarea
norodului „și vorbă către norod „și sărăcie, calicie.
La Isihie.

1) ἀγυρτέω -ῶ = cer ca și calicii și însuși
cearlatanii. La Aten:

1) ἀγυρτήρ -ρος. ὁ vezi ἀγύρτης.

ἀγύρτης -ου. ὁ ἢ ἀγαγύρτης ἢ ἀγύτηρ (din ἀγυρω, ἀγείρω) = pristavul ce adună norodul la un loc ἢ cerșător (cerșetor) ἢ înșelător șarlatan o cabai caraghios comedian mincinos ἢ famen. La Sofocli Plutarh, Platon ἢ Barin.

ἀγυρτία -ας. ἡ Vezi ἀγυρτεία.

ἀγυρτίζω = adun strâng. La Screvelie.

ἀγυτικά vezi ἀγυρτικός.

ἀγυτικός -κή -κόν = înșelător înșelătoare de cerșetor cerșetoare La Plutarh. ἀγυτικά = minciuni proaste mojicești calicești. La Barin.

ἀγυρικῶς = ca înșelătorii ca cerșetorii.

ἀγύρτρια -ας. ἡ = înșelătoare cerșetoare. La Isihie.

ἀγυρτικός -του. ὁ (din ἀγύρω) = adunat de adunătură.

DSC 5889 BIS LIPSA

DSC **5890**

ἀγυρτώδης -εος. ὁ.ἡ = calicos calicoasă ca ἢ calicii, ca cerșetorii de adunătură.

ἄγυπος οἶνος = vin fără ipsos, adică curat. La Cuma.

ἄγχαζε ἄγχασαι ἄγχασαι în loc de ἀνάχαζε.

ἄγχάζομαι în loc de ἀναχάζομαι.

ἄγχαλάσας în loc de ἀναχαλάσαι. la Apolodor.

ἄγχαλάω -ῶ în loc de ἀναχαλάω.

ἄγχαλεή = nume de un loc. Ibanact?.

ἄγχαρμον în loc de ἀνάχαρμον = cu sulița în sus. ἢ κᾶγχαρμον = cu sulița în jos. La Isihie.

ἄγχασαι vezi ἄγχαζε.

ἄγχασδε vezi ἄγχαζε.

ἄγχαυρον vezi ἄγχαυρος.

1.ἄγχαυρος -ου. ὁ.ἡ. τό - ρον ἢ ἀγχίαυρος la Etimologicon (din ἄγχι, ἄυρα) = spre revărsatul

zorilor. Cum „ἄγχαυρος νύξ = noaptea spre revărsatul zorilor. La Apolodor. „ἄγχαυρον = revărsatul zorilor. La Screvelie.

2) ἄγχάζω în loc de ἀγχαλάω din ἀναχαλάω = dăstinz uşurez oare ce ridic de jos oarece spre uşurinţa altuia. La Suida și Etimologicon.

ἄγχεῖος -χέια -χεῖον (din ἄγχι) = vecin -ă cel de aproape. La Barin și Gheorghe.

ἄγγέμαχαι -ων. αἰ = mazdrac suliță, baionetă, sabie, iatagan adică armele cu care se bat de aproape.

ἄγγέμαχος -ου. ὁ.ή sau ἀγχίμαχος , și ἀγχιμαητής (din ἄγχι, μάχομαι) = cel ce se bate de aproape. La Homer. ἄγγέμαχα ὅπλα = armele cu care se bat de aproape, cum sunt sabia -

DSC 5890

sabia iataganul mazdracul sulița bogioneta etc. la Xenofon.

ἄγγεμαχῶν = bătându-se de aproape. La Barin și Gheorghe.

ἄγγεπμὸς -οῦ. ὁ = un munte la Atena. La Pavs:

ἄγγήρης -ὁ.ή (din ἄγχι) = cel de aproape. La Sofocli, Isihie și Etimologicon.

ἄγγήρις = aproape. La Barin și Gheorghe.

ἄγχι (din cel vechi ἄγχος) = aproape și curând, îndată, peşin. Cum „ἐλεύσεται ἤδη ἄγχι μάλα = va veni foarte curând. La Homer.

ἄγγιάλειον = un oraş. La Barin.

ἄγγιαλεὺς -εὼς. ὁ = locuitor orăşean din oraşul ἄγγιάλη și nume de apă lângă ἄγγιάλη.

ἄγγιάλη = un oraş ce l-au clădit împăratul Sardanpal în Trozi. La Barin.

ἄγγιάλος -ου. ὁ.ή din ἄγχι, și ἄλς) = aproape de Mare de marginea de ţărmurile Mării. La Apolodor.

ἀγχιαλός -οῦ. ἦ = un oraș la Traci. La Gheorghe. Și odgon, funie de corabie. La Gheorghe.

ἀγχίαυρος vezi ἄγχαρος.

ἀγχιβαδής -εός. ὁ.ἦ = de curând venit -ă. la Isihie, Barin și Gheorghe.

ἀγχιβαθής -εός. ὁ.ἦ (din ἀγχι, βάθος) = la margine adânc de aproape adânc. Cum „θάλασσα = Marea cea de aproape adâncă cea adâncă de aproape ceea ce-și are adâncimea aproape de margine la malurile ei. La Homer. „și ἀγχιβαθής φάρυξ = gâtlejul cel de aproape adânc. La Epigramata „și ἀγχιβαθής φάραγξ = valea cea de aproape adâncă valea cea la margine adâncă. La Plutarh.

1. ἀγχιβαίνω vezi ἀγχιβατεω.

2. ἀγχιβαίνεν din ἀγχιβαίνω vezi ἀγχιβατεω?

3. ἀγχιβασίη -ης. ἦ = îndoială. La Iraclit.

DSC verso

ἀγχιβατεω și ἀγχιβαίνω (din ἄγχι, βάω) = umblu pe aproape și am îndoială, după limba Ionică. La Barin și Gheorghe.

ἀγχιβάτης -ου. ὁ (din ἄγχι, βάω) = cel ce umblă pe aproape. La Isihie.

ἀγχιβαφής -εός. ὁ.ἦ = ud -ă umed -ă udat -ă. La Nonos.

ἀγχιβέβακα, în loc de ἀγχιβέβηκα, din ἀγχιβαίνω, = mă apropiu (apropii). La Gheorghe.

ἀγχίβι și ἀγχίβιον = aproape de silă foarte aproape. La Gheorghe.

ἀγχίβιον vezi ἀγχίβι.

ἀγχιβλώς, ὁ.ἦ (din ἄγχι, βλώψκω?) = de curând venit -ă.

ἀγχίβοιον = aproape de strigare de a striga. La Isihie.

ἀγχίγαμος -ου. ὁ.ῆ = gata de a se căsători, aproape de a se căsători. La Nonos. (din ἄγχι, γάμος)

ἀγχίγειος -ου. ὁ.ῆ (din ἄγχι, γέα, γεῖα, γαῖα) = vecin -ă. la Dionisie.

ἀγχιγείτων -ονος. ὁ.ῆ (din ἄγχι, γείτων) = cel mai de aproape vecin cea mai de aproape vecină. La Eshil.

ἀγχίγνος -ου. ὁ.ῆ (din ἄγχι, γύα) = răzoraș -ă vecin -ă de moșie de țară. La Aplonie Rozios.

ἀγχιθίας -ῶν. αθ = cele sfinte în apă în mare. La Isihie.

ἀγχίζω (din ἄγχι) = mă apropii. La Isihie.

ἀγχιθάλασος, și ἀγχιθάλα?τος -ου. ὁ.ῆ (din ἄγχι, θάλασσα) = cel aproape de mare cel ce locuiește pe marginea Mării.

ἀγχιθάλαιτος Vezi ἀγχιθάλασος.

ἀγχιθανής -εός. ὁ.ῆ (din ἄγχι, θανέω) = cel aproape de moarte, cel ce se sfârșește. La Nonos.

ἀγχίθεος -ου. ὁ.ῆ (din ἄγχι, θεός) = cel aproape de Dumnezeu,

DSC 5891

cel ce se aseamănă lui Dumnezeu. La Homer.

ἀγχίθερμον , sau mai bine ἀγχίτεμον = răzoraș vecin. La Evripid.

ἀγχίθρονος -ου. ὁ.ῆ (din ἄγχι, θρόνος) = cel aproape de scaun cel ce șade (șede) aproape de scaun. La Nonos.

ἀγχίθυρος -ου. ὁ.ῆ. τὸ -ρον (din ἄγχι, θύρα) = aproape foarte aproape aproape de ușă. La Teocrit.

ἀγχικέλευθος -ου. ὁ.ῆ (din ἄγχι, κέλευθος) = cel aproape de drum. La Nonos.

ἀγχίκρημνος -ου. ὁ.ῆ (din ἄγχι, κρηνός) = prăpăstios prăpăstioasă cu prăpăstii cu râpe. La Pindar.

ἄγχιλα -ων. Τά = de Mare sărate ce nu se poate mânca. La Isihie.

ἄγχίλωψ -πος. ὁ = urcior adică o bubă o umflătură în coada ochiului cea despre nas, însă până a nu obrinti, căci după ce obrintește se zice ἀγίλωψ = fistulă. La Apostolul Pavlu.

ἄγχίμαστρον -ου. τό = haină, sau îmbrăcat. La Isihie.

ἄγχιμαχητής -οῦ. ὁ.ἡ vezi ἀγγέμαχος.

ἄγχίμαχος -ου. ὁ.ἡ vezi ἀγγέμαχος.

ἄγχίμολος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγχι, μολῶ) și ἀγχίμορος = cel de aproape cel ce vine aproape. La Homer. „ἀγχόμολον = aproape și îndată, peșin. La Homer.

ἄγχίμορος -ου. ὁ.ἡ vezi ἀγχίμολος.

ἄγχιμος -ου. ὁ.ἡ = cel de aproape vecin -ă. la Cuma.

ἄγχινεφής -έος. ὁ.ἡ (din ἄγχι, νέφος) = cel aproape de nori. La Epigramata.

ἄγχίνοια -ας. ἡ (din ἄγχι, νοεῖν) = anhinie istețimea minții isteciunea minții duh născător, geniu finețe minte născătoare industrii ischiuzarlâc Cu alitagos?. La Aristotel și Plutarh. ἀγχίσοια μαδαία? = arguție

DSC 5892

ἄγχίσης -ου. ὁ = nume însușit

ἄγισβασία -ας. ἡ și ἀμφισβησία, ἀμφισβήτησις = prigonire sfadă condră. La Isihie și Suida.

ἄγισβατέω -ῶ = mă prigonesc mă sfădesc. La Isihie și Suida.

ἄγχίσσος vezi ἀγγίσσας.

ἄγχί?θορος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγχι, ?θόρος) = cea mai de aproape rudă. La Platon Luchian, și Suida.

ἄγχιστα (din ἄγχι) = prea aproape foarte aproape.
La Homer.

ἄγχιστεία -ας. ἡ ἔτι τὸ ἀγχιστεῖον (din ἀγχιστεύω)
= anhiutia adică rudenie din sânge cea mai de
aproape rudenie și moștenirea rudeniei. La
Dimosten.

ἀγχισττειον -ου. τό la Sofocli. Vezi ἀγχιστεία.

ἀγχιστεύς -εώς. θ (din ἄγχιστα) = rudă de sânge
cea mai de aproape rudă. La Lucian.

ἀγχιστεύω = moștenesc pe rudă sau mă
căsătoresc cu rudă sau mă apropii de rudă de
rudenie. La Gheorghe. „îi sunt rudă de aproape mă
rudesc din sânge. La Biblie și
Cuma. „ἄγχιστεύθησαν? ἀπὸ τῆς ἱερατείας =/ i-au
scos din preoție. La Biblie.

ἀγχιστῆνος vezi ἀγχιστῖνος.

ἀγχιστήρ -ρος. ὁ (din ἄγχιστος) = cel mai de
aproape.

ἀγχιστικός -κή -κόν = de rudenie sângelui.

ἀγχιστίνδην = după rudenie de sânge după cea
mai de aproape rudenie. Din ἀγχιστεύς = precum și
din ἄριστος, ἀριστιύδην. și din πλοῦτος, πλουτιύδην.

ἀγχιστῖνος -ίνη -ῖνον sau ἀγχιστῆνος. (din ἄγχι,
ἔσᾱναι) = unul lângă altul des deasă grămadă. La
Homer.

DSC verso

ἀγχιστον. τό = ceea ce ie mai aproape de rudenie.
La Barin.

ἄγιστος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγχι) = cel cea mai de
aproape.

ἀγχίστροφος -ου. ὁ.ἡ ἀγχιστρόφως. ἀγχίστροφα
(din ἄγχι, στρέφω) = cel ce ceea ce curând se
întoarce se căiește își schimbă gândul nestatornic-ă.
Cum „ἀγχίστροφα βουλεύομαι = mă întorc mă căiesc

îmi schimb gândul. La Herodot. „ἀγχίστροφαι μεταβολαί = schimbări grabnice fără veste. La Tucidid.

ἀγχισῶν τὴν κεφαλὴν ἰν ἰοc de ἄγχι σῶω?.

ἀγχιτέλεστος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγχι, τέλος) = cel ce ceea ce este aproape de sfârșit aproape a se sfârși. Cum „ἀγχιτέλεστος χρόνος = anul spre sfârșit. la Nonos.

ἀγχιτέρμων -ονος. ὁ.ἡ (din ἄγχι, τέρα) = răzoraș vecin -ă cel ce șade (șede) la sfârșitul hotarului. Vezi și ἀγχιθερμον. „ἀγχιτέρμονες = cei ce sunt aproape de sfârșit aproape a se sfârși a se împlini. La Evripid.

ἀγχιτοκος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγχι, τόκος) = cel ce ceea ce este aproape de naștere de a se naște, sau cel de curând născut.

ἀγχιφανής -εός. ὁ.ἡ (din ἄγχι, φαίνομαι) = cel ce ceea ce aproape se vede cel de aproape. La Nonos.

ἀγχιφυτος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγχι, φυτόν) = cel ce ceea ce crește aproape de altul de alta. La Nonos.

ἀγχιών -ονος. ὁ.ἡ τον -ίον (din ἄγχι) = mai aproape.

ἀγχλάσαι, sau mai bine ἀγχαλάσαι, ἰν ἰοc de ἀναχλάσαι = slobozind ușurând. La Suida și Etimologicon.

ἀγχόαδην = târziu. La Isihie, Barin și Gheorghe.

ἀγχόθεν = de aproape. La Orfevs.

ἀγχοαί -ών. αἰ = niște fântâni la Misia. La ??

DSC 5893

aproape. La Homer.

ἀγχομαι vezi ἄγχω.

ἀγχόμαλος -ου. ὁ.ἡ τὸ -λον (din ἄγχι, ὁμαλός) = neted -ă ἰοc șes potrivit. La Isihie.

ἀγχονάω -ῶ (din ἀγχόνη) = sugrum spânzur.

ἀγχόνειος -ου. ὁ.ἡ (din ἀγχόνη) = de sugrumat. Cum „ἀγχόνειος βρόχος = laț arcan ștreang de sugrumat. La Euripid.

ἀγχόνη -ης. ἡ (din ἄγχω) = sugrumare sugrumătură spânzurătoare. La Lucian.

ἀγχονή -ῆς. ἡ (din ἄγχω) = laț ștreang arcan de spânzurat de sugrumat. La Isihie.

ἀγχονιμαῖος -ου. ὁ.ἡ (din ἀγχόνη) = de sugrumat. La Gheorghe. Cum „ἀγχονιμαῖος μόρος -θάνατος = moarte prin sugrumare. La Evstatie.

ἀγχονιστής -οῦ. ὁ = sugrumător gâde (călău).

ἄγχωρος -ου și ἄγχουρος după limba Ionică. (din ἄγχι, ὄρος) = răzoraș -ă. la Licofron.

ἄγχος -εος. Τό = sugrumare sugrumătură, sau de curând, proaspăt sau aproape sau suliță, mazdrac. La Isihie.

ἀγχότατα și ἀγχοτάτω = prea aproape.

ἀγχότατος -τη, τον (din cel vechi ἄγχος) = prea aproape.

ἀγχοτάτω vezi ἀγχότατα.

ἀγχότερος -ρα -ρον = mai aproape.

ἀγχοῦ = aproape.

ἄγχου (din ἄγχομαι) = îneacă -te sugrumă -te.

ἀγχούρης -ρος. ὁ.ἡ = sărac -ă. la Isihie.

ἄγχουρος -ου. ὁ.ἡ La Orfevs. Vezi ἄγχωρος.

DSC verso.

ἀγχοῦρος -ου. ὁ = drept sau dimineață, sau luceafăr și celelalte împreună cu el stele. La Isihie.

ἀγχοῦς = podoabă muierească. La Gheorghe. Și boboc de trandafir. La Barin. Poate și buriana (buruiana) ce se numește ἄγχουσα = limba bouului. La Barin.

ἄγχουσα -σης. ἡ în loc de ἔγχοισα = după limba aticească. Limba bouului ot ățel? și cegboane? buriană

(buruiană) la Xenofon. Sau mai bine ἄγχοῦσα = spre deosebire de ἄγχουσα din ἄγχω. La Gheorghe.

ἄγχουσίζω (din ἄγχουσα) = roșesc înfrumusețez cu vopsea roșie vopsesc cu vopseaua ce se zice ἄγχοῦσα = limba bouului. „ἄγχουσίζεται = se sulimenește își roșește obrazul. La Barin.

ἄγχρος. ὁ. τὸν ἄγχραν = cuvânt Locricesc, ce înseamnă scurt în vedere. la Barin, și Gheorghe.

ἄγχράνασθαι, în loc de ἀγναχρίανασθαι, din ἀγχριαίνω, ἀγναχρίω = a se unge cu alifii a se spăla. La Isihie.

ἄγχρίω, în loc de ἀναχρίω = ung, sau astup. La Cuma.

ἄγχω = sugrum omor strângând de gât ἄγχομαι = mă sugrum mă strâng de gât mă întristez, după asemănare. La Gheorghe. „ἄγχε = sugrumă, sau apropii-te, și ἄγχει = sugrumă, se apropie. La Barin. ἄγχων = găde. La Barin. ἄγω cu adăogirea lui χ. La Etimologicon.

ἄγχώμαλα vezi ἄγχώματος.

ἄγχώματος -ου. ὁ.ή. ἄγχώμαλα, ἀγχομάλως (din ἄγχι, ὀμαλός) = cam deopotrivă. Cu îndoială. „ἄγχώματος μάχη = război cam deopotrivă. „ἄγχώμαλα ἀγωνίζεσθαι = cam deopotrivă se bat se războiesc se luptă. La Tucidid.

ἄγχωμάλως vezi ἄγχώματος.

ἄγχων vezi ἄγχω.

DSC 5894

ἄγω = duc. ἄγειν καὶ φερεῖν = duc și aduc. La Homer. „ἄγειν καὶ φέρειν χρήματα καὶ λείαν = duc și aduc jafuri și pradă. Adică jefuiesc, prad. La Plutarh. ἦγεν ἐπίτας ὠκίας -= s-au dus acasă: La Demosten. „ἦ?πὸ παιδείαις ἐλευθερίοις ἄγειν καὶ τρεφεῖν ἀντούς = cu învățături de cinste să-i caute

pe ei, adică să îngrijească de ei. La Lucian. „ἄγειν ἑορτηύ? = sărbătorește, prăznuiește. „ἄγειν ... διὰ τιμῆς -εν τιμῆ = cinstesc. La Pausania. „ἄγειν διὰ φροντίδος = îngrijesc. „ἄγειν τί μέγα = socotește oarece de mare lucru. La Xenofon. Cum ὅστε θεόν ἡ γόνμε = mă socotea de Dumnezeu. La Lucian. „ἄγειν τὸν βίον = a-și petrece viața. „ἄγειν ἡσυχίαν -σχολήν ἰn loc de ἡσυχάζει, οχολάζει = se odihnește. Și ἄγειν πόλεμον ἰn loc de πολέμω? = se bate, se războiește. Și ἄγειν τεῖχος,, ἰn loc de κτίζει = zidește. „ἄγω τὸ δέκατον ἔτος = merg spre zece ani spre al zecelea an sunt de zece ani. ἄγειν ..πόζυγ? βοῦς = ἰnjugă. „καλα δῆπᾶντ ἄγεις = bune vestiri ne aduci totdeauna. La Platon. „ἄγεια οὔρα ἰn loc de κατοῦρς = sloboade ud. la Dioscorid. „ἄγει νύμφην ἰn loc de νυμφεύεται = se ἰnsoară. La Gheorghe. și alte multe asemenea, luându-și ἰnῆlegerea din cuvântul ce se adaugă la graiul ἄγω. „ἄζωμεν = să mergem. Cum „ἄγωμεν εἰς τὴν τουδαίαν = să mergem la Iudeea. Și ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἰνα ἀποθάνωμεν μετ ἄντοῦ = să mergem și noi ca să murim ἰmpreună cu dânsul. Și ἐγείρεσθε, ἄγωμεν = sculați-vă să mergem. La Evangelistul Ioan, și Matei. „Ocârμυἰesc. La Gheorghe. Ἰnveselesc, cânt. La Barin și Gheorghe.

DSC **verso**

ἄγουσι τέκνα = depărtează pe copiii. La Barin și Gheorghe. ἄγω ἐπὶ τὸ βῆμα -εις τὸ = trag la judecată. La Gheorghe „ἄγω ἐν ἀδελφοῖς = ἰl socotesc ἰntre frați ca un frate. La Gheorghe. „ἄγει πόσον τό ποτήριον = cât de greu este paharul. La Plutarh. „ἄγει τοὺς πυρετούς = vindecă frigurile. La Galino. „ἄγω τοὺς παῖδας = Cresc pe copiii. La Xenofon. „ἄγειν are deosebire de φέρειν, căci

ἄγεσθαι, = se zice pentru cele însuflețite, iar φέρεσθαι = pentru cele neînsuflețite. La Barin. „ἄγομαι = mă duc îmi aduc. „ὄσα ναύκληρος κέρδους ἔνεκα ἄγεται = câte corăbierul își aduce pentru folosul său. La Xenofon. „ἄγομαι γυναῖκα, = mă însor. La Xenofon. Ἰνσᾶ ἄγομαι ἄνδρα nu se zice, ci προσάγομαι ἄνδρα = mă mărit. „ἐδίδοσαν δέ καὶ ἦγοντο ἐξ ἀλλήλων = da'și lua neveste dintre dânșii. La Herodot. „ἄγομαι νύμφη = mă însor. La Arian. „ἄγεται τῷ ἐίῳ γυναῖκα = însoară pe fiul său. La Pausania, Irodian, și Plutarh. „ἄγομαι φόνου = mă defaim ca un ucigaș. La Plutarh.

ἄγω deopotrivă cu ἀγνύω, ἀγνυμι = sparg sfărâm frâng. La Barin și Gheorghe.

ἀγωγαῖος -γᾶια -γαῖον = de tras. La Cuma.

ἀγωγεῖον -ου. τό = cea mai urâtă parte mahala a unui oraș, precum casă de curve, măcelării etc. La Polidevc.

ἀγωγεύς -εός. ὁ.ἦ (din ἄγω) = călăuză davagiu dârlog hăț.

ἀγωγή -ῆς. ἦ = aducere cărătură mutare de lucruri de la un loc la altul creștere de copii. La Xenofon. Viață viețuire petrecere către ceilalți traiul lui

DSC 5895

traiului cu ceilalți. La Tucidid. Jalbă pâră dava davajilâc trecerea miresei de acasă către ginere. La cei de la Rodos. „Și îngrijirea căutarea pomilor buruienilor (buruienilor) de grădini. La Teofrast.

ἀγώγι -ου. τό din ἀγώγοευν? = vezi acesta.

ἀγωγία -ας. ἦ = greață. La Isihie. „αθ ἀγωγίαι -ῶν = fermece. La Gheorghe. Și pezevenghlic. La Isihie.

ἀγωγιᾶτης -του. ὁ = chirigiu căruțaș.

ἀγώγιμος -ου. ὁ.ἦ τὸ -μον (din ἄγω) = cel ce lesne se cară se mută purtatic -ă mutatic -ă și osândit -ă de

moarte de surgunie (de surghiun). La Sf. Vasile, și Xenofon. „ἀγωγίμων = de folos. La Barin. „τὰ ἀγώγιμα = teancuri de mărfuri.

ἀγώγιον -ου. τό și ἀγώγι (din ἀγωγή) = chirie. La Xenofon. „Și teanc de marfă. La Xenofon. „Car cu chirie de cărat. La Cuma.

ἀγώγιος -ου. ὁ.ἡ (din ἄγω) = călăuză.

ἀγωγόν? -οῦ. Τό = fermece fermece. La Gheorghe.

ἀγωγός -οῦ. ὁ.ἡ (din ἄγω) = călăuză. „Și domn stăpân. La Tucidid. Și jgheab, și pot, canal de apă. La Irodian și Isihie. „Cel ce ceea ce poate să ducă să aducă să tragă să îndrepteze. Δύναμιν ἔχει ἀγωγοόν = are putere trăgătoare aducătoare. La Dioscorid. „Și înșelător înșelătoare, și cel ce ceea ce cugetă împotriva vieții. La Plutarh.

ἀγόμενος = laudându-se de către alții. La Barin.

ἄγων vezi ἄγον.

DSC **verso**

ἀγών-ῶνος. ὁ (din ἄγω) = loc de adunare. La Homer. Și însuși adunarea. Cum „λύτο δ ἀγών = s-au risipit adunarea „tarsana. Cum „ἀγών νεῶν = tarsana de corăbii. La Homer. „loc de luptă, cum „προελόπυ? εις τον ἀγῶνα = viind la locul de luptă. La Tucidid. „Și însuși lupte, lupte la cei din vechime erau multe, cum „δρόμος = alergătura, unde se întrecea unul pe altul alergând. „ἄλμα = săritura unde se încerca cine sare mai departe. „δίσκος = un joc ca țurca, însă cu un târcol, iar nu cu țurcă. „πυγμή = bătaie cu pumnul. „πάλη = Luptă prin îmbrățișare. „τοξική = săgetare unde arunca cu săgeata la semn. „σφαιρομαχία = de-a mincea. Παγκράτιον = luptă împreună cu bătaie de pumni. „τὸ διά τοῖν ἵππων ἢ δία ?? ἀμαξῶν τρέξιμον = alergătură cu cai și căruțe și alte jocuri asemenea.

Caută pentru aceste jocuri la Plutarh Aristotel Filostrat Pindar și Teocrit. Iar după asemănare înseamnă prigonire sfadă necaz nevoie muncă grijă siclet și strădanie străduire trudă strudă osârdie, silință sârguință bălăbănitură. La Dimosten.

ἀγωνάρχης -ὸ (din ἀγών, ἄρχω) = îngrijitorul luptelor cel mai mare peste lupte. La Sofocli.

ἀγώνη -ης. ἡ = măselariță. La Isihie.

ἀγωνία -ας. ἡ = luptă muncă necaz, nevoie siclet frică temere primejdie frică temere a nu nimeri la oarece. La Isihie.

ἀγωνιάζω ἀγωνιάω ἀγωνίζομαι (din ἀγών și ἔξαγωνίζομαι) = mă lupt mă opintesc

DSC 5896

mă nevoiesc mă bălăbănesc mă ostenesc mă sfărâm cu inima cu necazuri cu chinuri mă străduiesc mă strudesc mă trudesco mă chinuiesc mă sârguiesc mă osârguiesc mă silesc mă ostenesc muncesc treapăd mie teamă îmi trag sufletul trag de moarte. ἀγωνιάτης νὰ χέσω = mă scem.

ἀγωνιάτης -ου. ὁ.ἡ (din ἀγών) = necăzăcios necăzăcioasă bălăbănicios -cioasă sârguitor silitor și fricos fricoasă grozav -ă. La Diogen.

ἀγωνιάω La Polivie. Vezi ἀγωνιάζω.

ἀγονίδαται în loc de ἡγωνισμένοι ?? din ἡγώνισται, lepădând pe σ și adăogând δα precum și πεφράδαται în loc de πεφρασμένοι ?σί.

ἀγωνιεύμαι în loc de ἀγωνιοῦμαι, după limba doricească.

ἀγωνίζομαι vezi ἀγωνιάζω.

ἀγώνιος -ου. ὁ.ἡ (din ἀγών = de luptă de muncă de necazuri de osteneli și îngrijitor îngrijitoare de lupte. Cum „ἀγώνιοι θεοί = dumnezeii îngrijitorii luptelor. La Isihie. Și ἀγώνιος Ἑρμῆς = Ermis

îngrijitorul luptelor. Iar din γωνία și a. tăgăd: = fără colț. Cum ἀγώνιον σχῆμα = formă fără colțuri. La Teofrast.

ἀγωνισις -σεως. ἡ și ἀγωνισμος = luptă muncă osteneală nevoieță bălăbăneală străduire strudire sârguință silință. La Tucidid.

ἀγώνισμα -τος. τό = lupătătură muncă opintitură bălăbănitură trepădătură osteneală nevoieță sârguință strudă osârdie și mulțumită răsplătire de fapte

DSC **verso**

bune celengiu cavalarie. La Tucidid.

ἀγωνισμός -οῦ. ὁ vezi ἀγώνισις.

ἀγωνιστέον = trebuie să ne luptăm să muncim etc. de la ἀγωνίζομαι.

ἀγωνιστέος -στέα -στεόν = cel ce ceea ce trebuie să se lupte să muncească etc. de la ἀγωνίζομαι.

ἀγωνιστήριον -ου. τό = locul de luptă. „τά ἀγωνιστήριον = mulțumită la luptători pentru lupte. La Isihie.

ἀγωνιστήριος -ου. ὁ.ἡ de luptă. „ἀγωνιστήριος πάπιγξ = trâmbiță de luptă. La Polidevc.

ἀγωνιστής -οῦ. ὁ = luptător muncitor ostenitor silitor sârguitor străduitor opintitor trepădător. Deci la comedii înseamnă pe actorii, adică jucătorii arătătorii comediei pe comedienii la război înseamnă bun războinic la judecată înseamnă avocat. „ἀγωνιστής τῆς ἀληθείας = apărătorul dreptății. La Plutarh. „ἵπποι ἀγωνισταί = cai învățați la lupte. La Demosten.

ἀγωνιστικός -κή -κόν = de luptă de muncă, de sârguință, etc. de la ἀγωνίζομαι ἀγωνιστική = știința meșteșugului luptelor. La Aristotel. „ἀγωνιστικόν ὕδωρ = apă întăritoare.

ἀγωνιστικῶς = cu lupte cu munci cu sânguințe etc. de la ἀγωνίζομαι = și luptându-l, sânguindu-l, muncind, etc. de la ἀγωνίζομαι „ἀγωνιστικῶς ἄδειν = să cânte ca un luptător. La Aristotel.

ἀγωνοδίκης. ὁ (din ἀγών, δίκη) = judecătorul luptelor. Împărțitorul

DSC 5897

împărțitorul darurilor de lupte. La Isihie.

ἀγωνοθεσία -ας. ἡ (din ἀγών, θέσις, τίθημι) = îndreptarea orânduiala luptelor slujba cinul îndreptătorului luptelor. La Plutarh. Și mulțumita darul ce-l dă ocârmuitorul luptelor. La Gheorghe.

ἀγωνοθετέω -ῶ (din ἀγωνοθέτης) = îndreptez orânduiesc luptele. La Aristotel. „ἀγωνοθετεῦς τὰ γενέσια = orânduiesc lupte spre cinstea nașterii. La Dion Casie. „ἀγωνοθετεῦντες στάειν = invitează răzcoale răzvrătiri. La Iosif. „τὰ κατα' τοῦς ῥοδίους και λυκίους διαγωνοθετεῦν = s-ai întărâte la război. La Polivie. Sânt ca un precedent la lupte. La Tucidid.

ἀγωνοθέτης -του. ὁ ἀγωνοθέτιε -δος. ἡ (din ἀγών, θέτης, τίθημι) = îndreptător îndreptătoare, orânduitor orânduitoare, ocârmuitor ocârmuitoare luptelor. La Eshin.

ἀγωνοθέτις vezi ἀγωνοθέτης.

ἀγωνολογία -ας. ἡ (din ἀγών, λόγος) = sfadă pentru lupte. La Galino.

ἄγωνος-ου. ὁ în loc de ἀγών, după limba Eolicească. = luptă. La Isihie. Dar din gvnșia și a. tăgăd: = fără colț.

ἀγώνυμος -ου. ὁ. ἡ și φερώνυμος = cel ce poartă numele altuia, care i se cuvine și lui. Cum un bun și drept judecător se poate numi Aristid, cu numele aceluia vestit la dreptate Aristid și un bun ostaș se

poate numi Ahileos. Cu numele acelui viteaz Ahileos etc.

ἀγῳρέσι -ων. οθ = adunați strânși la un loc. la Isihie.

ἀγῳρέω -ῶ = adun strâng la un loc. la Barin și Gheorghe.

DSC **verso**

ἀγῳστοί -ῶν. αθ poate mai bine ἀγῳγοί = călăuze. La Barin și Gheorghe.

ἀγῳστῶ mai bine ἀγῳστῶ La Barin și Gheorghe. vezi ἀγῳστῶ.

ἀδα' -ᾶς. ἦ = dulceață plăcere desfătare și fântână, salcie după Tirieni. Dar după Babilonieni, însemnează și Doamna Ira (zeiță) și prea mult. La Isihie, Barin și Gheorghe.

ᾶδα în loc de ᾶδη din ᾶδης după limba doricească.

ἀδάγκαστος -ου. ὁ.ἦ τό -στον ἀδάγκῳτα (din δαγκάνῳ și a. tăgăd:) = nemușcată nepișcată.

ἀδάγκῳα vezi ἀδαγκαστος.

ἀδαγμος -οῦ. ὁ și ὀδαγμος, ὀδηγμος, ὀδαξιμος = mușcătură mâncărime pișcătură. La Sofocli și Isihie.

ἀδαγῳοῦς, ἀδαγῳῶς = numele unui zeu Ermafrodit (adică de două firi) sexe al locuitorilor din Frigia.

ᾶδαδος. ὁ.ἦ (din δᾶς și a. tăgăd:) = fără masala fără făclie fără rășină. La Teofrast.

ᾶδαδούχτος -ου. ὁ.ἦ (din δαδουχεῳ și a. tăgăd:) = fără lumânări, fără făclii. Cum „ᾶδαδούχτιτος ἡγάμος? = nuntă fără făclii fără lumânări nuntă nelegiuită. La Evripid și Homer. „Fără lumină fără felinar.

ᾶδαεί = nume de o lună. La Haldei. La Barin.

ᾶδαημονία -ας. ἦ și ᾶδακμονία, ᾶδακμοσύη = neștiință neiscuție prostie. La Homer, Apolonie și Rucin.

ἀδαημονία -ης. ἡ vezi ἀδακμονία.

ἀδαημοσύνη -ης. ἡ vezi ἀδακμονία.

ἀδαήμεν -ονος. Θ.ἡ ἢ ἀδαής, ἀδαίστος (din δαίω = învăṭ și a. tăgăd:) = ne iscusit -ă neînvăṭat -ă prost proastă

DSC 5898

prostaică fără știință de carte de învăṭătură.

ἀδαής -εός. ὁ.ἡ vezi ἀδαήμεν.

ἀδάητος -του. ὁ.ἡ = necunoscut -ă neștiut -ă. „ὄκ ἀδάητα πιφάσκεαι = nu zici vorbe neștiute. La Isiodor.

ἀδαίδαλτοε -ό.ἡ (din δαιδάλλω, ἢ a. tăgăd:) = nelucrat -ă frumos lucrată fără meșteșug. La Orfevs.

ἀδαίετος -ου. ὁ.ἡ (din δαίω, ἢ a. tăgăd:) ἢ ἀδαί? κτος = nedespărṭit -ă neîmpărṭită adică întreg întregă. Cum „ἀρυειός ἀδαίετος = berbece întreg. La Apolonie.

ἀδαίζω = plâng ṭip, strig, mă vaiet suspin. La Isihie, Barin ἢ Gheorghe.

ἀδαί?κτος -ου. ὁ.ἡ (din δαίζω ἢ a. tăgăd:) ἀδαί?κτον σθένος = întregă putere. La Coint. „Curat -ă ἢ curat -ă la suflet. La Barin ἢ Gheorghe. vezi ἢ ἀδαίετος.

ἀδά? -ου. ὁ.ἡ ἢ ἀδή?ος, ἀδή?ωτος = neprădat -ă ne jefuit -ă nevătămat -ă de vrăjmași. La Sofocli.

ἀδαῖος -ου. ὁ.ἡ. τό -αῖον ἢ ἄσιος, ἀδαιός (din ἄδος, ἀδέω) = săṭios săṭioasă greṭos greṭoasă ἢ slobod la mână galant om. La Sofronie. ἢ de prisos. La Isihie. ἀδαῖον = nears. la Barin ἢ Suida.

ἀδα?στί = mult, de prisos. La Suida. Fără știință de carte de învăṭătură ne împărṭit -ă. la Barin ἢ Gheorghe.

ἀδα?στος -ου. ὁ.ἡ. τό -στον vezi ἀδαήμεν.

ἀδαιτον, în loc de ἄδην vezi ? aceasta.

ἄδαιτοε -του. ὁ.ἦ (din δαίτη și a. tăgăd:) = flămând -ă și ce nu se mănâncă. La Eshil.

ἄδαιτρευτος -του. ὁ.ἦ și ἄδαιτρος (din δαιτρεῦω și a. tăgăd:) = neîmpărțită

DSC verso

Nedespărțit -ă. la Nonos. Și ἄδαιτρος - ἄδαιτρευτος τράπευα = masă ce nu se mănâncă. La Nonos.

ἄδαιτρος -τρου. ὁ.ἦ. τό -τρον vezi ἄδαιτρευτος.

ἄδακρυς -υος. ὁ.ἦ. τό - κρυ și ἄδάκρυτος (din δάκευ, δακρύω și a. tăgăd:) = fără lacrimi (lacrimi). La Homer. Iar la Sofocli, în loc de vrednică de plâns. Cum „τὸν δ' ἐμὸν πότμυ ἄδάκρυτον οὐδεὶς βίλαν στενάζει = norocul meu cel vrednic de plâns nimeni din prietenii îl plânge.

ἄδακρυτί, ἄδακρυτως = fără lacrimi.

ἄδάκρυτος -ου. ὁ.ἦ vezi ἄδακρυς.

ἄδακρύτος vezi ἄδακρυτί.

ἄδακτῶ = mă scarpin când mă mănâncă trupul. La Isihie.

ἄδάλα?ιον vezi ἄδαλεις.

ἄάλαν -ανος. Τό = rău. La Isihie.

ἄδάλειυ vezi ἄδαλος.

ἄδαλες -εος. τό = bun sănătos zdravăn, cu toată întregimea nevătămat. La Isihie.

ἄδαλής -εός. ὁ.ἦ (din δήλέω și a. tăgăd:) = nevătămător nevătămatoare nevătămăcios -cioasă. La Isihie și Atineu.

ἄδαλος și ἄδάλεον, ἄδάλαϊον = uscat. La Isihie. Vezi ἄγη.

ἄδαλός = funigine. La Isihie.

ἄδαλτα -ων. Τά = cele neascunse neîntunecate, adică cele văzute cele de față, cele curate deslușite de înțeles. La Isihie.

ἄδαλτόμιν -ου. τό = un soi de pește. La Esih:

Ἄδαμ, ὁ și Ἄδαμος = numele celui întâi zidit om. Adam. S-au numit Adam pentru că s-au născut din pământ în Edem. Și Edem înseamnă roșu ca focul. La Teocrit. Iar Adam pe limba evreiască înseamnă pământ. La Evsevie și Teofilact zice că Adam înseamnă

DSC 5899

înseamnă „de pământ. Iar Iosif zice „ἄνθρωπος ἄδαμος ἐκλήθη σημαίνει δέ τοῦτο κατα γλῶσσαν? τὴν ἔβράειεν πυρρῶν ἐπειδήπερ ἀπὸ τῆς πυρρῶς γῆς φυραθείσης ἐγεγόνει = Omul s-au numit Adam, și Adam după limba evreiască înseamnă roșu, cald. Așadar din pământul cel călduros dospindu-se s-au născut omul, ce s-au numit Adam, adică din pământ.

ἄδάμα -ας. ἡ = cuvânt evreiesc, ce înseamnă pământ neînceput din care nu s-au făcut mai înainte altceva, adică pământ curat ca o fecioară, din care făcând pe om l-au numit Adam. La Barin și Gheorghe.

ἄδαμάτινος -τίνη -τινον (din ἄδάμας) = de diamant și de fier, de oțel tare ca oțelul.

ἄδαμαντόδετος -του. ὁ.ἡ (din ἄδάμος, δέω) = legat -ă ferecat -ă cu fier cu oțel și după asemănare bine întepenită întărit -ă. la Eshil. Și legat -ă împodobit -ă cu diamante. La Eshil.

ἄδαμαντομάχης -ου. ὁ vezi ἀκαμαντομάχης.

ἄδαμαντοπέδηλος -ου. ὁ.ἡ (din ἄδαμας, πέδιλον) = cu cizme de her (fier) de oțel cu cizme tari țepene. „ἄδαμαντοπέδηλος κίων = după asemănare, stâlp bine întemeiat întepenit. La Pindar și Strabon.

ἄδαμάντος -ου. ὁ.ἡ. τό -τον = neînvățat -ă fără știință de carte de învățătură. La Isihie și Gheorghe.

ἄδάμας -αντος. ὁ (din δαμάω și a. tăgăd:) = cel ce nu se domolește cel tare ca fierul ca oțelul și după

asemănare „χλωρὸς ἀδάμας = aramă. La Isiod. Și piatra

DSC 5900

cea neprețuită, diamantul. „ἀδάμας ἀκτινοβολῶν - κθινθηροβολῶν = brilliant. Și Pluton dumnezeul iadului se numea ἀδάμας. La Teocrit.

ἀδαμαστί, ἀδαμάστως (din δαμάω și a. tăgăd:) = nedomolit nebiruit. La Isihie. Și după asemănare nesupus fără supunere.

ἀδάμαστος -ου. ὁ.ή și ἀδάματος, ἀδαμνής, ἀδαμνός -νόν ἄσαμος (din δαμάω și a. tăgăd:) = nebiruit nedomolit -ă. „αἶδης ἀδάμαστος = iad nebiruit. La Homer și Sofocli. Și după asemănare, tare țeară. „ἀδάμαστοε πῶλος = cal neînvațat la ham adică nedomolit. La Xenofon. „ἀδάμαστος κῶρη -παρθένος = fată nemăritată fecioară. La Sofocli.

ἀδαμάστως vezi ἀδαμαστί.

ἀδάματος-του. ὁ.ή vezi ἀδάμαστος.

ἀδαμιαῖος -αία -αῖον = de adam din Adam al lui Adam cel ce ceea ce se trage din Adam. La Barin și Gheorghe.

ἀδαμιαῖν = cuvânt criticesc însemnând a omorî fără judecată nejudecat. La Barin și Gheorghe.

ἀδάμνα = prieten cei de la Frigia numesc pe prietenul cu acest nume. La Barin și Gheorghe.

ἀδαμυεῖν = cuvânt de frigicesc ce înseamnă a iubi. La Barin și Gheorghe.

(1) ἀδαμνή -νης. ἡ ἀδαμναῖς = desfrânate. La Barin.

ἀδαμνής -εος. ὁ.ή vezi ἀδάμαστος.

ἀδαμνός -οῦ. ὁ.ή. τό -μνού vezi ἀδάμαστος.

ἄδαμος vezi ἀδάμ și ἀδάμαστος.

ἄδαυ ἰν loc de ἄδην, sau πρὸς ἄδην = către iad.

ἄδανα = un oraș, căruia orășeanul se zice ἀδανεύς = precum

DSC 05901

și din γάργαρα, γαργαρεύς. la Barin.

ἀδαυεύς vezi ἄδανα.

ἀδανές -έος. τό vezi ἀδανής

ἀδανής -έος. ὁ.ή. τὸ -νές = fără veste pe negândite nenădăjduind.

ἀδανίη -ης. ἡ = o țară ce mai înainte se numea μολοσσία. La Barin.

ἀδαυῶς = deștept. La Barin și Isihie.

ἀδαξαομαι vezi ἀδαξάω.

ἀδαξάω -ῶ și ἀδάξω, ἀδαξέω -ῶ și ἀδαχέω -ῶ în loc de ὀδαξέω = pricinuiesc altuia bătaie de inimă de trup. Scarpin gădel ἀδαξάομαι -ῶμαι = și ἀδάξομαι, ἀδαχέομαι = pătimesc de bătaie de inimă de trup mă mănâncă trupul mă scarpin voiesc să mă scarpin mă gădil. La Hipocrat, Isihie și Suida. Și după asemănare mă întristez. La Barin și Gheorghe.

ἀδαξησμός -οῦ. ὁ = bătaie de inimă de trup și mâncărimea trupului.

ἀδαξάομαι vezi ἀδαξάω.

ἀδαπάνητος -του. ὁ.ή. τό -τόν și ἀδάπανος (din δαπανῶ, și a. tăgăd:) = necheltuit -ă.

ἀδάπανος -ου. ὁ.ή. τὸ -νον = necheltuitoare fără cheltuială vezi și ἀδανπάνητος τὸ ἀδάπανον = apa după asemănare, fiindcă nu se poate cheltui. La Isihie.

ἀδαπάνως = fără cheltuială.

ἀδαπανώτατος, ἀδαπανώτερος din ἀδάπανος.

ἄδαπτος -του. ὁ.ή. τὸ -πτον = gol goală fără piele.

La Isihie.

DSC verso.

ἄδαρ = cuvânt Siria, ce înseamnă a treisprezecea zi din a douăsprezecea lună zi de praznic de sărbătoare. La Macabei, la Biblie.

ἀδάρεξα -ης. ἡ = pace. La Isihie.

ἀδάρκη -ης. ἡ ἔτι ἀδάρκης ἀδάρκιου = un soi de bureți sărați, ce se fac prin locuri băltoase și sărate, după ce se usucă apa, ca o spumă ca o pojghiță asupra apei. La Dioscorid.

ἀδάρκης -ου. ὁ vezi ἀδάρκη.

ἀδάρκιον -ου. τό vezi ἀδάρκη.

ἄδαρτος -του. ὁ.ἡ. τὸ -τον din δέρω = (belesc - jupuiesc) și a. tăgăd:) = înseamnă nebelit -ă nejumpuit -ă. la Isihie. Iar din δέρω = (bat) înseamnă nebătut -ă.

ἄδας. ὁ = rău. La Barin și Gheorghe.

ἄδασαν = poate că mai bine ἄασαν = au vătămat. La Barin și Gheorghe.

ἄδασμος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -σμον (din δασμοί și a tăgăd:) = fără dajdie fără bir nedajnic -ă ne birnic -ă și fără chirie. La Eshil.

ἄδαστος -στου. ὁ.ἡ. τὸ -στον (din δαίγω și a. tăgăd:) = neîmpărțit -ă nedespărțit -ă întreg întregă. La Sofocli.

ἄδαῦρα -ας. ἡ în loc de ἄδε αῦρα sau ἡδε αῦρα = însuși duhul însuși suflarea. La Isihie.

ἄδουχᾶ vezi ἀδαχέω.

ἄδαχέω -ῶ = scarpin. „τὸν ἀχῶρα ἀδαχεῖ = scarpină bubele în cap. la Aristofan, și Suida. Iar la Isihie se găsește ἀδουχᾶ = scarpină în cap. vezi și ἀδαξάω.

DSC 5902

ἄδδαι = cuvânt Macedonesc însemnând oiști. La Barin.

ἄδαυος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -?ου = cuvânt laconesc în loc de αὔος = uscat -ă. la Isihie.

ἄδάυτην = chinavar. La Isihie.

ἄδεε (din ἀδέω?) = grăbește-te. la Isihie.

ἀδδεής -έος. ὁ.ή. τὸ -δεές și ἀδεής (din δέος și a. tăgăd:) = fără frică, fără grijă fără temere nefricos nefricoasă. La Homer și Tucidid.

ἀδδηκότες, ?ι în loc de ἀδηκότες din ἀδέω = osteniți strudiți obosiți.

ἀδδηλος -ου. ὁ = sân. La Isihie.

ἀδδην și ἄδην și ἄδην, și ἄδαιτον din ἀδέω = destul, îndestul, dajuns, de prisos prea mult peste saț prea sătul. Iar ἄδην, din δέος și a. tăgăd:) = înseamnă fără frică. La Isihie.

ἀδδηφάγα = foarte mari și săvârșite. La Barin.

ἀδδηφαγέω -ῶ și ἀδηφαγέω (din ἄδδην, φάγω) = lăcomesc mă lăcomesc mănânc peste saț.

ἀδδηφαγία -ας. ἡ și ἀδηφαγία = lăcomie la mănăncare piste (peste) saț.

ἀδδηφάγος -ου. ὁ.ή și ἀδηφάγος (din ἄδδην φάγομαι) = lacom -ă legumareț -ă mănăncios mănăncioasă. „ἵππος ἀδηφάγος = cal bun de ham. La Isocrat și Elian.

ἄδδιξ -χος. ὁ și ἄδδιξις = o măsură ca de patru ocă. La Aristofan.

ἄδδιξις -εως. ὁ vezi ἄδδιξ.

ἄδδουσιν = mănănc peste saț mănăncă până dă din ei. La Barin.

DSC verso

ἄδε în loc de ἴδε din ἀδέω.

ἄδε καὶ αὐτά în loc de ἴδοὺ καὶ αὐτή = după limba doricească iată și ia. La Screevelie.

ἀδεάζω = strig, țip, plâng mă vaiet. La Isihie.

ἀδεές vezi ἀδδεής.

ἀδεέστερος -ρα -ρον din ἀδεής = fără frică, adică mai ne-fricos nefricoasă. La Gheorghe.

ἀδέεστος. ὁ = fără nici o lipsă. La Screevelie.

ἀδεέω -ῶ = nu mie frică. La Barin și Gheorghe.

ἀδεής -εός. ὁ.ή vezi ἀδδεής.

ἀδεής -εός. ὁ ἢ ἀδέκτος (din δεομαι ἢ a. tăgăd:) = cel ce n-are trebuință de nimic fără trebuință ἢ fără nici o lipsă.

ἀδέηκτος -του. ὁ.ή vezi ἀδεής.

ἀδε? în loc de ἠδ? din ἠδὺς după limba doricească.

ἄδει = laudă slăvește sau se întristează. La Barin.

ἄδει (din ἀδέω = întristează sau se întristează. La Barin, Isihie, ἢ Gheorghe.

ἄδεια -ας. ἢ în loc de ἠδεῖα = dulce după limba doric.

ἄδεια -ας.ή (din ἀδεής = nefricos netemere ἢ slobozenie. „ἢ δε' ἄδεια ἀναισχυτίου ἐνέκε = lar slobozenia au adus obrăznicie. La Platon. „δεύ ἐχω ἄδειαν = dau slobozenie voie volnicie volnicesc. „δεὺ ἐχω ἄδειαν = n-am voie, n-am slobozenie. „γράμμα ἀδείας = volnicie carte de slobozenie.

ἀδειάζομαι vezi ἀδειάζω.

ἀδειάζω = deșert scurg sec ἀδειάζομαι = mă deșert, mă scurg

DSC 5903

mă sec.

ἀδειάς sau ἀδει?άς = grătar. La Isihie.

ἀδείασις -εως. ἢ = deșertare scurgere.

ἀδείασμα -τος. τό = deșărtură scurgătură secătură.

ἀδειεῖ = întristează. La Barin.

ἀδεής în loc de ἀδεής = fără frică.

ἀδείης = căd: necuit: din ἄδεια.

ἄδεικτος -του. ὁ.ή (din δείκω, ἢ a. tăgăd:) = nearătat -ă nevăzut -ă. La Fochilid.

ἀδείλκτος -του. ὁ.ή poate că ἀδήλκτος = zdravăn -ă nevătămat -ă sănătos sănătoasă. La Isihie.

ἄδειλον -ου. τό = netrebnic de nimic prost. La Isihie.

ἄδείμαντος -του. ὁ.ή̄ și ἄδειμος (din δειμαίνω, δεῖμα, și a. tăgăd:) = fără frică, fără temere nefricos nefricoasă. La Isihie.

ἄδειμάντως = fără frică fără temere.

ἄδειμος -ου. ὁ.ή̄ vezi ἄδείμαντος.

ἄδεῖν = a urma altuia a merge a se ținea după altul. La Isihie.

ἄδεινείη -ης. ἡ̄ = neștiință neștiință de carte de învățatură. La Isihie.

ἄδειος -ου. ὁ. εἶα. εἶον = sec seacă deșert deșartă neîncărcat -ă neînsărcinat -ă. Iar Ciprioții cu acest cuvânt înțeleg spurcat -ă. la Barin și Gheorghe. Și fără frică nefricos nefricoasă. La Barin.

ἄδειπνα vezi ἄδειπνος.

ἄδειπνος ου. ὁ.ή̄ (din δεῖπνον și a. tăgăd:) = necinat -ă fără cină.

ἄδείπνως și ἄδειπνα = nemâncate fără cină.

ἄδειρεν în loc de ἔδειρεν din δέρω. La Isihie.

ἄδεισια = netemere. La Etimologicon.

ἄδειςισαιμονια -ας. ἡ̄ (din δεισισαιμονία și a. tăgăd:) = nesfială

DSC verso

de Dumnezeu. La Hipocrat.

ἄδείς vezi ἄδων.

ἄδειςιδαιμόνως = fără sfială de Dumnezeu. La Climent.

ἄδειςιδάιμων -ονος. ὁ.ή̄ = cel cea fără frică de Dumnezeu. La Climent.

ἄδειτον -ου. τό = rău cumplit și nevăzut neștiut necunoscut. La Isihie.

ἄδέκαστος -ου. ὁ.ή̄ (din δεκάζω și a tăgăd:) = nemituit -ă.

ἀδελφιδέος, și după scurtare ἀδελφιδουῖς. ὁ și ἀδελφιδός = nepot de frate sau de soră strănepot de frate de soră.

ἀδελφιδῆ -ῆς. ἡ = nepoată de soră sau de frate și strănepoată de soră de frate. La Xenofon.

ἀδελφίδιον -ου. τό = frățior.

ἀδελφιδός -οῦ. ὁ = frățior. La Biblie. Vezi și ἀδελφιδέος.

ἀδελφιζία -ας. ἡ vezi ἀδελφιξία.

ἀδελφίζομαι vezi ἀδελφίζω.

ἀδελφίζω = înfrățesc ἀδελφίζομαι = mă înfrățesc cu oarecine îl am ca un frate. La Isocrat.

ἀδελφικός -κή -κόν = frățesc frățească de frate deopotrivă de casă rudă.

ἀδελφικῶς = frățește ca frații ca o rudă ca un om de casă.

ἀδελφιξία -ας. ἡ și ἀδελφιυία = soțietate frăție. La Etimologicon.

ἀδέλφιξις -εως. ἡ = frăție rudenie asemănare. La Hipocrat.

ἀδέλφιος. ὁ = nume însușit

ἀδελφίος vezi ἀδελφειὸς.

ἀδελφίσμενον -ου. τό = de frate

ἀδελφωζωΐ -ας. ἡ (din ἀδελφός, ζωή) = viețuire petrecere împreună cu frații viață de frați.

ἀδελφόθειος -ὸ (din ἀδελφός, θεῖος) = unchi frate cu tata. La

DSC verso

Gheorghe.

ἀδελφόθεν = de la frate.

ἀδελφόθεος -ου. ὁ (din ἀδελφός, Θεός) = frate cu Dumnezeu fratele Domnului fratele lui Hristos, Apostolul Iacob.

ἀδελφόθερος -ου. ὁ = unchi, frate cu tata. La Screvelie, și Polidevc.

ἀδελφοὶ γνήσιοι = frați buni după leghe.

ἀδελφοὶ δίδυμοι -ὀμόπαιδει = frați gemeni.

ἀδελφοὶ ὀμοπάτριοι -ὀμοπάτορες = frați buni de tată, și vitregi de mamă.

ἀδελφοὶ ὀμομήτριοι ὀμομήτορες -ὀμογάλακτοι -ὀμογάστριοι -ὀμογάστορες -ὀμόγνιοι = frați buni de mamă, și vitregi de tată.

ἀδελφόκτενος vezi ἀδελφόκτονος.

ἀδελφοκτονέω -ῶ (din ἀδελφός și κτείνω) = ucig omor pe frate pe sor (soră).

ἀδελφοκτονία -ας. ἡ = ucidere de frate de soră fratucidere.

ἀδελφοκτόνος -ου. ὁ.ἡ și ἀδελφόκτενος = ucigaș -ă ucigător ucigătoare de frate de sor (soră). Fratucidere.

ἀδελφόκτονος -ου. ὁ.ἡ = ucis -ă de frate de soră.

ἀδελφόμεξ -ιγος. ὁ.ἡ (din ἀδελφοί, μίγνυμι) = căzâlbăș -ă de frate de soră.

ἀδελφομιξία -ας. ἡ (din ἀδελφόμεξ) = căzâlbășie de frați de surori.

ἀδελφοφονία -ας. ἡ (din ἀδελφοφόνος) = ucidere de frate de (sor) soră.

ἀδελφοφόνος -ου. ὁ (din ἀδελφός, φόνος) = ucigaș -ă de frate de sor (soră).

ἀδελφόπαις -δος. ὁ.ἡ (din ἀδελφός, παῖς) = nepot nepoată de frate

DSC 05905

de soră. La Cuma și Eustatie.

ἀδελφοποιέω -ῶ (din ἀδελφός, ποιῶ) = înfrățesc.

ἀδελφοποιία -ας. ἡ = înfrăție înfrățeală.

ἀδελφοποιός -οῦ. ὁ.ἡ = înfrățitor înfrățitoare. La Licofron.

ἀδελφοπρογόνια -ων. τά ἔτι ἀδελφοπρογονοί (din ἀδελφός, πρό) = frați vitregi surori vitrege.

ἀδελφοπρογονοί -ῶν. οἱ vezi ἀδελφοπρογόνια.

ἀδελφός ἔν τοῦ ἀδελφός, după limba Eolicească.

ἀδελφός -φή ἔτι ἀδελφείος, ἀδελφίος ἔτι ἀδελφός (din ἄμα, δελφύς) = frate brat bădiță. Iar ca un nume adăugat se zice pentru câte lucruri sunt deopotrivă ἔti ἔndoite. Cum „χεῖρέτε, καὶ πόδε, καὶ ὀφθαλμῶ, καὶ τ ἄλλα ὅσα ἀδελφά ἔφουσεῦ ἀνθρώποις = mâini, picioare) ἔti ochi, ἔti câte altele deopotrivă ἔti cu soț au lăsat oamenilor. La Xenofon. ἔti „ὄξεα, δρυμέα, καὶ στρυφνά, καὶ τὰ τούτων ἀδελφά = acre, iute, ἔti oțete etc. La Ieron. „ἀδελφός πρεσβύτερος = nene: frate mai mare.

ἀδελφός πρεσβύτερος vezi ἀδελφός.

ἀδελφοσύνη -ης. ἡ = frăție.

ἀδελφότης -τος. ἡ ἔti ἀδελφάτον, ἀδελφατρία = frăție frățească viață petrecere ἔn mănăstire viață călugărească.

ἀδελφου?? = frățior neică neicușor.

ἀδεμά = cuvânt criticesc ce ἔnseamnă când. La Barin.

ἀδέματος -του. ὁ.ἡ = fără trup cuvânt doricesc. ἀδέματονχὴν = suflet fără trup afară din trup. La Teocrit.

ἀδέμεν ἔn τοῦ ἄδειν după limba Ionicească.

ἄδέμνιος -ου. ὁ.ἡ (din δέμνιον ἔti a. tăgăd:) = fără pat, fără

DSC verso.

așternut. La Orian.

ἄδεν, ἔn τοῦ ἦδεν = i-au plăcut.

ἀδένδρεος -ου. ὁ.ἡ la Orian. Vezi ἄδενδρος.

ἄδενδρον -ου.τό vezi ἄδενδρος.

ἄδενδρος -ου. ὁ.ῆ. ἢ ἄδένδρεος (din δένδρον și a tăgăd:) = fără copaci fără pomi. La Strabon. „τὸ ἄδενδρον = coajă de rodie. La Barin și Gheorghe.

ἄδενες -ων. οθ din ἀδήν.

ἄδείη -ης. ῆ = flioartă gureșă. La Barin și Gheorghe.

ἄδενοειδής -εός. ὁ.ῆ. (din ἀδήν, εἶδος?) = ca gălca în chipul gălcii.

ἄδενώδης -εος. ὁ.ῆ. (din ἀδήν) = gălcos gălcoasă cu gălci.

ἄδέξιος -ου. ὁ.ῆ. = nedestoinic -ă neîndemânatic -ă neîndeletnic -ă.

ἄδεξιότως = fără dare de mână fără urare.

ἄδεομαι, și ἀδεῶ = mi se pleacă mi-e scârbă. La Gheorghe.

ἄδεόν -οῦ. Τό = nebiruit nevăzut și ἀδεὸς = nevăzut. La Isihie. Barin și Gheorghe.

ἄδεός -οῦ. ὁ vezi ἀδεόν.

ἄδερ = nume însușit

ἄδερβός = nume însușit

ἄδερκός -τό vezi ἀδερκής

ἄδερκής -εός. ὁ.ῆ. τὸ -κες sau ἄδεκτος, și ἀδρακής (din δέρκομαι și a. tăgăd:) = cel ce ceea ce nu vede și nevăzut -ă întunecat -ă. la Sofocli și Isihie.

ἄδερκτος -ου. ὁ.ῆ. vezi ἀδερκής.

ἄδέρκτως = pe nevăzute.

DSC 5906

ἄδέρκων = un oraș în Iviria.

ἄδέρματος -ου. ὁ.ῆ. vezi ἄδερμον.

ἄδερμων și ἀδέρματος = fără piele. La Sofocli.

ἄδες -ων. Θ = picere sau fără gust. La Isihie.

ἄδές, în loc de δαψλές = după limba doricească. Îndestulare bilșiugare. La Screvelie.

ἄδέσμιος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -ιον sau ἄδεσμος (din δεσμός și a. tăgăd:) = nelegat -ă fără legături. La Tucidid. „φυλάκη ἄδεσμος = închisoare fără legături, în care umblă slobod.

ἄδεσμος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -σμον vezi ἄδέσμιος.

ἄδέκθοτεία -ας. ἡ și τὸ ἀδέκοτον (din ἀδέκθοτος) = nestăpânire.

ἀδέκθοτος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -τον (din δεκθότης și a. tăgăd:) = fără stăpân -ă slobod -ă. „ἀδέκθότος λόγος = vorbă neștiută de cine s-au zis. „ἀδέκθοτος τόπος = vacanță sau vacant.

ἀδεκθὸτως = fără stăpân -ă fără stăpânire.

ἄδεται = se zice, se vorbește se străgănește și se umple, ostenește. La Barin.

ἄδετος -ου. ὁ.ἡ (din δετός, δέω și a. tăgăd:) = nelegat -ă.

ἀδεύκτος -ου. ὁ.ἡ și ἄδευτος, ἀδευτόν din δεύω, δευέω = moio (a înmuia) și a. tăgăd: = cumplit -ă neargăsit -ă. Iar din δέω = (am trebuință) înseamnă netrebuincios netrebuincioasă. La Isihie și Etimologicon.

ἀδευκῆς -εός. ὁ.ἡ din δεύκος și a. tăgăd: = amar -ă. la Apolonie. Și după asemănare cumplit-ă. la Homer. Iar din δέκω (primesc) = nenădăjduit -ă. la Eustatie.

DSC verso

„necunoscut -ă nepomenit -ă. la Barin și Gheorghe. „ἀδευκές = fără frică, și grețos grețoasă fără gust. După asemănare. La Barin.

ἀδεύμεθα după limba doricească, în loc de ἀδεύμεθα, din ἀδέομαι -οῦμαι = mi se pleacă mie scârbă. La Barin și Gheorghe.

ἄδευτος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -τον vezi ἀδεύκτος = și neudat -ă neumezit -ă. la Cuma.

ἀδέχαστος în loc de ἀδέκαστος, din δέχομαι și a. tăgăd: la Celios.

ἀδέπητον (din ἔψω, δεψῶ, δεψήσω) = crud nefript necopt nefiert. La Etimologicon.

ἀδέω -ῶ = deopotrivă la înțelegere cu ἀνδάνω = îi plac. La Homer și Isiod.

ἀδέω -ῶ (din ἄδω) = mie greață de sătul ce sunt. La Homer. Uni au zis și ἀδάω în loc de ἀδεω = precum se face dovadă din ἀδαῖος. Iar la Isihie și Suida se găsește și ἀδέω, tot într-această înțelegere. Așa sau zis ἄκτος, ἄτος și ἄάω, ἄω, ἄδω = mă satur. „ἀδεώ și ἀδάω tot o înțelegere are cu ἀσσάομαι, și ἀσαίνω din ἄση și ἀδημονεῶ = mă necăjesc, se face din ἀδεῶ ἀδημός, ἀδήμων = adică necăjit săturat, după asemănare și supărat, cu necazuri. Dintr-acestea se face și ἄδην = îndestul, deajuns prea mult. Vezi și ἄάω.

ἀδεῶς, din δέος, ἀδείης = fără frică fără grijă fără temere. Iar din δεομαι = fără lipsă, adică înbilșiugare (îmbelșiugare) și bilșiug (belșiug). Cu înbilșiugare cu înbilșiug.

ἄδη -ης. ἡ și ἀδή în loc de ἄδος = saț. La Homer.

ἄδῆ = cu acest cuvânt Macedonii numesc pe cer. La Isihie.

ἄδηεν = se vor mira. La Barin.

ἀδηίος -ου. ὁ.ἡ vezi ἀδαίος la Sofocli, unde se găsește ἀδῆον în

DSC 5907

leală neodihnă, neastâmpărare. La Isihie și Suida.

ἀδημονιάω -ῶ vezi ἀδημονέω.

ἀδημονίη -ης. ἡ = minune. La Barin și Etimologicon.

ἀδημος -ου. ὁ.ἡ (din δῆμος și a. tăgăd:) = cel departe de țara lui de obștea sa. La Isihie.

ἀδημός vezi ἀδήμων.

ἀδημοσίευτος -του. ὁ.ή. τὸ -τον (din δημοσιεύω și a. tăgăd:) = necunoscut -ă obștii la obște. La Gură de Aur.

ἀδημοσύνη -ης. ἡ la Dimocrit. Vezi ἀδημονία.

ἀδήμων -ονος. ὁ.ή și ἀδημός = necăjit -ă supărat -ă ofilit -ă cu necazuri cu nevoi plină de grijă de necazuri de nevoi. Evstatie scoate acest cuvânt din ἄδος = saț dar mai bine ar fi din ἀδέω, ἀδάω, ἀδήσω, ἀδημός, ἀδήμων de aceea și ἀδημονέω = are înțelegere întocmai ca ἀδέω, ἀσαίνω și ἀσάομαι și Isihie din ἀδημός scoate ἀδημέω.

ἄδην, ἄδην vezi ἄδδην.

ἄδην (din ἀνδάνω) = cu bucurie cu veselie cu dulceață. La Isihie.

ἀδὴν -ένος. ὁ.ή = gâlcă ἀδένες = gâlci umflături, și mai ales la gât. La Polidevc și Hipocrat.

ἀδηνές -έος. τό vezi ἀδηνής.

ἀδηνέως vezi ἀδηνής.

ἀδηνής -έος. ὁ.ή. το -νές ἀδηνεώς = fără răutate fără vicleșug (vicleșug) vezi și δῆνος.

ἀδηνία -ας. ἡ = neștiință necunoștință necercare. La Isihie.

ἀδηξη?σαι = a scărpină. La Barin și Gheorghe.

ἀδῆος vezi ἀδηίος.

ἄδηρις. ὁ.ή (din δῆρις și a. tăgăd:) = fără gâlceavă. Fără sfadă.

DSC verso

La Epigramate.

ἀδηρίτην vezi ἀδήριτος.

ἀδήριτος -ου. ὁ.ή. τὸ -τον și ἀδηρίτην (din δηρίω și a. tăgăd:) = cel pentru care nu s-au făcut sfadă gâlceavă. La Eshil. Și cel pe care nu-l poate birui cu sfada. La Homer.

ἀδηρίτως = fără sfadă fără gălceavă.

ἄδης -ου. ὁ ἔστι ἀΐδης αΐδας αΐδωνεύς din ἴδω, ἴδης ἔστι cu a. tăgăd: ἀΐδης = La Etimologicon. Pluton dumnezeul morților și iadul, locuința morților și locul spre pedeapsa spre munca păcătoșilor. „Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' ἀΐδης ἐνεροισιν ἀνάσσω = Zeus și eu, și al treilea iadul, cel ce stăpânește pre morți. La Homer. Și moartea cum „φόνιος ἀΐδασμε καθέλοι = moartea prinucidere mă doboară. La Sofocli. Că ἄδης se trage din αΐδής = (nevăzut) se face dovadă și din ἀΐδος νυκή = căciulița iadului, ceea ce ne aduce întunecăciune, care numai la Pluton privește.

ἀδής -εός. ὁ.ή. τό -δές în loc de ἀδής -δές = grețos grețoasă fără gust. La Isihie.

ἀδῆσαι din ἀδέω.

ἀδήσειε = se va necăji.

ἀδήσεις = vei plăcea.

ἄδησις -ιδος. ἡ. Αθ ἀδησίδες = niște călugărițe la Argos. La Isihie.

ἀδηφαγέω ἀδηφαγία, ἀδηφάγος vezi ἀδδηφαγέω etc.

ἀδήωτος -του. ὁ.ή (din δηώω și a. tăgăd:) la Xenofon. Vezi αδαίτος ἄ δία, în loc de δία.

ἀδιά -ᾶς. ἡ = vatră și jertfelnic. La Isihie. Și întristare necaz și în loc de ἀηδία = greață. La Screevelie.

DSC 05908.

ἀδιάβατος -του. ὁ.ή. τό -τον (din διαβατός și a. tăgăd:) = cel nedespărțit de altul. Cum „ἀδιάβατα σκέλη = craci nedespărțiți. „Și cel pe care nu poate trece oarecine. Cum „ἀδιάβατος ποταμός = apa ce nu o putem trece. La Xenofon. Vezi și διαβαίνω.

ἀδιαβηνή -ῆς. ἡ = o țară lângă Mesopotamia. La Barin.

ἀδιάβλητος -ου. ὁ.ἡ. τό -τον ἀδιαβλήτως = =
nepârât -ă nedefăimat -ă. La Aristotel se găsește
acest cuvânt înclinat cu μύνιμος = și se vede că
înseamnă neschimbat.

ἀδιαβλήτως vezi ἀδιαβλητος.

ἀδιαβόλητος -του. ὁ.ἡ. τον = cel ce ceea ce nu
defaimă nu pârăște. La Gheorghe.

ἀδιάγλυπτος -ου. ὁ.ἡ. τό -πτον și ἀδιάγλυφτος (din
διαγλύφω și a. tăgăd:) = nescobit -ă necioplit -ă. la
Cuma.

ἀδιάγζυφτος -του. ὁ.ἡ. τὸ -φτον vezi ἀδιάγλυπτος.

ἀδιάγνωστος -ου. ὁ.ἡ. τό -στον (din διαγνώω,
διαγνώω?ω și a. tăgăd:) = cel ce ceea ce cu anevoie
se cunoaște se deosebește necunoscut -ă.

ἀδιαγνώστως = pe necunoscute necunoscând.

ἀδιάδοχος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -χον ἀδιαδύχως (din
διαδοχή și a. tăgăd:) = fără trecere de la unul la altul
prin schimbare neschimbat -ă necurmat -ă neîncetat
-ă neconținut -ă. La Sf. Grigorie.

ἀδιαδύχως vezi ἀδιάδοχος.

ἀδιάδραστος -ου. ὁ.ἡ. τό -στον ἀδιαδράστως (din
διαδιδράσκω și a. tăgăd:) = neapărat -ă cel de care
nu poate scăpa fugi oarecine. La Climent.

DSC verso

ἀδιαδράστως vezi ἀδιάδραστος.

ἀδιάζευκτα vezi ἀδιάζευκτος?.

ἀδιάζευκτος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -κτον, τως. τα (din
διαζεύγνυμαι, διαζευκτός și a. tăgăd:) = nedespărțit
-ă ne deosebit -ă. la Cuma.

ἀδιαζεύκτως vezi ἀδιάζευκτος.

ἀδιάθετος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -τον (din διατήθημι și a.
tăgăd:) = neorânduit -ă. La Plutarh. Fără diată.

ἀδιαθέτως = fără orânduială fără diată.

ἀδιαίρεσία -ας. ἡ (din ἀδιάιρετος) = neîmpărțire neîmpărțeală nedespărțire nedespărțeală.

ἀδιάιρετος -του. ὁ.ἡ. τό -τον ἀδιαίρετως (din διαίρετός și a. tăgăd:) = neîmpărțit -ă nedespărțit -ă. la Aristotel.

ἀδιαίρετως vezi ἀδιαίρετος.

ἀδιάιτητος -του. τὸ -τον (din διαίτη și a. tăgăd:) = mojić -ă prost proastă fără creștere. La Suida.

ἀδιατηλειστος -ου. ὁ.ἡ. τό -στον (din διακλείω și a. tăgăd:) = neînchis -ă nepoprit -ă.

ἀδιακόνητος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -τον τως (din διακονέω și a. tăgăd:) = fără slugă fără următor lui.

ἀδιακονήτως vezi ἀδιακόνητος.

ἀδιακόνιστος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -στον = nevătămat -ă nerânit -ă neîmpuns -ă. La Isihie. Vezi și διακονίς.

ἀδιάκοπος -ου. ὁ.ἡ. τό -πον din διακόπτω și a. tăgăd:) = netăiat -ă nedeosebit -ă nedespărțit -ă neconținut -ă nelipsit -ă necurmat -ă neprecurmat -ă neîncetat -ă neosteit -ă. La Isihie și Evstatie.

ἀδιακόπως = napristan mereu neconținut nelipsit necurmat neprecurmat neîncetat neosteit pururi a pururi.

DSC 05909

de-a pururi în toată vremea piste toată vremea.

ἀδιακόσμητος -του. ὁ.ἡ. τό -τον ἀδιασκοσμήτως (din διακοσμέω, și a. tăgăd:) ne împodobiť-ă ne dichisit-ă. la Dionisie Alicarnasefs.

ἀδιακρισία -ας. ἡ și ἀκρισία tot o înțelegere au. La Suida. vezi ἀκρισία = impertinență, indiscreție, adiacrisie?

ἀδιάκριτος -του. ὁ.ἡ. τὸ -τον ἀδιακρίτως (din δισκρίνω și a. tăgăd:) = cel ce ceea ce nu se deosebește nu se cunoaște unul de altul și fără deosebire, fără alegere, fără socotință fără înțelegere

fără judecată, indiscret, impertinent nehotărât -ă fără hotărâre. Vezi διακρίνω.

ἀδιακρίτως vezi ἀδιάκριτος.

ἀδιαλάλητος -του. ὁ.ή. τό -τον. τως (din διαλῶ și a. tăgăd:) = nevestit -ă nepropovăduit -ă nepublicuit -ă nepublicarisit -ă. la Gheorghe.

ἀδιαλαλήτως vezi ἀδιαλάλητος.

ἀδιάελιπτος -του. ὁ.ή.τό -πτον. πτως (din διαλείπω și a. tăgăd:) = nelipsit -ă napristan neconținut -ă neîncetat -ă necurmat -ă neprecurmat -ă neosteit -ă mereu pururi a pururea de-a pururi totdeauna în toată vremea piste toată vremea. La Diodor Siceliot.

ἀδιαλεί vezi ἀδιάλειπτος.

ἀδιάλεκτος -του. ὁ.ή. τό. -τον (din διαλέγομαι și a. tăgăd:) = nevorbitor nevorbitoare fără vorbă tăcut -ă.

ἀδιάλλεκτος -του. ὁ.ή. τό -κτον. κτος (din διαλλάκτω și a. tăgăd:) = neîmblânzit -ă neîmpăcat -ă cel ce ceea ce nu se împracă neîmpăciuit- ă neînvoit -ă. La Dimosten ne mprietenit.

ἀδιαλλάκτως vezi ἀδιάλλακτος.

DSC verso

ἀδιλυτος -του. ὁ.ή. τό -τον. τως (din διαλύω și a. tăgăd:) = nedeosebit -ă nedespărțit -ă ne desfăcut -ă netopit -ă.

ἀδιαλώβητος -του. ὁ.ή. τό -τον (din λοβάο, διά și a. tăgăd:) = nevătămat -ă nestricat -ă. La Sf. Chiril.

ἀδιαμέριστος -στου. ὁ.ή. τό -στον. στως (din διαμερίζω, și a. tăgăd:) = neîmpărțit -ă. la Apolodor.

ἀδιαμερίστως vezi ἀδιαμέριστοι.

ἀδιανέμητος -του. ὁ.ή. τό -τον (din διανέμω și a. tăgăd:) = neîmpărțit -ă.

ἀδιανόδον = prilej îndelungat. La Barin.

ἀδιανόητος -του. ὁ.ῆ. το -τον. τως (din διανοέω și a. tăgăd:) = neînțeleș neînțeleasă ceea ce nu poate pricepe înțelege oarecine anevoie a se înțelege și fără înțelegere fără socotință nebun -ă. La Polivie.

ἀδιανοητως vezi ἀδιανόητος.

ἀδίαντον -ου. τό (din δινίνω, și a. tăgăd:) = o buruiiană ce se numește părul fetei mișale părul Afroditei, La Dioscorid și Elian.

ἀδίαντος -του. ὁ.ῆ. τό -τον (din διαίνω și a. tăgăd:) = neudat -ă nejilăvit -ă fără umezeală fără reveneală uscat -ă. Iar la Pindar se găsește „σθένος ἀδίαντον = putere tare după asemănare, căci cel uscat, tare este.

ἀδιαίτρυπα vezi ἀδιατρόπως „ἀδιαυτροπία = nerușinare.

ἀδιαύτροπος -ου. ὁ.ῆ. = nerușinat -ă fără rușine obraznic -ă din τρόπος, διὰ și a. tăgăd:

ἀδιάνυτος -του. ὁ.ῆ. τό -τον (din διανύω și a. tăgăd:) = ce nu poate săvârși cineva ne săvârșit -ă.

ἀδιάνυστος -ου. ὁ.ῆ. τό -στον. στως (din διαπαθω și a. tăgăd:) = neastâmpărat -ă, adică neastâmpărat -ă. Iar din διαπαθῶμαι = necontentit -ă neîncetat -ă necurmat -ă neosteit -ă neprecurmat -ă nelipsit -ă napristan.

DSC 05910

mereu pururi a pururi totdeauna. La Polivie.

1.ἀδιαυτροπία -ας. ῆ (din ἀδιαίτροπος) = obrăznicie nerușinare πόφυτω εἰς ἀδιαυτροπίαν = îmi puiu pun poalele în cap.

1.ἀδιατρόπως ἀδιάτροπα = obrăznicie cu obrăznicie fără rușine.

2.ἀδιαπάστως vezi ἀδιάπαστος.

ἀδιάπλαστος -στου. ὁ.ή. τό. στον (din διαπλάσσω și a. tăgăd:) = neînchipuit -ă neînformat -ă nelucrat -ă.

ἀδιαπλήτως = neapropiat. La Barin și Gheorghe.

ἀδιαπνευστία -ας. ἡ = nerăsuflare. La Paladie.

ἀδιάπνευστος -στου. ὁ.ή. τό -στον (din διαπνέω, și a. tăgăd) = nerăsuflat -ă. La Iamvliu.

ἀδιαπνεύστως = pe nerăsuflate.

ἀδιάπταιστος -στου. ὁ.ὐ (din παταίω, δια' și a. tăgăd:) cu ἀδιάπτωτος tot o înțelegere are. La Ieroclea. Vezi ἀδιάπτωτος.

ἀδιαπτα? -ας. ἡ (din πτώσις, δια' și a. tăgăd☺ = negreșeală. La Hipocrat.

ἀδιάπτωτος -του. ὁ.ή. τό -πτωτον πτώτως și ἀδιάπταιστος (din διαπίπτω și a. tăgăd:) = negreșit -ă neclintit -ă. la Polivie.

ἀδιαπτώτως vezi ἀδιάπτωτος.

ἀδιάσθρος -ου. ὁ.ή. la Aristotel. Cu îndoială însă. Și poate că tot o înțelegere are cu ἀδιάρθρωτος.

ἀδιάρθρωτος -του. ὁ.ή. τό -τον. θρώτως (din διαθρύω, și a. tăgăd:) = fără începuturi. La Aristotel.

ἀδιασθρώτως vezi ἀδιάρθρωτος.

ἀδιλακρρηκτος -του. ὁ.ή. τό -κτον. κτως (din διαρρηκτός și a. tăgăd:) = nespert -ă nerupt -ă nestruciat -ă.

DSC verso

ἀδιάρρίπιστος -ου. ὁ.ή (din διαρρίπίζω și a. tăgăd:) = neapărat -ă. la Isihie.

ἀδιάρροια. ἡ și ἀδιάρροίη (din διαρρέω și a. tăgăd:) = conținerea popreală precurmarea încetarea celor curgătoare și patimă când se închide omul, și nu poate iși în poiană.

ἀδιάρροίη vezi ἀδιάρροια.

ἀδιάσειστος. ὁ.ἦ. τὸ -στον (din διασείω și a. tăgăd:) = neclintit -ă nemișcat -ă.

ἀδιασκεδαστος. ὁ.ἦ. τὸ -στον (din διασκεδάννυμι și a. tăgăd:) = nerisipit -ă însă cu îndoială.

ἀδιάσκευος. ὁ.ἦ. τό -ον (din σκεύη, δια' și a. tăgăd:) = negătit -ă nedichisit -ă neîmpodobit -ă. la Suida.

ἀδιασκόρπιστος. ὁ.ἦ. τὸ -στον (din διασκορπίζω și a. tăgăd:) = nerisipit -ă.

ἀδιάκθαστος. ὁ.ἦ. τὸ -στον. στως (din διακθάω și a. tăgăd:) = nedespărțit -ă nedeosebit -ă nerisipit -ă. La Xenofon.

ἀδιάστακτος. ὁ.ἦ. τὸ -κτον = neîndoit -ă fără îndoială. La troparele bisericești.

ἀδιαστάκτως = cu ne îndoială. La troparele bisericești.

ἀδιάστατος. ὁ.ἦ. τὸ -στον. τως (din διάστηρα și a. tăgăd:) = fără depărtare fără împotrivire. La Plutarh.) nedeosebit -ă fără nici o întindere neschimbat -ă. La troparele bisericești.

ἀδιαστίκτως = fără semne fără deosebire încurcat. La Gheorghe.

ἀδιάστολος. ὁ.ἦ. λως. (din διαστ'ρλλω și a. tăgăd:) = fără deosebire încurcat -ă întunecat -ă. La Porfirie.

ἀδιάστροφος. ὁ.ἦ. τὸ -φον (din διαστρέφω și a. tăgăd:) = nu pocit -ă nu schimonisit -ă nu strâmb -ă ci curat -ă drept dreaptă. „ἀδιάστροφος ὀφθαλμός = ochi curat.

ἀδιαστροφήως = fără schimonisitură schimonoseală fără pocitură.

DSC 5911

ἀδιάσχιστος. ὁ.ἦ. τὸ -στον στως din διασχίζω și a. tăgăd:) = nesfâșiat -ă nerupt -ă nespintecat -ă.

ἀδιάτακτος -ὁ.ἡ. τὸ -κτον. κτως (din διατάττω, și a. tăgăd:) = fără orânduială fără regulă. La Dionisie Alicarnasefs. Cel ce nu stă la rânduială cel ce nu-și păzește rîndul. La Polivie.

ἀδιατίμητος. ὁ.ἡ. τὸ -τον = neprețuit -ă de mare preț fără preț. La Gheorghe.

ἀδιάτμητος. ὁ.ἡ. τὸ -τον și ἀδιάτομος (din διατέμνω și a. tăgăd:) = netăiat -ă în două neîmpărțit -ă.

ἀδιάτομος. ὁ.ἡ. τὸ -μον vezi ἀδιάτμητος.

ἀδιάτρεπτος. ὁ.ἡ. τὸ -πτον (din διατρέπω. și a. tăgăd:) = spre cele bune însemnează neschimbat -ă adică statornic -ă. Iar spre cele rele, pizmătăreț -ă pizmătăreț -ă îndărătnic -ă.

ἀδιατρέπτως = spre cele bune, înseamnă, cu neschimbare cu statornicie iar spre cele rele, cu îndărătnicie.

ἀδιατρεψία. ἡ (din διατρέπω și a. tăgăd:) = spre cele bune, înseamnă ne schimbare, adică statornicie iar spre cele rele, îndărătnicie.

ἀδιατύπτος. ὁ.ἡ. τὸ -τον (din διατυπώ, și a. tăgăd:) = fără chip neînchipuit -ă neînformat -ă.

ἀδιαυθέντευτος. ὁ.ἡ. τὸ -τον. τως (din διαυθεντεύω, și a. tăgăd:) = neocrotit -ă neapărat -ă neajutat -ă.

ἀδιαφθαρία. ἡ vezi ἀδιαφθαρεύα.

ἀδιαφθαρεύα. ἡ și ἀδιαφθαρία, ἀδιάφθορία (din διαφθείρω și a. tăgăd:) = nestrăciune nemituire.

ἀδιάφθαρτος. ὁ.ἡ. τὸ -τον și ἀδιάφθορος = nestrăcat -ă nemituit -ă.

ἀδιαφθορία. ἡ vezi ἀδιαφθαρεύα.

ἀδιάφθορος. ὁ.ἡ. τὸ -ρον La Dimosten. Vezi ἀδιάφθαρτος.

ἀδιαφθόρως = fără străciune fără mită.

ἀδιαφορέω -ῶ (din ἀδιάφορος) = num-i pasă nu rărtinesc nimunua, (nimănuia)

DSC **verso**

adică nu țin parte cuiva. Nu îngrijesc de nimic.

ἀδιαφορητικός, κή, κόν și ἀδιάφορος = neprimitor neprimitoare. La Arianos. τὸ ἀδιαφορητικόν în loc de ἡ ἀδιαφορία vezi aceasta.

ἀδιαφόρητος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -τον ἀδιαφόρητος κεφαλή = cap care nu se nădușește. La Cuma.

ἀδιαφορία. ἡ și τὸ ἀδιαφορητικόν = nepărtinire neîngrijire nebăgare în seamă indiferență.

ἀδιάφορος. ὁ.ἡ. τὸ -ρον și ἀδιαφορητικός (din διάφορος și a. tăgăd:) = adiavin la lucruri înseamnă, deopotrivă. Iar la obraze înseamnă pe cel ce ceea ce nu face nici o deosebire lucrurilor, ci toate le are deopotrivă indiferent și nepărtinitor nepărtinitoare inebăgător în seamă. La Aristotel. ἀδιάφορα = lucruri deopotrivă, ce n-au deosebire unul de altul. La Ciceron. ἀδιάφορον = dobândă. La Biblie.

ἀδιαφόρως = fără deosebire.

ἀδιάφρακτος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -κτον. κτως (din διαφράσσω, și a. tăgăd:) = neîngrădit -ă fără gard fără îngrădiș. La Teofrast.

ἀδιάχυτος -του. ὁ.ἡ. τὸ -τον. τως (din διαχύω, și a. tăgăd:) = nevărsat -ă Iar la Hipocrat se găsește, după asemănare, în loc de zmerit -ă.

ἀδιαχώριστος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -στον. στως (din διαχωρίζω, și a. tăgăd:) = nedespărțit -ă nedeosebit -ă.

ἀδιάψευστος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -στον. στως (din δίαψεύδομαι, și a. tăgăd:) = neînșelat -ă neînșelatic -ă. la Atineu.

ἀδίδακτος -ου ὁ.ἡ. τὸ -κτον (din διδάσκω și a. tăgăd:) = neînvățat -ă neînvățatic -ă. la Atineu se

găsește după asemănare αδίδακτου δράμα = ceea ce nu s-au arătat la comedie. Vezi διδάσκω. La Lucian se găsește după asemănare. αδίδακτον τῆς φύσεως δῶρον = dar firesc.

ἀδιδάκτως = fără învățatură pe neînvățate.

ἀδιεκδίκητος -του. ὁ.ῆ. τὸ -τον (din διεκδικέω și a. tăgăd:) =

DSC 05912

neapărat -ă neocrotit -ă neajutat -ă.

ἀδιέκδυτος. ὁ.ῆ. τὸ -τον. τως (din διεκδύω? și a. tăgăd:) = fără scăpare, fără a scăpa, pe furis fără a fugi prin ascuns. La Plutarh.

ἀδιεξελευτος -του. ὁ.ῆ. vezi ἀδιεξήτητος.

ἀδιεξέταστος -στου. ὁ.ῆ. τὸ -στον. στως (din διεξετάζω, și a. tăgăd:) = necercetat -ă necercetatic -ă.

ἀδιεξίτητος -του. ὁ.ῆ. τὸ -τον. (din διέξει? și a. tăgăd:) și ἀδιεξελευτος = nepetrecut -ă. la Temistoclis, foarte mare, ce nu poate trece oarecine. La Filopon.

ἀδιεξόδευτος -του. ὁ.ῆ. τὸ -τον și ἀδιέξοδος (din διεξοδεύω, și a. tăgăd:) = fără vad pârlej trecătoare drum.

ἀδιέξοδος -ου. ὁ.ῆ. τὸ -δον vezi ἀδιεξόδευτος.

ἀδίεπου -ου. τό = fără început mare necercetată neîncercată. La Isihie.

ἀδιέργαστος -ου. ὁ.ῆ. τὸ -στον (din διεργάζομαι, și a. tăgăd:) = neîmbunătățit -ă nelucrat -ă nearat -ă. „τόπος ἀδιέργαστος = loc nelucrat nearat. La Isocrat.

ἀδιερευνης -έος. ὁ.ῆ. τὸ -νές vezi ἀδιερεύνητος.

ἀδιερεύνητος -του. ὁ.ῆ. τὸ -τον și ἀδιερευνης (din διερευνάω și, a. tăgăd:) = necercetat -ă neispitit -ă.

ἀδιερευνήτως = fără cercetare.

ἀδιευκρίνητος -του. ὁ.ή. τὸ τον (din διευκρίνω, și a. tăgăd:) = nedeslușit -ă neînțeleles neînțeleasă adică întuneca -ă. la Ermogenis.

ἀδιεχής -έος. ὁ.ή. τὸ -χες (din διέχω și a. tăgăd:) = necontenit -ă, necurmat -ă nedespărțit -ă nedeosebit -ă. se aseamănă cu ἀγνηχής.

ἀδιή = întristare. La Barin.

ἀδιήγητος -του. ὁ.ή. τὸ -τον (din διηγέομαι, și a. tăgăd:) = nepovestit -ă netâlcuit -ă. la Xenofon.

ἀδιήθητος -ου. ὁ.ή (din διηθέω, și a. tăgăd:) = nestrecurat -ă.

ἀδίκελον -ου. Τό = ceea ce se cuvine cuviință. La Isihie.

DSC verso

ἄδικα vezi ἀδίκως.

ἀδικαίαρχος. ὁ.ή adică ἄδικος ἄρχων = stăpân -ă stăpânitor stăpânitoare strâmb -ă nedrept nedreaptă năpăstuiitor năpăstuitoare. La Ciceron.

ἀδικαιοδότητος -ου. ὁ.ή (din δικαιοδοτέω, și a. tăgăd:) = cel ce ceea ce nu face dreptate fără dreptate. La Diodor Siceliot.

ἀδικαίομαι -οῦμαι vezi ἀδικέω.

ἀδικαιοπραγέω vezi αδικοεργέω.

ἀδίκαστοε -ου. ὁ.ή (din δικάζω și a. tăgăd:) = nejudecat -ă. la Nonos.

ἀδικέομαι -οῦμαι vezi ἀδικέω.

ἀδικεσαι, în loc de ἀδικῆσαι după limba Ionică.

ἀδίκευις -εως. ἡ (din ἀδικέω) = năpăstuire strâmbătate la judecată. La Stoveu.

ἀδικέω -ῶ și ἀδικιάω -ῶ (din δίκη și a. tăgăd:) = năpăstuiesc fac strâmbătate năpăstuire nedreptate asupra nedreptătesc pe altul vatăm. Cum „? γὰρ ἐπιχειρῆ ἀδικεῖν = când va vrea să vatăme. La Xenofon. Precum și la Platon. „τῆ πυκτικῆ ἀδικεῖν =

cu lupta pumnului să vatăme și de obște înseamnă „a greși”. Cum „ἀδικεῖν τὰ μέγιστα -τὰ εσχατα -πληγῶν ἄξια = a greșit foarte rău, încât ie vrednic de bătaie. La Platon. Iar acest frasis (frază) „εἰμὴ ἀδικῶ, = tâlcuiesc unii, că sunt drept) ἀδικέομαι -οὔμαι = mă năpăstuiesc.

ἀδίκημα -τος. τό (din ἀδικέω) și ἀδικία, și τὸ ἀδίκιον τὸ ἄδικόν = năpăstuire nedreptate strâmbătate adică fapte urmarea năpăstuirii, etc.

ἀδικητικός -κή -κόν = năpăstuicios -cioasă.

ἀδικία. ἢ vezi ἀδίκημα.

ἀδικιάω -ῶ la Iraclit. Vezi ἀδικέω.

ἀδίκιον. τό la Herodot. Vezi ἀδίκημα.

ἀδικοδοξέω -ῶ (din ἀδικοδοξία) = doresc cinste slavă laudă pe nedreptate pentru fapte nedrepte nedrepte

DSC 05913.

netrebnice. La Diodor Siceliot.

ἀδικοδοξία -ας. ἢ (din ἄδικος δόξα) = dorință de cinste de slavă de laudă pe nedreptate pentru fapte nedrepte netrebnice. La Polivios) defăimare ocară fără cuvânt. La Suida, Barin și Gheorghe.

ἀδικομαχέω -ῶ (din ἀδικως μάχομαι) = mă bat cu altul pe nedreptate fac război împotriva dreptății. Sau găsit și „ἀδικομάχους ἵππους = Care Xenofon tâlcuieste nesupuși, anevoie a se spune a se pleca precum și „δίκεον ἄρμα = tâlcuieste „cel supus.

ἀδικομαχία. ἢ = sfadă război pe nedreptate împotriva dreptății. La Aristotel.

ἀδικομάχος vezi ἀδικομαχέω.

ἀδικομήχανος -ου. ὁ.ἢ (din ἄδικος μηχανή) = izvoditor și următor de fapte nedrepte de nedreptate. La Cuma.

ἀδικοπήμεν. ὁ.ῆ = năpăstuitor năpăstuitoare și supărător supărătoare pe bună dreptate. La Cuma.

ἀδικοπραγέω -ῶ și ἀδικοπραγέω (din ἄδικον πρά?τω) = fac nedreptăți nelegiuiri urmări împotriva dreptăți. Urmez împotriva dreptății cu nedreptate. La Plutarh.

ἀδικοπραγής -εός. ὁ.ῆ = cel ce ceea ce face nedreptate. Următor următoare de fapte nedrepte strâmb. La Stoveu.

ἀδικοπραγία -ας. ῆ = urmare de fapte nedrepte faptă strâmbă nedreaptă.

ἄδικος -ου. ὁ.ῆ. τὸ -κον (din δίκη și a. tăgăd:) = nedrept, nedreaptă năpăstuitor năpăstuitoare om strâmb. „γᾶλλον δικάιου πενίαν, ἢ πλοῦτον ἄδικον = mai bine sărăcia dreptului, decât bogăția strâmbului. Mai bine sărăcie dreaptă, decât bogăție strâmbă. La Dimosten. „ἡμέρα ἄδικος = zi în care nu se caută judecăți.

DSC verso

zi de vacanție de tatil de sărbătoare. La Atineu. τὸ ἄδίκον vezi ἀδίκημα.

ἀδικότροπος -ου. ὁ.ῆ (din ἄδικος τρόπος) = cu fire strâmbă. De fire strâmbă cu năravuri rele ca un năpăstuitor.

ἀδικόχειρος -ου. ὁ.ῆ (din ἄδικος χεῖρ) = cu mână strâmbă cel ce face nedreptate mână strâmbă. La Sofocli.

ἀδικοχρήματος -ου. ὁ.ῆ (din ἄδικον χρῆμα) = bogat -ă din năpăstuirii. La Craton.

ἀδίκως, și ἄδικα = cu nedreptate pe bună dreptate. Cum „ἀδίκως μ ἀτίμησες = pe bună dreptate mai necinstit.

ἀδινός -νή -νόν νῶς = după înțelegerea cuvintelor din care se trage, își dobândește și înțelegerea lui,

Cum „din ἄδω = satur mă satur, însemnează, mult mare tare des grămădit ἀδιναί μέλισσαι -μίμαι = mulțime de albine de muște. La Homer) ἀδινού κῆτος = mare grijă. La Apolodor) ἀδινού κῆρ = tare inimă. La Homer. ἀδινός ἰός = des și cu amar se fălește. La Homer. ἀδιναί μῆλα = mulțime de oi grămădite una peste alta. La Homer) din ἄδω = înveselesc, însemnează, vesel, dulce ἀδινός ὕπνος = dulce somn. La Homer și Apolodor) ἀδινή εὖν? = pat frumos. La Apolodor) însemnează și falnic, cum „ἀδινός μῦθος = falnic cuvânt. „ἀδινόν κλάιουσα = plânge cu amar. La Apolodor.

ἀδινώτατος ἀδινώτερος din ἀδινός.

ἀδιξις -εως. ἦ = tocmeală făgăduință cuvânt tarantinesc.

La Barin și Gheorghe.

ἀδιόδευτος -του. ὁ.ἦ. τό -τον (din διοδεύω și a. tăgăd:) = neumbat -ă anevoie a-l trece. La Sofoclis.

ἀδιοίκητος -του. ὁ.ἦ. τὸ -τον (din διοικέω și a. tăgăd:) = neoblăduit -ă? neocârmuit -ă neorânduit -ă. La Dion Casie.

DSC 5914

ἄδιον în loc de ἦδιον după limba doric. Vezi și ἄδιος.

ἀδίωπος. ὁ.ἦ. τὸ -πον (din διέπω, δίωπος și a. tăgăd:) = fără îngrijitor îngrijitoare neîngrijit -ă fără pază nepăzit -ă. la Eshil și Evstatie.

ἀδιόρατος -του. ὁ.ἦ. τὸ -τον (din διοράω și a. tăgăd:) = nevăzut -ă prin oarece. La Polidefc.

ἀδιοργάνωτος -του. ὁ.ἦ. τὸ -τον vezi διοργανώω.

ἀδιόρθωτος -του. ὁ.ἦ. τὸ -τον. τως (din διορθώω și a. tăgăd:) = nedres nedreasă. La Dimosten.

ἀδιόριστος -σου. ὁ.ἦ. τὸ -στον στως (din διορίζω și a. tăgăd:) = nemărginit -ă nehotărât -ă (fără hotar) nedeosebit -ă nedespărțit -ă amestecat -ă. La Suida.

ἄδιος -ου. ὁ.ἦ. τὸ ἄδιον = costiș povârniș, scoborâș plecat la o parte șovăit pieziș nepotrivit. La Isihie.

ἀδίπλωτος -ου. ὁ.ἦ. τὸ -τον (din διπλόνω, și a. tăgăd:) = neîndoit -ă.

ἄδισκον -ου. τὸ = turburare amestecătură amestecat. Cuvânt Macedonicesc.

ἄδισμα -τος. τό și ἄδμα (după scurtare) = hotărâre. La Isihie.

ἄδις -ιος. ἦ = vatră. La Isihie.

ἀδίστακτος -του. ὁ.ἦ. τὸ -κτον κτως (din διστάζω și a. tăgăd☺) = fără îndoială fără bănuială.

ἀδίστονος -ου. ὁ.ἦ. τὸ -νον = cu amar plângând suspinând. La Barin și Gheorghe.

ἀδιύπνιστος. ὁ.ἦ. τὸ -στον. στως (din // și a. tăgăd☺) = somnoros somnoroasă atât, încât nu se poate deștepta. La Cuma.

(din // și a. tăgăd☺ nedespărțit-ă nedeosebit-ă netăiat-ă în două. La Cuma.

ἄδιψος. ὁ.ἦ (din δίψα și a. tăgăd☺) = fără sete nesecetos

DSC 5915

nesecetoasă. La Dioscorid.

ἄδμα -τος. τό vezi ἄδισμα.

ἄδμαίνω vezi ἄδμεύω.

ἄδματος în loc de ἄδμητος, după limba dorică.

ἄδμενίδες -ων. αθ = slujnice, fete din casă. La Barin și Gheorghe.

ἄδμεύω = la Suida și Etimologicon iar la Isihie ἄδμαίνω = trăiesc sânt sănătos sănătoasă răsufli se

vede că se trage din ἄδμός, în loc de ἄσμός, ἄτμός = adică răsuflu căci cel cu viață răsuflă.

ἄδμηλοῖ, din ἄδμηλόω = prăpădesc. La Isihie. Vezi și ἄμαλδύνομαι.

ἄδμής. ὁ.ή = neostenit -ă neobosit -ă nedăulat -ă. La Homer.

ἄδμής ἦτος. ὁ.ή. sau ... ἄδμητος -ου. ὁ.ή... τὸ -τον. și ... ἄδμητιος -ου. ὁ. ... ἄδμήτη. ἡ ... ἄδμητις -δος. ἡ ... din δμάω, δμημι, și a. tăgăd☺ = se zice și pentru vite, și pentru fete nedomolit -ă nemăritat -ă. La Homer, și Sofoclis. „ἄδμήτου λόγον = cuvânt prost urât. La Barin.) „ἄδμήτου μέλος = cântec de bețivi, cântec de masă.) ἄδμήτου μέλος και ἄρμοθίου = pildă ce se zice pentru cei lesne la orice, ca și cântecul bețivilor, cum am zice.

ἄδμητος = nume însușit

ἄδμολίη. ἡ (din εἶδω, ἴδμων, ἴδμονος, ἴδμονία și ἄδμονία și după tăiere, și schimbare, ἄδμολίη. La Etimologicon. Vezi ἄδμωλή.

1) ἄδμωες. οἱ și ἄδμωνες = un soi de pește. La Opi. ἄδμωλεῖν vezi ἄδμωλή.

ἄδμωλή -ῆς. ἡ la Isihie, și Arcadie se găsește acest cuvânt în loc de „neștiință, nepricepere lene preget pregetare liniște. Iar la Suida se găsește ἄδμωλία = în loc de neștiință. Și ἄδμωλεῖν = în loc de „a nu

DSC 5916

ști, a nu pricepe a nu fi mulțumit -ă a se lenevi, a nu îngriji și ἄδμωλεῖ = în loc de fără slugă, fără slujbă. Și la Etimologicon se găsește ἄδμωλίη = în loc de neștiință, nepricepere și ἄδμωλεῖν = în loc de a nu ști a nu pricepe a nu fi mulțumit -ă. „a se necăji a se mârni și a cerceta. Și în sfârșit la Isihie se găsește ἄδμώσσει, ἄσμώσσει, = în loc de „răsuflă nu știe. care se vede că se trage din ἄσμός și ἄτμός = adică

suflare, răsuflare. Iar pentru înțelegerea lui ἄγνοια și ἀγνοεῖν = adică neștiință, și a nu ști (după cum se arată mai sus) nu se găsește de unde se trage. Iar ἀδμωλει' = ce se tâlcuieste „fără slugă se vede că se rudește cu δμώς, δμωσς? = ce înseamnă „slugă.

1) ἄδμωνες. ?ὀ. vezi ἄδμωες.

ἄδνού -οῖ. τό = cuvânt criticesc ce înseamnă „curat. La Isihie.

ἄδνούμενου, sau ἄδνούμιον, sau ἀνουμίνοσ = cu acest cuvânt numesc Romanii, prescrierea norodului averilor. La Barin.

ἄδνοίμιον vezi ἄδνούμενον.

ἄδοάστως vezi ἀδοιάστως.

ἄδοθεν = din iad, de la iad.

ἄδοι (din ἄδοιμί) = îi place.

ἄδοιάστως, și ἀδοάστως = fără îndoială. La Anacreon.

ἄδορμι = timp nehotărât din ἄδεω, ἄδω, și ἦδω, sau ἀνδάνω = după limba Ioni: îi plac și mă unesc la vorbă la chipuire chibzure la gând etc. într-o glăsuire sunt. La Herodot.

ἄδοκεῖ = pe negândite pe nenădăjduite fiind. La Barin.

ἄδόκητα vezi ἀδοκήτως.

ἄδόκητος -του. ὀ.ή. τὸ -τον și ἀδόξαστος, ἄδοκος (din δοκέω, și a. tăgăd☺ = nenădăjduit -ă fără veste. La Tucidid și Pindar. ἀπο τῶν ἀδοκήτου vezi ἀδοκήτως.

DSC 5917

ἄδοκήτως ἀδόκητα ἀδόκως, și ἀπὸ τῶν ἀδοκήτου = pe nenădăjduite fără nădejde nenădăjduind fără veste. La Tucidid și Pindar.

ἄδοκία -ας. ἦ = nenădejde nenădăjduire întâmplare fără veste. La Barin și Gheorghe.

ἄδοκιμασία -ας. ἡ = necercare neîncercare.

ἄδοκίματος -στου. ὁ.ἡ. τὸ -στον. στως (din δοκιμάζω și a. tăgăd☺ = necercat -ă neîncercat -ă fără cercare și cel ce nu s-au scris încă în rândul bărbaților, fiind nevârstnic. La Eshin.

ἄδόκιμος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -μον (din δόκιμος și a. tăgăd☺ = netrebnic -ă becisnic -ă „ἄνθρωπος ἄδόκιμος = om nesocotit om de nimic. La Plutarh. „ἄδόκιμος χρυσός -ἄργυρος = aur argint nelămurit. La Biblie.

ἄδοκος. ὁ.ἡ (din δόκος și a. tăgăd☺ la Sofoclis. Vezi ἄδόκος.

ἄδόκως. la Evripid vezi ἄδοκήτως.

ἄδοκές -έος. τό = zdravăn sănătos. La Isihie.

ἄδολεσχέω -ῶ (din ἄδος, λέσχη) = flencănesc bârfesc trăncănesc limbuțesc vorbesc multe supăr cu glume atingătoare și a se deprinde a se învăța. Cum „έντοίς ἐπιτηδεύμασίσου = întru isprăvile Tale, mă voi deprinde. „ὁ δὲ δοῦλόσου ἡδολέσχη ἐν τοίς δικαίωμασίσου = Iar robul Tău se învăța întru îndreptările Tale. La David. Psalmi) și a gândi, a se socoti. Cum „ἄδολέσχησα καὶ ὠλιγοψυχησε τὸ πνεῦμάμου = gândit-am, și au slăbit duhul meu. „ἐξῆλθεν Ἰσαάκ ἄδολεσχῆσαι? εἰς τὸ πεδῖον τὸ πρὸς δείλης = Au ieșit Isaac la câmp către seară să se preumbe sau să se socotească să gândească. La Biblie) și a cugeta, cum „νύκτός μετὰ καρδίασμου ἡδολέσχου = Cugetat-am noaptea cu inima mea. La David. (Psalmi)

ἄδολεσχετικός -κή -κόν = flecar -ă de flecar -ă de trăncănitor trăncănitoare de bârfitor bârfitoare flecăresc

DSC 5918

flecărească. La Platon.

ἀδολεσχετικῶς = ca flecarii flecărește.

ἀδολέσχης. ὁ.ἡ. ἢ ἢ ἢ ἀδόλεσχος = spre rău însemnează „flecar -ă bârfitor bârfitoare trâncănitor trâncânitoare javră gureș -ă greșos la vorbă. Iar spre bine arată pe cel ce pururi gândește la un lucru, și pentru acela și vorbește neconținut. La Atineu.

ἀδολεσχία -ας. ἡ = adoleștie spre rău însemnează „fleacuri flecărimi flencăneală bârfeală trândăveală vorbă deșartă zadarnică. Iar spre bine însemnează „gândire la un lucru, și vorbă multă necurmată. La Platon.) și mâhnire, și îngrijire. La Biblie.

ἀδόλεσχος -ου. ὁ.ἡ. vezi ἀδολέσχης.

ἄδολος -ου. ὁ.ἡ. τό -λον. λως (din δόλος și a. tăgăd☺ = fără viclenii fără vicleşug curat -ă la suflet. La Platon.) și curat -ă adică neamestecat -ă cu altceva. Cum „ἄδολον κρασί = vin curat neamestecat cu apă.

ἄδομαι = mă îndestulez mă satur sau după asemănare) ostenez, că cel ce se satura, ostenește în adevăr mâncând. La Isihie.

ἀδόμενος -νη -νον = lăudat -ă.

ἄδον în loc de ἡδον din ἀνδάνω, sau din ἀδέω.. La Isihie.

ἄδονα', în loc de ἡδονή după limba dorică.

ἄδοναῖος -ου. ὁ.ἡ. ἢ ἢ ἢ ἀδωναῖος = de iad de la iad din iad șeol? sub pământ, după asemănare, căci iadul se socotește sub pământ. La Isihie.

ἄδονες -ων. αθ. în loc de ἀηδόνες. La Teocrit.

ἀδόνευτος -του. ὁ.ἡ. τὸ -τον și ἀδονητος (din δονευώ?, δονέω și a. tăgăd☺ = nemișcat -ă neclintit -ă neclătinat -ă nelegănat -ă.

ἀδόνητος -του. ὁ.ἡ. τὸ -τον vezi ἀδόνευτος.

ἄδονίς -ίδος. ἡ. La Mosh. vezi ἀηδών.

DSC verso

ἄδοξαστος -στου. ὁ.ή. τὸ -στον (din δοξάζω și a. tăgăd☺ = vezi ἄδόκητος) = și cel ce nu se socotește nu gândește la nimic.) Iar la lucruri însemnează „nu după năluciri, ci în faptă, adică adevărat -ă înființat -ă. La Platon) Și neslăvit -ă neproslăvit -ă.

ἄδοξέω -ῶ (din δόξα și a. tăgăd☺ = sunt necinstită fără cinste am nume rău, cum „οἱ μὴ εἰδότες ἅ ποιοῦεν ἄδοξεῦς? καὶ κατα γέλαστοι γίνονται = cei ce nu știu ce fac, necinstiți și de râs se fac.. la Xenofon) și socotesc de necinste oarece. Cum „ὄυκ ἄδοξεῦσι με....μέσην κείσθαι θεῶν = nu mă vor socoti de necinstit -ă, șezând în mijlocul dumnezeilor. Nu socotesc de necinstit a ședeia în mijlocul dumnezeilor. La Alchifron și Apolodor) ἄδοξεῦνται πρὸς τῶν πόλεων = se necinstesc. La Xenofon. ἄδοξεῦμαι = mă necinstesc sunt necinstit -ă. la Xenofon.

ἄδοξία -ας. ἡ = necinste nume rău. La Isocrat, Xenofon și Platon.

ἄδοξεποίκτος -ου. ὁ.ή. cel ce - ceea ce nu se ia după gândul altuia cel slobod cea slobodă la gând. La Polivie.

ἄδοξος -ου. ὁ.ή. τὸ -ξον. ξως (din δόξα și a. tăgăd☺ = fără cinste necinstit -ă neslăvit -ă fără slavă prost proastă mojić -ă de împotrivă gând socotință nenădăjduit -ă. La Sofoclis. „ἄδοξα, și ἄδοξότατα = ciudate de mirare.

ἄδοπέω -ῶ = jertfesc. La Gheorghe.

ἄδορατία -ας. ἡ (din δόρυ și a. tăgăd☺ = contenirea potolirea încetarea precurmarea războiului. Pacea, sau lenea. La Barin și Gheorghe.

ἄδορεί (din ἄδορος) = nebelit -ă nejuțuit -ă. la Suida.

ἄδορος, ὁ.ῆ (din δορή, δέρω și a. tăgăd☺ = nebelit -ă nejuruit -ă și desagi de piele burduf. La Andimax.

DSC 5919

ἄδορπα = flămând -ă pe nemâncate. La Cuma.

ἄδορθηπτος? -ου. ὁ.ῆ. τὸ -πτον (din λαμβάνω, λήβω, δόρυ, și a. tăgăd:) = cel ce ceea ce n-a căzut rob la război prin suliță nebiruit -ă.

ἄδορυφόρητος -του. ὁ.ῆ. τὸ -τον. τως (din δορυφορέω -ῶ și a. tăgăd:) = fără păzitori cu sulițe fără mazdragii iasakcii. La Aristotel.

ἄδος -εος. τό și ἄδος -ου. ὁ ... = saț greată bătiseală dăuleală osteneală, sau oțet. La Homer. Are deopotrivă înțelegere cu ἄση din ἄω, ἄδω, ἄσαι și din ἄδοε, ἄδω, se face ἄδέω, ἀδήμον și din ἄδᾶω, ἀδαῖος.

ἄδος, ὁ (din ἄδω) = veselie bucurie plăcere.

ἄδόσιον -ου. τό ἀδόσιος -ου. ὁ.ῆ ... = nears -ă sau nedespărțit -ă neîmpărțit -ă sau mărturisit -ă. La Barin.

ἄδόσιτος. ὁ.ῆ (din δόσις și a. tăgăd:) = nemituit -ă. La Screvelie și Isihie.

ἄδοσύνη -ης. ἡ în loc de ἡδοσύνη = dulceață plăcere. La Barin, și Gheorghe.

ἄδοτος -του. ὁ.ῆ (din δίδωμι, δόω, și a. tăgăd☺ = nedat -ă și cel căruia nu i s-a dat nu i s-a dăruit nimic. La Homer.

ἄδοτοῦσα -ης. ἡ = fără voia sa. La Barin și Gheorghe.

ἄδούλευτος -του. ὁ.ῆ (din δουλεύω și a. tăgăd:) = neslujit -ă nelucrat -ă. „ἄδούλευτος οἰκέτης = robul ce n-a slujit la mulți stăpâni ce nu s-a vândut de multe ori. La Isihie și Polidor.

ἄδουλία -ας. ἡ = lipsă de robi de slugi. La Aristotel.

ἄδουλος -ου. ὁ.ἦ (din δοῦλος și a. tăgăd☺ = fără robii. La Plutarh.

ἄδοῦλωτος -ου. ὁ.ἦ (din δουλόω, și a. tăgăd☺ = nerobit -ă. la Diodor Siceliot.

DSC **verso**

ἄδουπητος -του. ὁ.ἦ (din δουπέως și a. tăgăd:) și ἄδουπος = fără trăsnet plesnet sunet. La Aristotel.

ἄδουπος -ου. ὁ.ἦ (din δοῦπος, și a. tăgăd☺ la Epifanie. Vezi ἄδοῦπητος.

ἄδουσιάμενοι sau αδουσιασάμενοι = înpărsiți despărsiți mărturisiți. La Isihie.

ἄδουσιασάμενοι vezi ἄδουσιάμενοι.

ἄδούσιον -ου. τό = iubit dragăstos întro-glăsuire. La Barin și Gheorghe.

ἄδρήζ? vezi ἄδραχνω.

ἄδραιά -ᾶς. ἦ = cuvânt Macedon ce înseamnă, senin. La Isihie.

ἄδραιον -ου. τό = nelucrat. La Isihie.

ἄδρακῆς. ὁ.ἦ ἄδρακίς -ίδος. ἦ La Isihie. Vezi ἄδερκῆς) = și orbuleț -leață oare ce orb oarbă.

ἄδράκτι. τό vezi ἄδράχτι

ἄδρακτια = fuior.

ἄδρακτον -ου. τό = al său. La Isihie.

ἄδραμύτειον, sau ἄδραμύτιτιον, sau ἄδραμύδειον, și ἄδραμύττι = un oraș lângă muntele Idi al Troadei și oroșanii (orășenii) acestui oraș se numesc ἄδραμυττηνοί.

ἄδραμυττηνοί vezi ἄδραμύτειον.

ἄδράνεια -ας. ἦ sau ἄδρανία (din δρᾶν și a. tăgăd:) = nelucrare lene lenevire pregetare preget becisnicie neputință slăbiciune. „ἄδράνεια γήραος = slăbiciunea bătrâneților. La Epigramata.

ἄδρανέω -ῶ = mă lenevesc mie lene preget slăbesc de boală. La Sf. Grigore.

ἄδράνη = un oraș în Tesalia, și oroșanul (oroșeanul) acestui oraș se numește ἄδρανῆτης și ἄδρηνήτης.

ἄδρανῆς -εός. ὁ.ή. τὸ -νες (din δράινω și a. tăgăd:) = neputincios neputincioasă slab -ă nevoieaș -ă leneș -ă becisnic -ă fără lucru. „ἄδρανῆς δίαιτα = dietă ce slăbește trupul. La Plutarh.

DSC 5920

ἄδρανῆτης vezi ἄδράνη.

ἄδρανία -ας. ἡ vezi ἄδράνεια.

ἄδρανῶς = cu neputință.

ἄδρασις vezi ἄδραηευς.

ἄδράστεια. ἡ și după limba Ionică „ἄδρήστεια = nume adăogat al zeiței Νέμεσις = adică împărțitoarea din numele lui Adrastu, cel ce i-au zidit capişte. La Strabon. Iar alții zic că se trage acest nume al zeiței din δράω și a. tăgăd: ἄδράστεια = adică neapărată de care nu se poate apăra scăpa oarecine. Cum „Νέμεσιν μὲν (λέγουευν) ὑπὸ? τῆς ἐκάστω διανεμήσεως Ἀδράστειαν δέ (ἐκ τοῦ) ἀναπόδραστον αἰτίαν οὔσαν κατὰ φύευν = = adică împărțitoare îi zic, din împărțeala ce face fiecăruia. Iar Neapărată, fiindcă firește este neapărată pricină fieșce lucrări. La Dimosten) și nume de oraș.

ἄδραστειδῶν, în loc de ἄδραστιδῶν, după adăogirea lui ε din ἄδραστίδης = fiul lui Adrast. „ἄδραστειδῶν θάλος = din neamul lui Adrast. La Barin.

ἄδραστνη, și ἄδρηστίνη = fata lui Adrast.

ἄδραστος -ου. ὁ.ή. τὸ -στον (din δράω, și a. tăgăd:) = nefugător nefugătoare nefugăcios nefugăcioasă. Cum „ἀνδραποδον ἄδραστον, καὶ φιλοδεκθοτον = rob nefugător (statornic) și iubitor de stăpân. La Herodot. Iar din διδράσκω = neapărat

-ă adică de care nu poate scăpa oarecine. La Plutarh. Se ia și drept nelucrat -ă și nume însușit.

ἀδράφαξις și ἀτράφαξις, ἀτράφοξυς și ἀνδράφαξις
și ἀδράφαξυς, ἀνὰφραξις și cele lat: cu ξυς =
slobodă

3) ἀδράχνη -ης. ἥ = scoruș, moșmol, portulacă.

1: ἀδραφόξους, în loc de ἀδράφαξις, la Isihie însă
neîntrebuintat. La Barin.

2) ἀδράχνω = aruc cu mâna și αδράζω.

ἀδράχτι. τὸ și ἀδράκτι = fus τεχνίτης ἀδράχτων =
fusar. ?ερ

DSC 5921

γαστήρι τῶν ἀδράχτων = fusărie τὰ ἀδράκτια τοῦ
τριχοῦ = spițele roții.

ἀδραπάνιστος -ου. ὁ.ἡ. τὸ -στον (din δρεπανίζω, și
a. tăgăd:) = nesecerat -ă necosit -ă.

ἀδρέπανος -ου. ὁ.ἡ (din δρέπανον, și a. tăgăd:) =
fără seceră nesecerat -ă necosit -ă.

ἀδρεπήβολος -ου. ὁ.ῦ și ἀδρεπίβολος, și
μεγαλεπήβολος, μεγαλεπίβολος = cel ce ceea ce
gândește socotește lucruri mari. Cel ce ceea ce se
arucă de lucruri mari, și nemerește. La Longhin. Ce
săvârșește lucruri isprăvi mari.

ἀδρεπίβολος vezi ἀδρεπήβολος.

ἄδρεπτος -του. ὁ.ἡ (din δρέπω, și a. tăgăd:) =
nesecerat -ă necosit -ă netăiat -ă. „ἄνθος ἄδρεπτον
= floare netăiat -ă. la Eshil.

Ἄδρεύς = nume însușit

ἀδρέω -ῶ și ἀδρόω, și ἀδρύνω = fac oarece să se
coacă să-și vie în vârstă. Aduc oarece în floarea sa în
floarea vârstei sale. Crește, se coace. „πυροὶ τελείως
ἡδρυκότες = grâul copt, bun de secerat. La
Dimosten, Teofrast, și Herodot, ἀδρύνομαι = cresc
mă măresc, mă îngroș. La Gazi.

ἄδρηνήτης vezi ἄδράνη.

ἄδρηευς -εως. ἦ = coptul bucatelor. La Sf. Vasile.

ἄδρηευς -εως. ἦ și ἄδρασις = nelucrare lene
lenevire. La Suida.

ἄδρήστεια în loc de ἄδράστεια La Homer. și nume
însușit

// vezi //

// în loc de // după limba Ionică. La Herodot.

// în loc de // la cei din Pamfilia.

// nume de țară - de oraș.

// num: însușit:)

// un sân de mare ce se zice și // și // Marea Adriatică.
Sânul Veneției. La Herodot.

DSC 05922

// (din // și a. tăgăd:) fără iuțeală, fără usturime.

// cei ce umblă încet. La Screvelie.

// (din //) cel ce umblă pe uscat de uscat dobitoace
de uscat. La Plutarh.

// sau // (din //) și // sau // arăzdos - doasă. Cu brazde
mari cel care scoate la plug brazde mari.) și grunjos -
grunjoasă gloduros - gloduroasă. La Dioscorid.

// Cracii în care se înțepenește proțapul plugului. La
Isihie.

// cu cap mare. Căpățânos - căpățânoasă. La
Apostolul Pavlu.

// vezi //

// (din // și //) îmbinat-ă de groase și tari bucăți. Adică
țeapăn-ă. gros groasă. La Dioscorid. Iar Origen pune
împotriva lui // adică mărunțel, subțirel.

// vezi //

// (din //) cu simbrie mare. La Scimnu. Iar Scaligeru
cu greșeală au zis //

// (din // și a. tăgăd:) fără drum. La Cuma.

// (din //) cu mari găuri. La Casie.

// tare mare țeapăn-ă. sănătos - sănătoasă gros -
groasă bogat-ă gras-ă. Cum „// mare - tare copac-
iu. // mare poamă. „// țeapăn bărbat. „// mare foc. „//
mare și tare la suflet. La Atineu. // cei mai mari și
cinstiți. La Isocrat și de obște se zice pentru toate,
oameni, dobitoace, bucate etc. ș-au venit în vârstă -
DSC verso

ce au ajuns la vremea lor - ce s-au copt. Și din /// au
ieșit // aspru, căruia i se împotrivesc // moale.

// (din // și a. tăgăd:) lipsă de rouă - de răcoreală. La
Iosif.

// și // (din //) tărie mărime grosime înțepeneală și
coptul bucatelor și bilșigare (îmbelșugare). La Isiod.
// sau // ... vezi // și floarea vârstei, adică vremea în
care omul este în floarea sa. La Homer. Unii în loc
de // zic //.

// ajuns în floarea vârstei. La Platon. Iar despre
bucate se zice „se coc bucatele.

// sau // (din //) cel ce - ceea ce șade - locuiește pe
pământ - pe uscat) gras - bun de semănături. Vezi
și //

// vezi //

// cu acest nume cei din ostrovul Cipru numesc
„luntrele. Cei Sicelia „merele. Cei de la Atena
„poalele ce au găoci pe din afară, poalele cele în
găoci, cum sunt nucile, migdalele, castanele, etc. și
stâlpii plugului.

// vezi //

// curat-ă. la Isihie.

// vezi //

// floarea vârstei) coptul bucatelor. La Teofrast.

// vezi //

// nemăritat-ă. la Nonos.

// (din // și a. tăgăd:) fără pomi fără copaci.

// vezi //

DSC 05923

// (din // și a. tăgăd:) neîngrădit-ă fără gard fără îngridiș.) și fără judecătorie. La Isihie.

// în loc de //

// în loc de // după limba doric. La Pindar.

// în loc de // după limba doric.

// oțet. La Isihie.

// în loc de // după limba doric.

// în loc de // după limba doric.

// în loc de // după limba doric:

// // din // și a. tăgăd:) nu pociu (nu pot) sunt neputincios - neputincioasă - slab-ă. la Hipocrat.

// sau // (din // și a. tăgăd:) adinamie? Adică

neputință slăbiciune flioșcăială flioșcăitură „//

imbesilitate prostie slăbiciunea minții - a duhului.

// și // neputincios - neputincioasă slab-ă slăbănog - slăbănoagă bolnav-ă bolnăvicios - bolnăvicioasă șubred-ă.

// la Herodot. Și Tucidid vezi //

// nebiruit-ă nesilit-ă. La Sinesie.

// și // Cu neputință fără silă.

// La Dionisie Alicarnasefs. Vezi //

// vezi //

// slăbesc sunt neputincios - neputincioasă slab-ă. „//

prin neputință va fi. La Biblie. „// ieste cu neputință nu poate.

// vezi //

// slăbesc pe altul.

// (din // și a. tăgăd:) vezi // și la cele trupești, și la cele pe din afară se zice, cum „// slab-ă la trup, adică bolnav-ă, neputincios-neputincioasă. Și //

DSC verso

// slab-ă la avere, adică sărac-ă. Iar la oștiri // se zic
cei ce nu mai sunt de slujbă ostășească slăbănogi
șubrezi, neputincioși. ,,// și // ceea ce este peste
putință. Cu neputință.
// imbesil prost - slab de minte - de duh.
// vezi // a nu putea peste putință. Iar la Eshil // în loc
de ,, a se îmbolnăvi.
// poate că mai bine // fără grijă. La Hipocrat.
// (din //) dulce dohtorie (dohtorie)
// în loc de //
// în loc de // după limba doric. La Gheorghe.
// în loc de // în loc de // în loc de //. La Teocrit.
// (din // și a. tăgăd☺ nerușinat-ă fără rușine. La
Plutarh.) neînduplecat-ă neîmblânzit-ă. ,,//
dumnezeirea nu se înduplecă - nu se îmblânzește. La
Iosif.
// fără rușine. La Plutarh.
// (din // și a. tăgăd:) ca un nume înființată
însemnează ,,loc sfânt, în care nu poate intra oricine.
Cum ,,Sfântul Altar - prestol - jertfelnic. La Homer.
Iar ca un nume adăog: se înțelege pe dinafară.
Cum ,,// și mai pe scurt // iatac - odaie - cămară de
culcat. Loc ascuns. Și // cele sfinte și tainice -
ascunse - nevăzute. La Etimologicon.
// (din // și a. tăgăd☺ loc sfânt, în care nu intră oricine
loc neumblat - necălcat și cele de taină - cele
ascunse, când se înțelege pe dinafară // ca și la // .
Cum ,,// în loc de // trei iatace. La Homer. Și // bogății
- comori nepipăite. La Pindar. Și //
DSC 05924
Avere neatinsă. La Evripid) și ne apus, cel ce nu se
ascunde. Cum ,,// soarele cel ne apus.
// în loc de // după limba doricească.

// satur pe altul. Din care iese // și // . Mă satur.
Cum ,,// să se sature de sânge. Și ,,// să-și sature
inima cu mâncări și băuturi, La Homer. Din // și dintr-
acestea // vezi și // și //.

// în loc de // cânt laud însemnează și cântarea
păsărilor, și mai ales a cocoșului.

// în loc de // . la Gheorghe.

// la timpul următ: se întrebuițează mai mult //
decât // Iar la timpul nehot: se zice după înduplecare,
// și // înveselesc pe oarecine, îl fac să se bucure - să
se veselească, îi plac. Cum ,,// i-a plăcut lui Hector
cuvântul. La Homer. Și dintr-acestea se face // . la
care adăogându-se slova / iese // Iar Sofoclis
întrebuițează // în loc de satur, pentru că și când se
satură omul, atunci se înveselește, și cântă. Cum ,,//
nimeni n-a săturat gândul meu. La Teocrit.

// (din // și a. tăgăd:) nelucrat-ă ne zidit-ă
neîntrebuițat-ă la zidire. Cum ,,// piatra ce n-au
întrebuițat-o la zidire. La Nonos.

// și precum și din // și // nume însușit Adon cel mai
frumos tânăr, ce s-a iubit de către Afrodita. Care se
numește și // de către cei din Ostrovul Cipros. La
Teocrit, și Barin.

DSC verso

// și // în loc de //. La Mosh.

// cuvânt evreiesc // Doamne al puterilor! La Biblie.

// vezi //) însemnează și pe Polidon, și năvod - plasă
de pește. La Barin.

// și // Adoniadă se numește Afrodita cu acest nume,
după numele lui Adon, cel ce s-au iubit foarte mult.
La Orfevs, și la Nonos.

// sărbătoare - praznic în cinstea lui Adon,
sărbătorindu-se de muieri cu flori în mână, însă de

cele ce până seară se și scutură – se vestejesc.) și
poame frumoase și dulci. La Isihie și Gheorghe.
// sărbătoresc sărbătoarea – praznicul lui Adon.
// de Adon. Al lui Adon.
// vezi //
// sărbătoarea lui Adon, când îl jelesc muierile. La
Aristofan.
// rândurea și lăptucă. La Barin și Etimologicon
// sau // glastre – oale cu flori egretii, adică fără
rădăcină, ce până seara se și vestejesc, însemnând
moartea cea de curând a lui Adon, care de abia a
ajuns în floarea tinereților, și a și murit, omorându-se
de către Aris. La Barin.
// chipul lui Adon. La Suida.
// cântecele de dragoste, ce se cânta la sărbătoarea
lui Adon.
// vezi // și un soi de pește ce se numește și // uneori
și pe uscat.
// capră ied. La Barin și Gheorghe.
// închin lui Dumnezeu – la locuri sfinte.
// și // un oraș. La Suida.
// (din //) și // ne mituit-ă fără mită. La Evripid) ne
dăruit-ă. La Teofrast.
DSC 05925
// ne dăruire. La Polidefchis.
// (din //, și a. tăgăd:) La Cicero. Vezi //
// și // fără mită.
// ne mituire.
// vezi //
// (din // și a. tăgăd:) vezi //
// (din //, și a. tăgăd:) fără dar sau cel ce n-aduce
daruri, sau cel ce nu primește, adică cel ce nici
mituiește, nici se mituiește. La Platon și Tucidid.) și

ceea ce nu se socotește drept dar. Cum „// darurile
vrăjmașilor nu se socotesc drept daruri. La Sofoclis.
// cel ce n-a dat – n-a dăruit niciodată nimic, sau ne
mituit, fără mită. La Barin.
// jertfe, lucruri închinat la locuri sfinte. La Isihie.
// judecător fără plată. La Isihie.
// (din // și a. tăgăd:) cel ce nu dă – nu dăruiește
zgârcit-ă la mână om zgârcit. La Isiod „// celui ce a
dat, i s-a dat celui ce n-a dat, nu i s-a dat nimic. adică
darnicul dobândește, căci precum dă, așa i se dă. Iar
zgârcitul păgubește căci ne-dând, nimeni nu-i dă.
Vezi și //.
// totdeauna pururi și până când: La Barin și
Gheorghe.
// (din și a. tăgăd:) fără daruri de la ginere, sau fără
zestre. Iar din // și a. adăog: însemnează cu mari
daruri de la ginere, și cu mare zestre. Vezi //
// fără daruri dinaintea nunții, ce se dă de către tineri
la părinții fetelor. Adică nemăritată, ne logodit-ă,
DSC verso
luată cu sila fără blagoslovenie. La Licofron.
// din // după mutarea lui / plăcând.
// sau // și // (din //) vezi //
// sau (din //) vezi //
// vezi //
// vezi //
// și // vezi //
// (din //) de cunună, de celengiu, de cavalerie) și cu
cunună, cu celengiu cu cavalerie. Cum „// cal cu
cunună. La Homer.
// vezi //
// la Homer. Vezi //
// (din //) izbândă la lupte. La Pindar.
// la Homer vezi //

// și // bălăbăneala luptei. La Isihie.
// (din //) și // purtător de cunună – de celengiu – de izbândă – de biruință – de cavalerii cavalier. cu cunună, cu cavalerii, cu celengiu. „// cal cu cunună în cap. la Homer.

// și // și // totdeauna pururi a pururi napistan mereu nelipsit necurmat neprecurmat neconținut neîncetat neosteit în toată vremea piste toată vremea „// multă vreme. La Homer. „// până acum. La Eshin.) adăogându-se la // și // însemnează „Cu cât mai mult. Cum „// cu cât merge mai mult, cu atâta se face mai obraznic. La Isiodor. Să se bage de seamă că multe nume și graiuri îmbinate cu // nu s-au scris aici ci sau lăsat pe dinafară,, fiind lesne ale pricepe, DSC 05926

dacă vom deosebi de la ele spre graiul // precum spre pildă, deosebind de la // spre graiul // înțelegem din // și // că înseamnă „pururi odrăslesc etc. asemenea. La cei din vechime era și alte înformări ale lui //. Cum „// vezi la Sf. Grigore, și la Cuma. // din // suflă.

// în loc de // aude.

// (din // și //) pururi odrăslesc. La Teofrast.

// pururi odrăslitor – odrăslitoare pururi odrăslind.

// pururi odrăslire, însă cu îndoială.

// pururi izvorăsc. La Isihie.

// (din //) pururi curgător – curgătoare. Pururi curgând, la fântâni. Iar la sădiri se înțelege „pururi verde – înverzită – înflorită. La Nicandr.

// pururi ființă – veșnicie nemurire. La Proclus.

// în loc de // după limba doric.

// vezi //

// și // La Orfevs. Sau // și // la Homer. Pururi în ființă
pururi veșnic pururi fiind nemuritor - nemuritoare
(din //)
// murdarlâc - spurcăciune nelipsit-ă. la Suida.
// // vezi //
// num: însușit
// din // cântă, spune.
// vezi //
// mare rău. La Barin și Gheorghe.
// sau // blestemat, cumplit. La Barin.
// sau // (din //, și a. tăgăd:) nevăzut-ă neștiut-ă
necunoscut-ă întunecat-ă. la Eshin și Isiod) și urât-ă.
sau din //
DSC verso
//, foarte luminos - luminoasă. La Gheorghe și
Nicandr.
// sau // luminate. La Barin.
// în loc de // din // după limba doric.
// în loc de // din // după limba doric.
// vezi //
// nevedere) urâciunea obrazului. La Suida.
// pururi fiind. La Barin.
// (din // și //) pururi învârtatic-ă pururi învârtindu-se.
Cel ce - ceea ce se învârtește ca vârtejul.
// și // pururi în ființă pururi veșnic-ă nemuritor -
nemuritoare vecuitor - vecuitoare. pururi fiind. Însă //
se întrebuițează, iar // nu. La Gheorghe.
// și // pururi ființă - veșnicie nemurire însă // se
întrebuițează iar nu //. La Gheorghe.
// în loc de // din // după limba doricească
// din //
// în loc de // din // după limba doric:
// în loc de // din // după limba doricească.
// și // (din //) pururi robie

// și // (din //) pururi rob pururi în robie. La Elianos.
// pururi lucrare. lucrare necontenită. La Cuma.
// în loc de // vezi //
// vezi // și spui, cuvintez grăiesc.) multe știu foarte
bine știu (din // și a. tăgăd:) însă // nu se
întrebuințează acum, ci //.
// // din // sau // din // veșnicie pururi ființă. La
Andifon și Isihie.
DSC 05927
// vezi // la Homer, unde acum // se găsește. Iar
Apolonie // au zis.
// (din // și //) viață veșnică pururi în viață. viață
nestinsă. La Sf. Grigore Nazianzino.
// iarbă de urechi.) // iarbă grasă. Iarba bobului
troscot.. La Dioscorid.
// (din //) pururi dăător - dăătoare de viață. La
Troparele bisericești.
// și //și // (din // și //) pururi viu - vie. pururi în viață.
// vezi // la Sofoclis.
// și // (din //, și /) pururi încins-ă - îmbrăcat-ă gata. La
Favorin.
// vezi //
// La Calimah. Vezi //
// (din //) pururi înverzesc - înfloresc. Pururi sunt
verde - înflorit-ă - cu flori.
// și // (din //) pururi verde - înflorit-ă pururi cu flori.
Ne-vestejit - nevestejită pururi înverzind.
// pururi murind - muritor - muritoare. La Maneton.
// (din // și //) pururi cald-ă călduros - călduroasă -
fierbinte. Pururi arzând. ,,// raze pururi arzând. La
Eratosten.
(+) // pururi fac zgomot.
// din // și // înseamnă ,,pururi gâlcevicos-coasă.
Gâlcevos-voasă. Pururi în gâlceavă. Sfadnic-ă. Iar

din // înseamnă „desfrânat-ă nesățios - nesățioasă
la pofta trupească. La Opiān.

//(din //) pururi roditor - roditoare. Pururi cu rod.
Pururi rodind.

// din //

// și // și //

DSC verso

și // netrebnicie necuviință pedeapsă caznă ocară
chinuri. La Homer și Isiod.

// vezi //

// vezi //

// și // // ... // și // [și // și // (din // și a. tăgăd:)
netrebnic-ă necuviincios - necuviincioasă veșnic-ă
pricinuitoare - pricinuitoare de necinste, La Apolonie)
prost proastă de batjocură de nimic. La Homer și
Nicandr. // dârțoasă? Desagi proști.

// și // cu netrebnicie, ca un netrebnic, ca o netrebnic-
ă cu necuviință cu becișnicie, ca un becișnic, ca o
becișnică. Cu prostie, ca un prost, ca o proastă. Cu
necinste, ca un necinstit, ca o necinstită. Cu ocări, ca
un ocărător, ca o ocărătoare.

// nepotrivit. La Barin

// din //

// din //

// război năvală, năvălire aruncătura săgeților. La
Isihie.

// (din // ce iese din // și a. tăgăd:) La Etimologicon
vezi //

// (din // și cu adăogirea lui / //) La Etimologicon
vezi //

// (din //) vezi //

// (din //) mișcare necurmată neconținută.

// (din //) cel ce - ceea ce necurmat se mișcă pururi
mișcându-se. Pururi mișcatic-ă. La Platon.

// pururi în mișcare.

// și vezi //

DSC 05928

// vezi //

// din //

// (din // și //) pururi legănatic-ă clătinatic-ă pururi legănându-se - clătinându-se. La Aristotel.

// (din // în loc de //) pururi ași tăia părul capului. La Isihie.

// cei pururi cu părul capului tăiat) și neroditori, la Isihie.

// (din //) pururi sun - fac zgomot - trântesc - bubuiesc. La Coint.

// pururi prin mahalale. La Maneton.

// vezi //

// (din //) și // flecar, flioartă pururi flecănind limbut-ă cicală gureș-ă pururi vorbind.

// (din //) pururi luminos - luminoasă pururi luminând.

// suflare aer. La Isihie.

// (// (din //) pururi curgător - curgătoare pururi curgând. Pururi picând.

// a înșela (înșela). La Barin și Gheorghe.

// (din // necurmat vorbesc napistan grăiesc. La Isihie și Chiril.

// La Dimosten. Vezi //

// vorbă necurmată) veșnică răspundere. Cum „// în veci să răspunză (răspundă) pentru cele urmate. La Dimosten.

// (din // și a. tăgăd:) fără raze fără soare umbros - umbroasă. La Evstatie, și Isihie.

// (din //) pururi lacom-ă. la Opianos.

// în loc de // și acest în loc de // din // a sufla.

DSC verso

// și // (din // pururi pomenit-ă pururi pomenindu-se.
La Iosif.

// cel ce pururi ține minte - pomenește. Din // //.

// (din // vezi //

// (din //) a sufla.

// ... // în loc de //

// și // și // pururi curgător - curgătoare pururi
curgând veșnic-ă. La Aristofan, Atineu, Aristotel, și
Xenofon. Din (//)

// vezi //

// și // numele unei dregătorii - unei judecătorii, la
Ostrovul Militos, pentru corăbieri. La Plutarh.

// vezi //

// vezi //

// vătămător - vătămătoare Cumplit-ă rău rea. La
Isihie.

// (din //) orbire, nevedere. La Isihie.

// vezi //

// (din //) pururi flămând-ă pururi flămânzind.

// vezi // Iar la Aristofan se găsește în loc de // pururi
curgător. Adică tot cu înțelegerea lui //

// pururi strein-ă pururi înstreinat - pururi în
streinătate. La Eshil.

// (din //) patimă neconținut-ă - necurmată.

DSC 05929

// (din //) pururi pătimitor - pătimitoare pururi
pătimind. La Stovie.

// (din //) și // pururi fecioară, - fată. Copilă.

// (din //) cel ce - ceea ce pururi zvâcnește - se bate.
Pururi zvâcnind - bătându-se. Cume este bătaia de
inimă.

// (din //) vezi //

// (din //) și // pururi rătăcit-ă pururi rătăcind) pururi înșelător - înșelătoare. pururi înșelând. La Suida. // buzele babei cele flecare.

// vezi //

// vezi /

// cuvânt criticesc ce înseamnă „cerb. La Suida.

// în loc de //, din //

// în loc de // din //

// din //

// din //

// împletitura ghiordanului pe gâtul muierii. La Isihie.

// în loc de // însă nu se întrebuițează. La Barin.

// vezi //

// din // înălțându-se, adică mândrindu-se. La Barin.

// sau // neînvățat-ă fără științe prost, proastă și sărac-ă. La Isihie.) nespus-ă neapărat-ă neînșelat-ă. La Etimologicon.

// și după scurtare // (din /) și // pururi curgător - curgătoare. Pururi curgând. La Sofoclis.

DSC verso

// și // (din //) la Sofoclis. Vezi //

// vezi //

// în loc de // (din // și cu adăogirea lui /) și d-aici // și // ridic, înalț) hrănesc, (răpesc) cum „// au hrăpit (răpit) oile. La Homer) și dau, jertfesc. „// nu-m da vin. La Homer.) și leg împreunez. „// au legat cu curelele. La Homer.

/// din //

// neînșelat- nemăglisit. La Suida.

// din //

// (din //) pururi cinstit-ă.

// din //

// în loc de //. La Homer.

// (din //) pururi sănătos - sănătoasă - tare - țeapănă.

// în loc de // din //. La Isiod.

// și // (din //) cei ce se hrănea din vechime din obșteasca casă (ce se numea //) pentru slujbe către țară, ca o mulțumită. La Isihie și Polidor.

// mâncare - hrană de la obște.

// și // (din //) lilieți (lilieci) de noapte. La Aristotel, și Atineu. Sau soi de cucuvaie.

// (din //) în loc de // cântec cântare. La Calimah.) laudă, la Sf. Grigore.

// (din //) pururi izbăvitor - izbăvitoare - mântuitor - mântuitoare pururi izbăvind - mântuind. La Nonos.

// în loc de // aproape. La Isihie.

// bucă. La Isihie.

// (din //) cel ce - ceea ce

DSC 05930

Pururi se învârtește ca sfârșiitoarea pururi învârtatic-ă pururi învârtindu-se.

// neînvățat-ă fără științe. La Isihie.

// în loc de // la Apolonie și Evstatie) și din //

însemnează pe cel ce - ceea ce pururi târaște (târăște), sau se târaște. La Eshil.

// în loc de // voi cânta, voi lauda.

// se laudă se slăvește. La Barin și Gheorghe.

// (din //) pururi turburător - turburătoare - turburăcios cioasă.

// prieten iubit poate că mai bine // La Suida) și în loc de //

// grabnic-ă. La Isihie.

// și // (din //) cel ce - ceea ce pururi doarme.

Somnoros - roasă. Pururi dormind. La Sofoclis, și

Suida.) înseamnă și „moartea după asemănare. La Sofoclis și Evstatie.

// și // (din //) pururi văzut-ă sau pururi luminos - luminoasă pururi luminând.
// pururi vestit-ă. la Sivile.
// (din //) pururi arzând - dogorind.
// (din //) pururi încărcat-ă. se zice pentru pomi, ce pururi aduc rod. ,,// pomi pururi încărcăți. La Sofoclis.
// (din //) pururi păzit-ă. la Nonos.
// și // pururi păzit-ă și pururi păzind - păzindu-se. La Isihie.
// (din //) fugă neconținut-ă. sau veșnică surgunie - izgonire din țară. În veci surgunize. La Platon.
// (din //) înfrunzeală necurmată.
// (din //) pururi înfrunzit-ă.
DSC verso
Pururi cu frunze.
// (din //) pururi luminos - luminoasă.
// (din //) pururi verde - cu frunzi (frunze) verzi) sau pururi galben. La Nicandr.
// (din //) cel ce - ceea ce pururi se întrebuintează pururi trebuincios - cioasă, cum pâinea, vinul. La Isihie.) sau pururi bun-ă.
// pururi în ființă veșnic-ă. din //
// vezi //
// (din // și a. tăgăd:) urmez oarece fără voia mea - cu mâhnirea sufletului - cu părere de rău. La Homer.
Silesc pe altul // mă silesc de către altul, mă supăr, mă mâhnesc.
// vezi //
// sau mai bine // are lipsă. La Isihie.
// fără voie. La Cuma.
// grele anevoie cumplite. La Isihie.
// fără voie. La Cuma.
// grele, anevoie cumplite. La Isihie.
// (din // și a. tăgăd:) La Homer. Vezi //

// nevrere nevoință. (a nu vrea). La Screvelie.
// și // fără voie. La Homer. De silă. Din // și după
lepădarea lui / // și după schimbarea lui / în / //
mutând și lovirea. La Etimologicon.
// (din // și a. tăgăd:) fără voie de silă. La Hipocrat, și
Lucian.
// fără voie mă depărtez. La Isihie.
// (din // și a. tăgăd:) și // fără voie de silă. La Homer
și Dimosten.
// vezi //
// sau mai bine // sate - locuri umbroase, unde nu
răzbește soarele. La Barin, și Gheorghe.
DSC 5931
// bolnăvicios - cioasă cel ce - ceea ce aduce boală.
La Isihie.
// turburătoare, neastâmpărate. La Barin și
Gheorghe.
// doi bărbați ce țin neveste două surori Cumnați
..... // două neveste ce țin de bărbați doi frați
Cumnate // Iar Isihie, care, în loc de // zice //
și // Iar Suida, în locul acestora, zice, // și Etim: //
// în loc de // după limba doric:
// săracă. La Isihie.
// cei ce nu nădăjduiesc. Nenădăjduiți. La Isihie.
// vârtej de vânt. Turburarea vântului. La Homer. Unii
zic că se trage din // și cu adăogirea lui / Iar alții,
din // suflu vezi la // // vânturi. La Barin.
// din // celor repezi - iuți. La Etim:
repede iute ,,// cai iuți // glas repede. La Sofoclis.
// și // și // ca vârtejul de vânt. Repede iute. La
Sofoclis. ,,// cu totul. La Etimologicon.
// tot o înțelegere are cu //. La Isihie.) și iubesc,
mângâi. Tot la Isihie.
// vezi //

// vezi // . ,// praf - țărână ca vârtejul de vânt. Sau //
praf - țărână de vârtej de vânt. La Homer) și însuși
vârtejul de vânt. Furtună vifor vijălie. (vijelie)

DSC verso

// pătimind. La Barin.

// celor de zboară) și cu mânie obrăznicească. La Barin.

// iute la drum. La Teodorit.

// (din //) cu părul creț. La Sofoclis.

// suflu. La Etimologicon.

// (din //) bătaie - război cu vârtejul de vânt.

// (din // și //) cel ce se bate cu vârtejul de vânt.

1:// vezi //

2:// și // și // (din // și //) bun-ă de picior iute la picior.
La Homer.

// vezi // și //

// sau // cel ce - ceea ce zboară repede. La Atineu.
Însă la cele scrise cu mâna se găsește // în loc de //
adică cu pene frumoase. Cu pene pestrițe - bălțate -
înpistrate.

// vezi //

// nebun. Și nume de o pasăre. La Isihie.

// suflu. La Cuma.

// numele unei din cele trei zmeoaice și nume de un
câine. La Isiod.

// vezi //

// rele. La Isihie.

// nenădăjduind.

// și // (din // și a. tăgăd☺ fără nădejde nenădăjduit-ă
deznădăjduit-ă. la Nicandr.

// La Screvelie vezi //

// nu trebuie să nădăjduim.

// și // (din //) în loc de // nu

DSC 5932

nădăjduiesc mă îndoiesc mă deznădăjduiesc. La Homer. Însă la unele din cele scrise cu mâna se găsește //, în loc de // dar cu greșeală.

// vezi //

// în loc de // deznădăjduire întâmplare pe negândite nenădejde. La Pindar.

// răi. La Barin.

// în loc de // fără nădejde pe negândite nenădăjduită deznădăjduită. La Sofoclis și Evripid.

// vezi //

//vezi //

// arcul, și coarda arcului) și haină. La Calimah.

// țeapăn statornic sigură. La Isihie. Din // și a. adăog:

// din // sufla. La Apolonie.

// în loc de //

// vezi //

// sau // în loc de // La Isiod.

// în loc de // din // a se vărsa a curge. La Barin.

// și // curg necurmat, cum „// apele ce curg necurmat. La Homer.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) pe negândite nenădăjduit. La Sofoclis.

// din // ce se face din // suflând, în loc de // din // după limba Ionică.

// (din //) de putere dătător - dătătoare cel ce - ceea ce înputernicează - întărește părțile trupului cel ce - ceea ce dă putere la trup. Cum „//

DSC verso

/ luptele ce dau putere trupului. La Pindar.

// cel ce - ceea ce înmulțește răul. La Nonos. Din //

// cel ce - ceea ce mărește mintea. La Proclu din //

// (din //) cel ce - ceea ce înmulțește prășila prășitor - prășitoare roditor - roditoare. Bun de roi de prășilă. Spornică.

// (din //) hrănitor - hrănitore. Cel ce - ceea ce înmulțește hrana. La Orfevs.

// (din //) și // spornic-ă la pădure. Cel ce - ceea ce mărește - crește pădurea. Spornic-ă la sădiri. La Eshil.

// (din //) la Meleagr. Vezi //

// deosebită înformare a lui // cresc - măresc - sporesc - înmulțesc oarece. „// la cel ostenit, vinul mare putere aduce. La Homer.// cresc - mă măresc - mă înmulțesc - sporesc eu. la Homer.

// din // pletoși - pletoase cu plete mari. La Isihie.

// vezi //

// cel ce - ceea ce se bucură - se înveselește din toată inima - din tot sufletul său. La Isihie.

// poate mai bine // se aude. La Barin.

// la Eshil (unde alții // au zis) fragit-ă (fragedă) mic-ă se zice pentru puii ce nu pot încă zbura după mumele lor.) sau tare, însă cu îndoială această înțelegere) sau din // și a. tăgăd: negrăit-ă. la Isihie și Evstatie.

// aer văzduh // mică

DSC 5933

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd☺ stau - șad (șed) fără lucru nu lucrez încetez din lucru. Mă lenevesc sărbătoresc (sărbătoresc).

// și (din // și a. tăgăd☺ fără lucru fără muncă leneș-ă cel ce - ceea ce nu lucrează - nu muncește. La Nonos.

// greșită zicere, în loc de // sau că înseamnă nelucrat-ă păraginit-ă paragin-ă. (paragină)

// și // (din //) nelucrare conținere din lucru lenevie sărbătoare sărbătorie. La Homer) și părginirea pământului, după asemănare. La Eshil.

// vezi /

// scaun, sau tigaie. La Isihie.

// (din //) ridicat-ă pe mâini în sus. ,,// să-l ia pe mâini. La Eshin, și Homer.

// și // (din //) ridic în sus înalt // mă preumblu în vânt mă mișc - mă leagăn în vânt ca cel spânzurat. // gândul - mintea omului se abate - se cleată (clatină) ca în vânt, adică nu e statornică. La Homer.

// din //

// ca aerul, sau (după asemănare) mult, nemăsurat. La Isihie.

// din // vei ridica.

// din // s-a ridicat în sus.

// din // ridicându-se.

// din // s-a ridicat.

// din //) cu acest cuvânt, cei din Etolia numesc ,,ceața. La Isihie.

// vezi //

// (din /) sunt curat-ă ca aerul. Semăn ca aerul
DSC 05934

La Dioscorid) aerisesc puiu (pun) haina la aer - la vânt.

// de vânt de aer. La Aristotel.

// (din //) locuitor - locuitoare de vânt. Cel ce - ceea ce locuiește în văzduh. La Atineu.

// (din //) cel - cea din vânt - din aer - din văzduh. La Aristotel) și mare ca vântul - ca aerul, după asemănare. La Diodor.

// poate mai bine // neîngrădit. La Barin.

// sau mai bine // la Suida. vezi //

// albină-e. La Barin și Gheorghe.

// aerisire aeriseală aerisitură.
// d-a aerisitele aerisind.
// aerisitor, aeriselnic.
// cu greșeală, căci trebuie să se scrie // La Sf. Grigore.
// și // și // (din //) ca aerul întunecat-ă ca o negură ca un nor.
// (din // și a. tăgăd:) fără gard fără îngrădiș neîngrădit-ă. la Lisia.
// un munte, la Palestina.
// (din //) umblu - rătăcesc - mă rătăcesc prin vânturi - prin văzduh. La Aristofan.
// (din //) cel ce umblă - se rătăcește prin vânturi - prin văzduh prin văzduh umblător - alergător. La Plutarh.
// tinz - întinz - azvârl - arunc în văzduh - în vânt. La Isihie.
1.// (din // și //) adică scriere - prescriere despre ale aerului.
2:// (din // și //) sfârlează de vânt, steguleț de vânt giruiete.
// vezi //
// (din //) cel ce - ceea ce se mișcă - se clatină prin vânturi - prin aer - prin văzduh prin vânturi - prin aer mișcându-se clătinându-se. La Aristofan, unde alții au zis // în loc de
DSC 05935
// tot într-aceiași înțelegere.
// (din //) alerg - umblu - mă călătoresc - merg prin vânturi - prin aer - prin văzduh. La Lucian.
// (din //) în chipul aerului ca aerul.
// vezi //
(6)// și // din aer, din văzduh.

// (din //) cercetarea văzduhului, și ghicirea prin această cercetare.

// tot o înțelegere cu // are. La Gheorghe.

// corb de vânt. La Lucian.

// țânțar de vânt. La Lucian.

// (din // și //) cel ce - ceea ce vorbește în vânt cel ce - ceea ce vorbește și verde și uscate. Flecar, flioață falnic-ă fălos - făloasă lăudăros - lăudăroasă.

(5)// (din // și //) adică cel ce ghicește prin aer. //

(din // și //) adică meșteșugul de a ghici prin aer.

(2)// (din // și //) adică cuvântare despre ale aerului. // (din // și //) adică cel ce cuvântează despre aer. Aerologist.

// (din //) mă bat în văzduh. La Lucian.

// bătaie - război în văzduh. La Lucian.

// (din //) mană. La Atineu. Mană de la Persia.

(4)// (din // și //) adică meșteșugul cu care măsoară aerul -văzduhul.

// (din //) mă sor văzduhul bat ale vânturi, adică mă nevoiesc în zadar. La Xenofon.

// din //) cel ce - ceea ce măsoară văzduhul cel ce - ceea ce bate ale vânturi zadarnic-ă cel ce -ceea ce se nevoiește în zadar.

(3)// (din // și //) adică unealta cu care măsoară aerul - văzduhul.

// (din //) amestecat-ă cu vânt - cu aer.

// (din // și //) ca fața vântului - aerului în chipul vântului. La Orfevs.

// din //

(1)// (din //și //) aeronat, adică cel ce umblă cu corabia în vânt.

// (din // și //) cel ce - ceea ce înoată în văzduh ca norii - ca păsările. Se zice pentru păsări și nori. La Aristofan.

DSC 5936

DSC 5937

// foc? cu picerele în sus. La Isiodor.

// vezi //

// (din // și //) din văzduh căzut-ă.

// și // (din //) în văzduh zburând cel ce - ceea ce zboară în văzduh.

// umblu prin văzduh. La Marele Vasile.

// (din //) cel ce umblă - ceea ce umblă prin văzduh.

// melc. La Isihie.

// vezi //

// fără rușine, nerușinat-ă obraznic-ă. la Isihie.

(2)// mazără (mazăre), sau năut.

// (din //) cercetarea văzduhului, și ghicirea dintru această cercetare. La Homer.

(1)// (din // și //) adică cel ce stă în aer - în văzduh.

// (din //) cel ce - ceea ce trece prin văzduh, cum păsările când zboară.

// cel întins - cea întinsă prin văzduh - și cel ce - ceea ce se întinde prin puterea vântului - văzduhului. // un meșteșug (meșteșug) - o mașină prin care se aruncă săgeata de departe, apăsând vântul.

// (din //) cel ce - ceea ce luminează în văzduh. Luminos - luminoasă.

// cel căruia - cea căruia ie frică de văzduh. La Celie Avriile.

// și // (din //) cel ce - ceea ce umblă - se preumblă prin văzduh. La Aristofan.

// (cel ce - ceea ce se ține de aer, sau în aer - în văzduh. La Atineu.

// și după scurtare // (din //) în chipul aerului. Ca aerul.

(3)// (//) ca aerul, în chipul aerului, ca fața aerului.

// și // și // o pasăre ce

DSC 05938

mănâncă stupi - albine, miere.

// în loc de // din // după limba doric: cu acest nume, cei din ostrovul Criti numesc roua. La Isihie.

// în loc de // din // după limba doricească. rouă. La Gheorghe.

// cu moț cu funtă. La Apolonie. Se zice pentru căciulile cele cu moț - cu funte. din // și // în loc de // ridic. Precum și din //

// și după scurtare // (din // și //) cu inimă inimos-
inimoasă. Cu minte mare și mândru fudul. La Nonos.

// vezi // însă cu îndoială acest cuvânt.

// La Atineu însă cu greșeală, în loc de //

// cel ce - ceea ce se suie în văzduh. La Nonos.

// și // și // (din //) cel ce - ceea ce zboară pe sus. Cel ce - ceea ce zboară prin văzduh - mai presus de nori. La Isiod.

// vezi //

// (din // și // după scurtare) cel ce ridică picioarele la umblet iute la picior. Cum „// cai ceapcâni -
înbăiestru - în treapăd. La Homer.

// în loc de // din // după limba Eolicească.

// La Apolodor, și // tot o înțelegere cu // au. Care se fac din // ridic în sus. Vezi //

// vezi //

// vezi //

DSC verso

// vezi //

// în loc de // după limba doric: la Pindar.

// și // a dormi din // din care timpul nehotărât // am dormit.

// vezi //

// (din //) marea cea turburată de vânturi. La Isihie.

// durere vătămare. La Isihie.

// cu minte umbroasă - zburdatică. La Etimologicon.
din //

// (din //// și //) ușurința - prostia - deșertăciunea minții. La Homer.

// vezi // la Homer, unde alții au zis // în loc de // ușor - ușoară - prost - proastă - deșărt - deșartă - scurt-ă la minte. Zburdatic-ă.

// din care // și // dorm mă odihnesc răsuflu. La Isihie și Etimologicon vezi //

// vezi //

// cuvânt Bioticesc, ce înseamnă „mâine. La Isihie.

// oraș cetate. La Marin.

// și // întristare. La Suida.

// sau mai bine // ascultați. La Isihie.

// (din //, și a. ce însemnează, împreună) cele dintru acel an. La Isihie. Vezi și //.

// (din //) de vultur. Vulturesc - vulturească.

// chiotioare cataramă. La Isihie.

(și // pui de vultur. La Elianos.

// piatra vulturului, ce se găsește în cuibul vulturului. La Dimocrit și Plinie.

DSC 05939

// vâlvoare. La Isihie.

// în loc de //

// se mișca, se clătina. La Barin.

// unghia vulturului. o buruiană.

// vezi //

// și // (din //) vultur. La Aristotel, și după asemănare, semnul de la steag. Marca steagului, și însuși steagul

cu chipul de vultur. „// lemnul lui era vultur de aur. La Xenofon) și coama casei, și fațada ei. „// sub o coamă și sub o învelitoare, (ca samarul ce se aseamănă cu aripile vulturului întinse) la Dionisie Alicarnasefs, Pindar și Pavsania) și o buruiană) și fie ce fier al spițelor roatelor. La Etimologicon.

// (din //) stegar, cel ce ține - poartă steagul la spinare. La Plutarh.

// la cele rele. La Isihie.

// (din //) în chipul vulturului ca vulturul.

// și // coama casei. La Galino și Evstatie.

// vezi //

// amestecat cu întristare și durere. La Isihie) nu după voință. La Etimologicon.

// învelitoarea casei în chipul samarului. Vezi și //

// în loc de // la Isihie.

// sărac-ă în loc de // din //

// năvălea alerga. La Isihie.

// dorm din care iese // și dintru aceasta // au dormit.) și cercetez) laud) suflu. vezi și //

// și // rugină loială mânjitură murdar lăc. praf

DSC verso

după haine, și după celelalte lucruri. Cum „// pavăză prăfuită - ruginită. La Homer. Mucegai, mucezeală, uscăciune. La Nicandr. Din înțelegerea „uscăciune, iese // usuc) la Isihie se găsește // în loc de țărână praf cenușă funingine) alții au zis // în loc de // uscat. La Isihie) la Teocrit se găsește „// care unii au citit-o // și pentru care tâlcuitorul zice „// ceea ce rămâne în tingiri - în vase, // se zice. Precum și Isihie zice „// „// se zice murdar lăcul - spurcăciunea ce rămâne pe fundul vaselor) la Isihie se mai găsește // ca un nume adăog: în loc de negru nalt și // cele uscate la vedere - la față) și la Suida se găsește // în

loc de „negru. Însă poate că // în loc de „// sau zis)
La Opiian se găsește „// în loc de căldură, zăduf,
arsura soarelui.

// zavistie. La Isihie.

// (din //) usuc vezi și // mă usuc.

// vezi //

// tinere fragete moi. La Isihie.

// vezi //

// sau // și // (din //) uscat-ă negru, neagră pârlit-ă. La
Homer iar la Suida se găsește // în loc de // din //

// din // și a. adăog: înseamnă „cu mult vânt. Cel ce
prea suflă iar din // și a. tăgăd: însemnează „cu puțin
vânt cel ce puțin suflă. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) senin liniștea vântului încetarea
vântului. La Isihie.

// vezi //

// (din // și a. adăog:) turburat-ă de vânt.

DSC 05940

Iar din // și a. tăgăd: înseamnă „liniștit-ă. la
Gheorghe.

// s-a uscat.

// usur. La Homer. Vezi //

bere rachiu de orz - de bucate. La Barin și Gheorghe.

// cu acest nume numesc Perșii pe cei ce dau veste -
pe cei ce vestesc - pe vestitori - pe olace. La Barin.

// slobozenie. La Isihie.

// sau // luptător. La Isihie.

// și // vezi //

// num: însușit

// nume însușit

// nume însușit

// și // vezi la //

// din // și a. tăgăd: înseamnă „fără fețe. Iar din // și
a. tăgăd: înseamnă „ne încins-ă fără brâu fără

încingătoare. La Isihie. Și din // și a. adăog:
însemnează „foarte tare încins-ă strâns-ă cu brâul.
La Barin.

// un neam din Troada.

// num: însușit

// cu acest nume cei din Frigia numesc „barba, și „cu
barbă. La Barin.

// în loc de // din //

// bun. La Isihie.

// și // se zice pentru cicnii când cântă strângând vânt
- aer cu aripile. La Barin, și Gheorghe.

// cu acest nume, cei din Sicilia înțeleg „necrezut?
Necredincios.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd☺ când se zice pentru vite,
însemnează „ne înjugat-ă ne înhămat-ă. iar când se
zice pentru oameni, însemnează „ne-

DSC 05941

-căsătorit-ă neînsurat nemăritat-ă neînsoțit-ă. vezi la
tâlcuitorul lui Aristofan, și Apolodor.

// vezi //

// rău rea cumplit-ă.

// vezi //

// num: însușit

// și // (din // și a. tăgăd:) ne temut-ă ne zavistit-ă.

// (din // și a. tăgăd:) ne temere ne zavistie.

(1)// și // moină?)

// în loc de //

// negru pârlit. La Suida.

// (din // și a. tăgăd:) ne temător - ne temătoare ne
zavistnic-ă) și ne temut-ă ne zavistit-ă și aici se ia
drept „prost, proastă. Om de nimic. La Eshil, la
Dionisie Alicarnasefs, și Plutarh.

// și // (din // și a. tăgăd:) ne temut-ă ne zavistit-ă. La Cicero și Plutarh.

// La Licofron. Vezi //

// (din // și a. tăgăd:) vezi // și d-aici se ia drept „prost, proastă. Om de nimic. La Platon.

// La Isiod. Se pare că tot o înțelegere are cu // mie greață îmi vine greață. Vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne păgubire. La Eshil se găsește „// avere nestrictă - nevătămată - neatinsă. Care la cele mai vechi cărți se găsește „// în loc de //

// sau // ne păgubit. La Suida, Barin, și Gheorghe. vezi //

// și // și // sau // (din // și a. tăgăd:) ne păgubit-ă nevătămat-ă. La Xenofon și Isocrat.

DSC 05942

// fără pagubă ne păgubit.

// vezi //

// vezi //

// vânt. La Isihie.

// num: însușit

// barba. La Barin, și Etimologicon.

// num: însușit

// tot o înțelegere cu // are. Usuc.

// vezi //

// vezi //

// neam al lui Ipotoon fiul lui Poseidon și cel dintru acest neam se zice //

// vezi //

// vezi //

// și // tot o înțelegere are cu // usuc. La Suida, la care se găsește // în loc de usucă, și // în loc de // fierbe. Tot la el se mai găsește „// în loc de „fierbe, și // în loc de „usucă. Iar la Isihie se găsește // în loc de

usucă, din // uscat-ă. deopotrivă înțelegere cu // din //
cu toate că Suida înțelege cu // neudat-ă.

(1)// vezi //

// vezi //

// num: adăog: al Doamnei Dimitra, ce înseamnă
„ceea ce usucă - coace bucatele, adică
semănăturile. La Isihie. Iar după Suida // însemnează
pe fată, și // pe mumă, adică pe Dimitra, din care și
pildă se zice pentru cei ce întrebuițează cercetări
îndelungate. „// Amea a căutat pe Azisia. La Barin.

// cei mai aproape de împăratul cei mai iubiți ai
împăratului. La Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) ne cerut-ă ne cercetat-ă ne
căutat-ă cel apropiat a se cerceta. La Eshin.

DSC 05943

// (din //) cinstit-ă prea cinstit-ă vrednic-ă de cinste.
La Suida. Iar la Isihie are // în loc de „necredincios.

// și // La Homer. Care unii tâlcuiesc „tare, cu glas
mare, din // Iar alții tâlcuiesc „neconținut, necurmat.
Napistan, pururi, asemenea și // tot la Homer. Iar la
Apolonie se găsește „// în loc de uscate, din // și alții
zic „// și // în loc de // Iar la Orfevs se găsește „// în
loc de // neconținut, necurmat, ca și //

// grabnice și dese.

// azimut

// slugi slugnice (slujnice) vezi //

// și // uscăciune. La Evstatie.

// vezi // și // vezi //

// mare, sau negru și nalt. La Isihie, Barin, și
Gheorghe.

// pădure crâng materie.

(1)// vezi //

// și // tot o înțelegere cu // au (din // și a. tăgăd:)
neînsoțit-ă fără soț necăsătorit-ă nenuntat-ă

neînsurat nemăritată june holtei flăcău stinger-ă bec?
r-ă. La Strabon, Aristofan, și Evripid.

// și // (din //) și // ne căsătorie neînsoțire ne înjugare
junie ne împreunare. La Arhiloh.

// (din // și a. tăgăd:) ne drămuit-ă necontenit-ă
necumpănit-ă.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ziua azimelor. Sărbătoare
evreiască spre ținere de minte de când au ieșit

DSC 05944

din Egipt, în care mănâncă azime.

// pâine fără aluat – fără tăricioare, (fără drojdie) cei
zic azimă, ce mai de obște se coace în spuză, sau în
țețt) „// ostie în loc de prescură – de anaforă) „//
bolină. (bulină)

// (din // și a. tăgăd:) și // fără aluat, fără tăricioare ne
dospit-ă.) // (după asemănare) curați, fără nici o
amestecătură și fără mândrie plecați. La Sfinții
Apostoli.

// și // și // azimă turtă.

// (din //) mâncarea azimelor.

// vezi //

// vezi //

// usuc // mă usuc se aseamănă cu // din // și // dintru
acestea iese //) și suflu abur din gură. La Barin și
Gheorghe) și suspin. La Barin) și înfricoșez, mă
înfricoșez. La Sofoclis) și mă mâinii. La Evripid.

// mai mult se întrebuițează // cinstesc pe oarecine
și după asemănare „mă sfiiesc – mă rușinez de oare
cine. La Homer și Sofoclis.

// (din // și a. tăgăd:) periciunea vieții. La Porfirie.

// mă mâinii, mă turbur. La Isihie.

// și // (din // și a. tăgăd:) fără brâu fără încingătoare
fără chingă ne încins-ă.

// (din // și a. tăgăd:) fără viață, adică mort,
moartă. „// semințe - bucate ce nu fac viermi - ce nu
se strică. La Teofrast.

// uscate la vedere. La Barin, Isihie și Gheorghe.

// nume însușit: bărb:

// (din // și a. tăgăd☺ // vin potrivit) și ocârmuitorul
corăbiei ce se numea //. La Isihie,

DSC verso

Barin și Gheorghe.

// sau // (din // și a. tăgăd:) ne încins-ă. la Isihie. Și
după asemănare, neîmbrăcat-ă ne înarmat-ă ne
gătit-ă de război. La Isiodor vezi și //

// cei ce n-au fost de față la cele întocmite - la cele
hotărâte.

// vezi //) și fără viață. La Isihie) și un neam, i un oraș
în Siria. La Barin și Gheorghe.

// în loc de // (din //) sufla. La Homer.

// în loc de //. La Isihie.

// jafuri prăzi. La Isihie.

// stăpânul. La Suida.

// (din //) mie greață îmi vine greață mi se pleacă mie
scârbă mă scârbesc mi se scârbește mă dezgust. „//
mi-am urât viața) și după asemănare, mă supăr de
oarece. Ostenesc.

// în loc de // din //

// (din // și a. tăgăd:) grețos - grețoasă scârbos -
scârboasă urâcios - urâcioasă urât-ă neplăcut-ă.) și
fără gust, la bucate) și sălcii, la poame, și știroș -
știroasă, cum sunt merele cele sălcii.

// și // (din //) aidie adică greață scârbă plecate
urâciune neplăcere dezgust. La Dimosten, Isocrat și
Eshin.

// vezi //

// în loc de // din //

// vezi //

// greață scârbă urâciune plecate. La Secstos.

// zadarnică bucurie, însă netrebnic cuvânt. La Barin.

// privighetoriță privighetorică.

// și // de privighe-

DSC 05945

toare privighetoresc-rească. „// cântecul
privighetoarei, cântec de privighetoare.

// vezi //

// vezi //

// și // după asemănare. Și // pui de priveghetoare. La
Teocrit.

// La Teocrit, însă cu greșeală, în loc de //. La Gazi.

// vezi //

// pui de privighetoare privighetoriță privighetorică.
La Teocrit. Vezi și //) și după asemănare, pizdă, lindic,
La Arhiloh.

// vezi //

// (din //) vezi //

// pui de privighetoare. La Isihie.

// în loc de //

// (din // schimbând pe / în / după limba Eolicească La
Etimologicon) și // mai de obște înseamnă
„cântăreață, ceea ce cântă precum Homer numește
pe sirene. Vezi la tâlcuitorul lui Homer. Iar în parte
înseamnă „privighetoarea ce cântă. Și Evripid după
asemănare, numește fluierul și mumalul //)
însemnează și limba neiului (naiului?) – fluierului. La
Evripid) Iar Pamfilii și pe Atina // o numesc. La Barin.
// cu scârbă, cu urâciune cu greață „// mie urât
oarecine. La Dimosten și Lisia) și după asemănare

„fără nici un folos, fără nici un câștig. La Teofrast în loc de // din //

// și // după limba Ionicească (din // ne-deprindere ne-obișnuire nedădare. La Lucian.

// vezi //

// vezi //

// în loc de // din //

DSC verso

// și (din //) nu sunt obișnuit-ă - deprins-ă - dădat-ă nu obișnuiesc. La Homer, Apolodor și Strabon. // nu era încă obișnuiți // nu era obișnuite a se astâmpăra.

//vezi //

// (din // și a. tăgăd☺ ne deprins-ă neobișnuit-ă nedădat-ă extraordinar-ă și cel ce n-are năravuri bune. La Aristotel, și Dimosten.

// vezi //

// neobișnuit ne-deprins nedădat. La Tucidid.

// (din //) tâmp-ă fără vârf. La Suida.

// cu acest cuvânt Tarandinii înțeleg „carte - cărticică încreștită. La Barin. Vezi și //

// și // (din //) suflarea vântului. La Sofoclis.

// vezi //

// din // a sufla!

// suflând. din //

// La Sofoclis unde alții au zis //, iar acum se găsește // de aceea tâlcuitorul au tâlcuito cu // și așa înseamnă cea ce este împotriva lui // adică nenorocire) și în loc de // din // și a. tăgăd: sălbătăciune, cumplire, neîndurare. La Sofoclis.

// și // (din //) suflu, răsuflu, din care iese // și // și // și // la Homer) La Arat se găsește //, în loc de zboară) // se face și din // în loc de dorm, cum „// au dormit) // însemnează și „mă lungesc în pat. Sunt lungit în pat. La Barin și Gheorghe.

// copaci mici și fără rod. La Isihie.
// sau // tare, mare) și ticălos (aici neputincios),
nevoiaș) și veșnic) și luminos, luminat. La Isihie.

DSC 05946

// cu barba de aramă cu barba roșie. La Barin
// cumplit-ă neîndurat-ă nemilostiv-ă. la Suida.
// (din //) aer) La Homer și la Isiod // și // se ia drept //
abur. Cea mai subțire ceață, și d-aici mai se obște se
înțelege „întuneric // s-a ascuns la iad - la întuneric,
de unde nu se mai întoarce. La Teocrit. Dimpotrivă, //
se înțelege cel mai subțire și mai curat aer, cel mai
presus decât norii. Văzduhul, și de aici mai de obște
se înțelege, lumină. Cum „// prin aerul a ajuns în
văzduh. La Homer) cei vechi grămăticii scot // din //,
din care, // de dimineață. Iar Pindar n-a întrebuintat
cuvântul //, ci // înțelegând cu aceasta și aerul, și
văzduhul) // - //. Duhoare) // ceață negură. La Homer
Isiod și Evstatie.

// zăduf negură de ceață. La Isihie.

// din // suflă.

// La Evripid vezi // „// suflare de vânt rece vânt rece.

// în loc de // după limba doric.

// și // (din // și a. tăgăd:) nebiruit-ă. la Tucidid.

// La Homer vezi //

// (din //) și // se zice pentru suflarea vântului „//
vântul ce suflă subțire. La Apolodor. Și de aici se
înțelege „cel ușor ca vântul) mai înseamnă și
„desfrânat-ă zadarnic-ă urât-ă neputincios - cioasă.
La Barin și Gheorghe.

// se mișcă se plimbă. La Apolonie.

// zbor (din //) La Arat unde în

DSC verso

loc de // se găsește „//

// la Isiod. vezi //

// și // și // (din //) suflarea vântului. La Homer. Iar la Isiod se ia drept // adică aer vânt.

// din // sufla.

// și după scurtare // (din //) cel ce curge din suflarea vântului. La Platon.

// vezi //

// (din //) suflat-ă - izbit-ă - bătut-ă de vânt) // și // La Homer, adică mare, după asemănare) Iar la Nicandr se găsește în loc de „nesăturat-ă.) nevătămat-ă. la Barin și Gheorghe.

// în loc de //. La Arat vezi și //

// (din // și a. tăgăd) și // La Dimosten vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără glas. La Areteu.

// în loc de //

// obraznic-ă mândru-ă bajocoră (batjocură) bajocorător-toare) Iar la Isihie se înțelege „cu scumpătate.

// și // (din // și a. tăgăd:) neumblat-ă pe mare ne plutit-ă pe mare. // corabie neumblată pe mare. La Polidefc.

// și // și // (din // și a. tăgăd: fără mare) și cel - cea fără știință de plutirea mării, sau de război pe mare. La Aristofan) // vin neamestecat cu apă de mare) Iar Menandru a zis „// înțelegând pe străinul ce locuiește
DSC 05947

departe de mare.

// vezi // și //

// vezi //

// vezi // și //

// care unii // zic. Se întâmpla. La Isihie.

// sau // (din // și a. tăgăd:) cel ce - ceea ce nu înflorește - nu odrăslește - nu înverzește. Fără flori fără odrăsli fără verdeață. La Plutarh

// vezi //

// (din //) fără căldură fără încălzire. La Hipocrat și după asemănare „fără ajutor, fără apărare.

// (din // și a. tăgăd☺ fără căldură. La Gheorghe. și după asemănare „fără ajutor, fără apărător.

// feciorul lui Atama.

// câmpul - țara lui Atama.

// nume însușit:

// (din // și a. tăgăd:) fără frică, fără temere fără spaimă.

// (din // și a. tăgăd:) și // fără frică fără temere fără spaimă ne-fricos - ne-fricoasă ne spăimântat-ă cel ce - ceea ce nu se spăimântează - nu i e frică. La Plutarh.

// și // (din //) ne-temere ne-spăimântare, ne-frică.

// La Plutarh. Vezi //

// în loc de // în loc de //.... // în loc de //: după limba dorică.

// num: însușit:

// (din // și a. tăgăd:) nemurire (1) imortalitate. La Isocrat.

// vezi //

DSC 05948

// vezi //

// (din //) fac pe oarecine nemuritor - nemuritoare. La Herodot.

// nemurire. La Diodor Siceliot.

// și // și // (din // și a. tăgăd:) fără de moarte nemuritor - nemuritoare. La Homer și Herodot) // dumnezei. La Homer) // la Perși se zice o tagmă de zece mii ostași călăreți. La Herodot) // se zice pentru cele însuflețite, cum „oameni, și dobitoace, jăgăni (jigăni), etc. Iar // ne topit-ă ne vestejit-ă se zice

pentru cele fără suflare - cele neînsuflețite, cum
„pomi, copaci, iarbă etc. La Barin.

// și // fără de moarte.

// nume de neam.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne îngropat-ă. la Homer) și cel
nevrednic - cea nevrednic-ă de îngropare - de
groapă „// să nu îngropi pe cel nevrednic de
îngropare. La Epigramate) și ne ars-ă ne plâns-ă căci
din vechime pe morți în loc de a-i îngropa, îi ardea. Și
// înseamnă și „a plânge. La Barin.

// și // (din //) nisiștea floarea făinii cea mai bună
făină) și după asemănare înseamnă și corcofeală,
coleașă, ciulama, păsat (păsat) fiert. papară.

(1)// și // un fel de sămânță. La Gheorghe.

// cu scumpătate cu silință. La Barin și Gheorghe.

// vezi //

// pentru muieri, înseamnă „nesticată, fecioară. Cum
„// fată nesticată fecioară. Iar pentru fier, înseamnă,
tare. Cum „// fier tare. La Barin și Gheorghe.

DSC 05949

// fată nesticat-ă fecioară. La Isihie.

// și // necinstesc ocărăsc) năpăstuiesc. La Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) fără îndrăzneală fără inimă ne-
îndrăzneț - ne-îndrăzneată. Ne-inimos - ne-inimoasă.
La Evstatie.

// (din //) ca nisiștea. Ca și corcofeala. La Pufos și
Isihie.

// sau // și // (din // și a. tăgăd:) ne-mirare ne-
înspăimântare. La Strabon.

// și // (din //) fără mirare fără spăimântare. Fără
spaimă.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne spăimântat-ă ne mirat-ă. La Atineu) și cel - ceea de care nu se miră - nu se spăimântează oare cine.) și cel ce vrednic - cea nevrednic-ă de mirare. La Lucian.

// vezi //

// poate că în loc de // și aceasta în loc de //. La Suida.

// și // (din //) nevedere ne-uitare ne-privire. La Polidefc.

// fără privire.

// (din // și a. tăgăd:) ne-privitor - ne-privitoare - cel ce - ceea ce nu privește - nu se uită - nu vede oarece.

// și ///. La Areteu. Vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) nevăzut-ă) și cel ce - ceea ce nu se uită - nu privește oarece, ne privitor -ne privitoare. „// n-a văzut cea mai frumoasă vedere.

DSC verso

La Xenofon.

// (din // și a. tăgăd:) fără Dumnezeu fără ajutorul lui Dumnezeu fără știrea lui Dumnezeu. La Homer.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără suflare dumnezeiască neînsuflețit-ă de Dumnezeu. La Plutarh.

// crez ca și păgânii nu cred în Dumnezeu.

// cu scumpătate. La Barin și Gheorghe.

// și // cu scumpătate și nebiruit-ă nedomolit-ă. mândru - mândră minunat-ă și bun de seceriș și ocârmuitor - ocârmuitoare. La Barin și Gheorghe.

// vezi //

// vezi //

// și // se găsește la Hipocrat // numai odată, și // de două ori, care tot o înțelegere are cu //, ce înseamnă //, adică mulg, sug și cu // strecor. Iar la Isihie se găsește // și // și la Etimologicon // și // din care iese //, și // tot la această înțelegere a lui // privește și // în loc de // ce se găsește la Isihie. Însă înformarea lui // pentru că se apropie de // este mai cuviincioasă, ieșind din // și a. adăog:

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi // la Eshil, unde se găsește și // în loc de // cu voia sa. Vrând de voie de bună voia sa.

// și // (din // și a. tăgăd:) nu voiu nu voiesc.

// (din // și a. tăgăd:) tot o înțelegere

DSC 05950

are cu // însă cu îndoială se zice cuvântul //

// rău. La Isihie.

/// ne împodobit-ă) și rău, rea. La Barin și Gheorghe.

/// și // (din // și a. tăgăd:) neîmblânzit-ă ne înduplecat-ă. la Licofron.

// (din //) mulgere sugere sugătură) și trăgătură. La Barin și Gheorghe.

// vezi //

// sunt dezfrânat (desfrânat), ca fiul piericiunii trăiesc - petrec în desfătări mă desfrânez.

// sau // și // (din // și a. tăgăd:) fără temei fără temelie neîntemeiat-ă ne înțepenit-ă ne temeinic-ă.

// vezi //

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) strâmb-ă nedrept, nedreaptă împotriva legii - prăvilii nelegiuit-ă. la Pindar și Evripid.

// cu nedreptate.

// din //

// (din //) urmez împotriva legii - prăvilii. Urmez nelegiurii fac nedreptăți.

// nelegiuire nedreptate urmare împotriva prăvilii - legii.

// vezi //

// (din //) și // mă călătoresc - mă împreunez împotriva legii - prăvilii. Urmez - săvârșesc căsătorie nelegiuită - netrebnică. La Evsevie.

// sau // (din //) nelegiuit-ă. La Homer.

// (din //) căsătorie - împreunare

DSC verso

nelegiuită - împotriva legii - prăvilii - netrebnică.

// (din // și a. tăgăd:) nelegiuire, strâmbătate urmare împotriva legii - prăvilii.

// și // (din // și a. tăgăd:) nelegiuit-ă cel ce - ceea ce face nelegiurii.

// cu nelegiurii cu nedreptate împotriva legii - prăvilii nelegiuit ca nelegiuiții.

// La Zonara. Vezi //

// căsătorit-ă împreunat-ă, fără de lege - împotriva legii - prăvilii. La Novel.

// cel ce - ceea ce urmează nelegiurii nelegiuit-ă.

// vezi //

// urmez împotriva legii - prăvilii urmez - fac nelegiurii. La Gură de Aur.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ateu adică fără Dumnezeu, necredincios - necredincioasă către Dumnezeu. Cel ce - ceea ce tăgăduiește ființa lui Dumnezeu. Ceea ce nu crede în Dumnezeu nelegiuit-ă păgân-ă cel ce - ceea ce urăște pe Dumnezeu. Cel ce - ceea ce nu cunoaște pe Dumnezeu. Cel fără ajutorul lui Dumnezeu. La Aristofan, Platon, Climent, Apostolul

Pavlu, Teodorit, Iustian și Sofoclis. „// nelegiuire, la troparele bisericești. Vezi și //.

// și // ateism adică taga ființei dumnezeiești, necredință către Dumnezeu păgânătate tăgăduire de dumnezeire.

// (din //) ne temere de Dumnezeu.

// (din // și a. tăgăd:) ne temător - ne temătoare de Dumnezeu fără frică - fără temere de Dumnezeu.

// fără frică fără temere de Dumnezeu.

// fruntea făinii nisiștea fruntea bucatelor -

DSC 05951

semănăturilor, și celorlalte lucruri. La Nicandr.

// și // (din // și a. tăgăd:) neîngrijire ne-căutare necăpuire. La Teofrast.

// vezi //

// neîngrijit-ă ne căutat-ă necăpuit-ă.)și nevindecat-ă ne lecuit-ă ne tămăduit-ă.

// vezi //

// și // fără leac fără tămăduire) fără căutare.

// fruntea grâului cel mai bun grâu.

// și // vezi // La Nicandr.

// vezi //

// (din //) ghimpoasă. La Nicandr.

// vezi //) și nebun-ă nelegiuit-ă) și iute, tăios - tăioasă. La Barin și Gheorghe.

// vezi //

(3)// vezi //

// și // și // batjocoresc pe oarecine îmi bat joc de oarecine. La Homer. Clefetesce pe oarecine nu-l bag în seamă nu îngrijesc de el) și lepăd - depărtez oarece ca un netrebnic) și vântur.

(1)// și // un soi de pește cel mai prost. La Aristotel și Evstatie.

// La Isihie, însă cu îndoială. Vezi //

// din //

// din //

// La Apolonie. Vezi //

// din // înseamnă „neîngrijit-ă ne căutat-ă. Iar din // înseamnă „ne secerat-ă necosit-ă.

// (din // și a. tăgăd:) ne încălzit-ă cel ce - ceea ce nu se încălzește neîncălzetic-ă și cel ce - ceea ce nu s-a încălzit. La Eshil.

// (din // și a. tăgăd☺ rece. La Platon.

DSC 5952

// strâng paie cu furca cu grebla. La Barin. din //

// (din //) unealtă de țearah, cu care scoate bucăți ascuțite) și furcă de strânsul bucatelor, greblă. La Cuma.

// vezi //

// (din //) cel ce - ceea ce strânge - adună mustăți de paie, adică ale grâului - orzului etc. sau cel ce - ceea ce strânge - adună paie în urma cosașilor - secerătorilor.

// plin-ă de mustăți - de paie de bucate.

// sau // (din //) buboi umflătură. La Galinos.

// priveghez nu dorm. La Suida.

// (din //) călcare de lege - de pravilă - de jurământ - de tocmeală. La Polivie) și defăimare. La Biblie.

// (din //) călcare - lepădare de lege - de poruncă - de pravilă nelegiuire urmare împotriva legii - pravilei.

// și // și // (din // și a. tăgăd:) fără de lege fără pravilă nelegiuit-ă. „// stricăciune - vătămare - greșeală pentru care nu este lege - pravilă - orânduială. „ // judecată - hotărâre pedeapsă - strâmbă - împotriva legii - prăvilii - nelegiuită. La Barin.

// (din // și //) la Isocrat. Vezi //

// (din //) cu pat nelegiuit cu nelegiuită căsătorie căsătorită împotriva legii. La Licofron.

// vezi //

// (din //) cel ce - ceea ce mănâncă cele poprite. La Maneton.

DSC 5953

// vezi //

// neîndurat-ă neîmblânzit-ă neînduplecat-ă. La Cuma.

// (din // și a. adăog: și a tăgăd:) nespus-ă negăit-ă adică mare, mult. La Homer. Și cum am zice „nici de Dumnezeu nu s-ar putea grăi - arăta. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) cum legea - porunca - pravila tocmeala. Mă lepădă de lege - de tocmeală. La Diodor Siceliot) și lepăd oarece ca un netrebnic - ca un mincinos lucru) și defaim. La Biblie. Și nu bag seamă la oarece nu bag în seamă oarece. La troparele bisericesti.

// (din //) călcătură - lepădătură de lege - de poruncă - de tocmeală.

// (din //) călcare - lepădare de lege - de poruncă - de tocmeală) și defăimare.

// (din // și a. tăgăd:) lepădat-ă netrebnic-ă de nici o treabă) și rău, rea neînduplecat-ă neîmblânzit-ă. cum „// doamna Erini cea neîmblânzit-ă neînduplecat-ă. La Barin.

// vezi //

// cu călcare - cu lepădare de lege - de poruncă - de tocmeală. La Eshil. Sau cu tocmeală. La Eshil, Barin și Gheorghe.

// (din // și a. tăgăd:) ne cercetare necunoștință ne privire nebăgare de seamă. La Diodor Siceliot.

// fără cercetare fără cunoștință fără privire fără băgare de seamă ne cercând necunoscând ne privind.

(+) ne băgând în seamă nevăzând. La Plutarh.

// (din // și a. tăgăd:) ne cercetat-ă necunoscut-ă ne
privit-ă nebăgat-ă în seamă nevăzut-ă.

// vezi //

DSC verso 5953

// fără credință către Dumnezeu ca un nelegiuit ca
un păgân cu necredință către Dumnezeu fără
Dumnezeu

// în loc de //

// vezi // din // și a. tăgăd:

// (din // și a. tăgăd:) fără țâță.

// (din // și a. tăgăd:) și // fără țâță, adică cel ce -
ceea ce nu suge, sau n-a supt. La Aristofan și Plutarh.

// ne încheiat-ă

// (din // și a. tăgăd☺ și // nu gingaș-ă nu muieratic-ă
nu moale nu molatic-ă ca muierile ci tare bărbat-ă
voinic-ă) și netrebnic către muieri. La Plutarh.

// vezi // (din // și a. tăgăd:)

// (din //) ne moleciune

// cel ce nu are alt ceva mai bun Sau cel ce se suflă
de vânt însă cuvânt ce nu se întrebuițează. La
Barin.

// (în loc de // după scurtare) și // num: însușit: Atina
Minervă adică zeița zâna - dumnezeoaica - doamna
înțelepciunii, și arătarea Atinelor, fata lui Zevs și
însuși înțelepciunea. din // și a. tăgăd:) pentru că
Atina n-a supt țâță (+) sau din // adică născută din
minte dumnezeiască.) și un fel de fluier. La
Megaclid) La Teocrit se găsește „// în loc de // să se
știe însă că // se zice numai doamna Atina, iar nu și
mujerica din Atina, căci acesta se zice // La Etimolog:

// vezi //

// La Atina // de la Atina // în Atina

// un oraș în țara grecească. Atină. La Strabon și
Meletie.

// măslin sălbatec. La Gheorghe și Etimolog: vezi și // .

DSC 5954

// vezi //

// capiștea zânei Atinalei. La Herodot.

// Atineu, adică locuitor din Atena.) și „de Atina.

// măslin. La Gheorghe, Barin și Etimologicon. Iar // măslin sălbatec.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// iubesc Atinele. La Lucian.

// cel ce la bătrânețe învață, ucenic bătrân. La Screvelie.

// num: însușit:

// și // și // barba .. mustățile paielor spicurilor (spicelor) de bucate, (grâne), barba mustățile bucatelor. La Xenofon.) și paie de bucate fără barbă fără mustăți - fără rod. La Barin și Gheorghe) și vârful cuțitului - suliței - etc: La Plutarh.

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) ne vânat-ă ne prins-ă la vânătoare. La Longhin.

// și // (din // și a. tăgăd:) ne vânat-ă ne prins-ă la vânătoare „// hiară (fiară) ne vânat-ă ne - prins-ă. La Xenofon.) și fără vânat - fără vânătoare.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

1:// și // lipsă de vânat - de vânătoare. La Elianos.

2:// (din // și //) la Sofoclis. Vezi //.

3:// // vezi //

DSC verso 05954

// și // (din // și /) și // lopată de arie. La Homer.

// vezi //

// cu greșeală, căci trebuie să se scrie //

// (din // și a. tăgăd:) fără vânat fără vânătoare) și cel ce - ceea ce n-a vânat) și ne prins-ă la vânătoare) cel ce - ceea ce nu se poate prinde la vânătoare. Cel ce - ceea ce nu se poate vâna. // în loc de //

// plin-ă de mustăți- de paie de bucate.

// vezi //) și bășicile corcofelii când fierbe. La Cuma.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd☺ ne adunat-ă - ne prins-ă - ne adus-ă - ne băgat-ă în vistierie - în comoară) și cel ce - ceea ce nu strânge - n-adună bogății. Cel slobod - cea slobodă la mână.

// (din // și a. tăgăd:) cel ce - ceea ce n-a slujit - nu slujește cu simbrie. La Isihie.

// și // și // (din // și a. tăgăd:) neatins-ă nepipăit-ă. „// La Cuma. Cel ce - ceea ce n-a atins - n-a pipăit. Ne atingător- toare ne pipăitor- toare.

// La Etimolog: vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) vezi // și neatingetic-ă neatins-ă. „// fată neatins-ă de bărbat. La Etimolog:

// vezi // „// fete neatinse - nepipăite

DSC 5955

fecioare.

// un soi de scoică de mare.

// uscături, lemne uscate bune de ars găteji (găteje), ogrăji. La Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) nefrânt-ă ne rupt-ă ne spart-ă. La Geoponicon.

// vezi //

// sau // și // mă lupt mă nevoiesc mă străduiesc mă strudesc mă trudesc mă chinuiesc mă sârguiesc mă

osârduiesc mă silesc muncesc pătimesc. La Homer și Arianos.) // necăjindu-se se către Zefs. La Arianos. și după asemănare // se strecoară. La Barin.

// vezi //

// (din //) luptă luptătură nevoie strudă chinuri sârguință muncă patimă. ,,// muncă de mâini.

// (din ///) luptă nevoie strădanie trudă chinuire sârguință osârdie muncă patimă pătimire.

// și // și // atlet adică nevoitor luptător pătimitor biruitor la lupte gladiator din vechime după lupte, lua și numirea lor, biruitorii luptelor - întrecătorii (concurenții) la lupte - vitejii la lupte. Cum ,,// luptători prin îmbrățișare. ,,// alergători. ,,// luptători de pumni ,,// aruncători târcolului ,,// săritori.) și după asemănare truditor sârguitor chinuitor sârguitor, silitor muncitor. La Tucidid ,,//silitori faptelor bune sau făcut: La Dimosten ,,// buni plugari, buni muncitori de pământ. La Platon ,,// cei năvăliți spre răutăți, și nedreptăți. La Filostrat.

// athletic de luptă de muncă, de nevoie de chinuri
DSC verso 5955

chinuri de patimi de strude) și luptător - toare muncitor - toare sârguincios - cioasă sârguicos - coasă nevoios - oasă trudicios - coasă de voinic.

// ca un luptător ca un viteaz ca un muncitor - străduitor - sârguitor cu chinuri, cu nevoie, cu osârdie, cu sârguință, cu silință, cu strădanie, cu trudă, cu vitejie ca un voinic.

// și // fără vătămare și nevătămător - toare. La Cuma.

// vezi //

// nenorocit-ă [(aici cuvânt arhaic)fără noroc]. La Eustatie.

// (din //) ticălos - ticăloasă nevoiaș-ă pătima-ă sărac-ă. la Evripid și Demosten.

// (din // ticăloșie necazuri trudire trudă chinuri strădanie. La Platon.

// în ticăloșie în sărăcie. La Dimosten.

1:// neploștit-ă. la Galinos.

2:// petrece în desăvârșită sărăcie - ticăloșie.

// și // dar - mulțumită pentru bărbății - pentru slujbă - pentru lupte. La Aristofan.

// (din //) rânduiesc - dau - dăruiesc răsplătiri - mulțumită de fapte bune - de biruință - de slujbe. La Atineu. Dăruiesc cununi - celengiri cavalerii la cei în slujbe.

// și // (din //) atletet adică dăruitor - toare dătător - toare orânduitor - toare de mulțumită pentru fapte bune - pentru slujbe pentru biruințe - pentru bărbății) și orânduitor de lupte precedent? Al luptelor. La Pafsanias și Aristotel.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

DSC 05956

// și // cunună - celengiu - cavalerie - dar drept mulțumită pentru lupte - pentru fapte bune - slujbe - biruințe - bărbății etc. // mă prinz cu cineva pentru oarece se găsește însă // și // în loc de // (ori din //, sau din // și cu a. adăog: // și după scurtare //)

// și // luptă întrecere, bălăbăneală muncă strudă strădanie nevoie sârguință chinuri necazuri. La Homer se găsește și // în loc de //

// vezi //

// (din //) mucenicesc - cească.

// și // (din //) purtător - purtătoare de biruințe - de cununi - de cavalerii - de celengiuri cavalier. La Homer) și după asemănare, purtător - toare de chinuri - de necazuri - de patimi - de munci mucenic - muceniță.

// și // neam d-al lui Checrops. Și cel dintru acest neam se zice //. La Barin.

// a ajunge la adunarea Atinalei. La Barin.

// neam d-al doamnei Atina din Atina. Vezi și // la Barin.

// vezi //

// num: însușit

// (din // și a. tăgăd:) fără boltă.

// (din // și a. tăgăd:) și // limpede curat-ă ne turburare. La Luchian.

// (din // și a. tăgăd:) La Isiod. vezi //

// (din // și // și a. tăgăd☺ ne-împreunat cu muiere ne-împreunată cu bărbat ne futută ne încălecat-ă ne îngreoiată ne gonit-ă.

// (din // și a. tăgăd:) netur-

DSC verso 5956

// ne turburat-ă nesupărat-ă liniștit-ă. La Xenofon.

// (din // și a. tăgăd:) ne turburător - toare ne supărător - toare liniștit-ă. La Plutarh.

// (din //) fără turburare - supărare - gâlceavă. Cu liniște liniștit.

// nesăturat fără saț. La Barin și Gheorghe.

// ne înfricoșări răzvrătiri turburări. La Isihie.

// poate viță sălbatecă sau mesteacăn. La Teofrast.

// (din // și a. tăgăd:) liniștit-ă ne turburat-ă. la Sofoclis) și purtător - toare. La Isihie.

// vezi // și //) și cel slobod de oștiri, cel ce n-a intrat în slujba oștirilor- în slujba ostășească. La Evripid.

// cu acest nume cei din ostrovul Rodos numesc carul, căruța. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) și // ne zdrobit-ă nevătămat-ă nesticat-ă. La Evripid, și Diodor Siceliot.

// și // fără vătămare fără zdrobire fără stricăciune. La Evripid.

// vezi //

// fără viclenie fără meșteșugiri (meșteșugiri) curat. La Isihie.

// voiesc - râvnesc să mă uit - să văz - să privesc. La Platon.

// sau mai bine // (din // și //) unelte spre caznă puindu-se la încheieturile trupului, spre ale deșchide. La Isihie.

// din // și a. tăgăd:) înseamnă nehrănit-ă și din // și a. tăgăd: ne hrănitor- toare.

// mă uit privesc văz. La Homer, Platon, și Tucidid.

// (din //) daruri de la rude către mireasă când

DSC 05957

// când o văd întâia dată. La Isihie și Suida.

// și // la Suida. însă cu greșeală în loc de //

// (din //și a. tăgăd:) fără plâns fără văietat fără jale fără d-a plânge - a se văieta - a se jeli.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără lege nelegiuit-ă.

// să vedem să privesc să ne uităm trebuie să vedem - să privim - să ne uităm. La Xenofon.

// cel ce - ceea ce vede curat - bine. Cu ochi buni. La Cuma.

// un oraș în Egipt.

// (din // sau // și acestea din // sau // și a. tăgăd:) fără strașină.

// (din // în loc de // și a. tăgăd:) ne secerat-ă ne cosit-ă nevătămat-ă.

// (din // și a. tăgăd:) fără de păr pleșuv-ă) cu asemenea, păr potriviiți la păr. La Homer.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) și // nemâncat-ă nestruciat-ă nevătămat-ă de viermi de car. La Teofrast.

// în loc de // după scurtare. La Evstatie.

// vezi //

// adun strâng sumărez cinuiesc // se adună, se încârdoșază) ,,// să-și vie în simțiri. La Platon. // a se aduna, a se strânge. La Plutarh.

// (din // de adunare ,,// zi de adunare iar Sf. Grigore Nazianz cu acest cuvânt // înțelege ,,boboteaza.

// vezi //

// adunătură strângătură cin cinuitură.

DSC verso 5975

// de adunare.

// (din //) și // adunare strângere încârdoșală

// să se adune să se strângă trebuie să se adune - să se strângă trebuie să ne adunăm - să ne strângem.

La Xenofon și Lucian.

// loc de adunare. La Evstatie.

// adunător- toare strângător - toare cinuitor - toare.

// (din //) adunător - cioasă strângător - cioasă cinuicios - cioasă de adunare.

// cu adunând - strângând.

// și după scurtare // toți adunați la un loc. La Homer și Xenofon ,,// tot norodul toată adunarea toată puterea. La Xenofon. ,,// cu tot trupul. La Xenofon ,,// se zic pentru toate deodată. La Areteu // tot orașul toți oroșanii (orășenii) La Tucidid ,,// tot norodul. La Epigramate) și în loc de mare, mult, Cum ,,// coroane multe - grămădite, mulțime de coroane. La Pindar ,,// mare nenorocire) // când plouă tare, repede. Când varsă cu donița (toarnă cu găleata). La Xenofon. ,,//

toți odată) și în loc de „fără de veste, cum „// a căzut fără veste. La Apolodor. „// fără veste, din care se face // și // mai mare, mai mult, mai repede. Însă netrebnice cuvinte.

// (din // și a. tăgăd:) fără zgomot fără gălăgie.

// vezi //

// d-o dată băutură, băutură bețivă. La Herodot.

DSC 5958

// și // întregimea grămada tot lucrul întreg, totalul.

// vezi //

// în loc de // după scurtare. La Evstatie.

// toți d’odată fără veste vezi și //

// (din // și a. tăgăd:) ne spart-ă ne fărâmat-ă și după asemănare, ne desfrânat cu moleciune și de aici, nesticat-ă la fire nu cu moleciune. La Plutarh și Pitagora.

// ne desfrânare „// viață ne desfrânat-ă fără moleciune. La Plutarh căreia i se împotrivesc // viață desfrânată - molatică.

// mă uit - văz - privesc - iau seama prin prejur - pân toate părțile. La Sofoclis.

// vezi//

// (din //) mă moleșesc - leșin sunt foarte fricos - coasă. Mă supăr - mă întristez - mă mâhnesc de oare ce îmi pierd tot curajul - îndrăzneala. La Xenofon. Și // La Gheorghe.

// trebuie să fim fricoși - să ne supărăm - să ne mâhnim - să ne întristăm. La Dimosten.

// trist mâhnit supărat. La Suida.

// frică întristare, întristăciune mâhnire supărare necaz slăbiciunea sufletului. leșin. La Xenofon.

// (din // și a. tăgăd:) fricos- coasă fără inimă ne inimos - moasă trist-ă mâhnit-ă supărat-ă „// a urma

oarece fără gust - fără mulțumire - fără plăcere. La Xenofon) și fără socotință nebun-ă. La Sofoclis.

// fără mânie pe nemâniite.

// fără mânie nemânios - oasă nemânietic-ă cel ce - ceea ce nu se mânie.

// cuvânt egiptean ce înseamnă luna lui noiembrie) sau bou. La Isihie.

// sau // La Isihie. vezi //

DSC verso 5958

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără fereste, (ferestre) sau cu fereste deschise.

// (din //) și // jucăreie (jucărie) „// după ce face jucărei copiilor. La Homer. Se scrie și // „// podoabă de cap. La Dionisie Alicarnasefs.

// (din //) mică jucărie. „// a avea și un pui de urs drept jucăreie. La Lucian. Iar la Suida se găsește și // tot într-o această înțelegere.

// vezi //

// și // am gură slobodă gură fără frâu gură ne înfrânat-ă vorbesc fleacuri - și verde și uscate.

// din //) și // și // gură slobodă gură fără frâu gură ne înfrânată gură flecară. La Aristofan.

// (din //) și // și // gură slobodă gură fără frâu gură ne înfrânat-ă gură flecară gureș-ă cicală.

// vezi //

// (din //) cel ce - ceea ce-și bate joc de lege - de pravilă. Cel ce - ceea ce nu bagă în seamă pravila. La Isihie.

// (din și a. tăgăd:) și // fără ușă - uși și cu ușa - cu ușile deșchisă -e după asemănare) și jucător- toare. La Herodot și Nicandr.

// vezi //

// La Epigramata. Vezi //

// (din // și a. tăgăd:) La Sofoclis. Vezi // .
DSC 5959

// (din // și a. tăgăd:) fără baston fără suliță fără
toiag. La Evripid.

// și // mă joc cu jucărei (jucării) ca și copiii.. petrec
vremea cu jucărei. La Homer. // cele mari lucruri le
avea ca niște jucărei. La Pindar.

// (din // și a. tăgăd:) vezi // casă fără uși.

// amestecă, sau dă palme - bate. La Isihie.

// la Aristotel. Vezi //

// (din // și a. tăgăd:) și // nejărtfit-ă ne sfințit-ă fără
praznic ne prăznuit-ă // cele sfinte ne sfințite - ne
jărtfite, adică necinstite prin jărtfi (jertfe) - prin
praznice. La Lisia. „// nuntă fără masă. „// sfinte, însă
ne sfințite - ne prăznuite. La Eshin. „// nelegiuită
împreunare. La Iamvlos. „// cei mai mari nu
prăznuiesc biruințele, nu le cinstesc prin praznice. La
Dion Casie. „// boul ce nu este bun de jertfă - de
praznic. La Plutarh.

// La Isihie. Vezi //

// vezi //

// un oraș.

// de la sfântagora (Sfântul Munte Athos). Aghiorit.

// vezi //

// dezvinovățez (dezvinovățesc) pe oarecine. La
Fotie. // mă dezvinovățez.

// (din // și a. tăgăd:) și // fără pedeapsă ne pedepsit-
ă. La Aristotel) și nevinovat. Fără vină curat-ă de
oarece greșeală. La Dimosten) și idolul - agalma lui
Zefs, cea de deasupra muntelui // de la sfântagora.

// cel de la sfântagora, de la muntele

DSC 5959 verso

cel ce se zice //

// dezvinovățire ne vină nevinovăție

// (din //) scap -sloboz (a lăsa slobod) - iert pe oarecine din pedeapsă - din vină dezvinovăţez // mă dezvinovăţez (dezvinovăţesc), îndreptez.

// vezi //

// (din // şi a. tăgăd:) şi // ne linguşit-ă neînduplecat-ă neîmblânzit-ă. La Licofron şi Antologhion. Iar cuvântul // ce se găseşte la Isihie este greşit.

// vezi //

// şi // (din // şi a. tăgăd:) ne beat-ă treaz-ă.

// (din // şi a. tăgăd:) fără platoşă fără za. La Xenofon. // un munte în Macedonia ce acum este mănăstire de călugări, şi se numeşte sfântagora. La Herodot.

// fără vină fără învinovăţire.

// iertare - scăpare - slobozire de vină - de greşală - de pedeapsă dezvinovăţire. La Ctisie.

/ în loc de / dacă uneori i se adaogă // şi // cum „// daca. La Homer şi Tucidid.

// spre ură, cum // să dea Dumnezeu să ...! dă Doamne să! La Homer) şi spre întristare, cum „//! Vai de mine! La Aristofan.

// o ce ...!

// încheietură număr înmulţ: ce se aseamănă cu a noastră le,,.

// pronume: care.

// în loc de // pământul. La Homer)şi un oraş de căpetenie la Colhida lângă apa Safis în Asia. Iar la Cirinei înseamnă şi moaşă (care moşeşte

DSC 5960

pe lăuze) şi doică) şi nume însuşit: şi un pom, şi poama lui. la Etimolog:

// vai! Vai! Care se poate a se mai înmulţi. Cum „// vai de nădejtile cele zadarnice! La Luchian.

// (din //) plânset jale, văietătură ţipăt tânguire suspin.

// vezi //

// (din //) plâng mă jelesc mă vaiet mă tânguiesc țin suspin. La Aristotel. și Barin.

// un ostrov în apa Fasis din Colhida. Căruia locuitorul se numește // și ostrovul Cir:ci se numește // și //. La Barin.

// cea de la orașul // al Colhidii. La Barin. Vezi și //

// vezi //

// vezi //

// un fel de pahar. La Atineu.

// în loc de //. La Barin.

// sau // în loc de // ocară, necinste. La Barin și Gheorghe.

// în loc de // vezi //

// în loc de // din //

// feciorul lui Eacos.

// al lui Eacos. Unde a locuit Eacos.

// în loc de //

3.// din//) un fel de pahar. La Barin.

// capiștea lui Eacos.

// nume însușit: bărb: din //

// jalnic-ă vrednic-ă de jale. La Eshil. Din //

// vai mie! Vai de mine! La Isihie

// cumnați, cei ce țin două surori. La Polidefc.

// și // cei

DSC 5961

ce zic că se trage acest cuvânt din // îl tâlcuiesc în loc de „veșnic-ă necontenit-ă necurmat-ă nelipsit-ă .La Pindar. Iar cei ce zic că se trage din // îl tâlcuiesc în loc de, greu, cumplit-ă anevoie. La Eshil și Isihie. La Eshil se mai găsește „// și // copaci mici fără rod, și uscați. La Sofoclis se găsește „// care alții îndreptează // în loc de // căci privește la // iar nu la // și tâlcuiesc în loc de negru.

// vezi //
// adică doi //
// al lui Eand.
// o sărbătoare la Salamina.
// neam d-al lui Eand.
// păcat greșeală. La Isihie.
// nume însușit:
// (din //) zambilă, pentru că pe frunza ei este scris //.
La Nicandr.
// a șădea (ședea) însă netrebnic cuvânt. La Barin.
// în loc de // La Isihie.
// în zadar. La Gheorghe.
// pestriț bălțat cu multe fețe. La Gheorghe.
// auzind ei însă netrebnic cuvânt. La Barin.
// ușă. La Suida
// ușă. La Isihie.
// în loc de // după limba Pergheilor. La Etimolog: și
Barin.
// se zice când vrem să arătăm întristarea - mâhnirea
și mirarea sufletului. La Aristofan. Vai!) se zice și
când vrem să arătăm bucuria sufletului, adică
„aolică! Cuvânt ovreiesc(evreiesc).
// costiș pieziș. La Isihie.
DSC 5962
// capră din //
// vezi //
// un fel de cizme. La Isihie.
// și // (din //) căprioară capră de munte capră neagră
capră sălbatecă La Opian, unde alții // au zis.
// vezi //
// vezi //
// în loc de // după limba doricească. La Isihie.
// în loc de // după limba doric:, din // adică de la
ostrovul ce se numește //

// un ostrov la Evia; și un oraș în Ahaia. La Barin.

// vezi //

// vezi //

// (din //) locuitor dă marea Albă.

// vezi // iar o parte a mării Albe sa numit // pentru că valurile ei saltă ca și capra, la tâlcuitorul lui Licofron. Sau după ideea altora, de la ostrovul ce se numește // și-au luat această numire. Și mai adevărat și-a dobândit acest nume după numele lui Eghefs împăratul Atinelor, la Diodor Siceliot și Pavsania. Și în sfârșit după a altora idee, poate că din numele cele adăogat al lui Poseidon, la Strabon.

// și // un sân al mării Albe.

// nume însușit: care se zice și //, la Gheorghe și Barin) înseamnă și soarele din // și după scurtare // sau din // sau din //(ce înseamnă „mă mândresc) // și cu adăogirea lui a. și // la Etimologicon

// în loc de // din // după limba doric:

// și // și // (din //

DSC 5962 verso

/) suliță - săgeată pentru vânarea căprioarelor. La Homer) și praștie la Meleagr.

// vezi //

// vezi //

// (din //) repede, degrab, cu năvală. La Apolonie.

// aceste,) care.

// vezi //

// și după scurtare // și // în loc de // (din //) piele de capră burduf de capră. La Homer.

// vezi //

// din // nume părintesc.

// vezi // coif de piele de capră.

// vezi //

// un neam la Atina, și cei dintru-acest neam se numesc //

// piele de capră, sau parte - mădular de capră) și capiștea lui Eghefs. La Barin.

// și //(din //) de capră.

// și // buriana (buruiana) caprei.

// și // de plop. La Apostolul Pavlu.

// unt de plop.

// la Geoponicon. Vezi //) // bureți de copaci. La Gheorghe.

// (din //) și // La Etimolog: plop negru. La Homer.

// (din //) cel ce - ceea ce taie plop(i) // niște pământeni din Atena. La Barin și Gheorghe.

// (din //) cel ce - ceea ce cară plop(i).) și cel ce - ceea ce naște - rodește plop(i). La Maxim tirian.

DSC 5963

// (din //) loc plin de plop(i) ogradă de plop(i). La Strabon.

// (din //) căprar cel ce paște caprele. La Aristotel.

// în loc de //. La Homer.

// vezi //

// cuvânt doric, și înseamnă valurile cele mari ale mării. La Barin și Gheorghe.

// nume însușit: bărbătesc:

// vezi //

// vezi //

// La Suida se găsește „// însă fără tâlcuire. Iar Portos tâlcuiește acest cuvânt „păzesc - pasc caprele. La alte lexicoane se găsește // în loc de // sau mai bine s-ar tâlcui „vorbesc - grăiesc pentru capre.

// o țară ce se numește și Ahaia.

// vezi //

// La Aetie. Vezi //

// neam Ionesc (Ionic)

// țară ce se numește și Ahaia. La Etimolog:
// locuitor pe marginea mării pescar cel de lângă
mare locuitor despre țărmurile mării. Vezi și //
// un neam de la Antiohia și cel dintru acest neam se
numește //) și un pisc de la Peloponisa (Peloponez),
care se zice și // și //. La Atineu. Iar locuitorul acestui
pisc, se zice //, și //. La Barin.

// vinele ochilor. La Etimolog: se găsește // în loc de //
La Barin.

// vezi //

// vezi //

DSC 5963 verso

// și // și // cel ce - cea după marginea mării - apelor -
după (de pe) malul mării cel -cea de lângă mare - de
marginea mării

// vezi //

// malul - marginea mării țărmura (țărmul) mării. La
Homer (din //) vezi și //) înseamnă de obște și coasta
Peloponez ului de la Siceona până la Ilida. La Barin.

// vezi //

// vezi //

// pășunea caprelor. La Cuma.

// și // (din //) și // și // căprar, adică păstor de capre.

// La Meleagr. Vezi //

// (din //) vezi //

// (din //) vezi //

// (din /) și // păscut-ă de capre. „// livede (livadă)
păscută de capre și livede bună de pășunea caprelor.
La Homer.

// arma lui Zefs, cea cu funte - cu ciucuri. La Barin.

// din // cu acest nume înțelegea plășile (plasele)
ostășești, și celelalte plăși de mână. La Licurg, și
Herodot. Iar Nimfodor zice că asemenea plăși se
numea de către cei din Liviia (Libia) //

// de capră.
// iadă. Vezi și // țugui,
// vezi //
DSC 05964
// vezi //
// vezi //
// vezi //
// vezi //
// vezi //
// vezi //
// vezi //
// vezi //) înseamnă și rup, sfâșîiu(a sfâșia). La Isihie.
// și // și // pițigoi. La Aristotel) și o buruiană) și un joc
ce se face sărind. La Suida.
// și // și // vezi //
// o păsărică de noapte ce se aseamănă cu
rândurea(rândunica). La Cuma. Și // La Screvelie.
// vezi ///
// vezi //
// și // (din //) cu picere (picioare) de capră. Cu picere
ca de capră. Num: adăog: al lui Pan dumnezeul
câmpurilor.
// (din //) căprar cioban. La Plutarh.
// vezi //. La Barin.
// La Eghilia
// de la Eghilia
// La Barin. vezi //
// și // vezi //
// poate fi ricită (răchită). La Teocrit) și un ostrov)
vezi și //
// La Eghilia. La Barin.
// și // (din //) loc nalt (înalt) neumblat - necălcăt de
capre. Munte pe care n-au putut să se urce
caprele. // piatră mare - naltă, pisc pe care n-au

putut să se urce - să calce caprele. La Homer, și Eshin. Ia la Isihie arată căci cu acest nume se numea și salcia) și un oraș din Chefalinia.

DSC 5964 verso

// vezi //

// vezi //

// în loc de // cu adăogirea lui / vezi // și // mai înseamnă și un gândac de lemn ce mănâncă lemnele. Mai înseamnă și carchin de mare, în chipul stacofului?, însă mai mic decât stacoful, și mai mare decât racul. La Barin.

// în loc de // din // ostrovul ce se numește //

// bubă la ochi, ce se zice urcior.

// (din // și //) ovăz și mălură de ovăz) și gorun - stejar cu ghindă dulce. La Teofrast, și Turnefort) și buba de la ochi ce se zice urcior. Vezi //

// și // nume de oraș. La Suida.

// vezi //

// un ostrov în marea Albă, și un oraș, căroro locuitorul se numește // și // adică din Eghina, de la Eghina.

// mărfuri proaste - mărchitânești - de marchitani, mărchitării, adică marfă de la Eghina. La Barin.

// și // o monedă mare de argint.

// vezi //) // vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din) plin-ă de capre. „// munți plini de capre. La Homer.

// vezi //

// vezi //

// și// (din //) marchitan matrapaz precupeț La tâlcuitorul lui Pindar.

DSC 5965

// de capră.

Vezi //

// un oraș în Ahaia, căruia locuitorul - oroșanul se numește // . La Barin.

// vezi //

// (din //) sau // îmbrăcat-ă cu piele de capră - cu blană de capră. Num: adăogat: al lui Zefs și al Atenei.

// și // (din //) poreclele dumnezeului Pan, ca un mai mare - ca un stăpân - ca un apărător caprelor, sau pentru că are picere (picioare) ca de capră - de țap, sau pentru că trupul lui este plin de păr.

// și // și // (din //) cu picere ca de capre. Num: adăog: al dumnezeului Pan și piciorul caprei. o buruiană.

// vezi //

// cu acest nume numesc Macedonii pe vultur. La Barin și Etimolog:

// vezi //

// (din //) piele de capră blană de capră cojoc de capră cu floci - cu funtele (fundele) ca ciucurii. La Herodot) și o platoșă ce o purta din vechime la piept, precum se zugrăvește Atina. La Evripid) și inima copacilor ce arde ca tăciunele) și albeață - lucire la ochi, o patimă de ochi când lucesc - sticlesc ochii, care alții o numesc // și // - //) și vârtej de vânt turburarea vântului. La Eshin. Vezi și //

// num: însușit: bărbătesc: din // ce înseamnă „dau țâță - sug, și // și cu adăogirea lui / // La Etimolog:

// și // (din //) ied. La Barin.

// în loc de //

DSC 5965 verso

// lucesc luminez strălucesc. La Maneton.

// Asclipios (zeul medic) se numește cu acest nume.
// din // după scurtare, în loc de // din // strălucind.
Vezi //

// vezi //

// și // luciu lumină rază strălucire lucire. La Homer) și săgeată, la Sofoclis) după asemănare înseamnă cinste, slavă) și aruncătura zarurilor. La Barin și Cratin) și baclavale, la Barin și Gheorghe) și însuși luna ce se numește // La Barin). Și jertfă. La Barin.

// (din //) luminos- noasă. Strălucit-ă cu luciu și după asemănare, împodobit-ă frumos - moasă. La Homer. Și // iar după scurtare // precum și din // și din //

// în loc de //

// sau // num: adăogat: al lui Apolon, ce înseamnă, strălucitor, fulgerător. La Apolodor.

// după unii // La Sofoclis, iar după alții // și // La Epiharm și Barin.

// și // inele. La Isihie.

// vezi //

// vezi //

/// și // (din //) și // cel ce încalecă - fute capre - se împreună cu capre. La Meleagr.

// a străluci a fulgera. La Maneton.

// luminător - toare luminos - noasă. Strălucitor - toare. La Aristotel.

// în loc de //

// vezi //

DSC 5966

// vezi //

// (din //) din neamul caprelor.

// (din //) cel ce - ceea ce gonește caprele. Gonitor - gonitoare de capre.

// (din //) de piele de capră // burdof de piele de capră burdof de capră. La Opian.

// și // (din //) cel ce sughe la capre, sau cel ce mulge caprele) și o păsărică de noapte ce seamănă cu rândurelele.

// vezi //

// vezi //

// (din //) și // corn de capră cornul caprei) și o buruiană ce se zice cornul caprei, și fân grecesc cu păstăi, căreia rodul este dulce și cu miros. La Plinie.

// sau // (din //) țap sălbatec țap de pădure) și un semn de stele pe cer. O constelație.

// vezi //) și num: însușit: un zeu păgânesc.

// (din //) cu cap de capră) și o pasăre. La Aristotel.

// (din //) ciuma caprelor) și o buruiană, care mâncându-o caprele, mor. La Plinie.

// turmă de capre.

// (din //) cu picere (picioare) de capră cu picere ca de capră num_ adăog: al lui zeul Pan. La Orfefs.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din //) vezi //

// (din //) pășune de capre. Și turmă de capre.

DSC 5966 verso INDESCIFRABIL

DSC 5967

În ape, ca Egiptul în apele Nilului. La Filostrate.

// de egiptean egiptenesc - nească - ște.

// vezi //

// unt de crin. La Barin.

// și// vezi //

// vezi //

// negresc pe oarecine îl fac negru la obraz. La Isihie.

// ș // egiptenește. Ca egiptenii, adică și la vorbă, și la limbă, și la năravuri. La Herodot și Teocrit.

// și // (din // și //) egiptean-că din neamul egiptenilor.
La Eshil. // drept – bun judecător. La Erasmie.
// la Egiptet (Egipt).
// Egiptet) și apa Nilului din Egipt, cum „// apa Nilului
cea cu frumoasă curgere – repeziciune. La Homer.
// și // și // și // pasăre - păsărică de noapte, soi se
liliac. La Aristotel, sau bufniță, cucuvaie. //
// (din //) și // stână – staul de capre cu îndoială însă.
// nume însușit: bărbătesc
// vezi //
// (din //) o buruiană ca unghia de capră. La
Dioscorid.
// (din //) cu ochii de capră. Cu ochii ca de capră. La
Aristotel.
// stăpân. La Barin.
// în loc de // după limba doric:
5967 verso
// La Orfevs. Vezi //
// vezi //
// căder: de tăt: din //
// vezi //
// vezi // în loc de //
// vezi //
// în veci în vecie pururi napistan neconținut
necurmat nelipsit neîncetat neosteit totdeauna
// și // altă înformare a lui //. La Opiant, Apolonie și
Plutarh. Vezi //
// în loc de // din // după limba Ionică.
// vezi //
// vezi //
// vezi //
// căder: de tăt: din //
// rușinându-se. sfiindu-se
// din // după Limba Ionică

// din // după limba Ionică

// vezi //

// în loc de //

// în loc de // precum și // în loc de // și //

// (din //) de pulă de pizdă de mădulări născătoare. La Apostolul Pavlu.

// mădulările cele născătoare, cum pula pizda lindicul rușina omului goliciunea omului, și părțile dimprejurul lor, și boașele. Din //, sau din // și după schimbare //.La Barin și Etimolog:) // vezi //

// vezi//

// rușinos - noasă rușinatic-ă și cel ce - cea de care trebuie să se rușineze oarecine, adică cuvios - cuvioasă cucernic-ă. La Homer. Din // și //

DSC 5968

După schimbare //) // însemnează și pe slugi. La Etimologicon.

// (din //) și // și // încordeala (încordarea) trupului, adică mădulării cei născătoare O patimă la părțile cele născătoare, când stau tot sculate - țepene. La Gheorghe.

// ca pula ca pizda, ca mădularul născător ca rușinea omului.

// cu rușine cu sfiială.

// vezi //

// cu îndoială acest cuvânt vezi //

// un nor în care se ascundea dumnezeii, când vrea să nu-i cunoască - să nu-i vază. Sau un coif, sub care s-a ascuns doamna Atina, ca să nu o vadă zeul Aris. Care coif îl putem numi „căciulița iadului. La Barin.

// și // în loc de // în iad la iad.

// vezi //

// vezi //

// (din // și //) cel ce adeseori merge. La iad. La Atineu. Iar la Isihie se găsește // cei slabi și aproape de sfârșitul vieții.

// și // vezi //

// și // (din //) zmerit-ă umilit-ă milos - miloasă îndurător - toare. La Sofoclis, Evripid și Isihie.

// și // și // (din // și a. tăgăd:) neștiință nepricepere. La Isiod.

// sau // și // (din // și a. tăgăd:) fără știință, fără pricepere neînvățat-ă. // întocmai ca un om neînvățat. La Homer. „// oameni fără știință - neînvățați. La Areteu.

// vezi //

DSC 5968 verso

// în loc de // din // după limba Ionică.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// și // (din //) fără știință de dreptate cel ce - ceea ce nu cunoaște dreptatea. Iar la Pindar se găsește „// hiere (fiare) sălbatice.

// vezi //

// luminat strălucit, sau neînvățat fără știință. La Barin și Gheorghe.

// și // (din //) neștiință - nepricepere de taină. La Barin. Iar la Etimolog: se găsește // în loc de // și la Suida //

// vezi //

// ucigaș - ucigător de oameni neînvățați - fără știință. La Isihie.

// și // (din // și a. tăgăd:) nestatornic-ă neîntemeiat-ă ne înțepenit-ă și după asemănare, rău, rea, urât-ă neîndurat-ă cumplit-ă. La Isihie, Climent, și Polidefc și Dimosten. Vezi și //

// vezi // și //

// și // dârz-ă obraznic-ă. La Evstatie.

// se zice pentru coconi când cântă „// cântă cocoșul, iar nu // Căci // se zice pentru cuci, când cântă. La Isihie, Barin și Gheorghe) însemnează și „zic.

// în loc de // după scurtare) și căder: pricinuit: din //, iarăși după scurtare.

// în loc de //) mai înseamnă și luna, la haldei, și izbitură, aruncătură, la Laconi, și hrana

DSC 5969

Atinei, și capiștea ei, cea din afara orașului - cetății. La Barin.

// nu îndrăznesc a mă uita - a vedea - a privi. La Evstatie și Gheorghe.

// în loc de //

// și // vezi //

// cel ce iad cele de moarte. La Barin.

// de moarte // de iad ucigăcios - cioasă. La Isihie.

// vezi //

// și (din // și a. tăgăd:) rușinea - goliciunea omului. Mădulările cele născătoare „// rochea, anteriorul și cămașa, care învălește (învelește) - acoperă rușinea omului. La Homer. „// muierea când își leapădă cămașa, își leapădă și rușinea. La Herodot) și după asemănare înseamnă „rușinea, sfiala „// fieș care l-a rușinat. La Homer.) și iertare, cum „// cu toate că s-au arătat cu nesupunere - ca niște nesupuși, însă Arcadii i-au iertat. La Pafsanias) și cinste, cum „// au iertat pentru cinstea către părinte și frați. La Pafsanias. Se vede că se îmbină din // și a. tăgăd:)

// întunecat.

// îngrădișul de zid al curții. Zidul curții. La Isihie.

// prea urât. La Barin.

// vezi // La Orfevs.

// vezi //

// în loc de // din // după limba eolicească.
DSC 5969 verso

// în loc de //

// vezi //

// La Herodot. Vezi //

// în loc de // La Eshil. Vezi //

// vezi //

// în loc de //

// vezi //

// La Herodot și Aristofan. Vezi //

// din //

// La Homer. Vezi //

// vezi //

// (din //) casă pururi locuită. Casă veșnic -
necurmată. La Barin și Gheorghe.

// vezi //

// în loc de // petrecea noaptea afară - în câmp - în
corturi. La Barin și Gheorghe.

// La Isihie. Vezi //

// și // ramură de dafin. La Suida.

// ca vulturul. La Apolonie.

// (din //) de vultur. Ca vulturul. La Opian.

// La Homer. vezi //

// La Homer. vezi //

// lăstar bun și frumos. La Isihie. Vezi și //

// vârsta cea de mijloc. La Barin.

// nume de o vie. La Barin.

// vezi //

// și // și // (din //) tânăr în floarea vârstei în vârstă
vioi deștept și după asemănare, tare, mare, nalt,
țeapăn, muncitor. Cum „// patruzeci de ani a fost
muncitor. Muncitor de patruzeci de ani. La Isiod. „//
buni vânători. La Homer. „//

DSC 5970

// țeapăn împotrivor - sprijinator - apărător. La Atineu. „// lăstar tare - bun - țeapăn și frumos. La Isihie. „// mari - nalți munți. La Isihie.

// nevăzut-ă întunecat-ă. La Barin și Gheorghe.

// veșnică. La Isihie.

4:// vezi //

// La Isihie. Pământul.

// la Barin pământul.

1:// vezi //

2:// vezi //

3:// num: adăog: al lui Ifest. Ce înseamnă „arzoiu călduros) și plin vânt. La Gheorghe.

// și // a vorbi de rău. A huli, a defăima. La Menandr.

// vezi //

// și // neam d-al lui Checrops, ce se socotea de hulitor, de aceea și înseamnă „hulitor - hulitoare. La Menandr și Platon.

// în loc de // după limba Ionicească.

// vezi //

// în loc de //

// vânturi. La Etimolog:

// în loc de // din //

// num: însușit: și în loc de //

// sau // plină de funingine - de cărbuni - de cenușă „, // Ifest cel plin de funingine - de cărbuni - de cenușă. La Homer. Iar Isihie tâlcuiește acest cuvânt în loc de „plin de vânt - de foc. Însă mai de crezut este că s-a zis în loc de // adică foarte mare, prea mare. Iar alții au înțeles în loc de //. La Etimolog: DSC 5970 verso

// în loc de //

// vezi //) înseamnă și negre. La Barin și Gheorghe.

// un neam la Atina. La Barin.

// vezi //

// cenușiu - cenușie. Ca cenușa ca funigina (funinginea). La Dionisie. Din //

// (din //) spuză cenușă funingine foc, vâlvoare. La Licofron, și Dioscorid. „// funigine (funingine) spuză de coptor (cuptor) La Biblie.

// vezi //

// vezi //

// gândacii - moliile - viermii ce mănâncă grâul. Sau picături de unt de lemn asupra apei, după asemănare. La Isihie.

// num: însușit:

// de fum, de funigine. La Screvelie, și nume de un neam. La Etimolog:

// (din //) cel ce iubește căldura. Num: adăog: al greierului. La Teocrit, unde înseamnă și negru, căci Meleagr adaogă la greiere, pe lângă // și // ca fața arapului.) și arzoi, călduros după asemănare. La Gheorghe.

// și // (din //) călduros - călduroasă arzoiu arzoaie. „// trăsnet plin de foc. La Isiod) și ca funinginea, ca cenușa de funingine, de cenușă. La Isihie se găsește // însemnând fulgerul trăsnetul) și aprins-ă luminos - luminoasă. La Barin și Gheorghe.

// cu acest cuvânt, tâlcuitorul lui Aristofan, și Suida tâlcuiesc cuvântul // de la Aristofan. Adică mândrie fudulie fumuri în cap de mândrie. (din // și // sau //)

// și // ca un nume: înființ: înseamnă

DSC 5971

funigine, cenușă. La Hipocrat și foc, vâlvoare La Licofron. Iar ca un nume adăog: înseamnă „negru pârlit. La Nicandr.

// și // (din //) arz (ard) oarece până îl fac scrum - cenușă - până când se negrește de tot ca și

cărbunele. La Dioscorid și Evripid.) și după asemănare înseamnă „afum, negresc, pârlesc. La Evripid.) și adun funigine. La Gheorghe.

// vezi //

// ca funinginea ca cenușa negru ca funinginea.

// (din //) ardere pârlită. La Maxim.

// (din //) ars-ă - pârlit-ă - ca funinginea ca cenușa.

// în loc de // din //

// cu greșeală, în loc de //

// în loc de // La Homer.

// sau // (din //) umblu prin văzduh.

// în loc de // în văzduh.

3:// în loc de // La Aristofan.

2:// sau // ca văzduhul. Și în văzduh, în vânt și de văzduh, a văzduhului.

// ca văzduhul.

// în văzduh în vânt) și curat ca văzduhul. La Barin și Gheorghe.

// umblu în văzduh alerg prin văzduh - prin vânturi.

// vezi //

// alți zic, // (din //) cel ce locuiește în văzduh - în vânturi locuitor de văzduh - de vânturi. La Diogen Laertie.

// (din //) cel ce aleargă prin văzduh - prin vânturi alergător de vânturi. La

DSC 5972

Aristofan.

// (din //) ca văzduhul. În chipul văzduhului.

// (din //) vorbesc - grăiesc pentru văzduh - pentru cele din văzduh. La Pitagora și Diogen.

// (din //) cel ce vorbește - grăiește pentru cele din văzduh. La Diogen.

// (din //) cel ce - ceea ce se hrănește - paște în văzduh. La Isihie.

// (din //) cel ce - ceea ce se rătăcește prin văzduh - prin vânturi. La Orfevs.

// La cei din ostrovul Criti se obișnuiește acest cuvânt, însemnând „de veselie, de bucurie. La Barin.

// ca văzduhul de văzduh. Platon la Stoveu.

// luminoși.

// a se arde.

// nume de o iapă, ce înseamnă neagră. La Homer.

// vezi //

// (din //) ars-ă pârlit-ă - negru - neagră ca funinginea. La Nicandr

// (din // La Etimolog☺ // eter văzduh partea cea mai subțire, mai dilicată a aerului. Mai curată „// partea aerului cea mai curată se zice „văzduh, iar cea turbure se zice ceață și întuneric. La Platon. Și de aici după asemănare înseamnă „lumină. Cum „// mare lumină s-a vărsat din cer. La Homer.) se zice și // însemnând cer. Cum „// La Pindar, în loc de // văzduhul cel rece, umed și pustiu, în loc de cer.) și // cer. La Barin.

// un neam, căruia țara se numea // La Tesalonichi.

DSC 5973.

// vezi //

// (din //) de ars „// lemn de ars. Iar Isihie tâlcuiește // în loc de negru și iute ce ustură ochii.

// cu acest nume unii numesc pe Dionis, alții pe doamna Artemis. Și alții vinul.

// etiopian.

// etiopie (Etiopia) o țară în Africa.

// petrec - mă port - vorbesc ca etiopienii.

// etiopienesc - nească, adică de etiopian și etiopesc - iască, adică de etiopie.

// etiopienește. Ca etiopieni.

// jaleș? din Etiopia, la Dioscorid, iar alții voiesc a fi iarba peștelui.//

/// etiopie

// și // (din //) etiopiancă, și cea neagră - pârlită la față.

// vezi //

// (din // și /) etiopian și cel negru - pârlit la față.

// amăgire momeală. La Isihie.

// vezi //

// (din //) bășicuța ce se face din arsură. La Erotian) iar la Hipocrat se găsește //, în loc de // și la Galinos se găsește // din care iese // ca bășicuța. iar La Isihie se găsește // în loc de bășicuți de arsură, sau bășicuțile ce se fac la muncă din țitura uneltei, când lucrează, și // în loc de bășicuți de apă când se bate, sau când fierbe.

// vezi //

// luminos luminat ca focul, și negru. La Evripid, Barin și Gheorghe.

// num: adăog: al zânei Artemida, ce înseamnă ochi arzoii.

DSC 5973 verso

// și // (din //) călcătură, zăduf arsură. La Evripid.) și foc, vâlvoare, La Apolonie.

// vezi //

// ars-ă - pârlit-ă de foc - de zăduf - de căldură - de arsura soarelui) și ca focul, ca para focului. La Pindar.

// (din //) se înțelege pe dinafară // adică // și înseamnă „pridvor, fuișor, foișor. La Homer, iar din // înseamnă, călduroasă, arzoaie, sau ca focul, ca para focului.

1:// a clătina a arde. La Etimolog

// în loc de //

// (din //) călduros - roasă arzoi arzoaie) luminos - noasă) și ars-ă - pârlit-ă de foc - de căldură. Negru - neagră „// bea acum vin negru - roșu. La Homer.

// și // văzduh din //) și după asemănare înseamnă „senin” // înseamnă, fă senin, La Homer. Și un loc de deschis - ne-învelit - fără învelitoare) și un aer rece cu aromă amestecat, pe care Homer // îl numește) și num: însușit:

// vezi //

// mangal tandur. Evstatie în loc de // // zice.

// petrec - iernez la locuința de iarnă, și iernez afară. Iar la Sofoclis unde zice „// alții în loc de // / au zis.

// vezi //

// sau // și // num: adăog: al vântului cel de miază noapte, și înseamnă sau pe cel ce înseninează cerul, sau pe cel ce aduce

DSC 5974

ger și brumă. Pentru că la Homer se găsește la amândouă înțelegerile.

// caut: //

// vezi //

// (din //) săninos - noasă curat-ă fără nori. La tâlcuitorul lui Pindar.

// și // (din //) senin. La Dion Casie) // fără învelitoare (acoperiș), sub văzduh (după asemănare)

/// sau // (din //) înseninez, curăț cerul de nori, iar după asemănare înseamnă, „petrec sub senin, am vreme frumoasă. La Aristotel. Și la Hipocrat se găsește în loc de „întinz oarece în vânt - în văzduh ca să se răcească.

// vezi //

// vezi //

// (din //) dorm afară - sub văzduh - sub senin - sub cer - fără învelitoare (acoperiș), La Teocrit. Iar la Eshil se găsește cu greșeală // în loc de //

// dă dimineață. vezi și //

// (din //) vezi //

// (din //) seninos - noasă) la Teocrit) și sub senin - sub văzduh. La Isihie se găsește și // tot într-o această înțelegere.

// curte bătătura curții. La Calixen. Și dăzcoperământ, dăzvăliș, La Biblie.

// și // înseninez.

// iute la picior. Se zice pentru cai cal iute la picior, cel ce aleargă tare. La Suida, Barin și Gheorghe.

// ca seninul și luminos - noasă. La Iraclit.

DSC 5974 verso

// (din //) cel ce - ceea ce umblă prin văzduh. La Maneton) și cel ce - ceea ce joacă pe sfoară. Tot la Maneton.

// (din //) umblu - rătăcesc prin văzduh.

// (din //) izbesc vântul - văzduhul. Arunc în vânt - în văzduh. La Maneton.

// (din //) cel ce ceea ce se mișcă -se clatină prin văzduh. La Iviz și Maneton.

// răceala - frigul - gerul cel de dimineață) și însuși dimineața) și căldură, zăduf. La Barin, Suida și Gheorghe.

// (din //) cel ce - ceea ce se rătăcește prin văzduh. La Iviz și Maneton.

// și // (din // și //) umblu, rătăcesc prin văzduh. La Maxim.

// vezi //

// bruma - răceala ce de dimineață. La Homer) se zice și în loc de //, precum și // în loc de // și // în loc de // a zis Homer. La Etimolog:

// vântul ce bate - ce suflă din partea seninoasă - fără nori. La Isihie.

// vezi //

// (din //) îndemnare îndemnătură invitare, învitătură, năvălire) și tăciunele ce se păstrează pentru foc. La Polivie și Plutarh) și pornire spre lucrare. La Suida.) Iar la Isihie se găsește // în loc de //. Care tâlcuiește în loc de „umbră, înveliș(aici acoperiș).

// și // rață de baltă lișiță găinușă de apă. La Opian. Iar la Suida se găsește //) înseamnă și pioă, piulițe, La Barin) și un fel de corabie La Licofron) // buruiană

// vezi //

// (din //) cel ce

DSC 5975

- ceea ce se hrănește cu rațe de baltă, sau cel ce - ceea ce se hrănește de către rațele de baltă. La Licofron.

// (din //) aprins de mânie învitător, îndemnător năvălitor turburător silitor. La Opian. Unde în cele scrise cu mâna se găsește // în loc de // tot întru această înțelegere.

// vezi //

// vezi //

// mă apuc mă prinz. La Isihie.

// vezi //

// vezi //

// din //

// și // cleatăn leagăn, mișc apăr. La Orfefs.) și luminos, la Barin și Gheorghe) și încălzesc, arz, aprind ațăț. La Barin și Gheorghe) și întinz. La Barin și Gheorghe) și năvălesc. La Barin. Mă reped

// vezi //

// din // după mutare // și după schimbare //, La Etimologicon: arz aprind pârjolesc luminez. La

Herodot. // felinarele (felinarele) încă ardea. La Sofoclis. „// pământul luminos - cald, La Evripid. „// se aprind de mânie, La Aristotel. „// foc aprins - arzând, La Homer. // se arde cu lumină. La Barin. // sau // din // suflu, răsuflu. La Homer și Screvelie. // (din //) cel ce arde - luminează ca focul, // trăsesc luminos - arzător. La Pindar. „//) cazane-le roși de foc. La Homer. // fier aprins, La Homer) se zice și pentru fețe - vopsele (vopsele), cum „// cai - boi murgi - roșii ca focul, la Sofoclis.) La Alexil se găsește // și la Atineu // adică negru - pârlit

DSC 5975 verso

la față, ca arapii.) după asemănare înseamnă și voinic tare războinic, La Barin, și iute, repede.

// în loc de // să dea Dumnezeu să fie așa!

// în loc de // vezi și // dacă vom nimeri de vom nimeri. La Homer.

// chem. La Isihie.

// lingușire înșelăciune: La Gheorghe.

// (din //) mângâietor lingușitor. La Isihie.

// mângâi pe oarecine mă lingușesc mă lingesc? Pe lângă oarecine înșel mai de obște se zice pentru câini când mângâie cu coada pe stăpân. La Filostrate.

// vezi //

// vezi //

// și // vezi //

// dacă cumva de cumva

// dacă vreodată

// alergăturile - năvălirile războinicilor despre amândouă părțile. Iar Apolonie înțelege cu acest nume răsuflarea vânturilor. La Barin.

// (din // sau din //) repeziciune năvălire - leală - tură năvală aruncătură cu repeziciune. „// aruncătura pornirea săgeților săgetătura. La Homer. Iar la Orfefs

cu greșeală se găsește // în loc de //) însemnează și suflarea vânturilor, cum „// suflările vânturilor, cele iute. La Etimolog: // năvălirile de război. La Etimolog:

// și // vezi //

// și // vezi // pâră - judecată pentru vreo ocară - vreo caznă - vreo necinste etc. La Demosten. „// adică cazne - chinuri - bătaie. Iar Opiian cu greșeală a zis // pentru lovirile - izbiturile lopeților în apă.

// vezi //

DSC 5976.

// și // La Homer. // ocărăsc necinstesc măscăresc ofârlesc căznesc chinuiesc // a vătămă - a prăpădi satele. La Dimosten.

// vrednic-ă de bătaie - de ocară - de necinste. La Gheorghe.

// ocărător - toare necinstitor - toare. La Gheorghe.

// în loc de // însă cu greșeală, La Herodot, unde acum // se găsește în loc de // Iar la Etimolog: se găsește și // în loc de //

// și // (din //) caznă pedeapsă muncă chinuri necinste ocară vătămare.

// vezi //

// ocărător necinstitor măscărici căznitor chinuitor.

// ocărăcos - coasă necinsticos - coasă căznicos - coasă chinuicos - coasă măscăricos - coasă.

// ocărăț-ă necinstit-ă măscărit-ă căznit-ă chinuit-ă.

// ocărător - toare necinstitor - toare măscăritor - toare căznitor - toare chinuitor - toare.

// colțurile săgeților. La Barin și Gheorghe.

// și // și // cină. La Atineu, și Evstatie.

// cel dă cusearea cel înserat. La Isihie.

// și // vezi //

// urât-ă rău rea. La Isihie.

// în loc de // marginea apei malul) și temeiu, temelie.
La Barin și Gheorghe.

// (din // sau // și a. tăgăd:) ne-umblător și neapropiat,
adică cel de care nu se poate apropia oarecine cel ce
nu primește pe nimeni.

// în loc de // cel ce aleargă tare. Cel
DSC verso 5976

ce năvălește asupra cuiva cel ce se repede asupra
cuiva. La Opian) și cel ce ridică de jos oarece.

// cuvânt Laconesc ce înseamnă „rușine. La Barin.

// un neam. La Barin.

// și // vezi //

// în loc de // bune. La Barin, și Etimolog: cuvânt
Chiprenesc.

// cuvânt evreiesc, ce înseamnă „pridvor, și //
pridvoarele. La Biblie. Vezi //

// vezi //

// și // și // cuvânt evreiesc ce însemnează pridvor,
foișor. La Biblie.

// vezi //

// cuvânt evreiesc ce înseamnă „fruntea casei -
pridvorului fațada casei. La Biblie.

// mângâi lingușesc înșel cu lingușiri - cu mângâieri.
La Gheorghe.

// un oraș la Palestina, adică la Ierosolima al căruia
oroșanul se numește // sau mai bine //. La Etimolog:

// în loc de / (din //) de jale cu jale cu jalnicii.

// jalnic-ă // jale jalnic plânset. La Calimax, Mash, și
Sofoclis. „La Suida se găsește „// însemnând
cântecul de moarte - cel jalnic. „La Epiharm se
găsește // însemnând cântec de pânzari, însă mai
bine să zicem aici // adică cântec de veselie. Iar
pentru a afla de unde se trage // vezi la Pavsania.

Vezi și //

// vezi //

// vezi //

// sau // ticăloasa - săraca Troadă. La Barin
DSC 5977

Și Etimologicon.

// cu acest nume se numea împăratul Adrianos. La
Etimologicon vezi și //

// vezi //

// o rădăcină. La Bar:

// în loc de // într-alt fel - chip. În multe feluri -
chipuri. La Barin și Etimolog:

// (din //) iarba pisicii.

// (din //) cu chip de pisică.

// și // (din //) pisică sălbatecă cotoi cotoc mărtan
motoc mitoc mâțoi mâță.) și un soi de pește. La
Dioscorid.

// (din // și după scurtare // schimbând și glasul cel
subțire al lui α în gros. La Etimolog: sânge) și după
asemănare, omor. „// se defaimă pentru omor. La
Dimosten) // unii tâlcuiesc în loc de cuțit. La
Sofoclis) // rudenie de sânge. La Aristotel) // cu
rudenie din sânge. La Homer) tot după asemănare
însemnează și neam „// rudă din sânge. La Isihie și
Eshil) și copil fiu fată. La Pindar) „// sângerit. „//
chinavar.

// vezi//

// sau // (// din //) sâmbăta morților pomana ce se
face la moși, și în celelalte zile pentru morți. La
Pindar. Plutarh, și Aristid.

// vezi //

// (din //) de sânge plin-ă de sânge cu sânge. La
Evripid.

// vezi //

// (din //) de sânge plin-ă de sânge. Cu sânge. La Evripid.

// vezi //

// (din //) de sânge plin-ă de sânge. sângeros - roasă. Cu sânge. La Aristotel.

// bolnav neputincios. La Barin.

DSC 5977 verso

// vezi //

// la Eratosten vezi //

// (din //) puroaie cu sânge. La Dioscorid.

// La Dioscorid. Vezi //

// și // (din // și //) sângele ce se adună sub piele din lovitură. Zgaibă. La Hipocrat și Areteu.) și semnul ochiului unde s-a sângerat.

// vezi //

// vezi //

// vâna sângelui vână de sânge. La Sofoclis.

// (din //) gard de măracini. „// a aduna măracini pentru gard. La Homer) și îngrădiș de zid. Curte de zid, cum „// îngrădiș de cărămizi arse, adică zid. La Herodot. Și „// a zidit îngrădișul, la Dimosten. Miris tâlcuiește // prin cuvântul // adică așezarea pietrelor la zidire, sau zidire de pietrice.

// ca gardul de măracini. Ca îngrădișul curții ca un zid.

// sau // (din //) și // sângerez cruntez, și după asemănare „omor. La Sofoclis. Iar la Opien se găsește // în loc de „rănit, sau „durându-l rana. // mă sângerez. Mă omor. La Sofoclis și Lucian.

// (din //) vărsare de sânge.

// cuțit. la Sofoclis.

// și // (din //) de sânge plin-ă de sânge. Cu sânge sângeros - roasă. Plină de sânge cu sânge sângeros - roasă. Cel ce a sângerat cel ce a omorât, La

Sofoclis. „// picături de sânge - sângeroase. „//
vâlvoare cu sânge - sângeroasă - ceea ce se urcă din
sângele-

DSC 5978

vitelor, ce se dau spre jertfă -spre pomană. La
Sofoclis.

// (din //) aducător - toare - pricinuitoare - toare de
sânge sângerător - toare ucigaș-ă. La Eshil.

// vezi //

// și // și // și // (din //) zeamă - supă de sânge, ce
obișnuia Lacedemonii: la Polivie, și Atineu.) și //
înseamnă „cârnați - ciudeni - salami (salam) cu
sânge, adică uscături. La Etimolog:

// vezi // și //

// (din //) sângeroz, cruntez scoț (scot) sânge //
muștele cu ghimpele împungând scot sânge - sug
sânge. La Aristotel.

// și // (din //) de sânge plin-ă de sânge cu sânge
sângeros- roasă însă // se întrebuițează mai rar.

Vezi și //

// vezi //

// sânghiuleț

// în loc de //. La Polidor.

// și // (din //) roșu - roșie ca sângele // matostat o
piatră? roșie ca sângele // zicând, se înțelege pe din
afară // adică // vâna sângelui vână de sânge. La
Isihie se găsește // în loc de // iar Aristotel
întrebuițează acest cuvânt și pentru vinele melcilor,
ce au o zeamă roșiatică) „// cârnat cu sânge, La
Atineu, unde mai înainte era scris //.

// vezi //

// vezi // (din //)

// vezi //

// (din //) ca sângele

DSC 5978 verso

în chipul - în fața sângelui.

// roșu - roșie ca sângele sângerat-ă. plină de sânge.
La Homer.

// (din //) și // lingător de sânge. La Eshil.

// sângerat-ă cruntat-ă plină de sânge

// vezi //

// sângerez cruntez încruntez // mă sângerez.

// (din //) prefac în sânge. La Alexie.

// și // (din //) pricinuitoare - toare de sânge sângerător
- toare cel ce - ceea ce face sânge. La Galinos.

// vezi //

// și // (din //) emopusie adică băutură de sânge a bea
sânge. Porfirie la Stoveu.

// (din //) sug -beau sânge. Și //

// și //. La Aristofan. Și // (din // și // emopot adică
băutor - toare sugător - toare de sânge.

// și // vezi //

// (din //) curge sânge. La Aristofan.

// (din //) curgător - toare de sânge.

// (din //) La Eshil. Vezi //

// (din //) curgător - toare de sânge. La Evripid.

// sângeros -roasă plin-ă de sânge.

// (din //) și // cel ce - ceea ce pică sânge. Cel ce -
ceea din care pică sânge. La Evripid.

// (din //) matostat.

DSC 5979

// (din //) vărsător - toare de sânge. La Eshil. Unii au
socotit căci cu greșeală sau zis // în loc de //. Însă nu
e greșeală, ci cu dănadinsul (dinadinsul) a zis //, ca
să arate mărimea răutății. La Cuma.

// (din //) vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// după citirea lui Dioscorid la Hipocrat. Iar după arătarea lui Galinos, alții au zis //, însă amândouă aceste citiri sunt greșite. Și după cuviință trebuie să zicem //, și //. Iar la Screvelie se găsește // care înseamnă „poprirea - contenirea - amortirea sângelui, când stă sângele din mișcarea lui, și atunci vinele se umflă.

// vezi //

// (din //) și // frământat-ă - amestecat-ă mânjit-ă cu sânge. Sângerat-ă. „// săgeți sângerate. La Epigramata.

// și // (din //) iubitor - toare de sânge. Cel ce - ceea ce iubește a vărsa sânge.

// (din //) vărsare de sânge. Și după asemănare înseamnă și omor.

// (din //) sângerez cruntez încruntez și după asemănare însemnează „omor.) și schimb oarece în sânge // mâncarea - dămâncarea se schimbă în sânge - se preface în sânge, la Galinos.

// și // și // și // sângerat-ă plin-ă de sânge sângeros - roasă. Ca

DSC 5979 verso

Ca sângele. „// se cacă sânge, la Galinos. // dobitoc cu sânge, La Aristotel, unde mai înainte în loc de // era // și //

// vezi //

// și // (din //) și // ochi roși. Cu ochi roșii cu ochii ca sângele. Cu ochii plini de sânge. Cu ochi sângeroși. Num: adăog: al zânelor ce se numea Erinii, având ochii roșii, la Evripid.

// (din //) sîngereală preface în sânge, la Galinos. Sânge ficație?.

// La Evripid. Vezi //

// (din //) vezi //
// (din //) La Screvelie. Vezi //
// însă cu greșeală în loc de // cel ce vinde murături.
Vânzător - neguțător de murături, la Dioscorid.
// în loc de // de nu. dacă nu.
// cu greșeală, în loc de // din //. La Hipocrat.
// vezi //
// vezi //
// și // vezi // La muierile cele sângeroasă firea le-au
dat dureri ascunse, La Maneton.
// vezi //
// vita ce se jertfește prinsul. Vezi și //
// vas de sânge al vitelor la jertfe. și șipotele
sângelui, la Suida. Iar la Isihie se găsește //
DSC 5980
/ tot într-o această înțelegere au înțeles unii și // . dă
la Homer.
// (din //) îngreuiat-ă de sânge. Plin-ă de sânge. La
Opian.
// (din //) sângerat-ă sângeros - roasă roșu ca
sângele plin-ă de sânge // prinosuri pline de sânge.
La Sofoclis.
// și // (din //) și // vimovon? adică sugător - sugătoare
- vărsător - toare de sânge setos - setoasă de sânge.
Mâncător de sânge cel ce - ceea ce iubește să verse
sânge - să omoare. Păgân. La Aristotel.
// (din //) mănânc carne vie - nefriptă - nefiartă -
crudă. La Teofrast.
// (din //) setos - setoasă - secetos - secetoasă de
sânge. La Lucian.
// (din //) primitor - toare - încăpător - toare de sânge
// vas de sânge. La Suida, la cuvântul //
// vezi //
// în loc de //

// lingușicos -coasă mângâiecos - coasă. La Sofoclis.
Și lingușitor - toare mângâietor - toare.

// (din // și //) răgușeală de sânge, ce se întâmplă - ce vine după vărsare de sânge, la Galinos) și cele sângeroase și uscate, la Erotian și Gheorghe) și picături de sânge, la Barin.

// (din //) chîzîlbaș emomict. Cel ce se împreună cu ruda sa.

// cîzîlbășăsc Mă împreunez cu ruda mea.

// emomichigă? Cîzîlbașă ceea ce se împreună cu ruda sa.

DSC 5980 verso

// și // (din //) emomizie cîzîlbășie împreunare du rude.

// Tesalia se numea mai înainte // și //

// (din //) vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// La Galinos. Vezi //

// și /// (din //) emotic? adică cel ce - ceea ce varsă sânge cel ce - ceea ce pătimește de vărsare de sânge. La Alexandru.

// vezi //

// și // (din //) vărsare scuipare de sânge. emoptisie?

// vezi //

// vezi //

// și // (din //) îmi curge sânge.

/ (din // sau //) și // emoragie - egunațic? cel ce - ceea ce pătimește de curgere de sânge // vâna din care curge sânge, la curgerea de sânge, la Sofoclis.

// (din //) și // emoragie - emuragie? curgere de sânge. // curgere de sânge din nas, la Hipocrat emoragie (hemoragie) emoragiie

// (din // la Hipocrat. Vezi //

// (din //) stropit-ă cu sânge, La Evripid.

// (din //) vezi //

// (din //) vezi //

// un instrument - o unealtă cu care ardea trânji. La Apostolul Pavlu.

// emoroic? Adică de curgere de sânge, La Hipocrat.

DSC 5981

// (din //) mai de obște se zice la numărul înmulțit // înțelegându-l pe dinafară // adică // și însemnând niște vine din care curge sângele când se înmulțește, și mai ales pe la (șăzut) șezut, când și însuși patimii acesteia curgeri de sânge pe la șezut se zice // emoroide (hemoroizi) trânji. Iar Aristotel înțelege prin acest cuvânt, orice curgere de sânge, și a trânjilor, și a nasului, și a firii muierilor) însemnează și un soi de șarpe, dintru a cui mușcătură curge sânge. La Aristotel și Galinos.

// și după scurtare, // și // (din //) cel - ceea din care curge sânge. Și cel ce - ceea ce pătimește de curgere de sânge. Trânjos - trânjoasă) și muierea cu fire - cu scurgere de sânge) însemnează și un șarpe așa! de înveninat, încât din mușcătura lui curge peșin sânge din toate părțile mușcăturii și însuși partea femeiască a acestui șarpe se zice // La Nicandr.

// și // (din //) ca și curgerea de sânge) și cel ce - ceea ce pătimește de curgere de sânge. Trânjos - joasă. La Hipocrat.

// și // (din //) curgere de sânge din bot. La Isihie.

// (din //) am botul plin de sânge. Cu botul plin de sânge - sângeros. Îmi curge sânge din bot.

// vezi//

// (din //) La Etimologicon: vezi //

// sau // tot o înțelegere are cu // codru, crâng pădure din care se face //, La Eshil. Iar la Isihie se găsește „// țepi ascuțite și dintru aceasta se vede că înțelegerea acestui cuvânt se întemeiază pe //, ce înseamnă

DSC 5981 verso

un vârf ascuțit, adică vârful suliței - ghimpilor, etc. Iar // se face din // care mai înainte însemna „mărăciniș. Cum „// tufiș - mărăciniș des. La Homer, iar mai pe urmă s-a luat drept pădure - crâng. Din // ce înseamnă vârf ascuțit, se face // care alții zic că se face din // și // vezi // și la //.

// ascuțit-ă la vârf cu vârf ascuțit) și după asemănare însemnează și gât, și grumazi) mai înseamnă și rouă. La Homer, Barin și Gheorghe. vezi și //

// un pământ tare ca pământul de la ostrovul Samo. La Dioscorid.

// La Evripid. Vezi //

// picătură de sânge, sau curgere de sânge, însă cu îndoială din lexiconul lui Favorin.

// emoutatic adică cel ce - ceea ce poprește sângele - curgerea sângelui. La Alexandru.

// emofovie? Adică frică - sfială de sânge

// (din //) emofiv cel - ceea căruia îi de frică de sânge se sfiește de sânge. Cel - ceea căruia ie frică să-și lase sânge fricos - fricoasă de sânge. La Galinos.

// (din //) plin-ă de sânge cu sânge // mânca carnea cu sânge - crudă. La Homer.

// (din //) vezi //

// vezi //

// și după scurtare // (din //) ca sângele roșu - roșie ca sângele sângeratic-ă.

// vezi // La Isihie.

// cu vorve (vorbe) dulce.

DSC 5982

// traiul cel dulce tarzul cel bun - cel dulce.
Petrecerea cea bună cu oamenii. // dulceața vorbei.
La Plutarh.

// vezi //

// înșel cu vorbe dulce. La tâlcuitorul lui Aristofan. Din care // scoate numele // însă cu îndoială.

// cu acest nume numește Homer pe Ermis (Hermis zeu), unde cele înscrise cu mâna hârtii (manuscrite) au // în loc de //. Iar alții // voiesc să se zică, adică viclean - marghior la vorbă, sau jingaș (gingaș) - dulce la vorbă, gură dulce. Căci //, sau // însemnează pe cel ce socotește mijloace viclene spre a înșela pe oarecine cu vorba, sau cu fapta. Iar alții ne îndeamnă ca în loc de „// să zicem //, și // în loc de //, ce se găsește tot la Homer, adică viclean la gânduri, prefăcut. Precum și // ce se găsește tot la Homer.

// vezi // (din //)

// (din //) viclean, prefăcut. La Cratin.

// și jingaș-ă - dulce la vorbă. Homer adaogă pe lângă acest cuvânt și //. Cum „// pururi înșală cu vorbe dulce și jingașe. Iar Isiod adaogă //, înșel. Cum // înșală cicăind cu vorbe dulci. Și „// înșelând cu vorbe dulce. De aici după asemănare înseamnă și „viclean-ă marghiol - marghiolă înșelător - toare de aceea și Aristofan pe viclenele vulpi // numește. Precum și Platon zice „// dragostea cea vicleană la vânătoare. Iar Evripid numește pe Odisefs „//

DSC 5982 verso

/ viclean zgomot. Pe carele Sofoclis l-a numit //, tot întru această înțelegere. Cei vechi grămăticii zic că se trage acest cuvânt din // și însemnează. cu știință .învățat-ă. Iar la Isihie tâlcuiește acest cuvânt „iute - ascuțit la vorbă, trăgându-l din // ascuțit. și de aici se face // precum și nume adăogat: // ce înseamnă

„ascuțit-ă la vârful. Și dintru acesta iese // și // și // cu glas, gros, adică iute - amuțit-ă la minte. Viclean-ă marghiol? - marghioală? - prefăcut-ă la vorbă, etc.

// vezi //

// (din //) îmi curg balele văzând pe altul ce mănâncă acru. Cum, lămâie „// ne curg balele când vedem pe alții mănâncând acru. La Aristotel) și să strepezesc dinții când mănăcăm acru. Cum „// și // mi s-au strepezit dinții, și strepezit -mi-se dinții, La Hipocrat. La Suida se găsește „// dar Custeru a lepădat pe // ca un cuvânt netrebnic.

// mă dor dinții. La Screvelie.

// însă cu îndoială acest cuvânt. Vezi // și //. La Lucian cele înscrise cu mâna au mai cu cuviință // în loc de // // strepezeală strepeziciune.

// vezi //

// strepezire.

// stripezitură.

// strepezeală stripeziciune

// vezi //

DSC 5983

// (din //) La Evripid. Vezi //) și // cu știință învățat-ă cum „//, cu știință de vânătoare bun vânător. La Homer) și nume însușit: La Etimolog:

// smochine roșii. La Atineu.

// vezi //

// cuvânt evreiesc ce înseamnă „fântână.

// și // în loc de // însă nu se prea întrebuițează. La Barin și Gheorghe.

// vezi //

// și // (din //) voinic din prostia altuia. Și cel ce-și întrebuițează voinicia spre rău, și cum am zice „rău voinic, La Homer. Precum și // prost apărător ca un

nevoiaș, din nenorocire apărător – ajutor. Cel ce ajute (ajută) spre rău. La Isihie.

// vezi //

// num: însușit: bărbătesc:

// un oraș al Perevinilor, căruia locuitorii se numesc // și // după limba Ionică. Iar la Homer în loc de // se găsește // pentru întrebuințarea stihului.

// vezi //

// vezi //

// primește oarece. La Barin.

// vezi //

// vezi ///

// (din //) Elenca ce a prăpădit – a pustiit lumea. La Homer.

// vezi // La Isihie.

// la tiparele cele vechi se găsește adeseori cuvântul // în loc de // și // adică sfatul – povața ce rămâne – ce se tipărește în mintea

DSC 5983 verso.

omului. La Calimah. Insuflare sfântă în mintea omului.

// vrednic-ă de laudă. La Isihie.

// (din //) laudă – lăudare. Mulțumire cu laudă.

// lăudător.

// (din // și după scurtare //). La Etimolog:) lăudat-ă vrednic-ă de laudă.

// (din //) și // înseamnă grăiesc, vorbesc însă fără nici o pildă. Iar după pilde înseamnă „laud – măresc pe oarecine. Cum „// nu vor lăuda auzind fapte rele, La Homer) însemnează și făgăduiesc, cum „// ceea ce mi-ai făgăduit, dându-mi mâna. La Sofoclis) și iubesc, mă mulțumesc, sufăr. // au pus masa ca să mulțumească – spre mulțumire: La Evripid. Iar când se înclină cu căder: de tăt: atunci înseamnă

„sfătuiesc. Arăt oarece trebnic. La Eshil) se ia și în loc de „// primesc, îngădui oarece. Sunt într-o glăsuire) și în loc de „mă laud de oare ce de bună voie, nu primesc oare ce cu bună voie. La Isiod) și în loc de „amestec și frec arzului prăjit sau arpacașul. La Ferecrat, Aristotel și Etimolog☺ și curăț de coajă. La Barin și Gheorghe) // în loc de, // primește oarece!.

La Barin

// sau // vezi la //

// laudă cinste. La Herodot.

// cel ce anevoie se înduplecă la rugăciunea altuia.

Cel cumplit cel neîndurat. Neînduplecatic. La Barin.

// vezi //

// un munte, și locuitorul acestui munte se numește //

// în loc de „// după limba Ionicească // eu nu laud aceasta. La Homer.

DSC 5984

// în loc de // sau // din // după limba Ionică.

// în loc de // după limba Eolicească din //

// în loc de // după limba Ionicească.

// un neam. La Barin.

// oroșan (orășean) din orașul // din Tesaloniki. La Hipocrat.

// (din //) enigmă, adică ghicitoare întrebare – vorbă – cuvânt – grai întunecat – ascuns pildă și vorba cea mută prin semne. „// în pilde întunecat prin ghicitori. „// ghicesc. La Homer Evstatie și Areta.

// și // ghicitor, adică cel ce spune ghicitori, cei ce grăiesc în pilde. La Diodor Siceliot.

// grăiesc – vorbesc întunecat. Vorbesc prin ghicitori (ghicituri). Spui ghicitori.

// de ghicit enigmatic adică de ghicitoare de pilde.

// întunecat prin ghicitori cu cuvinte – prin vorbe întunecate.

// vezi // enigmatist

// ca o ghicitoare ca o vorbă întunecat-ă în chipul ghicitorii în chipul vorbei cei întunecate ca o pildă.

// întunecat prin ghicitori cu cuvinte - cu vorbe întunecate.

// (din //) ghicitoare vorbă - cuvânt întunecat - ascuns. La Platon.

// vezi //

// laud - cinstesc - măresc pe oarecine. Cum „// Pe tine te laud mai mult decât pe toți ceilalți oameni. La Homer.

// și // vorbesc prin ghicitori. La Barin.

// vezi //

// și // (din //) ghicitor „//

DSC 5984 verso

//7 ghicitor de taine dumnezeiești. La Plutarh. Din care se face // de ghicitor și // prin ghicitori - prin vorbe - cuvinte întunecate. // a grăi - a vorbi cu ghicitori - cu vorbe - cu cuvinte întunecate. La Eshil.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// descoperit-ă - vădit-ă arătat-ă prin ghicitori - prin vorbe întunecate - mute. Adică mai întunecate - mai acoperite a nu se pricepe. La Sofoclis.

// (din //) grăiesc - vorbesc întunecat în pilde vorbesc prin ghicitori spun ghicitori vorbesc prin semne. La Dion Casie și Aristofan. Și după asemănare însemnează și „închipuiesc. La troparele bisericesti.

// vezi//

// (din //) cel ce - ceea ce joacă - sare - se poartă - vorbește cumplit - desfrânat - ca un beat - ca un nebun. La Licofron.

// și // (din //) înfricoșat tare războinic. La Antologhion.

// (din //) și // sârmană - ticăloasă nuntă - căsătorie. Ticălos ginere ticăloasă mireasă cei ce se căsătoresc spre ticăloșia lor.

// în ticăloșie născut-ă. din naștere ticălos - ticăloasă. La Maneton.

// (di //) cel ce - ceea ce are, înfricoșată - mare bărbie - barbă. Bărbos bărbărie. La Calimah.

// (din //) dătătoare de ticăloși ceea ce ne dă - ne aduce ticăloșie - sărăcie - cele rele. La Orfevs.

DSC 5985

// La Homer se găsește împreună cu // și mărește puterea lui //, însemnând „foarte cumplit, foarte rău foarte greu și se face din // precum și // din // și // din //) înseamnă și „din cel rele) și „din orașul // al Tesalonicului.

// (din //) foarte dezmiardat-ă dezfrânat-ă (desfrânat-ă). La Teocrit.

// (din //) foarte luminos -noasă. La Eshil.

// (din //) la Eshil și Licofron. Vezi //.

// (din //) înfricoșat prăpăditor.

// (din //) La Orfevs. Vezi //

// (din //) grozav - grozavnic leu.

// (din //) sârman-ă ticălos- ticăloasă sărac-ă.

// (din) groznec - grozavlup. La Epigramata.

// (din //) foarte nebun-ă.

// (din //) foarte sărac-ă - ticălos - ticăloasă sârman-ă. La Homer) înseamnă și urâtă moarte. La Etimolog:

// (din //) foarte ticălos - ticăloasă nevoiaș-ă. La Homer.

// (din //) Paris cel rău - cel ce a prăpădit lumea. Și Paris cel ticălos.

// (din //) părintele cel ticălos - cel pătimaș. La Eshil.

// (din //) hiară grozavnică (groaznică) - grozavă - rea.

// (din //) cel ce - ceea ce bate

DSC 5985 verso

-lovește - izbește - rănește foarte rău, La Nicandr, sau cel - ceea ce se bate - se lovește - se izbește foarte rău. La Gheorghe.

// (din //) foarte sărac-ă - ticălos - ticăloasă sârman-ă. La Orfefs.

// vorbă, voroavă. Cum „// vorba ce ai zis, este cea mai bună și minunată, La Homer. Și de aici înseamnă după asemănare și „basn (basm) poveste. Cum „// acum voi spune basnul (basmul) împăratului, sau „// acum voi spune basme - poveste la împărați, La Isiod) pe lângă acestea Evstatie mai adaogă și altă înțelegere, adică, conglăsuire, primire, din care iese cuvântul // cu adăogirea lui a. tăgăd: însemnând „tăgăduiesc mă leapăd nu primesc nu sunt într-o glăsuire) se ia și drept „laudă, cinste, din // și după scurtare // La Etimolog: cum „// ce trebuie să laud pe mumă mea. La Homer) Iar la Teocrit se găsește în loc de „pildă, cum și la Moshion. Și la Teon în loc de „ghicitoare vorbă întunecată. Cuvânt întunecat) Iar la Biblie // înseamnă, hvalite) este și nume de un munte la Khefalonía.

// Isihie tâlcuiește acest cuvânt în loc de „greu, cumplit-ă rău rea mare foarte anevoie grozav. Cum „// și // munca și bătaia cea grea „// mare - grea grozavă muncă // rău pătimind „// greu născând „// greu și amar răsplătești „// plânge cu amar. „// mie frică foarte tare. „// nimic alt mai rău decât muierea. „// fiul lui Cronos, cel

DSC 5986

cumplit și fără milă, La Homer, care întrebuințează // împreună cu // etc. în loc de „prea, foarte. Dintru aceste pilde se înțelege că // se poate tâlcui după împrejurările, și după înțelegerea cuvintelor celor următoare și de obște în loc de „prea, foarte, mult, din // schimbând pe / în / și lepădând pe / sau din // și // și după scurtare, //

// (din // și a. tăgăd:) fără vine, fără ațe, și se zice pentru frunzele ce n-au ațe - vine întru dânsele. La Teofrast.

// (din //) răutate cumplire nevoie.

// La Mash vezi //

// și // (din //) cel ce - ceea ce se naște în ticăloșie - în sărăcie, la Isihie. Și // (cu lovirea la a două lea slomnire) însemnează „ticălos - sărac părinte, La Nonos) înseamnă și „cu facere grea - anevoie.

// nesufit-ă (nesuferit-ă) anevoie a-l suferi a o suferi din //

// (din //) grozavnic tiran.

// iau primesc, hrănesc, dăosebesc și tai flori: la Homer. Iar la Apolonie se găsește „// care se vede că este în cuget pătimitor. Adică, i sa luat - i s-a ridicat umezeala, din // precum și din // și dintru acestea // și după scurtare //. La Etimolog: și Metodie.

// din //. La Barin. După limba Eolicească.

// vezi //

// în loc de //. La Screvelie.

// nume de un oraș - o cetate.

// vezi //

// (din //) capră uneori se zice și // însemnând „țap.) // capra cea cerească. Uneori

(1)// (din //) cel mai rău - mai cumplit titan. La Arc:

DSC 5987

însemnează ca și „// cornul caprei cel de aur, adică anul cel roditor. Vezi // ca o dătătoare de cele bune) însemnează și o adunare de stele, ce se zice //. Capră, la Arat.) și o nălucire în chipul focului ce se vede în văzduh) și valurile cele mari ale mării // le numesc, pentru că săr (sare) ca și caprele. La Artemidor și Cuma.) însemnează încă și bobul ce alb, cu care alegea și hotăra pe cei în slujbă, întrebuițându-le în loc de gogoși. La Barin.

// (din //) repeziciune năvală pornire. // pornirea - aruncătura săgeților, la Homer. Acest cuvânt se întrebuițează mai mult la cele îmbinate, cum „// etc.

// din //

// în loc de //

// hulă. Din // vezi //

// (din // însemna un neam de Atinei foarte hulitor) a huli, și a urma răutății. Vezi și //

// vezi //

// și // neam de al lui Checrops, cel mai hulitor, La Barin.

// vezi //

// un neam, La Barin.

// în loc de // din // după limba doric.

// în loc de // săritoare.

// vezi //

// și // și // din // din care se face și //) mișc - leagăn - clatin într-o parte, și într-alta „// legăna - clătina într-o parte și într-alta, La Homer. Și de aici se ia, după asemănare, și spre înțelegerea neodihniei minții, ce se pricinuieste din grija omului. //

DSC 5988

// se necăjește se mânănește, și se turbură cu mintea. La Hipocrat, care Galinos tâlcuiește în loc de „se rătăcește cu mintea.) // focul nu l-au tulburat - nu l-

au spăimântat. La Pindar) se zice și pentru cele ce
lucesc la față - ce se arată cu două fețe, cum sunt
ghermesuturile? Atlazurile cele cu două fețe - cu fețe
îndoite, etc. și de aici după asemănare înseamnă
„înpistrat, pestriț, bălțat, precum Platon tâlcuiește //
a înpistra, a bălța, a face oarece pestriț) Iar la Isiod
se găsește „// strugurii se pârlesc (pârguiesc), adică
încep a se coace, când dobândesc pete roșii,
galbene, și mai de obște înseamnă că fac oare ce să
arate multe și deosebite fețe. Cum „// arăta un cerc
în felurimi de fețe, La Nicandru) mișcarea cea repede
și legănătura, i clătinătura cea iute și deasă se
cunoaște în cuvintele //, și //, La Pindar. Iar
înțelegerea lui „a înșela, se cunoaște curat în //) // și
ia așa ș-au tulburat - ș-au clătit mintea cu grijile ei, la
Apolonie, unde alții zic „// Iar la Isihie se găsește „//
în loc de „s-a tulburat - s-a spăimântat - s-a mâhnit.
După această pildă se vede că s-a zis și // și //
precum și // în loc de //) după o asemenea rudenie
cu // se înțelege și // ce se găsește La Homer, vezi //
// și // cei ce se trag din Eol. La Barin.

// vântul despre răsărit, La Barin și Gheorghe, și
nume însușit.

// cea repede și iute la mișcare - la săritură, ceea ce
pururi se mișcă mișcătoare la față - la vedere. La
Eshil.

// cu cântec împodobit - frumos. La Barin

// în loc de //

DSC 5988 verso

// repede mișcare) și împodobirea cu felurimi de fețe.
// un pește pestriț. Putem zice că este păstrăvul, La
Atineu. Poate că la această înțelegere se aseamănă,
și // ce se găsește la Isihie, adică, pestriți - bălțați -
iuți.

// vreme scurtă, și umbră însă cuvânt netrebnic, la Barin.

// pestrițe, și iute, repede. Vezi și //

// vezi //

// nepotul lui Eol.

// (din //) La Sofoclis, tot o înțelegere cu // vezi //) Iar în cuget neut: însemnează că vorbesc - mă port ca un Eolefs.) și după tâlcuirea tâlcuitorului lui Teocrit, însemnează că înșel - mă port cu viclenie, precum și // vezi //) La Atineu se găsește „// adică cânta cu viers Eolicesc.

// un ostrov al lui Eol.

// în loc de // vedere - față calidonicească, căci Calidon se numea mai înainte Eolie, La Teocrit.

// de Eolefs Eolicesc - cească.

// vezi //

// vezi //

// limba Eolicească, după numele lui Eol. La Barin.

// (din // și din //) ca cei din Eolia, Eolicește) și în feluri de chipuri.

// și // vopsesc oarece în felurimi de fețe înpistrez bălțesc fac oarece pestriț) și după asemănare înseamnă „înșel, la Evstatie. Vezi și //) „se preumbla încioace și încolo, la Homer. // La Screvelie.

// (din //) viclean marghiol - marghioală prefăcut-ă

// vezi //

// și // (din //) cel ce tună - trăsnește și fulgeră în felurimi de trăsnete și fulgere.

DSC 5989

.

// vezi //

// (din //) cu gâtul bălțat - pestriț

// (din //) cu pielea pestriță - pătată - înpistrată.

// (din //) la Orfefs, care la alte înscrisuri cu mâna se găsește //. Iar Ermac a zis mai cu cuviință că trebuie să se citească // adică ghicitor de multe meșteșuguri. Meșter ce a găsit - a izvodit (inventat) multe meșteșuguri.

// (din //) dar frumos - împodobit.

// (din //) dătător - toare - dăruitor - toare de felurimi de daruri. La tâlcuitorul lui Sofoclis.

// (din //) cu platoșă pestriță - bălțată - împistrată - împodobită, la Homer) și după tâlcuirea lui Porfirie însemnează „iute a se îmbrăca cu platoșă. Cel ce - ceea ce degrab - fără zăbavă se îmbracă cu platoșă.

// viespele (viespile) la Homer.

// și // (din //) viclean-ă prefăcut-ă marghiol - marghioală. La Isiod.

// vezi //

// vezi //

// (din //) cu legătură de cap împistrată - pestriță - bălțată - în felurimi de fețe. Sau cu chingă - cu brâu - cu colan frumos - împodobit - în felurimi de fețe. La Barin.

// (din //) împistrat-ă bălțat-ă pestriț-ă la față. Cu multe fețe în multe fețe -

// (din //) cu spatele bălțat

DSC 5989 verso

-pestriț - împistrat.

// sau // pestriț bălțat în feluri de fețe. La Isihie.

// (din //) cu pene pestrițe - bălțate - împistrate - în felurimi de fețe foarte frumoase. Vezi și la //

// (din //) cel ce - ceea ce are - umblă cu cai pătați - bălțați - pestriți - împistrați la păr. La Homer) și cel ce - ceea ce umblă cu cai iuți la umblet. I cel ce - ceea ce umblă - aleargă tare - iute degrab cu caii. Cel ce -

ceea ce aleargă cu caii, îl putem numi poștaș, surugiu.) mai înseamnă și „cal iute la picior.

// cel ce - cea repede - iute la mișcare. Cel ce - ceea ce iute - degrab se mișcă - sau mișcă oarece. Și de obște însemnează „iute la picior, cum „// iute cal, cel ce aleargă foarte tare. La Homer. Și de aici după asemănare se zice și pentru văpseli, și fețele lor, însemnând mulțimea fețelor, adică pestriț-ă - bălțat-ă înpistrat-ă - schimbător - toare la față - la vedere - cu multe fețe foarte frumos - moasă. Cum „// pavăță - arme pestrițe - bălțate - foarte frumoase, La Homer, care se poate înțelege și pentru frumusețea meșteșugului.) // , La Sofoclis, care unii tâlcuiesc de // pestriță - bălțată - în multe fețe - chipuri, iar alții de „repede - iute - grabnic, sau de „oacheșă, neagră) după asemănare însemnează și „schimbător - toare nestatornic-ă viclean-ă înșelător - toare, cum „// minciună vicleană - înșelătoare - nestatornică, la Pindar) la Homer se găsește // care înseamnă și pestriț. bălțat, și iute. Și // care se pare a fi din // de aceea și însemnează „cele ce târăsc pe pânțele ca viermii. Iar la A-

DSC 5990

Aristotel se găsește //, adică schimbătoare - nestatornice zile, din schimbarea atmosferei.

// (din //) întunecat-ă la vorbă cel ce - ceea ce grăiește vorbe - cuvinte întunecate, care se pot tâlcui în multe chipuri - feluri - în multe înțelegeri. Cum „// făgăduință întunecată, adică o ghicitoare ce e poate tâlcui în multe chipuri - feluri. La Eshil.

// (//) vezi //

// vezi //

// (din // și //) viclean-ă prefăcut-ă marghiol - ghioală. La Isihie.

// vezi //

// (din //) de multe feluri de neamuri. La Opian.

// (din //) cu glas întunecat cel ce - ceea ce se poate tâlcui în multe chipuri în multe înțelegeri.

// (din //) cu părul creț) sau după Evstatie, cu păr pestriț - bălțat - înpistrat - în felurimi de fețe.

// (din //) în felurimi de fețe bălțat-ă înpistrat-ă pestriț-ă // mulțimea stelelor în felurimi de fețe. La Evripid.

// zadarnic în zadar) și costiș, pieziș.

// din // în loc de // după limba Ionicească) simțeam azeam?.

// și // (din // în loc de //) stropesc, ud, umezesc, spăl, vărs apă peste oarece. La Galinos. Însă mai de obște se obișnuiesc cele îmbinate dintru acest cuvânt. Cum

„// și //

// în loc de // din //.

// vezi //

// (din //) apa ce s-a vărsat peste oarece

DSC 5990 verso

// (din //) vărsare stropire udătură umezeală spălătură. La Dion Casie.

// rău cumplit mincinos, însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// bărbat nume sciticesc - tătărăsc, din care se face // adică omorători - ucigași de bărbați. Num: adăogat: al Amazoanelor. La Herodot.

// vezi //

// un oraș în Laconia, Argos, Cipros și Criti.

/// vezi //

// și // (din //) mare, nalt-ă La Homer, și la Pindar se găsește zicându-se pentru orașe și munți) // mare - grozavă - înfricoșat-ă furtună. La Antologhion. „// obraznice vorbe. La Pindar, după asemănare.

// în loc de // și de // // La Teocrit și Eshil.
// în loc de // după limba doricească.
// în loc de // dacă vreodată.
// turmă de capre. La Isihie) Iar la Barin în loc de
„cârciumar.
// vezi //
// păzesc - pasc capre. La Eshil și Teocrit.
// turmă de capre. La Suida.
// ciobănesc - ciobănească de cioban de turmă
căprăresc căprărească, de căprar păstoresc -
păstorească de păstor // cântec ciobănesc -
păstoresc.
// turmă de capre) se ia și în loc de „//) înseamnă
și „loc spre pășunea caprelor, la Cuma) și însuși
căprioară, căpruță. La Barin.
// La Artemidor se găsește // în loc de // vezi aceasta.
// în loc de // păstor de capre. căprar cioban.
DSC 5991
// mare, nalt, // cetate mare - naltă. La Homer) și
după asemănare, adânc-ă. cum „// adâncă apă
adânc râu. La Homer.
// (din //) înălțime, vârf, și după asemănare
însemnează și munte. Cum „// muntele lui Aton. La
Teocrit) La Evripid se ia și drept, muncă, necaz,
trudă.
// dacă vreodată.
// dintru acest cuvânt Evstatie scoate cuvântul // ce
se găsește la Homer, însă o înțelegere foarte cu
îndoială.
// un oraș.
// (din //) nalt-ă în părete (perete) în zidire - în ziduri.
Cu păreți înalți - mari. Cu ziduri nalte- mari. La
Nonos.

// (din //) foarte viclean-ă înșelător - înșelătoare.
mincinos - mincinoasă. La Secstos.

// (din //) cu coarne mari - nalte.

// (din //) cu vârf mare - înalt. La Nonos.

// (din //) cu minte mare cu mari gânduri - socotiște.
Cel ce - ceea ce pune în gândul lui mari lucruri. Cel
ce - ceea ce se apucă de mari lucruri. La Eshil .

// (din //) cu spete - cu umere (umeri) mari - nalte
(înalte) și după asemănare, cel din vârful muntelui. //
Dodoni cea din vârful muntelui. La Eshil.

// vezi //

// și // mare înalt-ă. cum „// muntele Olimb (Olimp)
cel mare - cel nalt. La Homer) și după asemănare
înseamnă, adânc-ă greu grea anevoie. Cum // somnul
cel adânc, la Isiod. // cu greu - cu anevoie îi va fi, La
Homer. Și de aici

DSC 5991 verso

se ia drept „tare foarte tare mare // mare
prăpădenie, la Homer) // sunetul picioarelor cel mare,
La Isiod. Și mai de obște însemnează mare.

// din //

// vezi //

// mare, adânc-ă cum „// mare - adânc mormânt. La
Homer.

// nume însușit: bărbătesc din // precum și // din // la
Etimolog.

// care. La Barin.

// sau // vas de oțet. La Barin.

// (din //) ciocan cum „// lucru de ciocan) și în loc de //
mălură sau neghină, la Teofrast) însemnează și
globul pământului. Și nume de oraș. La Barin. Însă se
găsește în loc de // și //.

// în loc de // din // după scurtare.

// în loc de // din // după limba Ionică:

// în loc de // din //

// în loc de // din // după limba Ionică:

// vezi //

// sunt mai mare peste eretici. Stăpânesc pe eretici.

La Evstatie și Homer. Din //

// și // (din //) începător - izvoditor (inovator) eresurilor.

// vezi //

// (din // eresimah adică) vrăjmaș-ă împotrivor - împotrivoare eresurilor.

// (din //) lesne a se birui - a se stăpâni - a se cuprinde - a se lua. ,,// ziduri lesne a se cuprinde - a se lua. La Xenofon.

// (din //) luare coprindere biruință stăpânire robire // luare a cetății, la Tucidid)

DSC 5992

Iar din // însemnează alegere, voință, râvnă către oarece. Cum râvnă - aplecare către o învățătură. // râvnă spre învățatura științelor elinești, însemnează și însuși școala acestor învățături, după or ce dogmă) mai înseamnă și alegerea- deosebirea celor rele din cele bune. // alegerea și deosebirea copiilor din adunarea divanului cremenalicesc) La cei bisericesti înseamnă, după asemănare eres sectă adică nelegiuită credință împotriva legii pravoslavnice (ortodoxe drept slăvitoare) abatere - depărtare din pravoslavnică lege - credință.

// vezi //

// eretic-ă.

// vezi //

// trebuie să alegem - să alegeți - să aleagă. La Teofrast.

// lesne a se lua - a se cuprinde - a se birui) și vrednic-ă a se alege. Din // La Xenofon.

// tot o înțelegere cu // are, însă fără nici o pildă.
// (din //) alegător - alegătoare elector voitor -
voitoare. De sineși voitor - voitoare. La Barin.
// și // primesc - iau pentru mine aduc către mine. La
Isihie) „// va alege -va socoti mai bun pe cutare
decât pe cutare. La Barin și Biblie.
// aleg - primesc - voiesc mai mult cutare decât
cutare, și socotesc mai bun pe cutare decât pe
cutare. La Areta.
// tot o înțelegere cu // are) mai înseamnă și „crez ca
ereticii, mă iau după eretici - urmez lor. La Barin și
Gheorghe.
// eretic-ă) și de eretic, la Zonara și la canoanele
Soboarelor) însemnează și ales - aleasă, cum „//
judecători aleși. La Balsamon, Zonara,
DSC 5992 verso
și la Canoanele Soboarelor.) mai înseamnă și pe cel
ce - ceea ce are voie să aleagă, i pe cel ce - ceea ce
se poate alege. La Gheorghe.
// vezi //
// iubită iubitoare.
// eretic, părtinitor. La Polivie și Diodor Siceliot. „//
compromes
„// (din //) judecător ales. arbitrar ere?? „//
hotărâre de judecători aleși eretocrisia, arbitrație.
// (din //) ale - aleasă.) și cel vrednic - cea vrednică
de a se alege drăgăstos - drăgăstoasă // judecători
aleși // cel mai vrednic de a se alege cel mai ales.
// vezi //
// în loc de // luând după limba doric: La Barin.
// și // din // și // tot dintru acestea iasă și // și tot o
înțelegere are cu //, de la care se și împrumută câțiva
timpi, și înseamnă „aleg, iau, prinz (prind), apuc
prădesc prăpădesc, jefuiesc, la Platon și Sofoclis.) La

ale judecății însemnează că dobândesc, și dovedesc. Cum „// să dovedească nebunia minții. // și // înseamnă căci cuvântul prin cercetare ne dă bună înțelegere - ne deslușăște (deslușește). „// cu moda nehotărât: însemnează că mă culc să dorm, La Tucidid) „// a părtini romanilor) // a câștiga dragostea cuiva // a ales. La Biblie) // primesc, aleg voiesc // mai bine voiește să slujească ca un rob, decât să se bată la război, la Xenofon. „// a voi - a primi - a cinsti oarece mai mult decât altceva, La Xenofon. Și // „// mai bine voiește să moară, decât să trăiască, La Xenofon, și de aici se ia, după asemănare, drept a DSC 5993

alege, a urca pe oarecine într-un cin (rang), cum „// au ales pe acesta de mai mare peste oștiri. Se zice și în cuget pătimit: cum „// fiindcă s-a ales de mai mare peste ostași. Asemenea se înțelege și pentru eresuri. // sau // (din //) surpător - dărâmtor de ziduri. La Atineu.

// sau // (din //) de nicină, de mălură plin-ă de neghină - de mălură nighinos (neghinos) măluros.

// vezi //

// vezi //

// curățitor - curățitoare de spurcăciune - de murdarlâc. La Polidefc.

// sau // (din //) ciur dârmon. La Isihie. și Barin) și întunecat, după asemănare)

// sau mai bine „// furtună vifor, vijălie. La Barin .

// „// La Homer. // nume: însușit: al unui sărac - al unui ticălos, ce în urmă, după asemănare, s-a dat spre înțelegere de „sărac - cerșător. La care adăogându-se a. adăog: însemnează, foarte sărac - ticălos. Ca și când am zice „// în loc de // după pilda lui „// La Barin și Gheorghe. sau din // și a. tăgăd:

precum și // adică cel ce nu va mai fi // sărac -
ticălos. La Gazi.

// nespus negrăit și nemângâiat. La Isihie.

// (din //) și // și dintru acestea se face // de la care se
și împrumută câțiva timpi, și însemnează „ridic, înalț,
țin în sus oarece. Care se găsește și în cuget pătimit:
La Homer. Cum „// ridicându-se scoțându-se de
valurile mării în sus - afară. „// ridic- duc - port - țin
pe mâini. Car cu mâinile

DSC 5993 verso

„// ridic în spinare, pun pe umere, și de aici, după
asemănare, însemnează că măresc - cinstesc oarece.
Cum „// a mări prin cuvânt. La Dimosten. Și „// cu
multă laudă, sus te-am urcat. La Evripid. Și „//
stăpânirea lui Ciceron mult a urcat-o - a cinstit-o cu
cuvântul, La Plutarh. // a striga cu glas mare. // a
ridica anghirile (ancorele), la Plutarh, din care se
înțelege, că înseamnă și a pleca dintru un loc cu
corabia. Cum „// și // ridicând anghirile (ancorele) a
plecat cu oștirile, la Plutarh. Și // plecând de la Criti,
la Apolodor. „// a ridica un lemn a arăta un lemn, la
Xenofon) după asemănare mai înseamnă și „aduc
oarece către cineva. Cum „// nu-mi da - nu-mi aduce
vin, la Homer și Teocrit. Și „// adu mai curând de
mâncare gândacului, la Aristofan: vezi și //) „//
ridicând pe mortul, la Homer) // a juca sărind ca
țărani, la Barin) // a pune - a înmulți mesele, la
Barin) „// mă ridic, și car cu mâinile, La Xenofon. „//
car cu spinarea) după asemănare se ia și în loc
de „mă mândresc, cum „// mândrindu-se pentru
bogăția sa, La Plutarh. „// purtându-l prin ceruri, La
Apolodor „// a deschide război. „// a ridica arme, la
Tucidid. // s-a ridicat cu mintea în obrăznicii. La
Tucidid.

// (din //) plin-ă de nighină (neghină) - de mălură.
Niginos măluros.

// iad // la iad. În casa iadului.) ,,// și-a pus în cap
căciulița iadului. La Homer.

DSC 5994

// (din // sau din // sau din //, ce înseamnă
,,împărățesc. // și după scurtare // precum și din // și
din // La Etimolog:) ursitoare datină soartă noroc
parcăic? Ce este scris omului ceea ce este hotărât să
pață (pățească) - să petreacă omul. viață
mărginită. ,,// în urât ceas - în urâtă soartă te-am
născut, La Homer. ,,// câte i-a ursit ursitoarea, când l-
a născut mumă-sa, La Homer) și după asemănare
însemnează ,,voința - hotărârea lui Dumnezeu ,,//
voința lui Zefs. // împotriva voinței lui Zefs, La
Homer) ,,// voința - hotărârea lui Dumnezeu , la
Apolodor, // te-ai născut în soarta dragostei) iar după
alte nume înființate punându-se spre arătarea acelor
nume, ia înțelegerea acelor nume. Cum ,,// în loc
de // suliță // în loc de // nădejde ,,// în loc de // ocară,
la Homer) se mai ia și în loc de cuviință ,,// toate
după cuviință a-i zis, la Homer. ,,// nu împotriva
cuviinței, la Apolonie. Și // după cuviință ,,// împotriva
cuviinței, la Pindar. Din care // se face // se vede că //
se trage de unde se trage și // ce însemnează
,,împărățesc) mai înseamnă și ,,nebunie, cum ,,//
mare nebunie l-a cuprins, la Sofoclis. Și părțica
fiecăruia la mâncare - la băutură, adică porția
porționul merticul, la Cuma) mai înainte însemna și
un ținut în țara grecească, căruia locuitorii se
numea //.

// se înțelege pe dinafară // adică ca și când am
zice ,,// ramură de mirsină - sau de dafin ce se da la
toți cei de la ospăț, ca să cânte fiecare câte

DSC 5994 verso

un cântecel, la Plutarh și Etimolog:

// și // curuiu. La Aristotel.

// sau mai bine // din // simțind, auzind.

// în loc de // și // din //

// nume: însușit: bărbătesc: și o apă.

// simț. se înțelege pentru toate simțirile omenești. Și

se înclină cu căder: nemuit: și pricinuit: La Xenofon.

Cum „// am auzit pe unul vorbind. Și „// am simțit -

am aflat pe unii abătându-se din datoriile lor -

călcând porunca. Și mai de obște se întrebuițează

ca o părtășire cum „// carii putea cunoaște răul din

bine. Și „// lesne putea înțelege - cunoaște - pricepe,

la Xenofon, și Tucidid) a auzit de la oarecine, La

Isiodor) se ia și în loc de „îmi aduc aminte. Cum „//

Cirul cum și-a adus aminte. la Xenofon. Acest cuvânt

se trage din // ce înseamnă „auz (aud), pricep, bag

de seamă, îmi aduc aminte. Din care iese // și //

// vezi //

// din // a cunoaște, la Barin.

// dintru acest grai ies mulți timpi la //

// simțire.

// (din // La Etimolog:) simțire sentiment sensu „// a

simți - a pricepe oarece „// să dea să priceapă

oarecine, la Tucidid „// poate să meargă, însă nimeni

să nu-l priceapă, La Xenofon „// fiecare pricepe ceea

ce-l supără, la Tucidid. Iar la Xenofon se găsește „//

și în loc de „urmele iepurilor) mai în-

DSC 5995

înseamnă după asemănare, știre, știință, pricepere,

aducere aminte înțelegere, La Platon.

// (din //) locul în care locuiește simțirea. cum ochiul,

urechea etc. înseamnă și „puterea simțirii.

// La Platon. Și // și // simțitor - simțitoare.

// vezi // sentiment.

// vezi // cele ce cad - se supun sub simțirile omului.

// vezi //

// cu simțiri ca un simțitor // simț (simt) pricep, la Elian.

// din // tot o înțelegere are cu // și // La Homer. Iar din // înseamnă, simț, bag de seamă, La Cuma.

// în loc de // din //

// vezi //

// după Suida înseamnă, ghicire, ghicitoare, iar după Etimolog: înseamnă, cuviință, din //. La Eshil se găsește „// din // în loc de „în fericiri - în norociri însă aceasta alții o cetesc // în loc de //

// și // (din // precum și din // și din // La Etimolog:) de noroc de ursitoare de soartă, de datină. „// ziua morții, ziua cea hotărâtă de ursitoare, La Homer) înseamnă și cuviincios, după cuviință, cum „// zicând cele după cuviință. La Homer. // întreg la minte - nevătămat. La Homer. Unde mai înainte se găsea scris //, în loc de //. „// a bea cât se cuvine - cât trebuie - după cuviință, La Homer) Iar la Barin se găsește //

DSC 5995 verso

în loc de „șchiop ciung necinstit neînvățat) mai înseamnă și pe cele ce - pe ceea ce păzește cele după cuviință - urmează cele cuviincioase. La Barin și Gheorghe.

// păzesc, La Suida. cheltuiesc fără măsură, La Homer, și Eustatie. Vezi și //

// prăpădenie, cheltuială, din // la Isihie. Iar la Polidor se găsește // în loc de //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din //) norocesc pe oarecine îl fac cu noroc.

// (din //) norocos - norocoasă cu noroc fericit-ă cu fericire. „// ceea ce ie cu dreptul - după dreptate - cu cuviință, La Nicandr. „// fericite - norocite sărbători de biruințe. La Dion Casie.

// (din //) socotesc oarece drept semn bun. // primesc oarece drept semn bun pentru mine, La Opien și Plutarh.

// vezi //

// vezi //

// cu noroc, cu fericire cu bine.

// sau // sau mai bine // cheltuială, La Isihie, Barin și Gheorghe.

// și // la cei din Tiros înseamnă „dumnezei, La Barin.

// îngrădișuri, garduri, La Barin și Gheorghe.

// feciorul - fiul al lui //

// îngrădesc, la Gheorghe.

// (din // și a. tăgăd:) strâmb-ă nedrept - nedreaptă.

// și // și // alerg tare iute năvălesc asupra

DSC 5996

cuiva mă reped mă grăbesc. Cum „// a alerga - a năvăli cu arme, La Homer) și ridic - mă ridic - mă scol. „// sau sculat în sus, s-au ridicat „// fumul ce se ridică de la pământ, La Homer. „// va ridica copaciu, (copacul), la Pindar. „// viu (vin) degrab - mă grăbesc să vă spui (spun), din care se face // și // îmbinat din // a mișca mâna repede, La Sofoclis. „// în loc de // se găsește La Homer. „// în loc de // mișcând aerul cu apărătoarea, la Evripid. Se zice și // din care se face // și // fără / sub / se mai găsește și în cuget pătimit: la Sofoclis, cum „// se mișcă părul de vânt. // se mișcă, se cleatăna (clatină).

// vezi //

// vezi //

// La Opian, însă cu greșeală în loc de // cum ,,// în loc de //

// purcar, la Isihie.

// nevăzut, necunoscut întunecat. La Suida.

// și // (din // și a. tăgăd:) necunoscut-ă nevăzut-ă pe cel ce nu-l știe nimeni. ,,// se prăpădește nevăzut - necunoscut de nimeni, La Homer. Iar în cuget lucrăt: însemnează pe cel ce - pe ceea ce n-aude - nu vede - nu simte. ,,// nesimțitor de a mea bântuială, ne simțind - necunoscând a mea bântuială, La Evripid.

// (din //) prăpădenie, La Etimolog:) neștiință - necunoștință, nepricepere, la Gheorghe.

// (din //) prăpădesc aduc pe oarecine în stare încât să nu-l mai cunoască nimeni ,,// s-au prăpădit, La Homer. Iar la Herodot se găsește în loc de omor, după asemănare, zicându-se pentru oameni.

DSC 5996 verso

// (din // și a. tăgăd:) neînvățat-ă fără știință, la Platon.

// (din //) prăpăditor - prăpăditoare, La Licofron.

// vezi //

// sau // La Homer, unde alții au cetit // în loc de // și // și unii tâlcuiesc acest cuvânt, în loc de ,,tânăr, alții, în loc de împărat, și alții de ,,înțelept, și de ,,împodobit. Iar Nicandr tâlcuiește în loc de ,,păstor, și Metodie în loc de ,,cinstit, de ,,înțelept ,,cu năravuri bune. Și la Suida și Isihie se înțelege de ,,purcar. Din // și după adăogirea lui / La Metodie și Etimolog:

// (din //) rău - rea - nelegiuit om, nedrept, la Homer și Climent.

// vezi //

// și // (din //) rău rea, nelegiuit-ă nedrept, nedreaptă, la Homer ,,// netrebnice urmări faci. ,,// a blestema, a

ocări, la Homer. Iar Isihie tâlcuiește în loc de „netrebnice, necuviincioase „// cine va putea spune - grăi răutățile și netrebnicile tale?

// vezi //

// un oraș din Troada.

// din orașul // sau de neam împărătesc, La Etimolog:
// (din //) dau - hotărăsc - rânduiesc fiecăruia partea sa) și țin întru a mea putere dreptatea, judec) și stăpânesc, împărățesc „// a stăpâni pământul, la Evripid. Și // aș aduce aminte de cele cuviincioase, la Barin.

DSC 5997

// (din //) rânduială, stăpânire. Iar după Aristotel înseamnă „stăpânirea - împărăția ce se face după alegere.

// și // (din //) îndreptător - îndreptătoare - orânduitor - toare ocârmuitor - toare luptelor. Cel ce - ceea ce dă - împarte darurile mulțumita luptelor - slujbelor. La Homer. Iar tâlcuitorul Omirului (lui Homer) zice „// adică după etimologie s-ar cuvine a se zice în loc de // , // însemnând pe cei ce - pe cele ce împart - dau fiecăruia la lupte daruri după cuviință - după vrednicia fiecăruia) și stăpânitor - stăpânitoare - îngrijitor - îngrijitoare - împărat - împărăteasă ales - aleasă de obște, la Aristotel, din care Teocrit zice „îngrijitor - îngrijitoare - priveghetor - priveghetoare arăturilor. Vezi: și la //) sau // adică, // cel ce stă în cele cuviincioase) sau // cel ce socotește - povățuiește cele după cuviință - cele cuviincioase, La Barin.

// vezi //

// vezi //

// fricos - fricoasă și mincinos - mincinoasă. Înșelător - înșelătoare. La Isihie.

// rușine

// (din //) ocară, necinste, rușine, La Gheorghe.

// (din //) ocărăsc necinstesc rușinez, la Gheorghe.

// în loc de //

// vezi //

// nume: însușit: bărbătesc

// (din //) de rușine ,//

DSC 5997 verso

nu se rușinează cu faptele sale. Se poartă bine, La Pindar.

// prea urât cu cea mai mare rușine prea rău

// (din //) cel mai urât, cea mai urâtă cel mai scârnav, cea mai scârnavă. Cel mai spurcat, cea mai spurcat-ă cel mai vătămător, cea mai vătămătoare, la Homer, în loc de // cel mai rău. urât foc grozav de urât.

// vezi //

// (din //) în loc de // mai urât-ă mai scârnav-ă mai vătămător - vătămătoare mai spurcat-ă mai rău mai rea // cei mai răi la drum. La Xenofon.

// (din / și cu adăogirea lui a. tăgăd: se face // și // adică ceea ce nu voiește omul a avea.) urâciunea obrazului. ,// cum au văzut cel mai urât obraz al lui, La Xenofon) și după asemănare însemnează și rușine, ocară, necinste ,// fie-ți rușine între oameni, La Homer. ,// nu se socotește aceasta drept rușine - drept ocară, la Xenofon) se zice și pentru fapte rele - fapte rușinatoare(rușinoase) - cele de rușine. De aceea se pare că se rudește cu //

// La Maneton. Vezi //

// (din //) la Maneton, vezi //

// num: însușit: al nenorocirii, la Plutarh.

// din // unii însă zic // și alții // din // rușina-ă ocără-ă necinstit-ă ,// sărăcie necinstit-ă - ocără-ă, La Atineu, unde se cuvine a se ceti // în loc de //

DSC 5998

1:// (din //) cel ce - ceea ce petrece viață necinstită - dezfrânată (desfrânată) urât. La Seville.

2:// (din //) rău povățuitor - sfătuitor rea povățuitoare - sfătuitoare.

// cel ce râde ca un nebun - ca un urât (din //) La Maneton.

// (din //) cel ce învață - povățuiește - sfătuieste cele netrebnice - cele urâte. La Maneton.

// (din //) înbăl grăiesc - vorbesc măscării - ocări - vorbe de necinste, la Atineu.

// (din //) înbălător - înbălătoare. Flecar-ă cel ce - ceea ce vorbește măscări - vorbe urâte de necinste. La Atineu.

// (din //) și // urmez netrebnicii - fapte necinstite fac răutăți // mă port - petrec necinstit - urât cu fapte rele. La Gheorghe.

// și // (din //) eshromertie? escrocherie adică câștig necinstit - din urmări urâte - din fapte rele cu înșelăciuni. La Dimosten. Escrocherie.

// (din //) muncesc - mă silesc a câștiga cu înșelăciuni din fapte rele - necinstite. La Polidefc.

// (din //) cel ce - ceea ce câștigă din fapte rele - necinstite. Lacom-ă la dobândă spurcată - urâtă - necinstită. Agonisitor - agonisitoare de urâtă - spurcată - necinstită dobândă. La Aristotel și apostolul Pavlu.

// vezi //

// cu câștig necinstit - nedrept. Cu câștig din fapte rele - necinstite. Ca cel ce câștigă din fapte rele - necinstite - urâte.

// (din //) vorbesc - grăiesc

DSC 5998 verso

măscări - ocări - vorbe urâte - necinstite.

// (din //) eshcologie, și escrologie vorbe necinstite urâte măscări ocări bazaconii „// căci vorbele cele necinstite - cele urâte era de răs. La Aristotel.

// (din //) eshrolog? escrolog? cel ce - ceea ce vorbește - grăiește vorbe urâte - necinstite - măscări - ocări cel ce - ceea ce înbală.

// (din //) cel ce ceea ce dă povață urâtă spurcată necinstită cel ce ceea ce sfătuiește spre fapte necinstite. La Eshil.

// (din //) înbăl grăiesc vorbesc măscări - ocări vorbe urâte necinstite, la Hipocrat.

// (din //) și // urmez fapte necinstite netrebnice urmez netrebniciei fac răutăți. La Hipocrat.

// (din //) și // eshnopiaghie adică urmare de netrebniciei de răutăți urmare netrebnică necinstită faptă urâtă necinstită netrebnică.

// (din //) cel ce ceea ce urmează netrebniciei răutății fapte necinstite netrebnice. La Evripid.

/// (din //) vezi //

// (din //) vezi //

// (din //) eshnopioson? adică urât-ă la față - la obraz.

// (din //) vorbe necinstite urâte măscări, ocări. La Dimosten.

// și // (din // și // cel ce - ceea ce vorbește grăiește vorbe urâte necinstite măscări ocări. Cel

DSC 5999

ce ceea ce înbală.

// (din //) urâtă rău rea spurcat-ă vătămător vătămătoare de rușine necinstit-ă „// îți aduce rușine aceasta și // vorbe de necinste de ocară. La Homer. // rău urât a vorbit. La Homer. „// urâte vorbe vorbește. La Evripid. „// scriitor scriitoare de urâte cântece, la Demosten. „// urât au vorbit împotriva fetei. //

răutatea. La Xenofon. // cel mai urât mai rău mai
vătămător. // mai urât mai rău mai vătămător.

// vezi //

// vezi //

// (din //) urâciunea obrazului) și rușine, necinste,
răutate, la Platon. Măscăriciune, la Evanghelie.

// în loc de // și // în loc de //

// (din //) fapte urâte rele necinstite urmare de
netrebnicii de răutăți.

// (din //) cel ce ceea ce urmează netrebnicii răutăți
fapte necinstite urâte netrebnice. Din care iese // cu
cele mai de necinste fapte. La Dion Casie.

// vezi //

// vezi //

// num: însușit: bărbătesc al unui poetic.

// în loc de // din //

// a rușina a necinsti. La Gheorghe.

// rușine sfiială, la Sofocli, și Isocrat // a se rușina, la
Evripid.

// vezi //

// vezi //

// o floare ce se numește „nu mă atinge pentru că și
cum o atingi, ea se stânge.

DSC 5999 verso

// trebuie să ne rușinăm să vă rușinați să se rușineze.

// (din //) rușine, la Plutarh.

// (din //) rușinos rușinoasă rușinatic-ă. La Aristotel.

// și // cu rușine.

// cel ce rușinează rușinator cel ce pricinuieste
rușine. La Eshil.

// (rușinos rușinoasă rușinatic-ă, la Eshil și Platon. //
mai rușinos decât se cuvine precum // din // și // din //
așa și // din //

// vezi //

// rușine.

// rușinos rușinoasă rușinatic-ă. La Focolid.?

// cu rușine.

// (din //) fac pe oarecine de rușine îl necinstesc, îl rușinez, La Homer, Pindar și Evripid) și necinstesc pe fete, La Lisia. „// mă rușinez mie rușine mă sfiiesc. „// să se înfrunteze. La David.

// vezi //

// și // al lui Esop, și după asemănare, înseamnă „de răs.

// vezi //

// cu greșeală în loc de „// basmele lui Esop, la Cuintil.

// nume: însușit: bărbătesc

// poate că // în loc de // după limba doric: suflare. La Barin

// fetele lui Zefs. La Barin.

// care

DSC 06000

// în loc de // după limba doric:

2:// în loc de // din // după limba doricească și Eolicească

// în loc de // după limba doric: și Eolicească.

1:// vezi //

// și // după limba Eolicească, și // cer caut voiesc mă silesc a dobândi oarece, La Homer, Pindar, Plutarh și Xenofon. // mă rog cer cu rugăciune // vă rog, La Tucidid. „// mai rușine este când îți va cere, și nu-i vei da, decât când ceri și nu-ți dă. La Tucidid) se ia și în loc de „mă împrumut, iau împrumut, la Tucidid) și în loc de „cer ca un cerșetor „// ca un sărac să-l lăsăm să ceară, la Homer. „// înseamnă cer fără a mă îndatora să dau înapoi, ceea ce am luat, iar // înseamnă că cer cu rugăciune, pentru care mă și

îndatorez a întoarce înapoi, ca o împrumutare, la Barin. Din // ce înseamnă, cer, cu adăogirea lui /
// cerere rugăciune rugămintă, rugă. // poftele trupești. La 14 carte a lui Socrate.

// ca o cerere, la Plutarh, unde mai înainte era scris // iar în alte înscrisuri se găsește scris mai cu cuviință //
// din // precum și // din // sau din // vezi //

// (din //) cerșetor calic sărac însă mai de obște se zice // Isihie tâlcuiește în loc de sărac, iar la tâlcuitorul lui Aristofan se găsește // care alții // au cetit tot întru acea înțelegere.

DSC 0600 verso

// și // iubit ibovnic prieten, la Teocrit, iar Alcman au numit // pe cele drăgăstoase fete. Și după această înțelegere // ce Etimologicon tâlcuiește „drăgăstoase, de dragoste, s-ar cuveni a se ceti // din // fată drăgăstoasă. Vezi la //

// nesăturat ne-umplut, la Barin, Gheorghe și Isihie // (din //) cerere rugăciune.

2:// cele ce se dă după cislă - după curama. La Barin

1:// la Suida vezi //

// și // (din //) cel ce cere.

// cel ce voiește a cere cel ce - ceea ce știe mijloace de a cere cel ce - ceea ce știe cum să ceară.

// vrednic-ă de a se cere vrednic-ă de a voi! Să-l dobândească să dobândească oarecine.

// temeiu pricină caz? Cază începere vină vinovăție greșală prigonire. „// de la Dumnezeu este aceasta, adică Dumnezeu este pricinuitorul dătătorul acestui lucru, la Eshil. „// a avea prigonire cu oarecine. „// vrednic de pâră, la Xenofon. „// a pârî a învinovăți pe oarecine, la Demosten. „// cu pricină. „// a pricinui. „// pârăsc. „// pârâș // din pricina vreunui obștesc folos, la Tucidid. Iar la Aristotel se ia drept

puterile firii, cum „// adică puterile firești ce lucrează după legea după orânduiala firii.) „// pâra ce aduc asupra-mi.

// în loc de //

// și // (din //) bag vină altuia învinovățez (învinovățesc) pe altul arunc vina asupra altuia. pârăsc-

DSC 06001

ponosluiesc. „// pentru aceasta te învinovățez (învinovățesc) te pârăsc, la Xenofon. „// pâra ce aduc asupra-mi, la Aristofan. „// a pârî a învinovăți pe oarecine pentru oarece a băga vină cuiva de oare ce, La Xenofon. „// cei ce s-au pârât, la Dion Casie. „// s-a ponosluit și-a dobândit ponos că el ar fi pârât că el ar fi vânzătorul. La Etimolog: se găsește // în loc de // precum și // în loc de // etc.

// (din //) pâră pârâtură pârâciune ponos vină învinovățire. La Tucidid.

// vezi //

// din //, La Etimolog: vezi //

// pâră pârâciune din //

// trebuie să pârâm - să învinovățim să băgăm vină altuia se zice la câte treile (cele trei fraze) fețe.

// arăt numele de a fi de căderea pricinuit: la Teodor Gazi.

// dă pricină // la gramatică se înțelege pe din afară // cădere adică // căderea pricinuitoare de unde // înseamnă „după căderea pricinuitoare.

// cel ce cea cu pricina cel ce cea care se trage dintr-o pricină. „// tatăl este pricina fiului, și fiul cu pricina tatălui său.

// în loc de // după limba Ionicească.

// în loc de //

// cer mă rog cer milă. „// cerând cerșind firimituri de pâine și „// rugându-l de bărbați, la Homer. Vezi și // // pricinuiesc arăt pricina.

DSC 06001 verso

// care

// (din //) cercetez temeiul pricina începerea unui lucru unei ființe, arăt pricinile temeiurile cuvintele lucrurilor celor înființate dau cuvântul lor. Dovedesc oarece.

// etimologie cercetarea și arătarea deosebitelor pricini cuvinte ale lucrurilor înființate, la Strabon.

// (din //) etimologic etiologicesc cel ce ceea ce are râvnă a cerceta - a arăta pricinile cuvintele lucrurilor. Și cel ce ceea ce poate a cerceta a arăta acestea. De etiologie.

// (din //) etiolog cel ce ceea ce cercetează arată dă cuvintele pricinile temeiurile lucrurilor.

// (din //) pricină, temei începere

// pricinuitor pricinuitoare cel dă pricină artisan // nu sunt ei de pricină, adică, nu-mi au făcut nici un rău, la Homer. Și // logornicii nu-ți sunt ei de pricină, la Sofoclis) înseamnă și pricina temeiul începerea unui lucru.

// cel ce - ceea ce dă pricină. La Marc Antonie.

// ca și cu pricină, la Climent

// în loc de // după limba doric:

// după asemănarea muntelui Etni, însemnează „mare ca muntele Etnii (Etna) foarte mare. „// mare gândac, și cel cea din muntele Etni, la Aristofan.

// și // un oraș și un munte mare la Sicelia (Sicilia), din care sare foc pururi și un soi de pește.

// un neam de oameni. La Barin.

// nume însușit bărbătesc

// lăcuință (locuință), locaș danie sfântă loc închinat
la cele sfinte.

// ne ostenit însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// a judeca a se judeca. La Suida.

DSC 6002

// în loc de //

// sticlă. La Barin și Gheorghe.

// vezi // Iar la Homer se ia drept // și înseamnă pe cel
din Etolia, locuitor din Etolia.

// un neam de oameni. La Barin.

// vezi // însemnează și pe cel ce cere, adică cerșetor.

La Barin

// la Nichita vezi //

// și // La Evripid, și // fără veste fără știre pe
negândite pe ne nădăjduite.

// mă sperii văzând oarece fără veste.

// fără veste caz năvălesc asupra cuiva.

// în loc de //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// a năvăli a alerga „// a năvălit, au alergat, au sărit
din //

// vezi //

// și // (din //) dau cu sulița cu bagioneta cu
mazdracul împung rănesc cu sulița mă bat cu sulița
cu bagioneta cu mazdracul, la Homer. Și mai de
obște înseamnă că mă bat la război, precum și // din
care ieste // „// ai dat cu sulița asupra feciorilor lui
Atreus, La Sofoclis. La cele înscrise, adeseori // se
întunecă cu //

// (din //) robire prin arme la război de oameni - de
cetăți, etc.

// vezi //

// și // robesc prin arme la război. // caz rob la război
însă cei din Atena nu se întrebuintează nici cu // nici
cu //

DSC 6002 verso

/, ci în locul lor zic // în loc de // și // în loc de // La
Barin. „// prădători jăfuitori (jefuitori), la Biblie.

// de robie, la Evripid.

// roabă prinsă la război, la Sofoclis.

// cel ce robește - prinde robi la război, la Gheorghe.

// în loc de // La Xenofon și Demosten.

// (din //) rob roabă prin-ă la război, la Isocrat, și
Plutarh.

// vezi //

// în loc de //

// mă bat la război cu sulița cu mazdracul cu
bagioneta din care se face //

// (din //) sau mai bine a zice, din // și //) vârful suliței
cuțitului acului. Și dintru acestea, după asemănare,
însemnează și vârful botului păsărilor, și vârful
coarnelor, cel ascuțit și însuși sulița - mazdracul
bagioneta. Cum „// și se bat cu sulițele, la Homer)
uneori înseamnă și însuși războiul, cum „// fiindcă
războiul mergea rău, la Herodot. „// în loc de // cu
argii cei războinici, la Pindar.

// războinic bun de război, la Eshil.

// în loc de // din //

// vezi //

// (din //) de război războinic-ă. „// nebunie turburare
de război, la Licofron.

// (din // și după

DSC 6003

schimbarea lui / în //) ostaș bun de război războinic
voinic, La Homer) și după asemănare înseamnă,

repede iute tare. „// trăsnetul cel tare iute repede. La Pindar.

// războinic bună se război.

// suliță mazdrac, la Barin și Gheorghe.

// (din //) în loc de // rob roabă prins-ă la război, la Sofoclis.

// în loc de // La Metodie.

// (din //) și // cel ce ceea ce poartă sulițe mazdrace bagionete cazaci mazdragii înarmat-ă cu suliță cu mazdrac cu bagionetă cu lance.

// și // numai de cât peșin îndată degrab curând repede iute de olac „// numaidecât sângele tău va curge se va vărsa pe suliță, la Homer. Acest cuvânt se pare că se trage de unde se trage și // adăogându-i -se și / precum și //

// mădulările, la Barin și Gheorghe. iar alții zic //

// vezi //

// (din // în loc de // și //) cel ce ceea ce aleargă tare - iute degrab iute la picior bun-ă de picior sprinten-ă și după asemănare, olac curier poștaș surugiu lipcan. La Isiod.

// (din //) iute la picior la umblet bun-ă de picior sprinten-ă grabnică pripelnic-ă repede alergător alergătoare.

// vezi //

// în loc de // după limba doricească.

// auz simț pricep, la Homer vezi și // și // iar ceea ce să găsește la Homer „// unii tâlcuiesc, și-au dat sufletul, alții păzesc cea obișnuită înțelegere

DSC 6003 verso

adică „am simțit în inima mea.

// rău greu anevoie,) sau întunecat) sau jalnic, la tâlcuitorul lui Pindar și Sofocli.

2:// sau // viers cântec. La Barin și Gheorghe.

// vezi //

// în loc de // La Teocrit.

// (din //) veac ,,// din veci. Iar după Aristotel se face din // și înseamnă ,,mărginirea ființei unui lucru înființat, adică în câtă vreme se află acel lucru în ființă. Și cum am zice viața lui. și după asemănare înseamnă și viața omului. cum ,,// în toată viața, la Xenofon. ,,// îți vei pierde viața cea dulce. La Homer. ,,// viața cea cinstită, la Pindar. ,,// viața omului veac a numit-o David, la Teodorit și de aici se zice ,,// a răposa și // a petrece viață veselă și // a-și sfârși viața, mai înseamnă și viața cea după înviere, la Gură de Aur și pe însuși Dumnezeu. Cum // Dumnezeul veacurilor, cel ce era înaintea veacurilor, la Dionisie Areopagitul și // veac se zice și însuși Dumnezeul lumii, la Pahimerie) // vrednica viață a noastră; La Apostolul Pavlu) și mai ales înseamnă ,,întinderea vremii. Cum // în veacul lumii nici c-a petrecut ceva, nici că va să vie, ci numai se află în ființă toate, la Aristotel și Filon) se mai zice // din veci. // în veci // în veacul veacului. // în vecii vecilor) mai înseamnă și vremea mărginită de 70 de ani. La Ieron. Și de 100 de ani și de 1000: La Etimolog:) și DSC 6004

vremea de acum. Cum ,,// în veacul în vremea de acum însemnează și șapte veacuri, de la zidirea lumii, până la a doua -lea venire a lui Hristos, adică până la obșteasca înviere a trupurilor, la Etimologicon☺ mai înseamnă și măduva din spinarea omului. La Pindar, Homer, și Hipocrat.

// luna lui ghenarie. La Longhin.

// vezi //

2:// (din //) veșnicesc, înveșnicesc vecuiesc sunt în veci.

1:// vezi //

// veșnic-ă de veci ,,// veșnică beție // veșnică cinste.

La Platon. ,,vezi //

// și // veșnicie vecie

// și // în veci în vecie.

// (din //) viață îndelungată veșnică cel ce ceea ce trăiește îndelungată viață.

// (din //) cel ce ceea ce se bucură în veci veșnic-ă nemuritor nemuritoare. La Climent Alexandefs.

// (din // și // precum și // din //) belciug verigă toartă cârlig sau altceva spânzurat, de care atârnă oarece.

și culmă, spânzurătoare, la Platon) și însuși acea mișcare legătură aceluși atârnat spânzurat ca și cumpăna tunului?. Iar la cuvintele cele îmbinate, cuvântul // se ia drept nume primitiv, din care se fac cele îmbinate. Cum ,,// din // și //

// vezi //

// și // (din //) ridic oarece în sus înalț oarece în văzduh spre a se legăna ,,// călcând pe șărpilii, (șerpilii) cei cu

DSC 6004 verso

bucele mari, și aruncându-i piste cap, la Dimosten. // mă ridic mă înalț în văzduh legănându-mă. // trei zile sunt de când mă leagăn în văzduh - de când umblu prin văzduh, adică nu sunt sigur, la Evripid. Iar la Platon cuvintele // și // tot într-o înțelegere le are. // mă înalț cu sufletul, adică câștig - dobândesc îndrăzneală. La Xenofon și Dion Casie se ia și drept ,,înălț urc pe oarecine în vre-o cinste. Și la Plutarh se găsește, după asemănare, în loc de ,,întârziez (a întârzia).

// arce se leagănă în văzduh spânzurat fiind, la Evripid.

// (din //) legănătura în văzduh.

// (din //) orice se leagănă în văzduh spânzurat fiind, precum și //. La Meleagr.

// La Dion Casie. Vezi // însă mai mult se întrebuintează // și //

// cel în văzduh însă netrebnic cuvânt. La Gheorghe.

// în loc de // după limba doric: vezi // mai înseamnă și colțul formelor ostășești, și însuși războiul. La Isihie, Barin și Gheorghe.

// în loc de // la Pindar.

// mă mâhnesc sufăr îmi pare rău. La Isihie.

// și // și // o școală de învățături la Atena, luându-și numirea de Academie de la viteazul Acadim. Această academie s-a făcut vestită din învățăturile lui Platon. De aceea și școala lui Platon s-a numit Academie. Precum și Aristotel la Licion (liceu?). Vezi Diogen Laertie, și Pavsania se zice și // și // la Barin și Etimologicon.

DSC 6005

// vezi //

// num: însușit: bărbătesc.

// vezi //

// (din //) ascuț (ascut) oarece // mă ascuț // din // și // schimbându-se / în / ascuțit. // și // a se mâhni A-i părea rău. La Barin, vezi și //

// (din // și a. tăgăd☺) cel ce ceea ce nu se arde ne ars-ă ne pârlit-ă.

// (din // și a. tăgăd:) neclintit-ă nemișcat-ă ne dărâmat-ă ne dărăpănat-ă ne surpat-ă nebiruit-ă. la Suida.

// (din // și a. tăgăd:) nelămurit-ă ne curățit-ă.

// (din // și a. tăgăd:) necurățenie spurcăciune pângăriciune murdarlâc porcărie. „// turbureala apei. // boștină de ceară. La Dimosten) „// tăvăleala poala firea muierii.

// (din // și a. tăgăd:) necurat-ă spurcat-ă păgân-ă turbure întinat-ă în fapte rele urâte netrebnice păcătos păcătoasă. // fiindu-i muierea tăvălită, adică întinată mânjită de fire de lăuzie, la Polidefc și Lucian. // în loc de „diavolul necuratul satana. // faptă urâtă - netrebnică.

// (din //) a mânca bucate necurate spurcate murdare.

// (din // și a. tăgăd:) nu primesc nu popresc las slobod oarece. La Secstos.

// (din //) ne poprit-ă fără popreală ne înfrânat-ă fără înfrânare. // dragoste ne înfrânat-ă. la Focilid, Dimosten și Platon

DSC 6005 verso

// vezi //

// cedr. La Gheorghe.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) diiată necuviincioasă netrebnică nelegiuită.

// (din // și a. tăgăd:) necuviincios necuviincioasă netrebnic-ă. la Gheorghe.

2:// (din // și a. tăgăd:) ce nu trebuie să șază (șadă). // acatist, cântare spre lauda Maicii Precistii (Născătoarei de Dumnezeu), care cetindu-l nu trebuie să șadă cineva.

1:// (din // și a. tăgăd:) turbur. La Screvelie.

// în loc de //. La Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) spurcat-ă nelegiuit-ă. la Barin, Gheorghe și Suida.

// toiag de mare. La Suida.

// (din //) vârful cuțitului - acului - suliței ghimpelui, și celorlalte asemenea și ghimpe spin și tăișul ascuțitul cuțitelor săbiilor, etc. și după asemănare toiagul ciobanilor. Cârjă ciobănească, la tâlcuitorul lui

Apolonie și strămurarea boarilor, la Gheorghe. și măsură - stânen geometrice (geometrie) de pământ în Tesalia cuprinzând zece picere sau pași împărătești, sau palme. Adică o sută șase zeci de degete, la tâlcuitorul lui Calimah, iar Evstatie asemenea măsuri // numește.

// ghimpe bold. La Barin și Apolonie) și în loc de // după limba Ionicească.

// (din // și a. tăgăd:) neprefăcut-ă nevătămat-ă neclintit-ă. La Ioan Teologul.

// în loc de // vezi //

// vezi //

DSC 6006

// măracine de Egipt salcâm. La Dioscorid, Plinie și Teofrast.

// neputincios, cel ce nu poate. Însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// pricepe simte. La Barin. Însă cuvânt netrebnic.

// pricepi, simți. La Barin însă cuvânt netrebnic.

// num: însușit: bărbătesc:

// năravurile cele bune. La Isiodor

2:// cel ce - ceea ce n-a pățit vreun rău nebântuit-ă nevătămat-ă.

// fără bântuială fără vătămare.

// nevătămat-ă nebântuit-ă

// fără bântuială fără vătămare.

// (din // și a. tăgăd:) fără răutate bun bun-ă blajin-ă boul lui Dumnezeu mielul lui Dumnezeu. La Platon, și Xifil la Dion Capna. Și la Dion Casie. „// blândețele copilului.

1:// (din // și a. tăgăd:) ne ocărăț-ă nedefăimat-ă

// (din // și a. tăgăd:) nevătămat-ă nebântuit-ă cel ce ceea ce n-a pățit nici un rău.

// cel ce ceea ce nu face răutăți cel ce ceea ce nu
vatămă pe nimeni însă cu îndoială acest cuvânt.

// cu greșeală în loc de „// La Atineu.

// (din // și a. tăgăd:) fără răutate bun-ă blajin-ă. la
Ierocli.

// fără răutate.

// fără răutate

// (din // și a. tăgăd:) nevătămat-ă nesupărat-ă ne
mâhnit-ă. la Marc Antonie.

// fără turburare fără sunet. La Barin și Etimolog.

// cuvânt Laconesc, ce înseamnă stiglete. La Barin.

// și // poate fi nume de câine însemnat. La Etimolog:
și Opian.

DSC 6006 verso

// vezi //

// (din //) stiglete, la Barin și Aristotel.

// vezi //

// și // sau // (din //) cel ce curge încet curgător lin la
curs. La Homer. Vezi și //

// cârjă toiag ciobănesc. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) nechemat-ă nepoftit-ă.

// (din // urzică) și o jivină de mare ce mușcă întocmai
ca urzica, care o putem numi „urzică de mare. Cine
scrie // cu / în loc de / greșește.

// (din // și a. tăgăd☺) fără frumusețe urât-ă. la Lucian
și Sf. Grigore.

// (din //) nelucrat-ă cum „// pământ nelucrat țarină
nelucrată.

// ne potcovire - velă - tură.

// ne potcovit-ă fără potcoave.

// se întrebuintează mai de obște cu // Cum // jertfă
ne gătită ne împodobită neprimită neplăcută,, care
nu arată lemne bune. (din // și a. tăgăd:) la Eshil.

// (din // cu a. tăgăd:) neschimbat neprefăcut mai bine ne înfrumusețat.

// (din // și a. tăgăd:) ne înfrumusețat-ă ne împodobit-ă fără podoabă nedichisit-ă ne gătit-ă.

// (din //) vezi //

// așezat-ă astâmpărat-ă lin-ă blând-ă blajin-ă din // după Isihie, așadar se zice și //

DSC 6007

vezi //

// vezi //

// vezi //

și // (din // și a. tăgăd:) ne învelit-ă neacoperit-ă descoperit-ă. la Sofoclis și Aristotel.

// vezi // poate că //

// încet oblu binișor cu pace, cu liniște, cu blândețe.

// cămilă. La Barin și Gheorghe.

// cămilă. La Barin și Gheorghe.

// din neamul lui Acamanda fiul lui Tisefs, la Dimosten și Plutarh.

// din neamul lui Acamand.

// La Eshil, însă cu greșeală în loc de „// căci și înțelegerea vorbei cere un asemenea nume adăogat.

// în loc de // din //

// (din // sau //) cel ce ceea ce nu ostenește bătându-se la război cu sulița. La Pindar.

// (din // sau //) și // cel ce ceea ce nu ostenește la război. La Pindar.

// și // (din //) cel ce ceea ce nu ostenește la picere. Cu picere neostenite, adică iute la picior. „// cal iute la picior. La Pindar.

// vezi //

// vezi //

// și // și // (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu ostenește neostenit-ă neobosit-ă nedăulat-ă fără osteneală. La Homer. „//

DSC 6007 verso

/ soarele ce nu ostenește) însemnează și mult. Cum „// durere neconținut-ă - mare - multă. „// foc neconținut - mare) mai înseamnă și neam de al lui Acamand.

// vezi //

// fără osteneală neostenit.

// vezi //

// mult. La Barin.

// vezi //

// (din // adică //) cel ce nu ostenește la război războicios. Ștefan arată că se găsește la Pindar. Iar la Etimolog: se găsește și // însă fără pildă.

// fără osteneală neostenit.

// un soi de poame. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu clipește nu picurează de somn cel ce ceea ce nu moțăiește nu dormitează.

// (și // (din // și a. tăgăd:) pentru lucruri însemnează, ne îndoit-ă ne plecat-ă ne încovoiat-ă cel ce ceea ce nu se îndoiește nu se pleacă nu se încovoie. Iar pentru oameni înseamnă „neînduplecat-ă pizmătăreț cel ce ceea ce nu se înduplecă la oare ce. greu la fire.

// și // și // drum drept și neted. La Evstatie, Homer, Polidefc, și Etimolog☺ și // cel ce umblă drept înainte, iar nu strâmb. La Etimolog:

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// câine cățea. La Metodie.

// (din // și a. tăgăd:) pentru lucruri însemnează, ne
îndoială, ne încovoială. Iar pentru oameni

DSC 6008

însemnează, după asemănare, neînduplecare fire
grea. La Aristotel.

// vezi //

// nigovan, nicovan.

// măracine ghimpe spin sau scai scaiete. La
Gheorghe.

// ar trebui să se zică // din // și a. tăgăd:) grețos fără
gust neplăcut. La Barin.

// (din //) ghimpe spin măracine. „// măracine de
Egipt, la Teofrast. „// floarea măracinelui, la Nicandr
și Arat) însemnează și oasele peștilor cele din
spinare, și ghimpii peștilor. // spinarea. La Herodot și
Plutarh. Vezi și // porumbe.

// și // vezi //

// și // (din //) măraciniș spinet la Homer și Eustatie) și
o legătură de măracini. La Sf. Grigore.

// și // ca măracinele ca spinul, sau plin-ă de măracini
măracinos măracinoasă spinos spinoasă ca ghimpele
plină de ghimpi ghimpos ghimpoasă. Din //

// și // măracinos măracinoasă plină de spini. Spinos
spinoasă plină de spini. (din //)

// la Gheorghe. vezi //.

// un soi de pește plin de ghimpi, pe care îl putem
numi ghimpos, la Aristotel) însemnează și un soi de
greier, se ia și drept nume adăogat: al greierului,
adică cel ce cântă pe măracini. La Suida. se ia și
drept sparanghel. La Cuma.

// vezi //

// vezi //

// (din //) umplu de măracini de ghimpi de spini sunt
plin-ă de măracini de ghimpi de spini „//

DSC 6008 verso

/ se mărăcinează.

// cleiul buruienii ce se numește turiță, lipici La Plin.

// vezi //

// (din /) de mărăcine de spin de ghimpe. La Strabon și Dioscorid se vede că a fost și alt soi de mărăcini, din care se făcea pânze ca și din in și din cânepă.

// mărăcine alb sau negru cu frunze pururi verzi. La Barin sau și arici. La Barin.

// și // (din //) mărăcinaș mărăcinel ghimpuleț spinuleț spinișor spineț. „//... Iar după Saracin, se cetește, // un mărăcinel cu frunza ca a mărăcinului celui alb, care prin vârful ghimpilor are ca un puf ca o tufiță de puf, din care se face pânză ca de bumbac.

// greier, la Barin) și surd la Etimolog:

// și // ghimpe mărăcine spin și mărăciniș, spinet. Iar la Teocrit însemnează stiglete (sticlete) scatiu.

// (din //) arici, la Galino.

// din //) cel ce ceea ce umblă calcă asupra mărăcinilor pe mărăcini pe ghimpi pe spini.

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce aruncă izbește bate cu ghimpi cu mărăcini cu spini. Sau cel ce ceea ce are spini ghimpi. Cum „// trandafir cu ghimpi, la Nicandr.) însemnează, după asemănare, și o unealtă cu care scoate

DSC 6009

Oasele din gât când se îneacă cineva. La Apostolul Pavlu.

// (din //) ca mărăcinele, în chipul mărăcinelui. Ca ghimpele, ca spinul în chipul ghimpelui mărăcinelui spinului.

// (din //) cel ce ceea ce adună strânge culege ghimpi mărăcini spini.

// ne-îndoit neînduplecat. La Barin.
// (din //) cel ce ceea ce are ghimpi pe spinare ca ariciul, adică arici.
// mă mă răcinez mă umplu de mă răcini, la Gheorghe.
vezi și // și //
// (din //) împletit-ă făcută de mă răcini de spini, la Gheorghe.
// vezi //
// și // (din //) zgâriat-ă de mă răcini de ghimpi de spini. La Sofoclis.
// (din //) păducel brânca ursului talpa ursului, care de Dioscorid se numește // și // mă răcine de Egipt, la Teofrast) înseamnă și arici, la Teofrast, și un oraș în Macedonia. La Etimolog:
// (din //) încununat-ă cu păducel cu mă răcine și cel ce ceea ce are ghimpi pe spinare, cum // pește ghimpos cu ghimpi pe spinare. La Aristotel.
// (din //) mănânc mă răcini. La Gheorghe.
// (din //) cel ce ceea ce mănâncă ghimpi mă răcini.
// (din //) am ghimpi asupra-mi sunt plin de ghimpi de spini rodesc ghimpi spini. La troparele bisericesti.
// (din //) cu ghimpi, cu mă răcini ghimpos ghimpoasă mă răcinos mă răcinoasă.
// (din //) scoț (scot) din mine odrăslesc
DSC 6009 verso
ghimpi mă răcini. La Gheorghe.
// cu foi cu frunze ghimpoase ca ghimpi cu frunze ascuțite. La Gheorghe.
// (din //) arici // arici de mare. La Gheorghe.
// (din //) sunt plin-ă de ghimpi de mă răcini, sau fac oarece în chipul ghimpelui ascuțit // dobândesc ghimpi mă răcini mă fac ghimpos ghimpoasă mă răcinos mă răcinoasă. La Teofrast.
// vezi //

// (din //) vezi //

// vezi //

// măracine măracineală măracinitură.

// vezi //

// (din //) odrăslesc ca spinii ca măracinii, la Teofrast) are și înțelegerea lui //. La Gheorghe și Teofrast.

// (din // de măracini, de ghimpi. La Gheorghe și Teofrast.

// scaiete mic. La Isihie și Gheorghe.

// (din // și a. tăgăd:) ne canonisit-ă neregulat-ă neorânduie-ă nepusă în orânduială. La Gheorghe.

// (din // și dintru acestea // și //) vârful cuțitului acului sulitei ghimpelui) și după asemănare însemnează și scai scaiete, precum și rodul cel ghimpos al scaietelui. La Gheorghe și Cuma.

// (din //) de scaiete.

// (din // și a. tăgăd:) nepârlit-ă

// și // (din // și a. tăgăd:) curat-ă neamestecat-ă netrecut-ă prin mâinile cârciumarilor precupeților. Iar după cugetul

DSC 6010

lucrător însemnează pe cel ce pe ceea ce nu precupețește oarece.

// vezi // însă după asemănare însemnează și „curat-ă la suflet. La Strabon.

// (din // și a. tăgăd:) // miere scoasă fără foc.

// (din // // și a. tăgăd:) fără fum fără foc. // lemn ce nu scoate fum. // jărtfă (jertfă) fără foc.

„// ne îndrăzneală

// foarte mic, la Andifon. Vezi și //

// vezi //

// cuvânt criticesc ce înseamnă „cracii picerelor (picioarelor). La Isihie.

// degrab curând. La Isihie.
// în loc de // La Isihie.
// și (din // și a. tăgăd:) fără inimă fricos fricoasă) și după asemănare „//lemne fără măduvă, la Polien) mai înseamnă și „nebun-ă fără minte.
// vezi //
// (din //) și // La Dion peșin îndată numai îndată într-o clipă de ochi numaidecât. Vezi și //
// vezi //
// vezi //
// fără cap din // și a. tăgăd: la Gazi
// (din // și a. tăgăd:) înseamnă părul cel mic, ce nu se poate rade și de aici, după asemănare, înseamnă și foarte mic, foarte puțin, încât să nu se poată tăia de mic ce este, și mai ales se zice pentru cea mai scurtă vreme, o secundă, la Isihie, Polidefc, și Etimolog: // și // și // numai înțelegându-se pe dinafară // și // și // în loc de // din //
DSC 6010 verso
/ peșin îndată numai îndată numaidecât într-un minut într-o clipă de ochi // cea mai mică vreme, la Plutarh. // nici cel mai mic lucru însemnează și inelul cel din degetul cel mic.
// gărgăriță un vierme foarte mic, ce se face pân (prin) brânză, în făină și în pielea vitelor. din // La Aristotel.
// La Dimosten și Lucian. Vezi //
// și // cel mai mic, cel mai puțin, la Barin și Suida, însă cu îndoială acest cuvânt.
// Isihie tâlcuiește acest cuvânt în loc de dafin. Și la Teofrast se găsește // și // în loc de //) înseamnă și un soi de mărăcine galben sau scaiete poate fi pațachina, la Teofrast și Plinie.
// vezi //

// și // vezi //

// orb. La Isihie.

// (din // la Etimolog:) creieri (creier) sau cap, la Isihie.

// (din //) nu rodesc nu dau rod sunt neroditor neroditoare sterp stearpă.

// ne rodire din //

// (din // și a. tăgăd:) și // fără rod neroditor neroditoare sterp stearpă. // la Evripid, care după tâlcuirea lui Evstatie înseamnă „câmpii mării adică fața mării, cea neroditoare. Iar alții au îndreptat-o zicând „// adică câmpurile cel roditoare ale Siceliii, la Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) la Pavsania vezi //

// fără rod fără rodire.

// (din // și a. tăgăd:) la Sofocli și Eshil. Vezi //

DSC 6011

// nebiruit-ă. la Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) nesuferit-ă. La Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) ne tuns-ă ne ars-ă [se ardea părul cu cărămida]. La Atineu.

// (din // și a. tăgăd:) ne uscat-ă. la Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) ne țintuit-ă.

// vezi //

// nume însușit bărbătesc

// La Herodot însă poate că mai bine // adică a izbăvi de păcat. La Gheorghe.

// și // (din //) binișor încet-încet. La Cratin și Evstatie. // mergând înainte cu bastoanele în mână foarte încet. La Homer. Precum se obișnuia, cum am zice, la domnitorii țării Românești, după moda turcească, ce se urma la împărăție.

// potrivite împăciuite odihnite. La Gheorghe și Gazi.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) după tâlcuitorul lui Eshil înseamnă „foarte împodobit și înțelept.

// nume însușit fămeiesc (femeiesc).

// jugastru, la Gheorghe) și nume însușit) iar din // ce înseamnă împodobesc) dă înțelegere de „foarte împodobită. La Etimolog și Metodie.

// înțelept înțeleaptă.

// (din // // și a. tăgăd:) nesilit-ă. La Chiril.

// (din // și a. tăgăd:) nebiruit-ă ne trântit-ă cel pe care nu-l poate trânti

(1)...

DSC 6012

oarecine. La Aristofan.

// (din // și a. tăgăd:) fără știre ne vestit-ă mai înainte ne propovăduit-ă. // război ne propovăduit mai înainte. La Plutarh.

// (din // și a. tăgăd:) ne batjocorit-ă.

// (din // și a. tăgăd:) ne osândit-ă. la Isihie, Apostolul Pavlu și Gazi.

// fără osândă.

// (din // și a. tăgăd:) nebiruit-ă la lupte. La Gazi, și Gură de Aur.

// (din // și a. tăgăd:) nebiruit-ă nedomolit-ă.

// (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu primește pe nimeni de mândrie.

// nebăgare în seamă.

// (din // și a. tăgăd:) ne osândit-ă. la Gazi.

// fără osândă.

// (din // și a. tăgăd:) nu după pofta omului nu de plăcere, la Homer și Evstatie.

// (din // și a. tăgăd:) fără rușine nerușinat-ă.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne defăimat-ă nepârât-ă nevinovat-ă. la Isihie, și Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) neacoperit-ă ne învelit-ă ne ascuns-ă. la Plutarh.

// fără acoperiș - învelitoare învălitură.

// (din // și a. tăgăd:) nefrânt-ă ne îndoit-ă. La Barin.

(1v)// (din // și a. tăgăd:) ne sfâșiat ne rupt ne tăiat în bucăți.

// (din //) și a. tăgăd:) ne împodobit-ă ne dichisit-ă ne înfrumusețat-ă. La Plutarh.

DSC 6013

// (din // și a. tăgăd:) nebiruit-ă nedomolit-ă. La Etimolog:

// (din // și a. tăgăd:) ne osândit-ă nedefăimat-ă, la sfinții Apostoli, și la Gazi.

// fără osândă fără defăimare.

// (din // și a. tăgăd:) neconținut-ă neprecurmat-ă neîncetat-ă și de aici gramaticii numesc cu acest cuvânt și acel stih, care la sfârșit n-are nici o slovnire de prisos. La Gheorghe și Cuma.

// (din // și a. tăgăd:) neconținut-ă necurmat-ă neprecurmat-ă neosteit-ă neîncetat-ă. la Gheorghe.

// nu-l ajung nu-l pociu prinde. La Secstos) și nu pricep, nu înțeleg nu mă pociu domiri (dumeri) din //

// (din // și a. tăgăd:) neajuns-ă ne prins-ă cel pe care nu-l poate prinde ajunge oarecine, la Iosif) și după asemănare înseamnă și „necoprins-ă (necuprins-ă) neajuns-ă cu mintea nepriceput-ă neînțeleș neînțeleșă ce nu se poate pricepe înțelege ce nu se poate ajunge cu minte omenească. La Gheorghe.

// neajungere ne-prindere și nepricepere neînțelegere nedomirire ce nu se poate înțelege cu mintea omenească. Din // și a. tăgăd:) la Gazi.

// cuvânt vechi ce înseamnă „rodul cedrului. La Gheorghe.

// (din // și a. tăgăd:) neîmblânzit-ă neîmpăcat-ă neîmpăciuit-ă ne învoit-ă cel ce ceea ce nu se poate îmblânzi împăca, la Demosten și Gură de Aur.

// (din // și a. tăgăd:) nepotrivit-ă cu altul. La Diogen și Aristotel.

// nepotrivire.

DSC 6013 verso

// (din // și a. tăgăd:) de față ne ascuns-ă.

// (din // și a. tăgăd:) ne prăpădit-ă nestricat-ă ce nu se poate strica prăpădi. La Gheorghe și Gazi.

// ceea ce nu se poate învăța pricepe înțelege, la Hipocrat.

// (din // și a. tăgăd:) neșters ne ștearsă) și după asemănare „neatins-ă nepieptănat-ă. La tâlcuitorul lui Aristofan.

// (din // și a. tăgăd:) nebiruit-ă neînvins-ă și fără război, fără sfadă. Cel ce ceea ce nu se sfădește, la Marc Andonie.

// (din // și a. tăgăd:) nemăsurat-ă nenumărat-ă, la Strabon.

// (din // și a. tăgăd:) nesilit-ă ne siluit-ă fără silă cel pe care nu-l poate sili oarecine. La Gazi și Cuma.

// (din // și a. tăgăd:) nebiruit-ă.

// (din // și a. tăgăd:) neajuns-ă necoprins-ă (necuprinsă) cu mintea neînțeleș neînțeleasă nepriceput-ă cel pe care nu-l poate înțelege pricepe oarecine) și cel ce ceea ce nu se socotește. La Gazi, Cuma, Erasmie și Damaschin.

// (din // și a. tăgăd:) nebiruit-ă la lupte, la Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) neconținut-ă necurmat-ă neprecurmat-ă neîncetat-ă neosteit-ă pururi napristan mereu nelipsit-ă în toată vremea. piste toată vremea. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:)

DSC 6014

Nespăimântat-ă nesperiat-ă fără frică fără spaimă. La Gazi.

// și // (din //) ne mirare ne spăimântare ne spaimă. La Climend.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) nebiruit-ă nevătămat-ă ne jăfuit-ă ne prădat-ă.

// (din //) neosteneală ne obosire nedăulare neopăceală.

// (din // și a. tăgăd:) fără preget cel ce ceea ce nu ostenește) și nebiruit-ă. La Gazi.

// ne cufundat-ă ne scufundat-ă.

// (din și a. tăgăd:) ne înghițit-ă ce nu se poate înghiți ce nu se poate bea. La Biblie.

// (din // și a. tăgăd:) neîmblânzit-ă. La Gazi și Cuma.

// (din // și a. tăgăd:) ne speriat-ă ne fricos ne fricoasă fără frică, fără temere. La tâlcuitorul lui Homer.

// (din // și a. tăgăd:) neudat-ă neumezit-ă ne muiat-ă. La Gazi și Cuma.

// (din // și a. tăgăd:) // vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neclintit-ă ne clătinat-ă nemișcat-ă. la Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) neînsemnat-ă ne iscălit-ă // poruncă nescrisă ne iscălită „ci prin grai numai dată. La Herodot.

// (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu se socotește pe nesocotite, la Chiril.

// (din // și a.

DSC 6014 verso

tăgăd:) nelucrat-ă ne întocmit-ă ne împodobit-ă. La Sinesie.

// (din și a. tăgăd:) fără meșteșug ne gătit-ă ne împodobit-ă, la Dion și la tâlcuitorul lui Pindar.

// fără meșteșug.

// fără locaș fără locuință nelăcuit-ă (nelocuit-ă) la Gazi (din // și a. tăgăd:)

// (din și a. tăgăd:) fără umbră. La Gazi.

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu se pândește nu se iscodește ne pândit-ă neiscodit-ă fără pândire. La Gazi, iar la Cuma însemnează pe cel ce pe ceea ce nu se socotește.

// (din // și a. tăgăd:) nebajocorit-ă (nu batjocorit-ă) neîmbălat-ă neclefetit-ă. la Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) acatastasie adică nestatornicie neorânduială neașzare neastâmpărare netocmire zburdări răzvrătire (revoluție). La Apostolul Pavlu.

// (din //) sunt nestatornic-ă zburdatic-ă. La Arianos.

// (din // și a. tăgăd:) acatastat? adică nestatornic-ă zburdatic-ă ștregar ștengăreasă flușturistic-ă fără statornicie cu nestatornicie. Neastâmpărat-ă. La Plutarh și Isocrat. Iar la Hipocrat după asemănare înseamnă „fără drojdii, cum // ud pișat fără drojdii, cel ce nu să așază.

// fără prefaceri schimbări învârtituri fără sfârșit, din // și a. tăgăd:) iar la cuvinte ritoricești înseamnă, după asemănare, fără dulceață, fără frumusețe.

DSC 6015

// (din // și a. tăgăd:) neținut-ă nepoprit-ă cel pe care nu-l poate opri ținea dintr-o faptă ne înfrânat-ă, la Plutarh, și Sf. Grigore.

// (din // și a. tăgăd:) ne sfărâmat-ă ne strivit-ă ne zdrobit-ă. la Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) nebiruiți

// (din // și a. tăgăd:) ne ars-ă nepârlit-ă fără ardere.

// (din // și a. tăgăd:) neîngrădit-ă ne împrejmuit-ă fără gard fără prejmuire, și după asemănare ne înarmat-ă. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) nebajocorit-ă cel pe care nu-l poate ocări necinsti oarecine, adică cinstită vestit-ă. La Plutarh și Herodot.

// (din // și a. tăgăd:) neatins-ă nepipăit-ă, la Herodot, unde alții cetesc // în loc de //

// (din // și a. tăgăd:) nebajocorit-ă neclefetit-ă neîmbălat-ă nedefăimat-ă cel pe care nu-l poate bajocori oarecine. La Xenofon.

// (din // și a. tăgăd:) neînșelat-ă neînșelător - toare adevărat-ă. La Herodot și Plutarh.

// nume de un oraș.

// (din // și a. tăgăd:) nelucrat-ă ne săvârșit-ă ne înfrumusețat-ă neînchipuit-ă, la Dionisie.

// (din // și a. tăgăd:) neadormit-ă deștept deșteaptă fără somn cel ce ceea ce nu doarme, la Gazi) și după asemănare, neastâmpărat-ă, la Isihie.

DSC 6015 verso

// (din // și a. tăgăd:) nedefăimat-ă nepârât-ă, la Falaris.

// (din // și a. tăgăd:) acatihit adică fără știință de catioism? de tainele legii.

// (din // căieccel, (caic, barcă) la Tucidid, și Strabon) și pânza corăbiei, la Xenofon Tucidid, și Lucian) și după asemănare un fel de pahar în chipul caicului, la Atineu) // un fel de cizme, la Barin.

// catart (catarg), la Polidefc.

// (din //) caiccel, la Cuma)ți mâța popii, la Ducans.

// (din // și a. tăgăd:) nelăcuit-ă (nelocuit-ă) ne sălășluit-ă nehălăduit-ă // casă dărăpănată nelocuită viranea.

// (din // și a. tăgăd:) fără nume nenumit-ă neștiut-ă necunoscut-ă, la Sf. Vasile.

// nevăzut-ă ne privit-ă

// caic (din // sau din //căci de la o margine de apă, la alta merge) la Pindar, Atineu, Tucidid, Lucian, Evripid și Herodot) și catart (catarg), la Cuma) și un fel de pahar în chipul caicului, după asemănare la Evstatie.

// rană ne închisă nevindecată. La Apostolul Pavlu.

// sau // (din // și a. tăgăd:) fără talpă ,// cizmă papuc fără talpă. La Stoveu.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) pentru burieni (buruieni) înseamnă „fără cocean, iar pentru dobitoace înseamnă „fără coadă, la Aristotel și Atineu.

// (din // și a. tăgăd:)

DSC 6016

neînsemnat-ă cu herul (fierul). ne înherat-ă (a nu fi înfierată), la Gazi.

// și // (din // și a. tăgăd:) ne ars-ă, la Plutarh.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) zmerenie (smerenie) ne mândrie nefăleală (nu se fălește), la Cuma.

// din // și după limba Ionic: // și după adăogirea lui /, // la Etimologicon: vezi și //

// (din //) întristez // mă întristez, mă mâhnesc stau în gânduri mă socotesc am grijă și // din care iese // după limba Ionic: în loc de // și // la Isiod „// mâniindu-se înverșunându-se îmbufnându-se de mânie. Vezi și //.

3://vezi //

4:// vezi //

1:// a se întrista

2:// întristându-se

5:// vezi //

// în loc de // după limba Ionic: din // și // întristează-te.

// din // și // vezi //

// (din // ascuț [ascut]) ascuțit, vezi //

// în loc de // rănindu-se.

// ascuț (ascut) La Screvelie.

// vezi //

// vezi //

// sau nume de un oraș. La Suida.

// cuvânt ambracioțesc, ce înseamnă „pești: la Isihie și Barin.

// o sămânță ca linte, la Etimolog: din // ce iese din // însemnează

DSC 6016 verso

a sfărâma a frânge și a. tăgăd:

// (din // și a. tăgăd:) nefrânt-ă nedăosăbit-ă (nu deosebit-ă) nedăspărțit-ă (nedespărțit-ă) ne strivit-ă ne zdrobit-ă. La Isihie.

// bold, la Isihie, sau plug, la Barin.

// ne împărțit-ă neînsoțit-ă și cel ce ceea ce nu intră în soțietate (societate) nesoțial (ne-social). La Gheorghe.

// în loc de //

// tămăduindu-se, și tămăduind vindecându-se și vindecând, la Apolonie.

// tămăduind) și lucrând, cum „// lucrând făcând corăbii. // dregând meremetisind corăbiile) mai înseamnă și „cosând, după asemănare, și dintru acest cuvânt se face // ce înseamnă croitorese, sau segetoare?, la Barin.

// dohtorie (doctorie) și gata, la Gheorghe.

// în loc de // după limba doric:

// și // (din // și a. tăgăd:) ne tuns - ne tunsă cu părul lăsat cu plete, la Homer, Pindar și Orfevs. Vezi și //

// vezi //

// ne tuns-ă ne ras-ă

// a sețe) a coase) a tămădui) și a lăpăda, la Barin.

// în loc de // după limba Ionic:

// cuvânt evreiesc, ce înseamnă „loc de sânge, țarina sângelui. La Screvelie și Evanghelie.

// (din // și a. tăgăd:) fără drum, la Isihie. ne umblat-ă

// her (fier) tare. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) ne poruncit-ă fără poruncă nechemat-ă, la Sofocli.

// și // (din // și a. tăgăd:) fără găoace fără coajă, la Screvelie și Gazi.

DSC 6017

// vezi //

// care din / și /

// (din // și a. tăgăd:) ne (nu) deșertăciune nefăleală ne mândrie.

// (din // și a. tăgăd:) ne falnic-ă fără făleală fără deșertăciune cel ce ceea ce nu se fălește. La Gazi.

// cel ce ceea ce nu se ostenește la lucruri zadarnice.

Din // și a. tăgăd:) La Suida „//neîngrijirea celor zadarnice. La Marcu.

// (din // și a. tăgăd:) ne cusut-ă și ne izbit-ă neatins-ă cu pintenele cu boldul ne împodobit-ă, la Pindar.

// (din // și a. tăgăd:) fără bold fără pintene. La Longhin, Filon și Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) ne secat-ă ne deșertat-ă și după asemănare „ne împuținat-ă. La Gazi.

// și // și // (din //) cos, cârpesc oarece) la Homer se găsește în loc de „sting setea. Cum „// au băut și și-au stins setea și în loc de dreg corabia, cum „// dregând meremetisind corăbiile și în loc de „a ajuta a îndrepta cele greșite. Cum „//să ne îndreptăm

greșeala mai în grab (grabă) înseamnă și tămăduiesc vindec. La Herodot.

// în loc de // la Isihie. încet cu pace cu liniște cu răgaz.

// din // vezi //

// haină grea de mare preț. La Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) și // și / curat-ă adăvărat-ă luminat-ă iar din // și a. tăgăd:) înseamnă „nevătămat-ă nezmintit-ă

DSC 6017 verso

întreg întreagă pe deplin. La Evripid, Dion Casie, Xenofon, Isocrat, Tucidid, și Herodot.

// și // (din //) întregime, nezminteal-ă curățenie. La Polivie și Suida.

// vezi //

// (din //) vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neamestecat-ă cu oarece și cel ce ceea ce nu poate să se amestece, la Platon și Dionisie Alicarnasefs. „// vin fără apă vin curat.

// și // (din // și a. tăgăd:) fără coarne, la Platon și Aristotel.

// (din // și a. tăgăd:) ne trăsniț-ă. la Gazi.

// și // (din //) ne câștig (nu câștig) ne folosință. La Pindar.

// (din // și a. tăgăd:) fără câștig fără venit fără dobândă fără folos. La Sofocli.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne țesut-ă. La Cuma.

// (din // și a. tăgăd:) fără coadă. La Gazi.

// și // (din // și a. tăgăd:) lipsă de monedă mică și după asemănare sărăcie calicie. La Polidor.

// vezi //

// din // vezi //

// vezi //

// cu acest cuvânt sicelioții înțeleg „mirsină. La Barin.

// vezi //

DSC 6018

// fără jale fără plâns ne jelit.

// ne răgușit-ă. La Gazi.

// și // vezi //

// vezi //

// din // vindecă tămăduiește să vindec, să
tămăduiești.

// din // a vindeca, a tămădui.

// (din //) cel ce ceea ce vindecă tămăduiește
izbăvește mântuiește pe oameni dohtor (doctor) de
oameni. Nume adăogat al lui Asclipios. La Orfevs.

// și // și // (din //) cel ce ceea ce se poate vindeca
tămădui cel ce ceea ce lesne se tămăduiește.. la
Maxim.

// (din //) cel ce ceea ce se vindecă tămăduiește
ușurează alină boalele (bolile). La Gheorghe.

// și // bună de leac de tămăduire de vindecat
tămăduitor tămăduitoare și după asemănare
mântuitor mântuitoare izbăvitor izbăvitoare dohtor
(doctor) nume adăogat al lui Apolon și num: însușit

// și // (din //) cel ce ceea ce vindecă tămăduiește
ușurează alină durerile. La Gazi.

// și // (din //) tămăduire, vindecare, la Hipocrat și
după asemănare, izbăvire mântuire, la Pindar și Gazi.

// și // după limba Ionic: și // (din //) dohtorie, la Eshil.
Vezi și //

// bună de leac bun de dohtor vezi și //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

DSC 6019

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// în loc de // după limba doricească.

// și // cârmaci, la Xenofon) și după asemănare, dohtor mântuitor izbăvitor, la Sofocli.

// și // bun-ă de cârpit și bun-ă de vindecat de tămăduit de leac. La Evstatie și Plutarh. // ac.

// vezi //

// vezi //

// vezi // meșteșug de croitorie meșteșug croitoresc de cârpaci croitorie. La Plutarh.

// coptor de metaluri (cuptor de metale), la Dioscorid.

// niște clește niște lopeți pentru topitul metalelor.

// dohtorie, la Etimolog:

// și // după limb Ionicească meșteșug dohtoresc.

// vezi //

// vezi //

// dohtoresc - dohtorească - ște de dohtor (doctor), de meșteșugul dohtoresc.

// și // după tăiere dohtoroaie dohtoriță, la Hipocrat. // moașele La Hipocrat din //

// vezi // mintea celor buni lesne se întoarce spre bine spre ajutor. La Barin.

(1)/ (din // și a. tăgăd:) ne împuns, ne îmboldit, ne cusut neatins cu acul cu boldul.

// (din //) înțelept - înțeleaptă. La Isihie.

// și ac undrea (andrea). La Lucian.

DSC 6020

// dohtorie dohtoriță) și moașă) și croitoreasă cârpate, la Gheorghe vezi și //

// La Evstatie vezi //

// vezi //

// dohtorie (dohtorie) la Sofocli și Isihie.

// în loc de // după limba Ionicească.

// vezi //

// (din //) tămăduitor tămăduitoare folositor folositoare // tămăduitorul întristării. La Evripid.

// (din //) tămăduitor tămăduitoare alinător alinătoare durerilor. Dohtor (doctor) la Hipocrat.

// cu îndoială acest cuvânt în loc de //

1:// din // și // după limba doricească. Vindecând vindecându-se tămăduind tămăduindu-se.

2:// în loc de // vindec tămăduiesc. Mă vindec mă tămăduiesc.

// vindec tămăduiesc, la Gheorghe. Iar cei din ostrovul Cipros cu // înțeleg „păzaște (păzește).

// (din // și a. tăgăd:) acefalacefol fără cap fără de cap. la Platon, Atineu și Ermoghen.) și cel ce ceea ce pierde dreptul - dreptatea oroșanului (orășeanului) de a fi de a se numi oroșan (orășean) orășeancă. La Artemidor) și după asemănare înseamnă și necinsti-ă. la Barin.

// și // în loc de // vezi și //

// încet încetinel și după asemănare înseamnă, cu liniște, cu pace, cu răgaz. // să mâncăm tăcând. La Homer. Care întrebuințează acest cuvânt // în neam bărbăt: (gen masculin) și în loc de // în neam femeiesc (gen feminin). Cu

DSC 6020 verso

„// în loc de //) se ia și în loc de spre grai, cum // ședeți și mâncați încet tăcând fără zgomot. Din // vezi // și //.

// și // vârful boldul acului ghimpelui săgeții suliței, și celorlalte ascuțite arme, cum și tăișul ascuțitul cuțitului și celorlalte arme, // după asemănare. Din // se face // și // La Gazi) mai înseamnă și vindecare, tămăduire, dohtorie (doctorie), căci la răni cu

asemenea ascuțite here (fier) se întrebuințează
hirurgii (chirurgii), la Barin) este și nume de un oraș.

// tăcere, liniște, astâmpărare „// au tăcut, s-au
astâmpărat, s-au liniștit, la Homer. // ai tăcut te-ai
astâmpărat, la Isihie și dintru aceasta se face //
liniștit.

// încet-încet oblu binișor cu liniște fără turburare, la
Pindar. Și dintru aceasta se face // și //

// se întristează, la Barin.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neîngrijit-ă fără nici o îngrijire
fără îngrijitor fără ajutor cel pentru care nu îngrijește
nimeni. La Gazi.

// mare. La Barin.

// la Apolonie vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neîngrijit-ă cel de care nu
îngrijește nimeni, la Homer) și ne îngropat-ă, la
Homer. // cu ocară, cu rușine ocărând necinstind cu
necinste, la Homer.

// și // vezi // și fără grijă, fără

DSC 6021

îngrijire. La Homer.

// și // (din // și a. tăgăd:) ne îngropat-ă fără
îngropare, fără pogrivanie. La Plutarh.

// (din // și a. tăgăd:) nu îngrijesc, la Homer și Coind.

// și // (din // și a. tăgăd:) fără nici o grijă de oare ce
(de ceva anume) și neîngrijit-ă cel pentru care nu
îngrijește nimeni, la Homer) și ne îngropat-ă fără
pogrivanie „//stau trupurile ne-îngropate, la Homer)
și fără întristare, adică, vesel-ă, la Gheorghe.

// și // (din // și a. tăgăd:) neîngrijire și după
asemănare lene, tembelâc, la Ciceron) și întristare
mâhnire iar la Apolonie se găsește // care tâlcuitorul

tâlcuiește în loc de // în loc de „mare grijă și întristare, supărare. Din care se face // adică mă întristez, mă mâhnesc, la Biblie) // a nu îngriji, a se lenevi, la Ștefan, Sf. Vasile și Gură de Aur. Și a se mâhni, a se întrista, la Chiril.

// vezi //

// vezi //

// tare, neîndurat, la Isihie însă poate că mai bine //
// mă fac că nu voiu (nu voiesc) mă fățărnicesc și urmez dezfrânări (desfrânări) ca tinerii și beau vin curat, la Barin.

// vezi //

// vezi //

// în loc de // după limba Aticească.

// cuvânt vechi, la Gheorghe vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne îmblânzit-ă neînduplecat-ă neîndurat-ă cumplit-ă. la Homer și Teocrit) și ne spart-ă nefrânt-ă ne sfărâmat-ă,

DSC 6021 verso

La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) fără pată nepătat-ă neîntinat-ă nespurcat-ă, la Sinesie.

// (din //) tămăduire vindecare lecuire. La Homer.

// vărsat. La Barin.

// la Homer vezi //

// la Isihie vezi //

// a tușit și a scuipat. scuipat cu tuse. La Hipocrat.

// (din // și a. tăgăd:) ne semănat-ă nelucrat-ă ne îmbunătățit-ă. La Atineu și Galinos.

// (din // și a. tăgăd:) fără grădină // grădină ce nu se cuvine a se numi grădină ce nu e vrednică de a se numi grădină, la Gazi.

// vezi //

// nestricat-ă nevătămat-ă și nemuritor nemuritoare, la Homer și Apolonie. // vin vechiu (vechi) nestricat curat, la Homer. // ne-stricăciune, nevătămare, la Apolonie // livezi ne-cosite ne-păscute, la Homer și Evripid.

// din // și a. tăgăd:) înseamnă curat-ă neamestecat-ă nespurcat-ă neatins-ă și după asemănare, fecioară. Iar din // și a. tăgăd: înseamnă „nestricat-ă nevătămat-ă nezmintit-ă întreg întreagă ne tuns-ă) mai înseamnă și statornic-ă țeapănă tare nemuritor nemuritoare nepieritor nepieritoare. La Homer, Herodot, Pindar, Eshil, Evripid, Xenofon, Polidor, Dion Casie, Aristotel, Platon, Apolonie, Dionisie și Lucian, din // și a. tăgăd:) sau din // și cu a. tăgăd:) // și // după schimbarea lui / în /. La Etimologicon

DSC 6022

// vezi //

// vezi //

// din // și a. tăgăd: înseamnă nestricat-ă nevătămat-ă nezmintit-ă neatins-ă nemuritor nemuritoare, la Homer. și nevătămător nevătămătoare, la Isiod. Iar din // și a. tăgăd:) înseamnă „fără suflet, mort moartă și după asemănare fricos fricoasă. // peșin fără suflet î-l va lăsa î-l va omorî, și // frica temerea ce aduce moarte, la Homer. // suflete nemuritoare veșnice, la Focilid.

// în loc de // din //

// și // (din // și a. tăgăd:) fără a se vesti a se propovădui a se publicui (publica) fără a da de știre. La Tucidid) și fără învoială, la Gazi.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) nepropovăduit-ă nepublicuit-ă nepublicarisit-ă, la Xenofon, Dion Casie, Lucian și

Sofocli) și ne vestit-ă la Isihie) și după asemănare
„necunoscut-ă neștiut-ă.

// ne învoit-ă poate că mai bine // la Barin.

// (din // și a. tăgăd:) ne ceruit-ă. la Suida și Lucian.

// vas coș. La Barin.

// vezi //

// foarte tare țeapăn, la Barin.

1:// vezi //

2:// vezi //

// în loc de // adică // în loc de // din // vezi //

// durere întristare, grijă, supărare siclet. La
Gheorghe.

DSC 6022 verso

// sau // din // vezi //

// vezi // și //

// vezi //

// mai slab mai neputincios. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) curat-ă neamestecat-ă cu
altceva. La Gazi.

// neamestecat-ă cu altceva. La Herodot, Calimah,
Platon și Isocrat. Ca și când ar fi // din // și // și cu
adăogirea lui a. tăgăd:) // la Etimologicon.

// nume însușit de o fântână adică „// nume însușit
bărbătesc și dintru aceasta „// și // La Etimologicon și
Hirovosc

// vezi //

// (din // și după scurtare // slab-ă neputincios -
cioasă, la Homer) și după asemănare, prost proastă
de nimic, la Homer și Atineu. „// pământul nimic alt
nu hrănește mai slab mai neputincios, decât pe om.
Și „// masă proastă.

// (din //) vezi //

// cu vârf ascuțit, la Teofrast.

// văz (văd) întunecat sunt scurt la vedere, la Gheorghe.

// (din //) ca ghimpele ca acul ascuțit la vârf ca ghimpele ca acul. La Gazi.

// ne călit. La Barin.

// (din //) ascuțit-ă la vârf ca ghimpele ca acul. La Gazi.

// (din //) ascuț fac oarece cu vârf ascuțit, la Gazi. // mă ascuț, la Gheorghe.

// (din // și a. tăgăd:) fără putere slab slabă neputincios neputincioasă. La Homer.

// vindecând tămăduind însă mai bine // La DSC 6023

Barin.

// nevindecat ne tămăduit. Iar alții zic împotriva „ceea ce se poate vindeca tămădui. La Barin.

// celor gata. La Barin.

// (din //) // potrivite mișcări și aruncături de mâini și de picere, (picioare) la Isihie.

// mișcare, aruncătură vezi //

// din // și a. tăgăd: adică // zmerit-ă (smerit-ă) cinsti-ă înțelept înțeleaptă. La Gheorghe.

// și // cuvânt persienesc (persan) ce înseamnă hanger șiș, la Herodot.

// (din //) mișc arunc potrivit din mâini din picere (picioare). Vezi //

// și // (din //) fără primejdie sigur. La Gazi.

// și // (din // și a. tăgăd:) fără primejdie sigur-ă. la Evripid.

// la Hipocrat vezi //

// vezi //

// La Nicandr vezi //

// (din // și a. tăgăd:) nemișcare amortire amortăală.

// fără mișcare nemișcat.

// și // (din //) nu mă mișc deloc voiesc a nu mă mișca deloc, la Barin.

// vezi //

// (din //) și // un joc în care unul muncește să zgornească (scornească, miște) pe celălalt din locul său, și cel ce apucă acel loc, acela câștigă. La Polidefc.

// și // (din // și a. tăgăd:) nemișcat-ă neclintit-ă. la Plutarh. //

DSC 6023 verso

/ pământ nemișcat, adică nelucrat, după asemănare. La Xenofon și // înseamnă, mormântul tot după asemănarea nemișcării. La Isiod.

// vezi //

// un soi de busuioc și broboana strugurelui. La Gazi.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neîntemeiați, ne înțepeniți. La Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) fără viermi, la Isiod nemâncat-ă de viermi ne putrezit-ă, la Gheorghe, și Barin // proțapurile cele de dafin sau de ulm nu putrezesc, la Isiod, unde alții zic // în loc de // ca să însemneze „cele mai bune adică proțapurile de dafin și de ulm sunt cele mai bune mai țepene.

// sfeșnic, candelă, făclie, la Gheorghe.

// o apă, la Barin, la cuvântul // cuvios cuvioasă cucernic-ă cu cuvioșie cu cucernicie cu evlavie, la Isihie // slabe iar nu întinse, la Isihie și vântul de la miază noapte. La Barin.

// vezi //

// (din //) vârful boldul suliței acului ghimpelui cuțitului etc. vezi și // și însuși ghimpele și însuși sulița, la Opian) // o unealtă de chirurg (chirurg) cu trei ascuțisuri, la Hipocrat) // dureri de ud când se

oprește udul după asemănare, la Areteu) și o apă în Asia, la Barin.

// (din // și a. tăgăd:) neajuns-ă cel pe care nu-l poate ajunge oarecine alergând și după asemănare „neajuns-ă cu mintea cel pe care nu-l poate pricepe înțelege oarecine. La Homer și Nonos.

// vezi //

DSC 6024

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără stâlpi. La Isihie.

// num: covârș: din //

// în loc de // la Isihie. poate că și în loc de // și aceasta iarăși în loc de //

// de batjocură de necinste prost proastă. La Gheorghe.

// necinstite însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// se ascute. La Barin.

// și // la Barin fac marghiolii - nazuri nu voiu (voiesc) oarece, la care cu mare dragoste râvnesc, precum fac miresele când plâng la cununie, adică ne vrând vor să se cunune. La Lucian și Platon. Din // numele unei muieri, ce pururi în zadar vorbea cu chipul ei văzându-l în oglindă sau din // ce înseamnă „gigă, gogoriță. La Plutarh.

// marghiochii? Nazuri

// la Menandr și Filostrat.

// cuvânt laconesc, ce înseamnă burduf. La Barin.

// a stinge a prăpădi păduchii de lemn a curăța oarece de păduchi de lemn.

// nebunatic zburdat. La Barin.

// vezi //

// fără zgomot fără sunet fără gălăgie. La Barin.

1:// vezi //

2:// (din // și a. tăgăd:) ne plivit-ă. la Gazi.

// vezi //

// vezi //

// ne plâns-ă cel pe care nu-l plânge nimeni și cel ce
ceea ce nu plânge, însă cu îndoială acest cuvânt. La
Gazi și Cuma.

// în loc de //

DSC 6024 verso

// vii ne plivite ne tăiate nelucrate. Cuvânt Eolicesc.
La Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) nefrânt-ă ne rupt-ă ne spart-ă
ne sfărâmat-ă. la Gazi) și ne plivit-ă. La Etimolog:
Gheorghe și Cuma.

// și // fără plânsset fără lacrimi din // și a. tăgăd:) La
Suida, Gazi și Cuma.

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) ne plâns-ă cel pe care nu-l
plânge nimeni) și cel ce ceea ce nu plânge. La
Homer.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) nevestit-ă ne lăudat-ă fără
cinste fără slavă. La Homer și Herodot.

// (din //) necinste. La Atineu.

// (din // și a. tăgăd:) neînsoțite, la Barin .

// în loc de // după limba Ionicească.

// la Homer vezi //

// cântăreții laudă prin cântări. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) și // Iar Dionisie Alicarnasefs zice

// în loc de // ne închis-ă ne încuiat-ă. la Tucidid.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne furat-ă și cel ce ceea ce nu fură. La Isihie.

// La Homer vezi //

DSC 6025

// (din // și a. tăgăd:) ne-vestit fără cinste fără slavă ne lăudat. La Barin.

// vezi //

// (din //) nu moștenesc nimic, n-am moștenire am rămas fără moștenire sărac-ă și fără soartă. La Diodor și Polivie.

// și // (din //) ne moștenire sărăcie ne-norocire ticăloșie. La Diodor și Marc Andonie.

// (din //) ne moștenire sărăcie nenorocire ticăloșie. La Diodor și Sinesie.

// (din // și a. tăgăd:) ne moștenit-ă fără moștenire.

// (din // și a. tăgăd:) fără moștenire sărac-ă ticălos ticăloasă // loc neîmpărțit și ne-arat. La Homer și Lucian.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără moștenire fără a se moșteni fără a se pune sorți. La Dion.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără moștenire ne împărțit-ă prin sorți. La Pindar și Platon.

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) nechemat-ă. la Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) fără nume și nechemat-ă nepoftit-ă. La Atineu.

// vezi //

// nemișcare neclintire. La Filon.

// și // (din // și a. tăgăd:) ne plecat-ă ne îndoit-ă nemișcat-ă neclintit-ă. La Teocrit) și după asemănare înseamnă „nesupus-ă. la Barin.

DSC 6025 verso.

// vezi //

// vezi // iar la gramatică înseamnă „neînduplecat-ă.

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) nemișcat-ă nezmintit-ă
neclintit-ă ne clătinat-ă. la Sinesie.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) la Galino vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne furat-ă și cel ce ceea ce nu
se poate fura. La Opiano.

// (din // și a. tăgăd:) și // ne turburat-ă fără valuri lin-
ă. la Polivie.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără potop ne potopit-ă // liman
vad lin. la Evripid. Vezi și //

// (din // și a. tăgăd:) // vântul aerul din care nu se
aude suflare turburare, adică astâmpărat lin. la
Plutarh.

// casa copilului (din // și a. tăgăd:) plăcinta
(placenta) mumei.

// (din // și a. tăgăd:) fără noduri ne-nodoros - roasă
fără rămuri. La Teofrast.

// (din // și a. tăgăd:) netors netoarsă ne sucit-ă
nerăsucit-ă. la Platon.

// cuvânt Eolicesc, ce înseamnă „lipsă, nemâncare.
La Homer și Evstatie.

// vezi //

// (din //) înfloresc sunt în floarea vârstei în floarea
tinereților sunt tânăr-ă în cea mai puternic-ă stare
vârstă vârtute urmez ca tinerii, la Tucidid și Isocrat.
Și după asemănare // pe

DSC 6026

la miazăzi // pe la miazănoapte, la Xenofon // pe
vremea secerișului. // acum ie (este) vremea, cum //

acum e vremea să îmbrățișăm icoanele, adică să ne rugăm lui Dumnezeu, la Eshil. // acum ie vremea să îngrijim pentru toate, la Xenofon) mai înseamnă și am mare poftă și dobândesc putere bărbătească) // tânăr în floarea vârstei în floarea tinereților.

// vezi //

// și // (din //) tânăr în floarea vârstei în floarea tinereților în cea mai tare vârtute // fată în vârstă și // vino la vreme. și // miezul iernii, la Sofocli.

// în loc de // după limba doricească.

// la Irodian vezi //

// (din //) de vârstă de tânăr se zice încă și pentru căldura frigurilor, când stă tot într-o stare. // friguri de tânăr cum am zice. La Teofrast.

// (din //) vârful boldul sulitei cuțitului acului ghimpelui, etc. // tăișul săbiei vezi și //) // floarea vârstei, la Xenofon, Galino, Atineu, și Aristotel) după asemănare înseamnă și vremea cea cuviincioasă, cum //la vremea cea cuviincioasă, la Isiod și Aristofan) și starea cea mai puternică a unui lucru, cum // cel mai rău cel al bolii. // cel mai rău cel al durerii cea mai mare durere. // cea mai mare frică. La Dion Casie și Evripid) coji. La Casie.

// și // acum încă. încă acum, la Xenofon.

DSC 6026 verso

// Homer vezi //

// flămând, la Homer. Unii zic că se trage din // și alții din // ce înseamnă „nemâncare. La Isihie, cum // cel ce n-a mâncat, la Etimologicon☺ mai înseamnă și tânăr, cel ce a înflorit a înverzit de curând. La Homer și Etimolog: din //

// în loc de // (din // și a. tăgăd:) neostenit-ă neopăcit-ă (nu obosit-ă). la Homer și Herodot.

// la Dionisie Alicarnasefs vezi //

// și // (din //) fără muncă fără osteneală. La Isihie și Suida.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neostenit-ă neopăcit-ă(nu obosit-ă). la Nicandr.

// vezi //

// în loc de // și // (din // și //) locul lemnul căpătâiul butucul în care se pune se înțepenește nicovanul (obiectul pe care se bate fierul). La Homer.

// și // fiul lui Acmon, adică Haron.

// vezi //

// se zice, iar // nu după arătarea lui Irineu. Pădurea dumbrava lui Acmon.

// vezi //

// vezi //

// nicovan, și nigovan, ilău. // a așezat un nigovan mare p'un (pe un) căpătâi. La Homer.) și după asemănare înseamnă și tânăr, voinic, neostenit // neosteniți neobosiți de suliță de mazdrac la război. La Isihie) mai înseamnă și un soi de vultur, la Isihie) și un soi de lup, la Opian) iar cei din ostrovul Cipru cu cuvântul // înțeleg piulițele

DSC 6027

La Barin. Din // și a tăgăd: // și după scurtare //) mai înseamnă după asemănare și pe tata cerului, și pe oceanul, la Calimah și Etimolog:

// (din // și a. tăgăd:) ne plecat-ă ne îndoit-ă neînduplecat-ă nebiruit-ă. la Pindar.

// și // neargăsit-ă neînălbit-ă. la Gazi și Cuma.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără pulpe și fără cizme, după asemănare) și fără tuzluci. La Barin, Gheorghe, și Gazi.

// spinarea vitelor, la Homer. // I-am izbit tocmai în spinare în mijlocul spatelui, din // și a. tăgăd☺ căci nu poate oarecine să se scarpine la partea aceasta cu mâna sa. La Etimolog:

// și // (din // și a. tăgăd:) fără miros fără fum de jertfă. La Plutarh.

// vezi //

// în loc de // după limba doricească.

// vezi //

// auz. La Isihie, în loc de //.

1:// un cin la Metapondiii. La Barin.

2:// (din //) auzire auzul, la Gazi și după asemănare înseamnă și însuși urechea, cum // îmi ascut urechile. La Lucian. Și ceea ce se zice, cum // din auzire, La Platon. Mai înseamnă tot după asemănare, și însuși supunerea. La Sf. Vasile.

// urechiță. La Gheorghe.

// (din // și a. tăgăd:) fără pântece ne-pântecos - coasă. La Hipocrat și Galino.

// (din // și a. tăgăd:)

DSC 6027 verso

negăvănată la Gazi.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne somn ne dormire.

// (din // și a. tăgăd:) neadormit-ă deștept -șteaptă fără somn cel ce ceea ce nu doarme. La Isihie și Teocrit.

// (din // și a. tăgăd:) neadormit-ă cel pe care nu-l poate adoarme oarecine și după asemănare înseamnă și „neconținut-ă necurmat-ă. la Diodor Siceliot.

// în loc de // după scurtare. Brațe. La Screvelie.

// (din // și a. tăgăd:) fără cea de obște minte a oamenilor. La Ghelon și Cuma.

// (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu este de obște obștesc, ci în parte al altuia. Ne-obștesc. La Gazi și Cuma.

// în brațe, însă mai bine // din // decât //. La Barin.

// și // (din // și a. tăgăd:) nesoțietate necinonie neîmpărtășire. La Aristotel.

// (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu intră în soțietate fără soțietate nesoțial-ă și după asemănare „ne împărtășit-ă incomunicabil. La Ciceron. Și ne grijit-ă necumenicat-ă neprecestuit-ă. la Plutarh și Sf. Grigore Nazianzino.

// vezi //

// vezi //

// (din //) cel ce doarme cu muiere într-un pat bărbat soț. La Homer.

// (din //) muierea ce doarme cu bărbat într-un pat nevastă fămeie soție, la Homer. Iar din // și a. tăgăd:) înseamnă „fecioară, la Barin) se mai întrebuintează acest cuvânt , fără cuviință, a însemna

DSC 6028

și pe cea de a doua oară măritată. La Barin.

// (din și a. tăgăd:) fără pat fără așternut de culcat.

// și // (din // și a. tăgăd:) ne lingușit-ă nemângâiat-ă ne măgulit-ă ne dezmiardat-ă neîmblânzit-ă neînduplecat-ă prin lingușiri cel ce ceea ce nu se înșală prin lingușiri. La Plutarh.

// (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu lingușește pe altul și cel ce ceea ce nu se lingușește pe lângă altul) ne lingușitor - toare, ne măgulitor - toare. La Dion Laertie. Vezi și //

// (din // și a. tăgăd:) și // la Gazi la cuvântul // ne înfrânare dăzfrânare (desfătare) dăsfătare (desfătare) dăsfătăciune (desfătare) poftă nesățioasă către muieri, la Plutarh.

// și // (din //) mă dăsfăt (desfăt) mă dăzfrânez (desfrânez) petrec în desfrânări în desfătări sânt desfrânat-ă. La Marc Andonie, Plutarh și Aristofan.

// vezi //

// dăzfrânătură dăsfătătură. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) ne pedepsit-ă și ne înfrânat-ă dezfrânat-ă desfătat-ă nesățios - oasă la poftă trupești spurcat-ă fără înfrânare - fără saț la poftă trupească, la Plutarh) și neastâmpărat-ă. La Biblie.

// și // (din // și a. tăgăd:) nelipit-ă ne lipicios - coasă necleită. la Galino și Teofrast.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără clei. La Teofrast vezi și // DSC 6028 verso

// (// și a. tăgăd:) ne slutit.

// vezi // și //

// (din // și a. tăgăd:) bucățele de pâine fărâmituri firimituri (firimituri) de pâine. La Homer.

// (din // și // sau din // merg după altul sau în urma altuia, mă țiu (țin) după el. cum // iar voi să nu zăboviți a veni după mine, la Lucian) și după asemănare mai înseamnă că „mă iau după altul, urmez lui, mă întovărășesc cu altul la fapte, la Lucian și mă învoiesc, cum „// se învoiesc între ei într-o glăsuire sunt și mă supui (supun), ascult auz prunca, cum // a se supune vremilor întâmplărilor, la Polivie) // se întâmplă, se brodește, cum // din două una se va întâmpla, La Aristotel.

// (din //) și // urmare întâmplare a merge a se ținea după altul a merge după altul în urma altuia suită. La Sf. Grigore Nazianzino.

// vezi //

// următor următoare. La Xenofon.

// trebuie să urmărim să urmați să urmeze.
// urmare slujbă bisericească săvârșire vezi și //. La Filon și Herodot.
// slugă proastă de nimic netrebnică, la Atineu.
// următor următoare urmând tovarăș de fapte și ucenic, slugă cocoio după asemănare. // cel de al doilea urmează celui dintâi merge după acela, la Xenofon și „deopotrivă, cum // dă o potrivă (deopotrivă) întocmai ca acestea să facă, la Dimosten. Și // toate cele trebuincioase ale trupului, cele ce trebuie să meargă după turmă, la DSC 6029
Dimosten. // calabalâcurile oștirilor, la Plutarh) // cel din urmă cel de al doilea) // cel mai mic copil, la Barin // casa copilului ce iese după ce se naște copilul.
// urmând după --- întocmai după ---- vezi și //
// neputincios fără putere slab. La Eliano.
// (din // și a tăgăd:) ne înotător ne înotătoare. Cel ce ceea ce nu știe să înoate. La Homer.
// încă iar.
// (din // și a. tăgăd:) pleșuvie. La Gazi.
1:// se lenevește nu îngrijește poate că mai bine // sau // căci graiul // este netrebnic. La Homer.
2:// vezi //
3:// vezi //
4:// (din //) neîngrijire lenevire. La Homer.
5:) (din // și a tăgăd:) neîngrijit-ă lenevit-ă.
// (din // și a. tăgăd:) pleșuv-ă și fără plete și după asemănare, fără frunze și murdar la cap. La Gazi.
// (din // și a. tăgăd:) ne tocat-ă ne tăiat-ă mărunțel ne mărunțit-ă.
// (din // și a. tăgăd:) ne împodobit-ă ne sulemenit-ă (ne machiat-ă). la Temistocli.
// nas ploștit. La Barin.

// și // (din // și a. tăgăd:) ne mândrit-ă cel ce ceea ce nu se mândrește nu se fălește ne falnic-ă adică cel smerit umilit. La Eshil.

// vezi //

// și // (din // și a.

DSC 6029 verso

tăgăd:) ne împodobit-ă ne înfrumusețat-ă ne gătit-ă nedichisit-ă. la Dionisie Alicarnasefs.

// (din // și a. tăgăd:) om prost om de nimic om fără gust la vorbă, la Plutarh și Arhiloh vezi și //

// vezi //

// și // (din //) ascuț tocesc cuțitul sabia. La Polien și Lucian. // mă ascuț, la Xenofon.

// vezi //

// din // vezi aceasta) și de vindecat, la Etimolog:

// (din // și a. tăgăd:) fără noduri pe la încheieturile picerelor (picioarelor) mâinilor, la Gazi) și cel ne-bătut cu palma piste obraz, la Lucian.

// (din // și a. tăgăd:) fără dar. grețos grețoasă căci // însemnează, dar bucurie veselie, la Barin vezi //

// vezi //

// și // (din //) ascuțitoare piatră de ascuțit tocilă tășilă amnar de ascuțit, la Herodot) și un fel de lemn foarte mirositor ca chiparisul, ca Chitru. La Hipocrat.

// (din //) ascuțitură tocitură, la Gazi.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne tencuit-ă ne văruit-ă cum, zid casă. La Teofrast.

// vezi //

// (din //) ascuțitură tocitură.

// ascuțită

// ne călit-ă ne ascuțit-ă netocit-ă.

// tociluță pietricică de ascuțit amnăraș de ascuțit și un fel de dohtorie pentru ochi

DSC 6030

La Dioscorid.

// și // (din // și a. tăgăd:) fără praf țărână pulbere ne prăfuit-ă) și după asemănare înseamnă „fără muncă fără a munci fără luptă fără a se lupta fără bătaie, fără a se bate la război, căci cei ce se lupta, se ungea mai întâi pe piele, și apoi se mânjea cu praf cu țărână, ca să nu le alunece mâinile. La Tucidid, Herodot, și Lucian.

// alții zic // și alții // niște șerpi foarte ușori la sărit, la Barin Etimolog: Gazi și Cuma.

// de iarba ce se zice // la Xenofon.

// și // iarba coifului, și iarba lupului iarbă înveninat-ă. la Dioscorid și Teofrast.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne prăfuit-ă ne luptat-ă. La Coind Zmirneu) și nezmăntuit-ă ne lipit-ă ne mânjit-ă cu rășină însă spre această înțelegere s-ar cuveni să se zică // din // La Dioscorid.

// vezi //

// ne răniți neizbiți ne loviți. La Barin.

// în loc de // din // fără voie cu sila, de silă.

// vezi //

// din // fără voie cu sila de silă)

// și // buruiană ce vindecă pe câini de mușcătura șarpelui. La Barin la cuvântul // și //

// vezi //

// un șarpe foarte ușor la sărit) și după asemănare înseamnă și aruncând cu sulița

DSC 6030 verso

La Aetie și Lucian. Vezi și //) mai înseamnă și zmeu, la Plinie.

// vezi //

// (din //) dau izbesc lovesc rănesc cu sulița cu mazdracul cu baioneta mă bat cu sulița etc. La Homer și Evripid.

// dohtorie (doctorie)

// vezi // și //

// vezi //

// (din //) suliță, mazdrac baionetă dardă lancea bold . la Xenofon. Și un soi de șarpe, la Cuma.

// și // și // (din //) rănire izbitura lovitura cu sulița cu lancea cu mazdracul cu baioneta.

// vezi //) mai înseamnă și însăși sulița lancea mazdracul baioneta săgeata. Și depărtarea locului de o aruncătură de săgeată, cum „// nu se apropia cât o aruncătură de o săgeată, la Xenofon și însuși rana suliței etc. // plin de răni. La Plutarh.

// vezi //

// și / (din // și // săgetător cazac cel ce se bate cu sulița cu săgeata cu lancea cu mazdracul cu baioneta.

// dă săgetor, de cazac) și bun săgetător bun cazac. La Xenofon.

// lupta prin sulițe săgeți mazdrace, etc. La Homer. Vezi și //

// vezi //

// și // (din //) cel ce ceea ce poprește săgeata sulița mazdracul etc. ca să nu-l izbească (lovească). La Simonid.

// (din //) vezi //

DSC 6031

// vezi //

// (din //) cazac mazdragiu ostaș înarmat cu suliță și alte asemenea arme. La Dion Casie.

// fără voie cu sila, de silă. La Xenofon.

// de auzire spre auzul tuturor. La Barin.

// din // voi auzi. la Gheorghe.

// (din // și a. tăgăd:) ne pisat-ă.

// (din // și a. tăgăd:) fără muncă fără osteneală fără strădanie.

// și // (din // și a. tăgăd:) neostenit-ă cel ce ceea ce nu ostenește, fără osteneală) și cel ce ceea ce nu ostenește pe altul, cel ce ceea ce nu aduce osteneală altuia. La Aristotel.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neostenit-ă fără osteneală, fără muncă, La Xenofon și Teofrast și nesupărat-ă, la Barin și nesticat-ă nemâncat-ă de viermi fără viermi și ne tăiat-ă // dohtorie împotriva ostenelilor durerilor dohtorie (doctorie) ce alină ușurează durerile, mai ales la facere de copii. La Lucian.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu s-a întinat nu s-a scârnavit nu s-a căcat, la Gazi și Cuma.

// (din // și a. tăgăd:) și // fără mistuială fără scârână fără căcat cel ce ceea ce nu se cacă.

// La Hipocrat. Vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne tăiat-ă.

DSC 6031 verso

// din //

// vătămător vătămătoare nefolositor - toare, la Barin.

// și // (din // și a. tăgăd:) și // (din // și a. tăgăd:) nesăturat-ă neîndestulat-ă fără saț nesățios nesățioasă. // nesăturați de război, la Homer. // ceea ce nu satură nu îndestulează, la Xenofon. // și // ieșind din // ce înseamnă curăț, mătur înseamnă și „ne măturat ne curățit ne dichisit. La Aristofan.

// vezi //

// vezi //

// La Temistocli vezi //

// la Temistocli vezi //

// (din //) nesaț ne săturare. La Gazi.

// vezi // și //

// vin cu buriana (buruiana) ce se zice // la Gazi.

// un soi de mărcine galben și ghimpos poate fi pațachina. Vezi //

// lăcuste fără aripi la Barin.

// și // rogoz însă // înseamnă rogozul. Iar // rădăcina rogozului. La Dioscorid.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// mărcini ghimpi spini. La Barin.

// vezi //

// semințele cele multe și grămădite atârtnate ca niște struguri pe crăci, ca semințele de iederă, la Barin.

// (din // și a. tăgăd:) fără vârf și după asemănare, fără începere, fără început, la Dionisie Alicarnasefs și foarte mult nenumărat

DSC 6032

nemăsurat. La Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) foarte mult nenumărat nemăsurat. La Gazi.

// nepieptănat ne tăiat ne bătut și fără rod. La Barin. Poate că mai bine //

// (din // sau din // la Etimolog:) dohtorie (doctorie) vindecare tămăduire, lecuire, la Homer și Platon. Și neamul. La Barin și Etimolog:

// (din // și a. tăgăd:) ne cosit-ă.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne ciuruit-ă ne cernut-ă.

// vezi //

// mă port necinstit urât nu după cuviință ci cu fapte rele, la Demosten.

// rău năvălit-ă cu năravuri cu fapte rele necinstite netrebnice mojit-ă. La Nicandr.

// urât-ă ne împodobit-ă nedichisit-ă ne gătit-ă. la Dionisie Areopagitul, și Platon.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neorânduială turburare gălăgie, la Sinesie și Evsevie. Și netrebnicie, urmare de fapte rele urâte, la Dion Casie.

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) rău năvălit-ă cu năravuri cu fapte rele urâte netrebnice necinstite, la Homer) și ne împodobit-ă ne gătit-ă nedichisit-ă.

// vezi //

// sunt bogat în hrană de orz. Am grăunțe multe
DSC 6032 verso

destule, din // ce înseamnă „orz se zice pentru cai, când le dă multe grăunțe // mâncând multe grăunțe în iesle, i-au căzut la picere (picioare), sau mai bine „mâhnindu-se supărându-se de multa ședere în grajd, la tâlcuitorul lui Homer. Însă toate cele de hrană, de obște // se numesc. Aristonic a cetit // în loc de // adică supărându-se de multa ședere, iar alții cetesc // adică căutând vrând să încalece iepe. Și alții zic // adică pângărindu-se. Iar Isihie a cetit // adică supărându-se.

// cuvânt cipriocesc ce înseamnă „orz. La Isihie, vezi și //

// cele mai mici. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) fără mânie fără mâhnire. La Gazi.

// din // tămăduiește vindecă.

// în loc de // și aceasta în loc de //

// vezi //

// ascult, auz, la Homer) și cinstesc poftesc la masă la cină. // pe voi mai întâi v-am cinstit v-am poftit la masă. La tâlcuitorul Omirului.

// ascultă.

// ascultă auzi.

// în loc de //

// în loc de //

// a se auzi.

// sau // afânat, moale, ca puful, la Zonara. // așternuturi moale afânate, ca și cu puf umplute.

// în loc de //

// num: însușit: al unui loc.

// în loc de // din // după limba doric: la Plutarh.

DSC 6033

// din // La Plutarh, și Dimosten.

// și // mă reazim mă sprijin.

// și // (din //) proptea lăturoaie lăturoaie răzimătoare răzimuș razim // cârjă.

// vezi //

// (din //) razim oarece // anin.

// /din //) răzimătură.

// (din //) vezi //

// cuvânt latinesc, ce înseamnă că plec îndoiesc clatin capul pe spate, caicii când mână caicul cu lopețile.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne legănat-ă.

// vezi //

// în loc de // după limba Ionicească.

// în loc de // după limba doric:

// (din //) cel ce ascultă aude, și după asemănare, cel ce se supune, însă la Calimah se găsește // cum // n-a avut supuși a-l asculta. La Etimolog:

// (din //) neosteneală ne obosire, nedăulare neopăceală.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neostenit-ă nedăulat-ă neobosit-ă neopăcit-ă

// vezi //

// cel ce nu iubești norodul cel ce iubești a fi singur stăpânitor, la Aristofan.

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) ne tuns-ă ne ars-ă, la Gazi.

DSC 6033 verso

// (din // și a. tăgăd:) vezi // Iar din // și a. tăgăd: înseamnă „fără copii. La Homer.

// poate că mai bine // din // cel ce nu-și încarcă stomahul (stomacul), adică cel ce nu mănâncă mult, sau slab, cel ușor la trup. La Gazi.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne jăfuit-ă (ne jefuit-ă) ne prădat-ă // cele nu jefuite.

// vezi //

// (din //) suliță, lance, săgeată, mazdrac baionetă spangă. La Gazi și Cuma.

// din // fără voia sa ne vrând vezi //

// în loc de //) și plină. La Hipocrat și Galino.

// în loc de // după limba Eolicească.

// în loc de // după limba Eolicească.

// în loc de // după limba Ionicească.

// (din //) voiesc râvnesc am poftă să auz (aud) să ascult. La Sofocli.

// auzire. La Sofocli.

// din // cele fără voia noastră. La Barin.

// fac urmez oarece fără voia mea silit - siluit de altul, la Gazi și silesc siluiesc pe altul la o faptă fără voia lui, la Gheorghe) // silit siluit fără voia lui. La Biblie.

// (din //) ceea ce se aude până la Dumnezeu) și cel ce ceea ce se ascultă de Dumnezeu. Cel căruia rugăciunea este primită la Dumnezeu. La Atineu.

// și // (din //) ceea ce lesne se aude ceea ce se poate auzi. La Sofocli.

// (din // și a. tăgăd:) fără voie cu sila ne vrând, la Aristotel. // cele fără voia noastră.

// (din //) auzire.

DSC 6034

// vezi //

// (din //) auzire, veste, ceea ce aude ce se aude. // o auzire prea dulce, La Xenofon) și după asemănare însemnează „învățătură, știință. Cum // să știi că multe din învățături din științe sunt cu mult mai bune decât cele mai multe averi decât mulțimea banilor decât cele mai mari avuții. La Isocrat.

// o poveste și învățătură) și mică auzire, la Lucian.

// și // (din //) cel ce ceea ce ascultă aude ascultător auzitor auzitoare. La Iamvlu și Stoveu și după asemănare înseamnă și, ucenic,

// vezi //

// din // trebuie să auz (aud) să auzim să auzi să auziți să audă să ascult etc. și după asemănare însemnează și trebuie să ne supunem să se supună să vă supuneți. La Evripid.

// și // și școală, la Temistocli

// La Dionisie Alicarnasefs. Vezi //

// râvnesc rămnesc am poftă să ascult să auz. La Gazi și Cuma.

// vezi //

// și // ascult învăț și fac pe altul să asculte. // au ascultat au auzit au învățat știința lumii, la Suida. // mă vei face să auz bucurie și veselie, la David. // să

ascultăm să auzim cuvântul. la Aristotel. // să
ascultăm bucuria veselia. La Sf. Grigore.

// cel ce ceea ce ascultă cu silință de aceea ucenicii
lui Pitagora se numea // ascultători) și „de ascultat,
de auzit „// găurice de auzit. Și // simțirea de auzit.
Organul cu care

DSC 6034 verso

care auzim, adică urechea, la Gazi și acustică adică
știința sunetelor glasurilor și după asemănare
însemnează și „supus-ă. La Aristotel.

// cu ascultare. La Gazi.

// auzit-ă vestit-ă. La Xenofon și Isocrat vezi și //

// vezi //

// în loc de // din //

// (vezi // și //) auz. La Homer) și după asemănare, //
sunt ucenic oare căruia și mă supun, cum „// câte
neamuri sunt supuse La Romani. La Dion Casie) și
mă numesc, cum // auz cum zic mă numesc cinstit,
sau lingușitor și mă necinstesc, cum // a se necinsti a
se defăima a se ocări de către oarecine. Și // în loc de
// nu mă voi necinsti defăima pentru nuntă. La
Sofocli) // a se lăuda, a se cinsti) // vrea, sau se cădea
să fie cei mai mari. La Herodot) // Ector de la Eand s-
a învățat să fie voinic. La Pindar) // trebuie să zicem
la timp: viit: lar nu // și // și alte asemenea după
limba Aticească) // ascult cu silință cu băgare de
seamă. Și // trag cu urechea) // / ei! Auzi! Mă! Măi!

// din // vârfurile. La Barin.

// vârful și după asemănare, // mușche de munte, culmă
(culme), obârșie. Și // vârful muntelui și // vârful
copacului, și // căpătâiul sforii. Și // vârful biciului.
Și // bete, chenar. Și // ghizdurile. Și // unghiul. Și //
piscurile corăbiei. Și

DSC 6035

// pervaz și // marginea mării și // refec, refecătură, tiveală, tivitură și // refec tivesc și // dăzrefec, dăztivesc mai înseamnă tot după asemănare, și cetățuie, cum // n-au închinat cetățuia. La Eshil. Și mult, mare, foarte // foarte ușor „// de tot se va prăpădi cetatea, la Homer la Pindar înseamnă și „înserat și // pietricelele după (de pe) lângă ape. La Barin // la somnul dintâi. La Barin.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) și // neîmplinit-ă neisprăvit-ă ne săvârșit-ă.

// o apă în Sicelia.

// un oraș în Sicelia.

// și // neprieten pizmătăreț-ă rău rea iute mânios - oasă slab-ă neapărat-ă. la Isihie iar la Eshil se găsește // din // adică câini ne lătrători și la Etimolog: se găsește // copilul ce plânge necurmat neconținut.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neclintit-ă nemișcat-ă neclătinit-ă bine înțepenit-ă. la Gazi.

// vezi //

// (din //) curat-ă neamestecat-ă se zice pentru vânturile de la apus, și de la mieznoapte, cum // vântul zefir cel mai bun cel mai dulce, la Homer. Și // // la Apolonie, și // la Isihie, vântul cel mai bun cel mai dulce cel mai plăcut cel mai lin. și // mergea plutea se corăbiia cu cel mai bun

DSC 6035 verso

vânt, la Ariano. Iar la Ciceron se găsește și // în loc de liniște și de obște înseamnă cel mai bun vânt de umblat pe mare și se trage din // ce înseamnă „curat, neamestecat.

// vezi // și //

// și // (din // vezi //) vârfurile marginile trupului, cum, vârfurile degetelor și celorlalte mădulări, la Galino // și // dumnezeii și doamna Afrodita, cei dup-în cetățui, cei ce-și au capiștile lor, pân vârfurile munților, și la marginile orașelor cetăților, cei de prin vârfuri și cum am zice „vârfași, mărginași. La Cuma, și Pavsania.

// (din //) cel ce - ceea ce încoronează creștetul capului // la Eshil înseamnă și pe ceea ce poartă conciu în cap, adică, cu conciu în cap.

// (din //) și după tăiere // vezi //

// (din // și a. tăgăd:) treaz-ă și după asemănare înseamnă „împotriva beției cum „// șofranul cu zahar este dohtorie împotriva beției. La Dioscorid.

// vezi // mai adevărat // prea aleși cei mai aleși.

// vezi //

// întreg și proaspăt, la Barin.

// niște lemne de corăbii, mari și lungi ce se petrec prin cârma și piscul corăbiei, la Barin.

// fără carne, la Hipocrat. Iar la alții se găsește //

DSC 6036

// la Calimah, însă cu greșeală în loc de //

// melc, sau după asemănare, vârtej. La Barin.

// slab, la Barin.

// urât-ă scârbos - scârboasă. La Barin.

// cornul copac ce face coarne.

// coarnă

// nu după lege nu după pravilă împotriva legii - pravilei, la Barin.

// (din // și a. tăgăd:) la Pindar. Vezi // mai înseamnă și veșnic-ă neconținut-ă necurmat-ă. // poate necurmat-ă, la Eshil. // zbiera neconținut. La Pindar.

// (din //) vârful căpătâiul - capul osii. La Polidevc și la tâlcuitorul lui Apolonie.

// neîmplinit, la Barin. Din // și aceasta din // și după scurtare // și cu a. tăgăd:)

// și // și // și // (din // și a. tăgăd:) // necurățenia spurcăciunea aerului, ce aduce cele mai năprasnice, vătămătoare și primejdioase boli, la Platon și Dion Casie. Și după asemănare înseamnă „ne înfrânare la mâncare la băutură și la îmbrăcăminte, etc. La Sf. Grigore și // slăbiciunea neputința trupului mâinilor genunchilor etc. La Hipocrat și Areteu.

// nu înfrânat-ă desfrânat-ă. la Suida. // desfrânare nu înfrânare.

// la somnul dintâi. La Barin vezi //

// (din // și a. tăgăd:) La Atineu vezi //

// (din //) și // și // ne înfrânarea celui ce nu poate să se înfrâneze să se stăpânească să-ș domolească să-ș înfrângă dăzfrânare patimile) și după

DSC 6036 verso

asemănare înseamnă „neputință, slăbiciune, // slăbiciunea stomacului, la Xenofon.

// slab. La Barin.

// vezi //

// La Gheorghe. vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) sunt desfrânat-ă petrec desfrânat (desfrânat) ne înfrânat mă desfrânez (desfrânez). La Aristotel.

// nu înfrânat-ă desfrânat-ă cel ce - ceea ce nu poate să se înfrâneze să se stăpânească să-și domolească să-și înfrângă pofta patimilor. La Gazi.

// vezi //

// și // fără putere și fără înfrânare, la Gazi.

// cuvânt netrebnic ce înseamnă „vorbă rea vorbă proastă netrebnic-ă. la Barin.

// și // și // (din // și a. tăgăd:) slab-ă neputincios - cioasă. // nu putea să ție coarnele berbecului. La

Lucian. Și după asemănare înseamnă și „desfrânat-ă nu înfrânat-ă cel ce ceea ce nu poate să se înfrâneze să-și stăpânească pofta patimilor) // gură slobodă ne înfrânat-ă, la Aristofan. // cel ce nu-ș stăpânește nu-ș ține nu-și păzaște (păzește) limba, la Biblie.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne ținut nepoprit-ă și după asemănare „ne înfrânat-ă, // poftă ne înfrânat-ă, la Herodot.

// fără popreală ne poprit fără ținere ne ținut, fără înfrânare, ne înfrânat. La Areteu și Lucian și după asemănare însemnează și „fără putere. La Gheorghe.

// vezi //

DSC 6037

// (din //) beau vin curat neamestecat cu apă vin fără apă, la Evstatie și Suida. și după asemănare înseamnă și „gustărez fac gustare pregust cum // să pregustăm să gustărim să facem gustare, căci în liman vom prânzi, la Atineu. Iar la Aristofan se întrebuițează și în loc de // unde se găsește // „mâncați, sau faceți cele mai urâte mai netrebnice fapte, adică lingeți capul firii ca țapii ca și câinii ce după împreunare își ling firea.

// și // gustare pregustare friuștiuc? Cafaltîr. La Homer și Atineu.

// La Atineu vezi // gustarea, cea înaintea prânzului - cea de dimineață, care noi o numim // pentru că muiem pâinea în // adică în vin curat. La Atineu.

// cel ce a făcut gustare a pregustat , la Teocrit.

// (din //) fără gustare, la Teocrit, însă mai bine // decât //, la Gazi mai înseamnă și ne înfrânat-ă.

// beat-ă. la Maneton.

// (// din //) cel ce ceea ce bea cu oala cu donița
suișmez bețiv-ă. // bețivi suișmezi numesc pe cei ce
sug din oală. La Atineu.

// (din //) vin curat vin fără apă.

// (din //) și // băutură de vin curat neamestecat de
vin fără apă // și // tătarii și Tesalonicenii a pururi vin
fără apă beau. La Atineu.

DSC 6036 verso.

// și // (din //) cel ce ceea ce bea vin curat
neamestecat vin fără apă. bețiv-ă.

// (din //) beau vin fără apă. // cine trăiește cu tătarii
se învață a bea vin fără apă. La Atineu.

// vezi //

// (din //) vânzător de vin fără apă. Cârciumar de vin
bun de vin curat. La Atineu.

// și // după limba Ionicească (din // și a. tăgăd:)
curat-ă neamestecat-ă cu oarece. cum // vin curat vin
fără apă. La Teocrit) (+) (+) și // laptele ce încă nu i
s-a scos brânza și untul dintrînsul. La Homer. și după
asemănare înseamnă și luminos luminoasă limpede.
Iar din // și a. tăgăd: înseamnă ne înfrânat-ă cum //
ne înfrânat-ă la mânia prea furios furioasă, la Eshil.

// și // la Homer vezi //

// și // după limba Ionicească. Curățenie.

// (din //) vas de vin fără apă. Ploscă clondir. La
Polidefc.

// La Elian, Platon și Arianos. Vezi //

// vezi //

// și // după limba Ionicească (din //) curat,
neamestecat, și după asemănare, tare, la Suida.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) cel ce nu-și stăpânește mintea
nebunatic-ă. La Cuma.

// din //

// vezi //

// și // după limba Ionicească, și // (din //) mânia cea mare - cea piste (peste) măsură

DSC 6038

mânia cea veninoasă. La Teocrit și Isihie.

// și // (din //) foarte mânios mânioasă iute nebun-ă la mânie. La Teocrit, Hipocrat, și Aristofan.

// și // în loc de // din // La Opian.

// sau // și // cuvânt macedonia, ce înseamnă „faptă sau însuși Atina și Afrodita. Pentru că sunt puse la marginea cetății la marginea orașului. La Barin.

// vezi //

// din // cu mare crăci, La Teofrast

// și // la Teofrast, și // la Suida cracă mare și ramură, lăstar, la Isihie și Dioscorid și după asemănare // pe cei mai învățați, la Evstatie. Și // pe cei mai mari. Din // ce înseamnă „vârf ca și când am zice „cel ce șade în vârful copacului, la Nichita.

// (din // și a. tăgăd:) fără carne // părțile trupului cele fără carne, la Hipocrat și Galinos.

// (din //) murgul sării (amurgul serii). vezi //

// (din //) spre înserat în murgul sării (amurgul serii). La Teocrit și Nicandr.

// în loc de // după limba Ionicească.

// și // (din //) tânăr-ă în floarea tinereților. La Teocrit și Isiod, la Gazi.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neînbrobotit-ă. La Opian.

1:// nedefăimat-ă. la Barin

2:// coadă, sau mic însă cuvânt netrebnic. La Barin.

3:// vezi //

4:// vezi //

DSC 6038 verso

// (din // și a. tăgăd:) ne (nu) surpat-ă

// în loc de //

// neprieten ne împrietenit ne iubit. La Barin.

// cea bună. La Barin.

// muțit cel ce muțește de vreo spaimă. La Barin.

// și // în loc de //

// în loc de // la Barin.

// spinarea și vârful, la Barin.

// slugă. La Barin.

// în loc de // din // după limba Ionicească.

// în loc de // după limba Ionicească.

// vezi //

// vezi //

// în loc de //

// în loc de // după limba Ionicească, și doricească. La Meleagr. // nedespărțiți, ne-deosebiți (ne deosebiți), cei ce se împrietenesc se înfrățesc prin băuturi de vin curat de vin fără apă. La Barin.

// în loc de // după limba Ionicească.

// cel ce ceea ce adună fiere curată, la Hipocrat.

// vezi //

// vezi // aceste cuvinte însemnează chipurile dumnezeoaielor doamnelor ce se puneau pe la cetăți pe la marginile orașelor cetăților, de unde se numesc și // cum Atina, Afrodita, Ira, și Artemis. La Barin și Gazi) mai înseamnă și însuși marginile piscurile pământului, și vârful munților. La Homer.

// în loc de //

// și // scump, cu scumpătate.

DSC 6039

// și // (din //) cercetez cu de amăruntul cu scumpătate încerc oarece aflu oare ce cu adevărat fără îndoială. Polidevc zice că acest cuvânt este netrebnic.

// și // mă cercetez și mă găsesc destoinic vrednic de oare ce. // s-a găsit d-ă vrednic și l-a hotărât a fi proroc. La Biblie.

// scumpesc urc la preț.

// (din //) cercetare cercătură. La Gazi.

// (din //) cercetare cercătură. și hotar, la Gazi.

// cel ce cercetează cu dă amăruntul (de amănuntul) cu scumpătate. La Gheorghe.

// (din //) scumpătate scumpete prețul cel mai mare cumpăt i se împotrivește // ieftinătate și cercetare cu dă amăruntul cu scumpătate și întregime, silință, la Plutarh, Isocrat și Tucidid.

// și // din //

// mă scumpesc.

// (din // sau din // și cu adăogirea lui a. tăgăd:) // și schimbându-se / în / // sau din // și // și // la Orion, Hirovascos, și Etimolog: cu scumpătate cu cumpăt și scump-ă (aici zgârcit) zgârcit-ă la mână. I se împotrivește // și adevărat, la Gură de Aur) și după asemănare // dietă foarte mare. // scumpă cercetare. cercetare cu dă amăruntul. // semn adevărat. // cuvânt scump desăvârșit pe deplin (pe deplin) // desăvârșit (desăvârșit), la Strabon și Evripid. // sânguitori, silitori) și strașnic-ă. la Lucian și Galinos. // cel mai

DSC 6039 verso

mare lucru cea mai mare întâmplare. La Evripid.

// umblu în vârful degetelor. La Etimolog: cu cuvântul //

// (din //) foarte drept. La Aristotel. // dreptatea cea cu scumpătate făcută prin scumpă cercetare. La Aristotel.

// (din //) scump-ă la vedere.

// (din //) vorbesc cu scumpătate cercetez cu scumpătate cu d-amăruntul. La Platon și Teofrast. // La Eshil și Demosten.

// (din //) vorbă scurtă cercetare cu scumpătate cu d-amăruntul. La Aristotel.

// (din //) scump-ă la vorbă cel ce ceea ce cercetează cu scumpătate cu d-amăruntul. La Diogen Laertie.

// vezi // și //

// și // scump-ă strâns-ă la mână zgârcit-ă cu cumpăt.

// (din //) vezi //

// (din //) La Xenofon și Evanghelistul Matei. Vezi // și // cum // cercetat cu scumpătate cu d-amăruntul încercat aflat cu adevărat fără îndoială și după asemănare însemnează că știu cunosc oarece cu deslușire deslușit curat. La Platon și Xenofon.

// înțeleg prețul lucrurilor?

// știință curată cu dă amăruntul adevărat-ă negreșit-ă fără îndoială. La Filodim.

// vezi // și curat, adevărat cu d-amăruntul. La Xenofon și Demosten.

// (din //) cercetare cu d-amăruntul.

DSC 6040

curat-ă negreșit-ă fără îndoială. La Gazi.

// lăcustă.

// (din //) lăcusică, lăcustea. La Gazi.

// (din //) vezi //

// (din //) și // plasă dă lăcuste. // bună plasă de lăcuste împletește cu paie. La Teocrit) și după asemănare înseamnă și vânătoare de lăcuste, la Cuma.

// (din //) cel ce ceea ce mănâncă lăcuste cel ce trăiește se hrănește cu lăcuste. La Strabon.

// (din //) ca lăcusta în chipul lăcustei. La Gazi.

// din //

// (din //) umblu prin vârful muntilor, la Evripid) și după asemănare, umblu în vârful degetelor, la Evripid, și tai vârful, tot la Evripid.

// curat cuvios. La Barin.

// coada ochiului.

// cuvânt laconesc, ce înseamnă „pădurar, îngrijitor de pădure. La Barin.

// (din //) cel ce cea de la margine cel cea din vârful mării-ă vârfaș-ă. La Gazi.

// cel ce ceea ce șade prin vârful. La Cuma.

// lăcustă. La Teocrit, și Evanghelistul Matei. // gărgăriță.

// (din //) vârful pisc vârful muntelui,? la Homer) și vârful burienilor cele fragețe, (fragede) după asemănare, la Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) și // nesocotință neînțelegere indiscreție greșită alegere ne judecată, la Lucian, Polivie și Xenofon și ne alegerea bolii când nu te alege boala, la Hipocrat. Și ne deosebire.

DSC 6040 verso

// dumnezeul Cron. La cei din Frigia.

// num: însușit: vezi și // înseamnă și cumplit-ă din // și cu a. tăgăd: // La Etimolog:

// (din //) cel ce ceea ce șade în vârful catartului (catargului) cel din vârful catartului, la Isihie.

// num: însușit: al nevastei lui Acrision.

// ne deosebire. La Barin.

// sau în multe colțuri colțuros. La Barin.

// prigoniri ne cercetate ne judecate. La Barin.

// și // fără judecată ne judecat fără cercetare, necercetat.

// o dregătorie asupra jărtfelor (jertfelor) ale doamnei Artemis în Efes. La Barin.

// (din //) fără socotință cel ce ceea ce nu se socotește. La Maneton.

// (din //) colțuros colțuroasă în multe colțuri. La Isihie.

// (din //) cel ce ceea ce plânge foarte mult cel ce ceea ce varsă lacrimi (lacrimi) cel ce ceea ce plânge cu amar. La Antologhion.

// (din //) cel ce ceea ce vorbește fără a se socoti ce zice cel ce ceea ce vorbește și verde și uscate (verzi și uscate) gură slobodă flecară fără frâu ne înfrânată) și după asemănare, grețos grețoasă la vorbă) și întunecat-ă nepriceput-ă fără înțelegere. // visurile cele întunecoase și nepricepute neînțelese. La Homer.

// (din // și cu a. tăgăd:) ne judecat-ă fără judecată, la Eshil) și după asemănare, // în loc de // adică adânc somn și // mormânt de obște ne deosebit nu în parte al în loc de // adică

DSC 6041

unuia, la Homer și necurmat-ă neconținut-ă, la Homer) și fără sfârșit. // mulțime de vorbe de basne (basmе), la Barin și fără deosebire.

// (din //) plin-ă de frunze umbros umbroasă frunzos frunzoasă. // munte plin de copaci. după asemănare. La Homer.

// (din //) încurcat-ă. la Eshil.

// (din //) cel căruia cea căreia vorba nu se înțelege nu se pricepe cel ce ceea ce vorbește întunecat. La Gazi și Barin.

// vezi // și //

// vezi //

// (din //) auzire, la Xenofon, Plutarh, și Eshil) și după asemănare înseamnă și cântecele, jocurile la vremea mesei. Cum // cântecele jocurile la vremea mesei de

pehlevani (comici) de comedieni, etc. mai înseamnă și pe însuși cântăreții muzicanții lăutarii, la Atineu.

// de auzire. // învățături din auzire prin ascultare, iar nu în scris și învățături de filosofie de teologie, la Plutarh.

// cu auzire după auzire.

// și // și // (din // și după mutare // sau din // precum și // și cu adăogirea lui / vezi // și // ascult auz (aud) cu băgare de seamă, ascult învățătura dascălului și după asemănare înseamnă și „mă supun, ascult porunca, la Isihie, Lucian și Isocrat.

// La Stoveu vezi //

// și // auzire ascultare) și după asemănare, citire, citanie, cum „//a ceti oarece și supunere, plecăciune) și locul adunării

DSC 6041 verso

unde se citește oare ce. Și însuși adunarea. La Plutarh.

// și // locul adunării de ascultare și școală. La Plutarh și presusvie.

// ascultător cel ce ascultă și ucenic, după asemănare, la Isocrat. vezi și //

// de ascultător. // leafa ucenicilor, la Plutarh Ghelie și Lucian.

// a umbla în vârful degetelor. La Barin.

// (din //) cel ce ceea ce umblă în vârful degetelor și cel ce ceea ce umblă drept, ca un mândru după asemănare. La Sf. Vasile, și Sf: Grigore.

// (din //) atârna la o parte ca la cumpănă ca la cântar etc. // ca nu cumva atârând la o parte, să se plece în jos. La Gazi.

// și // umblu sau stau în vârful degetelor și mă urc mă sui în vârful degetelor ca și caprele. La Polien Platon și Lucian.

// cel cea deprins-ă a se urca a umbla a sta în vârful degetelor, la Gazi. // scară, după asemănare. La Cuma.

// (din //) văpsit (vopsit) pe la colțuri pe margine pe din afară. La Platon.

// (din //) la vârf ascuțit-ă. la Platon.

// vârful frigării suliței sulei, și vârful marginile pâinii mpiei pitei, ce se zice // sau // etc. ce sunt ascuțite, la Barin

// a săgeta a se bate a da a lovi a izbi a răni cu sulița cu mazdracul cu baioneta cu lancea. La Barin.

// se lovește se rănește la vârful la marginile
DSC 6042

trupului, cum vârful degetelor nasului etc. la Barin.

// suliță, sau săgeată, sau lance ușoară mică. La Barin. Și după asemănare // marginile vârful sulițelor, și ale lipiilor pitelor etc. La Etimolog:

// la Isihie vezi //

// (din //) cu lăstar în vârf cel ce ceea ce dă în vârf. La Gazi și Cuma.

// (din //) razele soarelui lumina soarelui. La Barin.

2:// vezi //

// vârful săgeții. La Cuma vezi //

// (din //) și // săgetare depărtată a săgeta și a arunca cu praștia de departe, la Herodot. Și după asemănare însemnează începerea ațâțarea întărâtarea războiului pricină de război prin aruncătură de săgeți și de pietre scarmuție.

// (din //) și // săgetez arunc săgeți de departe și arunc cu praștia de departe sau izbesc bat marginile oștirilor cu săgeți cu pietre, ca să le dau pricină de război adică încep războiul. La Xenofon și Lucian, ațâț întărât războiul prin cercații.

// (din //) săgeată sau suliță sau lance mică ușoară și ascuțită, cu vârf ascuțit. La Gazi.

// (din //) La Platon, Xenofon și Lucian. Vezi //

// (din //) la Platon, Xenofon și Lucian. Vezi //

1:// vezi // săgeți ascuțite și de departe aruncate. La Antologhion.

// și // (din //

DSC 6042 verso

// săgetător de departe cel ce săgetează aruncă săgeata de departe și cel ce aruncă cu praștia, sau cu sulița de departe. La Xenofon, Elian și Eshil. Și cernagiu, cel ce ațâță întărâtă războiul.

// ca cei ce aruncă cu săgeata cu praștia cu sulița de departe. La Eliano. Și // (din //) armele ce se aruncă de departe, cum sunt „săgețile, praștiile și celelalte cu care se bat de departe, cum „sulițele, mazdracele.

// vezi //

// (din //) La Eshil. Vezi //

// (din // și //) acnovistie adică marginea acoperirii marginea trupului, adică marginea a pielii pulei, ce acoperă capul ei întregimea pielii trupului, ne tăiere împrejur. La Apostolul Pavlu.

// (din // și //) ne tăiat împrejur, adică cu pielea pulei întreagă ne tăiată cu capul pulei învelit. La Sf. Ioan Gură de Aur, și la Etimolog:

// (din //) cu barba lungă și ascuțită, și cu bărbia lungă, ascuțită. La Aristotel.

// vezi //

// și // țarmura (țarmul) marginea mării.

// vezi //

// și // (din //) cel cea din colț cel cea din capul unghiului cel cea din marginea unghiului. La Gazi. // piatra cea din colțul zidului cea din unghiul zidului, se

zice Iisus Hristos după asemănare. La Apostolul Petru.

// vezi //

// (din //) vârful degetului. La Polidefc.

DSC 6043

// (din //) legat-ă de vârf. La Gazi și Cuma.

// (din //) cea mai mare dreptate, cea mai dreaptă judecată, la Climent Stromneiu.

// (din //) pom roditor „// să sădească smochini, și ceilalți pomi roditori, la Xenofon și // pomi altoiți din pomi roditori, la Dimosten și poame roade cu găoci. Cum sunt nucile, alunele, migdalele, castanele etc. // mâncarea noastră era roduri poame de cele cu găoci , la Lucian și Plutarh și orice rod de pomi, la Barin, iar Tarandinii înțeleg cu acest cuvânt „măsură plină. La Barin.

// (din //) și // puțin-ă încălzit-ă căldișor căldișoară d-abia caldă dogorit-ă prigorit-ă la foc. Și dată numai în undă. // varza cea dată în undă, este bună de slobozenie - de a fi omul slobod la ieșire (cu scaunul). La Dioscorid.

// sau // (din //) partea jugului în care bagă capul boul. La Barin și Gazi.

// (din //) malul marginea țărnișelor mării.

1:// vezi //

2:// (din //) la Isihie vezi // poate că mai bine // la Barin.

// și // (din //) de la margine. La Aristotel și Nicandr.

// (din //) la margine și după asemănare // la începerea nopții în murgul (amurgul) sării (serii). La Arat.

// pipăi ating cu vârful degetelor, la Isihie din //

DSC 6043 verso

// (din //) cel ce ceea ce d-abia atinge pipăie cu vârful degetelor. La Meleagr.

// (din //) încet, în vârful degetelor (+) și după asemănare + // d-abia să atingă cu vârful degetelor, la Isihie și Dioscorid. Și în // d-abia se moaie în ceară, ca să ia oarece dintrînsa și // d-abia să vază și „pe scurt, la Cuma și „cu d-amăruntul, la Barin.

// căder: pricinuit din // sau din // vârful grămezii moșoroiului și „din vârful grămezii clăii. Ceea ce s-a luat din vârful grămezii clăii. La Pindar.

// vezi //

// iau oarece din vârful pomului din vârful grămezii clăii, adică cel mai de cinste, și cu un rod mai bun îl duc jertfă la Biserică și aleg oarece mai bun // aleg oarece pentru mine. La Evripid și Isihie.

// (din //) // cele mai bune roduri ale pământului, ce luându-le din vârful grămezilor clăilor le ducea la biserică ca o jertfă, la Suida și Evstatie și după asemănare înseamnă și parte din jafuri, cele mai bune, ce le ducea ca o jertfă la dumnezei. La Evripid mai înseamnă și jocurile luptele cele olimpicești (aici olimpiadă), la Pindar // cu un neam neutr, iese din // sau // și acestea din // precum și // din //

// cel mai mare, cel mai bun, cel mai de cinste, la troparele bisericesti.

// și // (din //) și // cel cu chef, adică cel ce bea până face chef fără a se îmbăta, și cum zic turcii, ceacâr chef. La Aristotel. Sau cel mai mare bețiv, și cum zic turcii, suișmez. La Barin și Cuma.

// vezi //

DSC 6044

// marginile sau slugi. La Barin. Vezi și //

// (din //) cel cea cu rodul în vârf. pomii ce scot rodul lor în vârf, ca finicul. La Teofrast.

// (pălit-ă pârlit-ă vezi și //

// (din //) sunt sau mă arăt negru închis la față pe dinafară, ca apele cele mari, La Homer // cel pârlit la față de vânt, la Barin.

// (din //) vârfurile coarnelor și vârfurile catarturilor (catargului) de la corăbii. La Polivie.

// (din //) vârful stâlpului. La Filon.

// (din //) spre dimineață spre revărsatul zorilor.

// și // (din //) de noapte în murgul sării (serii) spre înserat, sau în revărsatul zorilor, când se îngână noaptea cu ziua, la Isiod și Mashopol. // răsare în murgul (amurgul) serii. // revărsatul zorilor dimineață. La Lucian.

// vezi //

// vezi //

// felurimi de pâini, cum jimblă, franțelă (franzelă) pitușcă etc. și felurimi de verdețuri, cele cu căpățână în pământ, cum, ceapa, usturoiul etc. și felurimi de legume, cum, linte, mazăre etc. La Barin și Etimolog.

// și // (din //) cu fițion în cap, la Homer, însă Evstatie, tâlcuitorul lui, tâlcuiește acest cuvânt, în loc de foarte păros și după asemănare înseamnă și „pufos stufos la vârf. La Cuma.

// vezi //

// în loc de //

DSC 6044 verso

// (din //) marginea Corintului.

// (din //) picere (picioare) ascuțite la vârf. Vârfurile picerelor. La Dioscorid și după asemănare, // piscurile corăbiilor, cele ascuțite la vârf. La Barin.

// (din // cu vârf mare (nalt) înalt cel mai nalt (înalt) la tâlcuitorul lui Aristofan.

// (din //) alerg înot prin vârful valurilor mării. La Lucian. Însă cuvânt netrebnic, la Gazi și Cuma. // luntrea ce umbla prin vârful valurilor.

// (din //) căpățâna nodurile încheieturilor, unde se împreună - se încheie osul gâtului, cu osul spinării, la Polidefc și după asemănare, părțile cele dinafară cele ieșite cele de margine ale mădulărilor, cum „nas, ureche, degete etc. la Gazi.

// (din // și aceasta din //) părțile cele dinafară ale mădulărilor. Cum „picere, mâini, nas, urechi etc. și măruntaiele cele dinăuntru, cum „mațe, burtă etc. la Atineu. Și după asemănare și bucatele ce se fac dintru acestea, cum „pacea, piftie, burtă umplută etc. la Atineu și Aristotel.

// (din //) partea cea mai bună din jafuri ce se da la dumnezei ca o jertfă. La Gazi.

// (din //) partea cea dinafară a pietrelor, la Vitruvie pe dinafară numai de piatră, iar pe dinăuntru de lemn, la Cuma și după asemănare înseamnă și însuși idoli cei pe dinafară de piatră, și dinlăuntru de lemn. La Gazi și Cuma.

DSC 6045

// (din //) marginea plasei năvodului. La Xenofon.

// (din //) cel ce ceea ce stă pe marginea plasei năvodului, la Opinian.

// (din //) gras-ă pe deasupra. La Atineu.

// (din //) adun tai strâng vârful. // a tăia a secera a strânge paie. La Antologie.

// (din //) cel ce ceea ce taie strânge adună vârful de la oarece precum albina sugă florile. // albina ce strânge sugă cea mai bună parte a florilor, la Atineu.

// și // (din //) vârful muntelui dealului muchea culmea dealurilor. La Polivie.

// (din //) cel ce locuiește în vârful muntelui dealului pe muchea dealurilor vârfaș?. La Gazi.

// la Opinian vezi // piscurile din vârfurile munților dealurilor.

// (din //) dezleg deznod căpătâi-le (capetele). La Antologie.

// (din //) scurt în păr scurtă în păr, la Gazi. Și lung în păr, lungă în păr, la Gheorghe. Iar Cuma zice că // cu greșeală este, căci trebuia să fie // mâna și de este aspră, însă este lungă în păr, sau deasă la păr. La Strabon.

// (din //) foarte turburat-ă mânios mânioasă nebun-ă. la Herodot și Polidefc.

// (din //) sfârcul țâței. La Cuma.

DSC 6045 verso

// (din //) cel mai mare bețiv. Suișmez. La Gazi și Cuma.

// (din //) cu plumb la margine. // plasă cu plumb la margine. La Gazi.

// (din //) căpățâna găoacea oul capacul (rotula) genunchelui. La Barin.

// și // (din //) vârful buricului. La Puf, și Polidevc.

// vezi //

// căpățâna găoacea capacul oul (rotula) genunchelui, la Isihie.

// potroace.

// și // (din //) marginea vârful extremitatea la orice lucru. La Platon și Homer. // vârful muntelui Idi celui înalt. Și // vârful muntelui. și // vârfurile munților și după asemănare înseamnă cea mai mare cea mai înaltă treaptă, cum // ajungând la cea mai mare cea mai înaltă treaptă a învățăturii, la Lucian și // în loc de cel mai mare cin (poate fi și rang), cea mai mare cinste. // este cel mai mare. și // d-abia atinge pe

deasupra, la Homer. Și // cea mai frumoasă floare, cel mai bun rod, la Etimolog: vezi și //.

// (din //) cel de lângă marginea norilor. La Gazi.

// (din //) vârful marginea corăbii, (corăbiei) la Gazi.

// (din //) și // cel ce ceea ce atinge sau împunge cu vârful. Sau cel cea atins-ă împuns-ă la vârf la margine. La Gazi.

// vezi //

// (din //) și // înserat murgul (amurgul) serii, când începe a se întuneca.

DSC 6046

vremea. la Gazi și Cuma.

// (din //) și // și // cel cea din murgul (amurgul) serii cel cea înserat-ă cel cea după sfințenia soarelui cel cea de cu seara. La Barin.

// și // vezi //

// la Suida vezi //

// (din //) cu vârful unghii. La Meleagr.

// vezi //

// (din //) La Aristotel vezi // din // înseamnă pe cel ce pe ceea ce taie cu unghia cea ascuțit-ă, la Cuma și Teocrit.

// (din //) cel cea înfipt-ă în vârf. La Nonos. Și cel cea țintuit-ă la căpătâie.

// (din //) cel ce ceea ce pătimește pe dinafară sau cel ce ceea ce este vătămat-ă pe dinafară. La Hipocrat.

// (din //) cel cea pe deasupra sărat-ă cel cea puțin sărat-ă, ca peștele cel îndulcit. La Atineu.

// (din //) foarte trist-ă întristat-ă mâhnit-ă. la Eshil.

// (din //) pe deasupra mânjit-ă întinat-ă, iar pe dedesubt tare, ca umblând cineva să alunece. La Polivie.

// (din //) marginile vârfulile creștelor?. La Gazi.

// (din //) cel ce ceea ce umblă plutește înoată pe deasupra apei. La Gazi.

// și // (din //) în vârful degetelor picerelor (picioarelor) umblând. La Lucian.

DSC 6046 verso

// vezi //

// (din //) și // și // cetățuie afară din cetate din oraș spre paza acestora. La Homer, Dimosten și Isocrat.

// (din //) cel cea mai înalt-ă cel cea cu vârf înalt. // precum zăpada se topește în cei mai mari munți. La Homer // pustiu, și legiuit, la Barin.

// (din //) prea ascuțit-ă // frigări foarte ascuțite, la Homer mai înseamnă și găurit-ă la margini la căpătâie. // fluier găurit la căpătâie. La Nonos.

// (din //) cu chenar roșu stacojiu ghiurghiuliu pe margine pe la căpătâie. La Gazi și Cuma.

// și // (din //) prepuțiu, adică marginea pielii pulei, ce acoperă capul ei. La Aristotel.

// vezi //

// (din //) // marginile vârfurile picerelor. La Pavsania.

// mangoturi? (din //)

// (din //) vârful piscului corăbiei. La Strabon.

// (din //) marginea aripilor, pana cea din marginea aripelor, cea bună de scris. // cei ce stau la marginea plasei năvodului. La Opian.

// (din //) cel cea cu rădăcina în fața pământului, iar nu adânc. La Gazi și Cuma.

// (din //) vârful nasului. La Polidevc.

// (din //) vârful oiștii proțapului. La Polidevc.

// și // (din // și după scurtare //) ascuțit-ă la vârf) și după asemănare însemnează multe, cum „cel din vârf cel de margine cel

DSC 6047

din urma tuturor și cel mai înalt și cel mai vestit extrem și // mult foarte mult prea mult și // cei mai mari, cum „boieri, domni, împărați. // domnii stăpânii Danailor. La Evripid) // vârfurile piscurile munților dealurilor // foarte mult prea mult desăvârșit. La Longhin.

// (din //) putred-ă pe dinafară pe deasupra pe margine, adică puțin putred. La Hipocrat.

// (din //) cu fier la vârf cu vârf de fier. // cu bold de her (fier). La Andifil.

// (din /) vârfurile colțurile pietrelor piscurilor. La Iraclie.

// (din //) prea învățat-ă prea înțelept prea înțeleaptă. La Pindar.

// (din //) marginile vârfurile coastelor. La Polidevc.

// ovăz. La Dioscorid.

// (din // și a. tăgăd:) fără funte ciucuri ceaprazuri. La Gheoponicon.

// (din //) partea cea de sus a pieptului. Capul pieptului. La Aristotel.

// și // (din //) acrostih -iră? adică slovele cele din începutul stihurilor, din care se face alt stih stihul cel după margine. La Evsevie.

// la Tucidid vezi //

// (din //) piscul vârful corăbii (corăbiei), care se împodobește cu zugrăveli și altele spre frumusețe și însuși împodobirea podoabele acestui pisc. La Atineu. Și un lemn mare și lung ce se petrece prin piscurile corăbiei.

// (din //) și // marginea gurii și gura foilor (foale), prin care suflă foile. „// partea foilor (foale), ce se pune în DSC 6047 verso

gura cuptorului la topilă, și prin care suflă la foc se zice „gura foilor (foalelor) sufloilor. La Dion Casie, Tucidid și Isihie.

// și // (din // sau din //) lesne a cădea a aluneca a greși și după asemănare, lesne a se îmbolnăvi a se primejdui și bolnăvicios bolnăvicioasă primejduicos - coasă alunecos - coasă. La Plutarh, Platon, Nicandr și Suida. și cel ce ceea ce a greșit foarte rău. La Barin.

// vezi //

// (din //) până la glezne. până lângă glezne. Cum // cizme muieresti până a glezne. La Polidevc, iar Isihie în loc de // zice // și //.

// vezi //

// (din //) pe margine pe la căpătâie spart-ă crăpat-ă despicat-ă. Sau de tot spart-ă crăpat-ă de sus până jos despicat-ă (despicat-ă). la Gazi și Cuma.

// (din //) sfârșitul unei cărți unei scrisori. La Tucidid.

// (din //) cel cea din sfârșit. La Dion Casie.

// (din //) cel cea mai înalt-ă cel cea mai mare.

// (din //) mai înalt-ă. mai mare.

// La Dion Laertie, și Filon. Vezi // și stăpânire. La Barin.

// în loc de //

// cel mai mare. // cei mai mari ai oștirilor. La Eshil, unde mai înainte era scris, //.

// (din // și a. tăgăd:) fără sunet. // tobe tumbelecure fără sunet, la Atineu și după asemănare înseamnă și molatic-ă moale. La Isiodor.

DSC 6048

// (din //) ciuntez rătez (retez) tai vârful marginile, și tai asupra vârfulilor. La Xenofon.

2:// (din //) retezat-ă ciuntit-ă tăiat-ă la vârf la margine. // vârfulile cele tăiate retezate contite, la Gazi. Și după asemănare înseamnă și loc prăpăstios,

la Suida și // piatră tare înaltă ascuțit-ă la vârful colțuroasă nodoroasă ascuțit-ă la margine. // în colțuri cioplite. La Biblie.

// cel ce ceea ce taie vârful marginile retezător - toare și cel cea ascuțit-ă la vârful la margine. La Gazi.

1:// retezătură.

// (din //) cel întins - cea întinsă la partea din sus cel cea întins-ă pe margini. Iar // înseamnă pe cel ce ceea ce își întinde mâinile picerele. Iar la Atineu se găsește acest cuvânt însemnând „tare în mâini în picere (picioare).

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără zgomot, fără sunet și după asemănare înseamnă pe cel pentru care n-au bătut din palme, nu s-au vestit. Iar la Isihie se găsește în loc de neînvățat-ă, căci pentru unul ca acesta nu bate în palme nimeni, nici îl vestesc, n-având ce să vestească de el. mai înseamnă și „neapărat-ă cu apărătoarea. La Barin.

// vezi //

// (din //) cu părul creț. La Aristotel.

// muntele, sau vârful muntelui. La Barin.

// cuvânt macedonesc ce înseamnă „munți. La Barin.

// coadă. La Barin.

// (din //) marginea cerului. La Lucian.

// neamestecat. Însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// (din //) locuiesc (locuiesc) pân (prin) vârful muntelui stăpânesc vârful muntelui. La Gazi.

DSC 6048 verso

// cel ce ceea ce locuiește prin munți prin vârful muntelui, la Gazi. Și cel ce ceea ce stăpânește prin vârful muntelui. La Gazi.

// (din //) cel ce ceea ce se vede se arată prin vârful muntelui la hotarul vederii. // revărsatul

zorilor ce se vede prin vârful munților la hotarul vederii la Nonos.

// vezi //

// (din //) or ce se naște și crește prin vârful munților. /// cel de bun neam cel cu năravuri bune cu minte mare cu mari simțiri, la Sinesie.

// cel ce păzește strejuiește (străjuiește) la cetățuie afară din cetate de oraș cel ce păzește la margine streaja strejarul de la margine păzitor de margine. La Polivie, din //

// (din //) cel cea cu frunze în vârf la margine. La Gazi.

// (din //) vezi //

// și // (din //) cel cea cu chef cel ce ceea ce bea face chef, fără a se îmbăta. Și cum zic turcii „ceacâr chef. La Apolonie. Sau foarte bețiv-ă suișmez - mează vezi și //

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce cască gura mare. La Gazi și Cuma.

// și // (din //) partea mâinii de la cot până la degete, ce se zice mai de obște un cot. La Hipocrat.

// vezi //

// mișc mâinile umblând și după asemănare înseamnă că „mă lupt cu mâinile numai, iar nu și cu brațele, adică fără a mă îmbrățișa, la Timon și încep bătaia gâlceava cu mâinile. La Etimolog:

DSC 6049

// apuc oarece cu vârful degetelor. La Aristen.

// vezi //

// și // mișcarea mâinii cotului și după asemănare, o luptă de mână fără a se îmbrățișa. La Pavsania.

// sau // și // cel ce se luptă cu mâinile numai fără a se îmbrățișa. La Pavsania.

// vezi //

// vezi //

// ucigaş de oameni.

// vezi //

// vezi //

// (din //) marginile jugului. La Polidevc.

// şi // (din //) căldicel căldicică sau prea cald-ă. la Hipocrat.

// (din //) mă mâinii mă turbur foarte mult. La Aristotel.

// vezi //

// vezi // mai înseamnă şi oarece mânios - oasă oare ce turburat-ă.

// (din //) plin-ă de negi negelos - negeloasă (nu are negei). La Licofron, ţeţ şi Dioscorid.

// neg cu coada subţire. La Dioscorid, şi Aetie.

// (din //) şchiopuleţ şchiopuleaţă. La Barin.

// (din //) gol goală pe la margini pe la vârful. La Hipocrat.

// (din //) cu pula belită şi după asemănare, dezfrânat-ă (desfrânat-ă). la tâlcuitorul lui Aristofan.

DSC 6049 verso

// în loc de „adevărat însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// vezi //

// (din // şi a. tăgăd:) şi // ne ascuns-ă şi după asemănare ne învelit-ă.

// (din // şi a. tăgăd:) ne îngheţat-ă. la Gazi.

// vezi //

// vezi //

// măruntaiele din pânţece, cum, inima, ficatul maţele etc. La Barin.

// (din //) pâine pită lipie lungăreaţă, şi coaptă în frigare, făcută sul pe frigare. La Gazi.

// în loc de // la Barin.

// (din //) marginea brațelor mâinii. La Polidevc și după asemănare înseamnă și „poalele munților. La Gazi.

// și // (din //) marginea umerilor încheietura umerilor, de unde se începe spinarea. La Polidevc, Xenofon și Galino. Și după asemănare să zic și „vârfurile munților, la Gazi.

// vezi //

// vezi //

// cei mai mari. La Barin.

// și // părțile cele ieșite cele de margine ale mădulărilor, cum, nasul, urechea degetele etc. La Gazi. // spată de rămător (porc).

// slutire sluteală, adică tăierea unei părți a unui mădular, cum „tăiere de ureche, de nas etc. La Eshil. Iar la Isihie cu acest cuvânt înțelege „adunare, buluc.

// La Maneton, vezi //

// și // (din //) de vârfurile unghiilor făcut însemnat. Cum // cum a văzut urmele picerelor (picioarelor) cu degete

DSC 6050

cu unghii și // ținându-se stând numai în degete în vârful unghiilor. // numai să atingă cu vârful degetelor cu unghiile de pământ, la Plutarh. // îndoite vârfuri de unghii, la Meleagr.

// (din //) vârful unghiilor, la Suida și după asemănare, vârful muntelui, la Xenofon.

// vârfurile degetelor, și ale picerelor. La Polidevc.

// vezi //

// vezi //

// și // (din //) cel căruia cea căreia i se vede marginile vârfurile cel ce ceea ce începe a se vedea. La Iparh, și Aratos.

// (din //) vârful muchea dâlma muntelui dealurilor. La Xenofon, Teocrit, Filostrat și Polivie.

// (din //) vezi //

// foarte prea mult tare, vezi și //

// în loc de // precum și // din // La Isihie.

// vezi //

1:// vezi //

2:// (din //) și // tai mădulările părțile trupului, cum, mâini, picere (picioare) etc. slutesc (sluțesc), contez (ciuntesc) rătez (retez), betejesc și după asemănare mai înseamnă retez piscurile corăbiilor și scoț un pisc spre mare. La Strabon. // în cuget pătimitor, mă slutesc (sluțesc) La Dimosten și Sf: Ioan Gură de Aur.

// și // (din //) tăierea unei părți slutire (sluțire) contire (ciuntire) sluteală conteală. La tâlcuitorul lui Apolonie.

// (din //) partea cea tăiată

DSC 6050 verso

slutitură (sluțire) contitură.

// vezi //

// și // (din //) pisc cap vârful de munte promontoriu. La Herodot, și Strabon și după asemănare înseamnă și părțile cele de margine ale trupului, cum, mâini, degete, urechi, nas etc. la Tucidid, Galino, și Dioscorid. Vezi și // și loc mai înalt ca un scaun, ca un jăț (jilț) pentru cel mai mare. La Plutarh. Tot după asemănare, // înseamnă și pe idolii pe chipurile cele de piatră, cu care împodobeau casele corăbiile etc. la Atineu. Și piscurile corăbiilor care le împodobeau spre frumusețe, la Xenofon.

// (din //) petrec mă plimb pe marginea mării pe marginea apelor. La Plutarh.

// (din //) din care se face și // și // vezi //

// se numesc Atinele, pentru că sunt la marginea
apei. La Barin.

// soc. la Linos.

// sulițele, mazdracele, lance le la Barin.

// haine persienești (persane). La Atineu.

// vezi //

// vezi //

// și // (din //) săr (sar) salt alerg năvălesc și după
asemănare, mă mândresc, și sforăiește suflă calul pe
nas când se fălește se mândrește, și când va să
încalece iepe. // unde acum se găsește // cu genunchi
țepene sărea din picere (picioare), la Homer, iar
Isihie înțelege cu acest grai, tremura, poate pentru
că cel ce se fălește, tremură de bucurie. // tare în
picere, la Platon. // silindu-se îmbiindu-se, la Barin //
de bună voie, la Barin // tremurând, și ținând foarte
tare.

DSC 6051

// vezi //

// și // (din //) cel cea de lângă marginea malului mării
apelor de lângă țărmurile mării cel cea de pe lângă
marginea mării apelor mărginaș-ă de apă. //
dumnezeul Pan, cel apărător marginilor mării, la
Teocrit și // peștii cei de pe lângă marginea apelor, la
Etimolog:

// vezi //

// sau // (din //) păzesc strejuiesc la marginea mării
apelor. La Gazi.

// și // (din //) paza streaja de la marginea mării
apelor. La Gazi. Pichet.

// sau // locul streaja unde locuiesc păzitorii strejarii
marginilor mării apelor. La Gazi.

// sau (din //) streaja păzitorul strejarul marginii mării apelor și după asemănare mărginaș-ă locuitor de margine. La Isihie.

// în loc de // la Lucian.

// (din // și a. tăgăd:) fără namestii fără acareturi sărac-ă. la Isihie.

// vezi //

// cei din Siracusia înțeleg cu acest cuvânt „călăuză. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) nepieptănat-ă. La Gazi.

// (din // precum și // din //) trebuie să aducem să aduceți să aducă trebuie să mergem să mergeți să meargă. Se zice la toate fețele, și la toate numerele. „// trebuie să aducem să facem pace. // trebuie să mergem la ----- La Xenofon.

// sau // și // (din // și a. tăgăd:) ne îngropat-ă cu alai cu țere monie (ceremonie)

DSC 6051 verso

adică îngropat-ă fără țere monie. La Gazi.

// nespus negrăit. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) la Sivile vezi //

// vezi //

// negrăiți nespuse. La Barin.

// (din //) malul marginea țarmurile piscul mării apelor. La Homer. // piscul cel ieșit spre mare. La Barin și după asemănare // movilă, și moșuroiul mormântului și // treapta cea mai de sus a bisericii. Setul cel mai înalt. La Sofocli și petrecerea viețuirea pe lângă marginea mării apelor iar // ce se găsește la Isiod și Homer, unii înțeleg „făina, și alții „harul, darul. Iar alții bucățica de pâine, firimituri de pâine. La Barin poate că înseamnă și „arătură, și loc bun de arătură, pentru că // la Isiod se înțelege drept

grăunțele bucatelor și Atinele mai înainte se numea //

// și // și // soc.

// și (din // și a. tăgăd:) neavere sărăcie. La Homer.

// (din // și a. tăgăd:) fără avere, fără namestii fără acareturi sărac-ă. la Teocrit și Plutarh.

// săraci fără avere. La Barin și Etimolog:

// și // în loc de // baston cârjă și după asemănare înseamnă și răzimătoarea oiștii proțapului, când dăhamă (scoate din ham) caii când dejugă boii. La Polidevc.

// vezi //

// vezi /

// (din // și a. tăgăd:) ceea ce nu

DSC 6052

se poate dobândi câștiga de oarecine și cel ce ceea ce n-a dobândit n-a câștigat nimic. La Platon.

// nume de câine vânătoresc câine de vânătoare. La Xenofon.

// și // (din //) raza soarelui luminii fulgerului și după asemănare, spița roatei și speteaza gherghefului, și cea de la loitra carului. La Lucian, Sofocli și Homer. // nume de slugă, la Pavsania și Barin. Iar Siracusii înțeleg cu acest nume „călăuză, și corabie, la Barin, și un vas, asupra căruia arunca bănișorii, la Pavsania și soc, după asemănarea florei socului, ca spițele roatei, ca niște raze.

// vezi //

// în loc de // din // după limba Ionicească.

// ca razele ca spițele, ca spetezele. La Lucian.

// vezi //

// vezi //

// (din //) lucesc, strălucesc scoț raze luminoase din mine ca soarele. // mă luminez cu raze izbesc razele

în mine, la Atineu. „// scapără sclipesc sticlesc din
ochi îi scapără îi sclipesc îi sticlesc ochii.

// (din //) lucirea strălucirea razelor. La Plutarh.

// (din //) strălucitură.

// și // (din //) cel cea cu raze cel ce ceea ce scoate
raze dintrânsul strălucitor strălucitoare. La Gazi.

// (din //) actinografie adică descriere cuprindere
(cuprindere) de spre ale razelor. La Gazi.

// (din //) actinograf adică cel ce ceea ce scrie despre
ale razelor

// (din //) în chipul razelor ca razele. La Gazi.

// vezi //

DSC 6052 verso

// vezi // cu-mitul cel strălucitor. La Sivile.

// (din //) actinofon cel cea cu raze cu spițe cu
speteze. La Gazi.

// (din //) cu raze cu spițe cu speteze. // roată cu
spițe. La Gazi.

// (din //) vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) nezidit-ă. La Sf. Grigore.

// (din // și a. tăgăd:) mărginaș cel ce ceea ce
locuiește pe marginea mării apelor. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) nezidit-ă și după asemănare ne
semănat-ă. la Homer.

// fii lui Actor. Precum și // fii ai lui Molion. La Barin.

// (din //) purtăreț - purtăreață cel pe care îl trage
purta - aduce oarecine. La Plutarh.

// (din //) călăuză. La Eshil și după asemănare
căpăstru. La Isihie.

// (din // și a. tăgăd☺ nelovit-ă neizbit-ă.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neîngrijire, ne ocârmuire.

// (din // și a. tăgăd:) neîngrijit-ă fără îngrijire ne ocârmuit-ă fără ocârmuire fără îngrijitor - toare fără ocârmuitor - toare. La Plutarh.

// vezi //

DSC 6053

// (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu se lasă în noroc cel ce ceea ce nu intră nu se vâra în primejdii. La Marc Andonie și Cuma.

// (//) ne (nu) cinstit, ne slăvit, ne lăudat. La Eshil.

2:// (din // și a. tăgăd:) ne drăgăstos - stoasă om rece. La Ciceron.

// (din // și a. tăgăd:) și // stearpă, fără rod neroditoare ne îngreioată (nu gravidă) ceea ce nu a născut încă. La Etimolog:

// priveghind. La Barin.

1:// (din // și a. tăgăd:) dohtorie spre a nu face copii dohtorie împotriva facerii de copii. La Barin. Vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neînvățat-ă fără științe. La Barin și Isihie.

// nume însușit bărbătesc

// și // jâr. La Polivie.

// Sicelia sau Veneția. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) neclintit-ă nemișcat-ă ne rostogolit-ă. la Homer și Timon? Secstos.

// La Lineu și Teofrast vezi // necinstit, la Barin iar cei din Lidia înseamnă, pulă, la Barin și scorușe, la Etimolog:

// și // (din // și a. tăgăd:) fără valuri, fără talazuri. Cum, mare liniștită.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// din // la Lucian vezi // din // și a. tăgăd:) înseamnă, sterp, stearpă, neroditor -toare fără rod. La Evripid.

// (din // și a. tăgăd:) ne vânat-ă.

DSC 6053 verso

// poate că mai bine // sterp stearpă fără rod neroditor - neroditoare. La Barin.

// neapropiat. La Barin.

// dohtorie împotriva facerii de copii. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) fără dragoste. La Isihie.

// flăcău fecioară. La Barin din // și a. tăgăd:

// (din // și a. tăgăd:) n-am noroc nu pociu nimeri. La Gazi și Cuma.

// (din //) și // nenorocire (nu noroc) nenemerire. La Isihie.

// (din //) nenorocos - coasă. La Isihie.

// (din //) și // necuviinco - asă netrebnică nepotrivită tâlcuire înțelegere a unui cuvânt. La Ermoghen.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) nestăpânit-ă fără stăpânire fără stăpânitor fără stăpân. La Gazi și Cuma. // nestăpânire.

// vezi //

// (din //) vezi //

// nestăpânire.

// vezi //

// netemeinicie nepotrivire. La Barin.

// (din //) vorbesc fără temei, spui minciuni. La Gazi.

// (din //) vorbă ne temeinică fără temei. La Evstatie.

// (din //) cel ce cea ce vorbește fără temei.

DSC 6054

// cu vorbe ne temeinică fără temei.

// (din // și a. tăgăd:) fără temei ne temeinic-ă fără tărie fără putere ne întărită dăzputernicit-ă

neadevărat-ă fără stăpânire netrebnic-ă // cuvânt netrebnic fără temei // lege legiuire fără putere. La Dimosten, la Isocrat. // a dăzputernici a doborî puterea. La Isocrat. // neavând putere stăpânire asupra voastră, la Dimosten și Platon. // vă veți lipsi vă veți depărta de toate. toate le veți pierde, la Dimosten. // cuvânt necuviincios netrebnic nepotrivit la înțelegere mai înseamnă și cea mai urâtă și proastă parte a trupului. La Aristotel, Galino și Cuma. // (din // și a. tăgăd:) dăzputernicez oarece îi sfărâm puterea. La Gazi.

2:// vezi //

// dăzputernicire sfărâmarea puterii.

1:// (din // și a. tăgăd:) ne îndoit-ă ne plecat-ă.

// (din // și a. tăgăd:) dăzputernicit-ă ne întărit-ă de stăpânire.

// sau mai bine, // înțelegându-se pe dinafară, ca să fie ,,// sau // dohtorie spre lepădarea de copii. La Isihie.

// La Calimah și Isihie. vezi //

// cei din Laconia cu acest cuvânt înțeleg, pat coșciug. La Barin și Gazi, la cuvântul //

// rău pătimitoare. La Barin.

// crud. La Barin.

// cuvânt ovreiesc, ce înseamnă un soi de spini.

// (din // și a. tăgăd:)

DSC 6054 verso

neîncercat-ă ne cercetat-ă. // cal neîncercat. La Aristofan.

// (din // după îndoială // precum și //) vârful ascuțitul tăișul cuțitelor, și celorlalte arme. La Homer. Vezi //

// (din // și a. tăgăd:) contez (ciutesc), retez, tai o parte a trupului, cum, mână, picior, deget, nas etc. la Gazi.

// (din //) concit-ă retezat-ă) și ne împărțit-ă în bucăți.
La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) contit-ă fără mădulări fără
picere fără părți. la Dionisie Alicarnasefs.

// (din // și a. tăgăd:) ne oprit-ă nepoprit-ă
nestânjenit-ă fără popreală fără stăpânire. La
Herodot.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) nebajocorit-ă necinstit-ă prin
comedii, // nu fără bajocoră, nu fără necinste, ci
batjocorit-ă necinstit-ă prin comedii. La Lucian.

// vezi //

// suliță mazdrac. La Homer și Sofocli.

// (din // după scurtare) fără voie ne vrând. La Homer.

// și // (din // și a. tăgăd:) nezmăntuit-ă ne ceruit-ă
nelipit-ă ne mânjit-ă cu catrană cu rășină.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) // căciulă fără vârș. La Iosif.

// (din // și a. tăgăd:) fără lopeți ne mânat-ă cu
lopata, cum sunt corăbiile cele

DSC 6055

mari. Și după asemănare, ne gătit-ă de război, ne
înarmat-ă. la Barin, Etimolog: Gazi și Cuma.

// (din // și a. tăgăd:) fără lopată // caicciu fără lopată
vâslaș fără lopată, la Antologie și după asemănare,
fără mânușă. La Gazi.

// ghimpi, spini, mărăcini. La Barin.

// odihnă răsuflare. La Amonie.

// căder: pricinuit: din // mare la Homer.

// scârnă căcat baligă băligar. La Homer.

// și // cărbune funingine cenușă cerneală. La Isihie.

// sunt un grămatic scriitor arendaș. La Gazi.

// (din //) vezi //

// și // (din // ce înseamnă cerneală, și //) de obște înseamnă, scriitor, grămatic, logofăt. Iar mai deosebit înseamnă pe scriitorul vameșului, și pe însuși vameșul. Și la Romani se numea cu acest nume arendașul veniturilor împărătești mai înseamnă și pe stăpânul pe stăpânitorul pe ocârmuitorul ovreilor din Alexandria, și de la Egipt. la Evsevîe. Și stăpânitor neamurilor, mai mare al neamurilor. La Iosip (Iosif) // (din //) și // cinul slujba alavarhului, adică a scriitorului a grămaticului a vameșului a arendașului etc.

// vezi //

// cegă. La Screvelie.

// vezi //

// vezi //

2:// și // alabastru, adică cea mai albă mai curată piatră marmură. La Irodian, Dioscorid, Isihie și Menandr. Și după asemănare însemnează vas de marmură pentru mir pentru cele mirositoare urcior de marmură pentru untdelemn și pentru miroase La Herodot,

1:// vezi //

DSC 6055 verso

și Plinie și o măsură ca de 32? de dramuri. La Evangheliștii Marcu și Luca. Din // și a. tăgăd: pentru că n-avea mânuși, de care să o poată apuca ridica. Sau din // și a. tăgăd:) adică pe cel ce nu-l poate ține apuca cu mâna pentru luciul ce are, alunecând din mână. La Etimolog:

// și // marmură mică, sau vas mic de marmură. La Gazi și Cuma.

// și // se înțelege pe din afară // adică // piatră de alabastru de marmură, sau marmură alabastru. La Dioscorid și Herodot.

// și // vezi //

// ca marmura, în chipul marmurei.

// vezi //

// și // (din //) cutia vasului de marmură pentru untdelemn și cele mirositoare. La Gazi și Cuma.

// vezi //

// vezi //

// (din //) purtător purtătoare de marmură sau de vas de marmură. La Eshil.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără mânușă și după asemănare, cel ce ceea ce nu se poate ținea nu se poate apuca prinde cel ce ceea ce n-ai de unde să-l ții să-l apuci. La Gazi, și Cuma. Mai înseamnă după asemănare și pește, pentru că nu se poate prinde apuca cu mâna, alunecând din mână. La Barin și Etimolog:

// și // un pește de apa Nilului, la Atineu

DSC 6056

și Strabon.

// turburări răscoli. La Barin.

// și // turbur răscolesc. La Barin.

// vezi //

// (din //) negru, neagră, oacheș-ă afumat-ă. la Isihie.

// nume de o apă. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) nelămurit-ă ne limpezit-ă.

// și // alai, podoabă, țeremonie, pompă.

// la mare // se numea a 26? lea Zi a lunii lui august, adică a doua zi a sărbătorii ce se numea // La Gazi.

// (din /) cel ce ceea ce umblă asupra mării asupra apelor, la Aristofan, unde alții citesc deosebit, adică //

// urâte rele. La Barin.

// și // (din // mândrie făleală fudulie. La Demosten și Sf. Ioan Gură de Aur. // căci mândria este o fățarnicie aceluia, ce se face că poate ceea ce este piste (peste) puțință. La Teofrast.

// (din //) vezi //

// (din //) mă mândresc mă fudulesc mă fățăresc, la Xenofon, Isocrat, și Aristofan.

// La Sivile vezi //

// (din //) cu mândrie cu fudulie, cu făleală ca un mândru, ca un fudul. La Gazi.

// de mândru, de fudul lăudăros lăudăroasă fălos făloasă trufaș trufaș-ă. la Gazi.

// vezi //

// (din //) mândru flecar. La Atineu.

DSC 6056 verso

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce umblă din casă în casă ca cerșetorii, la Xenofon, Aristotel, și Teofrast. Și de obște înseamnă mândru -ă făleț făleață fudul-ă măreț măreață trufaș-ă. la Dionisie Alicarnasefs, Filiv, Evstatie și Sf. Grigore Nazianz.

// în loc de // după limba doricească.

// în loc de // din // după limba doricească.

// vezi //

// în loc de // după limba doric:

// și // (din // și a. tăgăd:) negreșit-ă nezmintit-ă neînșelat-ă neuitat-ă fără greșeală fără sminteală fără înșelăciune fără uitare. // dumnezeirea nu este supusă înșelăciunii greșelii uitării. La Esop, Sf: Ioan Damaschin și Evstatie.

/ vezi //

// două neamuri de noroade la Atinelor. La Barin.

// numele unui norod. La Barin.

// alții zic // și alții // căldușor, sau încălzit la soare. La Barin și Etimolog.

// făină bucate. La Barin, însă cuvânt netrebnic

// cel nebun. La Barin.

// deosebită în formare din // // mă rătăcesc orbecăiesc umblu rătăcit din loc în loc. la Evripid și nebuni, și a săpa, la Etimolog:

// orb oarbă // ohtică topire oarbă nevăzută, la Galino și Hipocrat.

// în loc de // vechi, sau nebun. La Eshil și Isihie.

// în loc de // după limba doric, la Barin.

// vezi //

// fără sunet. La Barin.

// viermi de pământ. Iar alții înțeleg viespi. La Barin.

DSC 6057

5:// a aduna, a se aduna. la Barin.

1:// și // fumul lumânării candelii și celorlalte asemenea. Și după asemănare înseamnă și spuză.

2:// vezi //

// sau // o strigare un zgomot ce fac ostașii la război, când încep a se bate, și când năvălesc asupra vrăjmașului, precum muscalii (rușii) zic, ura! Și după asemănare înseamnă și însuși războiul bătălia, la Pindar și Evripid. // ascultă auzi fata mea zgomotul războiului, semn de bătălie. La Homer.

// și // (din //) ura zgomot gălăgie chiot strigare sunet întunecat al ostașilor la război, și mai ales când izbâdesc, ca un semn de biruință de izbândă alalagmos. La Evripid, Sofocli, Isihie, și Sf. Ioan Gură de Aur, și Pindar. // chircăiala păsărilor // înseamnă și cântare către Dumnezeu, cântare de bucurie.

// vezi //

// vezi //

// rătăcire cuvânt netrebnic. La Barin.

// (din //) fac mare zgomot gălăgie mare strigare, uiesc (huiesc) mai ales la război, când biruiesc, izbândesc strig ura. La Xenofon, Evripid, și Plutarh. Și după asemănare înseamnă și „mă rog sau mulțumesc lui Dumnezeu cu glas de umilință, cum // Strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie, (Psalmi) la David. Și //, să strigăm Domnului, la David. Iar la troparele bisericești înseamnă mă tânguiesc.

// strigare de bucurie de veselie la joc. La Barin.

// cu glas mare. Nume: adăogat: al dumnezeului Aris. La Cornutie.

// din // ce înseamnă, mare, după îndoire. adică de două ori // vezi //. La Barin.

DSC 6057 verso

// vezi //

// și // (din // după îndoirea lui (de două ori) //) mă rătăcesc umblu rătăcit într-o parte, și în alta bribejesc. La Homer.

// poate că // din // adică poftesc, doresc. La Barin.

// (din //) zgomot, gălăgie, mai ales la război. // mare zgomot s-a făcut în oștiri. La Homer și după asemănare înseamnă și plânset, jale văitătură. La Coint.

// (din // și a. tăgăd:) negrăit-ă nespus-ă. la Apostolul Pavlu.

// (din //) zgomot, gălăgie. La Gazi.

// (din //) fac zgomot gălăgie. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) tăcerea ne grăirea ne vorbirea copilului, la Gheorghe. Și după asemănare , răutate, viclenie, la Barin.

// sau // și // și după îndoirea lui (de două ori) // popresc zgornesc un rău și apăr, ajut după asemănare) // să poprească războiul, la Homer. // d-el

va apăra cu săgețile, la Homer. // ajutând, la Barin. // să poprești să gonești sărăcia de la el. La Antologie.

// vezi //

// (din // și //) în loc de // nume: adăogat: al Atinei. // Atina! Cea preaputernică apărătoare, la Homer, sau ceea ce s-a crescut pe lângă Alalcomenis, cel din Biotia. Sau ceea ce se cinstește în orașul Alalcomenis al Biotiei, când atunci se zice și // la Aristarh, Strabon și Pavsania.

// cu acest cuvânt, cei din Biotia numesc luna lui Septembrie. La Gazi.

// vezi //

DSC 6058

// în loc de // din // după limba Ionicească.

// și // adică // (din // și //) ceea ce vindecă, adică dohtorie (doctorie) // unde se înțelege pe dinafară, // adică // dohtorii vindecătoare, la Nicandr și după asemănare // cele ce pot apăra goni foametea. La Barin.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără grai. Fără glas mut-ă. la Gazi.

// sughiț. La Nicandr iar alții după asemănare, înțeleg cu acest cuvânt „siclet, necaz, nevoieță. La Gazi.

// (din // și dintru acestea // și după îndoirea lui (de două ori) // după limba Aticească. Am mare siclet, necaz, nevoiețe, neastâmpărare nu pociu să mă astâmpăr la un loc. Mă arunc dintru un loc întru altul. Mă necăjesc. // nu-mi stă inima la un loc, ci se bate într-o parte, și întru alta, la Homer.

// a se mâhni, a se spăimânta. La Barin.

// mutește fără glas.

// cuvânt arăpesc, ce înseamnă un vas pentru a scoate apă cu foc, ca rachiul cu cazanul adică

cazanul de rachiu, cu care scoate rachiu și felurimi de ape.

// din //

// sau // (din // și a. tăgăd:) fără lumină neluminat-ă ne luminos ne luminoasă întunecat-ă // strălucește aerul cel neluminat, la Homer unde unii cetesc // în loc de // Iar la Sofocli se găsește // neluminat de soare.

// vezi //

DSC 6058 verso

// (din //) lipsă de lumină, întunecăciune. La Cuma.

// adevărat. La Barin.

// cuvânt Tarantinesc, ce înseamnă „cu totul, la Barin.

// vezi //

// și // alagele, un soi de pânze în vărgi pânză vărgată, din care se face haine.

// vezi //

// vezi //

// în loc de // și cotul al Atamanilor, la Barin

// (din // și a. tăgăd:) nelucrat-ă în piatră. La Gazi.

// un neam sciticesc.

// (din //) mă rătăcesc umblu rătăcindu-mă încioace și încolo mă pribegesc. // iar el singur alerga rătăcindu-se pe câmpuri, la Homer. Iar la Pindar se găsește, // se întristează, este trist.

// (din // în loc de // și a. tăgăd:) orb, oarbă. La Homer. // nor întunecat întunecos. La Apolonie. Iar la Eshil se înțelege drept „mort. Ieșind însă din // ce înseamnă, rătăcesc, se ia drept „rătăcit-ă. la Barin.

// și // după limba Ionicească (din // și //) pază oarbă zadarnică pază ca de orbeți, la Homer.

// orbirea ochilor. La Barin. Vezi și //

// vezi //

// (din // și //) cel ce ceea ce naște copii orbi, ca și câinii ca pisicile. La Gazi.

// orbesc pe oarecine, îi scoț (scot) ochii. // i-a scos ochiul. La Homer.

// (din //) lesne a se prinde a se lua a se stăpâni, la Homer. Iar la Lucian, după asemănare, se ia și

DSC 6059

drept „bolnav-ă neputincios – cioasă slab-ă.

// (din //) slăbiciune neputință. La Kuint.

// (din // și a. tăgăd:) dășart risipesc prăpădesc orașe și cetăți la război. // risipesc oștirile, la Homer. // vinul toată întristarea risipește, la Atineu. Iar Eshil tot întru această înțelegere întrebuițează și //

// poate că și cu greșeală în loc de // și înseamnă // bolnav, neputincios.

// cel din satul //de la Traci. La Hipocrat și Barin.

// castane nuci de marea neagră și lemnele sulițelor mazdracelor. La Barin.

// un copac din care se fac lemnele vergele mazdracelor (sulițelor). La Barin.

// a mânji a mânzăli a soi, a zângăli. La Isihie.

// (din //) sare. La Hipocrat și Suida. // țiperig // sărărit.

// un neam de norod. La Barin.

// vezi //

// nevoie necazuri sicleturi răutăți cele ce nu se pot uita. La Gheorghe.

// și // (din //) trag necazuri sicleturi nevoie mă necăjesc mă supăr nu pociu uita oare ce supărător. La Homer.

// vezi //

// (din //) răutate, fapte rele netrebnice păgânătate. La Iosip. (Iosif)

// și // rău făcător de rele cumplit-ă ucigaș-ă păcătos
păcătoasă păgân-ă. la Evripid și Sofocli.

// și // (din // și a. tăgăd:) neuitat-ă cel ce ceea ce nu
se poate uita de răutate, // răul ce nu se poate uita.
Și nesuferit-ă. la Homer. Și ticălos ticăloasă nevoiaș-ă
sărac-ă. la Sofocli. Și cel ce

DSC 6059 verso

ceea ce face fapte lucruri rele, ce trebuie să le uite
oarecine. La Etimolog.

// zgornesc depărtez. La Licofron și Cuma.

// rău făcător de rele, ucigaș păgân păcătos. Vezi și //
și răsplătitor celor rău, pentru faptele cele rele cel ce
nu uită relele ce i-a făcut oarecine. La Plutarh,
Sofocli, Dimosten și Pavsania. Și după asemănare,
înseamnă și vrăjmaș, la troparele bisericesti.

// în loc de // după limba doricească. Și nume însușit
bărbătesc:

// în loc de // (după limba doricească) și (din //)
rătăcire pribegire pribejitură. La Gazi.

// (din //) untdelemn amestecat cu sare saramură de
untdelemn. La Cuma.

// vezi //

// și // (din //) solniță.

// în loc de // după limba doricească

// (din //) sare.

// săr murez adică fac oarece murat fac murături.

// (din //) de sare. La Climent Alexandrefs.

// (din //) sare și nume d-o dohtorie, la Alexandru.

// (din //) sărare sărătură.

// (din //) sărătură.

// și // sărate murate.

// sărat-ă murat-ă.

// murături lucruri murate.

// sărat-ă murat-ă.

// în loc de // din //
// și // (din //) solniță.
// vezi //
DSC 6060
// (din //) solniță.
// (din // și a. tăgăd:) nelucrat-ă ne tăiat-ă necioplit-ă
în piatră și după asemănare, neatins-ă nestricat-ă
nevătămat-ă nepipăit-ă întreg întreagă.
// (din //) saramură.
// (din //) silitră.
// lucrurile în care se face se încheagă sarea de mare.
// (din //) cel ce ceea ce lucrează la sare.
// (din //) sărărie prăvălia în care se vinde sarea.
// și // (din //) sărar vânzător de sare.
// (di //) vânzare de sare slobozenie de a se vinde
sarea. La Aristotel.
// lacurile în care se face se încheagă sarea de mare.
// din // despicăture țândări de lemne. La Barin.
// vezi //
// în loc de //
// în loc de //
(1)// (din // și a. tăgăd:) ne jefuit-ă de tâlhari.
// (din // și a. tăgăd:) fără verdețuri fără burieni
(buruieni). La Gazi.
// vezi // și // înșel învârtesc mă învârtesc // scoțând
ochii // a orbi pe oarecine. La Barin.
// și // (din //) orb oarbă întunecat-ă fără vedere. La
Homer.
// vezi //
// sau // și // după limba Ionicească (din //) nevedere
orbirea ochilor. La Homer.
// vezi //
// mărgăritarul. La Suida.
DSC 6061

// albaneală.
// albanez.
// albanie.
// ascunde. La Barin.
// dureri. La Barin.
(1)// socoteală cu semne în loc de numere. algebră. //
de algebră. // algebrist dascăl de algebră.
// (din //) cuvânt laconesc, ce înseamnă boală,
slăbiciune.
// vezi //
// și // și // (din //) cel ce ceea ce aduce întristare
mâhnire necazuri dureri cel ce ceea ce dă întristare
dă mâhnire dă necazuri dă dureri. Și cel ce ceea ce
suferă necazuri dureri mâhnire întristare. La Sofocli și
Plutarh. // în loc de repede iute mari curgeri râuri. La
Homer.
// cu necazuri cu dureri cu întristare cu mâhnire.
// La Isihie vezi //
// (din //) cel ce ceea ce pricinuieste necazuri dureri
mâhniri întristări pricinuitoare pricinuitoare aducător
aducătoare dător dătătoare de necazuri de dureri
de mâhnire de întristare. La Maxim, Sapfo și Opan.
// și // (din //) cel ce ceea ce întristează necăjește
mâhnește supără inima . la Orfevs.
// (din //) mă întristez mă mâhnesc mă necăjesc
pățimesc, sufăr mie milă îmi pare rău. // mă doare
capul, pățimesc de cap. // mă doare inima pântecul
stomahul rânza. // mie milă de prietenii când
pățimesc mă întristez de nenorocirile lor. La Homer,
Xenofon, Dimosten și Teocrit // îmi pare rău plâng de
moartea nevestei mele)

DSC 6062

„// pățimesc de sărăcie. Și după asemănare mai
înseamnă că „sunt bolnav-ă neputincios

neputincioasă. La Herodot) și supăr întristez pe altul.
La Ermoghen.

// și // (din //) și // durere, întristare mâhnire necaz
pătimi, chinuri, părere de rău îndurare. La Plutarh și
Xenofon // dureri de facere. La Cuma.

// (din //) la Galino vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din //) la Sofocli și Galino. Vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

1:// vezi //

2:// și // și // (din // precum și // din //) dă mare
întristare necaz sicut supărare mâhnire dureri. La
Sofocli, Tucidid, și Eshil.

// vezi //

// la Homer. Vezi //) a pătimi a suferi. La Barin din //
vezi //

1:// vezi //

2:// mâhnit întristat necăjit supărat. La Zosim.

// și // precum și // din // mâhnesc necăjesc supăr
întristez pe altul, vatăm. // mă mâhnesc mă necăjesc
mă întristez, mă supăr sufăr dureri. La Xenofon.

// și // cele din care iese // și // schimbându-se / în /
precum și //

// vezi //

// și // și // la Homer. Și //

DSC 6062 verso

(însă cu îndoială) și // la Orfevs, Eratosten, și Teocrit.
Cresc crește din pământ măresc mă înmăresc, nasc,
naște din pământ mă îngroș îngroș oarece. // și-a
îngroșat și-a înmărit trupul, la Homer. // în loc de //
scoate rod. La Nonos. // crescând bucatele pe câmp,

la Homer din // precum și din // iar din // se face // . la Gazi, și Cuma) //înseamnă mai deosebit „crește din apă ieșind din // după schimbarea lui / în / precum și la altele. La Barin.

// ne-tăiate nedespărțite, ne deosebite. La Barin.

// vezi //

// mărimdu-se crescând. La Maxim.

// vezi //

// sau // dumnezeul Zefs, cel ce se cinstește în cetatea Gazi din Siria, ca un îngrijitor de creșterea bucatelor semănăturilor rodurilor, adică cel ce îngrijește de roduri spre creșterea lor. La Etimolog:

// vezi //

// vezi //

// poate că în loc de //la Gazi.

// vezi //

// La Coint Zmirneu. Vezi //

// vezi //

// și / după limba aticească, și // după limba Ionicească. (din // și // înseamnă soare) căldură, zăduf arsura soarelui și locul ce se încălzește se arde de soare. La Homer, și Barin.

// sau // și // (din //) depărtare fugă alerg către oarecine spre ajutor spre apărare ajutorință apărare. La Homer. Isiod, și Aristotel.

// sunt cald-ă călduros - roasă, la Aristotel) și popresc DSC 6063

depărtez ascund spre scăpare, la Isihie și adun, strâng. Tot la Isihie.

// și // după limba aticească încălzesc oarece, mai ales la soare și mă încălzesc, la Isihie și Aristotel. // încălzindu-se pântecul inimă, la Ștefan. // ca să mă încălzesc, la Aristofan și mă depărtez fug de oarece. La Gazi.

// (din //) încălzitor - toare încălzicos .coasă. la Secstos.

// apărare ajutorință depărtare de oarece grijă, îngrijire. La Homer și Isihie.

// a fugi a se depărta de vreun rău. la Homer.

// a cerceta. La Barin.

// vezi // și cumplit-ă. la Homer.

// și // (din // și a. tăgăd:) grăiesc socotesc număr cinstesc îngrijesc bag de seamă am grijă gătesc. La Isihie se găsește // în loc de // și o tâlcuiește „supăr, vatăm, ofilesc, iar Etimologicon și-l tâlcuiește acest cuvânt în loc de „cresc mă măresc. // a îngriji de masă a găti masa, la Homer, și // dobândesc masă, și cresc, mă măresc, la Apolonie și Homer. // a îngriji de sufletul lui, la Isiod și Apolonie. // pilevs și cad: nu se socotesc se numără între ei intră în numărul lor. Și de aici se ia drept „cinstesc, bag în seamă pe oarecine. Cum // ne băgând în seamă ochiul răsplătirea lui Dumnezeu, la Homer. Și // cinstind neamul locriilor, la Pindar. // cu căder: nemuit: și // cu căder: pricinuit: însemnează „îngrijesc, bag de seamă gătesc // îngrijesc gătesc armele corăbiilor, la Homer, // băgând de seamă la semne, la Apolonie. // slujnicele cele neîngrijitoare, la Homer. // vei ajuta

DSC 6063 verso

La Homer) // se vatămă, se supără, se ofilește, se ușurează, se micșorează se îngrijește, la Barin.

// vezi //

// vezi //

// păzește. La Barin.

// năpăstuiește. La Barin.

// se depărtează fuge. La Barin.

// vezi //

// și după scurtare // (din //) prea cald-ă călduros - roasă fierbinte. // vara trebuie să aibă casă rece răcoritoare friguroasă, iar iarna prea caldă călduroasă fierbinte, la Xenofon) iar din // înseamnă „vătămător vătămătoare cel de care trebuie să fugă să se ferească să se apere oarecine. // măsura la toate este cea mai bună, iar trecând peste ea, este vătămătoare. La Focilid.

// fug mă depărtez de oarece mă feresc, mă apăr. La Apolonie. Înseamnă și rățăcesc, ieșind din // și // încălzindu-se, la Etimolog:

// număr înmulț: din // și înseamnă adunați, toți la un loc, toți împreună. // toți împreună la un sat s-au adunat. La Herodot.

// vezi //

// ne jefuit-ă ne prădat-ă

// vezi //

// și // cald călduros foarte cald fierbinte. // somnul cel călduros, la Sofocli, unde alții îndreptează // ca din // iar la Isihie se găsește și // în loc de // și // ce se găsește la Isiod, alții îndreptează „// în loc de //

// uruială.

DSC 6064

// macin. La Cuma.

// piatră de moară. La Cuma.

// în loc de // macină. La Barin.

// în loc de // precum și // în loc de // . la Cuma.

// vezi // mai înseamnă și drum, și alifie, la Barin.

// (din // și a. tăgăd:) gloduros - gloduroasă nepotrivit-ă nu netedă. La Gazi.

// (din /) făină și mai ales cea de grâu, căci cea de orz se zice //. La Homer și Barin.

// (după scurtare) // făină de grâu, sau făină coaptă, care se zice și //. La Barin.

// cu tot cuvântul cu or ce cuvânt. La Barin.
// (din //) unsoare unsoară unsătură untură, seu
grăsime alifie, pomadă mir, untdelemn, unt de nucă
etc.
// num: mângâiet: (diminutiv) din // alifioară
// ca unsoarea, ca seul, ca alifia plin-ă de unsoare de
seu de alifie. La Plutarh.
// uns-ă.
// a lăcui a măcina a vâna a prinde pește și a nu
măcina, a nu vâna a nu prinde pește, la Barin.
// a spoi a tencui zidul cu ceva. La Barin.
// La Strabon vezi // slab neputincios, la Barin.
// cei din ostrovul Rodos, înțeleg cu acest cuvânt,
capiștea altarul soarelui. La Barin.
// sau // adunat strâns, la Galino și Hipocrat. //sau //
apă adunată strânsă la un loc, cum sunt heleșteele,
bălțile. La Barin.
// sărac ticălos nevoiaș. La Barin.
// o fântână un izvor de apă la Efes, ce nici scade
DSC 6064 verso
vara, nici se înmulțește iarna. La Barin și Metodie.
// vezi //
// (din //) odaie de baie, de uns loc în baie orânduit
spre a se unge pe trup, la Gazi. Iar cei din ostrovul
Cipros însemnează și condei, călimări. La Barin și
Gazi.
// și // (din //) cel ce ceea ce unge pe trup la baie pe
oameni ungător ungătoare. La Arianos. Și dascăl
povățuitor îndreptător învățător luptătorilor
(antrenor) cel ce ceea ce îi învață a se unge și a se
lupta. La Plutarh, și Sf. Grigore Nazianz.
// de ungător de dascăl luptătorilor.
// ca ungătorii ca dascălii luptătorilor. La Gazi.

// uns-ă mânjit-ă și cel ce ceea ce se unge se mânjește. La Barin, la cuvântul //

// (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce n-a rămas, sau nu l-a lăsat nu au lăsat în urmă) și nebiruit-ă. la Dion Casie) // alifie, la Barin, la cuvântul //

// vezi //

// vezi //

// (din //) vas de unsoare. La Atineu.

// fără lipsă, adică în bilșugare (îmbelșugare). la Barin.

// zgârcindu-se strângându-se, întorcându-se înapoi păzindu-să, depărtându-se, la Gazi, Cuma și Barin. Vezi și //

// un oraș la Troada. La Barin.

// (din //) și a. tăgăd: și a adăog:) păhar, (pahar) și mai ales cel cioplit pe dinafară. La Homer.

// din // va sări. // și șchiopul ca cerbul va sări. La Barin.

// și // (din //) păcat, greșeală,

DSC 6065

La Suida.

// și // și // (din //) păcătos păcătoasă cel ce a greșit către oarecine înșelător cel ce fuge umblă fugar până când îl bate cugetul de păcatul ce a urmat. La Homer și Apolonie.

// (din // și a. tăgăd:) iertare slobozenie (eliberare) de slujbă politică și scutire de dajdie. La Strabon.

// (din // și a. tăgăd:) iertat-ă slobod-ă de slujbă politică (politică) și scutit-ă de dajdie. La Dimosten și Iseu.

// însă // nu se găsește la nimeni, ci numai // a păcătui, a greși. Din // din care iese și // a greșit înșelându-mă // sau // a greși împotriva dumnezeilor, la Isiod. // de va greși vreun copil. La Focilid. //

greșesc când nu ascult poruncile lui Zefs. La Homer. // cine jură strâmb, greșește către dumnezei. La Homer. Și dintru acestea iese // și // și părășirea // în loc de // cel ce a greșit către dumnezei, la Homer, și // nelegiuit.

// în loc de // să se macine.

// vezi //

// și // (din //) untură, unsoare unsătură mânjitură de seu de untdelemn etc. la Homer. Iar la Eliano și Irodian se găsește // și la Cratin // La Teocrit se găsește // însemnând smoala (smoala) cu care astupă gura buțiilor (butoaielor) butelcilor și celorlalte vase, și sticlele a nu se trezi vinul etc. ce se pun întrânsele. Și la Hipocrat se găsește // însemnând

DSC 6065 verso

„unt de trandafir, ce se zice turcește idrișaiu) și după asemănare înseamnă și „tencuiala zidurilor, și zmoalea (smoala care unge corăbiile) corăbiilor, la Polien.

// vezi //

// vezi //

// sau // ciurechiu? cozonac. La Atineu.

// din // vezi //

// vezi //

// la Filon se găsește // care la cele înscrise cu mâna (manuscrite) se găsește // iar Isihie tâlcuiește // și // drept „săraci, scăpătați, cu proastă stare. Iar alții vrând să îndrepteze, zic // sau // în loc de // și le dă înțelegerea lui //

// vezi //

// ung mânjesc smolesc astup cu smoală // a astupat urechile, la Homer) // a pregăti a încuraja pe oarecine la lupte la război. Pentru că mai înainte de a se lupta

a se război se ungea tinerii pe trup din vechime, luptându-se desculți (desculți). La Plutarh mai înseamnă după asemănare și „a stinge a acoperi oarece scris zugrăvit, cu altă zugrăveală unsoare pe deasupra ca să nu se cunoască ce era scris mai înainte, la Gazi) din // în loc de // se face // în loc de // unge, ce se găsește la Isihie, iar la Etimolog: se găsește // după limba eolicească, la Gazi) cuvântul // sau // ce înseamnă „cu seu se găsește la Isihie // smolesc // lipesc casa cu pământ // rasolesc, tencuiesc // înfăinez // frec cizmele cu lustru le dau lustru) de se va lua // grăsime, drept rădăcina cuvântului //,

DSC 6066

atunci // și // se ia drept cea mai întâi înformare și înțelegere a lui // adică ung cu untdelemn, sau cu grăsime cu unsoare cu seu. La Gazi. // mă ung, mă mânjesc mă smolesc.

// pecingine.

// (din //) ungere, ungătură, unsoare, unsătură, la Plutarh. Vax.

// (din // și a. tăgăd:) nepătat-ă ne mânjit-ă neîntinat-ă.

// tare voinic însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// ne tăiate. La Barin.

// poate, are putere înaltă, și după asemănare, se mândrește, se fudulește, se fălește, la Barin.

// (din //) și // ajutor, sprijinitor, apărător folositor, ocrotitor păzitor. La Galino.

// a dormit poate că mai bine // în loc de // după limba Ionicească. La Barin.

// și // (din //) de cocoș de pasăre de găină păsăresc. La Calimah și Sinesie.

// pui de găină. La Eliano.

// vezi //

// și // găină, pasăre, La Aristotel și Cuma. Unele coifuri, după asemănare, la Strabon și Etimolog: de la Alcheu. Părul capului, la Barin.

// și // din // cu moț ca cocoșul, la Plinie, sau cu moț de cocoș, la Cuma. Și o buruiană ce se zice, iarba ficatului și mărloiu și creasta cocoșului. Și o buruiană. La Cuma.

// și // (din //) cântarea cântatul cocoșului vremea când cântă cocoșul, la Evanghelistul Matei.

// (din / și a. tăgăd:) ne gătit-ă nespus-ă și cel pentru care nu îndrăznește nu poate oarecine

DSC 6066 verso

a vorbi. La Gazi.

// vezi //

// în loc de // la Calimah.

// în loc de // pasăre găină vezi //

// vezi //

// (din //) o buruiană ce o putem numi, piciorul cocoșului. Și steaua ce se cheamă // și // La Arat.

// (din // și a. tăgăd:) fără pat fără somn, fără odihnă, la Evripid. Și după asemănare, necăsătorit-ă // // nelegiite (nelegiuite) împreunări, la Sofocli și Barin.

// curcan //

// La Suida, vezi //

// pasăre găină. La Aristofan. Vezi //

// pui de găină de pasăre. La Cuma.

// vezi //

// vezi //

// și // (din //) vânzător vânzătoare de păsări de găini. La Polidevc.

// și // (din //) hrănitor hrănitore păzitor păzitoare de cocoși de găini de păsări găinar găinareasă. La Polidevc.

/ și // târg de păsări.

// vezi //

// vezi //

// și // târg de păsări.

// vezi //

// și // (din //) purtător purtătoare de păsări de găini.

La Gazi.

// vezi //

// cocoșul, și găina, la Aristofan. // curcă curcan
corcodan

DSC 6067

corcodină.

// (din // și a. adăog: sau din // și a. tăgăd:) pentru că
nu doarme, sau pentru că ne scoală din somn.
cocoșul, la Atineu. Iar din // însemnează pe cel ce
doarme foarte puțin, ca și cocoșul, după semănare,
la Etimolog: însemnează și pe soarele, la Etimolog:

// (din // sau din // precum și //) soție nevastă, la Gazi
și fără soție, nemăritat-ă nenuntită, necăsătorită
fecioară. Cum // Atina fecioara. La Atineu, și Evstatie.

// din // precum și // din // vezi //

// (din //) untdelemn amestecat cu sare saramură de
untdelemn. La Gazi.

// vezi //

// la Calimah, în loc de // după limba doricească, la
Gazi.

// scrâșnirea dinților porcilor celor mistreți și sunetul
zgomotul picerelor (picioarelor) la oră (horă) la joc și
mândrie, la Barin.

// din // și // și după tăiere // la Barin.

// strâns adunat, zgârcit. La Homer.

// noaptea. La Barin.

// strânși adunați zgârciți. La Barin.

// rătăcindu-se, pribegindu-se. la Barin.

// a îngriji a alege, a ajuta. La Barin.

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce poprește zgonește vânatul frigul gerul. // haină veșmânt înveliș de iarnă haină călduroasă. La Sofocli.

// angelică.

// un oraș la Egipt și în alte părți.

// locuitor locuitoare din Alexandria. La Barin.

DSC 6067 verso

// și // locuitor locuitoare din Alexandria. La Barin.

// de Alexandria. La Barin.

// țin de partea lui Alexandru sunt unul din partinitorii părtașii lui Alexandru. La Plutarh.

// vezi //

// vezi //

// cel din partea lui Alexandru părtaș partinitor lui Alexandru. La Plutarh.

// vezi //

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce ajută apără ocrotește pe bărbați. // război ocrotitor de bărbați. La Diodor Siceliot. Și nume însușit Alexandru.

// și (din //) cel ce ceea ce poprește zgonește vântul viforul gerul // haină veșmânt călduros de iarnă. la Homer.

// (din //) ajutor ajutoare ajutător ajutătoare ocrotitor ocrotitoare. La Atineu.

// a ajuta, a folosi, a ocroti. Și după asemănare, a popri a zgorni un rău. la Homer și Xenofon. Și a răsplăti.

// în loc de // după limba doricească. La Barin

// și // (din //) ajut ocrotesc împotriva unui rău. și după asemănare popresc stânjinesc sprijinesc gonesc un rău. la Homer se găsește // la Xenofon // și

la Pindar // vei zgorni ceasul cel rău de la Danaoși
și // să ne ajutăm unul cu altul la păsul nostru, la
Homer. Și // Dumnezeu să ne păzească de aceasta. //
a se apăra de oarecine.

DSC 6068

„// ca pe niște vrăjmași vă vom goni apărându-ne de
voi, la Xenofon. // ce ie mai cu dreptul decât a ajuta a
apăra a ocroti // unii nu vor să ajute, la Xenofon. //
mă apăr împotriva unui rău.

// și // ajutor ocrotire apărare împotriva unui rău. la
Sinesie.

// vezi //

// ajutor apărător ocrotitor bărbaților. La Aristofan.

// din //

// vezi //

// vezi //

// și // ajutor - toare ocrotitor ocrotitoare ajutător
ajutătoare apărător apărătoare împotriva unui rău, la
Homer și Apolonie. Și după asemănare, izbăvitor
izbăvitoare, mântuitor mântuitoare. Vezi //

// în loc de // la Barin.

// în loc de // la Barin.

// în loc de // la Barin.

// vezi //

// și // bun-ă de ajutor -toare de apărător - toare de
ocrotitor -toare izbăvitor izbăvitoare de mântuitor -
toare // și // se înțelege pe din afară, // adică // și //
bun de leac bună dohtorie tămăduitor, dohtorie
(doctorie) de leac. Bun de pază împotriva celor rele.
La Gazi.

// vezi //

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce apără păzește ocrotește ferește de farmece de blesteme de cele rele cel ce ceea ce zgonește (izgonește) orice rău de la noi.

DSC 6068 verso

apărător - toare de orice rău. la Isiod // pământul ce ajută la bărbați cel roditor cel gras. // apărătoare de muște vezi și //

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce poprește gonește sprijinește întoarce înapoi săgețile cel ce ceea ce apără ferește păzește pe oarecine de săgeți apărător apărătoare de săgeți, la Gazi. // platoșă za.

// fiul lui Alexevie.

// poprire apărare fereală pază ocrotire de orice rău. la Screvelie.

// (din //) și // cel ce ceea ce poprește gonește sprijinește orice rău cel ce ceea ce apără păzește ferește ocrotește de orice rău apărător apărătoare de orice rău. a Homer.

// (din //) cel ce ceea ce ajută cu cuvântul cu graiul // cuvinte ajutoare (ajutătoare). La Atineu.

// (din //) și // cel ce ceea ce gonește poprește sprijinește războiul cel ce ceea ce ne apără ne păzește ne ferește ne ocrotește de război.

// (din //) cel ce ceea ce ajută oamenilor cel ce ceea ce apără păzește ocrotește ferește pe oameni cel ce ceea ce gonește sprijinește depărtează orice rău de la om. // baionetă spangă suliță mazdrac, la Pindar. Iar din // însemnează pe cel ce ceea ce adună pe oameni. Cum „// alaiurile lui Apolon, ce adună pe oameni. La Pindar.

// (din //) cel ce ceea ce apără păzește ferește ocrotește pe oameni de moarte.

DSC 6069

cel ce ceea ce gonește depărtează sprijinește
moartea de la om. La Sofocli.

// la Nicandr vezi //

// vezi //

// la Nicandr vezi //

// (din //) și // dohtorie împotriva otrăvii dohtorie ce
vindecă pe cei otrăviți. La Platon, Dimosten și
Dioscorid. Leac de otravă.

// și // din // cel ce ceea ce apără ferește păzește
ocrotește de otravă cel ce ceea ce gonește
depărtează sprijinește otrava // învățatură de dohtorii
(doctorii) împotriva otrăvii. La Dioscorid.

// vezi // din // și cu adăogirea lui / mai deosebit
înseamnă că ajut nevestei. La Barin și Etimolog.

// să mă încălzesc. La Barin.

// vezi // și //

// și după limba doricească // nebun-ă nebunatic-ă
zadarnic-ă. Iar din // înseamnă călduros călduroasă
prea cald-ă fierbinte la Isihie. și din // înseamnă orb
oarbă și din // înseamnă, vechi veche terfelit-ă. la
Cuma vezi și //

// vezi /

// (din //) adunare strângere. La Galino.

// (din //) zadarnic-ă la minte ușor ușoară la minte
nebun-ă. la Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) fără ham nu înhămat-ă fără jug
nu înjugat-ă nepus-ă la ham la jug. La Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) fără solzi. La Gazi.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) cu solzii ne-scoși

DSC 6070

necurățați cu coaja necurățat-ă necojit-ă sau fără
solzi. La Gazi.

// (din //) blană de vulpe.
// vulpe // vulpe neagră.
// și // neam, soi. La Pindar, Barin și Etimolog:
// La Biblie vezi //
// și // tină spurcăciune scârnă necurățenie murdarlâc
zângăleală soială mânjitură mânzălitură. La Isihie.
// (din // și a. tăgăd:) nemânjit-ă nemânzălit-ă nesoit-
ă nezângălit-ă.
// (din //) și după asemănare, dulceața cuvântului
vorbei (ca bucatele cu sare) la Gheorghe. și cuvinte
supărătoare (ca sarea la ochi) la Plutarh și dragoste,
prieteșug (prietenie) (ca cel ce mănâncă pâine și
sare la oare cine. // unde ie prieteșugul unde ie
dragostea. La Demosten) Iar // din // înseamnă
„împreună toți împreună adunați strânși. La Barin.
// (din //) drum sădit cu pomi pentru plimbare.
(1)// (din //) și // și // și // dobitoc de mare din cele
zoofite. La Barin și Gazi, și Etimologicon Aristotel
Plinie și Eshil.

// a fugi a se depărta de la foc. La Barin.
// să bată din picere (picioare) când sare. La Barin.
// măcinare și moara. La Cuma.
// măcinătură măciniș.
// (din //) trebuie să-l măcinăm să o măcinăm
zicându-se la toate numerele și fețele.
// (din //) tărățe. La Iosip (Iosif) și Galino.
// (din //) morar măcinător. la Gazi și Cuma.
// și // în loc de / din //
/// vezi //
// din // fugă zgorneală și adunare. La Barin.
// vezi //
// cei anevoie cei grele. La Barin.
DSC 6071

// din // măcinitorul – toarea cel ce cea ce macină. // piatra morii cea de deasupra, care macină. // piatra morii cea de dedesubt, care stă nu se învârtește ca cea de deasupra. La Xenofon.

// măcinarea măcinătura, măcinișul. La Plutarh.

// făina cea măcinată, la Gazi.

// (din //) macin la moară. La Homer.

// și // (din //) plug.

// fetele ce macină făina cea trebuincioasă pentru jertfe, adică pentru prescurile ce se ducea la biserică. La Barin.

// și // (din //) pisălogul însă cu lemnul de glas gros, // înseamnă pisălog de sare, iar cu lemnul, dă glas subțire, // înseamnă pisălog de obște de or ce (pentru toate) La Barin.

// vezi //

// (din //) morăreasă. La Homer și Calimah // La Atine, se numea fecioarele fetele cele mai de cinste, ce măcina făina cea trebuincioasă pentru jertfe, și cele ce vindea prescuri pentru biserici. La Aristofan și Pavsania.

// vezi //

// (din //) moară, sau morișcă de mână, la Atineu. Iar Eladie și Meursie înțeleg cu acest cuvânt, piatra de moară, cea de deasupra. Și la Isihie se găsește // în loc de // tot într-o această înțelegere.

// vezi //

// în loc de // și // în loc de / după limba doricească precum și // în loc de / și // în loc de // La Barin și Etimolog.

// cu acest nume se numea cei mai de cinste din orașul Larisa de la Tesalonic, trăgându-se din neamul împăratului //. La Gazi.

DSC 6071 verso

// vezi //

// în loc de // din // după limba Ionicească.

// vezi //

// făină.

// făină. // mălai pielm.

// mânjeală corcofeală coleașă.

// făină.

// (din //) de făină de grâu // de făină de grâu de estimp de făină de grâu de primăvară. La Atineu.

// (din //) ca făina în chipul făinii.

// pite plăcinte baclavale etc. La Andiclid.

// și // vrăjitor de făină cel ce vrăjește ghicește cercetând făina. La Climent. Din //

// (din //) făină și făină de grâu. La Platon // pâine. La Teocrit.

// (din //) înfăinez umplutură de făină.

// (din //) fac făină. La Gazi.

// făina.

// vezi //

// în loc de // (din //) cernătura făinii și însuși făina cea cernută, la Suida) și însuși sita, la Gazi) și căpesterea, la Barin și Etimologicon

// (din /) ca făina, în chipul făinii.

// las oare ce în urmă. La Screvelie.

// (din //) făinos făinoasă ca făina mălăios mălăioasă mălăieț mălăiață ca mălaiul.

// or neam al unui norod din ostrovul Ko. Sau un loc întru acest ostrov. Și o apă la Sicelia. La Barin. Vezi //

// nevăzute. La Barin.

// înfăinez. (ung cu făină)

DSC 6072

// (din //) zgornesc depărtez feresc popresc apăr ocrotesc // depărtați ticăloșia sărăcia scăpătăciunea cea de acum. La Eshil. Unde tâlcuitorul lui, a

îndreptat zicând // din // adică îneacă. // și // mă depărtez mă feresc fug de vreun rău, la Homer. // fug se împrăștie în toate părțile, la Opian. // și fugind depărtându-se. la Apolonie.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) La Evripid vezi //

// vezi //

// macin // mă macin. La Herodot vezi și //

// (din //) strâng adun. La Galino.

// și // după limba Ionicească. la Homer și Aristotel.

Vezi //

// vezi // din // și // înseamnă, pază iar din // înseamnă fugă. La Etimolog.

// (din //) împreună toți împreună strânși adunați toți grămadă. La Gazi.

// și // (din //) mă zădărnicesc în zadar vorbesc, la Isihie vezi și //

// și // (din //) rătăcire pribegire pe mare și după asemănare; păcat, greșeală, și d-aici se ia și drept turburarea ne-odihna minții sufletului. și împrejurarea zădărnicia deșertăciunea minții. La Homer și Eshil.

// (din //) cel ce ceea ce aduce cară sare // caic cu sare. La Plutarh.

// fără veste.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) nu uimit-ă fără uimeală. La Gazi lar // este cu greșeală.

// cele adevărate și cele ce nu se pot uita. La Barin.

DSC 6072 verso

// și // după limba Ionicească, și // adevărul (din // și a. tăgăd:) La Homer, Xenofon, Isocrat și Plutarh. Și după asemănare înseamnă și o podoabă ce o purta

arhieriei de la Egipt la gât, atârnată de un lanț de aur, spre semnul adevărului, la Eliano, și Diodor Siceliot.

// o carte a lui Pitagora coprinzătoare de cele ce slăvea însuși. La Barin.

// adevărat // adevărat. La Gazi și Barin.

// prea adevărat. La Platon și Dimosten.

// din // La Tucidid.

// din // La Tucidid.

// vor rătăci. La Hipocrat.

// (din //) adevărul. La Secstos.

// cel adevărat cel ce spune adevărul. La Maxim.

// (din //) adevărat-ă cel ce ceea ce spune adevărul. La Gazi.

// sunt adevărat-ă curat-ă, iar nu mincinos - noasă sau viclean-ă sau prefăcut-ă // mintea socotința pururi adevărul spune, la Aristotel. // arăt spun că este adevărat oarece spun adevărul. La Xenofon și Grigore Nazianz. Iar Plutarh zice // arăt adevărul. // de va spune adevărul vrăjea vrăjitorul vrăjitoarea , și se va împlini. La Hion.

// în loc de // după lima Ionicească.

// s-a rătăcit, s-a pribegit. La Barin.

// în loc de // după limba Ionicească.

// și // din // și a. tăgăd:) adevărat-ă, iar nu mincinos mincinoasă viclean-ă prefăcut-ă // adevărul. La Homer și Xenofon.

// spun adevărul. La Herodot.

// vezi //

// (din //) vorbă adevărată a spune

DSC 6073

adevărul. La Polidevc.

// pisălogul. La Barin.

// adevărat-ă. la Xenofon // nu de piatră, ci în adevăr de carne de oase. La Aten..

// adevărat cu adevărat. La Isocrat.

// din // știința cunoștința adevărului a cunoaște adevărul. La Gazi. și știință adevărată, la Areopagit și Gheorghe.

// (din //) cel cea adevărat-ă cel ce ceea ce spune adevărul. La Gazi. // vorbe adevărate. La Barin.

// vezi //

// (din //) vrăjitor vrăjitoare adevărat-ă. la Eshil.

// (din //) vorbesc spui (spun) adevărul. La Stoveu.

// (din //) cel ce ceea ce spune adevărul cel cea adevărat-ă. la Dimocrit.

// (din // sau din //) a jura drept fără strâmbătate. La Eshil.

// adevărul. La Teogni.

// adevărul. La Areopagit.

// (din //) cel ce ceea ce lucrează adevărate lucruri. La Iraclie.

// (din //) macin, râșnesc, la Barin și Gazi. // mă macin. La troparele bisericesti.

// din // adevărat, cu adevărat în adevăr cu bună seamă. La Hipocrat. // chiar așa.

// (din // și a. tăgăd:) fără nameștii acareturi avere fără câștig din jafuri din prăzi și fără turme adică sărac-ă ticălos -loasă de tot. La Homer. // câmp pustiu fără turme. La Homer.

// (din // și a. tăgăd:) nu jefuit-ă nu prădat-ă fără frică de tâlhari. La Gheorghe.

// o apă. La Barin.

DSC 6073 verso

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd☺ neconținut-ă necurmat-ă neprecurmat-ă neîncetat-ă neostent-ă fără sfârșit. // mânia cea neconținută și // a se bate neconținut, la Homer. // cele ne-împărțite. La Barin.

// vezi //

// vezi //

// în loc de // din // după îndoirea (de două ori) lui /
// în loc de // din // după îndoirea lui /după limba aticească.

// unii înțeleg, viață ticăloasă sârmană și alții în înbilșigare (îmbelșugare). La Barin.

// în loc de // din // după îndoirea lui /

// din // înseamnă, făină coaptă. Iar din // rătăcesc, înseamnă, rătăcire, pribegire, la Isihie. // cea mai urâtă viclenie cel mai prefăcut viclean, la Sofocli. // vrăjmășească vicleană înșelătoare rătăcire. La Sofocli.

// după scurtare, din // a se rătăci și a se aduna, a se strânge. La Barin.

// mă întorc înapoi fug înapoi zgârcindu-mă nu îndrăznesc a merge mai înainte și rătăcesc. /// am poruncit ca toți să stea aici să nu meargă mai înainte, la Homer. Și // sub care fiecare zgârcindu-se sau ascuns, la Homer. Și // s-a zgârcit cu gura căscată, la Homer.

// (din //) precurmare pribegire rătăcire. La Dionisie.

// (din //) cel ce ceea ce precurmă din loc în loc pribegit-ă rătăcit-ă. // săraci

DSC 6074

și pribegi, la Homer și păcătos păcătoasă. La Gheorghe.

// La Isihie poate că mai bine // La Barin.

// floare albă însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// preot popă. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) ne prins-ă nebiruit-ă nevătămat-ă și nedefăimat-ă cel căruia cea căreia nu-i poate face oarecine vreun rău nu-l poate defăima. La Tucidid) și nepriceput-ă neînțeleș neînțeleasă cel pe care nu-l poate înțelege pricepe oarecine. La Plutarh. // preot popă. La Barin.

// oase. La Barin.

// adunat-ă strâns-ă la un loc dintru acest cuvânt Galino scoate // adun, strâng, și // adunare, strângere. Cum și Isihie, // adun unii tâlcuiesc și // (ce se găsește la Homer) în loc de // strânși, adunați din // în loc de // și // apă adunată. La Homer. Care alții scriu // cu glas subțire. La Gazi.

// contenire de război pentru o vreme hotărâtă mărginită. La Barin.

// nume adăogăt al doamnei Afroditei. La Barin.

// (din //) de măcinat. La Gazi.

// (din //) precurmare prin prejur încunjurare. La Arat.

// (din // și a. adăog:) uit îmi uit.

// din // uitare

// din // cel ce ceea ce uită își uită uituc-ă.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) necălcat-ă nevătămat-ă nesupărat-ă de tâlhari fără frică de tâlhari. La Iosip.

// vezi //

// (din //) preumblare din loc în loc rătăcire

DSC 6074 verso

pribegire. La Evripid vezi și //

// (din //) mă preumblu (plimb) din loc în loc. mă rătăcesc pribegesc și umblu ca un cerșetor. La Homer.

// un joc. la Atineu.

// cel de care trebuie să se ferească - să se păzească să fugă oare cine. vătămător.

// (din //) cel ce ceea ce se preumblă din loc în loc ca un rătăcit ca un pribegit ca un cerșetor vagabont-ă ștregar-ă, ștengăreasă. La Herodot. // viață de lăieț (țigan), ce umblă din loc în loc cu cortul în spinare. // o sărbătoare spre cinstea doamnei Erigonii, care se numea și // la Isihie și Ioan Poterie, și Polidevc) și o cântare a vremilor vezi și // și numele unei zile, la Platon și Barin.

// (din //) vezi /

// (din //) cel ce ceea ce mănâncă făină mâncător de făină. La Sf. Grigore Nazianz.

// (din //) ca făina în chipul făinii. La Gazi.

// (din //) măcinat făină. Vezi și //

// (din //) rătăcire, pribegire și turburarea obida sufletului. la Calimah.

// om cumplit posomorât rău.

// căldură tămăduire leac vindecare vindecătură. La Barin.

// naltă albă mare sălbatecă cașul popii. La Dioscorid și Teofrast. Și nume însușit. la Barin. Și un oraș în Iviria (Georgia)

// o rădăcină. La Barin.

// o apă în Italia. La Barin.

// și // (din //) vindec tămăduiesc, lecuiesc și după asemănare, ajut, ajutores. La Homer și Nicofron.

// vezi //

DSC 6075

// (din //) tămăduire leac vindecare. La Hipocrat.

// vezi //

// tămăduiesc vindec lecuiesc. La Areteu.

// vezi //

// dohtor. La Isihie.

// tămăduiesc vindec lecuiesc. La Gazi // mă tămăduiesc. La Gheorghe.

// bun-ă de leac de vindecare de vindecat de tămăduire și tămduietic-ă. la Nicandr.

// vezi //

// (din //) tămăduitor tămăduitoare. // dohtorii, la Nicandr unde la cele înscrise cu mâna (manuscrite) se găsește //. La Gazi.

// se numește via, luându-și acest nume de la unul ce se numea, Altifie. Precum și // de la // și // de la //. la Barin.

// leac tămăduire vindecare dohtorie. La Nicandr.

// din care se face // tămăduiesc vindec lecuiesc și încălzesc. // mă însănătoșez mă tămăduiesc, mă vindec. // i s-a vindecat mâna. La Homer. Și mai deosebit înseamnă, după asemănare „mă încălzesc. La Cuma.

// în loc de // după scurtare din //. La Barin.

// (din /) solniță. La Apolonie și Calimah și piulițe de sare. La Barin.

// livede (livadă) și cărămidărie. La Barin.

// adunarea norodului, și hotărârea iei. // făcând adunare. La Herodot și Dimosten) // drum călătorie zadarnică și călătorie pe mare, la Homer, însă mai bine // din // La Evstatie.

// saramură.

// (din //) pescari, la tâlcuitorul lui Sofocli. Iar

DSC 6076

La Isihie înseamnă, pe cei dă mare cei după (de pe) mare.

// vezi //

// din // cei după (de pe) mare. La Barin.

(2)//

// în loc de // din // vânturi de mare.

// (din // sau // și //) și // vultur de mare. La Barin.

// (din //) cel ce suflă pe mare vânt de mare, spre deosebire de vântul de uscat, adică cel ce suflă pe uscat. La Homer.

// cei din Tarantina cu acest cuvânt înțeleg „adunare. La Barin.

// rațe de baltă. La Barin.

// vezi //

// vezi //

// și // pescărească de pescar. La Barin. Vezi și //

// de pescar pescăresc pescărească // luntre de pescar pescărească. La Barin.

// fără stăpân cei ce nu se știe ai cui sunt.

// un loc unde se aduna cei din Sicelia. La Barin.

// vezi //

// (din //) roșu închis întunecat ca sângele iepurelui // covoare scoarțe roșii. La Orfevs.

(1)(1)// din // și a. tăgăd:) ne tăiat în bucăți, ne tocat, nesfărâmicit necopărtat

// din // cel ușor la minte sau o pasăre de mare foarte ușoară. La Barin.

// (din //) sărat-ă murat-ă. La Homer și Evstatie însă cu îndoială acest cuvânt.

// nume însușit și nume de oraș, în Biotia.

// luntre de pescari, la Alchifron. // în loc de // ce se găsește la Sofocli în căder: nemuit: tâlcuitorul lui, o tâlcuiește drept „pescari, din // iar la Isihie se găsește // însemnând pe „cei după (de pe) mare.

DSC 6077

La Gazi.

// poate că // s-a dus a fugit. La Barin.

// (din //) adunarea norodului, și hotărârea ei. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) neapărat-ă cel de care nu poate scăpa oarecine. Și nepoprit-ă, cel pe care nu-l poate

opri oarecine și necurmat-ă neconținut-ă și neschimbat-ă. la Homer, și la tâlcuitorul lui.

// vezi //

// dumnezeilor de ape. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) ne tămâiat-ă fără tămâie. La Atineu.

// (din //) muiat-ă sau înecat-ă în mare. La Nicandr. // după asemănare, înseamnă „roșilor. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) fără umezeală, uscat mort și oasele mortului, la Homer și Plutarh. Sau cel ce moare pe mare, sau cel ne-îngropat de sărăcie. La Barin. // vinul cel prost cel oțetit ce nu se dă de pomană. și însuși oțetul, la Calimah. // au tușit bând vin oțetit. La Evstatie, însă aici Runcine învață a se ceti // în loc de // mai înseamnă și lăcustă fără aripi. Este și nume de o apă și de un munte, la Barin.

// prăpădește, sau umblă pe mare. La Barin.

// (din //) cel ce ceea ce umblă pe mare cel ce ceea ce se rătăcește pe mare, la Evripid.

// în loc de // după limba doricească.

// a prăpădi. La Barin.

// și // și // (din //) mă moiu mă ud în mare intru mă arunc în mare. La Licofron.

// vin oțetit, cel ce nu se dă de pomană. la Barin.

DSC 6077 verso

// și // (din //) udat-ă de mare. La Antologie.

// (din //) cel ce urlă ca marea. La tâlcuitorul lui Sofocli.

// și // (din //) mâncat stricat de mare. la Licofron.

// (din //) la Apolonie de Rodos. Vezi //

// și // La Licofron vezi // Iar la Barin se găsește însemnând pe cel ce pe ceea ce mănâncă sare sau pe cel ce ceea ce se strică - se mănâncă de sare.

// vezi //

// doi cai într-un jug într-un ham din care pe unul ședea vizitiul, și pe celălalt, ostașul. La Barin.

// (din //) nume adăogat al lui Poseidon. La Opian. Vezi //

// (din //) cel cea de lângă mare vecinul mării vecin-ă de mare. La Gazi.

// (din //) din mare născut-ă sau în mare născut-ă. la Gazi. Nume adăogat al doamnei Afroditei.

// (din //) precum și // deopotrivă. La Homer. Asemenea, tot de o vârstă.

// cu limbă cu vorbă urâtă aspră. Nu cu vorbă dulce. // nu vorbă urâtă ci dulce, la Secstos.

// și // (din //) pe mare rătăcindu-se, sau de mare învârtindu-se scoțându-se afară. // negustorie trecut-ă prin mări. La Dionisie plimbătorul (//)

// d-ajuns în destul. La Barin.

// (din //) roșu închis. La Barin.

DSC 6078

// la Eshil vezi //

// (din //) și // cel ce ceea ce urlă ca marea. La Orfevs.

// (din //) cel ce ceea ce umblă pe mare cel ce ceea ce plutește pe mare. //corabie plutitoare. La Gazi.

// vezi //

// și (din //) vânăre vânătoare de pește. La Aristotel.

// (din //) la Favorin, și Opian. Și // roșu închis și pescar. // roșii, sau în mare lucrate. La Barin la cuvântul //.

// (din //) înconjurat-ă de mare și cel ce ceea ce înconjură marea. La Pindar.

// se tăvăleşte calul.

// vezi //

// (din //) vânăre vânătoare de pește și peștele cel vânat cel prins. La Strabon.

// vezi //

// și // (din //) pescar, și vâslaș, vâslar. La Homer.
// vezi //
// de pescar pescăresc pescărească, la Atineu. // se
înțelege pe din afară, // adică // meșteșug pescăresc
vezi și //
// Ca pescarii pescărește.
// (din //) însă mai bine // sunt pescar vânez prind
pește și după asemănare, plutesc umblu pe mare. La
Sf. Vasile.
// cei din Macedonia înțeleg cu acest cuvânt, plopul
cel alb. La Barin.
// vezi //
// din // înseamnă, adun strâng și // mă adun mă
strâng. // când se vor
DSC 6079
aduna iarăși oștirile lui, la Xenofon și Platon. Iar din //
înseamnă că „sar (sărez) cu sare oare ce. Sau
hrănesc cu sare. // oile ce se hrănesc cu sare, la
Aristotel și // se vor săra. La Evanghelistul Matei.
// vezi //
// (din //) înconjurat-ă de mare gâtul mării. // Corint
cel înconjurat de mare, La Gazi. // un neam de
oameni, la Homer.
// (din //) cel ce ceea ce trăiește în mare cu marea. La
Atineu.
// o buruiană de mare. La Barin.
// în loc de // din // vâslași vâslari caiekcii.
// (din //) de mare. La Evripid.
// ne furat ne jefuit. La Barin.
// (din //) pescar. La Homer.
// (din //) cel ce ceea ce urlă ca marea. La Gazi.
// (din //) urletul mării. La Screvelie.
// de mare, la Atineu, cu îndoială însă, căci la cele
mai din urmă tipărite cărți se găsește // în loc de //

// în loc de // după limba doricească. La Teocrit.
// (din // și a. tăgăd:) fără piatră // căci firește nu era
fără pietre. La Ariano.
(1)// și // rod de loton. La Dioscorid și Eshil și un fel de
iarbă ca trifoiul ca troscotul.
// zeul Poseidon, la Barin.
// ocne de sare. Și // și un sat de pescari, la
Peloponez. La Barin.
// în loc de // după limba doricească.
// cei amestecați cu marea, la Barin. Însă cuvânt
netrebnic.
// tare, puternic. Însă cuvânt netrebnic. La Barin.
// (din //) și // sărătură saramură ocnă
DSC 6080
La Gazi și Cuma.
// poate va fi „floarea sulfinei.
// (din //) de mare bătut-ă izbit-ă, la Sofocli. Iar la
Orfevs // înseamnă „mare cu mari valuri talazuri.
Mare plină de valuri de talazuri. La Gazi și Cuma.
// roșu deschis.
// (din //) și // de mare. La Gazi. // cei după (de pe)
lângă mare. La Barin.
// în loc de // după limba doricească.
// și // sărătură. La Teofrast.
// și // (din //) amestecat-ă cu apă de mare. sau cu
saramură. La Barin și Gazi.
// vezi //
// împăratul mării cel ce stăpânește marea. La Gazi.
// (din //) întemeiată pe mare pe apă. // pământul cel
întemeiat pe mare pe ape. La Nonos. Și marginea
mării. La Gheorghe.
// (din //) cel ce ceea ce urlă din vâjâitura apei peste
pietre // marginile mării ce urlă din vâjâitura apei,

sau cele învelite cu pietricele de mare. la Orfevs, Gazi și Cuma.

// La Romani înseamnă „mâncare crudă, adică proastă (prost mai însemna și simplu la cei vechi). La Barin.

// (din //) de mare bătut-ă izbit-ă lovit-ă // piatra cea lovită bătută de mare de ape. // corabia ce se lovește se bate de apele mării, la Sofocli. Iar la Orest se găsește // în loc de „pescari, vâslași, lopătari și la Anacreon, // înseamnă, vânturile ce urlă ca marea când izbește la margini când este tulburată) mai înseamnă, după asemănare, și ostrovean - că și pe cel ce pe ceea ce

DSC 6080 verso

ce locuiește pe marginea mării, la Evripid.

// vezi //

// (din //) înconjurat-ă de valurile mării. La Gazi și Cuma.

// și // frunzele de mac muiate în oțet în chip de salată sau tocătură de carne. La Barin.

// și // sărat-ă. la Teofrast.

// de mare. la Barin din // un pom sărat. La Gazi.

// (din //) împăratul domnul mării. La Aristofan.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) și // fără liman. La Gazi.

// și // (din // și a. tăgăd:) lipsă de liman. La Xenofon.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) loc fără liman. La Barin.

// (din //) cel ce ceea ce privește cu gândul la mare. la Dionisie.

// (din //) amestecat-ă cu apă de mare, la Gazi. Și după asemănare, sărat-ă murat-ă. la Barin.

// și // un soi de spanac. La Dioscorid.

// vezi //

// (din //) de mare și după asemănare, sărat-ă. // urlet de mare. la Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) fără foame, cel căruia cea căreia nu i e foame. „// dohtorii (doctorii) împotriva foametei. La Atineu.

// un neam de norod, la Atena și cei dintru acest neam se numesc // la Barin.

// vezi //

DSC 6081

// (din //) cel ce ceea ce curge se varsă cu repeziciune vâjâind în mare. // apele gârlele ce curg ce se varsă în mare. la Homer.

// (din //) de mare și înconjurat-ă udat-ă de mare. la Homer, Opian și Apolonie. Vezi și la //

// vezi //

// și // și // tăvălesc rostogolesc prăvălesc prestevălesc // mă tăvălesc etc. din // precum și // La Plutarh. // se tăvălește calul.

// și // loc de tăvălit pentru cai. La Aristofan.

// și // tăvălitură tăvăleală și lupte pe nisip, pentru că luptându-se se tăvălea pe nisip ca să nu le alunece pielea, la Hipocrat.

// drum de cară (car) drum mocănesc.

// la Nicandr. vezi //

// a unge a mânji. La Barin.

// și // ung mânjesc. La Isihie, în înscrisurile (manuscrite) cele cu mâna se găsește // luat de la Sofocli, în loc de „subțiază.

// și // (din //) cel ce ceea ce se scaldă înoată în mare, sau în apă sărată în saramură. La Gazi.

// vezi //

// vezi //

// silitră. La Screvelie.

1:// dulci nostimi, și după asemănare veseli,
drăgăstoși. La Barin.

2:// cei din ostrovul Criti înțeleg cu acest cuvânt
„întunecat, la Barin.

3:// (din //) de sare sărat-ă. la Gazi, și Cuma.

// (din // și a. tăgăd:) fără plasă. // vânat ne prins cu
plasa și vânătoare fără plasă, la

DSC 6081 verso

Antologie.

// vezi //

// sfadă. La Isihie.

// vezi //

// zesite pâsat bulgur, la Dioscorid, și Alexandru și
boia zeamă de pește sărat. La Gheoponicon.

// în loc de // după limba dorică.

// (din //) de mare zgârcit-ă uscat-ă aruncat-ă scos
scoasă afară. La Barin, Gazi și Cuma.

// cuvânt laconesc, ce înseamnă „împreunarea
soarelui. La Barin.

// în loc de // după limba Ionicească, din //

// în loc de // după limba dorică.

// vezi //

// (din // și //) născut-ă în luciul mării. La troparele
bisericești.

// și // din // de mare // dumnezeu de mare, doamnă
de mare, La Homer. // apa cea adunată împreună
la un loc, la Barin) iar din // înseamnă, greșit-ă,
rătăcit-ă zadarnic-ă. // zadarnic-ă săgeată vorbă
jurământ, la Homer și Calimah. // în zadar. Din // ce
înseamnă „rătăcire, greșală, se face // și după limba
Ionicească // și // din // se face //

// vezi //

// în loc de // după limba dorică.

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce s-a născut s-a hrănit a crescut pe mare. la Homer și Evstatie. Născut-ă crescut-ă pe mare.

// zădărnicesc zadarnic-ă fac oare ce. // n-a aruncat săgeata în zadar, adică a nimerit cu săgeata. Și DSC 6082

// zadarnică îi arăt mintea lui. la Homer..

// slabe fără grăsime. Galino întrebuițează acest cuvânt pentru plasturi, din //

// La Sofocli însă cu greșeală în loc de // gras-ă unsuros - unsuroasă. Iar după Isihie în loc de // uscat-ă fără grăsime, ne uns-ă cu grăsime, din // și a. tăgăd: la Barin, Gazi și Cuma.

// (din //) sărat-ă murat-ă. la Gazi și Cuma.

// și // (din //) lunca mării, la Licofron și mai deosebit, lunca mării cea de la Atena, la Xenofon. Iar de obște înseamnă, orice luncă nisipoasă, la Teofrast.

// uscate. La Etimolog:

// (din // și a. tăgăd:) uscat-ă fără grăsime ne uns-ă cu untdelemn, la Gazi și Cuma. Iar din // și a. tăgăd: înseamnă „nelipsit-ă. la Porfirie.

// vezi //

// (din /) înconjurat-ă de mare, lovit-ă izbit-ă bătut-ă aruncat-ă de mare. ca un ostrov, la Sofocli. Iar // ce se găsește tot la Sofocli, tâlcuitorul lui tâlcuiește după asemănare „zeul Pan, cel cu glas mai mare în oră (horă) la joc, și cel ce se rătăcește se preumblă pe mare ca un apărător pescarilor, sau ca un cioban.

// (din //) de mare lovit-ă bătut-ă izbit-ă aruncat-ă. la Sofocli.

// și // (din //) cel ce ceea ce umblă se preumblă se rătăcește pe mare pe ape. La Gazi.

// (din //) preumblare rătăcire pe mări pe ape. La Gazi.

// La Opian vezi //

DSC 6082 verso

// (din //) și // un pește de mare. la Marc..

// (din //) de mare bătut-ă izbit-ă lovit-ă aruncat-ă. la Calimah.

// (din //) cel cea învelit-ă acoperit-ă de mare, la Homer) și cel ce ceea ce plutește înoată în mare pe mare, la Homer) și vâslaş, vâslar lopătar, caikciu) și pescar. La Apolonie și Calimah.

// (din //) cel ce ceea ce miroase a mare, la Museu. Și cel ce ceea ce suflă din mare. la Gazi.

// (din //) roșu întunecat închis, ca sângele iepurelui // haina cea roșie. La Homer.

// în loc de // după limba Eolicească. La Etimolog.

// (din //) cel ceea ce se sperie de mare speriat-ă de mare. la Nonos.

// vezi //

// vas de oțet, însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// și // (din //) cel ce ceea ce taie valurile talazurile mării. // pietrele mării ce taie valurile ei. la Gazi, și Cuma.

// (din //) șarpele de mare cel înveninat cel prăpăditor vătămător. La Nicandr.

// (din //) udat-ă de mare. la Gazi.

// vezi //

// (din //) urletul mării, și a valurilor ei. La Diodor.

// valurile talazurile mării, și curgerea mării. La Dimosten.

// și // (din //) izbit-ă lovit-ă bătut-ă de mare, la Orfevs. Și cel ce ceea ce se varsă curge în mare cu repeziciune vâjâind. La Sofocli. Și nume însușit

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce

DSC 6083

curge se varsă în mare, la Sofocli. Și după asemănare, înconjurat-ă lovit-ă bătut-ă de mare. la Moshu.

// (din //) de mare udat-ă lovit-ă izbit-ă bătut-ă. la Eshil) și însăși marea. La Cuma.

// (din //) grămadă toți împreună cu totul // toate grămadă au zburat. La Homer) și în destul de ajuns de prisos. // în destul, de prisos, la Teocrit, Evripid, și Apolonie. Iar după Isihie se ia și drept „cu măsură, adică nici mult, nici puțin. // cât să sufere durerea, la Evripid. Și când se înclină cu căder: nemuit: însemnează „mulțime, cum // mulțime de copaci. Iar la Hipocrat se găsește // înțelegând „să zic pe scurt - într-un cuvânt.

// (din //) sărătură, saramură. La Gazi, și Cuma.

// în loc de // după limba doricească, un oraș la Peloponez.

// tari puternice. La Barin.

// adunând strângând. La Barin.

(1)// alizveriș

// înșelăciune. La Barin.

// vezi //

// spurc pângăresc, la Biblie // mă spurc mă pângăresc.

// spurcăciune pângăriciune necurățenie bucate de păgâni bucate spurcate. La Sfinții Apostoli.

// să se adune să se strângă. La Barin.

// din // adunându-se, strângându-se. la Barin.

// a fi neputincios slab. La Barin.

// tremuri ște frică te necăjești. La Barin.

// leșie.

// sărate. La Barin

// un oraș.

// (din //) sărare sărătură. La Gazi.

// pahar gogoneț. La Barin.

DSC 6084

// vezi //

// biruiesc robesc prinz (prind) robi prind hoți // mă biruiesc mă osândesc caz (cad) rob mă prind de altul. Mai mult se întrebuintează în cuget pătimitor, căci în cuget lucrăt: ne slujim cu // în loc de // la Plutarh, Xenofon, Filostrat. Sfânt Grigore Nazianz, Gazi și Cuma. // s-a robit de dragoste // unde se înțelege pe din afară, // adică // să se robească de dragostea fetei.

(1)// o buruiană de apă. La Dioscorid platagină de apă.

// adunată, strânsă // a auzit că oastea s-a adunat. La Herodot.

// și // de mare bătut-ă lovit-ă izbit-ă aruncat-ă. la Gazi și Cuma.

// vezi //

// sărare sărătură.

// (din //) cu sare semănat-ă uns-ă mânjit-ă. loc semănat semănături. și făină. La Isihie, Barin, Etimologicon Gazi și Cuma.

// La Polidevc vezi //

// prea învățat-ă prea înțelept înțeleaptă. La Barin.

// și // (din //) înconjurat-ă de mare. La Homer și Orfevs însă în loc de //ce se găsește la Homer, unii învață să cetim, //. La Gazi.

// vezi //

// se împlinește. La Barin.

// (din //) cel ce ceea ce urlă ca marea. La Eshil.

// (din //) sărat-ă murat-ă. la Antologie.

// și // loc de tăvălit pentru cai, loc nisipos pe marginea apelor pentru tăvălitul cailor. La Barin, Gazi și Cuma.

DSC 6085

// vezi //

// și // (din //) cel ce ceea ce umblă se preumblă se rătăcește pe mare. și cel ce ceea ce se aruncă se poartă de mare într-o parte și în alta // corabia ce plutește se preumblă pe mare ce se aruncă de valurile mării într-o parte și într-alta. Însă // este cu greșeală, iar // n-are nici o pildă. La Gazi.

// vezi //

// vezi //

// cu acest nume numesc arapii pe doamna Afrodita. La Herodot.

// (din //) sau din // La Etimolog: greșesc păcătuiesc către oarecine. Și înșel. // la Isiod, cale pe la cele scrise cu mâna se găsește // în loc de // însemnând „greșește către sărmani.

// (din // și a. tăgăd:) și // neîmblânzit-ă neîndurat-ă prin rugăciuni neînduplecat-ă la rugăciuni. La Gheorghe, Gazi și Cuma.

// vezi //

// (din //) cel cea de lângă mare, cel ce ceea ce se întinde până la marginea mării. La Strabon) și după asemănare, poalele mării marginea mării ce nu e adâncă // marea ce pe margine nu e adâncă, La Opien. // prost, la Etimolog:

// (din //) vecin-ă răzoraș-ă de mare cel cea de lângă mare, la Antologie.

// la Suida și Evstatie și // greșesc, păcătuiesc rătăcesc, nu nimeresc // a greșit a pierdut drumul, a rătăcit, la Orfevs, din care Evstatie scoate // și //

// la Orfevs. vezi //

// greșeală rătăcire ne nimerire. La Evstatie, vezi și //

DSC 6085 verso

// vezi //

// și // (din //) cel cea neîmplinit-ă la zile cel ce ceea ce nu e deplin-ă de zile, adică cel ce ceea ce s-a născut înainte de nouă luni. La Isihie se găsește // în loc de // însă cea mai bună citire este //

// vezi //

// greșesc păcătuiesc // cel ce a greșit către zei. La Homer.

// la Suida și // (din // și //) nebun-ă fără minte,

// (din //) greșeală păcat nelegiuire hulă. La Orfevs.

// (din // precum și din //) rău rea nelegiuit-ă păcătos - păcătoasă. // nelegiuită judecată, adică hotărâre împotriva legii prăvilii (pravilei). La Apolonie, vezi și // // La Evstatie vezi //

// vezi //

// vezi //

// și // și după scurtare, // și // și // din //) rău rea nelegiuit-ă păcătos păcătoasă pricinuitoare -toare tuturor răutăților. // cei ce au greșit către doamna Atina, la Aristofan și Dimosten. // dumnezeu răsplătitor răutăților, și celor răi. Vezi și // întâmplându-se foamete s-au rânduie oameni să păzească pe brutari pe măcinători pe morari unde ascund făina carii aflând alerga și da de știre la orășeni. Acești fel de oameni, aflători de bucate s-au numit //

// (din //) pricinuitoare pricinuitoare

DSC 6086

de fapte rele de nelegiuiri de păcate făcătoare făcătoare de rele. La Platon.

// la Plutarh vezi // și //

// strein (străin), la Barin, vezi și // și //

// (din //) viață rea urâtă necinstit-ă desfrânat-ă nelegiuit-ă, și cel ce ceea ce petrece asemenea viață. La Barin și Cuma. Vezi și //

// (din //) cu zadarnici copii, de la copii n-are nici un folos. Și fără copii. La Isihie.

// vezi //

// (din //) vezi // copii neîmpliniți la zile, adică mai jos de nouă luni.

// (din //) cel ce ceea ce greșește către musafiri. La Pindar.

// (din //) nelegiuire nedreptate strâmbătate răutate. La Gazi.

// (din //) năpăstuitori, judecători strâmbi nedrepti cei ce năpăstuiesc. La Barin.

// (din //) greșesc păcătuiesc năpăstuiesc // greșește către sărmani năpăstuiește pe sărmani, la Isiod. Vezi și // La Eshil se găsește // care alții au cetit-o //

// vezi //

// (din //) la Coind Zmirneu, și Nonos vezi //

// și // (din //) ca și când am zice // păgânătate nelegiuire răutate năpăstuire. La Aristofan.

// la Isihie vezi //

// (din //) cel ce ceea ce se hrănește cu înșelăciuni cu rătăcirii. alții zic // și // în loc de // la Barin. Vezi și //

DSC 6086 verso

// din //) rău cugetând cel ce ceea ce are gând cuget rău spre răutăți, ca un făcător făcătoare de rele de nelegiuiri. La Evsevie.

// (din //) cel ce ceea ce umblă se preumblă pe mare se rătăcește pe mare ca un cerșetor. La Focilid.

// și // din // vezi // și // și hulitor - toare către zeu păgân-ă // hulește către dumnezei. La Homer. // pururi păcătos păcătoasă hulitor hulitoare păgân-ă. la Homer. // răutățile, la Pindar.

// la Apolonie vezi //

// și // (din //) cel ce ceea ce se hrănește din mare, cum, pescarii, caiekcii, vâslașii și negustorii de mare. la Gazi.

// (din //) de mare aruncat-ă lovit-ă bătut-ă într-o parte și într-alta. // luntre bătută de mare. și // cu mâini ostenite bătute de mare, ca ale vâslașilor, și ale pescarilor, la Nonos. Și după asemănare înseamnă și pe însuși pescarul. La Teocrit.

// și // (din //) udat-ă bătut-ă lovit-ă de mare, precum marginea mării, țărmul, la Eshil.

// vezi /

// (din //) sărat-ă sau caș, cașcaval brânză. La Gazi și Cuma.

// vezi //

// vezi //

// în loc de //

// gorun stejar. La Barin.

// jaleș // jaleș sălbatic de pădure.

// făină. La Barin.

// nume de oraș.

DSC 6087

// nume de o apă, de o gărlă.

// un sat din Tracia.

// (din //) prăpădesc înec în mare, la Isihie

// și // după limba Ionicească prăpădenia înecarea corăbiilor în mare, la Gazi.

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce ucide prăpădește pe mare corsar hoț de mare. la Gazi.

// cel cea prăpădit-ă ucis-ă pe mare. la Gazi.

// scăpătați săraci. La Barin.

// (din //) pojghița mării. La Gazi. Și un soi de pește. La Teof..

// (din //) nebunie zădărnice deșertăciune rea proastă minte. Iar la Isihie se înțelege drept „destulă minte. la Gazi.

// (din //) nebun-ă zadarnic-ă deșert, gol deșertă la minte. La Nicandr.

// vezi //

// (din //) haină roșie ca sângele iepurelui. La Gazi.

// piatră. La Barin.

// vezi //

// în loc de // din // pescarilor. La Barin.

// din // în zadar geaba (degeaba). La Sofocli.

// căder: pricinuit: din //

// în loc de // după limba doricească.

// în loc de // după limba doricească. La Cuma.

// (din //) a urma a săvârși oarece cu voinicie a se bate la război. La Barin.

// bătându-se la război luptându-se. la Barin.

// nume însușit bărbătesc:

// (din //) ajut, apăr.

DSC 6087 verso

ocrotesc. La Sofocli.

// (din //) coada leului, la Elianos și Apolonie și Calimah.

// fiul lui //

// nume însușit bărbătesc

// în loc de // din // după limba doricească.

// în loc de // tare voinic-ă puternic-ă. la Evripid.

(1)// sare de cenușă alcal potaș // alcalic-ă

// mai bine // tare puternic. Iar la Etimolog: se găsește // la Barin.

// nume însușit bărbătesc.

// în loc de // precum și // în loc de // după limba Eolicească.

// (din //) putere apărare ocrotire ajutor) // firească putere, la Focilid. // ploii, la Apolonie. // nu crez că vei ajuta la Troadiți, la Homer. // Patrocle puterea Ahaiților, la Homer. // anghira (ancora) puterea pietrei, la Pindar și după asemănare înseamnă și acul ghimpele albinelor, ca o putere în care se reazemă. // și // bun de leac bună dohtorie împotriva celor rele. Dohtorie (doctorie) de leac. La Barin.

// vezi //

// nalbă. La Dioscorid.

// niște dumnezei la cei din Lacedemonia. La Barin.

// în loc de // din // după limba Eolicească.

// nume însușit bărbătesc

// puternic-ă voinic-ă țeapăn-ă tare. La Suida.

// armă sau buruiană împotriva otrăvii și nume însușit: La Barin.

// un împărat. La Barin.

DSC 6088

// vezi // și //

// și // (din // sau din // după schimbarea lui / în / sau din //) putere. // are putere, la Homer) și după asemănare înseamnă „ajutor apărare ocrotire tămăduire. // nici un ajutor nu se vede, la Homer. „// a ajuta ore căruia, la Sofocli. Și mai de obște înseamnă sfadă, luptă, război, la Evripid și Tucidid. // împreună cu // înseamnă „îndrăzneală, curaj, ne temere, la Pindar. Iar la Pavsania și Plinie se găsește însemnând și un dobitoc) și la tâlcuitorul lui Pindar înseamnă „buricul mâinii.

// și // (din // precum și // din //) tare voinic-ă puternic-ă țeapăn-ă. La Apolonie.

// vezi //

// (din //) războinic, la Opian, unde mai înainte era scris // însă cu greșeală în loc de // La Cuma.

// nume însușit femeiesc.
// căder: dă tăt: din //
// nume însușit bărbătesc
(1)// limba bouului iarba lunii. La Nicandr.
// în loc de // din // după limba doric:
// prea tare țeapănă voinică la război. Cu acest nume
se numește doamna Atina. La Gazi.
// (din //) tare țeapăn-ă voinic-acela război. La Gazi.
// nume însușit femeiesc
// (din //) cel ce ceea ce înputernicează încurajează
pe oarecine.
// și // din // tare țeapăn-ă voinic-ă puternic-ă. la
Homer.
// vezi //
DSC 6089
// La Cuma vezi //
// (din //) înțelept – leaptă statornic-ă la înțelepciune
cu bărbătească înțelepciune. La Isihie.
// tânăr. la Barin.
// un neam vestit la Atine, din neamul lui Alcmeon .
// nume însușit bărbătesc o pasăre falnică.
// în loc de // cu adăog: lui / vezi și //
// în loc de // din //
// nume însușit femeiesc.
// (din //) la Homer, Isiod, și Galino, vezi //
// din // unde se înțelege pe din afară // adică //
dohtorii. La Nicandr, și Nonos vezi //
// vezi //
// vezi //
// de pasăre ce se numește //
// nume însușit femeiesc.
// pui de pasăre ce se cheamă //
// se înțelege pe dinafară // adică // zile liniștite fără
vânt, și furtună. Însă înțelege a fi acele 14 zile de

iarnă, în care păsărica ce se numește // ouă și clocește. La Aristotel.

// alsion alcion o păsărică de mare, mică ca vrabia, și pestriță ca lăstunul vrabia de mare la Aristotel. Se găsește și la Evstatie și //

// vezi //

// încă dar dară însă iar iară // ba încă // dar // cu toate acestea. măcar, încaleai (încaltea) barem // cu toate acestea, // adevărat, cu adevărat // dă cât numai // încaleai // fiindcă // oară

// vezi //

// vino! Aide! // veniți! Aideți!

DSC 6090

(1)// și // un zoofit în chipul alcionului. La Dioscorid și Linie) și o buruiană de mare. la Barin.

(2) // vezi //

// și // (din //) schimb, schimbare) schimbarea negustoriilor mărfurilor prețul mărfurilor) și schimbarea vremii. // schimbarea cailor de poștă, și însuși poșta // dacă va trece o poștă, la Gazi. Și împăciuire, învoială, împrietenire, la Dionisie Alicarnasefs. Și schimbarea hainelor un rând de haine, la Gazi // primeneală.

// La Sivile vezi //

// vezi //

// La Maneton vezi //

// schimb // schimb bani // mă primenesc // îl primenesc // prospătez împrătez apa // fac trambu?

// de schimbat de schimbare cel ce ceea ce se poate schimba. La Aristotel.

// toiag // cel însurat de va preacurvi, să se înfrâneze cu douăsprezece dă toiege. însă unii tâlcuiesc // că

înseamnă „șaptezeci de izbituri (lovituri) de bice. Câtă deosebire de la 12 toiege până la 70 de bice? La Gazi.

// în loc de // din // după limba doricească.

// în loc de // după limba doricească

// soarele. La Barin.

// în loc de //

// cârnat ghiuden salam.

// (din //) ca și cârnatul ca ghiudemul, ca salamul în chipul cârnatului ghiudemului salamului. La Galino.

// (din //) fac la cârnați la salami la ghiudeni. La Gazi.

// (din //) cel ce ceea ce face lucrează cârnați la salami la ghiudeni. La Gazi.

DSC 60690 verso

1:// (din //) facerea lucrarea cârnaților salamurilor ghiudenilor.

// (din //) prăvălia în care se vinde cârnați salami și ghiudeni.

// (din //) vânz cârnați salami ghiudeni. La Aristofan.

// (din //) vânzător vânzătoare de cârnați salami ghiudeni. Cel ce ceea ce vinde uscături, cum cârnați salami ghiudeni, și asemenea lor etc. la Gazi.

// vezi //

// deopotrivă schimbare. La Gazi.

// cinstind mai mult. // ticălosul pentru câștig a primit să se orbească a cinstit mai mult bogăția decât ochii. La Barin.

// și // (din //) schimb schimbare și un rând de haine.

// vezi //

// (din //) schimbarea curului (la plural) la cei ce se încălecă unul pe altul, ca sodomiții.

// și // cârnat salam ghiuden. La Aristofan și Lucian și cartaboș.

// (din //) schimb, prefac, la Platon. // mă schimb mă prefac.

// în loc de // celelalte.

// caut //

// vezi //

// (din //) într-altă parte aiurea într-alt loc într-alt fel. La Xenofon.

// împreună vorbiți învoiți-vă. La Barin.

// tain leafă simbrie. La Barin.

// dintr-altă parte din aiurea d-aiurea.

DSC 6091

// într-altă parte aiurea.

// într-altă parte aiurea. La Xenofon.

// într-altă parte aiurea.

// în loc de // după limba Eolicească.

// în loc de // adun strâng // aduna oase albe în vas de aur. La Homer.

// în loc de // din //

// în loc de // după scurtare.

// Germania țara nemțească

// nemțesc nemțească.

// în loc de // din //

// (din //) și // într-alt fel într-alt chip cu alt mijloc.

// (din //) vezi //

// (din //) și // grămadă unul peste altul. Și unul după altul la Evstatie și Sf. Vasile. Și după asemănare înseamnă, necurmat-ă ne curmare neconținut-ă ne conținere.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// se înțelege pe dinafară // adică // într-alt chip într-alt fel. Și într-altă parte, într-alt loc, și din altă pricină.

La Homer, Xenofon, Platon și Elian. // unul într-o parte altul într-alta. // dintr-altă parte a mării.

// vezi //

// vezi //

//vezi //

// (din //) unele grăiesc și altele gândesc înțeleg altele vorbesc, și altele gândesc înțeleg.

DSC 6092

grăiesc vorbesc prin pilde prin vorbe întunecate prin basne (basmе). La Ermoghen și Evstatie.

// (din //) vorbă întunecată marghioală prefăcută pildă. La Plutarh.

// (din //) alegorie adică tâlcuire - tâlcuire întunecată marghioală prefăcută prin pilde. Și vorbă întunecată pildă. La Evstatie și Ermoghen.

// de tâlcuitorul pildelor basnelor (basmelor) de pilde. La Evstatie.

// ca tâlcuitorii basmelor pildelor ca pildele.

// cel ce tâlcuiește, tâlcuiește vorbele cele întunecate pildele tâlcuitorul pildelor și cel ce vorbește întunecat prin pilde, adică altele zicând, și altele înțelegând.

// chiorâș ponevos

(1)// chiorâre ponevoșie

// sau // alitor? adică ponevos ponevoasă ceacâr

// din // hlamidă, sau paftale, cataramă. La Barin

// în loc de // (din //(și a. tăgăd:) fără sorți. La Isihie. Însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// în loc de // după limba Eolicească.

// și // pururi îmi schimb vorba, ne zicând tot acelea. La Isihie. la care se găsește și // în loc de „a goni unul după altul unul împotriva altuia a urma. La Barin Gazi și Cuma. Din //

// (din //) schimbarea vântului aerului. La Ioan Lavrentie.

// vezi //

// (din //) chezășie între mulți, a unuia pentru altul chezășie de unul pentru altul.

// (din //) chezaș unul pentru altul. La Evdim

// (din //) se chezășuiesc unul pentru altul.

DSC 6093

// cu chezășie unul pentru altul. // a se împrumuta cu chezășie unul pentru altul. La Gazi.

// (din //) cei ce se mănâncă unul pe altul ca și câinii. La Isihie.

// (din //) unul de altul legat una de alta legată ca lanțul. La Nichita.

// vezi //

// (din //) alilovasie adică împreunare de unul pe altul, când se încălecă unul pe altul, ca sodomiții. La Climent Alexandrinul.

// (din //) alilovor, adică cei ce se mănâncă unul pe altul. La Isihie.

// (din //) naștere de unul pe altul, când naște unul pe altul, cum găina pe ou, și oul pe găină, la Grigore de Nisa.

// (din //) alilografie adică întrescriere, corespondență, scrisorile unuia către altul vorbă prin scrisori între doi inși. La Evstatie.

// (din //) alilodiadoh adică unul după altul, unul în locul altuia, cei ce intră în slujbă unul după altul unul în locul altuia cei ce urmează unul altuia. La Gazi.

// (din //) lodidactică adică învățătură unul pe altul, când învață unul pe altul.

// vezi //

2:// și // (din //) a omorî a ucide unul pe altul, ca la război. La Hipocrat.

// aliloctonie adică omor ucidere de unul pe altul, când se omoară unul pe altul, ca la război. La Gazi.

// aliloctoni cei ce se omoară unul pe altul. La Dionisie Alicarnasefs.

// cei ce omoară ucid unul pe altul. La Gazi.

1:// (din //) unul pe altul, unii pe alții una pe alta unele pe altele între ei între ele

DSC 6093 verso

între dâșii, între dâșele și unul cu altul una cu alta.

2:// (din //) alilomahie, adică bătaie de unul pe altul ca la război. Când se bate unul cu altul la război. La Gură de Aur.

1:// (din //) a se bate unul cu altul la război. La Gazi.

// (din //) a tăia unul pe altul, a se tăia între ei. La Gazi.

// alilotomie, adică tăiere de unul pe altul tăiere între ei între ele.

// drumuri de plimbare tăiate cruciș, unul de către altul. La Gazi.

// (din //) cei ce se schimbă între ei unul pe altul. La Stoveu.

// (din //) alilotrof? adică cei ce cele ce se hrănesc între ei între dâșele unul pe altul una pe alta. La Gheoponicon.

// (din //) a bate unul pe altul una pe alta. La Gazi și Cuma.

// (din //) a bate unul pe altul, adică, război. La Filon.

// cuvânt evreiesc ce înseamnă „lăudați slăviți pe Domnul dați laudă slavă Domnului laudă slavă să fie Domnului. La Teodotion, Isihie, Iustian și Ghermano.

// cele împletite între ele poate că mai bine // cele împreunate una cu alta, ca lanțul, La Barin.

// (din //) țin legate una de alta, ca lanțul leg una cu alta împreună îmbin prinț (prind) una cu alta.

// aliluhie adică îmbinare ținere una de alta ca lanțul.
La Dionisie Alicarnasefs, Dionisie Areopagitul și
Dioscorid.

// aliluhi adică cei ce se țin unul de altul, ca lanțul. La
Gazi.

DSC 6094

// (din //) a mânca unul pe altul, ca și câinii, ca peștii.
La Aristotel.

// alilofaghie adică mâncare de unul pe altul când se
mănâncă unul pe altul. La Herodot.

// alilofag, adică cel ce cele ce se mănâncă unul pe
altul, ca și câinii ca și peștii. La Aristotel.

// (din //) a zavisti (zavistui) a pizmui unul pe altul.

// zavistie pizmuire a unuia către altul când se
pizmuiesc se zavistuiesc unul pe altul. La Dionisie
Alicarnasefs.

// cei ce, cele ce se pizmuiesc unul pe altul una pe
alta.

// (din //) a prăpădi unul pe altul una pe alta. La Gazi.

// prăpădenie de unul pe altul, când se prăpădesc
unul pe altul. La Platon.

// cei ce cele ce se prăpădesc unul pe altul una pe
alta. La Maxim Tirie.

// (din //) unul pe altul una pe alta.

// alilofilie adică iubire dragoste de unii pe alții de
unele pe altele. Dragoste între ei

// alilofil adică cei ce cele ce se iubesc unii pe alții
între ei.

// (din //) alilofonie adică omor ucidere de unii pe alții.
La Pindar.

// și // alilofoni adică cei ce cele ce se omoară se ucid
unii pe alții. La Xenofon.

// vezi //

// (din //) cei ce cele ce se nasc unul pe altul, ca găina pe ou și oul pe găină. La Plutarh.

DSC 6094 verso

// vezi //

// (din //) haină cu mânecile aruncate aduse una peste alta ca cepcenul cepcen. La Barin și Gazi, la cuvântul, //

// într-altă parte. La Gazi.

// încioace și încolo! Când încioace când încolo! La Platon.

// (din //) or-cum s-a întâmplat. La Suida.

// și // (din //) o haină. La Calimah haină cu mâneci haină roșie haină cu mânecile aruncate aduse una peste alta cepcen. La Isihie.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neîmblânzit-ă prin rugăciuni neînduplecat-ă neîndurat-ă la rugăciuni. La Crinagora.

// vezi //

// alt.

// vezi //

// sau // un neam foarte voinic din Galatia. La Barin.

// poate că // a nu ști.

// (din //) d-alt neam, străin-ă de neam străin. La Biblie.

// (din //) străină limbă străin glas. La Iosip.

// (din //) d-altă limbă, d-alt neam străin-ă. La Herodot.

// (din //) din care // în loc de // nu cunosc, nu pricep într-alt fel cunosc pricep decât precum este, La Herodot) iar la Galino se înțelege în loc de „sunt fără minte, îmi cam lipsește

DSC 6095

mintea. La Hipocrat.

// vezi //

// (din //) în loc de //) la alții cunoscut-ă, iar nu la noi. Străin-ă. // Iar Odiseu cel de la dumnezeu născut se prăpădește departe de țara lui, prin neamuri necunoscute, la Homer. Iar Evstatie cu cuvântul // înțelege pe vrăjmași. Și la Embedocli se găsește și // în loc de // cum // cu haină necunoscută.

// vezi //

// și // (din //) de alt neam străin-ă // amestecându-se cu străinii, frumoasă nevastă și-ai căpătat, la Homer.

// vezi // iar la Barin se găsește în loc de // cizma?

// (din //) pribegie străinătate, la Iamvl. // în străinătate departe de țara lui, La Platon. Iar la Isihie și Polidevc se găsește // și // însemnând „în străinătate.

// (din //) mă rătăcesc cu mintea, altele crezând că este din ceea ce este în adevăr. La Platon.

// (din //) rătăcirea minții, când nu cred ceea ce este în adevăr. La Platon.

// și // după scurtare (din //) d-alt neam străin-ă. la Gazi.

/// alt neam. La Strabon.

// (din //) cu chip deosebit, cu alt chip. La Homer.

// din altă parte // venea unul dintr-o parte și altul dintr-alta. La Homer. // din orice parte.

(1)// vezi //

// într-altă parte // când bărbatul se va prăpădi într-altă parte printr-alte părți

DSC 6096

La Homer.

(1)// (din //) de altă lege.

// (din //) d-alt neam, d-altă limbă străin-ă. // La oameni străini, La Homer. // străină socotință, la Eshil și Sofocli. // străină oaste. La Herodot.

(2)// vezi //

// în loc de // din //

// vai mie! Vai de mine! Vai de capul meu! Amar mie! // vai ție! Etc.

// (din //) schimbarea felurimea vinurilor ce fac la mese bând felurimi de vinuri. // căci schimbarea vinurilor peșin îmbată. La Plutarh.

// (din //) d-alt chip cu chip deosebit pestriț-ă schimbat-ă la față. La Nicandr.

// (din //) că deosebite șederi. La Gazi.

// (din //) cu deosebit chip cu chip pestriț schimbat-ă la față.

// vezi //

// (din //) deosebit-ă pestriț-ă schimbat-ă la față într-alt chip d-alt fel. // deosebit te arăți acum decât mai dă-nainte schimbat te arăți din ceea ce era mai înainte. La Homer.

// (din //) cu deosebite învârtituri. La Aristotel în felurimi de învârtituri

// și // (din //) cu deosebită formă schimbat-ă la formă. La Secstos.

// vezi //

// din // iar cei mai mulți, cum au auzit, ș-au schimbat socotința lor hotărârea lor părerea lor. La Tucidid.

DSC 6097

// (din //) schimbare deosebire prefacere. La Hipocrat.

// vezi //

// și // și // din // mă schimb mă prefac în multe chipuri. // trupul se schimbă în multe chipuri. La Hipocrat. Iar la Isihie se găsește // în cuget lucrăt:

precum și la Galino // însă mai cu cuviință // din // care și // se zice, la Gazi.

// și // (din //) schimbat-ă prefăcut-ă, la fire la năravuri, într-alt chip, într-alt fel.

// (din //) vezi //

// (din //) deosebit glas deosebită limbă străină limbă. La Cuma.

// (din //) de altă limbă, d-alt glas, d-alt neam străin-ă.

// (din //) d-altă văpsea (vopsea) schimbat-ă la față pestriț-ă împistrat-ă. La Secstos.

// (din //) schimb prefac oarece în alt chip în altă formă într-alt fel, la Tucidid. // mă schimb mă prefac în alt chip, într-alt fel, la Platon. Și îmi schimb socotința părerea hotărârea.

// (din //) schimbat-ă prefăcut-ă într-alt chip pestriță împistrată. La Gazi.

// (din //) La Atineu. Și // schimbare prefacere însă, schimbarea din bine spre rău, se zice, // iar cea din rău spre bine, se zice // și cea din mijloc spre bine, sau spre rău, se zice, //

// într-alt chip într-alt fel. La Hipocrat.

// La Polivie și Evstatie vezi //

// într-alt chip într-alt fel.

// bun-ă de schimbare de prefacere împistrăcos - coasă. La Gazi.

DSC 6098

(+)// (din //) alopist, adică de altă lege.

(împistrată pestriță)

// schimbat-ă prefăcut-ă la față. //schimbarea prefacerea. La Gazi.

// în loc de // după limba doricească altă dată uneori alte ori. // Domnul uneori plouă, și alte ori înseninează, la Teocrit.

// vezi //

// (poate că din // după mutare, din // potcă poznă pocit-ă ciudat-ă urât-ă groaznic-ă curios-oază schimbat-ă la față grozav-ă la vedere. // pocit-ă urât-ă față chip. La Platon, Plutarh, Hipocrat, Galino și Sofocli, și Lucian.

// ca o potcă ciudat pocit, la Gazi.

// și // după limba doricească salt săr (sar). // cerbii sărea spre cer. La Xenofon. și după asemănare înseamnă „foc. La Sofocli.

// cel ce pururi curge și vâjâie. La Barin.

// (din //) cu chip deosebit străin urât pocit ciudat grozav. // potcile cele urâte grozave la vedere. La Hipocrat.

// orb. la Evstatie.

// (din //) pătimire de la altul, sau pentru altul. La Diodor Siceliot.

// (din //) cel ce ceea ce pătimește de către altul sau pentru altul . La Cuma.

// pătimind de către altul, sau pentru altul. La Cuma.

// străini de alt neam. La Barin.

(+)// (din //) alopist, adică de altă lege.

// vezi //

// cu greșeală în loc de // La Sofocli.

// (din //) cel ce uneori ține parte cu unul, și alte ori cu altul uneori prieten al meu, și alte ori al tău, adică nestatornic la oare ce. Cel ce aleargă de la unul la altul, și cum am

DSC 6099

zice pe rumânie (românește) „taler cu două fețe.

// și în loc de „străin. // străin călător, la Homer) și încă una, cum // încă una am să vă spun, la Homer) și în loc de al doilea // alt Iraclis, adică al doilea Iraclis. // în loc de // unul după altul, la Barin) // sau // tot trupul, la Barin, sau „după cealaltă parte a

trupului, la Gazi și, cele trecute, cum „cele trecute, la Xenofon) și // vremea cea trecută. La Demosten.
// într-altă parte. La Tucidid.
// unul către altul.
// se scrie între ostași, la Barin și strică, prăpădește.
// în altă vreme, la Platon. // uneori alteori, la Xenofon. // uneori unul, și alte ori altul. La Cuma.
// (din //) altă pământ străin pământ. La Evsevie.
// în loc de // după limba doricească.
// altceva iar întrebând // înseamnă „ce alt? // aceasta, ce alt, de cât...? La Platon și Herodot.
// așadar // așadar nici dohtor (doctor), la Platon.
// vezi //
// înc-atât încă atât.
// am gând rău asupra cuiva mă arăt ca un străin către oarecine, la Polivie îi sunt vrăjmaș. (din //
// (din //) cel ce se împreună cu muieri străine și cel cea născut-ă din străină căsătorie, la Gazi și străină căsătorie.
// (din //) cu străină
DSC 6099 verso
socotință părere rătăcit-ă socotința sa cu părerea sa cel ce ceea ce gândește împotriva ființei împotriva adevărului.
// (din //) cel ce ceea ce priveghează (supraveghează) cercetează ispitește îngrijește pândește de pricini de lucruri străine de păcate de greșeli străine. La Barin, Apostolul Petru și Gazi și Gheorghe.
// (din //) vorbesc grăiesc cuvintez pentru pricini străine, ce nu se potrivește la vorbă adică ies din înțelegerea vorbei. La Strabon.
// (din //) cel ce ceea ce se schimbă pe toate zilele la năravuri pururi schimbatic-ă (schimbător). La Orfevs.

// (din //) petrec viețuiesc după străini pravile legi, la Platon.

// mă înstrăinez mă fac vrăjmaș cuiva. La Demosten.

// și // (din //) muncesc la lucruri străine, ce nu privesc asupra-mi îngrijesc de străine pricini mă amestec unde nu-mi fierbe oala, se zice după rumânie (pe românește) și pricinuiesc turburări, la Barin, Gazi și Cuma și mă socotesc gândesc cele împotrivă.

// și // (din //) muncă zadarnică la străine lucruri, îngrijire de străine pricini, ce nu privesc asupra-mi, la Platon.

// vezi //

// vezi //

// cel ce ceea ce muncește la străine lucruri cel ce ceea ce îngrijește de străine pricini, ce nu privesc asupra-i cel ce ceea ce se amestecă unde nu-i fierbe oala. La Cuma.

// (din //) sau din // adică //

DSC 6100

și după scurtare, // și cu adăogirea lui / străin-ă și după asemănare vrăjmaș-ă deosebit-ă, la Demosten și Dion Casie. // vrăjmaș om. La Homer. // izbăvește pe robul tău de vrăjmași, la David. // străină muncă aduni, la Barin.

// înstrăinare și după asemănare, vrăjmășie, deosebire, schimbarea gândului socotinței. La Platon și Demosten.

// (din //) cel ce ceea ce are stăpânește străină avere. la Atanasie.

// (din //) mănânc din străină avere petrec trăiesc cu străină avere, la Evstatie.

// (din //) cel ce ceea ce mănâncă din străină avere
cel ce ceea ce petrece trăiește cu străină avere. La
Atineu.

// (din //) zavistesc (zavistuiesc) pizmuiesc lucru
străin râmnesc (râvnesc) la lucru străin, la Homer,
unde alții cetesc // în loc de // la Gazi.

// (din //) împotriva altora socotesc gândesc cugetez
(cuget). La Diodor Siceliot. Și vrăjmășește cuget
împotriva altora, la Gazi.

// cugetare împotriva altuia, la Cuma.

// (din //) cel ce ceea ce cugetă socotește gândește
împotrivă ca un eretic (sectar).

// (din //) cel ce râvnește la străin trup. La Cuma.

// (din //) din țară străină. La Iosip.

// (din //) înstrăinez deosebesc depărtez iau oarece
de la oarecare, la Xenofon și Tucidid // mă arăt ca un
străin // se arăta ca un străin. La Biblie.

DSC 6100 verso

// schimb numele dau nume străine mincinoase sau
împart oarece fără cuviință nepotrivit. La Platon.

// și // ca străinii, ca vrăjmașii vrăjmășește // și // te
vrăjmășesc îți sunt vrăjmaș. La Isocrat. //
vrăjmășește ne purtăm către însăși noi ca niște
străini ca niște vrăjmași ne vrăjmășim pe însuși noi.
La Isocrat.

// înstrăinare deosebire depărtare de la ai săi, la
Tucidid și schimbarea gândului socotinței. La Apian.

// înstrăinat-ă de tot. La Herodot.

// vezi //

// (din //) schimb prefac într-alt chip într-alt fel. La
Isihie.

// vezi //

// într-alt chip într-alt fel deosebit la tâlcuitorul lui
Sofocli.

// (din //) într-altă parte din care se face // într-o altă parte. La Lisia.

// vezi //

// vezi //

// și // (din //) cel ce ceea ce se arată deosebit-ă într-alt chip, iar precum este cu chip deosebit schimbat-ă la față. La Nonos.

// și // într-altă parte îmi am mințile, îmi ies din minți din fire sau a nu suferi vre-o greutate însă mai bine // ce se găsește la Etimologicon, însemnând „a se tulbura. Iar Evstatie și Galino, // înțelege în loc de „unele zic astăzi, și altele mâine. una în loc de alta grăiesc, la Barin și // La Hipocrat în loc de „a-și ieși din minți,

DSC 06101

// vezi //

// turburare gălăgie. La Isihie.

// (din //) de altul ucis-ă omorât-ă la Isihie. Iar la Nicandr se găsește // în loc de // deosebită față deosebit-ă la față, schimbat-ă la față cu deosebită față. La Gazi.

// (din //) străin-ă crescut-ă în străinătate în țări străine. La Isihie.

// în loc de //

// în loc de // La Cuma.

// (din //) altele socotesc gândesc altele am în mintea mea în gândul meu. // altele gândesc socotesc, la Homer. Și sunt de deosebită părere socotință, la Herodot. Iar // ce se găsește la Homer, se înțelege în loc de „greșit rătăcit smintit sunt la minte la socotință la părere și mă înspăimânt.

// în necazuri nevoințe și în sicleturi se afla alții scriu // cu o? / numai. La Barin.

// (din //) de altă fire. La Gazi.

// și // (din //) primesc dobândesc străine năravuri obiceiuri legi. La Iosip. (Iosif)

// vezi //

// (din //) străine năravuri obiceiuri schimbarea năravurilor obiceiuri năravuri de alt neam. La Macabei (la Biblie)

// (din //) străin-ă de alt neam de neam străin. La Tucidid.

// (din //) străină limbă străin glas. La Iosip. (Iosif)

// (din //) de străină limbă, de străin glas d-alt neam. La Gazi.

// (din //) îmi schimb fața mă schimb la față. La DSC 06101 verso

Apostolul Pavlu.

// (din //) altă față schimbarea feței față schimbată.

// (din //) d-altă față cu față străină cu față schimbată. La Evripid.

// (din //) cu alt chip cu deosebit chip de chip deosebit ca un străin cu străin chip. La Evripid.

// într-altă parte într-alt loc aiurea, la Homer. // unul încoace, și altul încolo. La Homer.

// în loc de //

// în loc de // din // în loc de // după limba Ionicească.

// în loc de //

// în loc de // și de // La Opian.

// în loc de //

// din // într-alt chip într-alt fel cu alt mijloc. Și într-altă parte, la Pavsania și, mai cu deosebire mai deosebit // încă afară dintr-aceste - dintr-aceste, la Teocrit și, în zadar. La Homer, Evripid, Aristofan, Platon și Tucidid și, din întâmplare, cum s-a întâmplat //din întâmplare am întrebam, la Lucian, și Demosten din // și după adăogarea lui / și schimbarea lui / în / după lima Eolicească, // La Etimolog.

// vezi //

// și // în loc de // la altcineva.

// poate că mai bine // (din //) săritură, vătămătură, La Homer. Și loc de săritură, locul unde sare luptătorii, la Platon și Evripid. Și, șanțurile gropile peste care sărea luptătorii, la Pindar) și, bătaia ochiului mâinii piciorului etc. mădulări, la Polemarps) Iar Etimologicon scoțând // din // îl tâlcuiește în loc de „pădure, ramură, și îl scrie „// cu lemnul, de glas DSC 06102

Subțire. Mai înseamnă și mișcarea copilului în pântecul mamei. La Hipocrat.

// în loc de //

// vezi //

2:// și // saramură.

// însă mai bine // murat-ă // murături, cum, castraveți murați, varză murată etc. La Dioscorid.

1:// vezi //

// (din //) murat-ă murături // măslina murate sărate. La Atineu.

// (din //) cel ce are bătaie la vre-o parte a trupului, cum, bătaie de inimă de mână de picere (picioare), etc. // cu bătaie de picioare cel căruia i se bate îi tremură picioarele când umblă. La Adamandil.

// locurile cele de lângă marginea mării. La Barin.

// mulg.

4:// în loc de // după scurtare, din //

1:// tare țeapăn puternic. La Barin.

5:// în loc de // din // după tăiere. La Etimolog:

3:// și // cuvânt tersienesc, ce înseamnă, tablă astronomică ce arată zilele, lunile etc. adică calendar. La Porfirie.

2:// vezi //

// (din //) a mura oarece a pune în saramură.

// cel ce vinde murături negustor de murături.
// murez oarece pui în saramură. La Barin
// mare și saramură. La Homer și Xenofon și, zeamă
de pește, la Barin din // și cu adăogirea lui // La
Etimolog:
// sărat-ă la Eshil. Din //
// cu greșeală în loc de //
DSC 6102 verso
// nume mângâiet: însemnând, murături, sărături, la
Atineu, însă unii citesc // în loc de // La Cuma.
// cel ce ceea ce bea saramură. La Atineu.
// saramură. La Gazi.
// saramură.
// sunt sărat-ă. la Atineu.
// saramură sărătură, la Gazi și pământ sărat, ca
malurile de sare. // pământ sărat, maluri de sare, la
Plutarh. // marginile mării cele sărate, la Isihie. //
varză murată, la Atineu și un loc la Atina.
// sărat-ă. la Isiod. // marea // sărătură. Din // și după
schimbarea lui / în / // precum și // La Etimolog:
// sărătură. La Alexandru.
// sărațel sărațică. La Hipocrat.
// (din //) sărat-ă. la Teofrast.
// somn
// putere bizuindu-se în putere sa. La Homer. Din //
lepădând pe /și schimbând pe / în / precum și // din //
și // din // și // din // și // din // La Metodie și Etimolog:
// din // meterezuri, tăbii, la Polivie.
// ajutor, ocrotire, apărare, la Polivie, și după
asemănare înseamnă și meterezuri vezi //
// și // treerătură treieriș vremea treierișului. La
Xenofon.

// învârtesc întorc, la Aristofan, treier, la Xenofon și bat cu biciul cu toiege, după asemănare, pentru că în loc de treieriș de a treiera, unii bat cu
LIPSĂ 526 manuscris 324 tipărit

DSC 6102....

bice grâul. Iar la Biblie se găsește și în loc de scarpin, cum // voi scărpina, se scrie și // când tot o înțelegere cu // are, cu toate că Alonie zice că are deosebire una de alta.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără sfârc la ficat. // jertfa nu ne dă bun semn, pentru că vita ce se jertfește n-are zgârci la ficat. Asemenea vite la vrăjitori n-avea bun semn) la Xenofon.

// (din //) călușel.

(+)// (din //) car cu caii, car de cai // (din // și a. tăgăd:) nesocotit-ă.

// vezi //

// vezi //

// petrec viețuiesc ca un dobitoc, fără socotință, fără minte, ca un nebun. La Gazi. Din // și a. tăgăd:

// (din // și a. tăgăd:) nu bag de seamă la oarece, La Homer, iar cu căder: nemuit: însemnează că „nu bag în seamă, nu voi să știu, nu ascult. // ne-băgând în seamă ne-ascultând sfatul povața ne-vrând să știe să înțeleagă de sfat de povață. La Herodot. // mă înșel rățesc cu gândul cu mintea greșesc nu nimeresc ceea ce pui (pun) în gând. La Gazi.

// (din //) greșeală înșelăciune rățecire nenemerire a gândului și ne norocire. La Polivie.

// și // (din //) dobitocie, nerozie, ne cuvântare, nesocotință, nebăgare de seamă, nebăgare în seamă

și neîngrijire și ne nimerirea greșeala gândului. // ne bătând în seamă, la Herodot, Arpocrat, Lucian și Sf. Grigore // osânda pâra boierilor dregătorilor ce nu-și dau socoteală de cele urmate în slujba lor. La Suida, și Barin.

// și // (din //) petrec viețuiesc ca un DSC 6103

dobitoc, fără socotință, la Evstatie. // trăind dobitocește, la troparele bisericesti.

// vezi //

// vezi //

// din // la Aristotel.

// vezi //

// de cal.

// (din //) nesocotință nebunie, la Cuma.

// fără socotință cel ce nu se socotește nu gândește la cele ce urmează la cele ce vorbește ce zice. La Ieroclis.

// (din //) petrec viețuiesc vorbesc fără socotință fără a mă socoti ce zic, la Longhin.

// și // (din // și a. tăgăd:) fără socotință nebunește fără a se socoti. La Demosten.

// (din //) nesocotință. La Polivie.

// (din // și a. tăgăd:) fără socotință dobitoc gură cască // atât de dobitoc sunt, încât nu pociu (pot) să mă socotesc. La Platon. Și nepovestit-ă. la Sofocli. // dobitocia, nerozia. La troparele bisericesti.

// vezi //

// (din //) dohtor de cai. (veterinar)

/// (din //) muscă de cal.

// (din //) moară de cai.

// (din //) cal // cal înbăiestru // cârlan // mușkiciu. // cal de călărie. // căloi // telegari. // cai de olac de poștă. // tropăitură //

DSC 6104

„// o gloabă de cal. // tropăie cail // dobitoc
necuvântător // cal cu năduf cu nălucă // cal murg, //
povornic telegar

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără grai, fără cuvânt
necuvântător - toare, ca dobitoacele, al Sofocli) fără
socotință, fără minte, nebun-ă, la Platon) nesocotit-ă
nebăgat-ă în seamă, cum // zilele cele dintâi - cele de
mai înainte, vor fi nesocotite, nu se vor băga în
seamă nu se vor trece la număr, la Biblie)
necuviincios - coasă, cum // a socotit că nu e cu
cuvânt a-i numi furi de lucruri sfinte, la Xenofon)
nespus-ă nepovestit-ă, ce nu se cuvine a se spune a
se vorbi, la Dionisie Alicarnasefs. // cei ce nu și-au
plătit cîșta lor, la Etimolog:

// (din //) grajd. La Gazi.

// a se lua după cei cu sulița de her (fier) a urma ca
ei, cari sunt neam de traci. La Barin.

// sulița cea de her (fier) cuvânt de la traci, la Barin.

// (din //) ca un dobitoc ca un necuvântător. La
Aristotel.

// fără socotință fără minte. La Sofocli și Isocrat.

// și // aloi. La Dioscorid. sabur.

//dohtorie (doctorie) de curățenie făcută din aloi. La
Screvelie.

// și // și // vremea treierîșului. La Barin.

// (din //) treierîș treerătură treerit și bătătură, bătaie,
pentru că în loc de a triera obișnuiesc a bate grâul
orzul cu bice, la Gazi.

// treierîșul treerătură și vremea treierîșului, la
Xenofon. Vezi și //

// din mare, la Homer. Din //

DSC 6104 verso

// din // și // după limba Ionicească // bătea lovea cu mâinile.

// izbesc lovesc cu mâinile, la Homer. Din care se face și // cel ce bate pe tală-l său, la tâlcuitorul lui Homer) se găsește și // din // după adăogirea lui /, și //, la Evstatie, tot într-o înțelegere cu // macin, cu toate că Amonie face deosebire între // și //

// (din // și a. tăgăd:) ne ocărăț-ă. la Gazi.

// ne ocărăț fără nici o ocară.

// (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu ocărăște ne ocărător ne ocărătoare. La Eshil.

// în loc de // din //

// (din //) cel ce macină măcinător morar. // măselele ce mestecă macină în gură. La Atineu. Și după asemănare înseamnă și pe cel ce bate.

// în loc de // la Sofocli.

// se va prinde.

// din // La Etimolog:

// în loc de // din //

// (din //) unsoare unsătură mânjitură alifie, la Ciceron și după asemănare înseamnă și tencuiala spoiala zidurilor, la Evstatie.

// păcate obștești. La Etimolog:

// vezi //

// păcătoase curve de obște. La Barin.

// păcătoasă curvă de obște. La Barin.

// La Plutarh. Vezi //

// și // nume adăog: ale Atinalei și ale Artemidei.

// vezi //

DSC 06105

// vezi // din // și cu adăogirea lui // sau din // La Etimolog:

// (din //) bun-ă de uns. La Licofron.

// (din //) locuința locașul unghătorilor, la Evstatie.
// și // (din //) alifie unsoare unsătură și ori cu ce alt se poate unge. // să-și spele trupul, și apoi să-l unghă. La Homer. Iar Evstatie cu cuvântul // înțelege, seul, grăsimea) și după asemănare înseamnă și tencuiala zidurilor și răzătura ștergerea unor slove, la Plutarh și unsătura smolirea corăbiilor cea pe dinafară. La Polien.

// scândura cu pietrice, cu care calcă treieră bucatele în loc de cai. La Cuma.

1:// din //

2:// din //

// din //

// mă zgârii mă ar mă brăzduiesc. // ne-am zgâriat sfâșiat cu unghiile, La Evripid. Iar ceea ce se găsește la Licofron // tâlcuitorul lui tâlcuiește, cu vărsarea apei Nilului arându-se pentru că pe unde curge șuroaie de apă, răzoare face. Iar alți tâlcuiesc „cu vărsarea apei udându-se. însă cu vărsarea apei, și se udă pământul, și răzoare se fac.

// în loc de // (din //) în loc de // după limba doricească) brăzduiesc răzoare scot brazdă cu plugul, ar. // iar eu mă rugam să are să brăzduiască locul. La Aristofan. Și după asemănare mai înseamnă că „scriu cu unghia pe tăbliță moale, la Licofron și zgârii. La Gazi.

// din // și // din // după îndoirea (de două ori) lui / sar salt „// în loc de // când va sări când se

DSC 06105 verso

va urca pe cal în căruță, la Homer. Dintr-acesta iese și // în loc de // din // și // și // ce se găsește la Homer. // un ostrov mic pe marea albă. La Eshil.

// și // după limba doricească și după scurtare // din // răzor de plug arătură și după asemănare înseamnă și

zgârietură // cu zgârietura unghiei. La Evripid) și după asemănarea arăturii, se ia și drept „facere de copii, cum // să nu semeni arătura copiilor cu sila, adică să nu silești pe fete spre facere de copii fără voia lor. La Evripid) și // părintească nuntă sămânță pat. La Sofocli.

// ne tăiat-ă.

// vezi //

// vezi //

// cercetez cu de amănuntul. La Gheorghe.

// un oraș în Tesalia căruia orășeanul se numește // și //

// (din //) ocne de sare, și locurile în care se face se încheagă sarea de mare, la Plutarh.

// (din //) cel ce lucrează la sare de mare, la Nicandr.

// vezi //

// în loc de // copaci pomi mărunți scurți pitici ce nu cresc nu se măresc. La Teofrast.

// (din // și a. tăgăd:) fără solzi, fără coajă. // in fără zgrebeni cel mai bun in, ce se face în ostrovul // La Aristofan.

// arături pe lângă mare. La Barin.

// în loc de // după limba doricească.

// și / un oraș la Etiopia. Căruia orășeanul se numește

// și // și //

DSC 06106

// vin cu floarea sării. La Dioscorid.

// și // spumă buruian de mare, la Homer și Dioscorid.

Și un zoofit în chipul alcionului (pasăre mică de mare). La Aristotel.

// vezi //

// marea. La Homer și Gazi, la cuvântul //

// (din //) de mare sau născut-ă crescut-ă pe mare) și nume însușit de o doamnă de mare, la Homer și Apolonie vezi și // și însuși marea, ca și // la Barin.

// dulceața plăcerea desfătărilor, la Barin.

// în loc de // după limba doricească nebunie. La Nicandr.

// spuma mării. La Barin.

// La Etimolog: vezi //

// (din //) pisălog de sare. La Gazi și Cuma.

// sau // grădini. La Isihie.

// roșu

// La Libanie vezi //

// (din //) roșu roșie, la Atineu. Vezi și //

// roșu roșie, la Suida și Climend.

// roșu roșie. La Cuma.

// și // (din // și // La Etimolog:) haină roșie împărătească, la Plutarh.

/// (din //) roșu roșie. Climend Alexandrinul.

// vezi //

// (din //) negustor vânzător de haine roșii împărătești, la Aristotel.

// negustorie de haine roșii împărătești. La Iseu.

// prăvălie de haine roșii împărătești. La Gazi.

// (din //) la Plutarh. Roșu închis. Și

DSC 6106 verso

după asemănare înseamnă și boiangiu, vopsitor. La Gazi. Vezi și //

// roșu roșie închis.

// haină roșie. La Barin.

// (din //) prinzându-se. la Barin.

// vezi //

// leșie.

// (din // și a. tăgăd:) ne spălare, nespălăciune ne spălătură ne lăutură necurățenie // urât se vede, nespălat fiind de demult. la Evripid și Atineu.

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) ne lăut-ă nespălat-ă pe cap. // (din // și a. tăgăd:) nu mă lau nu mă spăl pe cap. la Hipocrat.

// (din // și a. tăgăd:) La Plutarh vezi / după asemănare înseamnă și ,, cu părul nezmult (nu smuls). La Barin, pentru că cei ce se spălau, își smulgeau și părul, ca să se arate ai frumoși cum fac muierile cu smulgătoarea pe obraz.

// La Suida, unde acum // se găsește, și se face din // însemnând // împotriva lui // adică ,,nu se înduplecă nu se supune la jug, sare nebunește, fuge de jug. Se zice pentru dobitoacele cele sălbatece. Iar la Isihie se găsește // care tâlcuiește că înseamnă ,,nu suferă greutate, nu se supune la greutate.

// (din // și a. tăgăd:) fără moț fără pene la coif fără ciucuri fără funte în cap. și fără grumazi, după asemănare la Homer. Și nesupus-ă. la Gazi.

// vezi //

// ne născut-ă nezămislit-ă fără sămânță fără lăuzie. La Nonos.

DSC 6107

// vezi //

// nevastă femeie soție. La Homer. Stearpă. La Platon) fecioară la Polidevc. Muiere la Sofocli și Evripid) slujnică de pat. La Homer. Din // și cu adăogirea lui / ce însemnează ,,împreună // La Opian și Etimolog:

// veche înformare a lui // care se dovedește din // Iar ceea ce se găsește la Homer // este în loc de // din // adică ,,să te rătăcești pa mare. la Gazi.

// sfărâm pisez fărâmițez, și bat, și rătăcesc, la Barin.
// în loc de // (din // sau din //, sau din // precum și //
din //) iubit, dragăstos plăcut. La Isihie.

// vezi //

(3)// vezi //

// vezi //

// munții Italiei se numesc // Alpi.

1:// vezi // din // și după scurtare, // vezi //

2:// și // La Pindar prea dulce din // și aceasta din // și
după tăierea lui / //

// (din // în loc de //) dulce. La Gazi și Cuma.

// sare, la Homer) după asemănare se ia și drept
„prieten-ă prieteșug. La Demosten și Eshin după cum
se zice ; am mâncat pâine și sare cu cutare) iar la
Plutarh, // înseamnă cuvinte atingătoare după cum se
zice „ca sarea în ochi // zahar. La Demosten.

// marea, la Homer. Se înduplecă numai la numărul
singuratic din // ce înseamnă „strâns adunat sau
din // și // ce înseamnă, strânși, adunați, sau din //
apa cea adunată, și după scurtare, // sau din // ce
înseamnă, strâng adun. La Etimolog:

// drum călătorie. La Barin.

DSC 6108

// și // doamnele fecioare mirese de pădure. La
Apolonie.

// vezi //

// iarba găinii. La Dioscorid.

// (din //) săritură, săltătură, săltare, joc, La Aristotel)
iar // din // înseamnă „creștere. La Apolonie.

// (din //) păzesc pădurea. La Isihie.

// paza pădurilor. La Isihie.

// (din //) de pădurar. La Polidevc, și Isihie.

// (din //) pădurar pădurăreasă. La Polidevc, și Isihie.

// (din //) sădire de dumbrăvi de ogrăzi de păduri. La Gazi.

// și // pădure dumbravă crâng desiş codru. La Homer. Înseamnă și marea, cum // și // marea la Eshil) // grădini // păduri sfinte închinată la zei. Din // sau din // sau din // și după schimbare //. La Etimolog: // (din //) păduros - roasă crângos crângoasă crânguros - roasă plină de copaci. La Gazi și Cuma. Și după asemănare, des deasă. La Biblie, și frunzos frunzoasă.

// se necăjește, se supără, la Barin, și stă pe gânduri.

// sau // nume de munte, la Gazi.

(1)// alger // algerean algerin // algereancă algerină „// tocul talpa ce se pune la cizme la conduri, ca să fie mai înalte dinapoi.

// (din // sau din // și după schimbarea lui / în / la Filon și Etimolog: mingi gogoși bile ciulele de plumb ce le juca prin mâini luptătorii, ca să se dea să se deprindă la muncă la lupte, la Metodie și Galino. // jocul acestor bile ghiulele // deprinderea acestui joc. // luptătura (lupta) cu

DSC 6109

asemenea bile ghiulele.

1:// pipăirea mâinilor. La Barin.

2:// vezi //

// (din //) La Artemidor. Vezi //

// (din //) La Iamvlos vezi //

// (din //) lesne slobod la sărit la joc, săritor săritoare judecător judecătoare și un joc d-an săritele, la Plutarh.

// la Pindar, și Pavsania vezi //

// vezi //

// și // simbria la Barin.

1:// nume însușit de împărat, sau //
2:// un oraș la Bitinia căruia orășeanul se numește //
// vezi //
// vezi //
// La Plutarh, iar la Aristotel se găsește // în loc de //
care mai trebnic este decât // La Gazi.
// nume de un munte, și de o baltă. La Barin.
// nume de stâlp, la un oraș la Troada. La Barin.
// necaz întristare, la Galino.
// (din // și a. tăgăd:) ne-îndoială, ne-încovoială
neînduplecare.
// (din // și a. tăgăd:) ne îndoit-ă neîncovăiat-ă (ne
încovoiat-ă) neînduplecat-ă.
// (din // și a. tăgăd:) fără bici, la Barin și Isihie.
// vântul ce rău. La Barin.
// amar. La Sofronie și Barin.
// îngrijitorul casei. La Barin.
// La Isihie vezi //
// în loc de // după limba Ionicească.
// La Isihie, vezi //
// fără întristare fără mâhnire. La Barin.
// lemnul ce ține coarnele plugului, la Barin din //
DSC 6109 verso
și a. tăgăd:)
// cu acest nume se numea la Alexandria un soi de
pește sărat, în chipul cocanului. La Xenocrat.
// și // (din //) necaz, siclet, neastâmpărare, mai ales
a bolnavului, la Hipocrat) și după asemănare
însemnează și căscatul gurii de mare necaz când nu
mai știe omul ce să facă, când stă pe gânduri în
chibzuri (chibzuire), la Erotian și greață la Isihie și
neîngrijire, lene, la Galino.
// ocnă, la Galino și marea la Barin vezi și //

// rece, sau căldicel și de mare) și sărat) iar // înseamnă „căldură. La Barin.

// (din //) saramură și ocnă. La Strabon vezi și //

// (din // și a. tăgăd:) fără lupi. La Isihie.

// și // sărat-ă. la Gazi // cu semnul glasului subțire, înseamnă iute, la Suida, din // La Etimolog: vezi și //

// vezi //

// și // sărătură. La Gazi.

// sau // căldicele, la Barin, din //

// în loc de // după scurtare.

// și // din // la Herodot și Erotanos vezi //

// la Barin vezi //

// în loc de // la cei din ostrovul Criti, la Barin.

// vezi //

// vezi //

// înfricoșând turburând. La Barin.

// și // (din //) butuci fiare de picere (cătușe antice imobile), foarte tari, ce nu se pot dezlega. // au băgat pe Prometeu în butuci în fiare foarte tari, la Isiod.

DSC 6110

// vezi //

// (din //) înseamnă „necăjit-ă strâmtorat-ă neastâmpărat-ă spăimântat-ă. Iar din // și cu adăogirea lui / înseamnă „cel ce ceea ce nu se poate dezlega, și „neapărat-ă cel de care nu poate scăpa oarecine. La Gazi.

// (din //) necaz, siclet, spăimântare, neastâmpărare, înfricoșare, încât să nu știe omul ce să facă de mare frică. La Gazi.

// seninoasă frumoasă vreme. La Barin.

// (din //) sărat-ă. La Hipocrat.

// (din // și a. tăgăd:) nevătămat-ă nevătămatic-ă nesticat-ă nesticatic-ă. La Plutarh.

// din // sau din // La Etimolog:

// (din //) fugă, depărtare, La Hipocrat vezi și //

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne întristat-ă ne mâhnit-ă. și nesupărător nesupărătoare cel ce ceea ce nu supără nu mâhnește nu întristează pe oarecine. la Gazi.

// și // fără întristare mâhnire supărare, La Gazi.

// și // (din //) ne întristare, ne mâhnire odihna sufletului. // odihna ne mâhnirea sufletului nu se cumpără pe bani. La Plutarh.

// (din // și a. tăgăd:) ne mâhnit-ă ne întristat-ă și cel ce ceea ce nu supără nu întristează nu mâhnește pe oarecine, nesupărător nesupărătoare. Și cel ce ceea ce poprește ridică potolește întristarea, cum // vinul ce potolește ridică întristarea, vinul ce nu întristează ce n-aduce nici o întristare. La Atineu. //

DSC 6110 verso

ne întristare, ne mâhnire.

// și // fără întristare mâhnire supărare. La Xenofon.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără lăută, fără lăutari, fără vioară // laude fără de cântece, fără lăutari, fără muzică. La Evripid.

// rătăcire pribegire greșeală, la Gazi și Cuma și lene lenevire tembelâc și moleciunea ce vine din lene din care iese și // a se lenevi. La Plutarh și mulțime, norod, la Climend) vezi și // și nume de o apă. La Barin.

// vezi //

// ca lanțul. La Maneton.

// sunt neputincios neputincioasă slab-ă bolnav-ă, la Calimah și Nicandr din // iar la Barin și la Etimolog: se găsește //

// (din //) neputință, slăbiciune, la Barin.

// vezi //

// și // leșie // leșiu spăl cu leșie.

// vezi //

// vezi //

// lanț.

// (din //) legat-ă cu lanț. La Isihie.

// și // (din //) lăntuș, la Suida și lăntuș împletit spre podoaba gâtului, ca ghiordanul. La Menandr.

// bag în fiare pe oarecine.

// (din //) ca lanțul lucrat-ă La Polivie, și înlănțuit-ă și de zale, de lanț.

// din // platoșă pavază cămașă de fier.

// vezi //

// sau // (din // și a. tăgăd:) lanț vezi și //

DSC 6111

// (din //) netrebnicie, ne folosință. La Polivie.

// (din // și a. tăgăd:) netrebnic-ă nefolositor nefolositoare. La Demosten.

// fără folos. La Xenofon.

// și // (din //) fug mă depărtez mă feresc de oarece. // nu vei scăpa de pedeapsă pentru această obrăznicie, la Sofocli. // m-am depărtat de prieteni. Iar Apolodor întrebuițează cu // în loc de // adică mă rătăcesc încioace și încolo.

// vezi //

// (din //) La Hipocrat vezi //

// supărat-ă strâmtorat-ă necăjit-ă împrejurat-ă. La Hipocrat.

// (din //) cu lanț legat-ă.

// (din // și a. tăgăd:) lanț // opritoare.

// necaz supărare. La Barin.

(1)// din // cu a tăgăd:) buruiană de turbare, ce tămăduiește turbarea. La Dioscorid

// și // mă necăjesc mă supăr mă întristez mă ofilesc
trag necazuri nu mă pociu astâmpăra // necăjindu-se,
supărându-se, sau umblând turburat turburați. La
Homer.

// rătăcindu-se. la Barin.

// vezi //

// vezi //

// privighează bagă de seamă, la Barin.

// și // greu rău cumplit nesuferit. La Barin.

// vezi //

// strachină.

// (din // polițar (polițai) agă, la Etimolog:

// și // oameni ai poliției ai agiei, ce port bastoane în
mână slujitori poliției agiei slujitori dorobanți agești. La
Etimolog:

// (din // și a. tăgăd:) ne dezlegat-ă. la

DSC 6112

Platon și după asemănare, nepriceput-ă ne tâlcuit-ă
ne înțeles-ă. la Aristid // neconținut necurmat
neîncetat. La Barin.

// fără înțelegere pricepere. La Grigore Nazianz.

// (din //) întristarea mâhnirea sufletului. la Screvelie.

// (din // și a. tăgăd:) fără candelă fără lumină. La
Evripid.

// și // (din // și a. tăgăd: sau din // precum și din //)
aleg dintr-o parte într-alta. Mă rătăcesc înapoi și
încolo, de mare siclet necaz, neștiind ce să fac //
umblând rătăcindu-se pe țărmurile mării. La Homer și
„mă mâhnesc mă întristez mă supăr de multă lene,
la Homer și Eliano // din // în loc de // din // sfiindu-se,
zgârcindu-se, la Homer. La care se mai găsește și în
loc de mă bucur mă înveselesc, mă mândresc,
cum „// or te bucuri te mândrești că ai biruit) din //
iese multe informații. Cum // și altele vezi și // și //

// numele slovei / din // cuvânt evreiesc, ce înseamnă „învață. La Barin.

// cap căpățână de bou. La Barin.

// și // (din //) alfavitar alfabet adică abețedă abețedar bucher bucoavnă.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// num: mângâiet: din // dușman. La Barin.

// înțeleg pricep mă socotesc gândesc găsec cu mintea oarece izvodesc scornesc. La Barin vezi și //

DSC 6113

// și // sau // după limba doricească, în loc de // găsec, aflu izvodesc, născocesc scornesc înțeleg, și primesc, dobândesc, la Evripid și găsește preț are preț, cum „// va găsi mare preț mare preț are de mare preț este. La Homer // găsește mușterii, la Suida, și schimb, mă negustoresc, la Aetie.

// nume însușit evreiesc.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// nume de o apă.

// vezi //

// (din //) // fete vrednice de daruri înaintea nunții, pentru frumusețea lor fetele ce se cer de mulți tineri fete ce se învrednicea de la logornici mare daruri, cum, boi și altele pentru a le lua de neveste care daruri se da la părinții fetelor iar nu ca acum când părinții dau zestre fetelor, spre a lua tineri, la Homer. iar la Eshil și Alexandru, se găsește „// apa ce hrănește îngrașă pe boi.

// (din //) și // găsire aflare izvodire sau prețul celor izvodite (scornite, inventate) și cumpărătoare, și dobândă, la Licofron și Barin.

// din // vezi //

// vezi //

// și // (din //) scornitor aflător izvoditor de oarece de trebuință de folos, la Homer și Sivile. Iar Eshil înțelege cu acest cuvânt pe bogatul ce a dobândit a câștigat oare ce mai însemnează și un soi de pește ce umblă câte doi, unul după altul, ce la Atineu se zice și // și după asemănarea acestor pești, înseamnă și sodomit, olac, colombaragiu, la Gazi și împărații cei cinstiți

DSC 6113 verso

să zic // la Etimolog.

// vezi //

// (din //) izvoditori aflători de trâmbiță cu acest nume se numea tirineii, pentru că Pirefs a aflat a izvodit trâmbița, la Fotie și Isihie, la cuvântul // Iar Polivie în loc de // are // La Isihie la cuvântul //

// în loc de // după tăiere, la Etimolog: de la Andimah, și la Homer.

// cea albă cuvânt Perevenesc, la Barin.

// vezi //

// prăvălii de arpacaș de bulgur și celelalte asemenea. La Etimolog:

// (din //) vânzător de făină de mălai de arpacaș de bulgur. La Aristofan.

// lucrarea arpacașului bulgurului. La Cuma.

// moară de arpacaș de bulgur de făină de mălai. La Gazi.

// cel ce lucrează la arpacaș la bulgur la făină la mălai morar lucrător de arpacaș de bulgur. La Gazi.

// fac gătesc lucrez arpacaș bulgur făină mălai. La Gazi.

// ca arpacașul ca bulgurul. La Gazi.

// și // de arpacaș, de bulgur, de făină, de mălai. La Polidevc.

// vezi //

// (din //) ca arpacașul, ca bulgurul, ca făina, în chipul arpacașului bulgurului făinii. La Gazi.

// (din //) ambar jitniță de făină de mălai de arpacaș de bulgur.

// (din //) vrăjitor ghicitor de făină cel ce vrăjește ghicește cercetând făina.

DSC 6114

ATENȚIE LA GREACĂ

Αλφιτον-τω.το și αλφι după scurtare arpacaș griș și făină de orz și pudră de păr, la Aristofan. Și mălai, la Gheorghe. τα αλφίτα avere, acareturi, zaherele, după asemănare. Cum „αλφίτα ωαγωα avere părintească, la Aristofan, și Tucidid) φασα? αλφίτα turte la Gazi și Isihie αλφιθ ακτι cel mai bun arpacaș griș de bulgur. La Barin. // târg de arpacaș de bulgur de făină. La Barin. Αλφιτον σοα vezi αλφτωωλις σοα (1)/ αλφίτα fidea

Αλφιτωουια ας η (din αλφιτον ωοιεω) lucrarea arpacașului bulgurului făinii mălaiului. La Xenofon.

Αφιτωοιος ω / (din αλφιτον ωοιεω) cel ce ceea ce lucrează arpacaș la bulgur la făină.

Αλφι..ωωλις ω ο αφιτωωλις (din αλφιτον ωλειω) vânzător vânzătoare de arpacaș de bulgur de făină făinar. La Aristofan.

Αλφιτωωλις ιδος η vezi αλφιωωλις

Αλφιτωωλις σοα și αλφιτον σοα târg de arpacaș de bulgur de făină, la Atineu.

Αλφιτοβτρω ω (din αλφιτον //) mănânc bulgur, sau pâine de orz. La Xenofon.

// (din //) vrăjitor vrăjitoare ghicitor - toare de făină cel ce ceea ce vrăjește ghicește cercetând făina, la Gazi.

// (din //) cel ce ceea ce mănâncă arpacaș bulgur, sau pâine de orz. La Eliano.

// (din //) alb ca făina, la Aristofan. // părul cel alb al capului, adică bătrân. La Evstatie. Cu păr alb în cap.

// gogă gogoriță. La Plutarh.

αλφος unii tâlcuiesc „subțire, și alții „lepros. La Barin) αλφος μελας, αλφος λκος o patimă ca lepra - ca cojii. La Hipocrat, Gazi și Biblie.

αλφιω în loc de αλφαινω se ia și în loc de αλθω, precum și φηρ în loc de θιρ La Barin la cuvântul αλφαινω.

DSC 6115

// somn fără gust fără dulceață. La Barin.

// salt săr (a sări). La Gazi.

// cuvintele ce se trag din // înseamnă „încălzesc, și după asemănare tămăduiesc, cresc. Timpul cel viitor al lui // face // din care iese // și // și //. La Gazi.

// (din //) de mă voiu prinde și de voi muri. La Barin.

// și // după limba Ionicească, cu glas gros, înseamnă, arie, strat de bucate, la Evstatie și

// cu glas subțire însemnează „ogradă de bucate de pomi de vie și grădină, la Homer. După asemănare // însemnează, iubirea de știință de înțelepciune, la Homer. Însă unii amândouă le cetesc cu glas subțire, care se și vede a fi mai cu cuviință, la Barin.

// sărbătoarea plugarilor secerișului, ce se prăznuiește spre cinstea doamnei Dimitrei (doamna bucatelor) și a zeului Bach. La Pavsania și Evstatie.

// de arie. La Orfevs.

// și // nume adăogat al doamnei Dimitrei (doamna bucatelor) adică ceea ce aduce multe bucate în arie.

// (din // și a. tăgăd:) nevătămat-ă neatins-ă nesupărat-ă. la Suida.

// și // (din //) de arie. La Gazi.

// (din //) plugar treierător, la Arat, și la Nonos și viier, lucrător culegător de vie, la Apolonie și Rodos. Și nume însușit.

// vezi //

// vezi //

// în loc de // cu adăogirea lui / cum // și cum / precum și // și // și // și // La Barin.

(1)// un meșteșug, ne-înființat cu care socotea unii că vor putea face lucruri peste fire, cum „o apă cu care să prefacă fierul, arama etc. în pur sau o dohtorie cu care să tămăduiască orice boală. Alșimia (alchimie) // cel ce lucrează acest meșteșug al alșimiii (alchimiei) alhimist. (alchimist)

DSC 6116

// în loc de // din // după limba aticească.

// nume însușit bărbătesc

// La Teocrit vezi //

// vezi //

// din // în loc de // mă prinz, mă prinde altul. Din care se face // și // și // și // La Homer și Xenofon.

// arie, la Gazi. Și după asemănare, claie, la Biblie.

// din / vezi // mai înseamnă după semănare, și a se prăpădi, a muri. La Barin.

// la cei din Halchida înseamnă, cheltuială, la Barin.

// ărioară (diminutivul, arie)

// trier. La Apian, Arian și Suida.
// (din //) cumpărat-ă pe sare rob // slugi proaste, robi
cumpărați pe sare. La Evstatie.
// arie strat de bucate.
// arie la Atineu.
// trier. la Isihie.
// arie.
// (din //) de arie
// (din //) treerătură.
// (din //) treierător
// și // treier și petrec la arie. La Longhin și Suida.
// vezi //
// (din //) născut-ă în vie ,,// vin făcut în vie. La Nonos.
2:// și / (din //) pui de vulpe.
// vezi //
1:// vulpe, la Isihie și Sofocli.
// în loc de //
// vezi //
// pile de vulpe vezi //
DSC 6116 verso
// vulpe, la Opian vezi și //
// o vie viță strugure ce se numea cu acest nume, la
Barin.
// (din // după scurtare) piele de vulpe, la Herodot și
Plutarh. // unde n-ajunge pielea de leu, trebuie să ne
cârpim cu pielea de vulpe. O pildă, adică, când nu
putem izbuti birui cu armele, trebuie să ne slujim cu
viclenia trebuie să ne întrebuițăm cu înșelăciuni,
pentru că vulpea este cea mai vicleană și înșelătoare
jiganie. Mai înseamnă și după asemănare și un neam
la Antiohia, și cel dintru acest neam se numește //
și // La Barin.
// vezi //

// (din //) culcușul cuibul vulpii, la Gazi și pleșuvie, la Aristotel și Galino și coiful. La Barin.

// (din //) mă viclenesc, întrebuițez viclenii înșelăciuni, la Gazi și pleșuvesc, pățimesc de pleșuvie.

// (din //) viclean prefăcut ca vulpea, la Gazi și cel în frunte cu semnul vulpii, la Lucian și un soi de pește, ce la gust miroase a vulpe, de aceea se și poate numi „vulpe de apă. La Atineu.

// (din //) pleșuvie.

// (din //) pui de vulpe. La Gazi.

// și // (din //) mă prefac ca vulpea mă port ca un viclean cu viclenii înșel, măglisesc „// nu se cuvine a măglisi când pe unul, când pe altul dar nici prieten la amândouă părțile nu poate fi. La Aristofan.

// pui de vulpe, la Gazi și cățel din vulpe și din câine. La Xenofon și piele blană de vulpe, la Xenofon.

// pui de vulpe și cățel din câine și din

DSC 6117

vulpe. // căței de vulpe, pentru că din câini și din vulpe s-au născut. LA Xenofon) mai înseamnă și ogar, și piele de vulpe „//cei din traci poartă piele de vulpe în cap, și peste urechi, la Xenofon) mai înseamnă și un soi de viță de strugure, la Plinie, din care iese vinul ce se zice // adică vin de viță ce se cheamă // la Barin.

// vezi //

// un oraș în Heronisa. La Barin.

// (din //) o buruiiană ce se numește, coada vulpii. La Teofrast.

// (din //) ca vulpea viclean-ă prefăcut-ă marghiol marghioală. La Gazi.

// și / (din // înșel, și //) vulpe. La Xenofon și Plutarh. Iar la Opian se găsește // care alții au îndreptat a se

zice // înțelegând după asemănare, pe oamenii cei vicleni, și prefăcuți. „// mergând spuneți acestei vulpi, adică acestui om viclean, la Lucian și un soi de pește. // vulpea cea ca pisica vulpea cea în chipul pisicii. La Atineu mai înseamnă și mușchii omului. // Cârnotiile cele de mușchi, cele de amândouă părțile, care unii le numesc // și alții // La Atineu și o pasăre în chipul vulpii, care se zice și // ce se poate numi, găscă de misir de Etiopie de Egipt, la Aristotel mai înseamnă și pleșuvia luându-se în loc de, // și un joc, la Barin) // vulpe neagră.

// (din //) pui de vulpe.

// viclean vicleșiugar marghiol prefăcut. La Sofocli.

// vulpe.

// (din //) piele de vulpe.

DSC 6117 verso

// (din //) ca fața vulpii roșu ca spuza. La Gazi Iar la Evstatie se găsește însemnând „cu părul tot alb.

// (precum și //) vulpe. La Ignatie.

// (din //) păzitorul ării, sau al pavezei nume adăogat al Dimitrei (doamna semănăturilor) și al doamnelor timpurilor. La Gazi. Sau păzitor - toare de sare, la Barin.

// și // și o arie, la Xenofon și Evstatie. Și după asemănare, cearcănul (crugul aczugul) cel luminos al soarelui, și al lunii, ce se face de nori împrejurul lor. La Aristotel Iar cu // ce se găsește la Eshil, tâlcuitorul lui, înțelege, lumina razelor ce iese din pavăză) după asemănare însemnează și „biserica răsăritului, la Isidor și Teofrast) și o platoșă rotundă, la Eshil după asemănarea ării și crugul acrugul ocolul soarelui, și al lunii. La Barin) din // sau din //

// în loc de // biruindu-se stăpânindu-se prinzându-se. La Barin.

// (din //) lesne a se birui a se stăpâni a se prinde a se lua. La Xenofon și Plutarh de biruință „// laudă de biruință, la Eshil // veste de biruință. La Eshil.

// (din //) robire prindere stăpânire prin arme la război. La Platon și Plutarh) la judecată înseamnă „osândă. La Platon.

// ne cusuți. La Barin.

// vezi //

// prinz (prind), mă prinz, ca și // de se vor prinde furând cevași. La Xenofon.

// cel cea prins-ă la război cel cea robit-ă la război) și lesne a se prinde a se birui la război, la Filon. // cel lesne a se găsi a se prinde, se pierde fuge de se va năpăstui lenevi. La Cuma.

DSC 6118

Αδωφίτος τω τον (din și a. tăgăd:) pe nerăsuflete, fără a se odihni neconținut-ă necurmat-ă, αψονες αλωφητος muncă necurmat-ă fără a se odihni. La Plutarh.

αλωω în loc de αλω din αδιπκω

// și // (din λωφωω la Etimolog:) îndată peșin numaidecât cum și „cu împreună cu // împreună cu stăpânii cu domnii, la Homer. // împreună cu mumă-sa. La Xenofon. // cum s-a auzit vestea, numai îndată au alergat toți spre ajutor, la Tucidid. // împreună cu graiul, peșin și fapta, adică cum a zis a poruncit, peșin s-a pus și în faptă, în lucrare. La Xenofon și Plutarh.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne amăgit-ă. la Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) ne amăgit-ă ne fermecat-ă.

(1)αμαδα ας η jocul cu discul cu târcolul.

// (din //) cum a sosit, cum a venit. La Etimolog:

// nume însușit

// corcodușe

// (din //) și // doamnele fecioare zeițe nimfe mirese de pomi de copaci // fecioarele fetele doamnele pomilor. La Orfeu vezi nimfă.

// cuvânt tersienesc, ce înseamnă „a se bate la război. La Barin.

// sau mai bine // (din //) căruță, căruț cărucean. La Barin.

// meri. La Barin.

// un loc lângă Atine. La Plutarh.

// vezi //

// (din //) război cu Amazoanele la tâlcuitorul lui Homer.

// și // (din // și a. tăgăd:) cu acest nume se numea din vechime niște femei foarte

DSC 6119

tari războinice, și cum am zice „mujeri bărbate care pentru a putea înțepeni arcul săgeții în piept, și ardea țâța din dreapta, din copilărie și așa toate avea numai câte o țâță, la Evstatie, Dion, Strabon și tâlcuitorul lui Homer și se numea Amazoane, adică cu o țâță, sau fără țâțe, or pentru că-și tăia își ardea câte o țâță, sau pentru că nu mânca pâine, sau pentru că din fire n-avea țâțe sau pentru că nu sugea țâță, căci în loc de sâță întrebuința mânca lapte de iapă. La tâlcuitorul lui Eshil.

// (din // și a. tăgăd:) ne strâns-ă ne adunat-ă.

// evreiește înseamnă bre! Bre! Lucru de mirare. Iar elinește însemnează „turburare însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// necunoscut este, la Barin.

// (din //) nu știu nu cunosc oarece nu sunt învățat-ă la oarece. // la cei ce nu știu acestea și // ne știind nefiind învățat-ă la acestea. la Platon.

// vezi //

// și // și // (din //) neștiință de carte de învățatură prostie. // mai bună prostia cu înțelepciune, decât iscușenia cu nebunie. La Tucidid.

// a secera, la Barin, la cuvântul /

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) neînvățat-ă ne iscusit-ă prost proastă găgăuță tâmp-ă la minte prost proastă la minte fără știință de carte de învățatură // nu știe carte Suida la Iustian și necunoscut-ă după asemănare. Cum // necunoscut de părinți. La Evripid.

DSC 6120

Αμαθια ας η vezi αμαθηα înseamnă și „nesimțire. La Platon.

Αμαθιτικς τω ο η αμαθιτις δος η α αμαθοδες διον de nisip. La Atineu.

Αμαθιτις δος η ...// vezi //

// și // nisipos nisipoasă. La Gazi.

// (din // după scurtare, la Etimolog: și Meton praf țărână pulbere, nisip, la Evstatie.

// vezi //

// din // fac praf țărână pulbere oarece // praf negru la făcut. La Homer. Și prăpădesc, cum // pe oameni îi omoară, iar orașul cetatea cu foc o prăpădește, la Homer // cu vremea se prăpădește cea mai tare inimă suflet, la Coint.

// nisipos nisipoasă. La Gazi.

// (din //) cu neștiință de carte de învățatură și după asemănare „fără veste, pe negândite nenădăjduind, la Suida. // fără veste să meargă. La Tucidid.

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) ne moșit-ă fără moașă și fecioară. La Nonos și Opian.

// vezi //

// și // (din // în loc de // în loc de // lung mare și după
îndoire (de două ori) // și cu a. adăog: // mare, lung //
catargul cel mare al corăbiei. La Homer iar din // și cu
a. adăog: înseamnă, grozav-ă înverșunată năbădăios
năbădăioasă îmbufnat-ă // himera cea grozavă. //
focul cel grozav. La Homer.

DSC 6120 verso

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) La Opian, unde alții îndreptează
a se ceti, // vezi //

// (din // și a. tăgăd:) nefericit-ă.

// vezi //

// cuvânt criticesc, ce înseamnă „odată. La Barin. Și //
în loc de // La Cuma și Isihie vezi și //

// La Hipocrat. Unde alții îndreptează a se ceti // la
Barin. Un soi de poame în Italia, ca merele, ca perele.

// (din //) corabie, la Eshil și Barin.

// (din // și a. tăgăd:) ne moleciune și nu obosire,
neboseală neosteneală, nedăulare. La Diodor.

// (din // și a. tăgăd:) și // și // ne muiat-ă nemolecit-ă
adică tare, țeapăn-ă și după asemănare înseamnă
și „neîmblânzit-ă neînduplecat-ă // întâmplare foarte
grea. La Aretie.

// (din // și a. tăgăd:) ne muiat-ă și după asemănare
înseamnă și „neîmblânzit-ă neînduplecat-ă vezi și //

// La Licofron, după limba Eolicească și // La Isihie și
Licofron, după limba aticească vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi // iar la Apolonie se găsește însemnând,
ascund tac. La Gazi.

// vezi //

// mă prăpădesc mă dărâm mă dărapăn
(dărapăn) „//

DSC 6121

// se dărâmă zidul cel mare, La Homer. // slăbesc se
prăpădesc se întunecă ochii. La Hipocrat asemenea
înțelegere are și // și // și altele asemenea, la Isihie.

// și // în loc de // din // sau din // în loc de // și
înseamnă că „cu foc prăpădesc dărapăn dărâm
fărâm fac praf și țărână, ca și când aș potrivi aș
netezi oarece, la Apolonie și Etimologicon. //se
dărâme zidul, la Homer.

// turburare. La Barin.

// și // din care iese // vezi // mai și însemnează și,
grapă, gripă, greblă, la Nichita) și, mănunchiul de
grâu de orz, la tâlcuitorul lui Licofron.

// moale tânără, la Homer sau, păroasă, la Barin.

// (din //) secerător secerătoare. La Opian.

// vezi //

// și // cu acest nume se numea capra cea cerească,
ce a crescut pe domnul Zefs ce i-a dat țâță, ca o
doică, care avea coarnele poleite cu aur de la care s-
a zis spre pildă // cornul caprei cel de aur, însemnând
timpul cel roditor. D-aici iese și // ce înseamnă, cresc,
înmulțesc, la Isihie. // cornul acesta este mai fericit, și
decât cornul caprei Amaltia, cel de aur, la Atineu și
Palefat. // cu toate fericirile la toate îmbelșugare, la
Andifon. Se găsește și // în loc de „ne întristare.
Socrat la Stoveu.

// vezi //

// vezi //

// în loc de // corn de aur.

// vezi //

DSC 6121 verso

// a n-avea frig. La Barin.

// și // (din // sau din //) snop de grâu de orz, la Dionisie, Atineu și Coint. Iar la Evstatie, // însemnează, un mănunchi un snop de grâu, cât poate ținea sub subsuoară omul. Și la Filostrat însemnează, legătura snopului. La Gazi.

// și // leg snopi snopesc. La Evstatie și d-aici Isihie a zis // însemnând după asemănare „sugruma, spânzura (spânzura).

// vezi //

// vezi //

// împletitura de paie, cu care leagă snopii legătura snopilor, legătură de paie sfoară de paie și însuși snopul legat, la Evstatie.

// și // (din //) legător de snopi. // greierele, iubitorul de cântece, înveselește pe legătorul de snopi. La Homer.

// vezi //

// smochine sau altele asemenea lor. La Barin.

// sau // țeapăn tare. La Barin.

// la cei din Poliriniia înseamnă „potârniche. La Barin.

// (din //) arătura ce ne dă snopi născător născătoare de snopi. La Nonos.

// (din //) cărător cărătoare de snopi. La Evstatie.

// moale fragit-ă tânără. // să hrănească or miel tânăr, sau iepure fricos. La Homer) și după asemănare, slab-ă neputincios neputincioasă // bătrânul cel neputincios. La Evripid) și neted-ă potrivit-ă. la Gazi.

// (din //) La Hipocrat. Vezi //

DSC 6122

// (din //) la Hipocrat. Vezi //

// lesne mai ușor. La Isihie.

2:// și // și // viță sălbatecă ce se urcă pe copaci, la Atineu, și alt soi de viță, La Dioscorid și Evstatie și

boltă de viță. Iar la Isihie se găsește // însemnând și un șchiop în două cârje, căruia îi atârână picioarele din // la Evstatie.

// și // smochin ce înflorește d-odată cu mărul, și // măr ce înflorește deodată cu smochinul, la Evstatie și un soi de peri ce înfloresc d-odată cu merii, la Atineu. Iar la Dioscorid se găsește // merele cele mici, ca cele paradise la noi. Și la Atineu se mai găsește, // iar // nu sunt pere, precum unii au înțeles, ci alt soi de poame mai dulce, și fără sâmburi. se mai găsește și // după limba doricească tot întru această înțelegere și așa avem îndoială la înțelegerea cuvântului // unii înțelegând un soi de pere, alții un soi de mere, și alții soi de smochine. La Galino și Isihie.

2:// vezi //

// vezi //

// vezi //

// a secera. La Barin.

// car. La Barin.

// în loc de // după mutare (din //) nevăzut-ă prăpădită. La A..

// vezi //

// amanet zălog. La Gazi de Cuma.

// bureți ciuperci ciuciuleți mânătărci. La Dioscorid) // păstrăvi de copaci, bureți de copaci)

DSC 6122 verso

și locuitorii muntelui Amanul, se numesc // La Barin.

// buboaie. La Barin.

// în loc de // după schimbare un neam de oameni. La Barin.

// (din //) ne ghicit-ă și cel ce ceea ce nu ghicește // câinii ce nu ghicesc nu cunosc nu găsesc urmele vânatului. La Polidevc.

// un neam de oameni. La Barin.
// și // (din // sau din // La Etimolog:) car și cel
asemenea lui și acele șapte stele, ce se zic, car, sau
căruță de stele, la Homer) și după asemănare, drum
mare, drum de cară, la Aristofan. // codirlă și un sat
la Bitinia, căruia săteanul se cheamă // tatirvan, căci
e, rădvan.

// în loc de // după limba Ionicească.

// vezi //

// vezi //

// și // căruță căruț cărucean, căruțel // lucrând la
căruțe - la cărucele. La Plutarh. // de aceea ți-am
cumpărat un cărucean, ca să aibi pentru sărbători
pentru bâlciuri. La Aristofan și Isihie.

// vezi //

// vezi //

// și // (din //) cărăuș chirigiu vizitiu boar.

// vezi //

// vezi // și rotar, și căruțaș cel ce lucrează la roate.

DSC 6123

// în loc de //

// și // încărcătura povara carului povară de car și
mergerea prin car. La Isihie.

// vezi //

// La Isihie vezi // și bou de car, la Plutarh și Cuma.

// trag la car. // două perechi de boi, una pentru arat,
și alta pentru cărat una la plug, și alta la car cu una
să are, și cu alta să care, la Arian) mai înseamnă și
că „mâiu (mân) carul, sunt chirigiu cărăuș vizitiu
boar // părintele mâna boii de sărăcie, era boar, la
Plutarh, și // am petrecut viață chinuită ca un boar, la
Antologie și îmi petrec viața viețuiesc în car, ca
țigani de lae, (țigani cu cortul) la Filostrat și umblă

cu carul, umblu în car. La Cuma. // drum de care poate umbla carele. La Strabon.

// cuiele din capul osii. La Evstatie.

// (din //) și // drum de cară (car) drum mare drum obștesc, la Xenofon și Barin. // drumurile cele mai mari, le vei numi drumuri obștești, drumuri de cară, la Polidevc.

// și // (din //) scaunul carului căruței carâtei etc. ce se pune asupra osii, la Atineu, și Polidevc. Iar la Bituvie, // însemnează partea osii, pe care se întoarce se învârtește roata.

// de car. Cum // drum de car. La Evripid. // căluș, la Eshil. Vezi și //

// vezi //

// La Xenofon vezi //

DSC 6123 verso

// și // (din //) cărat-ă cu carul cel ce ceea ce se cară cu carul cu căruța cu carâta etc. // carele încă n-a dobândit casă umblătoare mișcătoare pe car ce se poate căra cu carul, adică cort. La Pindar.

// (din //) drum de car drum mare, la tâlcuitorul lui Sofocli.

// și // car // cotigă, căruț cu două roate teleagă // căruț cu o roată targă tragă trăgătoare teleguță târboanță (tărăboanță) roabă. // căruță cu poște și delijan, delijanț // dric drig

// și // drum de car, la Gazi și văgaș, (urmă de car)La Polidevc. Vezi și //

// și // d-un car // povară d-un car // pietre cât să încape fiecă piatră într-un car. La Xenofon.

// vezi // mai înseamnă și rotar, La Gazi și Cuma.

// de car. La Teofrast. // drum de car // însemnează „miazănoapte, poate pentru că pe acea vreme se vede curat steaua ce se zice // La Cuma.

// un neam al Ipotoontidii, căreia părtașul se zice //.
La Barin.

// La Plutarh și Evstatie vezi //

// vezi //

// vezi // mai înseamnă și un soi de plăcintă de
pogace, la Aristofan) și un soi de struguri de viță de
boltă, sau de viță sălbatecă, la Barin.

// vezi //

// de car, și cel în car. // povară de car. La Antologie.

// vezi // mai înseamnă și un cătun

DSC 6124

al Troadei, căruia locuitorul se zice //

// și // (din //) și // nomad adică cel ce ceea ce
viețuiește în car cel ce ceea ce își are casa în car, ca
țigani de lae. La Eshil și Strabon.

// vezi //

// ca și carul. La Evstatie.

// și // (din //) vezi //

// (din //) cei ce trag la car trăgătorii de cară. La
Plutarh.

// (din //) și // fac lucrez la cară. La Polidevc.

// (din //) și // lucrarea carălor. La Polidevc.

// (din //) și // rotar căruțaș carâtaș cel ce ceea ce
lucrează la cară la carâte etc. lucrător lucrătoare de
cară.

// (din //) un car ceea ce umple un car, adică atât de
mare, încât să umple un car. // la izbit în cap c-o
piatră așa de mare, încât de d-abia să încapă într-un
car. La Evripid.

// (din //) vezi //

// (din //) vezi //

// (din //) vezi //

// vezi //

+ // șopron

// (din //) văgaș urmă de car. La Polidevc.

// șopron.

// (din //) vezi //

// (din //) vezi //

// (din //) vezi //

// vezi //

DSC 6124 verso

// vezi //

// vezi //

// și // după limba Ionicească, și // (din //) șanț // din șanțuri izbea în metereze, la Homer) și șipot jgheab canal, drum de apă. La Polidevc și Isihie. și șanțurile prin care se scurg spurcăciunile umblătorile (WC), la Eutropie) și haznea de apă, în care se scurg apele, spre curățenie. La Gazi. Și după asemănare înseamnă și găurice, și // scobiturile cele dinăuntru ale urechilor. La Etimolog. La cuvântul //

// în loc de // după lima doricească, din // zi.

// vezi //

// de maghiran. La Gazi. // floare de maghiran. // unt de maghiran. La Barin.

// vezi //

// și // ca maghiranul. La Gazi.

// și // maghiran. La Gazi.

// vezi //

// vezi / (din //)

// și // (din //) de știr // cunune de știr. La Filostrate. Și ne vestejit-ă. la Barin și la troparele bisericesti.

// știr. La Gazi. Amagantă? creasta cucoșului.

// și // (din // și a. tăgăd:) ne vestejit-ă. La Gazi.

// nume de oraș, sau de un munte. La Barin.

// rămători, sau câini, la Barin.

// vezi //

// a se supune, a greși. La Barin.

// (din //) apa ce curge prin șanțuri

DSC 6125

prin canale prin olane) și după asemănare, însemnează, și spurcăciunea ce curge prin asemenea șanțuri canale. La Gazi și însuși adunarea spurcăciunilor, la Barin.

// (din //) // curgerea spurcăciunea prin șanțuri prin canale. La Isihie. și după asemănare înseamnă și ud. La Aristofan.

// vezi //

// cel ce sapă la șanțuri la canale. La Maneton.

// vezi //

// (din //) de șanț, de canal. // apa ce curge prin șanțuri prin canale. // pomii mai bine vor apă de șanțuri, decât de ploaie. La Teofrast.

// La Isihie. Vezi //

// vezi //

// (din //) precum și // din // și // greșesc nu nimeresc. // dând cu sulița n-a nimerit. La Homer și Xenofon) după asemănare mai înseamnă și, greșesc, păcătuiesc, cad în greșeli în păcate. // a greși către Dumnezeu. și // au greșit către Dumnezeu. Și // au greșit către Dumnezeu. La Hipocrat. Și pierd oarece. // și-au pierdut ochii din mâinile lui Odisefs. La Homer. // ceea ce-și pierde bărbatul, și-au pierdut viața, la Evripid și nu dobândesc ceea ce poftesc nu dobândesc ceea pentru care mă rog. Cum // a nu dobândi ceea pentru care s-a rugat, la Sofocli. Și vatăm, stric. Cum // stricându-se prin spurcăciunea vântului aerului. La Teofrast) Iar // ce se găsește la Homer, înseamnă că „nu contenea a aduce daruri jertfe a face pomeni. //

DSC 6125 verso

/ păcătuiesc. La Biblie.

// în loc de // după limba Ionicească,, din // La Herodot.

// înformarea cea dintâi a lui // vezi //

// înformarea cea dintâi a lui // vezi //

// împreună și „peșin, îndată numaidecât. La Homer. Vezi și //

// și // împreună. La Evripid.

// (din //) la Xenofon, Aristotel și Platon. Vezi //

// cel ce ceea ce greșește greșit-ă. La Gazi.

// întâlnindu-se. la Barin.

// vezi //

// greșicos - coasă // la toate aceste, cel bun cel înțelept izbutește nemerește iar cel rău cel nebun greșește, adică nu nemerește. La Aristotel.

// (din //) și după scurtare // la Etimolog: și // greșeală, nenemerire, păcat poznă prihană, abatere depărtare din datoria sa din fapte bune din știință. // Căci fapta cea bună poate acoperi greșelile. La Demosten.

// și // (din //) smintit-ă greșit-ă la minte. // pe Epimitevs cel greșit smintit (smintit) la minte. La Isiod. // smintindu-se la minte fuge. La Eshil.

// La Eshil vezi //

// (din //) și cel ce ceea ce greșește la vorbă la cuvânt cel ce ceea ce nu izbutește nu nemerește gândul vorbelor

DSC 6126

sale cel ce ceea ce în zadar vorbește poate că și cel ce ceea ce n-are dulceață la vorbă. La Homer.

// (din //) cel ce ceea ce greșește grăind vorbind cel ce ceea ce vorbește cu greșeli. La Atineu.

// (din //) păcătuire păcat greșeală.

// (din // și a. tăgăd:) și // nemărturisit-ă fără mărturii
ne dovedit-ă prin mărturii // iar bărbatul meu, fără
nici o mărturie.. la Evripid.

// (din // și a. tăgăd:) La Tucidid. Vezi //

// vezi // și //

// înformarea cea dintâi a lui // La Xenofon. Vezi //

// greșeală păcat // de nu va greși oarecine, La Aretie.

Iar la Hipocrat se găsește și // în loc de // vătămare.

Vezi și //

// și // în loc de // La Teognis.

// vezi // și //

// și // (din //) păcătos păcătoasă greșit-ă. la Aristotel.

// și // (din //) și // luciul lucirea strălucirea razele

luminii ochilor stelelor. La Apolonie, Aristofan și

Polidevc și după asemănare, înseamnă și adesea

mișcare a mâinilor a picioarelor la joc la alergătură.

La Aristofan și // zâmbirea buzelor, la Teocrit și

zbârciturile frunții obrazului. La Barin și Cuma.

// nume părintesc din //

// nume însușit

// piele însă cuvânt netrebnic. La Barin.

DSC 6126 verso

// La Apolonie, și Teocrit vezi //

// vezi //

// curvie însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// mult. La Barin.

// o sărbătoare la Atine. La Barin.

// vezi //

// (din //) și din // și cu adăogirea lui / și // lucesc

strălucesc. // foc a ieșit din ochii lui. la Isiod. //

câmpul va lumina de flori. La Apolodor.

// ochii, după limba Eolicească. La Isihie.

// corabie la Eshil, unde se găsește și // // din //

// în loc de // după limba doricească ale noastre. La Homer și // în loc de // tot după limba doricească. Pe noi. La Gheorghe.

// din // căder: pricinuit: numărul înmulț:

// (din // // și a. tăgăd:) și // ne mestecat-ă ce nu se poate mesteca. La Gazi.

// din //

// a secera a cosi. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) și // ne bătut-ă.

// (din // și a. tăgăd:) La Pindar. Vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără sânge. La Cuma și în loc de // după scurtare. La Barin.

// vezi //

// vezi //

// sau // un oraș în Paflagonia căruia orășeanul se zice // în țara acestui oraș, //

// (din // și a. tăgăd:) ne pezevenghit-ă (ne amăgită ne fermecat-ă)

DSC 6127

// (din //) perii ce înfloresc d-odată cu smochinii, la Isihie vezi și //

// (din //) // măr ce înflorește d-odată cu smochinul. La Evstatie.

// (din // și a. adăog:) subsuoară.

// frământă. La Barin.

// o dată cuvânt Tarintinesc, la Isihie și Barin vezi și // // în loc de //

// (din //) și // împreună alerg. La Homer. Conalerg sinalerg.

// și // (din //) împreună alergare a carălor a căruțelor a carâtelor etc. „// ferindu-se depărtându-se de împreună alergarea carălor, la Homer și după asemănare însemnează și văgașul lemnul roatelor

urma roatelor pe pământ. La Etimolog: iar la Calimah se găsește, // în loc de //

// în loc de //

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce trăiește petrece viețuiește la întuneric depărtat-ă neștiut-ă de nimeni viață depărtată. La Aristofan. Unde alții cetesc // în loc de //

// (din //) cel cea cu rod întunecat negru. La Teofrast.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) după Porfirie, sau din // și a. adăog:) întunecat-ă împăieginat-ă. La Homer, Lucian, și Xenofon. Și după asemănare, // neam întunecat neștiut de nimeni. La Isiod. // întunecată mică proastă nădejde, la Ariano

DSC 6127 verso

„// friguri slabe ușoare mici, La Aretie. Se mai găsește și // tot într-o această înțelegere, precum și // La Gazi.

// vezi //

// (din //) întunecat-ă. la Stoveu.

// (din //) întunec, împăiegin. (a împăienjeni) La Plutarh și Pindar. // mă întunec mă împăiegin. La Isiod, Aristotel, Plutarh și Hipocrat.

// și // întunecat împăienjenit La Plutarh.

// și / (din //) întunecare, împăieginare, la Gazi. // împăienjenirea ochilor ceață la ochi. la Aretie.

// întunecos - coasă. La Gazi.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără cuțit fără sabie etc. La Cuma.

// și // (din //) fără bătaie fără război. La Xenofon.

// în loc de // și // (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu s-a bătut nu se bate la război. La Eshil și Xenofon) nebiruit-ă cel cea cu care nu se poate bate oarecine nu-l poate nu o poate birui. La Xenofon și Plutarh.

// La Tucidid vezi //

// un soi de mărăcini de spini. La Barin.

// vezi //

// vezi // săgeți cu care nu s-a bătut la război, și pe care nu le poate birui oarecine. La Xenofon și Sofocli.

// La Plutarh. vezi //

// (din // și a. tăgăd:) vezi //

DSC 6128

„// ziua au petrecut-o fără război. La Xenofon) și după asemănare, / peste puțină este să ascundă oarecine năravurile neamului său, la Pindar, întocmai după pilda ce zice „năravul în fire n-are lecuire) // frumusețe nebiruită peste fire. La Xenofon și ne sfadnic-ă. La Apostolul Pavel.

// vezi //

// ne mestecat-ă. La Screvelie.

// și // (din //) secer cosesc adun, strâng ..șoroiesc grămădesc?. La Homer și Eshil. // vei secera. La Biblie.

// fără grijă pe negândite. La Barin.

(3)// alee de copaci.

// în loc de // să ne suim, să ne urcăm, să intrăm. La Homer și Evripid.

2:// în loc de // din // în loc de // după limba Eolicească și Doricească.

// în loc de // la Homer. Și // în loc de //

// vezi //

1:// cu greșeală, căci trebuie să se scrie // în loc de // La Barin.

// în loc de // urcare, suire. La Sofocli.

// în loc de // călăreț cel călare. La Xenofon.
// în loc de // cel pe care poate a se urca oarecine
lesne de suit de urcat. La Homer. // marea ce se
poate pluti, mare plutetică.

// anevoie sau nevătămat, nevătămător. La Barin.
// în loc de // după limba Ionicească pisc măgură și
după asemănare, însemnează, sprânceană, la Gazi și
piatra cea scoasă ieșită afară ca sprâncenele, La
Gheorghe și marginea pietrei, și buzele oalei
străchinii tipsiei, la Barin) și umflătura cea în chipul
sprâncenei, La Hipocrat și marginea pavezei, la
Barin.

DSC 6129

// în loc de // din // în loc de //
// umblând să scoată pe oarecine dintr-a sa
stăpânire, La Barin.

// și // vas urcior cu gât ascuțit, pentru a scoate apă
cu foc, ca rachiul cu cazanul. La Dioscorid și Atineu.

// vezi //

// suflă, răsuflă. La Barin.

// în loc de // La Arhiloh vezi //

// și // în loc de // greșeală nenemerire și lene,
lenevire, La Gazi și Cuma.

// La Teodorit vezi //

// și // tâmp. La Screvelie.

// vezi //

// în loc de // sau de // după scurtare cu sughiț și
după asemănare însemnează și „cu glas mare
tare „// strigând tare cu glas mare. la Homer unde
Dionisie Alicarnasefs se vede că a citit // în loc de //
// mană. La Suida.

// și // și // leapădă muierea copilul se stârpesc vitele.
La Polidevc.

// și // La Platon, vezi //

// vezi //

// și // omor copilul în pânțele leapădă muierea naște copilul mort se stârpesc vitele. La Evstatie.

// în loc de // stric ascuțitura cuțitului, la Gazi, // în loc de // se strică, cum „// căci ochiul vlăstarul vieții se strică, când se taie mai înainte, la Teofrast.

DSC 6130

// (din //) cu colț deschis la Euclid cu unghiuri deschise.

// vezi //

// în loc de // La Orfevs.

// cel ce strică tocește ascuțitura cuțitului și după asemănare, cel ce slăbește oarece. La Gazi.

// cel iscusit a strica a toci ascuțitura cuțitului a slăbi oarece. La Dioscorid.

// stric tocesc ascuțitura cuțitului îl tâmpesc îl fac tâmp și după asemănare „slăbesc oarece. // întunec slăbesc vederea, la Biblie și la Gheorghe. și / a potoli mânia cuiva a o slăbi.

// și // tâmp-ă teșită și după asemănare, întunecat-ă și moale slab-ă neputincios neputincioasă leneș-ă // cu cuțit tâmp neascuțit. La Plutarh. // vede întunecat, la Platon) // grabnic la mâncare, și leneș drum și după pilda rumânească „la plăcinte, înainte, la război, înapoi // acum sunt neputincios, la Evripid. // i-au arătat leneși la război, la Plutarh și Tucidid. // pe cei iscușiți cu duhul, și tâmpi cu mintea, la Xenofon. // să fiți mai moi mai dulci la judecăți, iar nu cumpliți, la Tucidid. // colț deschis, din // precum și din // și cu a. tăgăd: // și după adăogirea lui / și tăierea lui / La Etimolog.

// și // în loc de // la tâlcuitorul lui Platon.

// vezi //

// vezi //

// La Aretie, unde la alții cetesc // în
DSC 6130 verso
loc de // vezi //
// vezi //
// vezi /
// prea întunecat prea slab și „// cu mare lenevire. La
Platon.
// vezi //
// tâmpeala cuțitului și întunecarea ochilor
slăbiciunea trupului neputință trupească și
sufletească. La Gazi.
// vezi //
// sunt tâmp-ă și după asemănare „sunt slab-ă
întunecat-ă neputincios - cioasă. La Hipocrat și
Gheorghe.
// și // și // întunecarea împăienjenirea slăbiciunea
ceața ochilor. La Hipocrat amvliopie.
// (din //) La Hipocrat vezi //
// și // și // (din //) tâmp-ă la vedere scurt în vedere cu
orbul găinii și cel ce ceea ce vede întunecat, al
Teofrast, Atineu și Eshil.
// (din //) La Plutarh vezi // amvliopie
// vezi //
// La Teofrast, și Lucian vezi //
// La Hipocrat vezi //
// (din //) și // și // văz întunecat împăienjenit sunt
scurt-ă în vedere am orbul găinii // ochii se întunecă
sunt întunecați, și se pare ca niște ochi de orb. La
Platon.
// vezi //
// și // (din //)
DSC 6131
lepădătură de muiere, stârpitură de vită, la
Evstatie) // dohtorie de lepădat.

// vezi // lepădătură.
// și // și / vezi // se zice și în cuget lucrăt: cum //
ceața ce întunecă ochii, la Atineu.
// și / vezi //
// (din //) // în loc de / lepădătură de muiere. La
Maxim.
// La Galino vezi //
// vezi //
// vezi //
// vezi // și //
// doctorie de lepădat (avort) la Galino.
// lepădăcos - coasă de lepădat se zice și pentru
muierile ce leapădă copii. La Cuma.
// La Nicandr. Vezi // și //
// la Evripid vezi //
// după limba Ionicească și // Maxim le întrebuintează
toate în loc de // și // adică leapădă muierea copilul
se stârpesc vitele.
// (din //) în loc de // strigare sunet chiot gălăgie
zgomot. // o strigare un sunet un zgomot s-a auzit pe
la miezul nopții. La Eshil.
// în loc de // din care iese // cum // strigând chiuind
tare. La Herodot.
// mijlocul lemnelor pânzelor de la corăbii, care se zic
și // La Polidevc.
// în loc de // zicându-l pentru vreme însemnează „zi
pese zi, din zi în zi, din vreme în vreme // dând zi
peste zi prelungind vremea, La Herodot)
DSC 6131 verso
iar zicându-se pentru apa când fierbe, însemnează
„în clocote. // din toate părțile colcăind. Fierbe în
clocote, la Homer și pentru cântece se zice, când
însemnează „cu maxim, cu viers, cum // cântece cu
maxim cu viers sunt foarte dulci. La Pindar.

// în loc de // cu mâinile sus, adică cu toată puterea, la Calimah și unul după altul, la Gheorghe și Cuma.

// în loc de // (din /) movilă // a ridicat și alți mulți stâlpi turnuri pe movili, la Xenofon. Iar Evstatie zice // adică pământul țărâna ce se aruncă afară din șanț din groapă malul șanțului, malul gropii.

// în loc de // după scurtare și // întârziere prelungirea vremii se înțelege și în loc de // la Gazi) mai înseamnă și „încercarea jocului cântecului, taxim la Pindar.

// și // altoi

// vezi //

// (din //) întârzietic-ă pierde vreme leneș-ă // cel cea pururi leneș-ă pururi în necazuri se află. La Isiod.

// în loc de // după limba Ionicească. Vezi //

// vezi //

// mă înputernicesc mă înțepenesc mă arăt tare țeapăn-ă dintr-aceasta iese // tot la asemenea înțelegere, și // ce înseamnă „dezputernicesc, slăbesc. La Isihie.

// vezi //

// a sluji la biserică la cele sfinte. La Isihie.

// vezi //

// din //) și // după limba Ionicească, la care se înțelege pe din afară, adică //

DSC 6132

// de mâncare bucate sfinte dumnezeiești, mursală, din care cine mânca, rămânea nemuritor, această sfântă de mâncare, această mană o ducea porumbițele din mare la zeul Zefs. La Homer) mai înseamnă și o mireasmă foarte mirositoare și apă curată ca lacrima, de aceea se și înțelege de apă sfântă, ce numai zeii o bea, adică băutură sfântă. La Homer și Atineu. Vezi și // iar la doctori înseamnă un soi de

plastur împotriva căldurii, și o doctorie împotriva otrăvii, și împotriva mușcăturilor de jigăni și de jivini înveninate, și altele și nume de o buruiană, poate fi știrul, la Dioscorid.

// o sărbătoare în cinstea domnului Dionis, la Gazi.

// vezi //

// (din //) mireasmă cel ce ceea ce are miros foarte frumos cu miros bun. La Atineu.

// (din //) sfânt-ă dumnezeiesc dumnezeiască. // iar pletele cele sfinte ale împăratului se înputernicea se înțepenea, adică își punea toată puterea, precum cel ce va să-și arate puterea, își învârtește părul fiționul în cap și // i-a adus de mâncare sfântă ia- adus mană spre mâncare și // și pe cai i-au legat la iesle-le cele sfinte la ieslea cea cu mâncare sfântă, la Homer// haină sfântă feregea sfântă sfită rasă sfântă // sfânt mir mireasmă sfântă, cu care se ungea zeii, și zeițele, cum se ung cucoanele acum cu pomadă (alifie mirositoare) ca să miroase. La Evstatie și Homer. Și după asemănare înseamnă și dulce frumos, bun. Cum // somn ușor somn dulce și // noaptea cea dulce, ce odihnește pe om. La Homer. Iar

DSC 6132 verso

La Teognis se găsește // în loc de / însemnând „fericit-ă. la Etimolog.

// cu miros frumos. La Screvelie.

// vezi //

// vezi //

// fără tărie ne-întărit fără putere ne-împuternicit ne-adeverit. La Barin.

// începere făcând, și jertfind cele mai întâi ivite, din struguri, grâu etc. adică strugurii grâul etc. ce se coc

mai întâi, pârga bucatelor, și din vite ceea ce este mai bun, cum, cap, limbă, mușchi și altele.

// vezi // înseamnă și mădularul omului și // părțile cele ascunse cele de rușine ale omului, la Etimolog: mai înseamnă și „bun, luminat, dulce cu bun miros.

// vezi //

// și // vezi //

// și // arici de mare. la Barin.

// apucare cu mâna. La Barin.

// vezi //

// în loc de // sau în loc de // prin împrejurul bisericilor prin împrejurul jertfelnicului oltarului (altarului).

// (din // în loc de //) măgură, pisc și după asemănare suișurile munților, dealurile munților buzele vaselor și orice alt se arată ca o sprânceană, ca o buză scoasă ieșită afară cum sunt piscurile malurilor, al Homer, Evstatie și Polidevc mai înseamnă și scaunul jețul tribuna din biserică, în care se urcă diaconul de cetește Evanghelia, și cuvinte și curul fundul sticlelor cel ascuțit înăuntru, cum sunt la sticlele de vin. La Plutarh) mai înseamnă și lindicul muierii, asemănându-l cu un pisc cum și pizda asemănându-se cu buzele vaselor, și ca niște sprâncene.

DSC 6133

La Gazi.

// mă sui mă urc în amvon. La Gazi.

// un sat la Zeliia. La Barin.

// în loc de // „// iar el strigând tare - zbierând, a zis.

La Herodot.

// (din // ce nu se întrebuintează) fugi d-aici fugiți d-aici. La Cuma și Corai.

// și // în loc de // pe noi și în loc de // pe mine după limba doricească. // în loc de // noi. La Aristofan.

// (din // și a. adăog:) foarte ticăloasă și săracă de tot scăpătată. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) ne zavistit-ă ne pizmuit-ă și după asemănare prost proastă ticălos ticăloasă sărac-ă căci pe cel prost nimeni nu-l pizmuiește nu-l zavistuieste // prostule purcare, la Homer. „// Proaste turme, la Eshil) „// săraci oameni, la Homer și foarte mare foarte mult cum // cele mai mari rele, La Evripid și // mare război. La Isiod.

// (din // și a. tăgăd:) fără mărime nu mare mic-ă. La Teofrast.

1:// (din // și a. tăgăd:) ne împărtășit-ă: La Dionisie Areopagitul.

2:// (din //) fără împărtășire. La Dionisie Areopagitul.

3:// (din //) ne împărtășire. La Cornutie.

// (din // și a. tăgăd:) și // fără meșteșug fără rânduială. La Gheorghe, Gazi și Cuma.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) vezi //

// La Galino și Secstos. Vezi //

DSC 6133 Verso

// și // (din // și a. tăgăd:) ne îmbătat-ă treaz-ă // doctorii de beție împotriva beției, la Plutarh) mai înseamnă și o piatră scumpă ametist, ce se numește și // și // și // care se zice că atunci când o atinge cu degetul, se trezește din beție cel beat la Plutarh, și Dioscorid. Și o buruiană împotriva beției, ce se poate numi „iarba beției. La Plutarh, și Dioscorid.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neatins-ă nepipăit-ă și ne cântărit-ă ne drămuit-ă. La Sinesios.

// vezi //

// căpriori, la Homer și Evstatie // căpriorii, ce ia ridicat un meșter din cei vestiți. La Homer.

// și // (din //) schimb // schimba armele cele de aur, cu cele de aramă, adică vindea aurul pe aramă și // a se schimba după fețe. La Homer și după asemănare se zice // schimbând câte puțin picior peste picior, adică umblând încet de-abia se mișca. La Evstatie și // umblând din casă în casă, adică schimbă locul, la Evripid) și // și // fugi d-aici, la Sofocli și Evripid. Și // vine un nou după altul, La Evripid mai înseamnă și, răsplătesc pentru rău, și mulțumesc dau mulțumită pentru bine. // răsplătește moarte pentru moarte, la Evripid. // și // în loc de // adică schimb, cum // schimb pământul cu cerul, la Plutarh și după asemănare „/ mergând dintr-un loc într-altul, la Platon și „// schimbându-se pe rând străjuia, la Homer. „// va trece prin buze. La Homer. // să treacă pe

DSC 6134

cei dimpotrivă. La Pindar. // trecând aducând pe morți, la Epigramata „// mulțumesc deopotrivă, la Demosten. Și // așadar îți voi mulțumi pentru această dreptate. La Lucian) și // se răsplătește uciderea, la Evripid și după asemănare înseamnă și răspund, cum // căreia i-a răspuns în urmă. La Homer. Și // îmi vorbește nevasta, și-i voi răspunde deopotrivă. La Lucian.

// și // (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu-i râde buza cel cea posomorât-ă întristat-ă mâhnit-ă. „// morților celor posomorâți celor ce nu le mai râde buza ce nu mai zâmbesc a râde. Și „// nopțile cele fără râs. Și „// obraz posomorât. La Plutarh și Epigramata.

// vezi //

// fără de a râde.

// ticălos ticăloasă sărac-ă. La Isihie.

// cumplit neîndurat neînduplecat neîmblânzit fără îndurare fără milă. La Lucian.

// și // (din // și a. tăgăd:) neîndurat-ă fără îndurare neîmblânzit-ă neînduplecat-ă cumplită fără milă tare la fire. La Homer și Isiod.

// vezi //

// a se împlini. Însă cuvânt netrebnic, La Barin.

// cuvânt perigienesc, ce înseamnă izmă. La Etimolog:

// nume însușit din // după scurtare // sau din // și cu a. adăog: // ce însemnează cum am zice „ne-silnic, cel ce nu se silește, nu se sârguiește. La Etimolog:

// vezi //

DSC 6134 verso.

// vezi //

// vezi //

// La Gazi vezi //

// spre gr: din // mai bine. La Aristofan și Cuma.

// (din // sau mai bine. La Gazi.

// (din // sau mai bine din cel vechi cuvânt //) mai bun-ă mai tare mai destoinic-ă mai de folos. // noaptea fură mai bine, la Homer. // după cum mi se pare, mai bine este, la Tucidid. // cei mai buni, cei mai mari, cei mai cu putere, la Platon.

// (din // și a. tăgăd:) ne împărțire.

// și // vezi // (din //) „// a scăpa pe părinți de viață chinuită. La Pindar.

// vei găsi. La Barin.

// (din //) mă schimb la față mă prefac la față. Dimocrit la Eshil.

// și // (din //) schimbare la față prefacerea feței podoabă schimbată.

// vezi //

// (din //) mă schimb mă prefac la față. La Dimocrit.

// (din //) schimbare la față prefacerea feței. Dimocrit la Laertie.

// (din //) schimbat-ă la față cel cea ce își schimbă fața. La Isihie.

// (din // și a. tăgăd:) ne micșorat-ă ne împuținat-ă cel ce ceea ce nu se împuținează nu se micșorează întreg întreagă. La Gazi și Cuma.

// (din //) și a. tăgăd:) fără casă. La Maneton.

// (din //) schimbare răsplătire mulțumire răspundere plată. La Gazi și Cuma.

DSC 6135

// vezi //

// (din // ce înseamnă, storc, apăs, schimbând pe / în /) și // mulg. // șezând mulgea oile și caprele. La Homer. Și după semănare înseamnă și culeg strâng bucatele, cum „// strângi bucatele oamenilor. La Aristofan. // mă mulg dau lapte. La Homer și la Dionisie Alicarnasefs.

// în loc de // însă mai bine // La Barin și Gheorghe.

// păgubesc pe oarecine de oare ce. Îi iau oare ce. // lumina alamei i-a întunecat ochii, la Homer și nasc, la Barin și Gheorghe.

// (din //) adică să zicem. Și „cu adevărat fără îndoială. La Plutarh și Lucian.

// și // (din //) lene lenevire neîngrijire ametrie // dumnezeii nu îngrijesc de tine, la Xenofon. // nu mai îngriji de aceasta n-ai grijă. La Evripid.

// vezi //

2:// cu puțină grijă fără grijă cu lenevire, la Alexandru. // umbla încet, adică cu mare lenevire întârzia. La Xenofon.

// vezi //

1:// vezi //

// cel pentru care nu îngrijește nimeni și cel ce nu e vrednic de a îngriji oarecine pentru el. La Screvelie.

// (din // și a. tăgăd:) ne sârguință ne îngrijire lenevire nepregătire. La Arian.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) nepregătit-ă ne deprins-ă ,,// trebuie să se sârguiască spre învățatură

DSC 6135 verso

.... Ca nu cumva aflându-se nepregătiți, să facă trebuință a se chinui atunci, la Xenofon) // nu m-am pregătit nu m-am deprins n-am îngrijit.

// vezi //

// (din //) amelisesc mă lenevesc mie lene preget? nu îngrijesc nu bag de seamă năpustesc oare ce. // nu îngrijesc de învățatură, la Xenofon. // nu îngrijesc de oare ce. La Xenofon. Și după asemănare se zice ,,// lăsând la o parte mânia adică neîngrijind de za. La Xenofon se găsește și în cuget pătimitor, cum // n-a lăsat aceasta la uitare. La Eshil. Și // a nu îngriji. La Xenofon. Și // nu mă bagă în seamă nu îngrijesc de mine nu le pasă de mine. M-au năpustit.

// (din // și a. tăgăd:) leneș-ă ne-sârguitor ne-sârguitoare tembel-ă ne-îngrijitor ne-îngrijitoare. // nu îngrija de el, la Hipocrat. // nici una dintr-aceste se pune la uitare. Și // aceasta nici de cel bogat nu se pune la uitare nu rămâne fără îngrijire fără băgare de samă, la Isocrat. // cele ce s-au pus la uitare, din cele ce privesc la oraș din ale orașului. La Dimosten.

// La Polidevc vezi //

// La Paladie vezi //

// trebuie să nu mai îngrijim îngrijiți îngrijească. La Isocrat.

// vrednic-ă de neîngrijire de care nu trebuie a îngriji oarecine. La Gazi.

// La Lucian și // vezi //
// neîngrijit neîngrijită. //

DSC 6136

/ va îngriji de multe lucruri, ce s-au pus la uitare. La Teognis.

// la Evripid. Vezi //

// poate geremea gloabă. La Barin.

1:// și // (din //) fără întârziere degrab îndată curând. La Chiril.

2:// (din // și a. tăgăd:) grabnic-ă fără întârziere. La Lucian.

3:// (din //) mulsul mulgere // spre mulgerea caprei. La Pindar.

4:// un sat în Libia. La Barin.

5:// și // cu lenevire cu neîngrijire fără grijă. // a nu-i păsa a nu îngriji de Dumnezeu și de părinți, La Xenofon.

// nebiruită. La Barin.

// (din //) mă împărtășesc de oare ce sunt părtaș-ă la oare ce. La Screvelie.

// și // (din // și a. tăgăd:) curat-ă la suflet fără prihană fără cusur nedefăimat-ă nedefăimatic-ă ne dojenit-ă nedojinatic-ă ne mustrat-ă nemustratic-ă ne înfruntat-ă neînfruntatic-ă neînputat-ă neînputatic-ă ne cercetat-ă necertatic-ă // masă fără cusur și // prieten fără cusur și // anevoie a se găsi la un om poate pe deplin fără cusur, la Xenofon) după Toma Magistru înseamnă și pe cel ceea ce nu se mârșește nu defaimă cum „// a face pe oarecine a nu se mârși a rămâne mulțumit-ă și // făcându-i a se mulțumi a nu se mârși i-a chemat. La Xenofon.

DSC 6136 verso

// și // fără prihană fără cusur fără dojană fără defăimare curat. La Irodian și Xenofon.

// la Embedocli vezi //

// vezi //

// și // (din //) ne defăimare nedojinire. La Sofocli, Aristofan și Eshil.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne cârtitor ne cârtitoare necârtelnic-ă. la Gazi și Cuma.

// să nu zici, ci să zici, // măcar că la Lucian se găsește // la Barin.

// și // în loc de // după scurtare a se sătura. La Homer vezi și //

// ești slab-ă bolnav-ă neputincios neputincioasă. La Barin.

// capete slabe neputincioase de oameni morți. La Barin.

// și // (din // și a. tăgăd:) slab-ă neputincios neputincioasă fără putere, la Homer. Iar la Teofrast se înțelege drept „fragit-ă. (fraged)

// tai puterea oare căruia îl slăbesc îi aduc neputință. „// i-a stricat vârful ascuțitul (ascuțișul). La Homer.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) copil. La Barin.

// neputincios. La Barin.

// cei din Eolia înțeleg cu acest nume „piele, sau haină. La Isihie.

// fără statornicie, la arin. Și fără răbdare, La Screvelie.

// vezi //

// în loc de // după limba doricească.

// poate că mai bine // miezul nopții. La Barin.

// cu acest cuvânt, cei din ostrovul Creta înțeleg, soartă,

DSC 6137

noroc. La Barin.

// vezi //

// trag scot mulg // strâng adun iau. La Isihie, la Nicandr. Precum și // scot deosebesc iau parte d-in oarece. La Nicandr. „// voi aduna poamele. La Evripid) și storc moi, apăs din // iese // ce înseamnă „șterg aceste trei cuvinte // de multe ori se încurcă la înțelegere între ele.

// și // și // (din //) păgubesc pe oarecine de oare ce iau oarece de la oarecine. Scad oarece. // a păgubi pe oarecine de ochi, adică a-l orbi, a-i scoate ochii. Și // a ridica viața oare căruia. Și // a nu-i da să mănânce și // întunecă ochii, La Homer și Isiod. „// pierzându-și viața, la Evripid. „// când vor lua vor strânge bucatele roadele, la Teofrast. Iar la Barin se găsește // însemnând „a întuneca, din // și a. tăgăd: căruia se împotrivește // ce se obișnuiește la cei din Ahaia, în loc de „văd prea bine din care iese și // ce înseamnă, ceea ce sperie spăimântează vederea, adică grozav și nu numai // la început, ci și alte multe cuvinte) „// înseamnă // adică a păgubi pe oarecine de partea lui a-i lua partea. Mai înseamnă și „întunecă cum „// întunecă ochii, la Homer și Isiod. „// luciul alămii i-a întunecat ochii. La Homer.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne-dres ne-dreasă.

// (din // și a. tăgăd:) ne împărțit-ă nedespărțit-ă fără părți. La Lucian) și fără părtinire.

DSC 6137 verso

„// să facă judecățile drepte, și fără părtinire, la Lucian. „// ceea ce nu se poate împărți - despărți.

// și // (din //) ne împărțeală nedespărțeală. La Gazi.

// (din //) cel cea mai mic-ă, ce nu se poate împărți despărți, de micșorarea lui. „// cea mai mică fericire, la Plutarh.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) iau partea altuia.

// (din // și a. tăgăd:) nu îngrijesc de nimic n-am nici o grijă. La Sf. Grigore Nazianz.

// vezi //

// și // (din //) neîngrijire, „// a dăruit plugarilor iertare de dajdie, poruncindu-le a nu îngriji a nu avea nici o grijă de stăpânii lor. La Irodian.

// și // și // (din // și a. tăgăd:) fără nici o grijă neîngrijit-ă „// neîngrijire. La Irodian.

// vezi //

// în loc de // după limba doricească.

// în loc de //. La Gheorghe.

// (din //) și a. tăgăd:) ne împărțit-ă nedespărțit-ă. „// ne despărțire ne împărțire ceea ce nu se poate împărți despărți.

// în loc de // după limba doricească.

// și // (din // și a. tăgăd:) La Evstatie. Vezi //

// vezi //

// vezi //

// din // vezi //

// (din // și //) cel ce ceea ce strică cununiile cel ce fură nevasta altuia, și

DSC 6138

ceea ce fură ia bărbatul alteia. La Nonos.

// (din // și //) și // cel ce ceea ce strică vatămă turbură mintea omului. „// turbarea ce turbură mintea omului. La Nonos.

// (din // și //) La Isihie. vezi //

// nemuritor însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// rău urât. La Barin.

// vezi //

// din // La Galino.

// fără părți neîn pățit. La Gazi.

// în loc de // după limba doricească.

// (din // și a. tăgăd:) fără mijlocire fără a fi la mijloc vre-o împiedicare. La Gazi. „// ne-mijlocire.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne mutat-ă ne mutatic-ă. La Cleomid. // graiuri neutre, ce n-au cuget lucrător.

// fără mutare. La Gazi.

// (din //) ne schimbare statornicie. La Teofrast.

// și // (din // și a. tăgăd:) neschimbat-ă neschimbatic-ă statornic-ă. „// slove neglasnice și neschimbatică „// diftong neschimbatic. La Gazi.

// neschimbat fără schimbare.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) ne tălmăcit-ă.

// (din // și a. tăgăd:) ne căit-ă cel ce ceea ce nu se căiește nu-și întoarce

DSC 6138 verso

gândul. „// o urâciune neînduplecată. La Iosip. „// ne căire ne schimbarea gândului. „// defăimare ne căită neschimbată, La Maxim Tirie.

// (din // și a. tăgăd:) ne darnic-ă scump-ă zgârcit-ă la mână. La Gazi.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neschimbat-ă ne mutat-ă din loc. La Polivie.

// neschimbat-ă ne mutat fără mutare. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) ne mutat-ă neschimbat-ă din loc.

// fără mutare fără mișcare. La Isocrat.

// (din // și a. tăgăd:) anevoie a se frânge a se îndoii
nefrânt-ă ne îndoit-ă. și după asemănare „//
neînduplecarea gândului tău. la Xenofon.

// (din // și a. tăgăd:) nechemat-ă și după asemănare,
nepoprit-ă din vre-o lucrare urmare. „// norodul a
năvălit fără poprire, la Polivie. „// mânie neschimbată
neînduplecat-ă neîmblânzit-ă. La Isiodor.

// (din // și a. tăgăd:) ne împărtășit-ă și după
asemănare nepriceput-ă neînțeleș neînțeleasă. //
cuvânt nepriceput cel ce nu-l poate pricepe înțelege
oarecine.

// (din // și a. tăgăd:) neschimbat-ă. La Iosip.

// (din // și a. tăgăd:) neschimbat-ă.

// ne căire.

DSC 6139

1:// (din // și a. tăgăd:) ne mutat-ă ne mutatic-ă
neschimbat-ă din loc fără mutare.

// (din // și a. tăgăd:) ne căit-ă cel ce ceea ce nu se
căiește nu-și întoarce gândul fără căire. La Polivie, și
Platon.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neschimbat-ă la față la chip la
făptură.

// (din // și a. tăgăd:) ne căit-ă cel ce ceea ce nu se
căiește nu-și întoarce gândul nu se întoarce din
gândul său. La Gură de Aur.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neînduplecat-ă neschimbat-ă la
gând) și pizmătăreș pizmătăreșă, după
asemănare. „// statornic ajutor la război neclintit
neschimbat ajutor la război. La Diodor.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neschimbat-ă la față la făptură
la chip. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) neschimbat-ă la față la chip la făptură. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) negreșit-ă nesmintit-ă. La Galino.

// (din //) neclintire neclinteală nemișcare. La Ierocli.

// (din // și a. tăgăd:) neclintit-ă nemișcat-ă tare țeapăn-ă și după asemănare „// prieten statornic. La Plutarh.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neclintit-ă

DSC 6139 verso

nemișcat-ă tare țeapănă. „// neclintit-ă neschimbat-ă până la moarte. La Platon.

// și // (din //) fără a se mai întoarce înapoi. „// fugi din adunările cele rele, fără de a te mai întoarce înapoi. La Platon.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) cel ce nu ceea ce nu se mai întoarce înapoi. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) cel ce ceea ce nu se mai întoarce. La Platon.

// (din //) fără a se mai întoarce fără întoarcere. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) neschimbat-ă la față la chip la făptură.

// (din // și a. tăgăd:) ne mutat-ă nemișcat-ă neschimbat-ă din loc.

// (din // și a. tăgăd:) neschimbat-ă ne-întors neîntoarsă înapoi. La Gazi.

// (din //) fără a se schimba fără a se întoarce înapoi. La Gazi.

// (din //) ne-schimbare nemișcare neclintire. La tâlcuitorul lui Apolonie.

// (din // și a. tăgăd:) neschimbat-ă nemișcat-ă neclintit-ă. la Orfevs.

// (din //) ne schimbare statornicie.

// (din // și a. tăgăd:) ne tălmăcit-ă.

DSC 6140

// (din // și a. tăgăd:) ne mutat-ă dintr-un loc într-altul cel pe care cea pe care nu-l poate nu o poate muta dintr-un loc într-altul. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) cel cea cu care anevoie a se întrebuința oarecine anevoie spre întrebuințare, La Aristofan și neîntrebuințat-ă și neîmblânzit-ă nedomolit-ă (după asemănare la Aristotel.

// a răspunde a plăti însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// în loc de // după limba doricească.

// (din // și a. tăgăd:) cel greu cea grea ce nu se poate urca în sus. Și după asemănarea cel cea statornic-ă la gând. La Gazi și Cuma. „// ochi sclipiți. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) ne mutat-ă neschimbat-ă din loc din casă.

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) neîmpărtășit-ă. la Tucidid. Neîmpărtășit-ă de păcate ne păcătos - ne păcătoasă.

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) nenumărat-ă nemăsurat-ă fără măsură și după asemănare prea mult prea mare peste măsură nesocotit-ă necovârșit-ă. „// mâncând pâine prea multă prea multă - peste măsură. La Diodor Siceliot. „// mari dureri va fi. la Homer. // mari câmpii, la Diodor Siceliot. // peste măsură suindu-se. la Sf. Grigore.

// în loc de // după limba doricească.

DSC 6140 verso

// vezi //

// La Pindar vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din //) mulțime ceea ce nu se poate număra
măsura. „// încercătura stomacului. „// mulțimile de
răutăți și // mulțime de patimi. La Ierocli.

// (din //) foarte adânc-ă ceea ce nu i se poate
măsura adâncimea fundul. La Opian.

// (din //) cel ce ceea ce trăiește multă vreme viață
îndelungat-ă lung în zile lungă în zile lung în viață
lungă în viață. „// fildeșii cei lungi în viață cei ce
trăiesc multă vreme. La Maneton.

// (din //) gureș-ă gură slobodă cicală flecar flioartă
cel ce ceea ce vorbește fără măsură. La Homer.

// (din //) foarte rău peste măsură rău. „// lăcomia de
avere, cea peste măsură rea. La Suida.

// (din //) vorbesc flencănesc peste măsură. La Gazi.

// (din //) gureșă cicală limbuș-ă (limbut-ă) flecar
flioartă cel ce ceea ce vorbește peste măsură.

// (din //) cel ce bea peste măsură peste orânduială
suișmez beție vestit. La Cuma.

// vezi // și // stihurile ce au slomniri peste măsură
peste orânduială, adică mai multe decât se cuvine, la
Plutarh) // fără măsură, ce nu se poate măsura.

DSC 6141

// la Alexandru vezi //

// vezi //

// (din //) cel ce ceea ce răspunde în stihuri și după
asemănare, cel ce ceea ce deopotrivă răspunde. La
Isihie.

// (din //) umblat-ă de umblat cel cea pe care poate
umbla trece oarecine. La Apolonie.

// (din //) răspântie. „// răspântie în trei drumuri. La Pindar.

// vezi // mai înseamnă și „trec umblu mă călătoresc, la Gheorghe. și săvârșesc, la Evripid.

// (din //) seceră, la Xenofon) și sapă, „// având ținând în mâini sape seceri și greble, la Eshil și la tâlcuitorul lui Tucidid) și vadră de apă ciutură îrdeu (hârdău). „// să scoată apa cu hârdaiele și cu albiile (albiile) o pildă la Plutarh pentru cei bogați. Și greblă la Gheoponicon) și o unealtă de fier, sau de lemn, în care băga picioarele iezilor, ca să nu umble, la Barin.

// în loc de // după limba doricească și // în loc de // după limba Ionicească.

// după limba Aticească iar după limba doricească se zice // și / acest cuvânt se întrebuițează la cele îmbinate, cum „// și // după limba doricească toate acestea însemnează „oricum ori în ce chip or în cel fel oricum se va întâmpla măcar cum ver cum și să fac toate din // ce înseamnă „un oarecare din care // iese // ce însemnează „de la un de la oare care tot din // se face // nici într-un loc nici într-o parte și // din nici o parte de la nici un loc și //

DSC 6141 verso

// nici într-un chip nici într-un fel căruia i se împotrivește // după Isihie, care și // și // (ce înseamnă „odată) tot din // și din // scoate. La Gazi.

// oricum se va întâmpla oricum precum se va întâmpla! La Hrisolora vezi și //

// oriunde măcar unde fie unde. La Aristofan vezi și //

// vezi // și //

// oricum vezi și //

// cele ce nu se cuvine.

// la cei din Tarantina însemnează „grele, anevoie. La Barin.

// la cei din ostrovul Creta înseamnă „ne lingușit-ă.
La Barin.

// strângând grâu. La Barin.

// or cuvânt evreiesc este, sau după limba doricească
iese din // și înseamnă „dar adevărat cu adevărat.
Și „să dea Dumnezeu! Fie așa. la Areta.

// în loc de //

// sau mai bine // după limba Ionicească, în loc de //
La Barin.

// zgâriind rânind storcând. La Galino.

// și // chinavar suliman. La Dioscorid.

// La Iosif, și // (din // și a. tăgăd:) fără mânie, fără de
mânie nemânios ne mânioasă cel ce ceea ce nu se
mânie nemânietic-ă.

// vezi //

// fără mânie fără de mânie pe nemâniiete

// cei ce dau drept zălog drept amanet sau robi. La
Barin și Etimolog:

// nume de un munte. La Barin și Etimolog:

DSC 6142

// tânăr. La Barin și Etimolog.

// la Apolonie vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) netors netoarsă ne sucit-ă
ne înfășurat-ă și cel ce ceea ce nu s-a sfârșit nu s-a
isprăvit de tors de sucit de înfășurat. Adică, cel ce
ceea ce nu i s-a sfârșit așa (firul) vieții nu i s-a tăiat
așa vieții de către ursitoare și de aici, după
asemănare, însemnează „fără sfârșit fără moarte și
mare lung-ă „// bătrânețe îndelungate, ce nu i s-a
isprăvit așa vieții. La Apolonie și Chiril.

// luând deosebind. La Galino și Gheorghe.

// și // plăcintă cu lapte turte cu lapte. La Aristofan
Plutarh și Atineu.

// din //

// din //

// din //

// și // neam femeiesc din //

// (din //) secerător. „// iar iei ca niște secerători. La Homer. Și după asemănare însemnează „prăpăditor. La Polidevc.

// seceră. La Maxim Tirie iar ieșind din // însemnează „de secerat. La Cuma.

Αμητηειος ω ο ια ιον de secerat.

// num: mângâie-te din // turticele.

// (din //) cu lovirea la slomnirea a treia „însemnează, și strângerea bucatelor și însuși bucatele cele strânse. „// puține bucate. La Homer. Iar // cu lovirea la slomnirea din urmă, însemnează „seceriș vremea de secerat. La Isiod.

// vezi //

// și // după limba doricească (din // și a. tăgăd:) fără mumă. La Sofocli. Iar cei din ostrovul Criti numesc pe cântăreții pe lăutarii /

DSC 6142 verso

// La Etimolog.

// La Opiian vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) stau în chibzuire am mare siclet nu știu ce să fac mă nevoiesc mă necăjesc. // nu știu cum să trăiesc cum să scot pâinea cea de toate zilele. La Xenofon.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neînșelat-ă prin meșteșugiri cel ce ceea ce nu se prinde prin înșelăciuni prin meșteșugiri. La Iosip, unde alții cetesc // în loc de //

// (din //) amihanie siclet, necaz, nevointă când nu știe oarecine ce să facă. // se necăjea cu mintea, ne știind ce să facă, la Homer) și după asemănare

înseamnă și „lipsă ne avere. „// s-a silit de marea lipsă, să slujească și la cei mai răi. La Xenofon.

// (din //) cel ce ceea ce urmează fapte netrebnice. „// satirii, oameni proști, urmând fapte netrebnice. La Isiod.

// (din //) a unelti meșteșuguri proaste și netrebnice, la Hipocrat.

// și // (din // și a. tăgăd:) netrebnic-ă nefolositor nefolositoare și ne-meșteșugăreț ne-meșteșugăreață prost, proastă. „// iar proasta muiere cu mintea ei cea puțină a scăpat de nebunie, la Evripid. „// fără folos către oraș, la Aristofan. Și anevoie cu greu peste puțință . // lucru foarte cu greu a se îndrepta, la Demosten. „// aceasta este peste puțință, la Xenofon. „// grele anevoie nesuferite întâmplări.

DSC 6143

La Homer. Mai înseamnă după asemănare și „greu la fire. // Iar tu Ahilevs greu la fire te-ai întâmplat a fi. la Homer) și fără preget. // iar tu bătrânule fără preget ești. La Homer. // se zice și cu frasis. // atât de mult, încât peste puțință a se număra. Și // basme întunecate, ce peste puțință a le tâlcui, la Homer. // frumusețe nespūsă, ce nu se poate spune. Frumusețe minunată. (+)O frumusețe neasemănată La Platon.

// vezi //

// chimen arăpesc. La Teofrast.

// și // (din //) lacherdă. La Atineu și Aristotel.

// (din // și a. tăgăd:) curat-ă neîntinat-ă nespurcat-ă nepângărit-ă. La Plutarh și după asemănare înseamnă și „o piatră ce se toarce ca și tortul, din care pânda ce se face, când va să o spele, o bagă în foc de arde, și așa se curăță, rămânând nevătămată

care se poate numi „piatră de pânză și amiant. La Dioscorid.

// vezi // La Gazi și Cuma, la cuvântul //

// și // (din // și a. tăgăd:) neamestecat-ă curat-ă fără vreo amestecătură și după asemănare înseamnă și „ne împreunat-ă (fecioară). La Gazi și Cuma.

// nisipoase pustie însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// o de mâncare și vopsea boia de bucate. La Anacreon.

// în loc de //

// moară. La Barin.

// în loc de // după mutare. La Calimah și Evstatie vezi //

// vezi //

// la cei din Tarantina înseamnă pâine. La Barin.

// vezi //

DSC 6143 verso

// cerând și deosebindu-se la Barin.

// (din //și a. tăgăd:) neamestecat-ă. La Sf. Grigore) și după asemănare însemnează și pe cel ce pe ceea ce nu intră în soțietate (societate). Fără soțietate ne social-ă. // om fără soțietate retras depărtat de societăți, la Demosten. Și // balaur sălbatic grozav, la Atineu. Și // loc pământ neumblat nelocuit, la Pavsania, și Isocrat) și ne împreunat-ă fără împreunare.

// și // și // rivalitate concurență (concurență) emulație, adică întrecere luptă sfadă bălăbănitură silință ca cine pe cine să întreacă cu puterea cu iscusința cu dobânda. etc. La Isocrat, Dimosten, Plutarh, Pindar și Evripid) iar la Isihie se găsește // în loc de „scrisoare iute grabnică din povața altuia adică unul să zică prin grai și altul să scrie degrab. Vezi și // mai înseamnă după asemănare, și însuși

locul de alergătură de întrecere, unde se întrec unul pe altul. La Barin.

// vezi //

// mă lupt mă sfădesc, mă bălăbănesc, mă întrec cu oarecine mă încerc mă silesc să întrec pe oarecine la putere la iscusire (iscusiță) etc. La Platon Evripid, Pindar, Aristofan, Xenofon și Polivie. Iar la Isihie se găsește și // însemnând „a scrie iute degrab, și // însemnând „sfădindu-se mai mult și //, însemnând „deopotrivă mă sfădesc mă lupt, și „mă întrec cu oarecine) atât // cât și // se vede că se face din // pentru că la Homer // înseamnă „a se lupta, precum și // însemnează „luptă. Cum și // ce se găsește acum la Polidevc, în cărțile cele mai vechi se găsește // în loc de // și multe alte cuvinte se mai găsesc scrise și cu / și cu / cum

DSC 6144

// și //

// (din //) vezi // Iar „// ce se găsește la Sofocli, trebuie să se citească // ce înseamnă „căsătorii. La Gazi.

// trebuie să ne luptăm să ne sfădim să ne întrecem se zice la câte treile fețe, și la amândouă numerele. La Isocrat.

// luptător, la Sofocli. Iar // ce se găsește la Sofocli, însemnează „drumul soarelui ca niște roate ce una după alta urmează aleargă.

// loc de luptă de alergătură de întrecere. La Suida.

// și // de luptă // cai de luptă de alergătură de întrecere cai de alergat pentru întrecere pentru a se întrece unul cu altul. La Aristid.

// la Suida. vezi //

// mai sfadnici, la Barin. Vezi și //

// din // la cei din Ilion la cei din Troada, însemnează „seceră. La Barin.

// vezi //

// vorbe de sfadă însă poate că mai bine // La Barin.

// (din //) cu viață ne zavistuit-ă cel căruia cea căreia viața nimeni nu o pofteste, sau cel după a căruia cea după a căruia viață nu se poate lua oarecine nu poate urma nimeni, adică viață vestită sau urâtă. La Plutarh.

// (din // și a. tăgăd:) ne zavistuit-ă sau cel după care cea după care nu se poate lua urma oarecine adică urât-ă, sau vestit-ă. la Plutarh.

// în loc de // după limba doricească.

// vin. La Barin.

DSC 6144 verso

// izmă. La Barin.

// a se pișa, sau a suna a face zgomot. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) neamestecare ne împreunare nesozietate. La Gazi. // lipsă de negoț.

// pahar de argint. La Barin.

// (din //) cel cea alături de cai cu cail și cel cea iute ca și calul. La Sofocli) „// pedestriimea ce merge alături cu călăreții. „// cincisute de călăreți, și alții atâția pedestri (pedestri) pe lângă călăreți. La Tucidid) „// doi cai alături, din care pe unul ședea ostașul, și pe celălalt vizitiul sau postașul și însuși ostașul acela împreună cu postașul ce numea // fiind amândoi unul lângă altul pe cai, la Evstatie și Pavsania) // mai înseamnă „ceatal mizil, îndoită poștă adică doi cai de poștă, unul lângă altul, din care pe unul încălecând curierul, trage pe celălalt pe lângă el, ca atunci când va osteni cel de sub el, să încalece pe celălalt, precum se înțelege din „// sărind când pe unul, când pe altul. La Homer.

// (din // sau din //) pișătoare vas de pișat sticlă de pișat. La Aristofan și la Atineu și Evstatie) mai înseamnă și corabia, cum „// alergați! Săriți! Că ne-am prăpădit în corabie. Și // te voi pune să șezi în corabia cea sângeroasă. La Eshil.

// (în loc de //, după scurtare, din // și a. tăgăd:) retirat-ă depărtat-ă de adunări de societate urât-ă supărător supărătoare la adunări la societăți. // bătrânii cei retrași de societăți, sau cei supărători la societăți.

DSC 6145

// nesăturat fără saț. La Isihie.

// vezi //

// în loc de // La Nicandr.

// din //

// și // (din // și a. tăgăd:) ne pizmit-ă ne zavistuit-ă și după asemănare „drăgăstos drăgăstoasă iubit-ă. „// La Xenofon, cum // căci caii, acestea iubesc mai mult.

// vezi //

// și // La Evripid. Vezi //

// vezi //

// și // (din // și a. tăgăd:) fără plată în dar gratis franeo?. La Plutarh.

// (din // și a. tăgăd:) ne tocmit-ă și ne mituit-ă. la Diodor Siceliot.

// (din // și a. tăgăd:) ne tocat-ă ne mărunțit-ă ne tăiat-ă mărunțel adică întreg întreagă. La Barin, Gazi și Cuma.

// (din // și a. tăgăd:) fără cocean. La Gazi.

// la cei din ostrovul Creta înseamnă „mici. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) fără legătură de cap fără podoabă de cap cu capul gol și fără brâu fără încingătoare) și fecioară. „// pe toate fecioare încă

fiind, la Calimah. Din care se înțelege că și mai înainte, fetele umbla cu capul deschis ne-învelit ne-împodobit, ca să placă la bărbați la tineri. Pentru că podoaba cea firească este mai frumoasă decât cea mincinoasă.

// (din // și a. tăgăd:) înseamnă „fără brâu fără chingă peste haine peste platoșă ne încins-ă peste haine. Iar din // și a. adăog: însemnează cu brâul cu chinga legată atârnată de platoșă

DSC 6145 verso

La Homer și Evstatie. Unii înțelege cu cuvântul // pe cei culcați răsturnați, căci aceștia și brâul și haina cea pe deasupra le leapădă le scoate când se răstorn se culcă. La Gazi) sau „fără brâu, fără haină, fără platoșă, sau fără căciulă și haină. La Gheorghe.

// (din // sau din //) ceață. La Gazi, la cuvântul //

// vezi //

// din // înseamnă „ne apropiat-ă de care nu se poate apropia oarecine „// la ostrovul Limnos, de care nu se putea apropia oare cine, ori pentru că locuitorii acestui ostrov erau oameni foarte răi, sau pentru că nu avea limanuri. La Homer și Evstatie. Iar din // în loc de // ce se face din // sau din // înseamnă „cu ceață plin-ă de ceață, când se vede că în loc de // era scris // pentru că și la Colut se găsește „// unde // se înțelege drept // adică cu ceață întunecat de ceață. La Barin și Gazi.

// vezi //

// (din //) legătură nod. // să dezlegăm acest nod această legătură a gâtului. La Evripid) și după asemănare înseamnă „îmbrățișarea mâinilor când se luptă doi inși căci își împletesc mâinile ca un nod. La Gazi și Cuma) mai înseamnă și o măgură lungă de patruzeci de coți. La Ieron.

// și // și // doică, și mamă și însuși doamna Rea și Dimitra se numește cu acest nume. La Barin.

// o piatră ca mîcea (mingea), cu care se joacă aruncându-o cu mîna.

// din // mă căiesc. La Barin.

// cel din început. La Barin.

// ne întoarcere. La Barin.

DSC 6146

1:// sărbătoare spre cinstea lui Zefs (Zeus). La Barin.

2:// boia de bucate cu tocătură. La Barin.

// a se spînzura, sau a sugruma, a strînge de gât. La Barin.

// vezi //

// în loc de // după limba Eolicească.

// funii ștreanguri. La Barin.

// leg înnod împletesc înfășor. La Galino, din //.

// a nu lucra. La Barin.

// în loc de // după limba doricească și în loc de //, când de înțelegere dă „noi amândoi.

// în loc de //. La Apolonie.

// în loc de // din //

// în loc de // după limba Eolicească.

// din // și // după limba doricească, și // iar după scurtare // și după îndoire (de două ori) // în limba doricească a se sătura. Vezi și //

// în loc de //

// în loc de // după limba Eolicească.

// în loc de //

// în loc de // după limba Eolicească.

// în loc de // după limba doricească.

// un soi de finiciu (finic). La Gazi.

// vezi //

// a sugruma a strînge de gât. La Barin.

// în loc de // și // împreună împreună amestecat dea
valma. La Sofocli, Isiodor și Apolonie.

// în loc de // La Nicandr. Vezi //

// în loc de // după limba Eolicească.

// La Dioscorid, însă cu îndoială, căci unii cetesc // în
loc de // vezi //

// plin. La Barin.

DSC 6146 verso

// în loc de // La Plutarh.

// pâine proastă cu tărâțe amestecată, sau coaptă în
spuză ca azima, la Barin.

// în loc de // după limba doricească, din // în loc de //
// vezi //

// (din //) și // și // cel ce umblă se târăște pe nisip. Și
după asemănare, un soi de șarpe, la Apolonie.

// (din //) un meidan (maidan) așternut cu nisip
pentru alergatul cailor pentru a se întrece cu caii. La
Gazi și Cuma.

// și // (din //) La Gheorghe, Gazi și Cuma. Vezi //

// vezi //

// niliparniță

// (din //) și // ticăloșie sărăcie. „// noroc și ticăloșie
fericire și sărăcire și sărăcie. La Homer.

// (din // și a. tăgăd:) și // neîmpărtășit-ă ticălos
ticăloasă sărmană sau nemuritor nemuritoare. La
Barin și Gheorghe.

// (din //) var amestecat cu nisip corosan. La Strabon.

// (din //) nisipar cel ce cară nisip.

// (din //) silitră amestecătură cu nisip și materia de
sticlă ce iese din această amestecătură. La Gazi.

// (din //) nisipar cel ce vinde nisip.

// (din //) vezi // Iar la Dimosten se ia „hotar răzor de
hotar.

DSC 6147

// nemuritor și necinstit. La Etimolog: la cuvântul //
// (din // și a. tăgăd:) neîmpărtășit-ă. „// numai ea
singură nu s-a împărtășit de apele mării nu s-a spălat
nu s-a îmbăiat în mare. La Homer vezi și //
// și // nisip și corasan și var amestecat cu nisip. La
Xenofon și Teofrast și pământul din care se fac
farfuriile, La Strabon) // nisip cu aur amestecat nisipul
în care se găsește aurul. La Herodot. // pietriș savură.
// (din //) nisipărie groapă de nisip.
// (din //) crescut-ă hrănit-ă în nisip. La Meleagr.
// cei din Egipt înțeleg cu acest nume pe domnul
Zefs. La Aristotel.
// (din //) nisip ca aurul, nisipul în care se găsește
aurul, la Gazi) și piatră neprețuit-ă de mare preț. La
Plinie.
// (din //) ascundere îngropare în nisip. La Orivalie.
// (din //) nisipos nisipoasă plin-ă de nisip. La Gazi.
// (din //) nume Adăogat al domnului Zefs. La Plutarh
și Herodot.
// o sărbătoare la Atine iar Cirineii înțeleg cu acest
nume „șarpe. La Barin.
// (din //) capiștea domnului Amon, adică a lui Zevs.
La Barin, Gazi și Cuma.
// și // (din //) partea Egiptului a Africii unde este
capiștea domnului Zevs, ce s-a numit //.
// amonian adică țiperig. La Dioscorid.
DSC 6147 verso
// și // clei de pomi de la Africa. La Dioscorid.
// La Galino vezi //
// vezi //
// vezi //
// și // mielușea mielușicăță mioaie (mioară) de un
an. Și după asemănare înseamnă și fecioară. La
Gheorghe.

// și // (din //) la cei din ostrovul Cirini înseamnă „nepot strănepot. La Licofron Polidevc și Licurg.

// vezi //

// în loc de // după limba doricească.

// vezi //

// în loc de // din //

// în loc de // după limba doricească.

// (din //) de miel. La Teocrit.

// (din // și a. tăgăd: La Etimolog:) miel și gărlă, la Barin, Suida și Gheorghe.

// secer. La Barin și Gheorghe.

// La Orfevs vezi //

// vezi //

// (din //) uitat-ă nepomenit-ă ce nu se ține minte. La Evripid și Plutarh. „// din vechime din nepomenite vremi.

// vezi //

// iar nu // (din //) uit nu țin minte. „// care nu se cuvine să le uite. La Tucidid.

// vezi //

// fără ținere de minte pe uitate.

DSC 6148

// și // (din //) uitare ne ținere de minte. La Evripid.

// și // (din // și a. tăgăd☺ uituc-ă cel ce ceea ce uită își uită. La Platon și Plutarh. Mai înseamnă și „cu ținere de minte, sau nevinovat, la Cuma // însemnează „un divan în ostrovul Cnidos. La Cuma.

// mâhnindu-se. la Barin.

// slab neputincios la făcut. La Barin.

// avestița, la Isidor.

// (din //) uit nu țin minte, cele rele cele ce am pățimit de la altul. La Diodor Siceliot.

// (din //) răul cel uitat ce nu-l mai ține minte. „// a făcut să se uite păcatul. La Polivie.

// (din //) amnisinanie adică uitare ne-ținere de minte de cele rele de cele rău urmate de ceea ce a pățimit oarecine. La Gură de Aur.

// (din // și a. tăgăd:) cel ce a uitat nu ține minte cele rele, ce a pățimit de la oarecine. La Gazi.

// cu uitare cu ne ținere de minte de cele rele, fără a ține minte cele ce rău a pățimit de la oarecine. La Gazi.

// (din //) nelogornă (fără logodnă) ne căsătorie ne cununie, la Barin și Gheorghe.

// vezi //

// vezi //

// (din //) ne logodit-ă ne cununat-ă. „// muiere ne logodită ne cununată, adică țiiitoare. La Evripid.

// și // fără logodnă fără cununie. „// nimeni să nu supere cu sila fată, cu care nu s-a cununat. La Focilid.

DSC 6148 verso

// (din //) uit nu țin minte cele trecute relele ce s-au întâmplat. // cele ce se uită cu vremea cele ce nu se mai țin minte. La Tucidid.

// (din //) amnistie adică uitare, ne ținere de minte „// să se uite să nu se mai țină minte. La Platon) și uitare ne ținere de minte pentru cele rău urmate. „// oricum va fi hotărârea iertării pentru cele urmate pe vremea celor treizeci de tirani, adică să nu se mai țină minte acelea, să se uite toate. La Plutarh.

// uituc-ă cel ce ceea ce lesne uită, la Plutarh, însă acolo cu greșeală se găsește acum // în loc de // La Gazi.

// (din // și a. tăgăd☺ uitat-ă ne ținut minte. La Teocrit.

// nume adăogat al avestiței. La Ruf.

// și // vas de sânge, în care strânge sângele ce se varsă de la vitele ce se jertfesc spre pomană. „// Iar Persevs ținea în mână vasul de sânge. La Homer. Vezi și // din // și după scurtare //.

La Etimolog:
// bășica punga casa mielului, în care stă mielul în pânțelele oii, ca și copilul în casa lui, în pânțelele mumei. La Gazi.

// La Teocrit. Vezi //

// nume de un cătun pe malul mării la liman) și o apă la ostrovul Criti. La Barin.

// oaie, sau miel și mielușea mieoaie. La Barin.

// cioban. La Barin.

// (în loc de // din //) cu minte de oaie prost la minte ca oaia. „// cunoști

DSC 6149

acum cine din orășeni din cetățeni este mai prost la minte. La Homer și Aristofan. Vezi și //

// miel. La Homer. Cârlan miel de un an. Din // sau din // la Barin. „// după asemănare înseamnă „blânzi la năravuri ca mieii. Vezi și //

// (din //) cel ce ceea ce ține în brațe mielul pui. Cu miel în pânțele și mai de obște, după asemănare însemnează „grea îngreioată. „// cresc hrănesc unsprezece căprioare, toate cu pui în pânțele. La Teocrit. Din care se înțelege că // nu numai, miel, însemnează, ci și pui de orice altă vită, dacă // este bine scrisă La Teocrit, căci alții citesc // în loc de // La Gazi.

// (din //) fără osteneală fără muncă. „// nu se supunea fără muncă fără osteneală, adică cu mare necaz anevoie îi supunea. La Dion Casie.

// și // (din // și a. tăgăd:) neostenit-ă cel ce ceea ce nu ostenește la muncă neobosit-ă nedăulat-ă. „// O

tu doamne Aris, cel țeapăn (tare) în mâini, și fără osteneală la muncă! La Homer) și blând-ă. la Barin.

// La Barin. Vezi //

// vezi //

// (din //) dintr-un loc, dintr-o parte de undeva. // ori de unde vei vrea spune-ne și nouă tu doamnă fata lui Zevs, la Homer. „// legiuitorul trebuie să găsească mijloace ori de unde va ști, la Platon.

// vezi //

// într-un loc într-o parte undeva. La Tucidid. Însă la cele manuscrise se găsește // sau // cu putere

DSC 6149 verso

ostășească, la Cuma, din //

// deopotrivă, la Tucidid, și Gheorghe.

// la un loc la o parte. La Gazi și Cuma.

// La Opian vezi //

// vezi //

// vezi //

// și // (din //) schimbatic-ă, de o potrivă, unul către altul când unul, când altul reciproc. „// corespondență vorbe scrisori deopotrivă ale unuia către altul, la Evstatie. „// oră în chip de vorbă un joc o adunare împrejur, unde poate vorbi unul cu altul. La Plutarh.

// și // și // și // deopotrivă după schimbare „// deopotrivă se întreba unul pe altul și „// așa ei cuvânta unul către altul deopotrivă, la Apolonie. „// când unul, când altul hotăra, sau unul după altul hotăra. La Homer.

// de schimbat, cum „haină de schimbat de primenit, ce se schimbă una după alta când una, când alta. La Evstatie.

// schimbare schimb primenire, primeneală reciprocitate. La Homer, Plutarh, și Platon) // și //

însemnează după asemănare, poște mizilhanea cai de poștă, la Plutarh și Sinesie) și răsplătire mulțumită de fapte bune, la Homer și răsplătire de fapte rele, adică pedeapsă.

// vezi //

// vezi //

// în loc de // vezi //

// în loc de // după limba Ionicească vezi //

DSC 6150

// schimbatic-ă și următor următoare ucenic-ă ajutor. La Homer și Evstatie. // cei din urmă cei ce vin unii după alții. La Etimolog.

// în loc de // răsplătesc mulțumesc pentru fapte bune.

// în loc de //

// ceea ce cu apăsătura se pleacă spre creștere. La Hipocrat.

// la cei din Sicilia înseamnă pe „cel rău.

// (din // și a. tăgăd:) ne împărțire ne împărțeală.

// (din // și a. tăgăd:) ne împărțit-ă.

// (din //) n-am parte nu mă împărtășesc de oare ce. // n-am hrană îmi lipsește hrana. La Platon.

// (din //) vezi //

// (din //) și // ne împărtășire ne moștenire a nu lua parte din moștenire și după asemănare înseamnă și „sărăcie ticăloșie. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) ne împărtășit-ă fără moștenire afară de fără cum „// fără copii și „// mă izgonești fără moștenire fără a lua parte din moștenire, la Evripid) și după asemănare se ia în loc de „slobod-ă cum „// slobod de necazuri fără necazuri. „// ne greșit-ă fără greșeală fără păcate și în loc de „nenorocos, cum „// vânător ne norocit fără noroc. La Diodor Siceliot.

// slab prost.

// slăbesc dezleg sloboz.

// vezi //

// (din //) de muls de supt. „// țâță de muls de supt.

Iar „// ce se găsește

DSC 6151

la Isiod, Atineul o tâlcuiește „pâine turtă cu lapte de cioban unde Eratosten, în loc de // a îndreptat a se zice mai cu cuviință // la Gheorghe.

// și // și // (din //) hârdău ciubăr de lapte, în care mulge lapte. // umple ciubărul cu lapte. La Teocrit.

// vezi //

// la Teocrit. vezi //

// vezi //

// (din //) vremea în care se mulg vitele, ori dimineața, ori seara. „// viind pe vremea când se mulgea oile, la Homer. Unde tâlcuitorul lui Nicandr, și alții în loc de „// au cetit // adică pe vremea cea întunecat-ă, pe la miezul nopții. Și după asemănare la Pavsania se găsește // în loc de ritori, avocați, pentru că sug averea oamenilor. La Isihie se găsește // în loc de // adică pe vremea miez-ii zi, sau spre miazăzi stă, sau se odihnește la miază-zi (amiază) la prânz, pentru că atunci se mulg vitele. Se mai găsește și // în loc de // „nor întuneric, negru, zăduf. La Barin și Gazi. Iar la tâlcuitorul lui Aristofan se găsește // care unii tâlcuiesc drept „orb, alții drept „albastru deschis, și alții drept „târziu, încet. La Gazi) mai înseamnă și hârdău ciubău (ciubăr) în care mulge laptele și ploscă de vin, la Etimolog: Didim tâlcuiește (+) pe la miezul nopții adică pe vremea ce nu se mulg vitele. Sau // adică pe vremea ce nimeni nu umblă. Sau // adică pe vremea ce nimeni nu

muncește, ci toți se odihnesc și așa toate însemnează vremea miez-ii nopții.

// (din // și a. tăgăd:) curat-ă nespurcat-ă neîntinat-ă fără prihană. La Sf Grigore Nazianz.

// La Eshil, însă cu greșeală, în loc de //

// La Eshil vezi //

// în loc de // după limba doric:

DSC 6152

// turtă cu miere zimaricale baclavale, plăcinte și alte asemenea, la Isihie și Atineu. „// turtă pită cu miere scovardă. La Barin.

// La Nicandr, care unii tâlcuiesc „mâncăturile crăpăturile cele întunecate ale pământului din curgerea apelor, și alții, asemenea locuri călcate - umblate de ciobani cu turmele lor. din //

// slujnica ce merge după stăpână „// după care merg slujnice tot fete. La Apolonie.

// vezi //

// următor următoare cel ce ceea ce merge după altul în urma altuia cioban ce merge după oi. // bărbați tot ciobani. La Opian.

// și // merg după oarecine merg împreună cu oarecine. La Nicandr.

// și // (din // și // lepădând pe / și schimbând pe / în /) întunecat-ă întunecos întunecoasă, la tâlcuitorul lui Nicandr) mai înseamnă și miezul nopții, la Metodie și Barin.

// vezi //

// și // următor altuia cel ce ceea ce merge după altul sau împreună cu altul. „// a trimis fete ca să meargă după ea - sau împreună cu ea, la Calimah) și după asemănare înseamnă pe „ciobanul ce merge după turmă, sau împreună cu turma. Iar după tâlcuitorul

lui Nicandr înseamnă „întunecat-ă întunecos
întunecoasă. La Gazi. Vezi și //

// a apăsa a strivi, a șterge. La Homer și Isihie.

// sau // și // unde se înțelege pe din afară // adică //
haină vișinie, de la ostrovul ce se cheamă // precum
și // cele de la ostrovul // la Barin.

DSC 6152 verso

// (din //) cel ce ceea ce stoarce strecoară drojdiile. La
Polidevc.

// sau // și // (din //) drojdii de untdelemn de unt de
nucă de ulei etc. și mustul măslinilor nucilor etc. ce
curge din teasc. La Teofrast, și Galino și paie de in.

// La Barin vezi // și //

// din // cu laptele muls pierdut stors. La Barin.

// nume mângâiet: din //

// și // de la ostrovul ce se numește //. „// și // haină
amorghicească, haină de la ostrovul // la față roșii
vișinii stacojii cele mai scumpe haine. La Polidevc,
Platon, Eshin și Atineu.

// vezi //

// vezi //

// paie din care ieșea cel mai bun in, și însuși inul cel
mai bun din ostrovul // din care se făcea cea mai
subțire pânză cele mai bune cele mai scumpe haine,
precum acum este pânza de olandă. // cele mai bune
mai subțiri mai scumpe haine muieresti de in de la
ostrovul // la Polidevc. Iar la Aristotel se găsește //
inul cel nepieptănat. La Gazi vezi și //

// turte cu miere zimaricale baclavale plăcinte. La
Barin.

// (din //) adunare prescurtare prescurtă adunare) și
boia vopsea de bucate sos salsă. La Barin.

// (din //) adunare, adunătură prescurtare prescurtă adunare. „// zic o prescurtă adunare din toate. La Meleagr.

// (din //) cel ce ceea ce stoarce strecoară oare ce storcător storcătoare strecurător strecurătoare și după asemănare

DSC 6153

însemnează și pe „cei ce mănâncă sug bani obștești. La Gazi.

// în loc de //

// (din //) hotar răzor de hotar. La Gazi și ticăloșie sărăcie. Vezi //

// se înțelege pe dinafară // adică // vezi //

// (din //) vezi //

// (din //) vezi //

// în loc de // și de // La Isihie.

// un neam de oameni iar țara acestui neam se zice //

// nemuritor fără moarte la Barin.

// din // în loc de // La Homer.

// vezi //

// (din //) urâciune grozăvie groznicie. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) urât-ă grozav-ă groaznic-ă schimonisit-ă „// se schimonosește, la Gazi și după asemănare înseamnă și „cu năravuri rele. La Ciceron.

// urmez urât împotriva cuviinței. La Eshil.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neînchipuit-ă neînformat-ă (care încă nu a luat formă). La Sofocli.

// și după cuviință urmează. La Barin.

// în loc de // după limba doric: când din // în loc de // precum și // vezi și //

// în loc de // praf țărână pulbere nisip.

// și // în loc de // din // precum și // din // după limba doricească al meu „// al meu neam neamul meu. La Pindar Eshil Homer și Evripid. Iar după limba Ionicească înseamnă „oare cine.

DSC 6153 verso

dintru acest cuvânt // se face // și // vezi și //

// (din // și a. adăog:) nesupărat-ă și necurmat-ă neconținut-ă neîncetat-ă și mare mult foarte. „// gălceavă sfadă mare neconținut-ă, la Homer. „// mare foc s-a văzut fără veste. La Mosh.

// felinare candelă, la Suida de la Embedocli unde acum cetesc // în loc de // Iar Alexie Afrodiseie tâlcuiește // în loc de „deși.

// drojdii de untdelemn de unt de nucă etc.

// seceră cosesc. La Barin.

// și // (din //) neștiință de cântări de învățătură. La Lucian.

// (din // și a. tăgăd:) ne muiat-ă ne udat-ă.

// (din //) vorbe proaste. La Atineu.

// (din // și a. tăgăd:) fără știință de cântece de învățătură prost proastă găgăuță mojișcă urât-ă la vorbă cu vorbe urâte. La Homer și Aristofan. // urâte, cum, cântări cântece vorbe etc. La Barin.

// La Agaton vezi //

// la cei din Aaconia înseamnă „curățând. La Barin.

// și // fără muncă fără a munci fără osteneală fără a osteni, fără strudă (trudă). Și fără întristare fără necazuri. Din // La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) La Opian vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) și //

DSC 6154

fără muncă fără osteneală fără trudă nemuritor
nemuritoare leneș-ă. // mai dulce somnul la aceștia,
decât la cei leneși la cei ce nu muncesc. La Xenofon.

// vezi //

// vas necurat însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// necredincios însă cuvânt netrebnic. La Barin.

3:// în loc de // la Barin.

// în loc de // (din //) cânt cântecul războiului însă
cuvânt netrebnic, la Barin și Gazi.

// în loc de // la cei din Lacedemonia însemnează
„îngrijitori vătași de copii. la Gazi.

// în loc de // la Barin.

1:// mai bine // de față. La Barin.

// (din //) ambac.

// și // vezi //

// în loc de // și // cel ce ceea ce se întoarce înapoi tot
pe acel drum. // fata mea întoarce-te înapoi acasă tot
pe acel drum. Fileter la Suida.

// în loc de //

// în loc de // a doua oară sorți. „// a vrut să pună a
doua oară sorți. La Pindar.

// (din // și a. tăgăd:) ne cârpit-ă.

2:// abagiu pâslar.

// abanoz

// la cei din Lacedemonia înseamnă „a conteni. La
Barin.

// și // ambar fâcniță.

// vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neras-ă.

DSC 6154 verso

// aba pâslă.

// sol elciu.

// ceea ce cară lucruri însă poate că mai bine // în loc de //. La Barin.

// vezi //

// în loc de // La Isiod.

// în loc de // la Teocrit.

// în loc de // la Barin.

// în loc de //

// în loc de // la Herodot.

// în loc de //

// în loc de // câmpean câmpeancă de câmp. La Eshil.

// în loc de // la câmp pe câmp. La Gazi.

// în loc de // la Strabon.

//deosebind despărțind. La Barin. Din //

//în loc de // la Isihie.

// în loc de //

// în loc de //pe mare. La Isiod.

//și // vișoară viicică.

// vezi //

// (din //) floarea strugurelui. La Lucian.

// vezi //

// și // și // și // (din //) de vie. ,,// strugure de vie. La Gazi.

// în loc de // după limba aticească. La Evstatie vezi //

// o buruiană ce crește pe lângă viță. La Barin.

// La Gazi vezi // vie mare.

// vezi //

// vezi //

// vezi /

DSC 6155

// și // (din //) frunze de viță. La Aristotel vezi //

// vișoară viicică și frunza viței. Aristofan la Hipocrat.

// nume însușit:

// viișoară, și viță, la Gazi și nume de o pasăre. La Opian, Polidevc și Aristofan) și o buruiană de mare, care o putem numi „viță de mare. la Opian.

// vezi //

// un soi de pământ cu care mânjește vița ca să nu se mănânce de viermi. La Dioscorid vezi și //

// în loc de //

// o pasăre foarte ușoară, care se zice și // La Opian Polidevc și Aristofan.

// (din //) cel ce naște viță născător născătoare de viță. La Aristotel.

// (din //) plin-ă de vii de viță și bun-ă de viță. La Homer.

// în loc de //

// și // o buruiană. La Dioscorid.

// buruiană de rizmă din care se face rizma.

// (din //) încurcătură amestecătură cu vița. La Lucian.

// (din //) o buruiană ca usturoiul ca purul. La Dioscorid.

// și // și // și // vie // viță La Homer și Plutarh. // viță sălbatecă, curpen, lăurușcă // cucurbiță curpen alb și o unealtă de război pentru cetăți și vârful muntelui, la Barin) iar Cirineii înțeleg cu // marginea mării. Și un oraș la traci. Din // sau din // la Etimolog: „// viță // obrația viei poalele viei.

// sădesc vie viță. La Gazi.

// săditor de vie de viță cel ce sădește vie viță

DSC 6155 verso

La Gazi.

// (din //) vezi //

// (din //) lucrez la vie lucrez via. La Teofrast.

// (din //) vezi //

// (din //) și // lucrul lucrarea viei. La Teofrast.

// se înțelege pe din afară. // adică // meșteșug de
lucrarea viei cum să lucreze via. La Platon.

// de lucrul viei de vier.

// și // (din //) vier pogonar lucrător la vie. La Gazi.

// (din //) mâncător mâncătoare stricător stricătoare
de vii. La Gazi.

// (din //) bun-ă de viță de vie. La Gazi.

// (din //) păzitor de vie vier scăunaș poporan //
scăunășie.

// și // (din //) săditor de vie. La Epigramata.

// (din //) sădit-ă cu viță plin-ă de viță. „// vie. La Gazi.

// vezi //

// (din //) frunză de viță.

// vezi //

// vie mare vezi și //

// vie mare vezi și //

// în loc de //

// mai bine // La Barin.

// napistan pururi necurmat.

// în loc de // de pe față arată.

// în loc de // la cei din Lacedemonia a se îmbrăca

DSC 6156

La Barin.

// în loc de //

// în loc de // ochiul deschis. Isiodor la Stoveu.

// în loc de // printre pietre. La Eshil.

// vezi //

// vezi //

// și // și // anterior veșmânt haină strai îmbrăcăminte,
mai ales cele subțiri. „// roce (rochie)?. La Platon,
Teocrit și Xenofon.

// vezi //

// vezi //

// îmbrac. La Homer și Aristotel. Poate că din // schimbând pe / în / după limba Ionicească. La Evstatie. // mă îmbrac. La Aristofan.

// La Strabon, însă cu îndoială, căci la manuscrise se găsește // în loc de //

// în loc de //

// în loc de // din //

// în loc de //

// în loc de //

// în loc de //

// scufuliță însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// în loc de //

// la cei din Tarantina însemnează „poartă. La Barin.

// în loc de // a cerceta, la Barin.

// în loc de // cercetător. La Barin.

// (din //) în loc de // mă îmbrac. La Aristofan.

// (din //) în loc de // mă îmbrac. La Platon.

// și // în loc de // îmbrac. La Gazi.

DSC 6156 verso

// și // și / (din //) greșesc, păcătuiesc, nu nimeresc, la Evripid și Sofocli. „// n-a apucat să se căsătorească să se cunune.

// (din //) greșeală păcat. La Gazi vezi //

// păcătos păcătoasă greșit-ă. la Eshil. Iar la Sofocli să se ia drept // în loc de // ne păcătos ne păcătoasă fără păcate fără greșeli, cum „// vreun dumnezeu îl poprește din iad drept fiind și ne păcătos fără păcate vezi și //

// și // și // greșeală păcat. „// mulțimile de păcate și greșeli nenumărate stau spânzurate de mintea omenească și „// mare greșeală păcat, și peste puțină al acoperi. La Pindar.

// la Stoveu vezi //

// drept dreaptă, adică fără greșeli, fără păcate ne
păcătoș ne păcătoasă. La tâlcuitorul lui Sofocli, și la
Gheorghe.

// la Stoveu vezi //

// în loc de //

// la Gheorghe vezi //

// din care // La Apolonie, în loc de // răsufliu mă
odihnesc.

// vezi //

// în loc de // răsufliare „//cinstită răsufliare. La Pindar.

// în loc de // răsufliare. La Barin.

// în loc de //

// în loc de // a răsufli

DSC 6157

a se odihni. La Pindar.

// vezi //

// și // în loc de // . „// stai acum și te odihnește și //
după ce s-a odihnit a răsufliat și și-a venit în fire în
simțiri. La Homer.

// vezi //

// legătura firii, slăbiciunea firii când bărbatul nu se
poate împreuna cu muiere. La Gazi.

// o dregătorie la Siracusa. La Barin.

// în loc de // La Pindar.

// altoiesc mă altoiesc.

2:// (din //) altoi.

1:// altoire (altoire) altoială

// altoitor.

// în loc de // la cetate în cetate împrejurul cetății. La
Apolonie.

// în loc de // în dureri. „// La Homer, care, tâlcuitorul
lui, după asemănare, tâlcuiește // drept „război
adică, iar dumnezeul iarăși a trecut în durerile
oamenilor la război.

// groapă de ascuns ascunzătoare.
// (din //) să dea Dumnezeu! Așa să fie!
// în loc de //
// împing dau brânci înbrâncez (îmbrâncesc).
// de departe. La Barin.
// în loc de // La Eshil.
// (din //) târăsc trag la car la căruță etc. la Calimah și Licofron și după asemănare se mai găsește la Licofron „// ticăloasă viață petrece.
// trecere peste oare ce prin oare ce
// și // din // după scurtare și după schimbare funie frânghie cu care trage târăște ceva lucruri grele și funia dintre cai deosebește
DSC 6157 verso
la tras, și cea de care trag caii boii ca de oiște și însuși jugul ce desparte pe boi pe cai, și de care trag și căpăstrul de cai de boi, de care îi trage. La Homer.
// la tâlcuitorul lui Aristofan și la Licofron. Vezi //
// în loc de // din // la Evripid.
// în loc de // în cetate pe lângă cetate. La Apolonie.
// în loc de // deschiderea ochilor uitătura omului. La Evripid.
// și // leg părul capului cu șiret de fir de sârmă, și mai ales părul capului cel din frunte) și după asemănare însemnează și înfrânez pun frâul în capul calului și încununez, pun cunună conciu în cap. la Homer și Evstatie.
// fiul lui Ambicid.
// vezi //
// vezi //
// și // și // și // (după Evstatie din // leg părul capului lanț șiret panglică legătură de aur de fir de sârmă cu care leagă muierile părul capului cel din frunte spre podoabă) și după asemănare însemnează și diadimă

(diademă) cunună de cap) și frâu, și partea frâului a căpăstrului cea din fruntea calului, cea împodobită și raht de aur de fir și roată) și capacul paharului. „// cai cu cununi de aur, la Homer. „// cunună diademă conciu de aur, la Evripid. „// legat de roată, la Sofocli) // caii au umplut frâul de bale, la Coint Zmirneu. // capacul paharului. La Aristofan) // rahturi de aur de fir de sârmă, la Sofocli.

DSC 6158

// vezi //

// vezi //

// și // dau brânci înbrâncez (îmbrâncesc) împing înghesui.

// în loc de // cum // vezi //

// în loc de //

// și // în loc de // (din // și din // și după scurtare // și după limba Aticească //) scurgerea apei la paliriie, iar întoarcerea ei se zice // sunt unele ape ce la vremi însemnate se scurg, și peșin iarăși vin la locul lor, ca și când ar curge înainte și înapoi. La Hipocrat și Aristotel.

// se zice pentru ape când se scurg la paliriie // scurgându-se marea, și iarăși întorcându-se venind la loc. (flux reflux) La Filon, vezi și //

// sau // vezi //

// vezi //

// vezi //

// și // migdal. La Dionisie și Lucian.

// (din //) la Etimolog: vezi //

// și // migdală

// vezi //

// și // de migdal // unt de migdale.

// La Hipocrat vezi // unt de migdale.

// la Plutarh vezi //

// și // ca migdalul // lucrat făcut cu migdale și un soi de iarbă lăptoasă. La Plinie, Dioscorid, și Cuma.

// (din /) lapte de migdale.

// La Dioscorid vezi //

// vezi //

DSC 6158 verso

// (//) zeamă lapte șerbet de migdale.

// (din //) strivitor (zdrobitor) de migdale și o unealtă cu care strivesc migdalele. La Atineu.

// (din //) unt de migdale.

// vezi //

// La Lucian vezi //

// vezi //

// și // (din //) zgârietura crăpătura pielii mâinii părului, la Homer. „// zgârieturile crăpăturile părului celui alb. La Sofocli.

// vezi //

// curat fără prihană fără defăimare. La Gheorghe.

// și // curat-ă fără prihană fără defăimare nedefăimat-ă. la Suida de la Sofocli.

// vezi //

// a ascunde. La Barin.

// o măsură. La Barin.

// (din //) împreună și „fără veste și „îndată peșin. „// fără veste se ridică valurile și // fără veste a tunat și // pe toți împreună i-a chemat. La Homer.

// vezi //

// și // și // (din // și a. tăgăd:) întunecat-ă nelămurit-ă nedeslușit-ă. la Tucidid, și Plutarh și după asemănare // mică nădejde.

// la Nicandr unde la cele manuscripte se găsește mai cu cuviință // în loc de // vezi //

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) umed-ă jilav-ă curgător
curgătoare // locuri umede, și
DSC 6159

pe care curg apele. La Barin.

// și // (din //) întunecăciune ne deslușire nelămurire
slăbiciunea vederii simțirii, etc. la Gazi.

// (din //) întunec slăbesc puterile. La Dionisie
Areopagitul.

// vezi //

// a grăbi a pripi, la Suida, după limba Aticească.

// (din // și a. tăgăd:) fără creieri, fără măduvă, la
Gazi. Și după asemănare, fără minte nebun-ă.

// la Xenofon însă cu îndoială. Vezi //

// (din // și a. tăgăd:) neștiința sfintelor taine. La Gazi
și

Cuma.

// (din // și a. tăgăd:) fără știință de sfintele taine, la
Lucian și după asemănare, necredincios
necredincioasă spurcat-ă păgân-ă neîmpărtășit-ă de
sfintele taine. La Dionisie Areopagitul, și la cele
bisericești cărți.

// în loc de // nume însușit bărbătesc:

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) nespus-ă nepovestit-ă și după
asemănare înseamnă „prea mult foarte mult ce nu
se poate spune povesti. „// atâta de multă supărare
mi-a făcut, încât nu pot s-o spun, la Demosten. „//
prăpădenia mulțimii de vite. La Filon.

// (din // și a. tăgăd:) fără basme fără povești. La
Plutarh.

// vârfurile săgeților. La Isihie.

// mulțime adunare. La Isihie și Gheorghe.

// (din // și a. tăgăd:) fără glas de oi, și alte vite și
după asemănare, fără vite fără oi. la Gazi.

DSC 6159 verso

// de la orașul // sau de la încălțăminte.
// și // cele mai multe cizme încălțăminte ale
Lacedemonilor, la Teocrit // o podoabă de cizme, la
Barin și un oraș o cetate în Lacedemonia zidită de
Amicla, căreia cetățeanul se zice // și //
// vezi //
// vezi //
// vorbesc ca cei ce poartă încălțăminte ce se numesc
// ca cei din cetatea // adică ca Lacedemonii cei ce
vopsea foarte pe scurt, cei ce nu se întindea la vorbă,
cei ce în două cuvinte isprăvea vorba. La Teocrit.
// un oraș în ostrovul Creta.
// vezi //
// în loc de // după limba doric:
// vezi //
// și // nume însușit:
// dulce la vorbă. La Isihie.
// (din // și a. tăgăd:) fără nas fără nări.
// (din //) zgâriicios - cioasă. La Gazi.
// cu zgârieturi pe zgâriate, de-a zgârietele. La Barin,
Gazi și Cuma.
// zmâgă miez. La Barin.
// plăcintă pogace. La Barin.
// haină veșmânt. La Barin.
// pogace plăcintă din // La Aristotel.
// și // (din //) scrobeală. La Plinie și tare, țeapăn. La
Barin. // scrobesc.
// (din // și a. tăgăd:) de scrobeală și ne măcinat-ă
pentru că scrobeala nu se macină, ci numai se moaie
grâul în apă, la Plinie și Dioscorid și pogace plăcintă.
La Aristofan.
// (din // sau din // și după
DSC 6160

limba Eolicească, // și a tăgăd:) ne defăimat-ă cinstit-ă vestit-ă. la Homer.

// nume însușit al fetei lui Danaos. La Barin.

// (din //) ajutor apărare ocrotire sprijin fereală și după asemănare, răsplătire de fapte rele. La Plutarh și Platon.

// în loc de // La Evripid și Eshil.

// în loc de // după limba Aticească, la Evripid, și Eshil.

// cel ce poate a răsplăti spre bine și spre rău. la Barin.

// în loc de // după limba Ionicească.

// și // în loc de // La Aristofan și nume însușit:

// vezi //

2:// vezi //

// trebuie să pătimim. ,,// noi trebuie să răsplătim noi, se cuvine nouă ni se cuvine să răsplătim. La Xenofon.

// și // (din //) ajutor apărător apărătoare ocrotitor ocrotitoare folositor folositoare feritor feritoare răsplătitor răsplătitoare spre rău spre bine, la Aristotel (+) și după asemănare // înseamnă coarnele cerbului cele plecate spre frunte, cu care se apără. La Aristotel.

// și // și // bun-ă de ajutor de apărător de răsplătitor spre bine, sau spre rău ,,// dinții mistrețului, cei buni de apărare, la Aristotel. ,,// arme împotrivoare cu care se poate împotrivi, cum, sabie, cuțit, sulită, etc. La Platon.

// vezi //

1:// nume însușit //

// vezi //

DSC 6160 verso

// la Homer vezi //

// și // după limba Aticească ajut apăr ocrotesc feresc
sprijin gonesc depărtez un rău și răsplătesc spre bine
spre rău mă apăr mă feresc mă păzesc de vreun rău
îmi răzbun La Homer Herodot Irodianos Eliano
Xenofon și Tucidid.

// (din //) zgâriat pe zgâriate de-a zgârietele, la
tâlcuitorul lui Nicandr.

// și // (din //) zgârietură împungătură împunsătură
rănitură, la Isihie, Plutarh Teocrit și Suida și tăietura
cu lanțeta și cu alte instrumente spre lăsare de
sânge, la Galino și crăpăturile mâinilor, și tăieturile
crăpăturile pieilor. La Barin.

// vezi //

// (din // și a. tăgăd:) fără mușchi fără pulpă // picior
fără pulpă. La Hipocrat și Galino.

// a nu avea parte, a nu se împărtăși. La Barin.

// ne săvârșit fără sfârșit. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) fără miros de vre-o mireasmă și
ne uns-ă cu vre-o mireasmă, la Plutarh.

// cel ce nu se scârbește nu îi e scârbă a se unge a se
stropi cu unsori cu miresme. La Barin.

// locuri umede băltoase. La Barin din // și a. adăog:

// o apă o gârlă la Tesalia. La Barin.

// la cei din ostrovul Criti, înseamnă „haină, veșmânt.
La Barin.

// luând deosebind. La Hipocrat la Barin.

// împreună. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) curat ne spurcat neîntinat ne

DSC 6161

mânjit. La Sofocli.

// vezi //

// la cei din Laconia înseamnă „chip. La Barin.

// și după limba Aticească, // zgârii sângerez cu
unghiile zdrelesc. „// și zgâriat l-a zogelit și-a

sângerat cu unghiile și pieptul, și gâtul cel moale?, și obrăzelul (obrazul) cel frumos, la Homer și după asemănare „// te vei sfărâma cu sufletul te vei supăra de întristare, la Homer și // în zadar te sfărâmi cu inima în zadar te superi, la Epigramata și // grija îmi va sfâșia inima și // minte mi se va tulbura de frică, la Eshil) și crap pielea vâna cu lanțeta, cum // așa tâlcuia // în locul căreia cei de acum zic // la Polidevc. Iar de unde se trage // vezi // și // poate că și din // după tâlcuirea lui /. La Barin.

// (din // și a. tăgăd:) fără știință de sfintele taine cel ce ceea ce n-a învățat n-a ascultat sfintele taine. La Gazi.

// (din // și a. tăgăd:) nesfințit-ă neîmpărtășit-ă de sfintele taine. La tâlcuitorul lui Teocrit.

// pe nerăsuflăte d-e odată cu gura căscată. // beam pe nerăsuflăte. La Lucian.

// beau pe nerăsuflăte tot de odată cu gura căscată. „// căci cei ce beau bea-u pe nerăsuflăte (care se zice //) nu se îmbată, după cum spun bătrânii. La Plutarh.

// și // pe nerăsuflăte, unde se înțelege

DSC 6161 verso

pe dinafară // adică // băutură pe nerăsuflăte cu gura căscată. „// fățul meu dă-mi paharul mie, ca să beau mai întâi eu pe nerăsuflăte, la Anacreon) la cei din Traci // însemnează și un pahar, cu care bând nu-și lingea buzele după băutură, că nu se uda buzele de vin se vede că bea, cu gura căscată, și pe nerăsuflăte, cu acel pahar. La Evstatie și Polidevc.

// (deosebită înformare a lui /) ne împărtășit-ă de sfintele taine fără știință de sfintele taine. La Dionisie Areopagitul.

// vezi //

// păcătos greșit. La Barin.

// vezi //

// lăurușcă floarea strugurelui viță boltă de viță. La Barin.

// La Plutarh vezi //

// vezi // mai înseamnă și „cu vârful degetelor și „puțin și „degrab. La Etimolog.

// cu haine rupte sparte sfâșiate îmbrăcat-ă. la Cuma.

// vezi // mai înseamnă și „pe deasupra și „pe față și „puțin.

// (din //) puțin zgâriat-ă pe deasupra, încât de abia se vede zgârietura) mai înseamnă după asemănare și „mic-ă prost, proastă, la Eshil.

// la Suida vezi //

// la Teocrit „// împunsăturile cuțitului vezi //

/// La Isihie vezi //

// la Isihie vezi //

// (din //) ca zgârieturile, ca și crăpăturile ca sfâșieturi-le ca împunsăturile și

DSC 6162

„ca un zgâriat crăpat sfâșiat împuns. La Hipocrat.

// vezi //

// și // (din //) prea mult iubesc pe oarecine, și îngrijesc de el îl iubesc din inimă „// eu prea mult îl iubeam pe el, la Homer. „// răul lor iubind așa de mult, la Isiodor. „// îl iubea ca pe un fiu al său. La Homer.

// vezi /

// și // (din //) ne strângem ne adunăm pe lângă oare cine prin prejur. „// iar doamnele s-au adunat toate pe lângă el prin prejurul lui. La Homer.

// vezi //

// vezi //

// cu greșeală în loc de // La Xenofon, și Amonie.

// în loc de // după tăiere. La Nonos și // în loc de // și // în loc de // chiar de față în vederea tuturor învederat. „// s-au dat de față, la Homer. „// lucruri vădite și arătate. La Apolonie din // în loc de // // pipăi. La Barin.
// vezi //
// vezi //
// vezi //
// și // în loc de // arătat-ă chiar-ă? vădită. „// unde se înțelege pe dinafară // adică // îi vom ajuta și la războiul cel de față. „// împreunarea cea după lege cea de față, fiind după lege. La DSC 6162 verso
Evstatie.
// vezi //
// vezi //
// poate că mai bine // casă văzut-ă din toate părțile. La Barin.
// ceea ce clatină prin prejur. La Barin.
// poate că mai bine // haină îndoită. La Barin.
// în loc de // la Pindar.
// va îngrijii. La Barin.
// (din //) spânzur în vânt oarece. „// înaintea ochilor să văd spânzurate niște chipuri. La Aretie.
// în loc de // după limba doricească topor cu două ascuțișuri secure. La Isihie.
// în loc de // o apă. La Barin.
// (din //) deopotrivă, sau împotriva. La Strabon și Atineu.
// (din //) a pierde drumul, a se rătăci sau umblând doi inși pe un drum se deosebesc, apucând unul pe un drum, și altul pe alt drum. La Homer, Gazi și Barin) se mai ia și în loc de „a schimba. La Opian.
// (din //) rătăcesc. La Opian.

// (din //) schimb pe unul în locul altuia. La Opian.
// precum // era la Lacedemonia, așa și // sunt la
ostrovul Criti adică o baci. „// obaci numesc cei din
ostrovul Criti pe slugile de la moșii, carii, săteni
slobozi fiind, s-au robit prin război. La Atineu.

// în loc de // mai vârtos. La Barin.

// vezi //

DSC 6163

// în loc de //

// vezi //

// se întoarce osia de-amândouă părțile și după
asemănare se zice pentru cei ce nu umblă drept, ci
ca pișatul bouului, adică ca cei beți. Cum și pentru cei
ce doare genunchi, și nu pot sta umbla drept. La
Evstatie.

// și (din //) sună uruiește prin prejur. // i-au sunat
armele, La Homer. // uruia căruțele, la Isiod.

// vezi //

// nebăgat-ă în seamă și cel ce ceea ce s-a arătat gol
goală și despuiat-ă. la Barin.

// (din //) stângaci de-amândouă mâinile, adică
netrebnic-ă, la Aristofan și Galino. Iar la Evstatie se
găsește // însemnând „nenorocit nefericit de
amândouă părțile.

// la cei din Laconia înseamnă „greblă. La Barin.

// și // după limba Ionicească, în loc de // ne grăire
necuvântare tăcere muțea. // a tăcut muțea l-a
cuprins. La Homer.

// vezi //

// la cei din Siracusa înseamnă „turtă cu vin și cu
untdelemn. La Barin.

// (din //) strălucește. La Barin.

// (din //) și // un soi de brad, la Teofrast și creșterea ramurilor, și frunzelor din nou la un brad curățit de crăci.

// în loc de // suna. La Barin și Etimolog.

// (din //) sun.

// în loc de // după adăogirea lui /.

// pipăia cu mâinile, și uita cu ochii. La Homer.

DSC 6163 verso

// vezi //

// în loc de // // din //

// din //

// trebuie să se îmbrace să ne îmbrăcăm să vă îmbrăcați. La Barin.

// vezi //

// (din //) turtă plină de untdelemn. La Barin.

// îndemnând. La Barin.

// săpă zgâria împrejur. La Barin.

// învârtesc. La Coint Zmirneu.

// din //

// (din //) înfășurat-ă depănat-ă. la Evripid.

// (din //) înfășor, depăn // înfășura cu mâna, la Aretie, și Pindar și după asemănare, // să-și înfășoare bucele cu copii, adică să mănânce să înghită pe copii, căci cel ce mestecă își zgârcește își zbârcește bucele (aici fălcile). La tâlcuitorul lui Pindar.

// (din //) trag oarece din toate părțile // mă trag din toate părțile // se trage pe mare. la Dionisie.

// vezi //

// (din //) înfășor. La Licofron.

// (din //) înfășurare. La Licofron.

// La cei din Laconia înseamnă că „aflându-se în război în sfadă în defăimări se mândrește se fălește. La Barin.

// din // locuia. La Barin.

// din // te vei îmbrăca. La Barin.
// din // slujea urma oarece. La Homer.
// din //
DSC 6164
// luntre plutea prin prejur. La Barin.
// înconjura. La Teocrit.
// petrecea „// toată ziua petrecea la Ecati. La Homer.
// îngrija. La Homer.
// zbură prin prejur. La Homer și Barin.
// zbură prin prejur. La Barin.
// îngrijesc de oare ce fac oarece slujbă slujesc oare
căruiă merg după oarecine vezi și //
// întemeiez înțepenesc din toate părțile. La Licofron.
// în loc de //
// a înveli a acoperi din toate părțile „// să învelească
coliba din toate părțile. La Etimolog din //
// (din //) îngrădit-ă din toate părțile - în toate părțile.
La Isihie.
// în loc de // după limba Eolicească. La Gheorghe.
// în loc de // viu umblu mă întorc mă învârtesc prin
prejur. La Homer.
// din // am stătut prin prejur. La Gheorghe și
Screvelie.
// a tăbărât cu oștirile prin prejur. La Barin.
// se îmbrăca. La Barin.
// la Licofron, însă trebuie să se cetească deosebi
adică „// va arunca sămânță bună curată pe arături.
La Gazi.
// în loc de // fug.
// în loc de // s-au speriat s-au spăimântat frică le-au
fost.
// moartea i-a înghițit. La Homer.
// (din //) s-a vărsat prin prejur. La Barin.
DSC 6164 verso

// în loc de // cuprind ,,// mare frică i-a cuprins. La Coint Zmirneu.

// și // în loc de // (din //) cu două ascuțisuri, cu două tăieturi de amândouă părțile ascuțit-ă cu două vârfuri ,,// sabie cu două ascuțisuri de amândouă părțile ascuțit-ă. la Homer. // suliță cu două ascuțisuri cu două vârfuri, la Sofocli. Și după asemănare ,,// limbă ascuțit-ă de amândouă părțile, adică limbut-ă cicală.

// (din //) muieratic-ă tânăr-ă, la Frinih după arătarea lui Polidevc și bătrân-ă după Cratin. Sau mai bine, de mijloc la vârstă vezi și //

// în loc de // din // a trecut. S-a trecut.

// s-au // cel cea din toate zilele cel cea dea-rândul. La Galino.

// La Aristotel vezi //

// în loc de // ceafă. La Barin.

// (de amândouă părțile învelit-ă. ,,// și teaca de săgeți, cea de amândouă părțile învelită, la Homer, după tâlcuitorul lui. iar alții tâlcuiesc în loc de //

// (din //) și // cu lopeți îndoite, adică de amândouă părțile cu lopeți ,,// caic cu lopeți îndoite, adică despre amândouă părțile. La Isihie. Iar la Evripid ,,// înseamnă, corturi învelite din toate părțile și după asemănare ,,// gură cu dinți de amândouă părțile adică și sus și jos cel ce ceea ce poate mesteca mânca pe amândouă părțile. // luntre cu lopeți îndoite, adică de amândouă părțile, la Tucidid. // fluierul cel ce se ține cu amândouă mâinile. La Etimolog.

DSC 6165

// vezi //

// (din //) cu îndoială, la Homer și deopotrivă, la Lucian.

// floarea vinului sau vin negru. La Isihie și Barin. Vezi și //

// prin prejur pe lângă ca la pentru împotriva // locuiesc prin împrejurul orașului cetății pe lângă oraș pe lângă cetate, la Herodot. // ca la cinci mii, la Lucian // pentru ea, a suferit mari necazuri, la Apolonie „// pentru tine strigă, la Sofocli) // pe Tevcru îl voi lăsa pe lângă tine, ca un păzitor ca să te păzească, la Sofocli) // vorbe împotriva lui Odisevs. // Iar d-al de Priam cu ai săi cu cei după lângă el. la Homer // d-al de Ciru cu cei după lângă el cu ai săi, la Xenofon // s-au sculat împreună cu ea toate cele de pe lângă ea, adică toate slujnicele ei. La Xenofon) iar cu graiuri înseamnă, urmare. Cum „// să îngrijească de acestea și // să îngrijească să poarte grija de prieteni și // plugarii cei ce îngrijesc de pământ. La Xenofon. Și au mare asemănare între ele, însă se obișnuiește de // // iar // de //

// vezi //

// acopăr învelesc încunjur, îngrijesc, la Dioscorid // mă învelesc etc.

// (din //) și // înconjurată de mare de apă „// la Itachi cea înconjurată de mare – cea din mijlocul mării. La Homer Polidevc, Pindar și Xenofon.

DSC 6165 verso

// (din //) cu acest nume se numea cântăreții ce începeau cântecele lor cu // și cu // La Aristofan.

// (din //) cânt începând cântecul cu // și cu // La tâlcuitorul lui Aristofan, și la Suida.

// nume însușit bărbătesc

// la Suida, iar la Atineu // și la Isihie // și // un vin foarte prost de la Sicilia sau după tâlcuirea altora „floarea vinului, sau vin fără apă, sau vin de mijloc. La Barin și Gazi.

// vezi //

// și // (din //) îmbrăcătură îmbrăcăminte. La Dionisie Alicarnasefs, iar în manuscripturi (manuscrite) se găsește //

// vezi //

// vezi //

// și // (din //) strig prin prejur și zbor prin prejur strigând ciricăind. „// ... // apucat-o de aripi zburând și plângând - ciricăind prin împrejurul puilor săi. La Homer.

// vezi //

// și // (din //și //) umblu alerg p-în prejur înconjur împrejurez. „// m-a cuprins durerile și „// soarele a trecut prin mijlocul cerului, la Homer) și după asemănare înseamnă și „acopăr învelesc feresc ocrotesc apăr. „// apărând pe fiul său de vrăjmași. La Opian.

// cu acest nume se numește zeul Poseidon de către Cirinei. La Barin Țeț și Gazi.

// vezi //

// (din //) pun arunc prin împrejur îmbrac. „//

DSC 6166

// punând toată puterea lor, la Homer) mai înseamnă și stau în gânduri în chibzuire mă îndoiesc am îndoială bănuiesc, la Eliano) și îmbrățișez, strâng în brațe. // se îmbrățișa unul pe altul. La Homer unde alții // au cetit în loc de // mă îmbrac mă înarmează „// voi pune coiful în cap, adică mă voi înarma, la Homer. „// încinge sabia adică înarmează-te, la Sofocli // a se preface a se schimba a scădea din starea dintâi. La Alchifron.

// în loc de // la Barin.

// (din //) deopotrivă la greutate. la Gazi la cuvântul //

// și // (din //) împrejurare înconjurare apărare ocrotire ferire. La Homer) și după asemănare înseamnă, sfadă prigonire condra „// zic că au căzut la sfadă se sfădea. La Herodot.

// în loc de // după limba Ionicească.

// ocrotirea mortului a nu lua trupul vrăjmașii. La Etimolog: vezi și //

// vezi //

// (din //) apărător ocrotitor, la Sinesie.

// vezi // din care // și // și //

// mai bine // gura mitrei. La Hipocrat.

// vezi //

// (din //) amfiviu, adică de mare și de uscat cel ce ceea ce petrece viețuiește trăiește în mare și pe uscat, în apă și pe uscat, ca broaștele // căci Dumnezeu a dat broaștelor a viețui în apă și pe uscat. La Homer.

// (din //) haină îmbrăcăminte veșmânt

(1)// (din // și //) adică vorbă cu îndoială cu două înțelesuri cu două idei amfivologie.

DSC 6167

veșmânt // haine de război, la Evripid) // așternuturi împărătești, la Evripid.

// și // de năvod de plasă. // se înțelege pe dinafară // adică // meșteșugul pescarilor a prinde pește cu năvodul cu plasa pescărit. La Gazi.

// (din //) dau cu năvodul cu plasa prind pește cu năvodul cu plasa. La Gazi.

// vezi //

// (din //) ca plasa ca năvodul. „// cămașa pelița ochiului cea ca plasa.

// (din //) plasă mreajă năvod. // ținea în mână plasa, la Isiod.) și după asemănare înseamnă „haină,

îmbrăcăminte veșmânt „// a aruncat asupra-mi haină, la Sofocli. „// îmbrăcăminte, la Evripid și legături. La Eshil.

// (din //) vestit-ă. La Epigramata.

// (din //) pescarul ce vânează cu mreji cu plasă. La Biblie.

// (din //) îmbrăcăminte, și după asemănare, îmbrățișare, înconjurare „// îmbrăcăminte hainelor de in sau aruncătura năvodului plasei. La tâlcuitorul Apian.

// (din //) amfivolia îndoială la oare ce bănuială nepricepere nedormire. La Herodot.

// (din //) cu îndoială cu bănuială cu îndoită părere. La Ariano și Isocrat și cel ce ceea ce se izbește se lovește se bate din toate părțile cu săgeți. // bătându-se din toate părțile cu săgeți, nu putea să se mai împotrivescă, la Tucidid

DSC 6168

și Arian. Și cel cea rănit-ă de săgeți prin toate părțile, la Evripid) iar // ce se găsește la Epigramata înseamnă, plasă năvod frumos împletit-ă // se numesc și cei cele ce obișnuiesc a se împreuna pe amândouă părțile, împotriva firii ca sodomiții. La Origen) la Evripid înseamnă „înfășat, înfășurat și suliță cu două vârfuri, la Cuma.

// cu îndoială cu bănuială. La Eshil.

// (din //) pasc din toate părțile prăpădesc cu pășunea cu mâncarea. La Lucian.

// (din //) cu îndoială cu bănuială cu două păreri. La Eshil.

// (din //) umflăturile gâlcile gâtlejului la Hipocrat unde acum se găsește scris // în loc de //

// (din //) de amândouă părțile scurt o numărătoare de stihuri. La Elini.

// și // (din //) cel ce ceea ce apără ferește acoperă un om de amândouă părțile. // pavăza ce acoperă un om. La Homer.

// vezi //

// (din //) ud-ă jilav-ă prin toate părțile, la Epigramata și după asemănare, beat-ă.

// vezi //

// și // în loc de // după scurtare. la Epigramata.

// (din //) și // foarte mă bucur din toate părțile bucurie. „// iar noroadele foarte se bucura la Coint Zmirneu. // iar tu foarte te-ai bucurat. La Homer.

// (din //) vecin-ă cel cea aproape de pământul nostru. La Dionisie.

// și // un oraș la Peloponez căruia

DSC 6168 verso

// (din //) mincinos mincinoasă. La Gazi. Orășeanul se zice // și // La Barin și Gheorghe.

// și // vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din //) de amândouă părțile ascuțit-ă cu două ascuțișuri // cuțit topor cu două ascuțișuri. La Isihie.

// (din //) vezi //

// și // și // (din //) nu cunosc bine stau la gânduri la chibzuire mă îndoiesc am îndoială bănuiesc „// spartioții (spartanii)? necunoscând locul. La Plutarh. „// afară numai dacă vreunul a scăpat necunoscut. La Xenofon. „// la câte zici, la toate am îndoială. La Plutarh.

// mă îndoiesc am îndoială. La Etimolog la cuvântul //

// (din //) de tot din toate părțile ascuțit-ă fermecat-ă. la Gazi. Iar din // înseamnă, vrednic-ă de plâns. La Cuma.

// (din //) copil vitreg, adică cu doi părinți, cum am zice, la Isihie și Gazi. și fecior de suflet, la Cuma și copilul nevestei dintâi. La Etimolog.

// a îngenunchea, a se ruga cu genunchii la pământ. La Barin.

// și // (din //) olog oloagă. „// ologul Ifest cel vestit. La Homer.

// vezi //

// și // (din //) cu două ascuțișuri cu două vârfuri de amândouă părțile ascuțit-ă

DSC 6169

cel ce ceea ce de amândouă părțile poate vătăma. „// cu sulitele cele cu două ascuțișuri, cu două vârfuri, la Homer) și după asemănare înseamnă „mari vrăjmași cum „// la această nevestă mari vrăjmași au venit, la tâlcuitorul lui Sofocli. Iar alții tâlcuiesc aceasta drept „tari voinici în picioare.

1:// și // (din //) sluțesc, la Isihie însă fără pildă sau că înseamnă și „înfig în pământ sulita de amândouă părțile cu amândouă vârfurile. La Barin.

2:// vezi //

// vezi //

// (din //) cu două ascuțișuri tăieturi de amândouă părțile ascuțit-ă. la Suida, însă fără pildă.

// (din //) ard pârjolesc împrejur prin împrejur dau foc prin prejur // războiul a ars toată cetatea prin prejur, la Homer) și după asemănare înseamnă și „acopăr, împrejmuiesc, înconjur. „// praful i-a acoperit i-a înecat. La Isiod.

// (din //) mușc prin toate părțile. La Gazi.

// (din //) vrednic-ă de plâns și plin-ă de lacrimi. La Evripid.

// (din //) nume însușit bărbătesc

// și // (din //) de amândouă părțile cu păr cu floci cu ciucuri cu funte pãros pãroasã lânos lânoasã flocoasã. „// ... // era îmbrăcat-ă cu cojocul sau cu platoșa) cea flocoasă de amândouă părțile, la Homer, după tâlcuirea lui Isihie.

// vezi //

// și // și // (din //) brățea brățară și ghiordan și salbă și legături podoabe de picioare) și

DSC 6169 verso

inele. „// dând legături de picioare, legând picioarele cu legături cu podoabe. La Hipocrat, și Herodot și după asemănare înseamnă și „țâțână copil balama. „// fiindcă ușile erau legate cu țâțână cu balamale. La Arpocrat.

// aleargă prin prejur. La Barin.

// vezi //

// (din //) foarte fricos fricoasă. La Gazi. Iar din // înseamnă pe „cel ce ceea ce leagă prin împrejur. La Becaria.

// la cei din Arcadia înseamnă „ziua cea de a douăzecilea. La Barin.

// vezi //

// (din //) zicem prin împrejur „// zidea biserica. La Iosif.

// (din //) și // ambvșinati?? cel ce ceea ce lucrează slujește cu amândouă mâinile ca și cu dreapta cu amândouă mâinile învățat-ă și după asemănare înseamnă „destoinic-ă dedat-ă deprins-ă îndemânatic-ă îndemnatic-ă vrednic-ă la amândouă. La Polidevc) // cuțit cu două ascuțșuri de amândouă părțile ascuțit. La Evripid // cu amândouă mâinile. La Sofocli. // cuvânt vorbă întunecat-ă ce se poate tâlcui în două chipuri feluri. La Lucian) // capiște de ghicit ce ghicește întunecat la Herodot) // iapa ce poate

naște pe amândouă părțile ale mitrei, adică și mânz, și mânză. La Barin.

// cu destoinicie cu deprindere cu îndeletnicie

// vezi //

// buzele mitrei, la Hipocrat și Galino, și marginea gâtului mitrei, la Erotian și buzele vaselor, la Cuma.

Iar la Handler se găsește „// și // podoabe de aur mici ca niște bagatele ca niște minicuri (miniaturi) //

lanțuri legate unul

DSC 6170

de altul. La Etimolog: vezi și // și // (din //) mă uit prin prejur. La Gazi.

(1)// mâța popii pisica popii. La Barin.

// (din //) legătura cea dimprejur și părțile jugului ce leagă gâtul bouului, adică resteu. La Artemid, Gazi și Cuma.

Și un soi de castraveți. La Gazi.

// (din //) legat-ă de amândouă părțile „// lanțurile cele legate prinse de amândouă părțile. La Gazi.

// (din //) cel cea mai din urmă sau cel cea mai subțire, la Pindar. Sau cel cea din căpătâi. La Barin.

// (din //) leg împrejur strâng cu legătura „// degrab au legat curelele, la Apolonie. „// va lega curelele, la Herodot.

// a se lega a se strânge cu legătura. La Barin.

// (din //) mă prigonesc mă sfădesc mă gâlcevesc mă cert mă războiesc prin prejur. La Licofron.

// (din //) cu sfadă cu condră cu pricină cu prigonire și cu îndoială, nehotărât-ă încă. „// izbândă nehotărâtă încă (nelămurită) la Tucidid.

// ca niște belciuge seci zadarnice. La Dimocrit, și Barin.

// (din //) ud umezesc jilăvesc prin prejur prin toate părțile din toate părțile. La Epigramata.

// îndoit-ă sau cu limba învelit-ă. la Barin.

// vezi //

// vezi /

// vezi //

// (din //) învârtesc oarece jur împrejur ca vârtejul ca roata cu sunet. // mă învârtesc mă întorc prin prejur. „// s-a vărsat a curs s-a învârtit cositorul prin prejur. La Homer.

DSC 6171

// vezi //

// (din //) mă uit prin prejur pândesc. La Bion.

// la Secstos, însă cu greșeală, în loc de // vezi //

// (din //) zidit-ă prin prejur zidire casă rotundă. La Opan.

// și // (din //) la Epigramata vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din //) stau la chipzuri (a chibzui) la gânduri mă îndoiesc, am îndoială am îndoită părere. „// judecătorii stau la gânduri nu hotărăsc au îndoite păreri. La Plutarh. // cărți cu îndoială, ne știindu-se ale cui sunt, la Suida. „// pildă cu îndoială. La Plutarh. // (din //) cu îndoială, cu bănuială cu îndoită părere. „// pururi sfârșitul primejdiei este cu îndoială nehotărât necunoscut. La Polivie „// cu îndoială. La Teofrast.

// (din //) belit-ă jupuit-ă prin prejur de amândouă părțile. „// piele pestriță de cerb belit (jupuit) prin toate părțile. La Antologie.

// (din //) rob roabă din amândoi părinți rob roabă născut-ă din părinți robi. La Evstatie.

// (din //) piatră gogoneață, și atât de mare, cât încape într-o mână piatră de-o mână, cât o poate cuprinde cu mâna. La Xenofon.

// (din //) alerg prin prejur „// o lumină mare a trecut prin prejur pe dinainte. La Pindar.

// haină cu două fețe. La Barin

DSC 6172

// (din //) a cincea zi după naștere, când pune numele copilului, ca la noi la botez această zi se numea // adică alergătură prin prejur, sau după asemănare, botez pentru că la elini, la a cincea zi după naștere se curăța moașa de spurcăciune, și mergând cu copilul în brațe în capiște (ca la noi la biserică) alerga împrejurul vetrei, când îi pune și numele, iar rudele și prietenii îi da daruri ca la noi la botez, darurile de la naș. La Platon.

// (din //) cel ce ceea ce aleargă prin prejur cel ce ceea ce se înfășură se întoarce prin prejur, loc de plimbare prin prejur loc de plimbare prin prejur. „// valurile mării ce se învârtesc se înfășură din suflarea vântului. La Sofocli. „// zid prin împrejurul căruia aleargă, se întoarce oarecine, la Evstatie și Strabon „// locul unde se face se întâmplă întoarcerea apei curățirea apei în sus și în jos.

// și // (din //) zgâriat-ă sfâșiat-ă pe obraz de amândouă părțile. La Homer și Filostrat. // iar nevasta lui zgâriată sfâșiată pe obraz de inimă rea.

// vezi //

// vezi //

// (din //) cu vaduri de amândouă părțile din toate părțile cu înlesnire la intrare și ieșire prin toate părțile „// limanuri cu vaduri din toate părțile, la Apolonie) iar la Opian și Plutarh însemnează îndoit-ă poate și // la Etimolog la cuvântul //

// vezi //

// poate că // la Anaxandridis // carafă îndoită. La Barin.

// (din //) învelesc îmbrac. La Sofocli și Isihie.
DSC 6172 verso
// îmbrăcându-se. la Barin.
// cu greșeală în loc de //
// din // sau din // (ce înseamnă, mă îmbrac) // și cu //
// (din //) aproape de a șasea parte a măsurii ce se
zice // și // la Temistocli
// (din //) haină îndoită. La Barin.
// vezi //
// (din //) cel ce ceea ce se învâртеște se întoarce se
înfășură ca roata ca fusul ca spârnelul ca
sfârleaza. „// roata ce se învâртеște. La Barin.
// (și // (din //) cel ce ceea ce se învâртеște se întoarce
prin toate părțile și cel ce ceea ce se mână se trage
cu lopata de amândouă părțile ca și corabia și cel cea
întors întoarsă de amândouă părțile ca și corabia „//
... // corăbiile ce se mână cu lopețile de amândouă
părțile, sau cele întoarse de amândouă părțile, la
Homer) și după asemănare „// voință socotință
hotărâre cu îndoială. La Gazi.
// (din //) învâرتesc înfășor înfăș întorc depăn oarece.
La Dionisie Alicarnasefs și învâرتesc întorc de
amândouă părțile, precum luntrea cu lopețile. La
Etimolog.
// mult. La Barin.
// vezi //
// vezi //
// și // (din //) îmbrac, mă îmbrac „// voi îmbrăca
hainele mă voi îmbrăca. La Homer // mă îmbrac. La
Gazi.
// vezi //
// și // (din //) lucrez oarece, slujesc oare căruia
DSC 6173

îngrijesc de oare ce feresc pe oarecine de oare ce mă
nevoiesc mă sârguiesc spre oare ce stau împrejurul
oare căruia merg după oare cine. „// îngrijea de
îngroparea lui Hector, la Homer. „// sta cu cârma în
mână, la Apolonie și supăr pe oarecine, „// cu slujba
noastră rele îi gândim îi gătim. La Homer.

// (din //) cel ce ceea ce se lucrează de amândouă
părțile. „// nici udat pe jumătate, nici uscat pe
jumătate, care îl și numesc // adică pământul ce se
lucrează pe amândouă părțile fiind jumătate ud, și
jumătate uscat. La Teofrast.

// (din //) vezi //

// (din //) îmbrăcare, îmbrăcătură. La Gazi.

// (din //) îmbrăcăminte. „// vase și îmbrăcăminte, la
Platon.) și după asemănare înseamnă și coaja
poamelor, și pelița ochiului cea albă ca cleștarul, la
Dioscorid.

// vezi //

// (din //) haină de noapte largă ca o mantie mică. La
Polidevc, Gazi și Cuma.

// vezi //

// și // și // (din //) pe fiecă an de fie ce an pe tot anul
pe an, pe an. La Homer și Evstatie.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din //) jertfesc pe fie ce an prăznuiesc fac pomană
pe fiecă an pe tot anul. La Etimolog:

// vezi //

// (din //) sărbătoarea cea pe tot anul, praznic. La
Suida.

// vezi //

DSC 6173 verso

// și / (din //) pe fiecă an. De fie ce an pe tot anul.

// și // (din //) prăznuire pomenire jertfire pe tot anul.
// și // și // (din //) viu (vin) pe fiecare an mă întorc pe
fie ce an adică mă sărbătoresc mă prăznuiesc pe
fiecare an. La Evstatie, Isihie și Etimolog: însă mai
bine // decât // La Barin.

// (din //) la Gazi vezi /

// (din //) șed prin prejur „// cenușă neagră vedeai pe
lângă cea mai frumoasă haină. La Homer.

// (din //) de amândouă părțile înjugat înhămat-ă
încins-ă cuprins-ă legat-ă. la Eshil.

// (din //) fierb prin prejur. La Coint.

// (din //) de amândouă părțile din toate părțile încins-
ă legat-ă. la Nonos.

// vezi //

// (din //) de amândouă părțile cu odăi cu cămăruțe.
La Gazi.

// (din //) La Pindar și Xenofon. Vezi //

// (din //) de amândouă părțile înflorit-ă înverzit-ă și
după asemănare „// copii cei ce le trăiesc amândoi
părinții. „// l-a izgonit de la masă, măcar că avea și
părinți, la Homer și „// dintre cei mai mari fiind,
trăindu-le încă și părinții. La Isiodor. La Eshil se ia în
loc de, bogat-ă, cu bilșiugare (îmbelșugare). Iar la
Eshin în loc de „curat-ă, luminat-ă. „// adevărul curat
luminat.

DSC 6174

// (din //) de amândouă părțile, sau de toate părțile
înfloresc înverzesc. „// darul a luminat a înflorit din
toate părțile. La Antologie.

// (din //) încălzesc de amândouă părțile leg înfășor
înfăș învelesc cu legături calde. La Lucian.

// (din //) amfiteatru, adică priveliște rotundă ce vede
din toate părțile. La Barin, Gazi și Cuma. Priveliștea
teatrului, teatru (construit) rotund.

// (din //) cu chipul priveliştii, și cel ce ceea ce privește din toate părțile. „// priveliște de alergătura cailor. La Dionisie Alicarnasefs.

// (din //) un preot la doi dumnezei, adică al doamnei Dimitra, și al domnului Triptolem. La Barin.

// (din //) resteu, la Artemid poate că-i cu greșeală în loc de //

// (din //) cel cea pus-ă prin prejur cel ce ceea ce șade prin prejur sau oricum îl vei pune. „//carafă pahar năstrapă, ci oricum vei pune-o șade, și pe o parte și pe alta, fără cur (fund), sau având cururi prin toate părțile, sau gogoneață, sau îndoită, din care se pune pe amândouă părțile sau pahar năstrapă carafă cu două mânuși. La Aristarh, Evstatie și Atineu

// (din //) alerg prin prejur. La Atineu.

// și // (din //) de amândouă părțile ascuțit-ă cu două ascuțișuri sau cu două vârfuri. La Sofocli.

// vezi //

// vezi //

// (din //) plioștitură apăsătură sfărâmare crăpătură din toate părțile prin toate părțile. „// mari dureri aduce, când stoarce buba din toate părțile. La Aretie.

// (din /) apăs plioștesc storc sfărâm crap oarece din toate părțile. // mă plioștesc

DSC 6174 verso

mă storc crăp din toate părțile. La Aretie.

// (din //) alerg prin prejur. La Maneton.

// și // (din //) săr (aici sar) joc prin prejur prin toate părțile. La Apolonie Rodios.

// vezi //

// (din //) hrănit-ă închegat-ă din toate părțile. „// sângele cel închegat din omorurile ce am făcut. La Sofocli.

// (din //) plioștit-ă apăsat-ă sfărâmat-ă crăpat-ă din toate părțile. La Aretie.

// (din //) cu uși cu porți de amândouă părțile cu două uși, cu două porți. „// casă cu două uși, cu două porți cu uși cu porți de amândouă părțile, la Lisia. „// drept împotriva casei cei cu două uși cu două porți prin casa cea cu două uși. La Teocrit.

// (din //) șed stau prin prejur. La Homer.

// (din //) șed stau împrejur. La Evsevie.

// (din //) înfășor învelesc acopăr prin prejur prin toate părțile. „// hainele ce acoperă rușinea. La Homer. „// dragostea a acoperit a întunecat mintea) și după asemănare înseamnă „primesc pe oarecine la mine spre apărare. „// când m-a primit în casa sa, la întoarcerea mea. La Homer.

// și // și după scurtare, // (din //) cu două capete de amândouă părțile din jur împrejur cu capete cu multe capete. La Nicandr și Homer, unde unii cetesc deosebi, // adică prin împrejurul capului. La Gazi și Cuma.

// vezi //

// (din //) de amândouă părțile din toate părțile cu rod plin-ă de rod. La Gazi.

DSC 6175

LIPSĂ JUMĂTATE DE PAGINĂ DE-A LUNGUL

// și // (din //) orz de munte ce nu se coace bine arz cam crud și pârlit, uscat la foc. La tâlcuitorul lui Aristofan și firea omului cea născătoare mădularul firii. La Barin, Gheorghe și Cratin.

// vezi //

// vezi // și // cen la centru.

// crăp sfâșii oarece pe amândouă părțile, și c... la Homer.

// (din //) șed.

// vezi //

//(din //) tun... mă tund prin prejur

// greutatea cea de la Barin .

// (din ::) greutate de amândouă părțile La Etimolog

(1)// (din // și //) centripet adică cel ce caută la centru.

//.....

//.....

//

DSC 6176

amândouă părțile cu capete) și după asemănare „cu răzimători de amândouă părțile „// canapea jeț scaun cu răzimători de amândouă părțile prin toate părțile, la Polidevc, unde alții au cetit // în loc de // „// canapea jeț scaun cu răzimători de amândouă părțile din toate părțile. Iatac.

// (din //) plâng cu amar cu chiote necontenit. La Gazi.

// (din //) cu stâlpi prin prejur „// biserici cu stâlpi împrejur. La Sofocli.

// (din //) frânt-ă spart-ă prin toate părțile de tot sfărâmat „// rămășițele) cele sfărâmate. La Suida.

// (din //) și // cel pe care cea pe care, îl plâng mulți din toate părțile. La Gazi.

// vezi //

// (din //) frâng sparg fărăm prin prejur. La Coint.

// (din //) ud prin toate părțile din toate părțile. La Gazi.

// colțul spicului, când se ivește spicul. La Barin.

// (din //) udat-ă plouat-ă din toate părțile prin toate părțile. // către piatra ce se udă de mare prin toate părțile. La tâlcuitorul lui Sofocli.

// vezi //

// (din //) noros noroasă plin-ă de nori prin toate părțile cu nori întunecat-ă. la Sinesie.

// (din //) de amândouă părțile din toate părțile adâncat-ă adâncit-ă găvănat-ă

DSC 6177

scobit-ă pântecos pântecoasă. „// poate că mai bine // lemnul cel îndoit încovrigat de amândouă părțile cobiliță. La Suida.

// (din //) covor plonad pătură hram cu floci de amândouă părțile. La Barin.

// (din //) de amândouă părțile încheiat-ă lipit-ă // pat iatac canapea cu răzimători de amândouă părțile. La Isihie.

// (din //) îngrijesc cu mare silință sârguință îngrijesc prin toate părțile. La Gazi.

// (din //) păros păroasă des deasă la păr cu păr mare și frumos și după asemănare, frunzos frunzoasă pufos pufoasă cu frunze multe des deasă la frunze. „// stând șezând zăcând sub o tufiță frunzoasă. La Homer.

// (din //) cu două ascuțisuri de amândouă părțile ascuțit-ă. // cuțit cu două ascuțisuri. La Evstatie.

// (din //) cel mijlociu dintre frați. La Suida.

// (din //) cel cea înconjurat-ă cuprins-ă de bărbați la război. La Suida. iar din cura înseamnă tuns-ă prin prejur. La Screvelie.

// și // (din //) și // mișc clatin prin prejur. La Gazi și Cuma.

// vezi //

// la Evripid și // vezi /

// (din //) mă spânzur mă atâră prin prejur. „//
nădejdiele stau spânzurate de mintea oamenilor
nădăjduiesc în oameni. La Pindar.

// (din //) spânzurat-ă atâră de amândouă părțile
din toate părțile „//

DSC 6177 verso

// coburul săgeților cel atâră de umere. La
Antologie.

// (din //) de amândouă părțile din toate părțile cu
prăpăstii prăpăstios prăpăstioasă. „// vas ce curge
prin toate părțile. La Evripid și după asemănare
înseamnă și „primejdios primejdioasă cum „//
înșelăciunea primejdioasă, la Lucian. „// întrebare
primejdioasă, la Sf. Grigore Nazianz.

// (din //) cel cea prin împrejurul capului. „// căciulă
de cap. la Gazi. vezi și //

// (din //) la Pausania, Pindar, Plutarh și tâlcuitorul lui
Tucidid. Însă poate că mai bine // ce la Homer
înseamnă „cei cu locuința prin prejur vecinii cei
dimprejur. La Gazi.

// și // (din //) de obșteasca adunare a elinilor al
obșteștii adunări a elinilor. Ceea ce se cuvine la
obșteasca adunare a elinilor. „// țara obșteștii
adunări a elinilor. „// război sfadă între obrazele
obșteștii adunări a elinilor. La Demosten. „// o
adunare de bărbați împotriva celor ce vatămă cele
sfinte. La Evstatie.

// (poate că din numele împăratului //) la Gazi, sau
din // (ce mai înainte se lua drept // și cu adăogirea
lui / și după schimbare // și cu // precum și // din // la
Barin și Etimolog: și // amviationi deputați, obrazele
obșteștii adunări a elinilor, ce se aduna la Termopile
pentru treburi obștești care se numea și // și // La
Isihie, Herodot, și Strabon.

// obșteasca adunare a elinilor. La Strabon.

// vezi //

DSC 6178

// orașul obrazelor de la obșteasca adunare a elinilor și // capiștea doamnei Dimitra ce se cinstea de obșteasca adunare a elinilor. La Gazi.

// (din //) fac sunet zgomot prin prejur. La Sofocli.

// (din //) amestec turbur prin prejur. La Nicandr.

// (din //) rostogolesc prăvăluiesc (prăvălesc) prin prejur. La Pindar.

// (din //) // la Homer, care după Isihie înseamnă „un pahar, rotund, sau întors. Iar după tâlcuitorul lui Isihie înseamnă „de amândouă părțile găvânat adus și după Evstatie înseamnă „din toate părțile plecat înăuntru, ca paharul sau ca și cazanul cel cu buzele întoarse înăuntru) Atineu cu // înțelege „cele întoarse de amândouă părțile cu urechile, sau marginile urechilor, sau cele cu care se poate bea din toate părțile, și mai de obște, cele cu două mânuși) însă mai cu cuviință înseamnă „un pahar îndoit, adică cu fundul la mijloc, ca și când ar fi două pahare lipite unul de altul pe fundul lor, și cu care poate bea pe amândouă părțile, după cum se face dovadă de la Aristotel, ce zice // iar ușcoarele cășuțele de miere, și de albine adică ale fagului sunt cu două guri, căci pe un fund două ușcoare două cășuțe se află, una în jos și alta în sus una înăuntru și alta afară. La Barin și Gazi. vezi // și //

// (din //) de amândouă părțile întors întoarsă adus-ă plecat-ă încovoiat-ă ca luna de-o săptămână și ca cobilița. La Teon, Gheorghe și Gazi.

// îmbrățișez cu sărături (săruturi) sărut cu îmbrățișare. La Coint și Cuma.

DSC 6178 verso

// (din //) la Dionisie Alicarnasefs însă poate că e cu greșeală în loc de // iar după Suida înseamnă „cu două mânuși, ce se poate apuca ridica de amândouă părțile. La Gazi.

// (din //) de amândouă mâinile stângaci stângace însă cu îndoială acest cuvânt. La Gazi.

// (din //) cicală flecară-ă gureș-ă bun-ă de gură. „// cu buze flecare. La Aristofan.

// vezi //

// (din //) apuc țin de amândouă părțile din toate părțile „// din toate părțile se apucă și se ține foarte tare. La Aretie.

// și // (din //) deopotrivă ajutor ajutorință a unuia către altul și belșug bilșigare (îmbelșugare) de ajuns de prisos avere, avuție, mărire. La Suida, Gheorghe, Gazi și Cuma.

// vezi //

// alții cetesc // alergând gonind strângând prin prejur. La Gazi.

// din // și // iar Emstrehie zice că se trage din // de aceea și înseamnă „un copac ce a ajuns în deplina întregime și creșterea sa. Cum „// paltin plin de frunze și de crăci, la Apolonie și de aici înseamnă și „tufos tufoasă umbros umbroasă des deasă la frunză, la Pindar și după asemănare înseamnă și „mare, tare bogat-ă plin-ă mult. Cu îmbelșugare de prisos și giuert la Herodot, Filostrat, Gheorghe, Gazi și Cuma. „// ostrov ce prin toate părțile are vaduri limanuri ostrov plin de vaduri limanuri (locuri de ancorare). La Apolonie „// liman din

DSC 6179

toate părțile cu vaduri liman plin de vaduri. La Calimah.

// vezi //

// (din //) sap prin împrejurul pomilor copacilor etc. „//
săpa prin împrejurul pomului. La Homer.

// celor ce împrejură prin împrejur. La Barin.

// și // (din //) vorbesc de amândouă părțile, adică mă
sfădesc mă gâlcevesc am condără sfadă prigonire cu
oare cine „// sfădindu-se aici clearhu și ostașii între
ei, la Xenofon) și am îndoială tăgăduiesc „// oarecine
va avea îndoială la tunete nu le va crede. La
Xenofon.

// las sloboz cele de prin împrejurul meu. La Coint și
Cuma.

// și // cu îndoială, cu sfadă cu gâlceavă de îndoială,
de sfadă, de gâlceavă, de condără, de price sfadnic-ă
gâlcevitor gâlcevitoare gâlcevicos gâlcevicoasă. La
Evripid și Eshil cel ce ceea ce se sfădește se
gâlcevește pentru oarece. La Cuma.

// din //

// „// galențe, (cizme de lemn) la Sofocli unii cuvântul
// îl socotesc drept cuvânt adăogat așadar // înțeleg a
însemna „cizme de lemn adică galențe. La Barin și
Gazi.

// cea pe care poate a ruga oarecine însă cuvânt
netrebnic. La Barin.

// vrednic de dragoste de cinste, însă cuvânt
netrebnic la Barin.

// la Plutarh, din // vezi //

// (din //) prigonire, sfadă îndoială condără. La Isiod și
Gazi.

DSC 6179 verso

// la Xenofon vezi //

// (din //) de amândouă părțile îndoit-ă adus-ă plecat-
ă încovoiat-ă și după asemănare „// vrăjește ghicește
proorocește întunecat cu îndoială. La Lucian.

// (din //) de amândouă părțile cu coamă, adică de amândouă părțile întors întoarsă adus-ă plecat-ă, ca și coama ca și cobilița „// își bagă capul în jugul cel plecat de amândouă părțile. La Barin.

// nume însușit

// (din // și // ce în vechime însemna „întuneric, umbră sau din // ce înseamnă „pielea lupului. Iar // nu se zice, măcar că la Etimolog: și la Gheorghe se găsește și // La Evstatie și Barin) revărsatul zorilor „// pe vremea când dimineața nu se arătase, iar noaptea era încă spre revărsatul zorilor încă în întuneric când se îngână noaptea cu ziua. La Homer, Apolonie și Oros.

// (din //) o numărătoare poetică la stihuri, de trei slovniri, însă două lungi, pe de lături, și una scurtă în mijloc cum la cuvântul // La Gazi și Cuma.

// (din //) și // pe amândouă fețele părțile cu păr cu floci cu funte cu ciucuri păros păroasă lânos lănoasă flocoasă flocoasă „// haina lui Silino era păroasă flocoasă pe amândouă fețele părțile, la Elian, Platon, și Polivie. „// plocade covoare pe amândouă fețele părțile cu păr, adică flocoase păroase, la Polivie. Iar la Barin se ia drept // ce înseamnă odată „sfoara corăbiilor.

// la cei din Laconia înseamnă „

DSC 6180

pite turte cu miere) mai înseamnă și pe cel sărac ticălos sărman, ori cu părinți, sau fără părinți. La Isihie, Barin și Screvelie.

// vezi //

// și // cuprind îmbrățișez oarece apuc cu amândouă mâinile ca în brațe. La Coint, Gazi și Cuma.

// (din //) spăl șterg curăț prin împrejur „// toate mesele spălați-le ștergeți-le curățiți-le cu burete. La Homer.

// turte pite cu untdelemn și cu miere. La Barin.

// (din //) cu două mâneci, sau peste amândoi umerii, cum „// haină cu două mâneci asemenea haine purta cei slobozi, căci robii slugile purta haine cu o mânecă, ce se numea // spre deosebire. La Aristofan, Polidevc și Gazi. însă unii înțeleg cu // o haină scurtă proastă de slugi, cu mâneci scurte numai până la subțiori. La Barin.

// în loc de // după limba doricească.

// poate că mai bine // a dezbrăca, a se dezbrăca. La Gazi, Cuma și Barin.

// (din //) și // vrednic-ă de a se sfădi de a se război de a se gălcevi oarecarii pentru el pentru ea, adică după asemănare, foarte frumos frumoasă „// ochi frumoși frumoasă fată. La Sofocli.

// (din //) mă sfădesc mă războiesc mă gălcevesc pentru oarece. La Gazi.

// (din //) din toate părțile negru neagră întunecat-ă. „// mintea cea întunecat-ă cea adâncă s-a umplut de mânie. La Homer se ia ca un nume

DSC 6180 verso

adăogat al minții însemnând, după asemănare, starea minții cea afundată „// mintea cea adâncă afundată mintea cea înțeleaptă. La Gheorghe și Gazi.

// (din //) îngrijesc pentru oarece. La Coint și Cuma.

// din //

// vezi //

// (din //) împart deosebesc despart de amândouă părțile din toate părțile. // mă împart etc. La Gazi.

// cel din toate zilele cel de rând. La Barin.

// (din //) locul cel dimprejurul mitrei femeiești. //
semnele stării și patimilor mitrei. La Hipocrat Galino
și Isihie // ca un nume înființat înseamnă „fundul
podeala dușumeaua corăbiei // fundul podeaua
corăbiei se zice // și // și // la Polidevc. Iar după
Isihie // înseamnă „grinzile corăbiei ce se pun dea
curmezișul peste podeaua de amândouă părțile. Și
Artemid cu cuvântul, // înțelege partea cea găvănată
(încovoiată?) a corăbiei, adică albia corăbiei, cea
printre grinzi. La Gazi.

// (din //) frați surori vitregi vitrege de mumă, precum
și // frați surori vitregi de tată. La Evripid, și Etimolog:
// (din //) de amândouă părțile din toate părțile
amestecat-ă. la Gazi. // mai înseamnă și „mosorul
fusul pe care se înfășură firele ațele tortul. La Barin.

// vezi //

// (din //) de amândouă părțile din toate părțile
amestecat. // de amândouă părțile din toate

DSC 6181

părțile mă amestec. La Gazi.

// (din //) cu fir cu ață cu sfoară îndoită cu fir cu ață
cu sfoară pe amândouă părțile de amândouă părțile
cu sfoară cu ață cu fire. La Polidevc și Cuma și Gazi.

// și // (din //) zbier strig sun urlu prin toate părțile din
toate părțile prin împrejur. „// tot pământul urla
suna. La Homer și Evstatie.

// vezi //

// dobitoacelor pământului și însuși Dimitra, la Barin.

// înot prin prejur prin toate părțile. La Cuma.

// și // (din //) vezi // și Dimitra cea frumoasă. La
Sofocli și Eshil.

// vezi //

// vezi //

// (din //) pasc, și locuiesc prin împrejur. La Gazi.

// (din //) la Sofocli vezi //

// schimbă pana aripa, adică o arată când într-un fel, când întru alt fel. La Aristotel și Gheorghe.

// (din //) cu îndoială, adică cel ce tot se lovește stă pe gânduri, la Cuma. „// cu acest nume se numea Dimocrit, pentru că pururi stă pe gânduri, adică cel ce pururi se socotește stă pe gânduri. La Gazi.

// vezi //

// poate că mai bine // apropiindu-se.

// alții zic // din // la cei din ostrovul Creta înseamnă „haină veșmânt. La Barin.

// mitra din pântecul muierii. La Isihie și Gheorghe.

DSC 6181 verso

// (din //(zgârii coplesc (cioplesc) sap raz (rad) potrivesc netezesc prin împrejur prin toate părțile. La Gazi, și Cuma.

// (din //) cel ce ceea ce sapă zgârie cioplește netezește potrivește rade prin împrejur // desla dalta ce sapă cioplește prea bine. La Suida și Gazi.

// (din //) de amândouă părțile înțepenit-ă. la Gazi.

// din // și // din // haină veșmânt, strai. La Sofocli și Dionisie Alicarnasefs.

// chitară.

// și // (din //) și // jurământ făcut de către amândouă prigonitorii, când și pârâșul și pârâtul se jură. La Isihie și Polidevc, și Barin la cuvântul //

// și // și // nume însușit

// (din //) bine întemeiat-ă înțepenit-ă de amândouă părțile din toate părțile înțepenit-ă întemeiat-ă țeapăn-ă. „// piatră bine înțepenit-ă, la Nonos.

// cel ce ceea ce se întoarce în amândouă părțile. La Nonos.

// cu greșeală, în loc de //

// (din //) aruncat-ă ici și colea prin prejur. Și după asemănare, cel cea cu glas mare prin prejur. „// viers strigare sunet cu glas mare o strigare un sunet aruncat prin împrejur. La Simia, Gazi și Cuma.

// stropesc ud mânjesc prin împrejur prin toate părțile. La Apolonie.

// (din //) pite turte lipii dospite cu untdelemn. La Barin.

DSC 6182

1:// (din //) bat lovesc izbesc prin toate părțile din toate părțile. La Gazi.

2:// (din //) vezi //

// (din //) pun bag în fiare în obezi. La Opian.

// (din //) plin-ă de câmpii de lunci tot câmpii tot lunci prin toate părțile. „// o margine de apă de mare plină de câmpii de lunci. La Pindar.

// (din //) mă împung cu sulița prin toate părțile. „// iar caii erau împunși cu sulița prin toate părțile. La Coint.

// vezi //

// (din //) și // La Cirinei înseamnă „cu două ascuțisuri, cu două tăieturi cu două tăisuri, la Homer. Iar Aristarh înțelege acest cuvânt „coada toporului coada la bardă a teslei, etc. la Barin.

// se întoarce se învârtește prin împrejur din // ce înseamnă „învârtesc și după asemănare însemnează, se aude se sună prin prejur se întâmplă. „// ... // căci viersul cântecul către ascultători se va arăta se va auzi ca un viers ca un cântec nou. La Homer, Apolonie și Isihie.

// (din //) și // mă sârguiesc mă întrebuițez la oare ce mă nevoiesc împrejurul oare căruia, adică îngrijesc caut de oare cine „// îi caut doctorii, la Homer) se

zice și pentru câini, când vor să rupă ceva ,,// nu l-au
înconjurat câinii. La Homer.

// din //

// prin prejur de amândouă părțile. La Barin.

DSC 6182 verso

// la Coint vezi //

// vezi //

// căder: de tăt: din //

// la Teognis vezi //

// mă rătăcesc alerg prin toate părțile mă mișc mă
clatin în văzduh. La Orfevs.

// (din //) învârtit, înfășurat, împletit, ca iedera pe
copaci. La Gazi.

// sunt înspăimântat mă înspăimânt de oare cine. La
Coint și Cuma.

// (din //) sar salt prin prejur. La Opian.

// strâmtorez prin împrejur fac strâmt oarece prin
prejur. La Calimah.

// gem prin împrejurul cuiva. La Screvelie.

// (din //) cunun încununez încoronez prin prejur. ,,//
nu se încununează nu se încoronează cu vorbe. La
Homer.

// și // după limba Ionicească (din //) și // alerg mă
întorc mă învârtesc mă înfășor prin împrejur, sau mă
întorc înapoi ,,// Iar Hector întorcea înârtea caii cei
frumoși prin împrejur. La Homer.

// din //

// vezi //

// sau // și // cârtesc bombăiesc bombănesc șoptez
(șoptesc) prin împrejur. La Gazi.

// (din //) tremur de frică prin împrejurul cuiva. La
Opian.

// vezi //

// vezi //

// (din //) mă usuc mă topesc de tot jur împrejur. „//
coaja

DSC 6183

se usucă de tot. La Homer.

// (din //) tremur prin împrejurul cuiva. La Opian.

// și // nu se întrebuițează, însă dintru acestea se fac
timpuri la // La Cuma.

// la Opian vezi //

// vezi //

// (din //) înțepenesc prin toate părțile. La Opian.

// (din //) de tot prin toate părțile sluit-ă (sluțit)
crestat-ă. la Isihie și orb de amândoi ochii. La Barin.

// în loc de // după limba doricească (din //) apăs
plioștesc din toate părțile prin toate părțile. La
Teocrit.

// vezi //

// (din //) pe grumazii oare căruia mort îmbrățișez pe
oarecare mort se întrebuițează cu căder: pricinuit:
La Homer. „// căzând nevasta pe iubitul său bărbat
cel mort. unde Evstatie zice că // cu cuviință s-a zis
pentru cel mort, căci pentru cei vii se zice //. La Gazi.

// și // (din //) cad la pământ cad la picioarele oare
căruia cad împrejurul oare căruia. La Sofocli. „//
căzând la picioarele tale. La Evripid.

// vezi //

// și // (din //) încurcat-ă împletit-ă prin toate părțile.
La Sofocli.

// vezi //

// (din //) împletesc prin toate părțile și după
asemănare, îmbrățișez. La Gazi și Cuma.

// (din //) cu două spete fofeze

DSC 6183 verso

„// ușă cu două fofeze canaturi. La Găman.

// și // (din //) de amândouă părțile bătut-ă lovit-ă izbit-ă gonit-ă. „// la gâturile (peninsule) mării cele ce se lovesc de amândouă părțile de către mare. la Polidevc și după cugetul lucrăt: însemnează și pe cel ce ceea ce de amândouă părțile bate lovește izbește. „// blestemul de amândouă părțile bate și // cuțitul cel ce taie de amândouă părțile cuțit cu două ascuțișuri tăieturi tăișuri. La Sofocli.

// vezi // gâtul mării (peninsulă) pentru că de amândouă părțile din toate părțile se lovește de ape. la Screvelie.

// (din //) pășind cu cracii întinși deschiși. La Aristofan.

// (din //) pășesc (pășesc) deschid întind cracii picioarele trec dintr-o parte într-o alta. La Polidevc și Isihie.

// (din //) spăl de amândouă părțile fețele pe amândouă părțile fețele. La Hipocrat.

// (din //) o boală când anevoie suflă omul. O prea anevoie răsuflare găfuială. La Hipocrat.

// (din //) la Isihie vezi // „// plocade covoare cu păr cu floci pe amândouă părțile fețele, adică flocoase păroase.

// (din //) slujba slugilor slujnicelor, și a preoților. „// preoții ce slujeau la capiștea lui Zevs. La Diodor Siceliot.

// și // (din //) îngrijesc de oare ce. Slujesc oare căruia mă sârguiesc mă nevoiesc pentru oare cine urmez merg pe lângă oare cine. „// a cui obraz lucrezi? La Homer. „//

DSC 6184

// slujesc preoțesc la capiștea lui Zevs, la Herodot. „// dacă viind acela va îngriji de viața mea, la Pindar.

// la drumuri la călătorii prin împrejur. La Etimolog: la cuvântul //

// cea prin împrejurul oraşului cetăţii. La Polidevc. Sau un oraş din traci, care mai înainte se chema // sau oraş cetate a domnului Aris. La Barin.

// (din //) cel ce ceea ce umblă merge prin împrejurul altuia adică slugă, slujnică. „// două slujnice venea mergea după ea, la Homer. Unii vor ca // să se zică numai pentru slujnice, căci pentru slugi se zice // iar alţii vor să se zică şi pentru slugi şi pentru slujnice, căci când vor să deosebească slujnicele de slugi, adaugă // spre deosebire, cum „// cu slujnice, vezi la Evstatie) mai înseamnă şi slugă bisericească, adică preot cum „// sluga Domnului, adică preot iar după cuget pătimit: înseamnă, umblat-ă de umblat cum „// mormânt prin împrejurul căruia poate umbla oare cine. La Pindar.

// (din //) vezi // pentru acestea să ne sârguim să îngrijim. „// dacă ifestul (adică focul) îl va conjura (înconjura) îl va cuprinde, la Plutarh.

// şi // (din //) şi // zbor întind aripile prin împrejur. „// iar muma zbura prin împrejurul puilor. La Homer şi Evstatie.

// (din //) cei ce sar la război de pe un cal pe altul, la vre-o trebuinţă. „// pe cei ce se învăţase se deprinsese să dădese a sări după un cal pe altul îi numea

DSC 6184 verso

// la Elian iar la Diodor cu greşeală se găseşte // în loc de // la Gazi.

// (din //) vezi //

// (din //) mă arăt prin prejur spre a mă vedea el prin împrejur ca să mă vadă. La Screvelie.

// (din //) cu stâlpi în față și în dos o capiște o biserică ce avea patru stâlpi în față și în dos. La Bitruvie.

// (din //) cu două obraje, la Gazi și Isihie.

// și // (din //) cu două piscuri înapoi. ,,// și // corabie cu două piscuri înapoi. La Gazi și Barin.

// vezi //

// (din //) vezi //

// în loc de // cel cea prin împrejurul orașului cetății, la Eshil) și un oraș o cetate ce se lovește de două ape, arătându-se ca un oraș ca o cetate cu două fețe. La Tucidid și Cuma.

// (din //) cu două uși porți. ,,// casă cu două uși porți. La Evripid.

// prin împrejurul focului. La Barin.

// (din //) cu foc prin împrejur plin-ă de foc în mijlocul focului cu foc arzând. ,,// pirostriei ce ard în mijlocul focului, la Sofocli. ,,// doamna Artemis cea cu făclii cu masalale cu torțe cu focuri în amândouă mâinile, la tâlcuitorul lui Trehin. ,,// trăsnetul cel plin de foc cel ce ca un foc arde, la Evripid.

// mai bine // la Barin.

// și // (din //) cel ce ceea ce se îndoiește se pleacă de amândouă părțile) și cel cea cu îndoială cu două păreri La Gazi.

DSC 6185

// din //) sfâșii rup crap sparg prin prejur. La Coint.

// (din //) căzut-ă jos prin prejur sau stropit-ă cu sânge se zice pentru cei ce cad în război. La Gazi.

// vezi //

// vezi //

// și // (din //) înconjurat-ă de apă udat-ă prin prejur cu apă. ,,// la ostrovul cel înconjurat de apă de mare, La Homer. ,,// Salamina cea înconjurată de mare,

unde s-a lepădat un / pentru numărătoarea stihului.
La Sofocli, Isiod și Evstatie.

// (din //) crăpat-ă spart-ă sfâșiat-ă de amândouă părțile din toate părțile, la Apolonie și după asemănare, // colivie cu două uși, sau deschisă crăpat-ă prin toate părțile. La Antipatr și Barin.

// vestit având capetele de amândouă părțile, însă cuvânt netrebnic. La Barin.

// vezi // la Etimolog: se înțelege ca un nume mângâiet: din // după Eshil, precum și // din // și // din // și // din // și // din //

// (din //) cu adăogirea lui / precum și // din // cu / adăogat de amândouă părțile prin toate părțile jur împrejur prin împrejurul osiei cei de fier, la Homer. „// uitându-se prin prejur, la Isiod) înseamnă și „deosebi departe, cum „// Atina și Ira sta departe de Zevs și „// multă vreme fiind depărtat, la Homer mai înseamnă și „afară, cum „// iar caii alergau

DSC 6185 verso

afară de drum și // deosebi fiind deosebindu-se depărtându-l unul de altul, la Homer) și „în mijloc, cum // iar locul cel arat, sau cel de arat, puțin era prin mijloc) se pune și în loc de // cum „// în loc de // câte doi la fiecare .. și // în loc de // aștepta. la Homer. Și // în loc de // prin împrejurul lor. La Homer) mai înseamnă și „întru alt fel, întru alt chip. Cum // căci nu gândesc deosebi întru alt chip întru alt fel, adică unii, pentru unii, și alții pentru alții ci de un gând sunt toți și // unii gândesc într-un chip, și alții într-alt chip. La Homer și la tâlcuitorul lui.

// (din //) mișc clatin prin prejur joc prin prejur. La Sosipatr, Gazi și Cuma.

// (din //) cei ce ajută deosebi adică unii pe unul, și alții pe altul. La Barin.

// (din //) și // sau // la Barin, Screvelie și Gazi un soi de șarpe cu două capete, ce umblă de amândouă părțile, adică și înainte și înapoi. La Nicandr) și vinele femeii, ce încep de la mitră până la țâțe. La Meletie.

// în loc de // după limba doricească.

// în loc de // după limba doricească.

// în loc de // după limba doricească, adică // la Isihie iar // se găsește la Pavsania. „// unde trebuie să se cetească // în loc de // La Gazi.

// și // după limba Ionicească, în loc de // La Herodot.

// sunt în bănuială este îndoială pentru

DSC 6186

mine se sfădesc se prigonesc pentru mine. „// dacă este oarece în bănuială în îndoială, trebuie să o cercetați prin judecată. La Dimosten. „// cele ce sunt încă în prigonire în sfadă la vremea păcii. La Tucidid.

// și // aceasta încă în bănuială în prigonire este se află. La Tucidid.

// (din //) tot o înțelegere cu // are și mai deosebit înseamnă că „mă sfădesc, mă prigonesc am îndoială mă împotrivesc cercetez prin sfadă spre a afla adevărul. „// pentru cuvinte să vă sfădiți, iar nu să vă gâlceviți și // a se prigoni a se sfădi, se zice, pentru prieteni, iar a se gâlcevi, se zice pentru vrăjmași adică prietenii se sfădesc, iar vrăjmașii se gâlcevesc. La Platon.

// „// se prigonea pentru o bucată o delniță de moșie, la Iseu. „// prigonindu-se între ei pururi adaogă „poate că, și oare așa. la Aristotel. „// vezi Protarhe pentru care cuvânt dintru ale noastre voiești să te împotrivești. La Platon.

// (din //) condră price dăzbatore prigonire sfadă. La Gazi.

// și // de price, de sfadă, de condră de prigonire. „// de prigonire este locul între cei din Fociia, și cei din Locriia. La Xenofon.

// și // și // (din //) condră dăsbătare price prigonire, sfadă îndoială bănuială. La Isocrat.

// bun-ă de price de sfadă de condră
DSC 6186 verso

de prigonire de gâlceavă prigonicos – coasă. sfădicos – coasă gâlcevicos – coasă sfadnic-ă.

// vezi //

// cu greșeală în loc de //

// vezi //

// (din //) vitregi. La Isihie.

// sau // la Etimolog: și Barin. La cuvântul // vezi //

// vezi //

// (din //) amfisciieni, amfiscii de amândouă părțile cu umbră cel ce dă umbră de amândouă părțile. La Strabon.

// (din // și // din care iese // și dintr-aceasta // în loc de // îmbrac. La Gazi.

// (din // sau // și //) sau // cei de prin împrejurul satelor orașelor cetăților cei de prin cătune. La Barin și Screvelie.

// la Suida se ia drept // iar la Papa însemnează orice linie sau față, ce se întoarce spre a închipui o formă însă acest cuvânt cu îndoială. La Gazi.

// vezi //

// un oraș la Locrida vezi și //

// (din //) stau prin împrejur. „// iar prietenii cei iubiți sta prin împrejur. La Homer. Iar la Isihie se ia drept „cercetez. La Gazi.

// (din //) cel ce cercetează. La Isihie, Gazi și Cuma.

// (din //) cu două cruci. La Gazi.

// (din //) de amândouă părțile învelit-ă cu înveliș cu învelitoare cu acoperiș cu acoperământ. La Gazi și Cuma.

DSC 6187

// (din //) îmbrac învelesc înfășor împodobesc leg oarece împreună. La Teocrit. // mă îmbrac etc. la Screvelie.

// (din //) mă vaiet suspin prin împrejur. La Coint.

// la cei din Laconia înseamnă „începerea jertfelor. La Barin.

// (din //) cu doi piepți (piept). La Elian și Isihie.

// (din //) de amândouă înțepenit-ă. la Barin.

// încununez mă încununez prin împrejur. La Gazi și Cuma.

// (din //) încununat-ă prin împrejur și încurcat-ă împletit-ă „// trei capete avea plecate în jos - prin împrejur sau // încurcate, împletite, la Homer. Și // pahar plin până în buze. La Homer vezi și //

// (din //) cu două guri de amândouă părțile cu guri. Și după asemănare, cu două ascuțisuri de amândouă părțile ascuțit-ă și „// oaste cu două fețe, când se pun ostașii spate la spate. La Polivie și Evstatie și mincinos mincinoasă.

// (din //) împrejur cu oaste. La Homer, Screvelie și Cuma.

// cel ce ceea ce lesne se întoarce se învârtește. La Stoveu.

// încurcat-ă împletit-ă. la Homer unde alții în loc de // au cetit //

// (din //) gogoneț gogoneață

DSC 6187 verso

din toate părțile. La Lucian.

// abatere depărtare, și întoarcere. La Isihie.

// (din //) cel ce ceea ce se întoarce se învâртеște de amândouă părțile. „// luntre ce se întoarce se învâртеște de amândouă părțile. La Eshil, și la tâlcuitorul său.

// (din //) pantofi papuci femeiești.

// (din //) se zice pentru încheieturile mădularelor, când ies din locul lor, precum când își scrântește oare cine mâna piciorul adică îmi scrântesc un mădular după Cuma. Iar după Gazi înseamnă că „mă leg prin împrejur mă înfășor cu oare ce și mă ung cu blastru cu alifii poate că la asemenea întâmplare adică la scrântitură. La Hipocrat.

// (din //) scrânteală scrântitura unui mădular, după Cuma, iar după Gazi, legătura unui mădular, și unsoarea cu blastru cu alifie, poate că la asemenea întâmplare, adică la scrântitură.

// (din //) partea cea din împrejurul gleznelor. La Polidevc) și pantof o cizmă până glezne adică meșii, iminii. La Cuma vezi și //

// sau mai bine // precum și // La Barin (din //) vestit-ă. la Eshil și Isihie.

// din // din care //

// (din //) de amândouă părțile mă plec, ca la cumpănă. La Gazi și după asemănare „mă socotesc cu îndoială. La Nonos.

// (din //) cel ce ceea ce se pleacă de amândouă părțile, ca la cumpănă. cumpănit-ă

DSC 6188

cumpănit-ă de amândouă părțile și după asemănare „// drum prăpăstios de amândouă părțile. La Isihie și Nazianzino.

// în loc de // după limba Ionicească.

// (din //) întind prin împrejur de amândouă părțile. La Homer.

// sau // și // plocad covor hram pătură velniță pe amândouă fețele păroasă flocoase lânoase cu floci cu ciucuri cu funte. La Evstatie.

// vezi //

// vezi // iar cu un nume adăog: înseamnă „pe amândouă fețele cu floci cu ciucuri cu funte pe amândouă fețele păroase flocoase lânoase. La Gazi.

// (din //) turbur prin toate părțile prin împrejur. La Gazi.

// (din //) spăimântat-ă înfricoșat-ă din toate părțile tremuriciu. La Eshil.

// întind din toate părțile prin toate părțile prin împrejur. La Gazi.

// (din //) cel ce ceea ce înconjură păzește cetatea casa zidurile. La Eshil.

// (din //) tai împrejur prin împrejur retez. La Gheorghe, Gazi și Cuma.

// vezi //

// și // (din //) și // hotărât-ă deosebit-ă prin hotară. La Isihie și Sofocli.

// vezi //

// lucrez la margine. La Coint Zmirneu.

// (din //) punând prin împrejur cunune împletite, la Atineu.

DSC 6188 verso

Atineu „// îmbrobodesc capul cu mahramă cu zăbranic cu pânză subțire. La Evripid.

// (din //) clatin scutur tare țeapăn „// a scuturat a clătinat mintea. La Gazi.

// (din //) cu două ascuțșuri tăieturi tășuri și // în cuget pătimit: însemnează „ de amândouă pe amândouă părțile tăiat-ă retezat-ă și prin împrejur tăiat-ă retezat-ă. la Gazi.

// (din //) și // rotund-ă gogoneț gogoneață // pavăză calcan rotund-ă gogoneț gogoneață. La Evripid și Licofron.

// vezi //

// la cei din Laconia înseamnă „pite turte lipii pogace dospite cu untdelemn. La Barin.

// vezi //

// și // (din //) tremur de frică din toate părțile mă înspăimânt mă înfricoșez din toate părțile. La Gazi.

// (din //) și // La Apolonie alerg prin împrejur jur împrejur. La Gazi.

// și // (din //) găurit-ă prin toate părțile. La Sofocli și Nonos.

// vezi //

// (din //) de tot frecat-ă strivit-ă pisat-ă sfărâmat-ă și după asemănare „foarte deprins-ă dedat-ă și foarte ostenit-ă obosit-ă dăulat-ă. la Gazi.

// (din //) frec strivesc sfărâm pisez prin împrejur. La Gazi.

// (din //) maritrite nevasta lui Poseidon, domnul mării, și însuși marea din // sau din // la Gazi.

// (din //) La Homer. Vezi //

DSC 6189

// un norod din neamul lui Andiohie.

// La Apolonie vezi //

// la Screvelie vezi //

// (din //) sau // la Screvelie de amândouă părțile rupt-ă sfâșiat-ă spart-ă strivit-ă sfărâmat-ă. la Evripid.

// (din //) num: însușit: fiul lui Alceu.

// în loc de // după adăogirea lui /

// fiul lui //

// (din //) cel ce ceea ce împunge de amândouă părțile. „// a luat în mână strămurarea cea cu două

bolduri cea cu bolduri de amândouă părțile căpătâile. La Coint și de amândouă părțile cu chip. La Coint și Gazi. cu două obraze.

// a piui a ciripi a chiricăi. La Aristofan iar la Barin se găsește // în loc de //

// vezi //

// (din //) de amândouă părțile din toate părțile luminat-ă strălucit-ă îl fac o fac îl fac să strălucească să lucească să lumineze din toate părțile. La Homer și Gazi) și luminez lucesc strălucesc de amândouă părțile din toate părțile. La Cuma.

// (din //) și // cel ce ceea ce se vede din toate părțile. „// unele din vedenii, se văd dimineața, altele, seara, și altele, totdeauna. La Aristotel și de aici înseamnă „luminos luminoasă luminat-ă strălucit-ă.

// (din //) cu cabarale de amândouă părțile cu funte cu ciucuri vezi și //

// (din //) cel ce ceea ce de două ori se vede pe zi, adică dimineața și seara, cum „//

DSC 6189 verso

// stelele ce de două ori se văd. La Stoveu. Și după asemănare înseamnă „vestit-ă cunoscut-ă la toți. La Evripid.

// sunt luminat-ă strălucit-ă prin toate părțile. La Gazi și Sinesie.

// și // lucesc strălucesc luminez din toate părțile. La Sinesie și Gazi.

// umblu mă întorc prin împrejur. La Coint.

// (din //) lumină înșelătoare lumina ce nu știe oare cine de unde vine de unde lucește luminează. La Evripid.

// (din //) foarte înspăimânt mă înspăimânt mie frică. La Homer.

// și // (din //) amforă vas urcior borcan castron cu două mânuși (mânere). La Homer. „// (îrdău) hârdău.

// și // o luptă, căreia mulțumita era un vas cu două mânuși (mânere), adică mare. la Gazi.

// colibă cu lumânări aprinse prin împrejur, înfipite în ea, la Isihie și Evstatie din // înțelegându-se pe din afară // La Gazi. vezi //

// vezi // din //

// (din // sau din //) cu doi luminători, unul (adică soarele) la răsărit, și altul (adică luna) la apus. Când se întunecă răsărind soarele să apună luna, văzându-se doi luminători pe cer, la Gazi, și Cuma, și Atineu și după asemănare s-a numit // colivele cu lumânări aprinse ce se aducea la doamna Artemis.

// și // prinzând oare ce gura căscată înghit oare ce cu gura căscată, la Evripid. „// nenorocirea scăpătăciunea sărăcia m-a înghițit, la Homer și // peștele

DSC 6190

ce înghite și undița și momeala ce se pune la undiță. La Nazianzino.

// (din //) pletos pletoasă, la Diodor Siceliot și după asemănare „frunzos frunzoasă tufos tufoasă stufos stufoasă. La Gazi.

// (din //) căptușit-ă acoperit-ă învelit-ă împodobit-ă cu aramă, sau alamă lucrat-ă cu multă aramă sau alamă, sau și cu her (fier), la Aristofan. „// casă căptușit-ă de amândouă părțile cu alamă.

// (din //) // marea cea despărțit-ă deschis-ă de amândouă părțile cu gura căscat-ă prin împrejur. La Evsevie.

// la Eshil vezi //

// (din //) ascut prin împrejur. La Marcel.

// vezi //

// și // (din //) vărs prin împrejur. La Isiod. // după
asemănare înseamnă „îmbrățișez pe oarecine. „//
îmbrățișa și săruta pe Odisefs. La Homer.

// (din //) mă mâinii mă turbur asupra cuiva sau
pentru oare ce. La Nazianzino.

// (din //) foc prin împrejur. La Gazi.

// (din //) cu două fețe cu două vopsele din toate
părțile prin împrejur vopsit-ă. la Gazi.

// (din //) prin împrejur prin toate părțile poleit-ă
lucrat-ă împodobit-ă cu aur plin-ă de aur. La Gazi.

// (din //) vărsat-ă prin împrejur pe amândouă
părțile. „// la zidul

DSC 6190 verso

cel cu pământ, sau cu șanțuri de amândouă părțile.
La Homer, Evstatie și Apolonie.

// vezi // „// un glas dumnezeiesc s-a vărsat asupra
lui. la Homer.

// (din //) olog oloagă slăbănog slăbănoagă de
amândouă părțile. La Antologie.

// num: însușit: bărbătesc:

// vezi //

// (din //) vătășel de mahala. La Galan și Gazi.

// măhăluță poporaș poporel plășuță și ulcică,
ulcioară drumuleț răspântioară. La Suida și Gazi.

// și // (din //) uliță răspântie și mahala popor plasă.
La Isihie, Xenofon, și Galino.

// (din //) și // cu dinți și sus și jos cel ce ceea ce are
dinți și sus, și jos. La Aristotel.

// cu greșeală, în loc de //

// asemăn pe unul cu altul probăluiesc (a proba).

// păcătoasă. La Barin. Ceea ce nu poate a se înfrâna
a posti.

// în loc de // La Etimolog:

// iar alții din // în loc de // a cunoscut. La Barin.

// (din //) car apă cu hârdăul, etc. asemenea vase, cu plată. La Aristofan.

// (din //) cel ce ceea ce cară apă cu urciorul cu hârdăul etc. asemenea vase, cu plată. La Menandr și Suida.

// sarcină greutatea ce ridică cu spinarea. La Barin și Screvelie.

DSC 6191

// coșciug, și pat cu care duce pe bolnavii, și pe cei morți) și oca vadră de măsuratul apei vinului etc. La Gazi vezi și //

// și // vas mic cu două mânuși (mânere) mic urcior hârdă vadră etc. cu două mânuși. La Aristofan.

// ca urciorul ca hârdăul etc. vase cu două mânuși și „tot de o materie cu vasele cele cu două mânuși.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din //) și // în două feluri chipuri. La Aristotel.

// (din //) înconjur de amândouă părțile. La Strabon. Mă îndoiesc mă plec mă atâră când la o parte când la alta nu stau la un carar.

// (din //) cu îndoială cel ce ceea ce n-a hotărât încă nici una, nici alta. La Timon și Secstos. Și cel ce ceea ce vede și la o parte și la alta și cel ce ceea ce ține când cu unul, când cu altul părtinește când unuia când altuia. La Gazi.

// (din //) cel ce ceea ce vorbește către două obraze, când cu unul, când cu altul) și sfadnic-ă și cel ce ceea ce vorbește când în partea unuia, când în partea altuia. La Timon, Gazi, și Cuma. Și cel ce ceea ce vorbește două limbi. La Plutarh, și Gheorghe.

// (din //) la Evstatie vezi //

// în loc de // La Homer.

DSC 6191 verso

// (din //) cel ce ceea ce se poate pluti de amândouă părțile. „// locul ce se poate pluti de amândouă părțile, la Polidevc) și // sau // împrumutare bani cu împrumutare bani împrumutați la cei ce plutesc umblă cu corăbiile, spre a merge și a se întoarce în norocul lui. Adică împrumutare la corăbieri în norocul împrumutătorului iar când împrumută spre mergere numai, iar nu și spre întoarcere, adică când împrumută în norocul celor ce plutesc umblă cu corăbiile, atunci se zice // sau // adică împrumutare la corăbieri în norocul lor. La Demosten, Arpocrat Barin, și Gazi și Cuma. Vezi și //

// (din //) amândoi amândouă. „// în loc de // de amândouă părțile mulți căzând. La Herodot și // cu deosebite gânduri se pleca când la o parte, când la alta socotea când una, când alta. La Tucidid.

// de amândouă părțile. La Gazi.

// de amândouă părțile. La Gazi.

// într-amândouă felurile chipurile în două feluri chipuri. La Gazi.

// către amândouă felurile chipurile. La Gazi.

// (din //) arunc jos la pământ trântesc. La Gheorghe.

// și // în loc de // jos pe pământ asupra pământului, la Homer Eladie scoate // și // din // Iar alții în loc de // citesc // tâlcuind „cu amândouă mâinile a aruncat la pământ la trântit pentru care se face dovadă și la Isihie.

DSC 6192

// în loc de // cunosc pricep „// să nu cumva să cunoască să priceapă rana. La Homer.

// vezi //

// vezi //

// sau // o apă o gărlă la Tesalia se scrie însă și cu /
adică //

// (din //) latru prin împrejurul cuiva asupra cuiva. La
Gheorghe, Gazi și Cuma.

// o mână de ... adică cât cuprinde într-o mână într-o
palmă găvănată sau și ciur și lopată și leagăn de
copii, la Isihie, Etimolog: și Gazi iar alții înțeleg cu
cuvântul // prânzul. La Barin.

// în loc de //

// în loc de //

// căder: numit: nemuit: și pricinuit: iar cea de tăt: //
amândoi amândouă la amândoi amândouă pe
amândoi amândouă // într-o amândoi amândouă.

// (din //) suliță mazdrac lance cu bolduri de
amândouă părțile căpătâi-le. La Evripid. Iar la Sofocli,
// și // din // și // înseamnă „ghicitori vrăji ce se fac
prin cercetarea ficașilor rânzelor etc. ale burții. La
Isihie și Evstatie.

// și // (din //) cu dinți de amândouă părțile, adică și
sus și jos // dobitoc vită cu dinți și sus și jos. La Gazi.

// vezi // și mai deosebit înseamnă „măgar. „// laptele
măgăriștelor nu se face brânză. La Licofron și
Aristotel.

// și // și //

DSC 6192 verso

// (din //) cu două urechi cu urechi de amândouă
părțile, precum vasele cele cu două urechi cu două
mânuși cele mari. La Homer.

// vezi //

// (din //) cel cea din brațe din piept. // legătură
basma podoabă de brațe de gât de piept. La Aristen.

// din //) orice se poartă pe umere. La Isihie.

// tămâia. La Barin.

// (din //) vezi //

// (din //) lacom-ă legumareț-ă. la Isihie.
// hârdău vadră ciubăr de lapte în care mulge laptele.
Iar la Evstatie se găsește // în loc de // care este și
mai cu cuviință. La Barin.
// și // și // vezi // și // vezi // și // mai înseamnă și niște
acoperișuri învelișuri învelitori de urechi, cu care
învelea urechile luptătorii, când se lupta, ca să nu-i
izbească la urechi, care Climent Alexandrevs le
numește // cum și Plutarh // până la acoperișul
urechilor, cum zicem noi „pline până la buze, la Barin
și Etimolog: / mai înseamnă și pahare năstrăpi mari
de băut cu două mânuși. La Barin vezi și //
// La Homer vezi // mai înseamnă și un fel de haină.
La Barin.
// din care iese // însă nu se întrebuițeze dar moda
poruncit: se obișnuiește. Cum „// La Cuma și Corai.
// num: însușit:
DSC 6193
/ în loc de // din //
// vezi //
// din //
// (din // și a. tăgăd:) fără prihană defăimare ne
defăimat-ă cel cea pe care nu-l poate defăima oare
cine, la Homer. „// la oameni nimic nu e fără
defăimare, adică toate le defaimă oamenii. La Cuma.
// un soi de pom la gust ca // La Dioscorid.
// vin de poamele ce se chema //
// o poamă de la India forate mirositoare. La
Dioscorid și Teofrast.
// (din // și a. tăgăd:) fără defăimare fără prihană
curat-ă la suflet nedefăimat-ă cel pe care nu l-au
defăimat nimeni. La Isiod.
// în loc de // după limba doricească.

// nume însușit: ce înseamnă „credincios. La Screvelie.

// și // nigovănel nicovănaș.

// vezi //

// în loc de // după limba Eolicească vezi //

// și // nigovan nicovan.

// vezi //

// corabia cea sfântă a lui Amon. La Dinarh

1:// din // seceră cosesc.

2:// în loc de // după limba Ionicească, din // din graiul

//

// din // celor ce seceră ce cosesc.

// fiul cel bastard al lui Piseu.

// vezi //

// vezi // înseamnă și un fel de plăcintă de pogace.

// în loc de // din // la Homer.

// cu orânduială după orânduială într-un chip. La

DSC 6193 verso

Evstatie și Gazi.

// proorocul Amos ce după tâlcul lui înseamnă „putere și întemeiere, la Gheorghe.

// cel ușor. La Etimolog:

// La Tarantini înseamnă „spânzurând atârând. La Barin.

// vezi // din // ce iese din // ce însemnează „oare cine, după limba doricească, și din // și // La Etimolog:

// castani castane. La Atineu, Dioscorid, și Nicandr.

// vezi //

// ce mai de obște se înclină cu moda (modul) supuit: și d-a rândul și cu celelalte mode (moduri), și cu ceilalți timpi că ca să (se) dă (de) ar ori de se va // socotind că ... / ca și când // vream să fac // de cerceta locul // de nu // ar fi fost // ce să zicem // ori câte vei zice // ori ce // ori cine // de se va întâmpla.

// în loc de // după scurtare.
// în loc de // în loc de // și // în loc de //
// precum // asemenea ca acestea
// spre graiu: ce cere după el căder: pricinuit: la
logografi iar când scriem în stihuri, cere și cădere:
det: și însemnează asupra aproape împreună
mijlocire împărțeală cum „// prin mijlocul locului celui
... la Homer. și „// prin oștiri și „// pe tot pământul
și // în toată ziua. La Xenofon și „// câte o sută de
inimi. La Xenofon și // în parte și // împotriva apei.
Herodot și „//

DSC 6194

// cu bastonul cel de aur. La Homer și // asupra cailor
celor de aur la Pindar și // în biserică și // pe umere.
La Homer și // pe lângă egipteni.

// la cele îmbinate însemnează partea cea de sus,
cum la // mă urc mă sui în sus) iarăși cum la „// iarăși
chem și la // iarăși invitez (a invita) înapoi întoarcere
cum la „// popresc (opresc) înapoi împrejur cum la //
mă îmbrac) întindere mărime cum la // strig tare)
asemănare potrivire cum la „// analogie.

// îmbinându-se cu cuvinte ce se încep cu / și /
schimbă pe / în / cum la „// în loc de // din // și la // în
loc de // din //

// îmbinându-se cu cuvinte ce se încep cu / și /
schimbă pe / în / cum la „// în loc de // din // și la // în
loc ce // din //

(1)// în loc de // după limba doric:

// din // după mutarea lovirii) se ia drept // cum la //
scoală-te din scaun. La Sofocli.

// în loc de // după scurtare) cum // La Homer // în loc
de // din // după scurtare.

// în loc de // din // după limba doricească, la
Xenofon.

// spre graiu: ce înseamnă, cu picioarele în sus, sau strânse unul peste altul, cum se zice „șade grecește căruia i se împotrivește // adică cu picioarele în jos, ca pe scaun. Cum // La Aristofan și // la Plutarh și // la Polidevc mă odihnesc cu picioarele strânse, iar nu lăsate la vale, ca pe scaun.

// spre graiul: ce înseamnă, în sus cu picioarele în sus mergând suindu-se în sus cum // La Arist: iar ursoaicele nu se încălecă cu picioarele în sus, ci plecate în jos la pământ.

// ca scara în chipul scării cu trepte. La Gazi și Gheorghe.

// treapta scării. La Gazi și Gheorghe.

// (din //) treapta scării suirea în sus suișul
DSC 6195

La Gazi. // înseamnă și întoarcerea norodului de la Babilon. La Barin.

// scară și scara corăbiei. La Gazi și Gheorghe și eșafod.

// treaptă jeț cu trepte locul scării scaun odihnă înaintea scării. La Gazi și Gheorghe. și eșafod.

// (din //) mă sui mă urc merg în sus și intru în corabie cum „// și pun în corabie, cum // se și în loc de // crește se mărește, cum // înseamnă și încălecarea vitelor, cum „// și // și întemeiere, cum „// La Gazi Gheorghe și Barin // a încăleca // ridicându-se..

// și // nebunesc înverșunez îmbăt pe oare cine îl facă să nebunească și nebunesc mă înverșunez însumi eu strig ca nebunii, și mai ales ca cei beți. La Gazi, Gheorghe și Barin.

// vezi //

// panglice legături de cap, ce se aruncă se pun pe cap și mince. La Etimologicon

// o doctorie și o piatră, la ostrovul Sam.

// (din //) azvârl arunc în sus ridic) // pun pe cal pe oare cine // încalec // ridic și scobor (cobor) ochii, și mă uit în sus și în jos) // aruncă trânteste pe om calul) înseamnă și întârziere zăbavă, cum ,,// întârzii zăbovesc prelungesc îndelungesc pre-mâiu vremea dau zi peste zi. Cum // nu mai zăbovi cu lupta) // să între în război) // înseamnă și că mă îmbrac. Cum ,,// și // a arunca haina pe umere în dreapta) și încep un cântec. Cum // dregându-și întorcându-și vioara a început a cânta) și tăgăduiesc, cum ,,// și apelarisc (a apela) la mai mare la mai înaltă judecată.

DSC 6196

// a doua oară vopsesc botez moi (a înmuia).

// al doilea botez muiat vopsea.

// cel ce a doua oară înmoaie botează vopsește rezmuietor rebotezător revăpsitor.

// lesne de suiș de suit

// (din //) suire suiș urcare mergere călătorie // plecarea călătoria lui Cirus iar vorbine? pentru ape, înseamnă revărsare de ape // la Homer înseamnă plecarea pe mare la ?? și pentru cai, înseamnă împreunarea lor, și încălecarea oamenilor pe cai) mai înseamnă înaintare de oare ce și creșterea bolii // bune cugetări // din revărsatul zorilor) // adăogiri.

// treaptă de scară. scară suiș suitură urcătură.

// ridic în sus țin în sus car cu umerii țin pe umere.

// cele în văzduh.

// se înțelege pe dinafară // adică // ce înseamnă ,,iar prinosul ce ducea spre jertfă spre jertfire, și însuși jertfa, pentru călătorie pe mare.

// călăreț călăraș cel călare) // armăsar căgălitor??

// de călărie bun de călărie.

// bun de călărie cel ce se poate încăleca lesne de suiș (aici urcat) // a luat.

// din care de face // și tot o înțelegere are cu //
// în loc de // cu călăreț asupra-i. La Xenofon.
(1)// îmbrăcat cu haine.
// te-ai suit te-ai urcat.
(2)// din //
// cu întârziere cu zăbavă încet - încet cu încetineaoa.
(3)// mișcată suită
// din //
// din //
// în loc de // după limba doric: // până a nu pleca la
Troada. La Homer
DSC 6197
// și // mă urc mă sui în sus // se va sui, se va urca va
crește) // a se întoarce a veni înapoi . la Aristofan și a
pleca a merge cu corabia pe mare.
// suindu-se urcându-se intrând în corabie, la Barin.
// mă voi întoarce la cele dintâi.
// tușind scui. scui cu tuse // scoțând scuiând
tușind sânge din piept. La Hipocrat.
// mă urc mă sui) // urc bag pe ostași? în corabie. La
Tuc:
// urc sui ridic ceva în sus // urc sui pe oarecine în
căruță. La Xenofon) // trăgea luntrele la mal) // îl înalț
la cin la rang îi dau mai mare cin. La Platon. // îi zic îi
poruncesc să încalece. La Xenofon: urc măresc prețul
mărfii. La Diodor Siceliot iar la ale judecăților
însemnează că înfățișez oarece adun spre mărturie.
La Gazi) și reînnoiesc preînnoiesc fac oarece nou
precum a fost mai înainte. La Xenofon.
// a ridica.
// măsurătoare cu sfoara. La Iron: geometri:?
// trebuie să urcăm să suim să ridicăm(// trebuie să
poruncești să încalece călăreții. La Xenofon.

// și // mănânc de tot, de nu las nimic mănânc
lăcomește

// în loc de //

// din care iese // iarăși înviez mă scol din morți. La
Lucian și Platon. // cu i-a dat miros de prepeliță a
înviat. La Aten:

// înviere înnoire a vieții.

DSC 6198

// de iznoavă înviez dobândesc viață reînviez. La
Platon și Elian.

// înviez scol pe altul din morți.

// odrăslesc, și de iznoavă odrăslesc iarăși odrăslesc
cresc ies din pământ. La Irodian

// nouă odraslă. La Teofrast.

// nouă odrăslire.

// odraslă nouă. La Gheorghe.

// a se uita a căuta în sus. Cum „// uitându-se în sus
s-a închinat. La Xenofon: și a se uita drept în ochii
cuiva. Cum // nici să mă mai uit în obrazul moșului
meu nu pot. Unde alții în loc de // vor să se scrie // La
Xenofon și deschid ochii, cum // deschizându-și ochii
deșteptându-se întrebă. la Xenofon) și de iznoavă
dobândesc lumina ochilor. Cum // de vei mai vedea
încă puțin) și iarăși vezi pe oare cine re-văz pe oare
cine. La Gazi.

// uitătură căutătură în sus. La Xenofon: și de iznoavă
dobândire a luminii ochilor. Și uitătură drept în ochii
cuiva.

// (din //) cu răstimpuri iarăși, cum „// cu răstimpuri
se încalecă se calcă, adică stă și iarăși se încalecă; ca
pășările. La Areteu.

// pe deasupra aruncat atârnat, cum se aruncă se
atârnă capotul, sau altă haină pe umere la o parte.

Cum // a se îmbrăca a arunca haina pe umere pe spate cam la o parte. La Screvelie

// (din //) întârziere. La Homer.

DSC 6198 verso

// și // târziu cu întârziere. La Evstatie.

// fântâni de ape. La Eshil și Gheorghe.

// (din // și //) **țâșnește** curge sare apa din fântână. //

două șipote curgea din el, unul de lapte, și altul de vin. La Aten: // văpăi de foc din pământ scoțând. La Aten:

// și // vezi // se găsește la Procopie, iar la Uts: se găsește // și la Suida // în loc de // și de // și la Evstatie se găsește // și toate acestea din // de aceea trebuie să se zică // sau //La Gazi.

// țâșneala curgerea apei din fântână.

// în loc de //

// din // și //) dau chiote strig tare, la Platon fac zgomot gălăgie la război, la Xenofon.

// chiot mare strigare.

// (din //) sap fac gropi. La Eshil.

// vezi // târziu cu întârziere.

// (din //) haina cea de deasupra, cum giubeaua, binișul capotul etc. și un instrument de chirurgie, cu care trage scoate oare ce afară. La Gazi.

// mă îmbrac. La Gheorghe.

// și // haină veșmânt ce se aruncă pe umere, ca un cepcen.

// seizul ce ține scara calului ce ajută stăpânului să încalece și care se pune ca o scară, adică se pleacă jos, și punând piciorul pe el, încalecă pe cal. La Xenofon

DSC 6199

și Plutarh: și însuși scara calului. zăvor, încheietură, legătură cum // să se înțepenească osul cu încheieturi, cu legături. La Orfevs și Cuma.

// (din //) întârziere, zăbavă, la Plutarh: soroc credet. cum „// cu soroc verese în credet pe răboj nici să vândă; nici să cumpere cineva ceva. La Platon: haină, veșmânt, îmbrăcăminte. Cum // haine scurte port. La Platon: pământul ce se scoate din gropi. La Xenofon: Tazim la cântece. La Aristofan: suire urcare pe munte. La Polivie) apelație (a apela) cum // de unde nu mai putea să dea apel la împăratul. La Strabon) răgaz, repaus) // prelungirea vremii. Alt soroc.

// și // adică din zi în zi din vreme în vreme dând zi peste zi. La Evstatie)

// de întârziere cel ce întârziară pricinile cel ce pune soroace peste soroace // hotărâri ce rămân pentru altă vreme. La Eshil.

// vezi //

// și // (din // și //) cârtesc prin ascuns bombănesc. La Aristofan

// în loc de // după limba doricească.

(1)// (din // și //) iarăși de iznoavă pășunez. La Gazi.

(2)// din // și // fac altă hotărâre altă chibzuire. La Evstatie.

// (din // și //) fac să fiarbă

DSC 6199 verso

fiarbă oarece în holcote (clocote). fierbe în clocote holcăiește apa când se bate de vânturi pe mare. la Apolonie și Irodian: fierbe bucate, cum „// fierbea carne. La Aristofan:

// holcăitură turburarea mării. La Strabon.

// fiert fierbinte cum // carne fiartă fierbinte. La Aristofan.

// vezi //

// bubuiește, zornăiește, zdrăngănește. Cum //
zorângănea zornăia armele. La Homer) vâjâie,
cum // vâjâia apa. La Apolonie: scârție cum //
scârțâia bubuia ușa. La Homer.

// (din // și //) iarăși a doua oară ud reud. La Aristofan:
// vezi //

// bubuiesc. La Ateneu.

// (din // și //) tună tare.

// în loc de // din // La Homer.

// din // și // apuc și trag cu lațul. La Pavlu.

// apucare și tragere cu lațul.

// sau mai bine // și // (din //) din care iese // înghit
însă dintru acest grai se obișnuiește numai // și // La
Homer.

// (din // și //) răcnesc strig tare zbier ca vacile. La
Aristofan.

// (din // și //) răcnesc strig tare zbier ca vacile și
plâng țip. La Platon.

// La Homer vezi //

// țâșneala apei.

DSC 6200

// mâncare lăcomească, prăpădenie la mâncare.

// vezi //

// mâncărelnic (mâncăcios) cel pornit spre mâncare
spre prăpădenie cu mâncarea.

// treptiș. La Barin.

// (din // și //) răzor de plug. La Pindar.

// în loc de //

// în loc de //

// în loc de //

// în loc de //

// striga cu glas mare. la Barin.

// iarba găinii minteuță recoică recovină

// vezi //

// în loc de // după limba doricească. La Hipocrat.
// (din // și //) gălgâi îmi clătesc gura fac gargară. La Polidevc.
// gălgâire gălgâială gălgâitură.
// doctorie bună de gargară.
// gălgâi
// în loc de // La Barin.
// veste vestire știre înștiințare. La Pindar.
// (din //) și // vestesc dau de știre înștiințez spun) iarăși de iznoavă vestesc dau de știre înștiințez. La Xenofon și Plutarh.
// fără știre pe tăcute fără de știre mai înainte. La Apolonie.
DSC 6200 verso
// (din //) îmi bat joc mă sparg de răs) iarăși de iznoavă râd încep a râde.
// mă strâng mă adun și primesc. La Coind și la Gazi.
// în loc de //
// (din // și //) și // iarăși a doua oară nasc renasc. La Apostolul Petru.
// a doua naștere renaștere și după asemănare înseamnă botez. La Grigore Nazianz.
// cocă aluat pâine de orz. La Barin.
// moașă. La Barin.
// ospăț de străini de musafiri.
// ospățez primesc la ospăț la masă pe oare cine. Cum // să vă ospățez să vă dau masă. La Aristofan.
// în loc de // adică spurcat necurat. La Teodorit. Însă se ia și drept curat. La Barin.
// sfințesc cinstesc pe oarecine ca pe un erou îl arăt de erou. La Cuma.
// și // (din // și //) citesc o carte - pe carte) iarăși de iznoavă cunosc. Cum // aici iarăși îl cunoaște. La

Xenofon. Înduplec cum // iar el înduplecându-se de către nevastă. La Erod:

// în loc de // după limba doricească.

// (din // și // din // și / din //) siluiesc. La Xenofon // mă siluiesc.

// lege silnică. La

// vezi //

// în loc de // după limba Ionicească. La Homer.

DSC 6201

// în loc de // și // închisoare temniță pușcărie gros. La Arpocrat. // ișitoarea (WC), cum // merge la ișitoare în poiană.

// trebuincios de trebuință // cele trebuincioase spre hrană cele trebuincioase ale firii) rudă de aproape cum „// la nenorocirile rudelor. la Isocrat: // dichisurile casei) // tedarîcul iernii. // mădularul născător.

// rudenie. La Gazi.

// de silă de nevoie fără voie.

// vezi //

// vezi //

// și // silnic siluitor.

// siluit.

// vezi //

// silnicește cu silnicie cu siluire.

// și / (din //) sau din a. tăgăd: și // sau din // silă nevoie trebuință silnicie necesitate lipsă sărăcie necaz, // de nevoie // neapărată trebuință importanță // cazne chinuri pedepse.

// (din //) tiran cumplit. La Barin.

// (din // și //) de silă de nevoie mănâncă păzind o dietă la mâncare, după o lege a luptătorilor din vechime, ca să se înputerniceze

DSC 6201 verso

la lupte. La Ateneu și Epictit.

// și // cel ce de silă de nevoie mănâncă, după legea luptătorilor, păzind dietă spre a se împuternici la lupte.

// (din //) vezi //

// (din // și //) și // vezi //

// mâncare de nevoie cu dietă a luptătorilor. La Arist:
// luptătorul ce de nevoie păzea dietă la mâncare, pentru împuternicirea trupului.

// (din //) de nevoie sufăr rabd. La Dionisie Alicarnasefs.

// suliță mazdrac fără curelușă sau fără vârf întors. Cum „// sulițe mazdracuri fără vârfuri întoarse sau fără curelușe. La Diodor Siceliot.

// (din // și //) iarăși de iznoavă a doua oară îndulcesc oarece re îndulcesc. La Gazi.

// și // săpat scobit (sculptat) cu săpăturile în sus scoase afară. Cum „// pahar cu săpăturile scoase ieșite afară. La Gazi.

// săpător de piatră scobitor (sculptor).

// săpătură scobitură (sculptură) scoasă ieșită afară.

// vezi //

// din // și // sap scobesc (sculptez) oarece cu săpăturile scoase ieșite în afară, ca să se vadă căruia i se împotrivește // adică sap, scobesc înăuntru, ca săpăturile să se vadă înăuntru.

// (din // și //) încovoiez îndoii oare ce dezleg deznod. Cum „// au dezlegat legătura nodul. La Homer) // mă încovoi, mă plec mă las pe spate și mă îndoiesc. Cum //

DSC 6202

// i s-a îndoit vârful. La Evstatie și Homer.

// iarăși de iznoavă a doua oară curăț spăl re curăț

// sau // (din a. tăgăd: și // adică // și pentru cacofonie, i se adaogă / necurățenie spurcăciune la ale viețuirii la ale traiului.

// și // necurat spurcat urât la viață la trai. La Orfevs

// vezi // la Grigore Nazianz.

// în loc de //

// și // nu se întrebuintează, însă din acestea iese //

// (din //) a îndupleca. La Barin.

// (din // și //) iarăși de iznoavă a doua oară cunosc. La Platon.

// și // a doua cunoștință. La Platon.

// vezi // semn de cunoștință, după care se poate cunoaște oare cine.

// vezi //

// poftesc să cetesc, am poftă de cetit. La Gheorghe.

// și // citesc ce se poate ceti.

// citanie, citire. La Plutarh: legie parimie pildă. La Atanasie: a doua cunoștință. La Erod: înduplecare, la Erod: și Gazi.

// ceea ce se cetește ceea ce citește oarecine.

// de cetit ce trebuie să se cetească.

// casă loc de cetit. La Eshil strană de cetit.

// anagnost cetitor cel ce citește.

// de citanie ce trebuie să se cetească.

// vezi //

DSC 6202 verso

// în loc de //: la Calimah.

// în loc de //

// în loc de //

// în loc de //

// publicație înștiințare veste de oarece înălțare într-un cin (rang) mai mare. la Demosten.

// (din // și //) publicuiesc înștiințez vestesc o înălțare a oare căruia, într-un cin (rang) mai mare. la

Demosten. Cinstesc pe oarecine cu mai mare cin. La Cuma) // îl cinstesc îl vestesc de împărat îl fac împărat. La Plutarh. Reportuiesc fac anafora. La Gazi. // și // greață plecate (de la a apleca, a-i fi greață) // am greață.

// am greață îmi vine greață mi se pleacă.

// și // vezi //

// în loc de // la pământul cel bun cel roditor. La Barin.

// și // anagramă anagramatism. Cuvânt de gramatică:

// fac anagrame // mă schimb în anagramă. La Evstatie.

// vezi //

// scris întipărit, cum // facerea de bine a dumnitale, va rămânea scrisă întipărită în casa noastră pentru totdeauna, o vom ține minte în veci. La Tucidid: // cele scrise.

// scriitor copiator, condicar, notar.

// ce trebuie a se scrie.

// scrisoare însemnare spre ținere de minte

DSC 6203

La Ateneu. Catagrafie cum ,,// catagrafii de locuitori.

La Diodor Siceliot și Xenofon: practicele unei judecăți, de la judecăți, la Cuma.

// izvod după care se face altul asemenea. La Gazi. rețetă la Hipocrat.

// (din // și //) scriu însemnez trec la condică) // a întocmi o carte înștiințez. La Ateneu: // aducem ție, închinăm ție) trec la practica la dulă) zugrăvesc, la Arist☺ // a se împodobi, la Barin.

// cel ce nu se întoarce nu se pocăiește nu se vânează. La Barin cel pe care nu-l poți prinde.

// (din // și //) sunt la vânătoare vânez. La Ateneu.

// (din a. tăgăd: și //) ne vânăre vremea în care este poprită (oprită) vânătoarea. La Xenofon:

// mă posomorăsc mă posumflu.

// poate că în loc de // sau //

// (din // și //) grohăiesc cam tare. La Aristofan și Xenofon: // nici gri nu m-ai lăsat să zic nici căh nu m-ai lăsat să zic.

// (din // și //) golesc despoi de tot pe oare cine.

// și // locuitor din Eantida (un oraș)

// și /// beșina popii. La Dioscor

// (din // și //) de mare nevoie încalec. La Suida.

// mai bine // La Barin.

// (din // și //) ridic urc în sus îl pun) // a pleca pe mare cu corabia. // mergea pe mare după oștiri: la Homer. Iar // însemnează că întorc corabia la liman vin la liman) // a cinsti cu mai mare cin pe oarecine a-l urca a-l

DSC 6203 verso

înălța în mai mare cin cinste. La Plutarh:) cresc învăț pe copii. Cum // crește învață pe copil. La Platon. întorc adun înapoi cum // a se întoarce înapoi. La Xenofon: înștiințez reportuiesc (raportez) cum // să reportuiască către boieri. La Isiod // iarăși începe cuvântul cercetarea pricina) // las sânge) scot afară, cum // scoate grăsimea din piept. La Dioscor: și la Homer) // plec din liman. Și // vin la liman, mă întorc cu corabia. La Barin) // dă apelație. La Barin. Scot scuipe flegmă tușind. La Hipocrat.

// și // ridicător cel ce ridică ceva de jos în sus cel ce înalță la cele de sus. La Analoghion: funia cu care ridică oarece în sus) cureaua puștii a săbiei etc. cu care se atârnă de gât de mijloc. La Evstatie la Homer) carâmbul cizmelor. La Gazi) cel ce întoarce aduce înapoi. la Cuma.

// ridicare urcare în sus înălțare înaltă? aligoricească
cercetare. La Grigore Nazianz. // plecarea corăbiilor
de la liman: la Demosten și Xenofon) începere de
iznoavă a pricinii a cuvântului) // lăsare de sânge)
întoarcere. La Platon: creștere de copii. La Sinesie și
Teofrast☺ tuse cu flegmă. La Aret:

// jertfă pentru călătorie pe mare. La Elian.

// ne învățatură lipsă de învățatură de creștere. La
Platon.

// de înălțarea minții ceea ce înalță mintea la cele de
sus. Cum „// minte înțelegere înaltă alegoricească
pildă mare) // tâlcuire înaltă de cele sfinte de taine
de pilde. La Grigore Nazianz.

DSC 6204

// cu minte cu înțelegere înaltă tainică.

// La Analoghion: vezi //

// vezi //

// neînvățat fără învățatură cel ce n-a învățat nimic și
cel ce nu poate învăța ceva. La Xenofon.

// mai neînvățat de tot neînvățat.

(2)// fără învățatură. La Platon fără creștere. La
Aristotel.

(1)// nu urmez după cuviință. la Barin.

// (din // și //) ne muncitor, ne ostenitor cel ce nu
muncește la nimic nu se ostenește la nimic. leneș
cum // luptaciu luptător nedădat neînvățat la lupte.
La Platon.

// (din // și //) și // împărățesc cum // împărțindu-se
pământul în bucăți. La Irodian) iarăși de iznoavă
împart re împart cum „// populul scotea să
împărățească iarăși pământul. La Tucidid: // ațâț
apriind focul. La Eshil. Și după asemănare, dau
pricină, zgândăr pricina.

(2)// (din // și //) vezi //

(1)// iarăși de iznoavă a doua oară împărățesc prin
sorti arunc sortii. La Screvelie și Barin.
// (din // și // și //) mușc și iarăși de iznoavă a doua
oară mușc. La Areteu.
// a doua împărțeală. la Demosten.
// a doua oară împărțit. La Aristo: netrebnic neprimut.
Cum „// judecată netrebnică zadarnică. La Dion
Hris: // judecatorie netrebnică neprimută de nimeni.
// fără rânduială fără regulă. La Barin.

(1)// (din //) și // cel ce câștigă dobândește din munca
sa, cu mâinile, la Plutarh.

DSC 6205

// vezi //

// în loc de // la Barin.

// în loc de //

// dârlogii după gâtul calului. La Barin la cuvântul //

// (din //) oare ce spre arătare și un idol ce se pune
pe la priveliști spre vedere. la Eshil: o basma o
legătură de gât a pristavilor. La Polidevc.

// și // în loc de // din //

// iarăși a doua oară de iznoavă a zidi. La Barin.

// vezi //

// (din // și // ceilalți timpi se fac din // ce nu se
întrebuințează) arăt ridicând oare ce în sus spre
vedere. la Polidevc) descopăr deschid cum // să
deschidă porțile. La Sofocle îi fac cu ochiul ca să
priceapă. Cum // îi făcea cu ochiul. La Platon☺ // mă
arăt mă înfățișez.

// din //

// arătare înștiințare înfățișare descoperire) iar // La
Plutarh: poate că e cu greșeală, în loc de // din //
primirea, moștenirea coroanei. La Polivie și Gazi.

// (din // și //) mezel, mizilicuri. La Evstatie.

// în loc de // după limba Ionicească.
// de primit. La Secstos Emped:
// din a. tăgăd: și // fără frate fără soră. La Xenofon.
// vezi //
// legătura împletitura părului în cap ca o cunună, la
Fot:
DSC 6206
// (din // și //) și // de iznoavă a doua oară zidesc. La
Eshil:
// (din // și //) viță sălbatecă ce se face prin păduri
lăurușcă) mlădițele ramurile viței, ce se urcă pe
copaci și orice alte asemenea ramuri mlădițe. La
Plutarh Teofrast Epigramata și Sapfo) și un loc sădit
cu pomi cu copaci, cum alee de copaci spre plimbare.
La Epigramata și Analoghion:
// ceea ce se înfășoară se întinde pe copaci) // vin de
struguri sălbatici sau de lăurușcă. La Ateneu.
// (din // și //) și // nalbă albă mare sălbatecă. La
Galino:
// (din // și //) fin de botez. La Gheorghe.
// mă leg la cap cu cunună. La Elian.
// (din // și //) belesc, jupuiesc.
// (din //) legătură în sus // legătura părului. La
Lucian: // legătura cununii concifului. La Plutarh.
// și // vezi //
// legătură de cap panglică șiret. La Homer și
Evripid: // căiță,
// (din //) legat în sus legat de-a îndăratele a doua
oară legat) legătură de cap, cum „// La Evripid:
// (din // și //) ud amestec oarece uscat, ca să se
moaie moi în apă în zeamă. La Plutarh: // și ridic în
sus mă scol. La Gazi.
// (din // și //) primesc de iznoavă primesc iau asupra-
mi oare ce mă încarc cu oare ce iau în spinare)

răspund pentru oare ce mă îndatorez pentru altul. La Xenofon) //

DSC 6206 verso

mă pun chezaş pentru altul. La Teofrast și Polidevc) rabd sufăr. La Gazi și Cuma.

// și // (din // și //) iarăși leg și leg prin împrejur împletesc părul, mă leg la cap mă gătesc la cap. cum „// cu cunună de aur au împodobit au legat la cap. la Tucidid) // a dobândi cinste. La Gazi) // vom încununa // să ne încununăm) mă trag din cutare neam. La Erod:

// mușcătură. La Hipocrat.

// vezi //

// și // legătură de cap cunună panglică. La Evripid.) părul împletit ca o cunună în cap. la Suida.

// mușcare) mâncărime la trup. La Teofrast:

// din // mușcându-se.

// (din // și //) iarăși a doua oară învăț pe altul dau învățătură altuia. La Evripid și Aristofan: prea multă învățătură dau. La Barin și Cuma.

// vezi //

// (din // și //) arunc în sus sare în sus scoate afară crește dă din pământ: cum // câte pământul ne-a dat. la Tucidid: // dă scoate rod. La Plutarh: pitește iese din pământ. Cum // și // fântâna scoate apă) // văpăia sărind) // dau pun botul îmi dau părerea împart. Cum // hrana se împarte se întinde în tot trupul. Și // fierea s-a întins s-a împărțit în tot trupul: la Lucian și // să se împartă darurile) mă întorc înapoi. cum

DSC 6207

„// iarăși se întoarce vine înapoi dă îndărăt înapoi. La Arist:

// (din // și //) fug mă depărtez mă trag din război
înapoi. cum „// Perseu biruindu-se a fugit s-a tras
înapoi s-a depărtat

// (din // și //) iarăși a doua oară judec cercetez
hotărâsc rejudec. La Epigramata.

// (din // și //) a doua judecată cercetare hotărâre.

// a doua oară judecat cercetat hotărât. Cum „//
hotărârea a doua oară să se judece să se cerceteze
La Platon: și // hotărâri ce trebuie să se judece să se
cerceteze a doua oară. La Demosten:

// cursă. La Barin.

(1)// (din // și // după scurtare) arunc în sus.

// și // (din // și //) ridicând oare ce în sus, o învârt în
vânt. La Gazi. și învârtesc în loc, ca vârtejul de vânt
învârtezul de vânt.

// în loc de // precum grăiesc cei din Laconia) și
umblu învârtindu-mă prin împrejur. La Eshil.

// (din // și //) și // iarăși a doua oară îndoiesc re
îndoiesc. La Gheorghe.

// re îndoire a doua îndoire // reduplicație aliterație
poftorirea (repetarea) slovelor slomnirilor cuvintelor.
La Dimitr: fal:

// vezi //

// vezi //

// cercetez cu de-amănuntul. La Critin.

(2)// (din //) și // după scurtare: deoseb deosebit un
lucru de altul.) și în mijloc) în două chipuri.

// (din // și //) turbur amestec oare ce însă mai bine //
La Eshil și Etimologicon.

DSC 6208

// din //

(1)// și // după scurtare: unul după altul după urmare
după moștenire.

// și // după scurtare: urmaș cel din urma noastră
moștenitor succesor.

// vezi //

// (din //) rezidire a doua zidire.

// jupuitură belitură, la Gazi.

// (din //) ieșirea afară în sus creșterea rodirea
odărlirea pistitura și celelalte câte se înțeleg la //

// de împărțea ce ce împarte risipește? hrănește
rodește scoate afară din pământ spre creștere. //

// puterea cea firească ce face să crească oare ce din
pământ. La Evstatie și câte se înțeleg la //

// (din //) cel întors dat înapoi

// în loc de // din //

// (din //) a doua rodire

// încununându-se. la Barin.

// legându-se. la Barin.

// vezi //

// (din //) primire, chezașuire, și câte se înțeleg la //
potolirea contenirea liniștea durerilor necazurilor
chinurilor muncilor. La Sofocle:

// (din //) și // naș chezaș răspunzător pentru altul. La
Plutarh.

// vezi //

// a se întoarce a alerga în sus înapoi. la Analoghion:

// a uram a face oare ce a doua oară de iznoavă.

// nu se mai întrebuintează.

// secer. La Nonos:

DSC 6209

mergerea creșterea în sus înapoi) // creștere spre
odărlire. La ?: întoarcerea înapoi la cele dintâi. La
Gazi.

// peștii ce se întorc din mare în gârle în ape) mai
mici, la Cuma.

// mai bine // prinosuri, jertfe.
// va usca sau mai bine va zgâria va răzui. La Barin.
// (din // și //) ies sar din apă afară. cum //
numaidecât ca un voinic a ieșit din apă afară. La
Homer) fug mă trag înapoi. cum // fuge se trage din
război. La Homer.
// ieșirea din apă afară) tragere înapoi. la Teofrast:
luare înapoi la Gazi.
// vezi //
// (din // și a. tăgăd:) și // și cu adăogirea lui / și / //
fără daruri dinaintea nunții de la ginere fără zestre.
La Homer.
// (din // și //) ridic țin în sus în slavă.
// (din // și a tăgăd: și // nenădăjduit fără nădejde
cum // pe ne-nădăjduite pe negândite pătimind. La
Isiod:
// în loc de // la Coind Zmirneu.
// ridic în sus în slavă.
// corăbii nenorocite. La Ash:
// și // un oraș la Cilicia, după numirea lui Anazarva?
sau Zarva ce a clădit acest oraș iar orășeanul //
anazarveu
// (din // și //) invit cum ,,//
DSC 6209 verso
// când vor învia morții. La Nonos // să înviem.
// în loc de // cum // după asemănare înseamnă
aprinzând ațâțând mânia. La Apolonie.
// holcăitură fierberea în holcăte cu beșici. La
Aristofan.
// foarte fierbinte.
// fierberea în holcote cu beșici. La Aristofan: // focul
ce sare din vulcan. La Aristofan:
// foarte fierbinte.

// și // (din // și //) re-înjug iarăși înjug bag în jug, înham) și după asemănare înseamnă, plec la drum purced cum // Cirul cum s-a însurat peșin a și plecat. la Xenofon) // să mâneacă să plecăm foarte de dimineață) mă întorc înapoi. la Plutarh.

// și // plecare purcedere) și întoarcere, și câte se înțeleg la //

// (din // și //) fierb în holcote clocote cu beșici) încălzesc oare ce. La Galino:

// (din // și //) cercetez caut cu de-amănuntul cu scumpătate. La Isocrat) re-cercetez iarăși de iznoavă cercetez. La Cuma.

// cercetare cu de-amănuntul cu scumpătate.

// deschiderea ușilor. La Gazi. vezi și //

// (din // și //) scot ridic jugul dejug dăham) și după asemănare înseamnă deschid ușa - gura. La Aristofan.

// (din // și //) dospesc de tot. La Gazi.

// dospeală.

DSC 6210

// (din // și //) și // zugrăvesc pe oare ce. La Strabon:

// zugrăveală însemnare pe oare ce. La Diogen:

// vezi //

// (din // și //) re înviez pe oare cine. La Epigramata.

// (din // și //) încing pe oare cine.

// vezi //

// (din // și //) îl fac de iznoavă viu, îl înviez îl re înviez îl scol din morți // mă fac iarăși viu înviez eu mă scol din morți. La Gazi.

// înviere

// (din // și //) // iarăși îi dau viață îl re înviez și după asemănare înseamnă, îl înputernicesc îl norocesc. La Evstatie.

// (din //) ațâț aprind focul și după asemănare înseamnă, însuflețesc înputernicesc, întregesc însănătoșez. La Ateneu: încurajez pe oare cine îl fac îndrăzneț cu coraj. La Plutarh: // mă aprind mă însuflesc mă înputernicesc etc. mai sus.

// ațâțare însuflețire înputernicire, și câte se înțeleg la //

// de înviere de reînviere de înputernicire de însuflețire de încurajare. La Areopagitul.

// din // încingându-se.

// și // (din //) iarăși de iznoavă a doua oară odrăslesc înfloresc înverzesc) și fac oare ce să odrăslească a doua oară. La Gazi și după asemănare înseamnă

DSC 6210 verso

înseamnă, și re înputernicesc dobândesc nouă putere. La Homer.

// (din //) reîncălzesc a doua oară încălzesc. La Gazi) și după asemănare înseamnă, mângâi adăpostesc.

// (din //) și // mă re încurajez iarăși mă încurajez iau îndrăzneală. La Plutarh și Tucidid:

// re încurajare nou curaj, nouă îndrăzneală. La Onos:

// încurajez pe oare cine îl fac cu îndrăzneală cu curaj îi dau îndrăzneală. La Xenofon și Plutarh: și re încurajez. La Cuma.

// la Tucidid: vezi //

// vezi //

// (din //) împotriva mă mir mă minunez. La Dion Casie.

// din //

// împărătesei. La Barin.

// (din // în loc de // din vechime însemna danie hărăzire către cele sfinte. La Iustin) iar la cei din urmă, la cele bisericesti înseamnă blestem. Cum „// anatema blestemat depărtat urgisit să fie de Hristos.

La Apostolul Pavlu și // fugi du-te la naiba la dracul la
pustia la pârđanicul. Vezi și //
// blestem pe oare cine.
// de anatemă) și de danie de hărăzire către cele
sfinte
// blestem. La Iustin.
// în loc de // după limba Aticească.
DSC 6211
// în loc de // din //
// (din //) re încălzesc a doua oară încălzesc. La
Plutarh.
// (din //) și // punere asupra oare-i ce punere pe oare
ce) și după asemănare, danie hărăzire la cele
sfinte) // punerea așezarea cununilor. La Ateneu:
soroc întârziere cum „// cerând soroc de trei zile la
Erod) așezare rânduială bună întocmire. Cum // să
aibă toate în bună orânduială. La Gazi) întoarcere la
pricina din început la cele din început. La Gazi și
Cuma.
// trebuie să se pună soroc altă vreme. La Plutarh.
// (din //) alerg în sus sau înapoi. la Gazi.
// (din //) iarăși privesc mă uit. La Diodor Siceliot:
privesc mă uit caut în sus. La Teofrast: cercetez cu
mare băgare de seamă cu mare scumpătate. La
Longhin) de iznoavă cercetez. La Diodor Siceliot:
revizuiesc.
// cercetare cu scumpătate cu de-amănuntul, la
Suida) de iznoavă a doua cercetare revizie.
// de iznoavă a doua cercetare.
// vezi //
// sug în sus. La Filon.
// în loc de // după limba Ionicească.
// (din //) ceea ce s-a pus pe oare ce punere pe oare
ce) și după asemănare, dar danie hărăzire la cele

sfinte. La Erod) și noroade cum // cântecele și
jocurile, podoaba mesei. La Homer) și // podoabele
orașului. La Strabon☺ suvenir ceea ce se dă spre
ținere de minte

DSC 6211 verso

// (din //) sparg. La Coint.

// (din //) apăș în sus. La Epigramata:

// (din // a. tăgăd: și //) cel ce nu s-a luptat cel ne-
deprins la lupte. La Gazi.

// (din //) turbur amestec oare ce. La Aristofan: la
Filostrat:

// turburare, turbureală amestecătură. La Damaschin:

// (din //) și // sar în sus cum ,,// sărind după săltea.
La Plutarh.

// vezi //

// din //

// (din //) fac gălăgie zgomot turburare larmă. La
Xenofon:

// și // (din //) cirac crescut de el. la Teocrit:

// de hrană.

// creștere hrană nouă cum // trupul primește nouă
hrană. La Hipocrat:

// (din //) de jos în sus caut mă uit. La Tucidid:

// (din //) plâng cu glas mare. La Dion Casie:

// privire băgare de seamă scumpă cercetare
scumpă. La Secstos.

// (din //) iarăși de iznoavă a doua oară fărâmictez
(fărâmițez) fac praf. La Gazi.

// (di //) sar salt mă urc în sus) // se urcă pe cal,
încalecă. La Gazi.

// (din //) și // iarăși am poftă îmi vine poftă ca
scroafele de mârlit de împreunare. Cum // bătrânele
iarăși voiesc să se mârlească. La Aristofan: și //
bătrâna se arată

DSC 6212

cochetă are poftă de mârlit. La Eshil.

// abur. la Cuma.

// și // (din //) scot aburi din oare ce. La Arist:

// abureală cădelniță tămâietoare afumătoare. La Gazi.

// aburul ce iese din pământ din apă când fierbe. La Arist:

// vezi // mă prefac mă schimb aburi. La Arist: și Plutarh.

// la Evstatie vezi //) jucăreie podoabă la cap.

// cu greșeală în loc de // La Gazi.

// (din //) sar salt în sus pe oare ce. La Calimah: vezi și //

// vezi //

// o țară împotriva ostrovului Samos ce s-a luat numirea după numele unei muieri amazoană.

// (din // a. tăgăd: și //) și // nerușinare cum // vai cu ce nerușinare te-ai îmbrăcat. La Homer.

// vezi // (spregr:) fără rușine cum // a se uita a căuta fără rușine. La Homer.

// mă port fără rușine fac fapte de rușine. La Arist:

// fără rușine nerușinat însă nu se întrebuițează.

// (din //) fără rușine.

// în loc de // fără rușine.

// și // cel fără rușine gros la obraz // (după asemănare) piatră tare și mare. la Barin.

// vezi //

// fără rușine.

// în loc de //

DSC 6212 verso

// doică crescătoare.

// (din //) suflu în foc ca să se aprindă. La Evripid: și după asemănare însemnează, îndemn. Cum „// a

invita a aprinde o mare turburare. La Pindar: și fac un zgomot ca vâlvătaia focului. La Gazi.

// (din //) aprind dau foc cum „// a aprinde a da foc.

La Evripid:

// fără cină. La Barin.

// (din a. tăgăd: și //) fără cină ne cinat. La Eshil:

// vezi //

// fără vărsare de sânge.

// și // (din // a. tăgăd: și //) fără sânge ne-sângerat cel ce n-a vărsat sânge. La Ateneu:

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// și // lipsire de sânge. La Arist:

// vezi //

// (din a: tăgăd: // și //) cel ce nu are sânge în trupul său în carnea sa, la anacr: unde vorbește pentru greier, dar mai bine s-ar ceti acolo, // tu cel fără sânge în trup.

// în loc de // la Arist:

// (din //) cel ce nici față de sânge are. gălbenicos.

// iarbă grasă. La Barin:

// vezi //

// vezi //

// (din //) tagă neprimire.

// (din a. tăg: și //) tăgăduiesc arăt fac semn că nu voiesc

DSC 6213

voiesc că nu primesc oare ce răspund la oare ce cu negație. Nu zic da ci pururi zic nu. (+) când fac semn cu ochiul că nu primesc oare ce. Cum „// nici eu nu tăgăduiesc. La Homer. Și // nu primesc pe bărbatul îlas bărbatul. La Evripid și // nici pe tine, nici darurile tale, nu le mai primește. La Homer☺ și după

asemănare înseamnă că nu mă rușinez, cum „// nu mă rușinez să mor primesc să mor. La Evripid:

// (din //) prada fiarelor mortăciune stârv spre hrana fiarelor ceea ce vânează fiarele spre hrana lor. La Apolonie:

// vezi //

// ridicare de oare ce dinainte. De jos și după asemănare înseamnă prăpădenie, ucidere omor, jaf, pradă, cum „// și // cu prăpădenia aceluia. La Xenofon:) și // prada corăbiilor celor înecate) și // uciderea oamenilor: și // desființare surpare de prăvălă de legi.) și // ridicarea celor căzuți celor morți. La Grigore Nazianz:

// trebuie să se prăpădească să se omoare.

// prăpăditor, pierzător, ucigaș, ucigător hoț tâlhar. La Evripid:

// și // de prăpădenie de ucidere ucigăcios (ucigător) prăpădicos (prăpăditor). La Aristofan: // boală de moarte. la Plutarh:

// (din //) ridic oare ce de jos în sus înalț cum /// să ridice masa. La Xenofon) și după asemănare înseamnă, prăpădesc, ucid, omor, surp, desființez. Cum // să surpe să desființeze oligarhiile: la Xenofon: și //

DSC 6213 verso

/ tiranii toate casele le prăpădesc le sting de pe lume. La Xenofon: și // bani furați. La Demosten: // mă omor și iau ca al meu fac oare ce al meu) și ghicesc. Cum // cu scârna ghicesc caută în scârna și ghicesc. La Erod:

// (din // și //) ridic înalț oare ce de jos în sus

(1)// (din // și a. tăgăd: și //) cel ce nu poate să nu primească. La Secstos și Emp:

(3)// în loc de // la cei din Criti.

// La Maxim vezi //

// (din a. tăgăd: și // și cu adăogirea lui /) nesimțire
năucie amorțeață înlemnire încremeneală nemurire.
La Demosten:

// nu se întrebuințează, ci în locul lui se zice // mă
port cu nesimțire ca un năuc nu simt.

// nu simt sunt nesimțitor la Epict: și Demosten:

// și // nesimțitor, năuc guguman nătărău. La
Demosten:

// fără simțire pe nesimțite fără a simți. La Tucidid:

// (din //) în loc de // după limba Ionicească cheltuiesc
fără măsură prăpădesc averea // s-a surpat s-a
mâncat? a ieșit pământul, și a rămas groapa, ca un
mormânt. La Erod: și după asemănare însemnează
că săvârșesc oare ce. La Evripid.

// cheltuială. La Evripid:

// (din a. tăgăd: și // și cu adăogirea lui / netrebnic
nenorocit (fără noroc) ursuz.

// (din //) sar în sus alerg în sus. Cum // și sărind în
sus. La Homer. Și // (//) // iar iepurele îndată sări) mai
înseamnă și încep la oare ce fac începere. La Opian.

// vezi //

DSC 6214

// (din a. tăgăd: și // și cu adăogirea lui / mă port fără
rușine obrăznicesc. La Xenofon și Isocrat:

// faptă fără rușine. La Aristofan:

// vezi //

// și // lipsă de rușine nerușinare. La Platon.

// scrierea de cele urâte de cele fără rușine. La
Polivie:

// (din //) cel ce scrie de cele fără de rușine cele
urâte.

// și // cel fără rușine cel nerușinat gros la obraz. La
Xenofon și Tucidid.

// fără rușine

// nevinovăție lipsă de vină. La Hipocrat:

// (din //) cel pentru care nu se poate da cuvântul nu i
se poate arăta pricina, de ce să întâmplă să stea
așa ceea ce nu se poate tâlcui. La Dioscorid

// (din a. tăgăd: și // și cu adăogirea lui /) fără pricină
fără vină curat. La Xenofon. // pe cel nevinovat,
ca un vinovat l-au osândit l-au defăimat. La
Homer) cel ce n-are nici o pricină de început fără
început. Cum // Dumnezeu și Tatăl fără început
fără pricină de început. La Grigore Nazianz:

// fără pricină fără vină.

// nevătămat fără vătămare. La Sofocle:

// vezi // La Cuma.

// (din //) râd cu hohote fără rușine mă sparg de râs.
La Platon.

// (din //)

DSC 6214 verso

curăț, cum cu doctorie de vărsat. // mă curăț pe sus)
și după asemănare înseamnă că deslușesc
tâlcuiesc oare ce întunecat. La Grigore Nazianz și
la Platon.

// și // vezi //

// curățenie pe sus cum vărsătura prin doctorii. La Strabon:) și după asemănare, deslușire tâlcuire de oare ce întunecat.

// de curățit de curățenie pe sus, ca și cu doctorii de vărsătură.

// (din //) de iznoavă șed) și șad în cur ca iepuri-le și pe oare ce.

// mă întind în pat. La Platon.

// pun pe altul să șadă. La Xenofon.

// și // un norod de oameni, din neamul lui Ipotoantid. La Barin.

// mă preînnoiesc mă reînnoiesc mă fac de iznoavă nou.

// (din //) preînnoiesc reînnoiesc fac oare ce de iznoavă nou. La Isocrat:

// preînnoire reînnoire de iznoavă înnoire.

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// vezi //

// (din //) ard aprind focul. La Homer.

// ardere.

// (din //) iarăși strig) strig tare) chem la mine) chem spre scăpare spre apărare S.O.S. La Tucidid și Xenofon) îmi aduc aminte. Cum //

DSC 6215

// vezi //

// dăzgoveală (din //)

(2)// daruri de la dăzgoveală. La Diodor Siceliot iar la Plutarh se găsește în loc de //

(4)// (din //) deosebesc, descopăr, vădesc, dau de gol dau de față sfetesc, deschid. Cum ,// voi da de față

voi arăta voi descoperi cuvintele. La Barin: // mă voi arăta mă voi descoperi mă voi da de față.

(1)// descoperitor arătător sfetitor.

(3)// descoperitoare arătătoare sfetitoare.

// descoperire arătare de față sfeteală.

// (din //) plecare îndoitură încovăitură pe spate, sau în sus.

// (din a. tăgăd: și // și cu adăogirea lui /) ne îndoit ne încovoiat neplecat la nici o parte. La Filon.

// (din //) plec îndoiesc încovoi oare ce pe spate sau în sus) iarăși mă întorc înapoi.

// (din //) o buruiiană ce se zice că e bună de dragoste care tăindu-se din pământ iarăși crește.

// în loc de //

// (din //) și // vântul ce bate dimpotrivă, ca un vârtej de vânt. Iar nu de-a dreptul și vântul de la răsărit i se împotrivește // vântul ce bate de-a dreptul dinainte.

// (din //) întoarcere înapoi.

// sus în slavă.

DSC 6215 verso

// (din a. tăgăd: și // și / adăogat fără ghimpi. La Teofrast.

// și // îmbuc înghit cu gura căscată. La Erod: și Aristotel:

// (spregr:) din //) cu capul în sus i se împotrivește // cu capul în jos cu capul plecat. La Hipocrat și Galino:

// și // (din //) un pom de la India, căruia poamele sunt ca o inimă, care se zice // și ale căroră sâmburii se mănâncă //

// la Pavlu eghin: vezi //

// (spregr:) și // (din a. tăgăd: și // cu adăogirea lui / sau din //) sus, în sus. La Barin la Metodie se găsește // înțelegând pe Dioscuri. Din // sau //

// (din // viață proastă ticăloasă, La Ghel:

// (din //) arderea aprinderea focului.
// holcăiesc în sus: la Opinian
// holcăitura, și vărsarea apei, când se varsă fierbând
în holcote. La Eshil.
// și // înghițitură, îmbucătură. La Aristotel:
// în loc de // din //
// sfâșii spintec în două.
// sărbătoarea praznicul al Dioscurilor. La Evstatie:
// un munte, sau capiștea cea închinată la Dioscuri.
La Barin.
// (din //) amestecătură clătitură și după asemănare //
măsluirea cărților // zbârlirea părului // arababulă.
// de-a valma amestecate
// zarvă răscoală amestecătură
DSC 6216
// (din //) amestec clătesc și după asemănare,
răscolesc, învăluiesc) // măsluiesc cărțile) //
scormonesc // scurm cenușa țărâna) // râm) // mă
amestec și mie greață îmi vine greață.
// amestecare clătire.
// (din //) șad stau sunt așezat pe oare ce. cum //
șade pe scaun șade lungit în pat și // șezând lângă el)
și după asemănare înseamnă că sunt închinat hărăzit
la oare ce. Cum // cele închinat la cele sfinte cele
puse în biserici. La Tucidid: // loc șes, pe care poate
șădea oarecine.
// (din //) tund părul capului.
// de față descoperit.
// (din //) fac gălăgie zgomot larmă mare. la Sofocle:
// gălăgie zgomot larmă mare. la Sofocle:
// în loc de // după limba Ionicească.
// (din // și după scurtare // (din // amestec oare ce cu
altceva, cum vinul cu apă, și torn al doilea pahar, dau

să bea la doilea pahar, cum // în loc de // al doilea pahar i-a dat să bea. La Homer.

// urcior vas de untdelemn. La Polidevc.

// (din //) în loc de // și // împărați și mai ales se numesc așa dioscuri, adică Castor, și Polidevc, fii lui Zevs.

// (din a. tăgăd: și // și / adăogat) și // nevindecat netămăduit ce nu s-a vindecat nu s-a tămăduit, și nevindecatic netămăduetic ce nu se poate vindeca tămădui. La Homer și Cuma.

DSC 6216 verso

// (din //) cu capul în sus.

// prescurtarea unui cuvânt. La Ermapion și cercetare din început. La Barin.

// de prescurtare.

// (din //) prescurtez cele zise fac prescurtare dintr-un cuvânt zic mai prescurtat, cele zise mai înainte, cum // cele mai trebuincioase cele mai însemnate. La Arist:) și îndeplinesc. La Barin.

// slabă moale ne întinsă. La Barin.

// tainice. La Barin.

// (din //) curge sare izvorăște se zice pentru sânge, cum // curgea sângele și // multă nădușeală scoate iese. La Homer.

// (din //) și // propovăduire veste de obște. La Polidevc.

// (din //) propovăduit.

// vezi //

// (din //) propovăduiesc, vestesc de obște.

// vezi //

// a se odihni. La Barin.

// (din //) a doua oară îmi încerc norocul mă bag în primejdie. La Erod:.

// (din //) mișc ceva în sus. Cum // mișcă dă din mâini când încep a se lupta, și după asemănare „// a tulbura norodul) îndemn invitez. La Arist:

// mișcare în sus mișcarea mâinilor dat din mâini, când se învață la lupte. La Platon: și după asemănare înseamnă tulburare. La Sofocli:

DSC 6217

// (din //) amestec.

// (din //) strig tare ca și câinii la vânătoare, zbier și mai ales, latră câinii la vânătoare. La Xenofon și Evripid.

// (din //) plâng încep a plânge. La Erod: și Sofocle.

// (din //) încovăitură îndoitură plecare pe spate, sau în sus. La Erod:) frângerea răsfrângerea refracția razelor luminii sunetului.

// întors plecat îndoit încovrigat încovoiat.

// (din //) plângere văitătură

// (din //) plec încovoi îndoiesc pe spate, sau în sus. La Tucidid) răsfrâng. La Lucian și Ateneu.

// (din //) fug pe furiș. La Eshil.

// niște pietre la divan pe care sta Dimitra când chema pe fiica sa și o sărbătoare în cinstea aceștia. La Pavsania.

// chemare. La Iul: // partea cea plecată a pământului. La Bal:?

// (din //) chemare și câte se înțeleg la // La Plutarh Tucidid și Fav:

// serbare sărbătoarea ce se face la încoronația (încoronarea) împăraților. La Polivie.

// de chemare, și câte se înțelege la // semn de chemare la război sau de întoarcere de stare din război. La Plutarh și Dioscorid.

// chemat înapoi. la D: Casie:

// chemător și cel ce cheamă înapoi.

// (din //) luptă cu pumnul și cu trântea de-o dată.
La Gazi.

DSC 6217 verso

// și // (din //) și // jăț de culcat canapea fotuil)
rezemătoare.

// (din //) și // după scurtare plec (aplec) îndoiesc
înapoi, sau în sus. La Lucian: Evripid și șad mă așez
mă reazem) pun jos, mă culc mă întind îl pun să șadă
la masă cum // așezând pe pământ. La Homer. //
rezemându-te în cot în mână. La Lucian. // iar pe alții
i-a pus jos ia- culcat. La Ateneu) // l-a pus în iesle. La
Evanghelie.) // șade se reazemă se culcă de-a
dreapta. La Homer întorc deschid, cum ,//
deschizând ușa camării. La Homer.

// ședere rezimătură culcare culcuș. La Hipocrat și
Plutarh) plecare îndoitură pe spate.

// culcătură ședere rezimătură) jăț canapea de culcat.
La Hipocrat.

// și // de rezemat de culcat de șezut.

// (din //) rezemat întins pe pat) // jăț de rezemat de
culcat) // jețul canapeaua căpătâiul.

// vezi //

// mișc clatin oarece de-o parte, și de alta: La Opian:
// înec potopesc izbind cu valurile cu apa. Cum // apa
îneca corabia izbindu-o. La Apolonie.

// (din //) de-sucesc cele sucite. La Lucian.

// (din //) gâdil pipăi firea ca să se scoale. La Polidevc:

// (din //) îl umplu îl îmbăt de miros de

DSC 6218

carne friptă. La Trif:

// (din //) umplu un vas cu găvanul cu vadra cu
găleata. La Dioscor:

// (din //) clătesc gura fac gargară gâlgâi. Cum // să te
clătești cu apă în gură să faci gargară) la Aristofan se

găsește în loc de „a despecetlui o carte, și a o pecetlui cu pecete mincinoasă.

// și /// gălgâitura gargara clătitura în gură. La Ateneu.

// gălgâietic gălgâicos. La Polidevc.

// la Eshil: vezi //

// vezi //

// turburarea pântecelui urdinare (din // La Dioscor:

// găvănat în sus pe deasupra cu pânțece. La Polidevc.

// cu greșeală în loc de // La Lucian și găvănitura de deasupra, pânțecele vasului celui găvănat.

// (din //) dorm.

// (din //) și // spun altuia gândul meu mă sfătuiesc cu altul) // să se roage la Dumnezeu pentru călătorie. La Xenofon: // nimic n-a spus lui Ciru. La Xen: mă împreună mă amestec. La Pavsania.

// vorbă între doi inși sfătuire.

// (din //) stăpânesc împărătesc. La Homer.

// (din //) lipesc oare ce cu clei.

// lipitură cu clei.

// lipirea cu clei. La Dioscor.

DSC 6218 verso

// (din //) ne-urmare nepotrivire când cele din urmă, nu se potrivesc, cu cele dintâi. La Fal:

// fără urmare fără potrivire, nepotrivit. Când cele din urmă, nu se potrivesc cu cele dintâi.

// (din //) și // îmi ridic îmi sumeț hainele în sus le înnod în sus, ca să nu mă împiedic de ele. La Aristofan:

// (din //) dobândesc alt păr iarăși îmi crește părul. La Lucian) și după asemănare înseamnă căci cresc alte frunze la copaci. La Lucian.

// (din //) la Gheop: vezi //

// înot pe deasupra apei și scot oare ce din fundul mării. Cum // iarba de lac din fundul mării o scot. La Teofrast:

// (din //) întoarcere aducere înapoi. La Demosten și după asemănare înseamnă, de iznoavă dobândire și anacomidie, adică mutarea moaștelor morților, dintr-un loc, într-altul.

// (din //) ridic în sus aduc car înapoi. cum // aducând înapoi armele. La Xenofon: // a doua oară i-au înapoi și mă mut dintr-un loc, într-altul și mă întorc înapoi. la Xenofon și Erod: și după asemănare înseamnă că mă însănătoșez. Cum // a se însănătoșa. La Galino. Și // au leșinat, dar nu și-au venit în simțiri. La Galino. // arunc sulita în sus lovesc izbesc mă bat cu sulita cu lancea și după asemănare înseamnă că sar în sus. Cum // sare din mijlocul mării apă. La Erodian.

// (din //) poprire contenire precurmare
DSC 6219

încetare zăstimpuri cum // cu multe zăstimpuri conteniri la silință nu se silește neconținut. La Plutarh) și după asemănare înseamnă, întoarcere înapoi. cum // valurile când înainte, când înapoi. la Plutarh) apa ce taie dintr-un râu într-altul. // schimbarea mutarea împiedicarea slomnirilor. La D: al:) bătaie la ușă.

// (din //) bat împing la ușă cum // bătea băga împingea covorul ușii. La Homer) popresc din urmare din lucrare. Cum // aceasta vrând să zic, mă împiedicam, și mă popream sta-m din vorbă. La Lucian: iar la Plutarh se găsește, după asemănare, în loc de „se răsfrânge lumina razele.

// (din //) auzit cunoscut de toți

// (din //) ușurez. La Xen: // scot ore ce din fund. La Sofocle:

// ușurare, ușurință.
// (din //) ascult cum // să rămânem aici, și să
ascultăm. La Sofocli.
// în loc de //
// în loc de //
// sau // (din //) învârtesc praștia, ca să arunc piatra.
// (din //) strig tare spre auzire spre scăpare.
// din //
// (din //) amestecare de mai multe lucruri, și mai ales
de cele curgătoare.
// tare la cap de tot. La Barin
// (spregr:) din // cu toată silința puterea de tot. La
Suida și Xenofon:
DSC 6219 verso
// (din //) strig tare.
// mare strigare chiot.
// vezi //
// îngân mă iau după altul grăind ca acela precum
papagalul se ia după vorba oamenilor și-i îngână.
Cum // toate păsările te îngân se iau după tine când
grăiești. La Analoghion
// spânzur atârni oare ce de ceva // stă spânzurat
atârnat.
// și // (din //) spânzur atârni oare ce de ceva. La
Apolonie:
// în loc de //
// (din //) și // cercetez cu de-amănuntul cu
scumpătate. La Xenofon: // se prigonesc) //
prigonitoarele părți, cei ce au prigonire judecată între
ei. La Erod:
// (din //) și // cercetare cu de-amănuntul cu
scumpătate amăruntă (amănuntă) cercetare, la
Xenofon: și răspuns împotriva. Cum // nici un răspuns

împotrivă nu-mi vei da. La Platon: // hotărârea
boierilor divaniți legiuitorilor. La Barin.

// de cercetare.

// (din //) bat în palme plesnesc în palme de bucurie
cinstesc pe oare cine bătând plesnind din palme
aplaudez (aplaud). La Eshil și Aristofan.

// un joc cu mingea izbindu-o cu o lopățică.

// (din //) tragere dare izbire înapoi poprire) începerea
încercarea cântecelor cu organe. Tazim meșuiu

// trebuie să se tragă să se dea înapoi. la Xenofon:

// cel ce trage dă izbește înapoi.

DSC 6220

// pânză țesută pe război (de țesut) în sus. La Isidor

// (din //) și // trag împing dau înapoi popresc cum // a
trage calul înapoi din frâu. La Xenofon: fac cercare
tazim la cântece, cum // a încerca vofrsul? // să tragă
corabia înapoi cu lopețile bătând împotrivă.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) necontit
neretezit (ne-retezat) ne-crestat ne-tăiat pe la
căpătâie întreg pe deplin.

// (din //) sar în sus.

// (din //) dobândesc capăt câștig, cum // cu o mică
masă, mulți prieteni dobândești) iarăși dobândesc
ceea ce am pierdut. La Aristotel și Galino

// trebuie să se tragă să se aducă înapoi.

// (din //) împărați titl (titlu) de cinste ce se dă la fii și
frații împăraților și // titlul de cinste ce se dă la
surorile și la nevestele împăraților. La Aristotel.

// a doua dobândire a unui lucru, ce s-a pierdut. La
Hipocrat

// de a doua dobândire. La Dioscorid

// (din //) de iznoavă zidesc iarăși zidesc a doua oară
zidesc rezidesc.

// (din //) de iznoavă zidire a doua zidire

// și galactit. La Orfevs:
// a sări în sus la Barin.
// (din //) împărăție stăpânirea cinstea împăratului.
// și // de împărat împărătesc. La Homer.
// și // casă împărătească palat sarai
DSC 6220 verso
capiștea păgânilor idolatrilor.
// vezi //
// (din //) cei ce săvârșesc slujesc cele sfinte preoții
ierarșii arhieriei cel din vechime ai păgânilor a-i
idolatrilor. La Clement Alexandrinul
// domn stăpân împărat prinț
// (din //) vezi //
// amestec oare ce ca să se împreuneze cu alt ceva.
La Aristofan: și Plutarh.
// și // (din //) învârtesc prin împrejur învârtesc oare
ce ca să ajungă de unde a început înconjur adun
întorc la starea dintâi. La Evripid: Plutarh Damaschin
și Lucian.
// și // (din //) învârtitură înconjurare. La Plutarh
Diodor și Polivie
// vezi //
// (din //) cel mai bogat cel la care se învârtesc vin
toate bogățiile, una după alta. La Ateneu:
// vezi //
// (din //) // sprânceană plină de bogăție adică cel la
care se adună toate bogățiile se rostogolesc asupra-i
bogăție peste bogăție. La Ateneu.
// și // prăvăluire rostogolire în sus, sau în jos înapoi.
// rostogolesc prăvăluiesc în sus, sau în jos înapoi
cum // rostogolind pietrele. La Lucian.
// (din //) // bubuiesc strosnesc cum // trosnea bubuia
carăle căzând. La Homer.
/// și // (din //) // turburarea mării.

// și // (arunc trântesc jos pe spate. Cum
DSC 6221
// aruncându-o trântindu-o jos pe spate, i-a întors
capul, ca să i-l taie. La Nicandr:
// vezi //
// (din //) mă uit în sus, ridic capul uitându-mă în sus,
cum fac găinile când beau apă. Cum // bând se uită
în sus. La Arist:
// posomorâre sau mai bine // ne adevărire ne
primire.
// plecat pe spate îndoit întors înapoi din //
// plec pe spate în sus.
// (din //) sună clopoțelul. La Aristofan:
// (din //) mă vaet plâng văietându-mă.
// vezi //
// (din //) scurt cum // haine scurte până la cur la
mijloc. La Plutarh și // cămilă scurtă în picioare. La
Diodor.
// (din //) popresc stânjenesc.
// (din //) îmi bat joc ca la comedia de râs. La Plutarh.
// cu îngrijire cum // a îngrijii de oare cine. La Erod:
Tucidid și Plutarh:
// și // (din //) asupresc pe oare cine. La Aristofan.
// (din //) țin în sus opresc popresc din drum din
urmare cum // a opri corăbiile. La Tucidid: și // a popri
războiul a sta din bătălie. La Sofocle.
// (din //) poprirea starea contenirea războiului pentru
câtăva vreme armistiție
// vezi //
// sau temelia. La Cuma.
// pipăi. La Gazi) iarăși iau. La Mosh și Cuma.
// cele ce nu se lucrează
DSC 6221 verso
prin furcă. La Barin

// (din //) dau lovesc cu piciorul pe deasupra. La Clement.

// strig alala! Ura! La război. La Xenofon și Evripid.

// (din //) iau asupra-mi) iarăși iau și după asemănare // mă însănătoșez mă înputernicesc mă scol după boală) iau primesc înapoi) popresc calul) pricep) primesc pe străini) // mă înalț mă mândresc) // la cei ce vor gusta.

// (din //) lucesc strălucesc. La Xenofon) și după asemănare înseamnă că arde se aprinde iarăși se aprinde cum // lemnele nu se aprind îndată. La Xenofon și // fără de veste s-a aprins o casă. La Xenofon.

// nesărat fără sare (din a. tăg: și // și cu adăogirea lui /)

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) fără durere.

// (din //) ne durere nesimțire de durere. La Plutarh:

// fără durere cel ce nu simte durere) și după asemănare, fără îndurare, fără milă, cumplit cum // atridii cei fără milă fără îndurare cei cumpliți. La Sofocle:

// vezi //

// și // (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ceea ce nu crește nu se mărește nu prinde hrană. La Hipocrat) // și // (spregr:) fără creștere la Arat și Eshil

// vezi //

// cresc La Apolonie) iarăși odrăslesc. La Opian:

// atrofie ne-hrană ceea ce nu primește hrană.

DSC 6222

// vezi //

// (din //) fărâmictez (fărâmițez)

// adun strâng. La Erod: citesc, cum // iar el citea. La Lucian și // cei ce vor ceti. La Galino și socotesc mă

gândesc. Cum // socotesc vremea după cei ce au împărățit. La Plutarh

// și // (din a. tăg: și // și cu adăogirea lui /) ne uns ne mânjit.

// ne ungere cum „// când nu se spală, și nu se unge, se usucă slăbește. La Hipocrat:

// vezi //

// (din //) ling cu limba ca și câinii.

// vezi //

// (din //) ales adunat // bucățile cele adunate cele alese din oare ce înscrisuri fragmente.

// de timpi la //

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) neadevărat, mincinos.

// (din //) înălțare îmbunătățire) temelie mare groasă, ca o odihnă, ca un pedestal, pe care pune așează oare ce.

// (din //) vas de apă urcior. La Iosif.

// cu împuternicire de împuternicire de însănătoșire. La Galino.

// (din //) a doua luare) luare înapoi. la Plutarh. // împuternicire însănătoșire) // Înălțarea Domnului ziua Înălțării Ispasul.

// și // (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) nevindecat ne tămăduit. La Hipocrat.

// vezi //

DSC 6222 verso

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) neasemănat nepotrivit cel ce nu se aseamănă cu altceva.

// în loc de // după limba doricească.

// în loc de // după limba doricească.

// (din //) vântur aria.

// (și //) // cheltuiesc risipesc prăpădesc //

// prăpădește neamul. La Eshil: (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ne-spart.

// ling cu limba ca și câinii. La Iosif.

// și // (din // a. tăg: și // cu adăogirea lui /) slăbiciune neputință.

// vezi //

// (din //) slab neputincios fără putere.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) neschimbat neschimbatic. La Orfevs

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ne-tâlcuit prin alegorie cel ce nu se poate tâlcui cu alegorie cu pilde. La Evstatie.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) neschimbat neprefăcut cel ce nu se poate schimba preface

// fără schimbare fără prefacere.

// (din //) sar salt în sus cum // să sară la mal la margine. La Xenofon:

// și // (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ne-spart. La Xenofon.

// La Gal: vezi //

// cu analogie.

// dulap de cărți. La Suida. Casă de cetit. La Isidor

// (din //) am analogie asemănare cu oare ce. La Galino asemăn.

// (din //) analagie analogie asemănare potrivire proporție // precum 2 către patru, așa și 3 către 6 adică ce cuvânt ce asemănare are 2 către 4 tot acel cuvânt tot

DSC 6223

acea asemănare are și 3. către 6. aceasta se zice analogie.

// (din //) socotesc mă socotesc cu mintea gândesc mă gândesc am gând să stau pe gânduri. La

Xenofon: asemăn oare ce cu alt ceva prețuiesc
potrivesc la preț. La Lucian: mi se pare cuget.

// de analogie.

// după analogie.

// casă de cetit strană de cetit.

// și // socoteală socotință asemănare potrivire. La
Platon Xenofon și Demosten: părere hotărâre după o
cercetare. La Cic:

// de analogie de socotință // dascăli de analogie. La
Secstos

// după analogie după asemănare după socotință

// (spregr:) și // după analogie, cu analogie.

// analog cel ce are analogie cu oare ce. La Platon și
Aristotel

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ne sărat fără
sare. La Aristotel

// vezi //

// nesărat. La Hipocrat: nesăturat ne-umplut cum //
pântecele nesăturat ne-umplut. La Homer) nesățios
fără saț cum // pe nesățiosul pe cel fără saț. La
Homer) și după asemănare înseamnă și fără gust. La
Evripid:

// plâng cu suspine cu sughiț

// plâns cu suspine cu sughiț

// (din //) analisis analism adică dezlegarea
desfacerea unui lucru unui cuvânt unei pricini
întunecate încurcate) dezlegarea celor împreunate
prefacerea celor îmbinate în simple (simple) //
dezbinarea trupului) cercetare cu de-amănuntul cu
scumpătate a unui lucru unui cuvânt unei pricini
încurcate întunecate.

DSC 6223 verso

// izbăvitor mântuitor spășitor.

// analitic de dezlegare și câte se înțeleg la //

// (din //) izbăvesc, mântuiesc) dezrobesc pe oare cine prin bani. La Diodor Siceliot.

// (din //) analisesc topesc, mistui, și dezleg desfac deosebesc oare ce îmbinate) și după asemănare înseamnă că tâlcuiesc deslușesc oare ce întunecat încurcat și stric desființez oare ce) // mă topesc.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) analfavit (analfabet), adică neînvățat prost de tot la învățatură cel ce nu știe nici az-buche. (alfabetul) La Ateneu.

// din //

// (din //) cheltuială cum // se adună cheltuiala cea de ajuns. La Tucidid: și // cu a lor cheltuială. La Demosten.

// (din //) marginea unui lucru. La Bal:

// vezi //

// cheltuială

// din //

// trebuie să cheltuiască să se cheltuiască.

// cheltuitor cheltuielnic. La Platon

// de cheltuit. La Platon.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) nebiruit la război ne-robit. La Xenofon.

// (din //) mă astâmpăr.

// (din //) alerg înverșunat cu mare poftă nebunește orbește. La Homer.

// (din //) iarăși înmoi de iznoavă moi a doua oară înmoi) și după asemănare înseamnă că frământ. La Suida. și fac malachie. La Eshil: // iarăși mă înmoi.

// (din //) cu părul zbârcit.

// (din //) iarăși de iznoavă învăț cercetez. La Erod: și Filostrat:

DSC 6224

// (din //) stric augura ghicirea vrăjitura, oracolul. La Dion Casie:

// (din a. tăgăd: și // cu adăogirea lui /) // drum
neumblat anevoie de umblat. La Erod:

// (din //) lucesc strălucesc din toate părțile prin toate
părțile: la Apologie: unde alții voiesc a se ceti // iar nu
//

// (din //) nepăcățuire ne greșeală.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ne-păcățos, fără
pățate ne greșit fără greșeli. La Platon: Galino și
Xenofon:

// fără greșeală, fără păcate. La Xenofon:

// fără greșeală la cuvinte la vorbă. Din // și //

// în loc de //

// iarăși mestec rumeș și după asemățare înseamnă
căț mă gățdesc mă socotesc cu mințea frățmățnt oare
ce în mințea mea cerceteș cu amățnuntul. La
Aristofan

// rumeșățurăț.

// (din //) pipăți oare ce cu mățna) și după asemățare
înseamnă, frățmățnt) curăț șterș spățl cu burețele)
mățnjesc ung. La Plutarș.

// cerceteș cu de amățnuntul.

// (din //) ceea ce ține oare cine subsuoară și o
podoabăț o gățeală muierească subțioară. La
Polidevc. ..

// (din a. tăg: și //) fără izvor de apă. La Epigramata:

// veș //

// veș //

// (din //) iarăți de iznoavăț a doua oară mă bat în
rățboi, fac al doilea rășboi, ca să se cățștice ceea ce
am pierdut. Cum //

DSC 6224 verso

biruind pe vrățmaș, a doua oară s-au bățut cu ei; și i-
a pus pe fugăț.

// veș //

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) cel pe care nu se
suie nu se urcă oare cine. Cum // de vom lăsa caii
fără călăreți. La Xenofon

// mai bine // (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ne
mulsă ceea ce nu se mulge nu s-a muls. La Teocrit:

// vezi //

// (din //) cânt la Plutarh și Anacreon

// (din //) amestecat de-a valma.

// vezi //

// (din //) aștept adăst cum // fără neodihnă aștepta
aripile: la Xenofon) sunt statornic, mă țin de vorbă -
de cuvânt. Cum // sunt statornic la năravurile cele
bune. La Isocrat Și după asemănare înseamnă,
întârzii cum // să nu întârzie a aduce, cele
trebuincioase. La Xenofon) // trebuie să așteptăm.

// (din //) împart în două de iznoavă împart

// împărțeală.

// împărțitor.

// deoseb

// în loc de // după limba doricească

// între în mijloc.

// cel din mijloc. La Erod:

// (din //) plin. La Aristofan:

// umplu oare ce. La Aristofan

// vezi //

// (din //) măsor cum // a măsura pământul. La
Aristofan) iarăși de iznoavă măsor

DSC 6225

La Erod:) și după asemănare înseamnă, înconjur,
cum „// ca să mai înconjur odată. La Homer.) mă
socotesc îmi aduc aminte. cum // aducându-și aminte
socotindu-se la cel dintâi noroc. La Lucian

// (din //) măsurătoare. La Strabon:) și după
asemănare înseamnă, prețuire. cum // prețuiește
fericirea cu bani. La Plutarh:

// (din //) trag afară scot cu milul

// (din //) și // rumeg și după asemănare înseamnă,
îmi aduc aminte de cele trecute.

// vezi //

// depăn înfășor pe ghem pun tort pe mosor.

// (din //) de iznoavă uneltez (inventez) meșteșugiri
cercetez cu meșteșugiri.

// amestecat unul cu altul de vâlmaș

// (din //) de-a valma amestecate una cu alta. La
Sofocle

// (din //) și //

// amestec una cu alta, la Xenofon // mă amestec
unul cu altul. La Lucian și Xenofon:

// (din a. tăg: și //, cu adăogirea lui /) pentru care nu
se face sfadă.

// (din //) mă iau după el după altul imitez (a imita) pe
altul. La Plutarh.

// (din //) și // aduc aminte altuia // și // îmi aduc
aminte, îmi vine în minte.

// în loc de // aștept cum // dar și așa, tot aștepta. La
Homer.

DSC 6225 verso

// cânt încetșor cu glas subțire. La Ateneu:

// (din //) amestecat de-a valma. La Diodor:

// (din //) amestecătură.

// vezi //

// (din //) slujesc pe plată cu simbrie) de iznoavă
iarăși slujesc cu simbrie iarăși primesc slujbă cu
simbrie. La Plutarh.

// (din //) închiriez a doua oară. Iarăși dau cu chirie.

// (din //) flacăra și lemnul cel aprins cel ce arde. La Plutarh.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) fără nod. Fără înnodături ne-înnodat. La Xenofon.

// vezi //

// aducere aminte pomenire. La Damaschin.

// uitare.

// de aducere aminte de pomenire și cel ce ține minte.

// de care își poate aduce oare cine aminte. La Platon.

// (din //) a se întoarce înapoi.

// (din //) mânjesc soiesc

// (din //) așteptare adăstare și răbdare și a rămânea în urmă. La Eshil.

// tipăresc întipăresc pun oare ce pe hârtie, ca să se prindă cele scrise cele însemnate.

// (din //) holcăiește murmurisind (clocotește murmurând) când fierbe oarece. La Homer.

// (din //) de iznoavă formez înformez schimb prefac forma fața.

// altă formă înformare schimbarea formei feței.

// (din //) vezi //

// (din //) ridic oare ce în sus) și după asemănare înseamnă că ridic zovorul (zăvorul) veriga de la ușă.

La

DSC 6226

Lucian și Evripid☺ și cercetez prin case deschizând ușile cercetez cu de amănuntul.

// (din a. tăg: // cu adăogirea lui /) fără haină pe deasupra. cum // numai cu cămașa fără nici o haină pe deasupra. La Ateneu:

// îmbrac pe altul. La Aristofan: vezi și //

// vezi //

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) fără legătură
fără panglice la cap. la Calimah și câte se înțeleg la //
// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) sau din //) fac
semn cu ochiul că nu primesc oare ce, că tăgăduiesc.
// (din //) a doua oară ung mânjesc.
// a doua ungere.
// (din //) și // mă întristez oftesc din inimă. La Eshil☺
și îmi bat joc de oare cine la Gazi.
// (din //) mă uit în sus deschid ochii. Și după
asemănare înseamnă și odrăslesc scoate ochi
vlăstarul.
// (din //) cel pentru care nu e nici o sfadă nici o
îndoială nici o bănuială cel adevărat.
// fără sfadă îndoială bănuială.
// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) și // cel fără
îndoială fără bănuială cel adevărat.
// și // fără îndoială, fără bănuială bine vezi.
// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) vezi //
// vezi //
// (din a. tăg: și // cu adăogirea
DSC 6226 verso
lui /) gol despuiat neîmbrăcat.
// fără îmbrăcăminte într-o goliciune.
// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) și // cel pentru
care nu se face sfadă fără îndoială netăgăduit cel
adevărat.
// și // fără îndoială bănuială adevărat.
// (din a. tăgăd: și // cu adăogirea lui /) la Xenofon
vezi //
// la Xenofon vezi //
// și // (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) cel fără
îndoială fără bănuială cel pentru care nu se face nici
o sfadă cel adevărat.
// vezi //

// fără îndoială, fără sfadă fără bănuială. La Demosten.

// (din //) îmi bat joc de oare cine. La Homer.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) fără nici, o silă nici o nevoie de bună voie. La Ar:

// vezi //

// ananas

// și // (din //) ne arbăție ne virtute slăbiciune neputință moliciune.

// eunucii cei scopiți. La Hipocrat unde alții vor să se cetească // în loc de //

// ajung neputincios slab molecit îmi pierd puterea virtutea bărbăția. La Nazianz:

// în loc de // la Tucidid:

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) slab neputincios fără bărbăție fără virtute. La Platon și Xenofon) muiere văduvă și fată nemăritată. La Platon.

// slăbesc pe oare cine îi ridic bărbăția virtutea

// și // fără putere bărbăție virtute) și fără bărbat.

DSC 6227

// văduvă fără bărbat. La Sofocli:

// (din //) întineresc pe oare cine de iznoavă îl fac tânăr. La Aristofan

// (din //) iarăși de iznoavă împărățesc) și după scurtare // după limba doricească ce înseamnă, citesc, la Eshil) // citesc zic de post pe dinafară. La Gazi.

// mă întorc înapoi.

// (din //) de iznoavă întineresc pe altul fac de iznoavă tânăr nou preînnoiesc

// a doua împărțea. La Barin.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) întins ca o coardă întinsă, iar nu slabă moale.

// (din //) mișcarea capului în sus, ca un semn de neprimire de tagă (tăgăduire) răspuns negativ) iar din // înseamnă slăbiciune moliciune liniște la tâlcuitorii bibliei.

(1)// mișc capul în sus făcând semn că nu primesc oare ce, mă uit în sus. La Xenofon:

(2)// ce privește la mișcarea capului în sus, făcând semn că nu primește oare ce.

// (din //) și // înnot în sus, ies afară dintr-o încurcătură dintr-o adâncime.

// (din //) întinerire preînnoire reînnoire. La Ateneu
// preînnoitor, reînnoitor întineritor de preînnoire etc:
La Iosif

// (din //) mă fac copil a doua oară mă arăt copil. La Gazi.

// (din /) mă trezesc din beție mă deștept ca din beție îmi vin în simțiri. Cum „// acum ca din beție deșteptându-mă văd, la Lucian) și deștept dezbăt pe altul îl fac să-și vină în simțiri. La Lucian:

// vezi //

DSC 6228

// (din // după lepădarea lui /) iarăși înfloresc scot flori, reînfloresc. La Teofrast

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) fără floare fără flori. Cum // copacilor celor fără flori celor ne înfloriți. La Teofrast) și după asemănare înseamnă, slab neputincios cum // cu trup slab neputincios. La Platon:

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ne întristat fără întristare. Și cel ce n-aduce nu primește întristare mâhnire) și în loc de // după limba doricească.

// în loc de // la Opian

// fără întristare fără mâhnire.

// (din //) mă gândesc mă socotesc îmi aduc aminte.
La Xenofon:

// (din //) iarăși ies plec pe mare cum // iarăși ieșea
pe mare. la Xenofon.

// (din //) a doua împărțeală. La Evripid
// în loc de //

// (din //) iarăși de iznoavă mă îmbolnăvesc.

// (din //) pe deal pe suiș la deal la suiș. La Homer
vezi și //.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) fără protivnic
(potrivnic)) nebiruit neînvins. La Tucidid

// (din a. tăg: și // și //) cu lipsire nu întreagă vorbă,
înțelegându-se adică pe dinafară ceea ce lipsește (o
formă de gramatică) cum „de ne va da de unde
lipsește „ne vom mulțumi. Adică „de ne va da, ne
vom mulțumi.

// vezi //

// vezi //

// (din //) suiș, suișuri, // loc cu suișuri anevoie de
suiș. La Xenofon:

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) cel la care nu se
poate uita oare cine de-a dreptul.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) și // cel căruia
nu poate oare cine, să i se împotrivescă cu vorba.

La Iosif:

// fără tagă (tăgadă) fără împotrivire la vorbă. La
Iosif:

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) vezi //

(1)// (//) ce nu se împotrivesc, ne împotrivor. La
Secstos Em:

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ne-tagă ne
împotrivire la vorbă. La Cic:

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) la Cic: vezi //

DSC 6229

// (din //) scot apă afară) și după asemănare înseamnă, sufăr necazuri cu mare necaz săvârșesc oare ce. La Al:

// (în loc de // ne săvârșit ce nu se poate săvârși) și după asemănare înseamnă, în zadar. La Teocrit:

// (din // sau din // sau din //) împărat.

// (din // sau //) zgârâi scarpin raz răzuiesc în sus pe sus) și după asemănare // a deschide a tăia rana. La Tem: și // înnoindu-se pricina sfada. La Polivie.

// și // (din //) împărăție. La Eshil. Și Pindar:

// (din //) usuc zvânt iarăși usuc zvânt.

// (din //) a doua uscăciune zvântare.

// de uscare de zvântare zvântelnic. La Plutarh.

// (din //) nume adăogat al Dimitrei, adică roditoare de rod dătătoare dăruitoare.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) nu de ispravă nevrednic, netrebnic.

// (din //) pătimire împotriva bunei cuviințe, mâhnirea de asemenea pătimire. La Iosif:

// (din //) pătimesc împotriva bunei cuviințe, și mă mâhnesc de asemenea patimi. La Iosif

// (din //) nevrednică ne destoinică ne harnică vezi și //

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) nevrednic, ne harnic, ne destoinic. La Dem: iar din // înseamnă împărătesc de împărat. Cum „// lupte împărătești.

// socotesc pe oare cine de nevrednic, nu-l învrednicesc de oare ce. La Evripid

// nevrednicie ne destoinicie, ne hărnicie

// cu nevrednicie - ne-destoinicie ne hărnicie,

// (din //) împăratul chitarei cântecelor cel mai mare cântăreț ce cântă cu chitara. Cum „// cântece împărătești. La Pindar

// la Xenofon vezi //

// șalvari nădragi cum // ... // cu nădragi cu șalvari roșii mohorâți vișinii în picioare. La Xenofon

// (din //) rad răzuiesc pilesc curăț pe deasupra dau lustru la oare ce frecându-o. La Plutarh.

// vezi //

// (din // cu lepădarea lui /) iarăși de iznoavă a doua oară grăiesc spun citesc pe dinafară.

// vezi //

// vezi //

// (din // a. tăg: și // cu adăogirea lui /) cu DSC 6230

urmări purtări mijloace năravuri rele. La Diodor Siceliot

// (din //) iarăși de iznoavă învăț povățuiesc pe oare cine. La Aristofan:

// vezi //

// și // anapest adică un picior un număr o măsură de stihuri la elini, îmbinată din două slovniri slove scurte, și una lungă) // de anapest ce privește anapest. La D: Alicarnasefs

// (din //) cocanele (ciocanele) fierarilor cocane (ciocane) de bătut la fier.

// (din //) a doua oară bat lovesc izbesc.

// (din //) iarăși de iznoavă a doua oară mă lupt preînnoiesc lupta.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) cel ce nu se poate șterge curăța stinge.

// (din //) de iznoavă luptă, nouă luptă împotriva luptă și un joc la cei vechi. La Ateneu:

// (din //) dimpotrivă d-a îndăratele într-alt chip. La Xenofon

// (din //) iarăși merg mă întorc înapoi. la Hipocrat.

// vezi //

// ce nu se poate șterge stinge curăța. La Sinesie

// (din //) și // clatin mișc joc în mână sulița mazdracul. La Evripid) // sar în sus. Cum ,, // cum a văzut, peșin a sărit în sus. La Homer.

// și // a doua oară sorți ai doilea sorți. La Pindar:

// (din //) aruncătura suliței mazdracului în sus, după ce o joacă în mână. La Aristotel:

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) neîntâlnetic cel pe care nu-l poate întâlni oare cine.

// (din //) mă port ca cei din Ostrovul Paros îmi schimb hotărârea părerea ca cei din ostrovul Paros. La Cor:

(1)// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ne-tăgăduit.

(2)// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ne-săvârșit, ne-îndeplinit. La Diogen:

// (din //) tot

// (din //) și // presar stropesc prăfuiesc pe deasupra. La Pindar

// (din //) fac cercare tazim la cântece. La Eshil

// (din //) calc umblu pe deasupra prin prejur.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) neostenit neobosit. La Climent:

// (din //) astâmpărare, odihnă, repaus. Cum // a dat repaus la muncă l-a lăsat să se odihnească. La Evripid) și locul pe care se odihnește oarecine, cum // odihne canapele lăvizi de odihnit pe drumuri. La Platon:

// (din //) și // odihna repaus, răsuflare, laviță canapea de odihnit.

DSC 6231 **SE REPETĂ PAGINA**

DSC 6232

// și // odihnă, răsuflare, repaus, răgaz.

// și // și // loc de odihnit scaun canapea jăț laviță de odihnit și or ce ne aduce odihnă. Cum ,,// noaptea odihna cea mai bună ceea ce ne odihnește mai bine.

La Xenofon:) și după asemănare se ia în loc de // vezi //

// și // de odihnă de odihnit, și în loc de // cum ,,// jăț canapea scaun de odihnit. La Erod:

// de odihnit.

// vezi //

// (din //) și // fac pe oare cine să se odihnească să răsuflă din muncă. Cum ,,// i-a lăsat să se odihnească să stea din muncă din lucru. La Homer) și după asemănare, aruncă jos și moare. La Plutarh și Eliano) // mă odihnesc, cum ,,// odihnește mai răsuflă că destul ai ostenit. La Xenofon: și după asemănare, mă culc să mă odihnesc, să dorm. Cum ,,// astă noapte se odihnea dormea. La Xenofon: și conținește încetează, cum // războiul a conținut a încetat și // toată noaptea n-au încetat rostogolind pietre. La Xenofon: și moare se sfârșește. Cum ,,// o zi și o noapte mai trăind, a răposat și-a dat sufletul. La Erod:

// (// țâșnește sare curge apa din fântână.

// și // (din //) câmpean de câmp. La Eshil:

// (din //) înduplec. La Aristofan: și după asemănare înșel cum // frică mi-e să nu mă înșele ea. La Xenofon:

// (din //) iarăși mi-e foame iarăși flămânzesc. La Ateneu:

// și // (din //) a doua încercare spre deprindere.

// (din //) încerc oare ce spre deprindere fac încercare la oare ce spre a mă deprinde. La Tucidid Suida și Erod:

// și // împung, înțep, bag sulița frigarea în oare ce pătrund cu sula. La Aristofan.

// (din //) înduplecare iar la Polidefc înseamnă o funie de corabie, cu care ridică oare ce în sus, și care acum se zice //

// (din //) bun de înduplecare, cel ce poate a îndupleca. La Aristofan:

// înduplecat.

// în loc de // La Opian

// mă întremez mă însănătoșez mă însuflețesc. Cum // întremându-se însănătoșindu-se. la Eshil vezi și //

// (din //) iarăși mestec rumeg. Cum //

DSC 6233

// a mesteca a rumega de mâncarea. La Lucian: și după asemănare înseamnă, că mă socotesc mă gândesc mestec (rumeg) oare ce în gând. La Evstatie:

// (din //) iarăși a doua oară trimit. Cum // iarăși trimita strejari pe la margini. La Xenofon: și după asemănare înseamnă că scot ridic înalt în sus oare ce. Cum // spurcăciunea când se amestecă, scoate urât miros pute. La Alex: și // mărire slavă ție aducem înălțăm adică îți mulțumim te mărim.

// din //

// și // (din //) iarăși a doua oară încălzesc fierb coc. La Aristotel:

// (din //) și // trec pe deasupra în cealaltă parte și pătrund.

// și după scurtare // și // (din //) după asemănarea aripilor păsărilor, când le întind le deschid să zboare, însemnează că întind deschid în sus. Cum // au întins pânzele corăbiilor ca să plece. La Homer) și după asemănare înseamnă că întind aripile și zbor) și descopăr oare ce ascuns) // mâna goală până în

umeri, mânia ridicată sumeață (suflecată) în sus
cepcen.

(1)// vezi //

(2)// și // întins deschis ca aripile.

(3)// și // zbor în sus deschid întind aripile.

// vezi //

// vezi //

// (din //) izbesc.

// din // după limba Ionicească și doricească

// și // (din //) depăn, înfășor pe ghem, pun tort pe
mosor. La Aristotel

// înfig (din //)

// (din //) sar salt în sus și după asemănare // a sărit
pe cal a încălecat. La Xenofon) alerg sărind de-a
săritele. Cum // iar Cirul alerga sărind la moșul său.

La Xenofon) se zice și de apă când sare în sus din
fântână) și sar înapoi prin prejur. La Aristofan

// săritura în sus și alergătura cu sărituri.

// în loc de //

// vezi //

// (din //) ciunțeață conteală, sluteală (a sluți)
sacatlâc betejiciune.

// (din //) și // beteag ciung cont slutit, sacat) și după
asemănare la Plutarh: // suflet bolnav.

// (din //) betejesc slutesc sacatevesc contez
ciungez (a ciunti). la Platon.

// (din //) sare țâșnește apa în sus. La Plutarh.

// (din //) apă în sus înapoi storc.

// funie de corabie, cu care ridică oare ce în sus
vezi //

// (din //) umplu până sus) și după asemănare
înseamnă că sufăr, mă satur. Cum // aș sătura mânia.
iar la boli înseamnă, zmerduiesc molipseșc.

// aprind, dau foc, ard.

// iarăși beau, sau beau tot.

DSC 6234

// (din //) a doua oară vând precupețesc. La Polidevc
// (din //) cad jos înapoi șad mă așez mă reazem pe
oare ce) mă plec pe spate. Cum // vâslașii se pleacă
în jos și pe spate. La Xenofon:

// (din //) iarăși cred îndrăznesc.

// în loc de // cum // deschid ușile. La Pindar însă tot
la el se găsește, // vulpea pe spate întinsă șade.

// (din //) vărsătură.

// stropesc în sus. La Bal:

// vezi //

// și // (din //) prefacere preînnoire reformare
plăsmuire închipuire fantasmă (fantezie). La Plutarh Sf.
Grigore Nazianz Hipocrat Dionisie Siceliot și Strabon.

// vezi //

// vezi //

// (din //) prefac preînnoiesc reformez plăsmuiesc
închipuiesc) iarăși de iznoavă zidesc. La Erod. Și Sf.
Grigore Nazianz

// și // (din //) iarăși împletesc mă împletesc. La
Lucian.

// (din //) plutirea pe apă cu corabia) iar la Hipocrat se
găsește // însemnând că osul este putred, și aproape
să cadă.

// și // (din //) ies pe fața apei din fundul apei. Cum //
cei înecați după câteva zile ies afară din apă pe fața
apei. La Alex☺ plutesc pe apă, umblu cu corabia pe
apă, pornesc pe mare. cum // pornind de pe mare
către apa Nilului. La Tucidid) înot în sus) // se
plutește, se poate pluti, este plutetic (plutitor).
Cum // pe această apă pe acest râu pot pluti umbla
cu corabia. La Hipocrat și Nicandr) mă întorc cu
corabia plutind. La Xenofon Polidevc Dimocrit și

Plutarh) și după asemănare // se mișcă dinții. La Hipocrat și Nicandr

// plin. La Lucian iar la Platon se găsește în loc de zmerduit molipsit de vre-o boală.

// (din //) umplu. La Homer.

// (din //) se revarsă se potopește se precurge (scurge) apa.

// fac să se reverse. Cum // a făcut pe mare să se reverse să potopească. La Coint Zmirneu

// (din //) umplu a doua oară umplu și după asemănare, plinesc deplinesc împlinesc îndeplinesc săvârșesc ceea ce lipsește. Cum // de a rămas ceva de lipsă, a ta datorie este să îplinești. La Platon:

DSC 6235

// și // plinire deplinire, împlinire îndeplinire lipsa de umplut.

// și // de împlinit de îndeplinit împlinetic îndeplinetic.

// și // cu împlinire cu îndeplinire.

// împlinitor îndeplinitor săvârșitor.

// (din //) lovesc izbesc bat în sus cum // bate sărind din picioare la arat însă unii voiesc să se citească // în loc de //

// de îndestulat de săturat de alinat de împlinit ceea ce ne îndestulează.

// (din //) împletitură înnodătură

// (din //) plecarea de la margine de la liman spre mare cu corabia și înotare în sus ieșirea din apă afară iar la Strabon se găsește în loc de întoarcerea corăbiei.

// (din //) cu lepădarea unui /) întind destind. La Dioscorid

// (din //) a doua oară spăl limpezesc.

// a doua spălare limpezeala.

// (din //) deschidere întindere dăztindere desfășătură
dăsfășărătură dășdepanătură) și după asemănare,
tâlcuire deslușire.

// la Calimah vezi //

// la Erod: vezi //

// la Ep: vezi //

// și // și // (din // răsuflare aspirare aspirație) //
conținerea răsuflarea războiului. La Homer.

// de răsuflare ceea ce ne aduce răsuflare odihnă. La
Ateneu

// fără răsuflare fără aspirare cum // zace fără a
răsufla. La Isiod.

// și // și // și / (din //) răsuflu aspir. La Homer) și după
asemănare, mă odihnesc) // a scoate fum. La
Pindar) // deopotrivă râvnim. La Pindar) // focul
începe a se aprinde. La Teofrast:

// (din //) mă înec la vorbă, și mai ales la cântece. La
Polidevc:

// și // și // (din //) răsuflare aspirație. La Aristotel) //
răsuflare pe nesimțite) // aprinderea focului, prin
suflare) odihnă din osteneală. la Plutarh) găuricile
prin care iese răsuflarea aerul. La Arian

// vezi //

DSC 6236

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) nu de lepădat.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) necuprins în
catagrafia dajnicilor birnicilor slobod scutit de dajdie.

// vezi //

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) ne arătat ne
dovedit cel ce nu s-a dovedit, cel ce nu se poate
dovedi.

// ne dovedit.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) neprimut, cel pe
care nu-l primește nimeni.

// (din // întorc trag piciorul înapoi) mă întorc) întorc pe altul) poftesc cele zise, cum ,,// întrebându-l, și poruncindu-i să mai poftorească (repete) cele zise. La Erod: iar ceea ce se găsește la Filostrate // este cu greșeală, în loc de // la Gazi.

// și // (din //) întoarcere înapoi poftorirea (repetarea) celor zise. La Alex:

// (din //) întorc pe dos, și după asemănare, răstorn.

// (din //) pe dos, de-a îndăratele, pe spate pociș.

// (din // cu a. tăg: și / adăogat) cel ce nu se dă înapoi ne-răscumpărat cel ce nu se răscumpără nu s-a răscumpărat.

// (din //) dosul mâinii.

// (din // cu a. tăg: și / adăogat) neapărat, ceea de care nu se poate scăpa nu poate fugi oarecine. Cum // pricină neapărată. La Aristofan) și cel ce nu poate fugi nu poate scăpa de undeva, cum // slugă ce nu poate fugi. La Plutarh.

// neapărat, negreșit.

// în loc de // la cei din Laconia pomenesc aduc aminte. la Barin.

// înghițit.

// (din //) greșesc într-alt chip. La Cuma) dospesc. La Biblie.

// (din //) vezi //

// (din // cu a. tăg: și / adăogat) ne-răscumpărat fără răscumpărare.

// (din // cu a. tăg: și / adăogat) fără răspuns cel ce nu primește răspuns cel ce nu dă răspuns.

// (din // cu a. tăgăd: și / adăogat) cel pe care nu-l poate dobândi oare cine, ne-dobândit.

// (din //) a doua oară bată război fac bătălie război. La Strabon) iar // înseamnă, că invit îndemn pe oare cine

DSC 6237

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) nu de lepădat.

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /) necuprins în catagrafia dajnicilor birnicilor slobod scutit de dajdie.

// vezi //

// (din a. tăg: și // cu adăogirea lui /)

(3)// (din // cu a. tăg: și / adăogat) ne rupt nedespărțit de oare ce.

(4)// (din // și a tăg☺ nespălat ne curățit.

(5)// (din a. tăg: și //) ce nimereste la oare ce se poate nimeri. La Aristotel:

// și // de băut, ce privește la băutura. La tâlcuitorul lui Em:

....continuare de la pagina **6236** ...

DSC 6238

oare cine la război.

// al doilea război bătălie. La Strabon:

// vezi //

// și // și // (din //) a doua oară rostogolesc învârtesc) și după asemănare, rumeg. La Eliano) și îmi aduc aminte. La Platon:

// rostogoleală, învârtitură, rumegătură aducere aminte

// de rostogoleală de aducere aminte)

// ar întorc pământul. Cum // arăm întoarcem pământul arătura. La Pindar vezi și //

// (din // cu a. tăg: și / adăogat) fără cuvânt cel ce nu poate da cuvânt nu poate a se îndrepta a se dezvinovăți n-are cuvânt de îndreptare.

// (din // au a. tăg: și / adăogat) neslobozit cel ce nu se poate a se slobozi a scăpa de robie.

// (din //) aruncarea în sus) trimiterea înapoi scoaterea în sus afară. Cum // scoaterea comorilor. La Lucian:

// (din //) trimis întors înapoi cum // dar întors înapoi neprimut. La Sofocle și // judecată hotărâre întoarsă înapoi. la Evstatie:

// trimis aruncat înapoi și cel ce trimite aruncă înapoi în sus. La Eshil:

// (din // cu a. tăg: și / adăogăt) nespălat.

(4) //

(2) //

// (din //) cu a. tăg: și / adăogăt) nestins.

(3) //

// (din //) cu a. tăg: și / adăogăt) cel de care nu se poate dezlipi depărta oare cine. La Plutarh:

// vezi //

(5) //

// (din //) rugăciune bisericească la Dumnezeu pentru boală. La Sf. Grigore Nazianz.

// (din // cu a. tăg: și / adăogăt) neșters nestins. La Eshil

// (din // cu a. tăg: și / adăogăt) nehotărât.

// (din // au a. tăg: și / adăogăt) neapărat cel de care nu se poate apăra scăpa oare cine.

(1) //

// (din //) merg mă sui mă urc în sus. La Dion Casie:

// (din //) cerere adunare de datorii de dreptăți cum // cererea dreptății sale. La Dionisie Alicarnasefs

// (din //) a doua vânzare precupeții. La Pol:

// (din //) cer dreptățile mele, îmi adun îmi strâng datoriile. Cum // cer aduc strâng dajdia. La Tucidid) // cer pentru trebuința mea cer dreptățile mele.

// (din //) precupeț. La Polidevc:

// în loc de // după scurtare vezi //

DSC 6239

// (din //) a doua oară trimit sol și mă fac mă orânduiesc merg sol elciu a doua oară. La Iosif:

// (din //) aprind dau foc ard.

// și // (din //) tai în două cu ferestrăul.

// (din //) tăietura cu ferestrăul. La Hipocrat:

// vezi //

// (din // cu a. tăg: și / adăog:) ne poticnit, cel ce nu s-a poticnit) și după asemănare în loc de // fără greșeală, cel ce n-a greșit.)

// vezi //

// și // în loc de // vezi și //

// (din //) întind deschid aripile, cum // păunul își deschide își întinde coada frumusețea. La Ah tat) // întind deschid aripile ca să zbor) // a aprinde a înverșuna pe oare cine cu nădejdi. Și // aprinși înverșunați fiind, se uitau unul la altul. La Xenofon. iar // ce se găsește la Platon cu greșeală este, în loc de //

// (din //) deschid întind aripile ca să zbor. La Eliano

// zbor // nu știu ce să mai fac și unde să mă duc. La Eshil

// (din //) aprinzător și după asemănare, invitător, ațâțător, cum // invitătorii norodului. La Grigore N.

// și // (din //) mă sperii, mă înspăimânt, mă îngrozesc, mă înfricoșez. La Opian

// vezi //

// ard. La Evripid: și în loc de // la Aristofan

// (din //) cu a. tăg: și / adăogat) neatins de nimeni și neatârnat, neacățat (ne agățat)

// de timpi la //

// La Aristotel vezi //

// și // (din //) deschidere, întindere, dezdoitură, cum // deschiderea gurii. La Aristotel) și după asemănare, tâlcuire, deslușirea unui ce întunecat.

// (din //) deschid întind dezvelesc descopăr, sfetesc. Cum // cei ce întind deschid năvodul plasa. La Filostrat: și // deschizând și ridicând mâinile în sus spre rugăciune. la Evstatie) și descrețesc încrețiturile îndoiturile hainelor) și după asemănare, tâlcuiesc deslușesc oarece întunecat.

// vezi //) iar după asemănare // răsăritul soarelui. La Ver:

// și // deschis întins descoperit și cel ce poate deschide întinde descoperi. La Aristotel) și după asemănare. Tâlcuit,

DSC 6240

(1)// (din // cu a tăg: și / adăogat) neplăcut.

(2)// în loc de // din // după limba doricească:

(3)// (// foarte tare horcăiesc .

DSC 6241

deslușit.

ἀναπτύω (din ἀνά, πτύω) scuipe arunc în sus afară. La Apolonie) și după asemănare, îmi bat joc de oare cine. La Galino:

ἀνάπτω (din ἀνά, ἄπτω, cu lepădarea unui α) atârni, acăț (agăț) închei, lipesc, la Homer) aprind focul, fac foc) și după asemănare, invitez, dau curaj, îndemn)

ἀνάπτομαι, mă apuc de ceva, trag la mine, cum „ταὶ νᾶυς ἀγήψα ντο trăgea corăbiile după ei. La Homer.

ἀνάπτωσις - εως ?? ședere jos, și la masă) iar după asemănare scădere de putere de curaj de îndrăzneală

αναπυθάνομαι (din ἀνά, πυθάνομαι) iarăși a doua oară întreb cercetez. La Xenofon:

ἀναπυρω -ώ (din ανα, πύρ) aprind dau foc. La Aristotel:

ἀνσιπυρσέω (din ἀνά, πυρσέω) luminez cu masalaua cu torța țin lumina în sus aprind torța masalaua) ἀναπυρσεύω την βαφηίτκῖ ποφόρας îi dau față de flacără ca focul. La Polidevc:

ἀνάπυστος. ο. ?? στον (din ἀνά, πυστός) sau din ἀναπυθάνομαι) auzit vestit la toți. La Evstatie:

ἀναπτυίζω vezi: πτυίζω.

ἀναπλέω (din ἀνά πωλέω) a doua oară vând, precupețesc. La Polidevc:

ἀναπώλημα -τος.το. și ἀμπώλημα (din ἀναπωλώ) precupeție, a doua vânzare și după asemănare, dobânda câștigul din precupeție.

ἀναπωμάζω (din ἀνά, πώμα) destup scot dopul, și după asemănare descopăr. La Bal:

Ανάπωσις -εως.?? și ἀνάπωτις vezi: ἄμπωσις

(2)

ἀναραιίζω (din ανα, ραιίζω) mă întremez mă însănătoșez mă ușurez de boală.

ἀναράομαι-ώμαι (din ἀρά, cu a. tăg: și v adăogat) ridic blestemul. La Suida.

ἀναρβυλος-ὀ.ή. λον (din ἀρβύλη, cu a. tăg: și v adăogat) desculț, fără încălțăminte

ἀνάργυρος.?? ρον (din ἀργυρος, cu a. tăg: și v adăogat) fără argint, fără bani, cel ce n-are bani și cel ce nu primește bani nu se mituiește. La Platon.

ἀνάρδευτος.ὀ.?? τον ἀρδεύομαι, cu a. tăg: v adăogat) ne udat.

(1)(3)

ἀνάρθμιος.ὀ.ή (din ἀρθμός, cu a. tăg: și v. adăogat) la Plutarh: vezi ἀνάρσιος

ἀναρθρος.ὀ?? θρον (din ἄρθρον, cu a. tăg: și v. adăogat) fără încheieturi la oase. La Aristotel☺ și

după asemănare, slab neputincios, cum „
ἀναρθρος ?μι, sunt cu totul slab, ca fără încheieturi,
la Evripid) iar la Hipocrat se găsește ἀναρθροί în loc
de grași, pentru că la cei grași, nu li se văd nu li se
cunosc încheieturile de grăsime) iar la Plutarh φωναι
ἀνάρθρωσ, înseamnă vorbe neînțelegetice fără
înțelegere, ce nu se pot înțelege.

ἀναριθμέω-ώ (din ανά, ἀριθμεω, cu lepădarea unui
α) număr) a doua oară număr re număr) de-a da-
ndăratele număr, la Pausania) și după asemănare)
mă socotesc a doua oară, îmi aduc aminte. La Eshil:
ἀναρίθμητος.ὁ.?? τον (din ἀριθμεω, cu a tăg: și v
adăogată) nenumărat, ce nu se poate număra de
mulțimea ce are.

ἀναρίθμιος.ὁ.?? vezi ἀνάριστος

ἀνάριθμος.ὁ.?? (din ἀριθμός, cu a tăg: și v adăogată)
fără număr, nenumărat,

DSC 06242

și cel ce n-a intrat în numărul în catalogul celorlalți,
nu s-a scris la catastih. La Sofocle

αναριστάω (din ἄρστος, cu a. tăg: și v adăogată) nu
prânzesc, nu mănânc de prânz. La Hipocrat:

ἀναριστῶ-αι η și ἀναρίστικος-εος.η (din
ἀναριστάω) ne prânzire, adică când nu mănâcăm la
prânz când nu prânzim.

ἀναρίστητος.ὁ.ἦ. și ἀνάριστοι neprânzit, cel ce n-a
mâncat la prânz. Cum „ἀναρίστητος ὦν, fără a
mânca de prânz și ὄντες ἀνάριστοι, και αὐτοί, και οἱ
ἵπποι, ne-mâncând la prânz, nici ei, nici caii lor. La
Xenofon:

ἀναρίτης-ου. ὁ vezi νηρίτης.

ἀναριτοτρόφος.ὁ.η (din ἀναρίτης, τρέφω) cel ce
hrănește nerite??. La Eshil:

ἀναρκτος.ὁ.η κδιον (din ἄρχω, cu a. tăg: și v. adăogat) nestăpânit de altul nesupus la nimeni. La Eshil și Tucidid:

ἀναρμάτωτος.ὁ.η.τον (din ἄρματόνω, cu a. tăg: și v. adăogat) neînarmat fără arme.

(1)ἀνάρμεντος.ὁ.ή.κτον (din ἄρμεγω cu a. tăg: și v. adăogat) ne muls. **(06243)**

ἀνάρμενος.ὁ.η.νον (din ἄρμα, cu a. tăg: și v. adăogat) neînarmat, fără arme. La Analoghion:

ἀναρμόδιος.ὁ.ή.ου (din ἄρμό??ω, cu a. tăg: și v. adăogat) nepotrivit cu oarece necuviincios netrebnic. La Iosif:

ἀνρμοδίως nepotrivit, necuviincios, netrebnic adică cu nepotrivire, cu necuviință, cu netrebnicie.

ἀναρμόξω (din ἀνα, ἄρμό?) vezi: ἄρμο?ω.

ἀναρμοστέω-ώ (din ἄρμό?ω, cu a. tăg: și v. adăogat) nu mă potrivesc cu oarece. La Platon:

ἀναρμοστία-αι-η (din ἀναρμοστέω) nepotrivire, la Platon:

ἀνάρμοστος.ὁ.η.στον (din ἄρμοστός, cu a. tăg: și v. adăogat) nepotrivit, necuviincios.

ἀναρμόστως nepotrivit, fără potrivire fără cuviință.

ἀναρμόττω vezi ἄρμοξῶ.

ἀναρπάγδιν (din ἀνα, ἄρπάζω) cu răpire. La Apolonie

ἀναρπαζή -ης.η (din ἀνά, αρπαγή) la Evripid vezi ἄρπαγή

ἀναρπάξω (din ἀνά, ἄρπαξω) răpind trag ridic în sus.

Cum „ὅτε μίν ἀνήρπασεν ἀπόλλων. Când Apolon a răpit-o. La Homer. Și ἀναρπάσαντει τά ὅπλα, luând armele în mână. La Xenofon) ἀναρπάξομαι, mă ridic mă răpesc mă urc în sus. Cum „ἀναρπασμένος εἰς θεούς. Răpindu-se ridicându-se urcându-se sus la Dumnezei. La Plutarh) și după asemănare, ?? με ἀναρπάσθαι, trebuie să mă tragă la judecată. La

Dimocrit: ξ πόλις ἀνήρπασται, cetatea s-a robii s-a luat. La Eshin.

ἀναρπά??ανδρος,ὀ.ἦ (din ἀρπάξω ἄνδρας) răpitor de oameni. La Eshil:

ἀνάρπαστος.ὀ.ἦ. στον (din ἄνω, ἄνω, ἀρπαστός) răpit și ridicat în sus. La Xenofon:

ἀναρράπτω (din ἄνω, sau ἀνά, ῥάπτω) cos în sus a doua oară cos cârpesc. La Plutarh.

ἀναρράφή-ἦς.ἦ (din ἀναρράπτω) cusătură în sus cârpeală a doua cusătură.

ἀναρράφισκον-ου.τό unealtă de chirurgie pentru ochi.

ἀναρράψωδεώ-ώ (din ἀνά, ῥαψωδεώ) cânt tare. La Lucian:

(2)ἀναρρίστω (ἀνω, ῥέπω) mă plec mă ridic alunec în sus ca la cumpănă, când o parte se ridică în sus.

(06243)

ἀναρρέω-ω (din ἀνά, ῥεω) curge în sus țâșnește. La Lucian) și după asemănare

DSC 6244

vestesc - dau de știre - fac cunoșcuți pe cei ce s-au înălțat s-au ales.

ἀναρρήγνυμι, ἀναρρήγνύω, și ἀναρρήσσω-ττω (din ἀνά, ῥήγνυμι) spintec despintec sfâșii crăp sparg în două. Cum „ἦν ἀναρρήξει λέων. Pe care o va sfâșii o

va spinteca leul. La Evripid☺ și după asemănare:

ἀνερράγη πόλεμος. s-a deschis război. La Plutarh:) și ἀνερρωγος στομα gură căscată deschisă. La

Aristotel:

ἀναρρήκτως fără spărturi crăpături.

ἀναρρήθεις din ἀναρρέω

ἀναρρήμα-τος.τό și ἀναρρήσις-εως.ἦ (din ἀναρρέω) veste vestire prin pristin de oarece poruncă.

ἀναρρήξις-εως.ῆ (din ἀναρρήγνυμι) spargere spintecătură sfâșietură crăpătură.

ἀναρρήσις-εως.ῆ. la Eshil vezi: ἀναρρήμα) și după asemănare.. laudă.

ἀναρρήσω-ττω. Vezi ἀναρρήγνυμι) și după asemănare: ὕδατα ἀνερρόαγη apele s-au vărsat s-au întins.

ἀναρρίσον-ου.τό (din ἀνά, ρῖν) orice intră pe nas, și se întoarce curge înapoi) și o buruiană ce se zice iarba găinii minteuță, recoică, recovină. La Hipocrat însă cu îndoială.

ἀναρρίπιξω (din ἀνά, ριπζω) a doua oară apăr cu apărătoarea și fac vânt cu apărătoarea, ca să se aprindă focul) și după asemănare) τμί ψυχὴν ἀναρρίπιζομεν, aprind invitez îndemn sufletul oare căruia pe oare cine. La Lucian.

ἀναρρίπτέω-ώ. și ἀναρρίπτω (din ἀνά, ρίπτω) arunc în sus) și după asemănare τοσονδε κίνδυνον ἀναρρίπτουμεν ne aruncăm în primejdii. La Tucidid: și ἐπ ἄλλοτρίοις ἀναρρίψαι să intre să se arunce în primejdii să se primejduiască pentru străine pricini. La Pavsania) ἀναρρίπτεται τό ψᾶρι sare peștele se zvârcolește.

ἀναρρίχάομαι-ώ μαι (din ἀνά, ριχάω și ἀναρχυηπθάομαι) mă sui mă urc mă târăsc în sus, apucându-mă cu mâinile și cu picioarele de oare ce, cum se urcă păiaginele păianjenul mă buricez buric ca viermele.

ἀναρρίψις-εως.η (din ἀναρρίπτω) aruncătură în sus azvârlitură în sus. La Plutarh:

ἀναρροια-ας.η (din ἀνά, ροῦς și ἀναρροους) palirii scurgerea apei la palirii.

ἀναρροιβδέω-ώ (din ἀνά, ῥοῖβδος a doua oară înghit sorb. cum „ἀνερροιβδησευ ὕδωρ. Iarăși a înghițit a sorbit apa. La Homer. Re-înghit, resorb.

ἀναρροίβδησις-εως.η (din ἀναρροί βδεώ) a doua sorbitură înghițitură a apei.

ἀναρροίξεω-ῶ (din ἀνά, ῥοῖξος) alerg cu trăsura în sus, sau înapoi tare, încât să se audă dârdâitura trosnitura trăsurii. Fac mare zgomot cu carul cu trăsura când mă întorc. La Plutarh:

ἀναρροπία-ας.η (din ἀνα, ῥοπή) plecătură îndoitură încovăitură în sus. La Hipocrat:

ἀναρροπος.ὀ.ή.πον (din ἀνα, ῥοπή) cel ce se pleacă se îndoiește se încovoiaie în sus.

ἀναρρους.ὀ (din ἀνά, ῥοῦς) cel ce curge aleargă în sus. Curgerea în sus. La Evstatie:

DSC **6245**

Vezi și ἀνάρροια

ἀναρροφάω-ώ, și ἀναρροφέω (din ἀνά, ρρφάω) a doua oară sorb înghit. La Lucian și Filostrate:

ἀναρροφησις-εως.η (din ἀναρροφάω) a doua sorbire înghițitură.

ἀναρροχέω-ῶ (din ἀνά, ῥοχθεω) a doua oară bubuiesc întorcându-mă cu mare zgomot, ca valurile când se sparg. La Orfevs:

ἀναρρομα-τος.τό (din ἀναρρούομαι) jertfă, prinos, pomană.

ἀναρροσις-εως.η (din ἀναρρούομαι) scăpare mântuire izbăvire spāsire prin jertfă și însuși jertfa. La Evstatie.

Și a doua zi a sărbătorilor a paturilor. La Aristofan:

ἀναρρούω (din ἀνα, ῥύω) trag înapoi capul prinosului, ca să se uite la cer, când îl junghii spre jertfire) și după asemănare jertfesc. La Evstatie) ἀναρρούομαι, mântuiesc izbăvesc spāsesc scap pe oare cine prin jertfe.

ἀναρῶννυμι și ἀναρῶνύω (din ἀνά, ῶννυμι) întremez însănătoșez, scol din boală pe oare cine. La Suida. ἀναρῶννυμαι, ἀναρῶννύομαι, mă întremez mă însănătoșez mă scol din boală.

ἀναρῶομαι (din ἀνά, ῶομαι) mă întorc înapoi.

ἀναρῶσις-εως.η (din ἀναρῶννυμι) întremare întregime însănătoșire sculare după boală.

ἀνάρσιος.ὀ.ῆ.ον (din ἄρσιος, cu a. tăg: și v adăogat) și ἀνάρθμιος, ἀναρίθμιος nepotrivit cel ce nu se poate potrivi împrietenii cu altul. La Evstatie și Erodian:

ἀναρσις-εως.ῆ. sfadă, gâlceavă, condră, bătaie. La Cuma.

ἀναρτάω-ῶ (din ἀνά, ἀρτάω) atârni, agăț spânzur. Cum „ἀνήρτησεν ἔωτον s-a spânzurat. La Erodian) și după asemănare: εἰς τό θεῖον ἀναρτῆσθαι, să se lase în mila Domnului. Și ὅτω ἀνδρί ἑαυτον ἀνήρτηται în cine s-a lăsat a nădăjduit. La Platon) ἀναρτῶμαι τινά, câștig pe oare cine îl fac al meu. La Xenofon:

ἀνάρται, ἀνάρτης-ου.ὀ vezi νηρίτης

ἀναρτησις-εως.ῆ (din ἀναρτάω) atârnare, acățare, spânzurătură) și după asemănare nădejde, prieteșug.

ἀνάρτιος.ὀ.ῆ.ον (din ἄρτιος, cu a. tăg: și v adăogat) nedrept, nepotrivit, fără soț.

ἀνάρτυτος.ὀ.ῆ.τον (din ἀρτύω, cu a. tăg: și v. adăogat) ne-gătit. Fără dresuri, fără aromate, nepotrivit.

ἀναρτύω (din ἀνά, ἀρτύω) prea multe dresuri pun în bucate. Vezi și ἀτύω.

ἀναρυστήρ-ρος.ὀ. ciutură vadră găleată ciubăr de scos apă din puțuri. La Eshil:

ἀναρύττω, și ἀναρύω (din ἀνά, ῥύω) scot apă din puț. La Hipocrat) și după asemănare, σοφίη ψυχην

ἀναρύεται παθῶν, înțelepciunea curăță sufletul de nevoi de patimi. La Hipocrat:

ἀναρύω ομαι vezi ἀναρύττω.

ἀναρχαιξω (din ἀνα, ἀρχαῖον) mă întorc iarăși la vremile cele vechi cele trecute. Cum „ἤγγαγεν εἰς μνημην πατριδ ἀναηισαι și-a adus aminte de țara lui întorcându-se la cele din vechime. La Analoghion:

ἀναρχία-ας.ἡ (din ἀνά, ἀρχή) anarhie adică nestăpânire, când lipsește stăpânul, când nu avem nici un stăpân

DSC 6246

ἀναρχομαι (din ἀνά ἀρχομαι) iarăși încep.

ἀναρχος.ὁ.η.χον (din ἀρχή, cu a. tăg: și v adăogat) fără început. Cel ce n-are început. Cum „ἀναρχος θεός. Dumnezeu cel fără început. La Grigore) și fără stăpân. cum „μηδέποτε ἀναρχου μηδενά εἶναι fără stăpân nimeni și nici o dată să fie. La Platon:

ἀναρχοφωτομυστος.ὁ.ἡ, στον (din, ἀναρχον, φῶς, μώστης) tâlcuitor fără nici o luminare fără nici o începere. La Epigramata:

ἀνασάινω, răsufli, aspir.

ἀνασαλευω (din ἀνα, σαλευω) clatin mișc în sus. Cum „την ἀσφύν ἀνεσπευεν, își clătina mijlocul își mișca ghiobecul. La Al..

ἀναπασμός-οὔ,ὁ. Răsufulare aspirare.

ἀνασειάσκε, și ἀνσειάσκε după scurtare (din ἀνας??ω după limba Ionicească.

ἀνασειράξω (din ἀνα, σειρά) trag înapoi cu funia cu hățul. La Apolonie:) și după asemănare depărtez pe oare cine din calea dreptății, cum „ος τις σεθεῶν ἀνασειραξει! Ce Dumnezeu te depărtează din calea cea dreaptă. La Evripid:

ἀνασειρασμός-οὔ,ὁ. trage înapoi cu frâul cu funia. La Nicandru:

ἀνασεισίβαλλος.ὁ.ἥ (din ἀνασείω, φαλλός) cel ce clatină mascaraua brezaiei curvele ce mângâie firea omului.

ἀνασεισμος-ου.ὁ (din ἀνασείω ανασεισισμα) clătinătura scuturătura. La Al..

ἀνασείω (din ἀνα, σείω) scutur clatin zgudui. Cum „ἱμάτια καί στρώματα ἀνασεῖσαι. Să scuture hainele și așternuturile. La Xenofon) și după asemănare: înfricoșez cu mâinile mișcându-le) și invitez la război la răscoale) și ἀνασείσας τά ἰστία, întinzând pânzele. La Filostrate:

ἀνασελγαίνω (din ἀνά, ἀσελγνίς, după lepădarea lui α) supăr pe oarecine cu desfrânări, bătându-mi joc de el) ἀναπελγάινομαι, paț rușine desfrânată de la oare cine. La Aristotel:

ἀνασεσυρμένος, din ἀνασύρομαι

ἀνασηκώ-ῶ (din ἀνά, σηκώ) potrivesc cumpăna adăogând greutate unde este mai ușor de partea cea mai ușoară. La Suida și Hipocrat:) οἱ ἀνασηκούμευοι cei ce se pleacă deoparte, și de alta, ca și cumpăna. La Polidevc și Grigore Nazianz:

ἀνασημαίνω (din ἀνά, σημαίνω) arăt oarece prin semne, fac semn cuiva.

ἀνασθημαίνω (din ἀνά, ἀσθημαίνω, după lepădarea lui α) suflu cam greu. La Orian.

ἀνασιλάω-ώ (din ἀνά, σιλός) și ἀνασιλλοκομάω îmi las percele port percele.

ἀνασιλλοκομάω-ώ (din ἀνάσιλος, κόμη) vezi: ἀνασιλάω

ἀνάσιλλος-ου.ὁ.ἥ. și ἀνάσιλος (din ἀνα, σίλος) cu percele cu părul lăsat pe frunte pe ochi. La Plutarh.

ἀνάσιμος.ὁ.ἥ.μον (din ἀνα, σιμός) cu nasul întors în sus. Și după asemănare ἀνάσιματά πλοῖα ποιοῦνται, caicele cu piscurile întoarse în sus se fac. La

Aristotel. iar la Polidevc se găsește în loc de
ἀνάσιλος poate cu greșeală.

ἀνασιμόω-ώ (din ἀνά, σιμός) îi plioștesc nasul)
ἀνασιμουν, câinele își întoarce nasul când miroase pe
cățea. La Eshil) miroase pe cățea.

ἀνάσιστος.ὁ.ἡ.στον (ἀνάσιστος κόμη percele pe
frunte pe ochi în jos lăstate. La Lucian:

DSC 6247

ἀνασκάίρω (din ἀνά, σκαίρω) sar salt în sus. La
Coint.

ἀνασκάλλω, ἀνασκαλευω (din ἀνα, σκαλέω) grăpesc
amestec frământ pământul cu grapa.

ἀνασκάπτω (din ἀνα, σκάπτο) a doua oară sar
prășesc. La Dionisie Alicarnasefs) și după asemănare
dezrădăcinez prăpădesc dezgrop sar temelie

ἀνασκεδάζω, ἀνασκεδάννυμι, ἀνασκεδάω,
ἀναскиδνάω, ἀναскиδνυμι (din ἀνα, σκεδαννυμι)
risipesc. ἀνασκίδναμαι, mă risipesc mă prăpădesc.

ἀνάσκελα. Τάνάσκελα (din ἀνά, σκελος) pe spate cu
fața în sus.

ἀνασκωλώμενος-ου.ὁ. dea berbeleacul cu picioarele
în sus.

ἀνασκεπτέον, trebuie să ne mai socotim a doua oară.
ἀνασκέπτομαι (din ἀνά, σκεπτομαι) a doua oară mă
socotesc mă gândesc mă mai socotesc mă mai
gândesc) și mă socotesc mă gândesc cu scumpătate
cu de amăruntul.

ἀνασκευάζω-ομαι (din ἀνά, σκευάζω) mut lucrurile
dintr-un loc într-altul. La Xenofon) și prăpădesc
risipesc, cum „ἀνασκευασθεσα τράπεζα. Mufluălicul
scăderea risipa zarafilor) și ἦ πάντ ἀνασκευήσμετα,
toate le-am prăpădit. La Evripid) și după a doua oară
zidesc preînnoiesc prefac.

ἀνασκευαστικός-κή-κόν. De mutare de preînnoire de mufluzlîc.

ἀνασκευή-ῆς.η. mutarea lucrurilor) risipă prăpădenie scădere. Cum „ῆ ἀνασκευή τραπεζης. Mufluzlâcul sarafilor) și preînnoire. A doua zidire) ἀνασκευή τῆς ἀπιθυμίας înfrânare scăderea poftei.

ἀνασκήπτω (din ἀνά, σκήπτω) cad mă plec în jos.

ἀνασκησία-ας.ῆ (din ἄσκησις. Cu a. tăg: și v adăogat) ne-deprindere

ἀνάσκητος.ὀ.η.τον. ne-deprins.

ἀνασκήτως fără deprindere. La Filostrate.

ἀνασκίδναμαι mă risipesc

ἀνασκιδνάω-ῶ. ἀνασκίδνυμι vezi ἀνασκεδάω, ἀνασκεδάζω

(1)ἀνασκίνδυλσύω vezi. ἀνασκολοπίζω

ἀνασκίρτησις-εως.ῆ (din ἀνακιρτάω) săritură săltătură

(2)ἀνασκιρτάω-ῶ (din ἀνα, σκιρτάω) sar salt în sus. La Polidevc.

ἀνασκολοπίζω, ἀνασκινδυλευω, ἀνασχινδέυω (din ἀνά, σκολοψ și ἀνασταυρω) răstignesc pun în țeară. ἀνασκολόπισις-εως.ῆ (din ἀνασκολοπίζω și ἀνασταίωσις) răstignire, punere în țeară.

ἀνασκολπάζω vezi ἀνακολπάζω

ἀνασκολύπτειν (din ἀνά, σκολύπτω) a beli mascaraua ἀνασκομβόνω-ομαι. ἀνασκουμπόνω-ομαη vezi ἀνακοπάζω

ἀνακοπέω-ῶ (din ἀνα, σκοπός) bag de seamă la oare ce. Cercetez oare ce cu de amănuntul. La Aristofan) iarăși a doua oară mă socotesc mă gândesc mă mai socotesc mă mai gândesc cercetez a doua oară. Cum „ἔιτις τά προ?? νημένα ἀνασκοπίη de s-ar socoti cineva la cele trecute. La Xenofon:

ἀνασκοπή-ῆς.ῆ (din ἀνασκοπέω) cercetare băgare de seamă cu amăruntul. La Secstos Emped:

(3)

ἀνασμίχω (din ἀνά, σμίχω) ard oare ce încet, încet până se topește de tot. La Areteu:

DSC 6248

DE VĂZUT CARTEA

DSC 6249

ἀνασοβέω-ῶ-οὔμαι (din ἀνά, σοβέω) clatin ceva în sus aruncându-l înapoi și după asemănare: dau din cap uitându-mă grozav sperii înspăimânt înfricoșez cu uitătură grozavă. Cum „ἀνασοβησοι με, mă va speria mă va înfricoșa. La Platon: și ἀνασεσοβημένος τηί ἐπί τῷ μετόπῳ κόμην, având părul umflat încrețit pe frunte ca să se sperie. La Lucian:

ἀνασόβησις-ρως.ῆ (din ἀνασοβέω) părul umflat încrețit în cap ca ciuful umflătura încrețitura părului în cap.

ἀνασουσουρόνομαι mi se face părul în cap țugui mi se ridică părul de frică de spaimă și după asemănare: mie frică mie groază de oarece mă îngrozesc mă înspăimânt de oare ce.

ἀνασουσουρωμα-τος.τό (din ἀνασουσουρόνομαι) țuguitura părului în cap de frică de spaimă.

ἀνασπαράσσω-ττω (din ἀνα, σπαράσσω) la Evripid vezi: ἀνασπάω.

ἀνασπασίς-εως.ῆ (din ἀνασπάομαι) tragere afară din oare ce. La Hipocrat:

ἀνασπαστήριος.ὀ.ῆ.ον. de tras ἀνασπαστήρια, funiile cu care ridică obloanele pânzele în sus.

ἀνασπαστος.ὀ.ῆ.στον (din ἀνασπάω) zgornit surghiunit fugit din țara sa. Scos din scaunul său) cum „ἀνασπάστους ποιησαι ?? την ἄσίαν să-i

zgornească în Asia. la Erodian: și ἀνάσπαστος ἐν θρόνου scos izgonit din scaun. La Lucian☺ și ἀνάσπαστος ἀπό θαλάσσης tras scos din mare afară. La Lucian:) ἀνάσπαστοι ἱμάντες curelele cizmelor, cu care tragem cizmele în sus. La Eliano: ἀνασπαστός-στή-στόν (din ἀνασπασμαι) ἀνασπαστής oblonul chepengul cel de jos, ce se ridică în sus. La Sofocli:

ἀνασπάω-ῶ-ῶμαι (din ἀνά, σπάω) și ἀνασπάω, după scurtare, și ἀνασπάσω-ττω trag în sus înapoi din rădăcină) și după asemănare ὄφεϋς ἀνασπᾶν ἴσι ridică sprâncenele în sus se uită în sus ca un măreț. La Dem: și Xenofon) zgornesc pe oare cine din țara lui. la Hipocrat:) ἀνασπᾶν τινί λόγους ocărăsc pe oare cine.

ἀνασπθογγίζω (din ἀνά, ??όγγος ἀνασφουγγίζω șterg oare ce cu un burete cu lână etc. trag cu buretele toată apa.

ἀνασσα-η.ή (din ἄναξι) împărăteasă. La Homer. Vezi și ἄνακτες

ἀνάσσατος. În loc de ἀνήσητος, după limba doricească.

ἀνάσυτος.ὀ.ή.τον (din ἀνά, σύω) cel ce se clatină dea îndăratele.

ἀνάσω în loc de ἀναῖσω la Pindar și Eshil.

ἀνάστω (împărățesc domnesc stăpânesc)

ἀνάξασθαι a fi împărat. La Homer.

ἀναστα în loc de ἀνάστηθι, din ἀνίστημι

ἀνασταδον (din ανιστημι) la picioare. La Homer.

ἀνασταλάω-ῶ (din ἀνά, σταλάω) stropesc deasupra în sus. La Orian:

ἀνασταλτικός-κή-κόν. Popritor cel ce poprește înapoi. cum „ἀνασταλτικά φάρμακα, doctorii popritoare de oprit.

ἀνασταλύζω (din ἀνά, σταλυζω) plâng cu sughiț. La Analoghion

ἀναστάς-δος.η. (din (ἀνίσταμαι) galerie parmaclâc sală tindă. La Apolonie

ἀναστασία.ας.ή nume însușit Anastasie. Vezi și ἀναστασις.

ἀναστάσιμος-ός.ή μον (din ἀνίσταμαι) și ἀναστατινός de sculat de înviere, al învierii.

DSC 6250

ἀνάστασις-εως.ή (din ἀνίστημι) și ἀναστασία sculare de jos de pe scaun din pat din somn. La Sofocli:) și după asemănare: înviere sculare din morți) și a doua sculare a doua ridicare a doua zidire.

Cum „ἀνάστασις τει τειχῶν. A doua zidire a cetăților. La Demosten:) și ἀνάστασις ὄικων izgonire din casa sa) și prăpădenie sfărâmare, cum „πατρίδος ἀνάστασις. Prăpădenia țării. La Dem:) și răzvrătire răscoală. La Polivie:) sculare din păcate. Renaștere

ἀναστατήρ-ρος.ός și ἀναστάτης prăpăditor sfărâmător dărăpănător, dărămător. Cum „χθονος ἀναστατήρα dărăpănătorul prăpăditorul țării. La Eshil:

ἀναστατήριος.ός.ή.ον. de sculat de întremat după boală. Cum „θυσία ἀναστατήριος, jertfă după însănătoșire după ce se scoală după boală. La Eshil:

ἀναστάτης-του.ός. vezi ἀναστατήρ

ἀναστατικός-κή-κον vezi ἀναστάσιμος

ἀναστατικῶς. După sculare după înviere cu sculare asupra cuiiva.

ἀνάστατος.ός.ή.στον (din ἀνίστημι) sculat mutat din locul său) și după asemănare izgonit surghiunit din țara sa) și sfărâmat prăpădit dărăpănat. Cum „ἀνάστατοι γίνονται αἱ πόλεις. Se prăpădesc cetățile. La Xenofon:) și ἀνάστατον ποῆσαι a scula

norodul la răzvrătiri la răscoale) și ἀνάστατος ἄρτος
pâine umflată. La Gazi.

ἀναστατόω-ῶ (din ἀνίστημι) scol norodul la
răzvrătire fac răzvrătiri răscoale.

ἀναστάτῳσις-εως.ῆ (din ἀναστατόω) prăpădenie
dărăpănare, sfărâmare. La Evstatie:

ἀνασταυρόω (din ἀνά, σταυρός) vezi:
ἀνασκολοπίζω.

ἀναστᾶυρωσις-εως.ῆ (din ἀνασταυρόω) vezi
ἀνασκολόπισις

ἀνασταχύω-ομαι (din ἀνα, στάχυς) scot spicuri în
sus, cum grâul orzul etc. La Apolonie.

ἀναστάω, în loc de ἀνάστημι, din ἀμίστημι (din ἀνά,
στάω)

(1) ἀναστετε în loc de ἀνάσκετε

ἀναστείβω (din ἀνά, στείβω) calc pe deasupra oare
ce calc cu picioarele. La Analoghion

(2) ἀναστεγνόω-ῶ (din ἀνα, στεγνόω) iarăși usuc. La
Ateneu:

ἀνάστειος.ὀ.ῆ (din ἀναστεῖος, cu a. tăg: și v
adăogat) fără dulceață la vorbă. La Ateneu:

ἀνάστειρος.ὀ.ῆ.ον (din ἀνά, στεῖρα) ἀνάστειρος
ναῦς, corabie cu piscul de dinainte ridicat în sus ca
un nas. La Polivie:

ἀναστείχω (din ἀνά, στείχω) merg mă urc în sus) și
după asemănare răsare soarele. La Opian și Evstatie:

ἀναστέλλω-ομαι (din ἀνά, στέλλω) opresc țin înapoi
zgornesc înapoi. la Xenofon:) ridic în sus - sumeț

(suflec), cum „ἀνασταλμένος χιτων, χάικα ridicată în
sus sumeață. La Plutarh: și ἀναστειλάμενος

προσουμεῖ ridicându-și haina se uita. La Plutarh: și
τοξευομένοιδέ ἀναστέλλοντο, săgetând se făcea că

se întorc înapoi, își arăta spatele. La Tucidid:) și
primesc, cum „ἀνεστελλετο τροφή, întorcea lepăda

de mâncarea nu primea nici o mâncare. La Eliano☺ și după asemănare: iarăși mă îmbrac, cum „νεβρίδας άνεστείλανθ se îmbrăca. La Evripid:

άναστέναγμα-τος.τό. άναστεναγμός-οῦ. ό (din άνά, στενάχομαι) suspin oftat gemutul.

άναστενάζω (din άνά, στενάζω) și άναστεναχίζω, άναστενάχομαι, άναστένω άναστοναχέω) gem, suspin,

DSC **6251**

oftez. La Homer.

άνάστερας-ου.όή.ρον vezi άναστρος.

άναστεφανόω, άναστέφω (din άνά, στέφω, στεφανύω și έξανηκτέφω înconjur ca o cunună. Cum „κλάδον έλαιας έρίω άνεστεμμένον, ramură de măslin înfășurată cu lână. La Plutarh:

άναστηλόω-ῶ (din άνά, στηλόω) άναστηρίζω, pun așez ridic înalț un stâlp. La Analoghion: cum „...κόνα άναστηλώσαι, a pune a instala un stâlp. La Plutarh:) și pun ceva pe un stâlp.

άναστάτήλωσις-εως.ή (din άναστηλόω) ridicarea unui, înălțarea unui stâlp punerea pe stâlp. La Iosif și Licofron:

άναστημα-τος. τό (din άνίσταμαι) umflătură ridicătură înălțare în sus. Cum „άνάστημα γής. Umflătura înălțarea pământului, ca o movilă) și după asemănare ...? statul mărima trupului.

άνάστημι în loc de άνίστημι.

άναστηρίζω vezi άναστηλόω

άναστησείω (din άνίστημι) voiesc râvnesc am poftă să ridic să înalț în sus, să invitez pe oare cine.

άναστησω?? Din άναστησιί

άναστιζω (din άνά, στίζω) împung fac semne împunsături picături pe piele cu o sulă cu un ac ars.

ἀναστοιβάζω (din ἀνά, στοιβάζω) apăs împing
înapoi. la Nichifor:

ἀναστοιχειόω-ῶ (ἀνα, στοιχειῶν) prefac,
reformez) și după asemănare analizez deosebesc
cele îmbinate, în cele din care s-au îmbinat. La Sf.
Grigore Nazianz

ἀναστοιχέω-ῶ (din ἀναστοιχειω) (din ἀναστοιχειω)
prefacere, reformare) și analizare analism. La Sf.
Grigore Nazianz.

ἀναστοιχέω-ῶ (din ἀνά, στοιχειῶν) τηί φωνην
ἀναστοισας ἄνω, urcând glasul mai sus. La Polidevc:
însă cu îndoială.

ἀναστολή-ῆς.ῆ (din ἀναστέλλω) ἀναστολή της
κόμης. Ridicarea părului în sus. La Plutarh.

ἀναστομέω-ῶ, și ἀναστομόω-ῶ (din ἀνά, στόμα
și ἀπολαστομόω) deschid destup fac o groapă o gură
un șanț. Cum „ἀνεστόμωσεται τάφρους, ταί προς
τον ποταμόν a deschis a destupat gropile șanțurile,
cele despre apă. La Xenofon:) ἀναστομοῦνται τά
ὔδατα, se revarsă apele în mare. la Aristofan:)
ἀναστομώμενος, șanț groapă strâmtă la gură. La
Aristotel:) și după asemănare ascut fac oare ce
ascuțit, cum un cuțit etc. la Ateneu:) ἡδύσματα
ἀναστομοῖ τά ἀισθητήρια dulcesurile zgândără ațâță
simțurile aduc poftă) ἀναστομῶσαι a se îmbuca un
vas cu altul, cum un olac cu alt olac o ulucă cu altă
ulucă.

ἀναστόμωσις-εως.ῆ (din ἀναστομόω)
deschiderea gurii unei ape unui șanț unei gropi, ca să
se verse apa pe acolo) βροματα εἰς ἀναστόμωσιν
bucatele ce ne deschid ne deșteaptă pofta ce ne
aduce poftă, cum mezelicurile.

ἀναστομωτήριος.ὀ.ή.ον. și ἀναστομωτικός-κή-
κον. De deschidere de aducere de poftă cel ce ne
aduce poftă ne deșteaptă ne îndeamnă la oare ce.

ἀναστοναχέω-ῶ. vezi ἀναστενάζω
ἀναστραγαλίζω, cu greșeală în loc de
ἀστραγαλίζω. La Ateneu.

ἀναστράγαλος.ὀ.ή.λον (din ἀστράγαλος) cu a.
tăg: și ν adăogat) fără arșice.

DSC **6252**

ἀναστράπτω (din ἀνά, ἀστράπτω cu lepădarea
unui α.) lucesc strălucesc în sus scot lumină din mine
ca diamantul.

ἀναστρατεύω (din ἀνά στρατός) adun oaste
merg cu oastea a doua oară) ἀναστρατεύομαι. Merg
cu război la război a doua oară.

ἀναστρατοπεδεία-ας.ή. (din ἀναστρατοπεδέυω)
ieșirea plecarea pornirea oștirilor la război.

ἀναστρατοπεδεύω (din ἀνά, στρατοπεδέυω)
întorc oștirile înapoi mă întorc cu oștirile. La Al:

ἀναστρεμμα-τος.τό (din ἀναστρέφομαι)
întoarcerea uitătura ochilor prin împrejur. La
Xenofon:

ἀναστρεπτέον trebuie să ne întoarcem.

ἀναστρέφω și ἀνστρέφω după scurtare și
ἀναστροφάω (din ἀνά στρέφω) întorc înapoi dea
îndărăt-ele pe dos răstorn la Evripid: și Xenofon: cum
„ἐμοί τουτο ἀνέσραπτε aceasta la mine este
împotrivă de-a îndărăt-ele pe dos. La Xenofon)
ἀναστρέφομαι, mă întorc înapoi mă popresc mă
răstorn. La Xenofon:) petrec împreună cu oare cine.
Cum „ἔξεστιν (τοῖς πολεμιοις) ἐν τῇ χώρᾳ
ἀναστρεφέσθαι ἄνευ μάχης pot vrăjmașii slobozi sunt
să petreacă între ei, fără bătălie. La Xenofon:) mă
îndeletnicesc la oare ce. Cum „οἱ ἐν τῇ γεοργία

ἀναστρεφόμενοι, cei ce se îndeletnicesc la lucrarea rământului, la Xenofon:) mă învârt:

ἀναστρολόγητος.ὀ.ή.τον (din ἀστρολόγος, cu a. tăg: și ν adăogat) cel ce nu știe n-a învățat astrologie cel ce n-are știință de astrologie. La Strabon:

ἀναστρος vezi ἀνάστερος
ἀναστροφάδην (din ἀναστροφή) de-a îndărăt-ele pe dos. La Eshil

ἀναστροφάω. La Homer vezi ἀναστρέφω
ἀστροφή-ής.ή (din ἀνά, στροφή) întoarcere înapoi, răstornătură. La Xenofon☺ petrecere viețuire împreună cu alții. La Eshil) îndeletnicire la oare ce. La Eshil) și după asemănare: întârziere) la Gramatică înseamnă mutarea tonului lovirii la slomniri, cum „ἄπο, în loc de ἀπό și mutarea zicerilor, cum „Θεων ἄπο în loc de ἀπό Θεῶν.

ἀναστροφος.ὀ.ή. φον cel de-a îndărăt-ele cel pe dos cel răsturnat. La Secstos Em:

ἀναστροφως dea îndărăt-ele pe dos.
Ἄναστυφελίζω (din ἀνα, στυφελίζω) vezi στυφελίζω

ἀναστύφω (din ἀνα, στύφω) mă întristez.

ἀναστύω (din ἀνα, στύω) vezi στύω.

ἀνασύνταξις-εως.ή (din ἀνα, σύνταξις) cislă.

ἀνασυντάπτω (din ἀνα, συντάπτω) cisluiesc.

ἀνάσυρμα-τος.το (din ἀνασύρομαι) ridicarea poalelor hainelor în sus) ἀνασυρμα παρθένου, după asemănare înseamnă copil lepădat făcut de muiere fără rușine de ceea ce și-a ridicat poalele la oricine. La Evul:

ἀνασυρτόπεπλος.ὀ.ή. πλον (din ἀνασύρομαι τον πέπλον) cu poalele ridicate în sus.

ἀνασυρτόπολις-δος.ή la Suida însă cu greșeală în loc de ἀνασυρτόπεπλος. Sau că înseamnă oraș fără rușine, unde femeile umblă cu poalele ridicate.

ἀνασύρω (din ἀνα, σύρω) trag în sus și după asemănare dezvelesc ceea ce trebuie să fie învelit, adică îmi ridic poalele în sus) ἀνασύρομαι mă dezvelesc ἀνασύρασθαι τους χιτωνίσκους a se dezbrăca a se despuia.) γυνή ἀνασεσυρμένη muiere

DSC 6253

despuiată cu poalele ridicate muiere fără rușine desfrânată, ceea ce nu-și acoperă nu-și învelește rușinea.

Ἀνασφιάζω (din ἀνά, σφιάζω) tremur nu mă pot astâmpăra de mare necaz sau de mare poftă.

Ἀνασφάλω (din ἀνά, σφάλω) cad pe spate înapoi. la Platon) ridic pe oare cine de jos ce a căzut jos și mă ridic de jos după ce am căzut) și după asemănare: mă întremez mă scol din boală mă însănătoșez) mă ușurez mă odihnesc din muncă. La Gazi.

Ἀνασφηνόω-ω (din ἀνα, σφην) împănnez strâng cu pana bat până de lemn în vre-o gaură în vre-o crăpătură, ca să se strângă mai bine mai tare mai țearpăn.

Ἀνασφουγγίζω vezi ἀνας??ογγίω.

ἀνασφραγίζω (din ἀνά, σφραγίζω) despecetluiesc stric pecetea deschid cartea. La Gazi) și pecetluiesc pe deasupra pun pecete deasupra. La Cuma.

ἀνασχάζω vezi ἀνέχω.

ἀνασχέθω vezi ἀνέχω.

ἀνάσχεσις-εως.ή (din ἀνέχω) răbdare suferire. Cum „ἀνάσχεσις τῶν δεινῶν, răbdarea necazurilor) și ἀνάσχεσις ἡλίου, din ἀνασχέω răsăritul soarelui vezi și ἀνοχή.

ἀνασχετός-τή.τόν (din ἀνά, σχέω, σχετός) și ἀνσχετός după scurtare: de suferit cel pe care poate suferi răbda oare cine. La Erod:

ἀνασχέω-ω (din ἀνά, σχέω(și ἀνσχέω, după scurtare: ἀνασχήσει φλόγα foc va pricinui, la Evripid: și λυπηρόν τι σοι ἀνασχήσει o întristare un necaz îți va veni și se va pricinui și se va întâmpla. La Erodian☺ ἀνασχέσθαιτί a suferi a răbda oare ce, a lua asupra-i.

ἀνασχίζω (din ἀνά, σχίζω) tai crap sparg sfâșii spintec în două.

ἀνασχινδυλεύω-ομαι vezi ἀνασκολοπίζω.

ἀνασωζω (din ἀνά, σώζω) iarăși dobândesc ceea ce pierdusem, și scap izbăvesc pe oare cine dintr-o primejdie. La Al: ἀνασωθείς εἰς την πατρίδα scărând întorcându-se la țara lui sănătos) și țin minte, îmi aduc aminte. La Erodian:) ἀνασώσασθαι τήν πατρώαν δόξαν a înnoi cinstea părintească. La Xenofon:

ἀνάτα, în loc de ἄτη vezi ἄατα.

ἀνατάμνω în loc de ἀνατέμνω, după limba Ionicească.

ἀνατανύω în loc de ἀνατείνω. La Calimah:

ἀναταράσσω-ττω (din ἀνά ταρασσω-ττω) amestec turbur. Cum „ἀναταράττειν οὔρον. A tulbura udul. La Hipocrat:) ἀναταράττειν στράτευμα a tulbura oastea. La Xenofon:

ἀνάτασις, εως.ή (din ἀνατάω, ἀνατείνω și ἀντονή deschiderea întinderea mâinilor asupra cuiva, spre înfricoșare amerințarea mâinilor. Cum „καταπλαγέντει τήν ἀνατασιν τοῦ φιλίππου ἐπανήλθον speriindu-se înfricoșându-se de mâinile lui Filip ce întinsese asupra lor cei amenința, s-au întors au fugit înapoi. la Polivie:

ἀνατάσσω-ττω-ομαι (din ἀνά, τάττω) pun așez în bună rânduială. La Lucian:) repet. Cum „ἀναταττόμενος τά μαθήματα repetând învățăturile. La Plutarh:

DSC 6254

ἀνατατικός-κή-κόν (din ἀνατάω, ἀνατείνω) de întinderea de ridicarea mâinilor asupra cuiva. De amenințare de înfricoșare. Cum „ἀπειληταί καί ἀνατατικοί înfricoșători și amenințători. La D: Siceliot:

ἀνατατικῶς cu amenințări, cu înfricoșări, cu ridicări de mâini. La Suida.

ἀνατε, în loc de ἀνάστητε.

ἀνατεί, și ἀνατί (din ἄτη, cu a. tāg: și v adăogat) fără vătămare, fără pagubă. Cum „ἀνατεί τυτέτω să bată, dar să nu vatăme. La Platon și Sofocli:

ἀνατείνω (din ἀνά, sau ἀνω τείνω și ἀναταννύω ἀνατιταίω, ἀντανύω ridic întind în sus. Cum „ἀνατείνας τάς χεῖρας πρὸς τόν ουρανόν ἀπώμωσε a furat cu mâinile întinse ridicate în sus la cer. La Xenofon: și „ὅτω δοκεῖ ταῦτα, ἀνατεινάτω τήν χεῖρα, και ἀνέτειναν πάντει. Cui i se pare așa ci se găsește cu cale așa, să ridice mâna în sus, și toți au ridicat mâinile. La Xenofon: și ἄετος ἀνατεταμένος, vulturul și-a întins aripile cu aripile întinse. La Xenofon: și ἀνατεταμένος τήν μάχαιραν ὡς πάισων a ridicat sabia ca să-l izbească să-l lovească. La Xenofon:) și după asemănare înfricoșez. Cum „ἀνατείνασθαι τινί să înfricoșeze pe oare cine. La Polivie:) și ἀνάτεινον poprește de a mânca nu mânca. La Ar:

ἀνατειχίζω (din ἀνά, τειχίζω) a doua oară zidesc meremetisesc dreg zidurile cele stricate dărăpănate, cum „ἀνατειχίσαι τά διηρημένα, să meremetisească

să dreagă cele fărâmate cele dărăpănite. La Xenofon:

ἀνατειχισμός-οὔ.ὀ (din ἀνατειχίζω) prefacerea preînnoirea dregerea meremetisirea celor stricate sfărâmate dărăpănite zidiri. Cum „εις τόν ἀνατειχισμόν, pentru prefacerea meremetisirea celor stricate sfărâmate dărăpănite zidiri. La Xenofon:

ἀνατέλλω și ἀντέλλω, după scurtare: (din ἀνάτέλλω) răsare crește din pământ, și fac să răsară să crească oarece din pământ) și după asemănare: răsare iese se ivește soarele) și izvorăște apa din pământ. La Erodian: se ivește de sub pământ, la Xenofon:) și luminează cu masalaua cu torța se ivește se arată cu masalaua cu torța aprinsă.

ἀνατέμνω (din ἀνά, τεμνω) spintec sfâșii de jos în sus. La Ateneu:

ἀνατεταμένος (din ἀνατείνομαι) Întins cu putere întinsă slobodă mare. la Sofocli:

ἀνατετραφῶς (din ἀνά, τρέφω) cu creștere după creștere de creștere ca cei ce cresc.

ἀνάτη, în loc de ἄτη vezi ἄατα.

ἀνατήκω (din ἀνά, τήκω) topesc înmoi) și după asemănare: slăbesc, cum „ἀνατήκειν τά σῶματα ταῖς ἡδοναῖς își slăbesc trupurile cu desfătări. La Plutarh.

ἀνάτηξις-εως.ῆ (din ἀνατήκω) topire peală-tură. ἀνατί vezi ἀνατεί.

ἀνατίθημι (din ἀνά, τίθημι) pun oarece pe ceva pun asupra cuiva. Așez oare ce drept în sus) și după asemănare: mut dintr-un loc, într-altul. La Xenofon:) și jertfesc hărăzesc consfințesc închin la cele sfinte. La Xenofon:) ἀνατίθεμαι εἰ ὕστερον mâiu amân prelungesc vremea. la Sofocli:) și îmi schimb părerea

gândul) și arunc pricina asupra altuia. La Homer) și la grija îngrijirea asupra altuia.

ἀνατίκτω (din ἀνά, τί??ω) nasc a doua oară.

ἀνατίλλω (din ἀνά, τίλλω) smulg trag afară păr spicuri de grâu de orz, etc. la Aristofan.

DSC **6255**

ἀνατιμάω-ῶ (din ἀνά, τιμάω) măresc urc prețul mărfurilor precupețesc. La Erod: și Dion Casie:

ἀνατιναγμός-οῦ.ὅ. ἀνατινάσσω) aruncare mișcare clătinătură în sus.

ἀνατινάσσω (din ἀνά, τινάσσω) arunc clatin mișc în sus.

ἀνατιτάινω (din ἀνά, τιτάινω) vezi ἀνατέινω.

ἀνατιτράινω, ἀνατιτράω, ἀνατίτρημι, ἀνατράω (din ἀνά, τράω, τιτράω) găuresc cu sfredelul până trec dincolo) și scot surcelele tăieturile din gaură. Cum „ὕπο των σκολήκων ἀνατιτράται, se găurește se mănâncă de viermi. La Dioscorid:

ἀνατλάω, ἀνάτ??ημι (din ἀνά, τλάω, τ??ημι) rabd sufăr. Cum „ὀππόσα κηδ ἀνέτληι câte necazuri ai tras. La Homer. Și πόνον ἀναλῆναι, să sufere necazuri. La Xenofon:

ἀνατλημα-τος.τό. (din ἀνατλάω) răbdare, suferire.

ἀνάτλημι. Vezi ἀνατλάω.

ἀνατλος.ὁ.ῆ λον (din ἀνατλάω) neputincios slab, ce nu se poate răbda suferi. La Eshil:

ἀνάτμησις-εως-ῆ (din ἀνατέμνω) vezi ἀνατομή.

ἀνατμίζω (din ἀνά, ἀτμίζω) prefac în aburi scot aburi. La Ateneu:

ἀνατοιχέω-ῶ (din ἀνά, τοῖχος) mai bine διατοιχέω umblu cu corabia plecată spre o parte. Cum „ἀνατοιχῆσω ἐπί τό ἐναντίον, voi umbla cu corabia dimpotrivă - plecată la o parte - cam pe

spate. La Aristotel:) și ἀνατοιχάσαι, a umbla plecat? spre zid. La Eshil:

ἀνατοκίζω, (din ἀνά, τόκος) fac dobânda capete, și iau dobândă la dobândă. La Cicero:

ἀνατοκισμός-οὔ.ο (din ἀνατοκίζω) dobândă la dobândă, prefacerea schimbarea dobânzilor în capete dobândă nelegiuită anatocism.

ἀνατολή-ἥς.ή (din ἀνατέλλω) răsăritul soarelui lunii. La Aristofan: cum „ἀπό ἀνατολῆς ἡλίου de la răsăritul soarelui de când a răsărit s-a ivit soarele) și răsăritul partea despre răsăritul soarelui orientul levantul Asia Anatol. Cum πρὸς ἀνατολήν spre răsărit.

ἀνατολικός-κή-κόν (din ἀνατολή) de răsărit - despre răsărit de la răsărit de la levant de la orient de la Asia. Anatolian. Cum „ἀνατολικός ἄνεμος vântul de la răsărit. ἀνατολική ἐκκλησία, biserica de la răsărit cea pravoslavnică.

ἀνατολμάω-ῶ (din ἀνά, τολμάω) iarăși a doua oară îndrăznesc cutez iau curaj. La Plutarh:

(1)ἀνατομή-ἥς.ή și ἀντομία, ἀνάτμησις (din ἀνατέμνω) anatomie spintecarea trupurilor. La Aristofan:

(2)ἀνατομία-ας.ή. vezi ἀνατομή ἀνατομικός-κή-κόν. De anatomie, anatomic, anatomicesc anatom anatomist. La Aristofan:

ἀνάτομος.ου.ή ascuțit la vârf par cepuș țeară.

ἀνατόμος-ου.ο anatom anatomist.

ἀνατονος (din ἀνατείνω) întins în sus prea întins.

ἀνατοπόω-ῶ-ομαι (din ἀνά, τόπος) pun adun oare ce în locul său. La Filostrat:

ἀνατος-ός.ή τον (din ἄτη. Cu a. tăg: și ν adăogat) nevățamat și nevățământor și nevinovat. Cum „κακῶν

ἄνατος τῦνδε nevinovat de aceste greșeli răutăți. La Sofocli:

ἀνατράω-ῶ vezi ἀνατιτράινω.

DSC **6256**

ἀνατρεπτικός-κή-κόν (din ἀνατρέπω) răsturnător și după asemănare, dărâmător, dărăpănător, prăpăditor.

ἀνατρέπω (din ἀνά, τρέπω) răstorn întorc pe dos înapoi. cum „ὄδ ἀνετρέπετο) a căzut pe spate. La Homer. Și după asemănare: dărâm dărapăn prăpădesc. Τράπεζαυ ἀνατρέπω, mufluzesc fac pe altul să mufluzească) ταῖς-γίχαῖς ἀνατρέπεσθαι a-și pierde curajul. La Diodor Siciliot:

ἀνατρέφω (din ἀνά, τρέφω) hrănesc dau hrană) cresc copiii nevârstnici caut de ei în ne-vârstnicia lor. La Meleagr:

ἀνατρέχω (din ἀνά, τρέχω și ἀνατροχάω) ceilalți timpi se fac din δράμω) alerg înapoi. „ἔκτωρ δῶκ ἀνέδραμε Hector îndată s-a întors a alergat înapoi. La Homer.) alerg în sus. Cum „ἀνατρέχω πρὸς τὸν οὐρανόν. Alerg spre cer. La Fil: și după asemănare: ἀνατρέχει τοῖς χρόνοις crește sporește la ani) și crește din pământ.

ἀνάτρησις-εως.ή (din ἀνατράω) gaura, găurirea sfredelului în lemn. La Plutarh.

ἀνατρητὸς.ὀ.ή. τον (din ἀνατράω) găurit rupt spart pretutindeni. Cum „ἐμβάδας ἀνατρήτους papuci încălțăminte spartă găurită ruptă de tot. La Sin:

ἀνατριάινω ἀνατριάίνόω (din ἀνά, τρίαίνα) amestec sap pământul cu furca cu sulita cu sapa cu trei craci. La Ateneu:

ἀνατρίβω (din ἀνά, τρίβω) (viitor τρίψω la Ioanidu) trec strivesc pisez mărunțesc oare ce. La Aristotel: și

Xenofon☺ și a doua oară iarăși de iznoavă prefac strivesc pisez mărunțesc oare ce) și după asemănare: sfărâm, prăpădesc.

ἀνάτριπτος ὁ.ἡ. πτον (din ἀνατρίβω) sfărâmat sfâșiat spart strivit de tot. Cum „ἀνάτριπτα ἱμάτια haine veșminte îmbrăcăminte sparte rupte sfârșiate peste tot. La Dioscorid) și pânză groasă deasă scorțoasă, și pânză flocoasă cu floci ca și catef?ca.

ἀνατριχιά-ἄς.ἡ. și ἀνατριχιασις-εως.ἡ. ἀνατριχίασμα-τος.τό (din ἀνά, θειξ) fiori înfiorare de frig de frică de spaimă de sperietură.

ἀνατριχιάζω (din ἀνά, θείξ) mă înfiorez de frig de frică de groază de spaimă.

ἀνάτριχος.ὁ.ἡ χον (din ἀνά, θρίξ) cu părul lăsat aruncat pe spate. La Prof:

ἀνάτριψις-εως.ἡ (din ἀνατρίβω) frecătură frecuș. La Hipocrat: și Galino:

ἀνατροπεύς-εως.ὁ (din ἀνατρέπω) răsturnător și după asemănare prăpăditor, dărăpănător, dărâmător. La Plutarh:

ἀνατροπή-ῆς.ἡ (din ἀνατρέπω) răsturnătură și după asemănare prăpădenie dărăpănare dărâmare) ἀνατροπή στομάχου stricare de stomac. La Dioscorid:

ἀνατροφή-ῆς. ἡ (din ἀνατρέφω) hrană creștere de copii, educație.

ἀνατροφεύς-έως.ὁ. (din ἀνατρέφω) hrănitor crescător de copii.

ἀνατροχασμός-οῦ. ὁ (din ἀνά, τροχάω) întoarcere alergătură înapoi.

ἀνατροχάω-ῶ (din ἀνά, τροχάω) vezi ἀνατρέχω.

ἀνατυλίσσω-ττω (din ἀνά, τυλίττω) iarăși înfășur reînfășur iarăși deapăn) și după asemănare: ἀνατυλίττω τους λόγους, οὓς ἤκουσα πρὸς ἑμαυτον

îmi aduc aminte de cele ce am auzit mă mai socotesc mă mai gândesc la cele ce am auzit. La Lucian:

ἀνατυπόω-ῶ-ῶμαι (din ἀνά, τύπος) formează înformez închipuiesc oarece fac o formă un izvod de oare ce) și iarăși a doua oară formează înformez închipuiesc reînformez. La Lucian:

DSC 6257

ἀνατύπωμα-τος. τό. și ἀνατύπωσης-εως.ή (din ἀνατυπόω) înformare închipuire izvod din oare ce.

ἀνατυπωτικός-κή-κόν. De închipuire, de înformare de o formă, de un izvod. Ceea ce ne dă o formă un chip. Cum „φαντασίαι ἀληθῶν ἀνατυπωτικάί fantezii ce ne arată cele adevărate.

ἀνατυρβάζω (din ἀνά, τύρβη) turbur amestec noroadele fac răskoale. La Aristofan:

ἀναυάγητος.ὁ.ή.τον (din ναυαγέω, cu a. tăg: și v adăogat) neînnecat cu corabia pe mare. cel ce nu s-a înnecat pe mare cu corabia. La Hris:

ἀνάυγητος-ὁ.ή.τον (din ἀυγή, ἀυγέω, cu a. tăg: și v adăogat) fără lumină, adică întunecat. La Eshil:

ἀναυδής-εός.ὁ.ή.δέξ ἀναυδος (din ἀυδή, cu a. tăg: și v adăogat) fără glas mut. La Sofocli: amuțit.

ἀνάυδητος.ὁ.ή.τον (din ἀυδάω, cu a. tăg: și v adăogat) nespus neauzit ce nu s-a spus nu s-a vorbit nu s-a auzit. La Sofocli:

ἀνδυδακτος în loc de ἀνάυδητος.

ἀναυδία-ας.ή (din ἀναυδής) lipsă de glas, negrare, tăcere, la Galino:

ἀναυδος.ὁ.ή. δον. La Sofocli vezi: ἀναυδής

ἀνάυδως mutește fără glas.

ἀναυδα (din ἀωλός cu a. tăg: și v adăogat) fără cântări. La Plutarh:) iar din νῆυλον și a. tăg: înseamnă fără navlu fără chirie fără plată de corabie. La Cuma.

ἀναυλεί fără navlu fără plată – chirie de corabie.

ἀναυλος.ὁ.ἡ.λον (din ἀυλός și a. tăg: cu ν adăogat:) fără fluer fără cântări. Cum „θυζία ἄχορος καὶ ἀναυλος jertfă fără cântece și fără jocuri, ca nunta fără lăutari. La Evripid☺ și cel ce nu știe să cânte cu fluerul cu muscalul etc. Cum „ἐπεὶ καὶ ἀυλῆσαι τοῖς ἀνάυλοις ἀδύνατον pentru că peste puțință este, să poată cânta, cel ce n-a învățat fluer muscal etc. la Lucian:

ἀναυλόχητος.ὁ.ἡ.τον (din νάυλοχος cu a. tăg☺ ce nu se poate aduce întrebuița la limnan. Cum „ἀναυλόχητον σκάφος, luntre ce nu se poate aduce nu se poate întrebuița la limna. La Licofron:

ἀναυμάχητος.ὁ.ἡ.τον (din ναυμαχία, și a. tăg:) fără navmahie, ce nu s-a pricinuit din navmahie. Cum „ὄλεθρος ἀναυμάχητοε o prăpădenie fără navmahie.

ἀναυμάχιον-ου.τό. lipsă de navmahie. Cum „ἀναυμαχίου δίκη osânda pedeapsa celui ce n-a vrut să se bată să între în navamahie, și a fugit de la navamahie, măcar deși n-a lăsat corabia sa.

ἀναυξής-εός.ὁ.ἡ.și ἀναυξος (din ἀυξάνω cu a tăg: și ν adăogat:) cel ce nu mai crește nu se mai mărește, la Teofrast:

ἀνάξητος.ὁ.ἡ.τον din ὑξάνω, cu a tăg: și ν adăogat) fără creștere. la Aristofan: iar la grăm: ἀνάξητοι παρωχήμενοι înseamnă timpii ce nu primesc nici o adăogire la slove.

ἀναυξησσία-ας.ἡ (din ἀναξής) lipsă de creștere conține de creștere. La Evstatie:

ἀναυξος.ὁ.ἡ, ξον. La Plutarh: vezi: ἀναυξής

ἀνάυξω (din ἀνά sau ἄνω, ἄυξω) cresc mă măresc îmulțesc.

ἀναυος.ὀ.ή.ον (din ἄυω, cu a. tăg: și v adăogat) fără glas mut amuțit. La Evstatie:

ἀναυρος.ὀ.ή. ρον (din ἄυρα, cu a. tăg: și v adăogat) fără aer sau în loc de ἀνάιωρος.

DSC 6258

în văzduh, la Cuma) râul ce se face din ploi, la Nicandr: iar la tâlcuitorul lui, înțelege ἀναυροι, în loc de țărnișurile apelor) și o apă în Tesalia.

ἀναυσια-ας. ή (din ναυσία, cu a. tăg☺ negreață. La Suida. adică nu greață.

ἀναιτα-ων.τά (din ναῦς, cu a. tăg:) fără corăbii.

ἀναυτέω-ῶ (din ἄυω, și ανα) strig. La Opiian

ἀνάυχην-ενος.ὀ.ή (din (ἀυχήν, cu a. tăg: și v adăogat) fără gât, răă grumazi. La Arist:

ἀνάυω aprind focul aprind oarece.

ἀναῦω strig. La Teocrit:

ἀναφάιγω (din ἀνά, φαίνω și ἀμφάννω, ἀναφαντάζω arăt dau de față oarece ascuns, descopăr. ἀναφάινομαι, ἀναφαντάζομαι mă arăt de față. La Homer, și Erodian:

ἀναφάιρετος.ὀ.ή. τον (din ἀφαιρῶ, cu a. tăg: și v adăogat) ce nu se poate lua împruțina muta dezlipi de la oare cine. Cum „ἀναφάιρετον κτήμα ή ἀρετή virtutea o avere, ce nu poate nimeni a i-o lua. La Dionisie Alicarnasefs:

ἀναφаланτίας-ου.ὀ și ἀναφάλαντος ἀναφάλας (din φάλος, cu a. tăg: și v adăogat) fără sprâncene cu sprâncenele smulte pleșuv pe dinainte târcav. La Lucian:

ἀναφаланτίαςις-εως.ή și ἀναφάλάντωμα (din ἀναφаланτίας târcăvie pleșuvie. La Aristofan:

ἀνασάλαντος.ὀ.ή. vezi ἀναλαντίας.

ἀναφάλάντωμα-τος.τό vezi ἀναφаланτίαςις ἀναφάλας-αντος.ὀ. vezi ἀναφаланτίας

ἀναφανδᾶ. ἀναφανδόν (din ἀναφάινομαι și ἔξαναφανδόν de față arătat chiar. La Homer.

ἀναφαντάζομαι la Platon: vezi ἀναφαίνω

ἀναφέρω (din ἀνά, φέρω) și ἀναφορέω și ἀνανέγκω (urc ridic în sus) aduc înapoi întorc) și după asemănare: car ridic asupra-mi în spinare rabd sufăr) ἀναφέρω ἄιμα scot scuipe sânge) arunc pricina greșeala asupra altuia. La Plutarh) arăt reportuiesc (raportez) către oare cine o pricină. La Plutarh:) ἰνștiιnțez jeluiesc. La Plutarh) pomenesc aduc aminte ἰmi aduc aminte. Cum „μῆμ ἀναφέρης περί αὐτοῦ. Nu-mi mai pomeni de numele lui) aduc de față) ἀναφέρω τό γένος ἕις τινα. Mă trag din cutare, și rudesc cu cutare. La Filostrat) ἀναφέρω φόρον, adun strâng dăjdii.)

(1)ἀνενο??κατο ἀδινῶς φώνησέντε, unde se înțelege pe dianafară πνεῦμα adică greu a oftat, și a strigat. Și ἀνενο??κατο φωνήν. A ridicat un glas mare, și a strigat și ἀνανο??μενον τε και ἀναστενάξαντα. Cu glas mare a oftat. La Erodian: și ἀνενεχο??ς după ce s-a odihnit, și-a venit în simțiri. La Erodian:

ἀναφεύζω (din ἀνά, φεύζω) fug înapoi. la Dion Casie și Xenofon:

ἀνάφευξις εως.ῆ (din ἀναφευζω fugă. La Dion Casie:

ἀναφής-εός.ὀ.ῆ. φέξ (din ἀφή, cu a. tăg: și v adăogat) și după asemănare: blând îndurat. La Plutarh:

ἀναφθέγγομαι (din ἀνά, φθέγγομαι) strig tare, și mai ales când laud pe oarecine) și răspund, dau cuvânt înapoi.

ἀναφθείρομαι (din ἀνά, φθείρομαι) mă prăpădesc sărăcesc. La Aristofan:

ἀναφλασμός-οὔ.ό (din ἀναφλάω) ripăirea mădularului născător. La Suida.

ἀναφλάω-ώ (din ἀνά, φλάω) ripăi mădularul născător ca să se scoale. La Luican: ἀναπεβλασμένος cu mădularul sculat.

ἀναφλεγμάινω (din ἀνά, φλεγμάινω obrintesc pricinuiesc obrinteală aprindere

DSC 6259

DSC 6260

La răni. La Plutarh.

ἀναφλέγω (din ἀνά, φλέγω) ațâț apind focul. La Meleagr:

ἀνάφλεξις-εως.ή (din ἀναφλέγω) ațâțare aprindere. La Plutarh:

ἀνάφλογίζω, (din ἀνά φλογίζω) aprind ațâț focul) și iarăși aprind ațâț focul. La Meleagr:

ἀναφλύζω, și ἀναφλύω (din ἀνά, φλύζω, φλύω) clocotesc în sus, fierb în clocote. La Homer și Evstatie:

ἀναφοβέω-ῶ (din ἀνά, φοβέω) înspăimântează înfricoșez. La Aristotel:

ἀναφοιβάζω (din ἀνά, φοιβάζω) curăț. La Eshil.

ἀναφοιτάω-ώ (din ἀνά, φοιτάω) mă întorc înapoi, mă urc mă sui în sus. La Damaschin și Nicandr:

ἀναφοίτησις-εως.ή (din ἀναφοιτάω) întoarcere înapoi urcare în sus.

ἀναφορά-ᾶς.ή (din ἀναφέρω și ἔξαναφορά, ἔπαναφορά) aducere ridicare mai sus. Și ducere înapoi întoarcere) și după asemănare: anafora, carte de judecată către cel mai mare, spre a se hotărî de către acela) înștiințare raport) analogie, asemănare, relație, corelație. La Arist: și Teofrast: dajdie, venit. La Plutarh:) poftorirea repetiția tot acelor cuvinte la mai multe perioduri. La Cuma.

ἀναφοράξαιτες în loc de ἀναπτύξαντες, la Eshil:

ἀναφορεύς-έως.ὀ (din ἀναφορέω) cel ce ține ridică în sus și după asemănare: hamal, cărător cu spinarea) cobiliță) curelele funiile de care se atârână se leagă se spânzură oarece) și samarul hamalilor. La Evstatie:

ἀναφορέω-ώ (din ἀνά, φορέω) iau chirie duc cu chirie, cum „έιςλιβόην ἀναφορέω mă întorc la Libia cu chirie. La Procopie vezi și ἀναφέρω

ἀναφορικός-κή-κόν (din ἀναφέρω) anaforic, cel ce privește la altceva) ἀναφορική ἀντωνυμία, pronume aducătoare) ἀναφορικοί cei ce scuiră sânge ohticoși ofticoși, cei ce pătinesc de piept) cel ce cercetează răsăritul stelelor.

ἀνάφορον-ου.τό (din ἀναφέρω) sarcina samarul hamalului) și colibiță. La Aristofan și Suida.

ἀναφορτίζομαι, (din ἀνά, φορτίζομαι) mă încarc, iau asupră-mi, cum „ κάμπεφόρτισμαι πάλιν. Iarăși m-am încărcat. La Sofocli:

ἀναφορούσσω-ττω. în loc de ἀναφυράω, după limba Ionicească.

ἀναφράγνυμι. Vezi ἀναφράσσω.

ἀναφράζομαι vezi ἀμφράζομαι.

ἀναφράξις-εως.ή. vezi ἀδράφαξις. La Teofrast și Hipocrat.

ἀναφράσσω-ττω, și ἀναφράγνυμι (din ἀνά, φράσσω-ττω) dăzgrădesc (a deschide îngrăditura) deschid oarece închis îngrădit. La Eshil și Temistocle:

ἀναφρίσσω-ττω (din ἀνά, φρίσσω-ττω) mi se ridică părul în sus mi se zbârlește părul de frig de frică de spaimă și după asemănare: mă înfricoșez mă înspăimânt tremur de frică de frig. La Opian.

ἀναφροδισία-ας.ῆ (din ἀναφρόδιτος) lipsă de dragoste de amor răceală nesimțire despre ale amorului.

ἀναφρόδιτος. ὁ.ῆ.τον (din ἀφροδίτη cu a tăg: și v adăogat) nu drăgăstos om rece despre ale dragostei ale amorului cel ce nu cunoaște dragostea amorul.

DSC 6261

ἀναφρονεω-ώ (din ἀνά, φρονέω) iarăși îmi vin în simțiri în sine-mi. Cum „μεθύουσιν ἐώκεσαν, ἀμφί δ' αὐτήν ὥραν ἀνεφρόνουν semăna ca niște beți, dar îndată își venea în simțiri. La Xenofon:

ἀναφροντίζω (din ἀνά, φροντίζω) mă socotesc mă gândesc. La Pindar:) și îmi uit. La Lucian:

ἀναφρος.ὁ.ῆ φρον (din ἀφρός cu a. tăg: și v adăogat) fără spumă.

ἀνάφτω. Aprind.

ἀναφυγή-ῆς.ῆ (din ἀνά, φυγή) fugă depărtare. La Eshil☺ meterezuri, retiradă. La Plutarh.

ἀνάφυμι vezi ἀναφύομαι

ἀνάφυξις-εως.ῆ (din ἀναφεύγω) fugă, fugere fugire. La Plutarh) scăpare la oare cine. După asemănare.

ἀναφυράω-ώ și ἀναφύω, ἀναφορύσσω-ττω (din ἀνά, φύρω) amestec, frământ, plămădesc. Cum „ἔλαιον εἶρίω μαλθακῶ ἀναφορύξαι să amestece să plămădească untdelemn cu lână moale. La Hipocrat: iarăși amestec frământ ud.

ἀναφυσάω-ῶ și ἀναφυσίαω-σιόω (din ἀνά φυσάω) suflu în sus) iarăși suflu suflu în fluier încep a cânta cu fluierul) și după asemănare fac pe oarecine să se umfle să se mândrească. LaAteneu. ἀναφυσάομαι-ῶμαι mă umflu mă îngâmf mă mândresc, cum „ὑπό τοίουτων λόγον ἀναφυσώμενος dintru aceste cuvinte mândrindu-se - îngâmfându-se și τὰυτα ἀκουοντες

ἀνεφυσώντο acestea auzind se mândrea se îngâmfa se umfla în pene. La Xenofon.

ἀναφύσημα-τος.τό. și ἀναφύσεις (din ἀναφυσάομαι) suflarea în sus umflătura. La Lucian: ἀναφύσημα γῆς duhoare dintr-o groapă de pământ. La Aristotel:

ἀναφύσεις-εως.ῆ (din ἀναφυσάω) suflarea în fluier ce muzicanții încep a învăța vezi și ἀναφύσημα.

ἀναφισιάω-ῶ-σίω-ῶ (răsuflu adeseori suflu în mâini vezi și ἀναφυσάω

ἀναφυτεύω (din ἀνά, φυτευω) prăsădesc răsădesc.

ἀναφύω-ομαι (din ἀνά, φύω) odrăsleşte creşte din pământ și iarăși odrăsleşte iarăși creşte din pământ. La Apolonie și Teofrast:

ἀναφωνέω-ῶ (din ἀνά, φωνέω) strig înapoi) strig tare dau chiote) și vestesc, declar, proclam. Cum „ἐλευθερίαν ἀναφων??ν să vestească să proclame slobozenie. La Plutarh: ἀναφώνημα-τος.τό și ἀναφώνησις-εως.ῆ (din ἀναφωνέω) strigare de veselie, chiote.

ἀναφωτίς-δος.ῆ (din ἀνά, φῶς) ferestruie mică la înveliș la oblon. La Nichifor:

ἀναχάζω-ομαι, și ἀγχάζομαι (din ἀνά, χάζω) mă întorc înapoi stau pe loc, rămân în urmă, nu îndrăznesc mai înainte. Cum „ἐπιδιώκοντες και πάλιν ἀναχάζοντες gonind și iarăși stând rămânând în urmă înapoi. la Xenofon) ἀνέχασσαν, în loc de ἀνέσχασσαν i-a gonit înapoi. la Pindar:

ἀναχάινω, și ἀναχάσκω (din ἀνά, sau ἄνω χάινω) casc gura în sus. La Lucian) casc din somn.

ἀναχαιτίζω (din ἀνά, χάθη) se scoală calul în două picioare, și aruncă trântește jos pe călăreț) și după asemănare înseamnă că nu se supune) și țin pe

DSC 6262

cal de coamă. Și după asemănare: înfrânez popresc astâmpăr stânjenesc zăticnesc, la Lucian.

ἀναχάιτισις-εως.ή și ἀναχάιτισμα-τος.τό (din ἀναχαιτίζω) înfrânare, poprire, zăticnire stânjenire.

ἀναχαθιστικός-κή-κόν (din ἀναχαιτίζω) ἀναχαιτιστικόν ἄλογον calul ce se trage înapoi.

ἀναχαλασμός-ου.ὸ (din ἀναχαλάω) slăbiciune, moleciune, ușurare.

ἀναχαλαστικός-κή-κόν (din ἀναχαλάω) de slăbiciune, de moleciune, de ușurare. ἀναχαλαστικά φάρμακα, doctorii spre a slăbi a muia oarece tare. La Dioscorid:

ἀναχαλάω-ῶ, și ἀγχαλάω, ἀγχάω (din ἀνά, χαλάω) iarăși slăbesc o sfoară întinsă o las mai moale destind, descordesc și după asemănare ușurez

(2) ἀνακάπτω vezi ἀνακάπτω.

ἀναχαράγή-ῆς.ή și ἀναχάραξις-εως.ή (din ἀναχαράττω) a doua săpătură scobitură în lemn în piatră etc. la Plutarh.

ἀναχαράσσω-ττω (din ἀνά, χαράσσω-ττω) iarăși sap scobesc sculpez în oare ce, cum în lemn piatră etc.

ἀνάχαρμον vezi ἀγχαρμον

ἀναχάσκω. La Lucian și Ateneu: vezi ἀναχάινω. ἀναχασμός-ου.ὸ (din ἀναχάσκω) căscătura gurii) suflare caldă din gură.

ἀναχαυνόω-ῶ (din ἀνά, χαυνόω) ușurez, slăbesc. LaAristofan:

ἀναχα-γίς-εως.ή vezi ἀνάκαψις.

ἀναχειρίζομαι (din ἀνά, χαιρ) popresc. La Dion Casie:

ἀναχελύσσομαι (din ἀνά, χελυς) scot flegmă cu tuse tușesc cu flegmă. La Hipocrat:

(1)ἀναχαλκουω (din ἀνά, χαλκεύω) iarăși a doua oară lucrez în foc fier aramă etc. și după asemănare înnoiesc preînnoiesc.

ἀναχέω-ῶ, și ἀναχύω, ἀναχύνω (din ἀνά, χέω) vârs torn în sus înapoi afară ἀναχέομαι, ἀναχύομαι, ἀναχύνομαι mă vârs, mă revârs. Cum „ποταμοί ἀναχέομενοι, râurile vârsându-se afară înapoi, sau în mare. la Sf Grigore Nazianz, Plutarh și Suida.

ἀναχλαινόω-ῶ (din ἀνά, χλαῖνα) îmbrac pe oarecine cu mantia cu caftanul, etc:

ἀναχλαιίνω (din ἀνά, χλαιίνω) iarăși încălzesc încropesc apa.

ἀναχνοάινω-ομαι. Și ἀναχνο??ώ (din ἀνά, χνοοῦς) dobândesc cei dintâi perișori fulgi începe a-mi crește fulgii părul. La Apolonie și Aristofan: și după asemănare se mărește, crește.

ἀναχοή-ῆς.ή și ἀνάχυμα, ἀνάχυσις (din ἀναχέω) vârsare revârsare de apă, potop. La Arist: și gaură groapă de unde se varsă oarece. La Eshil: și Longhin:

ἀναχόνω vezi ἀναχώννυμι

ἀναχορεύω (din ἀνά, χορευω) joc iarăși joc scol la joc mă scol la joc. La Evripid:

ἀναχόω vezi ἀναχώννυμι

ἀναχράομαι-ῶμαι) (din ἀνά, χράομαι) întrebuintez oare ce mă slujesc cu oare ce. La Tucidid:

ἀναχρέμπτω-ομαι (din ἀνά, χρέμπτω) tușesc cu flegmă scot flegmă tușind scuipe flegmă.

DSC6263

ἀνάχρεμψς-εως.ῆ (din ἀναχρέμπτω) tuse cu flegmă, scuipat cu flegmă.

ἀναχραινω, și ἀναχρίω, și ἀγχρίω, după scurtare: (din ἀνά, χρίω) iarăși unguet mânjesc și unguet mânjesc pe deasupra. La Mal: și Eshil:

ἀναχρίω vezi ἀναχρίαινω)

ἀναχρόνισμα-τος.τό ἀναχρονισμός-οῦ.ὀ (din ἀνά, χρόνος) și ἀντιχρονισμός, μεταχρονισμός, παραχρονισμός anachronism.

ἀναρώννυμι, ἀναχρωννύω, ἀναχρώω (din ἀνά, χρώα) vopsesc pe deasupra și după asemănare mânjesc soiesc unguet.

ἀνάχρωσις-εως.ῆ (din ἀναχρώω) vopsea, unsoare, mânăjitură, soială. La Plutarh:

ἀναχρώω vezi ἀναχρώννυμι

ἀνάχυμα-τος.τό. vezi ἀναχοή

ἀναχύνω. Vezi ἀναχέω

ἀναχύρωτος.ὀ.ῆ. τον (din ἄχυρον cu a. tăg: și v adăogată) fără paie curățat de paie.

ἀνάχυσις-εως.ῆ vezi ἀναχοή.

ἀναχύω-ομαι vezi ἀναχέω.

ἀνάχωμα-τος. τό (din ἀναχόω) pământul ce se scoate din gropi din șanțuri, și se aruncă afară.

ἀνχωματίζω (din ἀνά, χῶμα) zgârâii sap pământul la rădăcina pomilor) și sap a doua oară via porumbul, etc. prășesc porumbul.

ἀναχωματισμός-οὔ.ό (din ἀναχόω) aruncătura pământului din gropi din șanțuri. La Suida.

ἀναχωνεύω (din ἀνά, χωνεύω) topesc iarăși topesc) și vârs torn topitura în tipar. La Strabon:

ἀναχώννυμι, ἀναχωννύω, ἀναχόω, ἀναχόνω (din ἀνά, χόω - χώννυμι - χωννύω) arunc pământul afară din gropi din șanțuri, etc. și fac moșuroi, sau însalț drumurile cu el.

(1)ἀναχώρεμα-τος.τό. ἀναχώρησις (din ἀναχωρέω) depărtare fugă, plecare) întoarcere înapoi abatere tragere înapoi retiradă.

(2)ἀναχωρέω-ῶ (din ἀνά, χωρέω și ἔξαναχωρέω fug, mă duc, plec purced) mă depărtez de oare ce, mă trag la o parte, mă mut într-alt loc) fug din lume) mă întorc mă trag înapoi mă feresc, mă abat. La Tucidid și Evripid:

ἀναχώρησις-εως. ἡ Vezi ἀνχώρεμα.

ἀναχωρητής-τοὔ.ό. (din ἀνχωρέω) anahorit anahoret pustnic sihastru cel ce fuge din lume) fugar, cel ce fuge dintr-un loc din război, etc.

ἀναχωρητικός-κή-κόν de depărtare cel ce are râvnă a se depărta a fugi a se trage la o parte, etc. de la ἀναχωρέω. La Ari:

ἀναχωρίζω (din ἀνά, χώρίζω) întorc pe oare cine înapoi îl chem înapoi.

ἀνάχωσμα-τος. τό (din ἀνά, χώννυμι) nămol. Cum „ἀναχωσμα ποταμιῶν nămolul ce aruncă apele afară din matca lor. La Arist:

ἀναψαθάλλω, ἀναψαλάσσω-ττω (din ἀνά, ψαθάλλω, ψαλάσσω-ττω ripăi pe deasupra iar la Licofron se găsește ἀναψλάσσω-ττω, în loc de deschid.

ἀναψάω (din ἀνά, ψάω) și ἀναψήχω εξαναψήχω
pipăi cu mână și merg curăț. Cum ἐρίω ἀναψώντες
curățând ștergând cu lână. La Plutarh:

DSC **6264**

ἀναψηλάφησις-εως.ῆ (din ἀνά, ψηλάφησις) pipăire.
La Evstatie și Homer.

ἀναψηφίζω (din ἀνά, ψηφίζω) a doua oară votez
balotez – aleg prin voturi) și după asemănare schimb
oare ce. La Lucian.

ἀναψηφήσις-εως.ῆ (din ἀναψηφίζω) a doua votație
votare balotație alegere prin voturi) și după
asemănare schimbare la oare ce.

ἀναψήχω vezi ἀναψάω

ἀναψις-εως.ῆ (din ἀνάπτω) ardere, aprindere și în
loc de ἀναζωπύρωσις.

ἀναψυκτήρ-ρος.ὀ (din ἀναψύχω) ceea ce ne aduce
odihnă răsuflare răcoritor. La Evripid:

ἀναψυκτικός-κή-κόν (din ἀναψύχω de răsuflare de
odihnă răcoritor. La Galino:

ἀναψυξις-εως.ῆ vezi ἀναψυχή

ἀναψυχή-ῆς.ῆ. și ἀνάψυξις (din ἀνάψύχω) răsuflare
odihnă, răcoreală. Cum „δέομαι ἀναψυχῆς ἴμι
trebuie am trebuință de odihnă de răsuflat. La Platon:
și Ateneu) și dezleșin dezmeticire. La Evstatie)
ἀναψυχὴν λαμβάνω răsufliu.

ἀναψύχω (din ἀνά, ψυχή și ἐξαναψύχω) trag aer
răcoritor, mă răcoresc, răsufliu) ἴμι vin în simțiri, mă
dezmeticesc, ἴμι revin din leșin) usuc la vânt oarece.
La Plutarh:) și după asemănare odihnesc pe oare
cine. La Eshil:) ἴνσuflețesc, mă întremez. La Alc:
dorm, mă odihnesc. La Nicofron☺ ἀναψύχομαι,
răsufliu mă dezmeticesc ἴμι vin în simțiri. La Evstatie:

ἀνδαίω. La Eshil vezi ἀναδάζω

ἀναδάω (din ἄδω) plac la oare cine mulțumesc pe oare cine. Cum ἄλλ οὐκ ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ, dar lui Agamenon nu-i plăcea. La Homer) și οὐδέζεὺς ὕων πάντας ἀνδάνει, nici Dumnezeu cu ploaia nu mulțumește pe toți. La Teognost:) δάιμοσιν ἀνδάνεται, place la Dumnezei. La Epigramata:

ἀνδειράδες-ων αἰ. șanțulețele de apă prin grădini.
La Eshil:

ἀνδείσθας ἴν loc de ἀναδειςθαρ?? ἀναδέω

ἀνδέκτορος-ου.ὀ vezi ἀναδεκτορ

ἄδεμα, ἴν loc de ἀνάδεμα. La Analoghion:

ἄνδημα ἴν loc de ἀνάδημα

ἀνδηρον.ου.τό τά ἄνδηρα (din ἄνω, διερός) malurile țărnișurile apelor) și pământul de pe marginea șanțurilor, buzele șanțurilor și șoselele. La Eshil. ἄνδηρα din ἀνθηρά locuri prin grădini semănate cu flori loaze de flori. La Teofrast:) și partea mâinii cea din susul palmei. La Polidevc:

ἀνδησάμενος ἴν loc de ἀναδησάμενος.

ἀνδιδοῖ ἴν loc de ἀναδιδοῖ.

ἀνδίκτης-του.ὀ (din ἀνά, δίκω) piedica cursei. La Eshil:

ἀνδίκω, ἴν loc de ἀναδίκω.

ἀνδιχα ἴν loc de ἀνάδιχα.

ἀνδοκάδην ἴν loc de ἀναδοκάδην.

ἀνδοκεύς ἴν loc de ἀναδοκεύς

ἀναδραγαθέω-ῶ, ἀνδραγαθεύω (din ἔω ἀνήρ ἀγαθός) sunt bun voinic bărbat viteaz fac vitejii izbânzi biruințe bărbății) ἀνδραγαθίζομαι, mă învitejesc, mă arăt ca un voinic bărbat ca un viteaz fac urmări de băbăți viteji urmez ca un viteaz ca un bărbat voinic. La Tucidid:

DSC **6265**

ἀνδραγάθημα-τος.τό ἀνδραγαθία (din ἀνδραγαθέω) bărbăție, ispravă, vitejie fapte isprăvi de bărbați voinici viteji.

ἀνδραγαθητής-τοῦ.ὁ (din ἀνδραγαθέω) viteaz, bărbat voinic vrednic de isprăvi.

ἀνδραγαθία-ας.ἡ la Erodian vezi ἀνδραγάθημα.

ἀνδραγαθίζομαι vezi ἀνραγαθέω.

ἀνδραγαθικός-κή-κόν (din ἀνδραγαθία) de om bărbat viteaz voinic. La Hipocrat:

ἀνδράγρια-ας.ἡ (din ἀνδρός ἄγρια) peșca prada jafurile ce se iau de la vrăjmași, după război. La Homer.

ἀνδραγχνος.ου. ὁ și ἀνδραγχος (din ἀνδρας ἄγχω) găde (călău). La Evstatie și Anec:

(1)ἀνδραδάς vezi ἀνδρακάς

(2)ἀνδραδέλφη-ης.ἡ (din ἀνδρός ἀδελφή) cumnată despre bărbat sora bărbatului

ἀνδράδελφος-ου.ὁ (din ἀνδρός ἀδελφός) cumnat despre bărbat, fratele bărbatului.

ἀνδρακάς, și ἀνδράξ câte unul, unul. La Homer și Eshil: însă unii în loc de ἀνδρακάς vor să cetească ἀνδραδάς (din δάω, δάιω) Iar la Nicandru ἡ ἀνδρακάς din ἀνδραξ înseamnă mertic.

ἀνδρακεύω-ομαι, și ἀνδρακόω-ομαι (din ἀνδραξ) în loc de ἀνδρίζω, ἀνδρόω.

ἀνδράκι-ου.τό vezi ἀνδράριον

ἀνδρακλείδα-ας.ἡ iarbă grasă portolacă troscot iarba bouului porcin hercică, oloiță.

ἀνδράξ vezi ἀνδρακάς.

ἀνδραξ. ὁ. Și ἄμβραξ pică omuleț omenaș.

ἀνδραποδίζω (din ἀνδράποδον) robesc, hrănesc răpesc oameni. La Xenofon.

ἀνδραπόδισις-εως.ἡ (din ἀνδραποδίζω) robire răpire de oameni.

ἀνδραποδισμός-οὔ.ὀ (din ἀνδραποδίζω) robire și vânzare de oameni. La Xenofon

ἀνδραποδιστήρ-ος.ὀ și ἀνδραποδιστής, robitor, răpitor de oameni. La Xenofon: și în loc de ἀνδραποδοκάπηλος

ἀνδραποδιστήριος-ου.ὀ.ῆ și ἀνδραποδιστικός de robire robicios, cel ce are râvnă să robească.

ἀνδραποδιστής-οὔ. ὀ vezi ἀνδραποδιστήρ.

ἀνδραποδιστικός. κή. κόν. Vezi ἀνδραποδιστήριος.

ἀνδραποδοκάτηλος. ου.ὀ (din ἀνδράποδον, κάπηλος și ἀνδροκάπηλος neguțător vânzător de robi. La Lucian.

ἀνδράποδον.ου.τό și ἀνδράπους rob luat la război, sau cumpărat (din ἀνδροπούς, ce se înțelege că robul este piciorul stăpânului său, sau pentru că-i cade la picioarele ostașului, când îl ia rob, și se roagă de scăpare) la Homer și Tucidid:) și țigan, fiindcă și țiganul în rândul robilor se înțelege.

ἀνδραποδώδης-δους.ὀ.ῆ.δες de rob, de țigan, țigănesc. La Xenofon:

ἀνδραποδωδία-ας.ῆ. țigănie, purtare de rob de țigan purtare țigănească proastă.

ἀνδραποδωδῶς ca un rob, ca un țigan, țigănește cu purtare țigănească.

ἀνδραποδώνης.ὀ (din ἀνδράποδον, ὠνέω) neguțător de robi de țigani.

ἀνδράριον-ου.τό și ἀνδράκι (din ἀνήρ, ἀνδρός, ἀνδράριον) pici omenaș omuleț. La Sinesie

DSC 6266

ἀνδρας, ρός. ὀ. Bărbat.

ἀνδράσι, ἀνδράσσι, în loc de ἄνδρεςι - ἄνδρεςσι. La Homer.

ἀνδραφαισάειν ἀνδραφάσσειν vezi ἀνδραφυστέω.

ἀνδράφαξις-εως.ῆ. vezi ἀδράφαξις.

ἀνδραφυστέω-ῶ și ἀνδραφαισάειν ἀνδράφασσειν
rârăsc pe altul sau mă rârăsc ca un ucigaș. La Eshil.

ἀνδραχθής-έος.ὀ.ή.θείς (din ἀνήρ, ἄχθος și ἀνδροβαρής ceea ce îngreunează însărcinează pe om și. Îngreunător însărcinător foarte greu și greutatea sarcina cât poate purta omul în spinare. La Homer.

ἀνδράχλη-ης.ή și ἄνδραχλος-ου.ὀ Și ἄνδραχνος, ἀνδράχνη. Iarbă grasă lăptoasă, troscot, iarba bouului, la Pausania) și mangal, tandur. La Evstatie:

ἀνδρεία - ας.ή însă mai bine ἀνδρία, pre deosebire de ἀνδρεία din ἀνδρεῖος (din ἀνήρ) și τό ἀνδρεῖον, ἀνδρεῖοτης, ἀνδρίοτης, și ἀνδρότης și ἀνδροσυνη, putere, virtute, voinicie, vitejie, bărbăție, la Xenofon) περίφημος-έξακουστός τήν ἀνδρείου aiduc viteaz vestit) și vârsta de bărbat.

ἀνδρείκελος-ου.ὀ.ή λον (din ἀνδρός, εἵκελος) întocmai asemenea ca un om ca un bărbat) τό ἀνδρείκελον, icoană, cadră, idol asemenea ca un om. La Analoghion) și vopsea de icoane și rumeneală. La Xenofon și Platon:

ἀνδρειόθιμος.ὀ.ή. μον (din ἀνδρεῖος, θιμός) puternic, voinic, îndrăzneț.

ἀνδρεῖον.τό. vezi ἀνδρεία.

ἀνδρειόνω vezi ἀνδρειόω.

ἀνδρεῖος-α-ον. Și ἀνδρωος, voinic tare, țeară, bărbat. La Platon) debărbat, bărbătesc. Cum „ἀνδρεῖον ἱμάτιον haină bărbătească.

ἀνδρεῖοτης-τος.ή la Xenofon: vezi ἀνδρεία

ἀνδρεῖούτζικος-ου.ὀ voinicel

ἀνδρειόω-ῶ, ἀνδρειόνω fac pe oare cine tare puternic voinic țeară) ἀνδρειόνομαι mă înputernicesc, mă întepenesc, mă îmbărbătez

ἀνδρειωμένος, cu putere puternic, voinic, țearpăn, bărbat.

ἀνδρειοφρόνως (din ἀνδρειόφρων) cu bărbătească înțelepciune minte.

ἀνδρειόφρων-νος. ὁ.ἡ. φρον (din ἀνδρεία, φρήν) cu bărbătească înțelepciune minte, cel ce are minte sănătoasă bună.

ἀνδρειφόντις-ου.ὸ și ἀνδρεφόντης, ἀνδριφόντης, și ἀνδριφόνος, ἀνδροφόνος, ἀνδροφόντης (din ἀνήρ, φόνος) ucigaș de oameni de bărbați om ucigător.

ἀνδρειών vezi ἀνδρών

ἀνδρείως, și ἀνδρικῶς cu putere, cu voinicie bărbătește, voinicește cu îndrăzneală. La Platon:

ἀνδρεράστρια-ας.ἡ (din ἄνδρας ἔρῶ) muiere iubitoare de bărbați muiere desfrânată.

ἀνδρεύμενος, în loc de ἀνδρούμενος, după limba Inocească, din ἀνδρόμαι

ἀνδρεύομαι, în loc de ἀνδρόμαι

ἀνδρεφότης vezi ἀνδρειφόντης

ἀνδρεών vezi ἀνδρών

ἀνδρηλατέω-ῶ (din ἄνδρα, ἔλατέω) izgonesc surghiunesc (a exila) pe oarecine afară din

DSC 6267

țara lui. la Platon.

ἀνδρηλάτης-του.ὸ (din ἀνδρηλατέω) izgonitor surghiunitor de oameni. La Eshil:

ἀνδρια-ων.τά (din ἀνήρ) și φιδίτια, συσσίτια masă obștească de bărbați la chinovie. La Arist:

ἀνδρία-ας.ἡ vezi ἀνδρεία

ἀνδριαντίσκος.ου.ὸ (din ἀνδριάς) idolaș statuie mică chip cioplit de piatra de lemn etc.

ἀνδριαντογλύφος.ὸ.ἡ (din ἀνδριάς, γλύφω) săpător cioplitor de idoli de statuie statuar. La Licofron

ἀνδριαντοειδής-έος.ὁ.ἡ δές (din ἀνδριάς, εἶδος)
asemnea întocmai ca un idol ca o statuie.

ἀνδριαντοπλάστης-ου. ὁ (din ἀνδριάς, πλάττω)
lucrător turnător de idoli de statuie cu ceară cu
ipsos.

ἀνδριαντοπλάστική-ῆς.ἡ (din ἀνδριαντοπλάστης)
meșteșugul lucrătorilor turnătorilor de idoli de statuie
de ceară de ipsos.

ἀνδριαντοποιέω-ῶ (din ἀνδριάς, ποίεω) și
ἀνδριαντουργέω fac lucrez la idoli la statuie.

ἀνδριαντοποιός-οῖ.ὁ.ἡ (din ἀνδριαντοποιέω) și
ἀνδριαντουργός lucrător de idoli de statuie.

ἀνδριαντοποιητική-ῆς. ἡ meșteșugul lucrătorilor
de idoli de statuie.

ἀνδριαντοποιία-ας.ἡ (din ἀνδριαντοποίεω)
lucrarea facerea de idoli de statuie.

ἀνδριαντουργέω-ῶ (din ἀνδριάς, ἐργάζομαι) vezi
ἀνδριαντοποιέω.

ἀνδριαντουργός-οῦ.ὁ vezi ἀνδριαντοποιός

ἀνδριαντάριον-ου.τό idolaș statuie mică.

ἀνδριάς-άντος.ὁ (din ἀνήρ) sau ἀνδριάεις-άς) idol
statuie icoană chip de piatră de lemn etc: și icoană
zugrăvită, cadră. La Platon) și după asemănare: om
frumos ca un idol, ca o stauie.

ἀνδρίζω, și ἀνδρακεύω fac pe oarecine tare țearpăn
voinic bărbat îmbărbătez împuternicez pe oare cine.
Cum „ἡ γεωργία τούς γεωργοῦντας ἀνδρίζει plugul
împuternicează întărește pe plugar. La Xenofon:
ἀνδρίζομαι și ἀνδρακεύομαι mă întăresc mă
împuternicez mă îmbărbătez mă arăt ca un bărbat ca
un voinic. La Xenofon: ajung în vârstă de bărbat. La
Xenofon:

ἀνδρίκειος-α. ον de bărbat, bărbătesc.

ἀνδρικός-κή-κόν și ἀνδρωδης. De bărbat bărbătesc. Cum ἀνδρικόν ἵμάτον, haină bărbătească și ἀνδρικός χορός joc bărbătesc. La Xenofon) ἀνδρικόν φρόνημα socotință bărbătească temeinică.

La Xenofon:

ἀνδρικῶς vezi ἀνδρείως
ἀνδρίον-ου. τό pică, omenaș
ἀνδρίοτης-τος. ἡ. Vezi ἀνδρειότης
ἀνδρσμός-οῦ. Vezi ἀνδρίζομαι) putere, virtute,
voinicie, bărbăție, vitejie

ἀνδριστέον trebuie să ne îmbărbătăm ne
înputernicim să ne arătăm bărbați voinică.

ἀνδριστής-οῦ. ὁ (din ἀνδρίζομαι) cel ce face
bărbății isprăvi, voinică. La Nicandr:

ἀνδριστί voiniceste bărbătește cu bărbăție cu
voinică.

DSC 6268

ἀνδρίφιλος. ὁ. ἡ (din ἀνσρός φίλος) iubitor de
oameni de bărbați.

ἀνδριφόνος. ὁ. ἡ (din ἄνδρα, φονος) vezi
ἀνδρειφόντης.

ἀνδριφόντης-του. ὁ (din ἄνδρα, φένων) vezi
ἀνδειφόντης.

ἀνδροβαρής-έος. ὁ. ἡ ρές (din ἀνδρός, βάρος vezi
ἀνδραχθής.

ἀνδοβατέω-ῶ (din ἄνδρα, βατέω) încălec bărbați
în loc de muieri urmez ca sodomiții. La Meleagr:

ἀνδροβάτης-ου. ὁ sodomit sodomitean,
colombaragiu, pederast arenocit

ἀνδροβόρος. ὁ. ἡ. ρον (din ἀνδρός, βορά) și
ἀνδροβρώς cătcăun, cel ce mănâncă la oameni,
canibal.

ἀνδρόβουλος. ὁ. ἡ (din ἀνδρός, βουλή) cu minte
bărbătească temeinică cu minte de bărbat. La Eshil:

ἀνδροβρώς-τος.ὁ vezi ἀνδροβόρος.

ἀνδρόβρωτος-του.ὁ (din ἀνδρός, βωρά) ceea ce se mănâncă de oameni. La Evripid:

ἀνδρογένεια-ας.ἡ (din ἀνδρός, γένος) neam din neamul bărbătesc neam despre bărbat. La Hipocrat: κα?? ἀνδρογένειαν, după neamul bărbătesc, cei ce se trag din tată. La Pindar:

ἀνδρογίγας-αντος.ὁ (din ἀνήρ, γίγας) om mare, înalt, ca un gigant ca un uriaș ca un novac. La Calimah:

ἀνδρογυνᾶικες-ῶν. ἄι. (din ἄνδρες, γυνᾶικες) muieri bărbate.

ἀνδρογόνοσ.ὁ.ἡ νον cel ce naște bărbați născător născătoare de bărbați se zice despre vrăjitori despre ziua în care de se vor naște copiii, se nasc norociți (cu noroc), iar de se vor naște fete, se nasc nenorocite (fără noroc) la Esiod:

ἀνδρογύνης, și ἀνδρόγυνοσ.ὁ.ἡ. νον (din ἀνήρ, γυνή) și ἀνδρόθηλυσ ermafrodit, adică bărbat și femeie deodată) evnuh eunuc, scopit, castrat) și după asemănare ruști) ἀνδρόγυνα λουτρά băi de bărbați și de femei, băi în care intră deodată bărbații cu femeile împreună. La Epigramata:) τό ἀνδρόγυνον bărbatul cu femeia împreună.

ἀνδροδάϊκτος.ὁ.ἡ (din ἄνδρας, δαΐζω) ucigaș, ucigător de oameni om ucigaș) și de oameni ucis omorât. La Eshil și Aristofan:

ἀνδροδάμασ-αντος.ὁ (din ἄνδρας, δαμάω) prăpăditor de oameni ucigaș ucigător de oameni om ucigaș. La Pindar) și o piatră din cele scumpe. La Plinie.

ἀνδρόδομοσ.ου.ὁ (din ἀνδρῶν, δόμοσ) ἀνδρών.

ἀνδροθέα-ᾶς.ἡ (din ἀνήρ, θεά) zeița Atena Minerva, ca o zeiță voinică înțeleapte.

άνδρόθεν. De la bărbat despre bărbat.

άνδροθυής-τος.ό.ή (din άνήρ, θνήσκω) de oameni ucis omorât.

άνδρόθηλυς.ό (din άνήρ, θήλυ) vezi άνδρογύνης.

άνδροκάπηλος.ό.ή (din άνδρῶν, κάπηλος vezi άνδραποδοκάπηλος. La Galino.

άνδροκλάς.ό (din άνδρός, κλάσις) vremea vârsta bătrânească ce usucă viața omului. La Iulie F:

άνδρκμής-τος.ό (din άνήρ, καμέω, κμέω) ucis omorât de oameni. La Sofocli:) și ucigaș omorâtor de oameni om ucigaș. La Eshil:

άνδρόκμητος.ό.ή. τον (din άνήρ, κάμνω) făcut clădit zidit de mână de om. Cum άνδροκμήτω επί τύμβω pe mormânt făcut de mână de om. La Homer.

άνδροκόβαλος.ό.ή (din άνήρ, κοβαλος) rău, răutăcios. La Suida și Eshil:

άνδροκόμος.ό.ή (din άνήρ, κομέω) îngrijitor de oameni. La Lucian:

DSC **6269**

άνδροκόνοι. ο.ι ucigaș de oameni om ucigaș. La Barin:

άνδροκόρινθος. ό.ή (din άνδρας, κόρινθος) corint ce naște tot bărbați, adică voinici. La Gazi.

άνδροκτασια-ας.ή (din άνδρας, κτεινω) și άνδροκτονία, άνδροφονια ucidere de oameni de bărbați omucidere. La Homer) și ucidere de copii. La Evstatie

άνδροκτονέω-ῶ (din άνδρας, κτείνω) și άνδροφονέω ucid omor la oameni.

άνδροκτονία-ας-ή (din άνδροκτονέω) vezi άνδροκτασία.

άνδροκτόνος. ό. ή (din άνδροκτονέω) și άνδροφόνος, άνδροφόντης ucigaș de oameni de bărbați om ucigaș. La Plutarh

ἀνδρολάγνος. ὁ (din ἄνῆρ, λάγνης) și ἀνδρομανής
vezi ἀνδρολάλος.

ἀνδρολάλος la Teofrast: însă cu greșeală, că
trebuie să se zică ἀνδρολάγνος, adică ἀνδρομανής
cel ce moare după copiii, cel ce prea mult iubește pe
copii adică sodomit.

ἀνδολέτειρα-ας. ἡ (din ἄνδρας, ὀλέτειρα)
ucigătoare ucigașă de oameni de bărbați om ucigaș.
La Eshil:

ἀνδροληψία-ας.ἡ și ἀνδρολήψιον-ου.τό (din
ἄνδρας, λαμβάνω) zălogire pentru ucigașii de
oameni, ca de nu se vor găsi ucigașii, să se
osândească să se pedepsească cei zălogiți în locul
acelora. La Dem:

ἀνδρολογέω-ῶ, și ἀνδρολογίζω (din ἄνδρας,
λόγος) adun strâng aleg oameni recruți pentru
ostași.

ἀνδρολογία-ας.ἡ (din ἀνδρολογέω) adunare
strângere alegere de recruți de ostași recrutatie κα??
ἀνδρολογίαν după numărul bărbaților ostașilor după
recrutatie.

ἀνδρολογίζω vezi ἀνδρολογέω.

ἀνδρομανής-έος.ὁ.ἡ (din ἀνδός, μανία) vezi
ἀνδρολάγνος.

ἀνδρομανία-ας.ἡ (din ἀνδρομανής) sodomie,
colombaralâc poftă mare asupra copiilor.

ἀνδρομάχος.ὁ.ἡ ἀνδρομάχη-ης.ἡ (din ἀνδρός,
μαχη) cel ce ceea ce se luptă se bate cu bărbați. La
Epigramata:

ἀνδρομεγέθης-εος.ὁ ἡ. (din ἀνδρός, μέγεθος) și
ἀνδρομήκης cât omul de mare de înalt de lung. La
Nicandr:

ἀνδρόμεος-έα-εον (din ἀνὴρ) de bărbat, de om, bărbătesc, omenesc. Cum „ὄμιλον ἀνδόμεον adunare de oameni de bărbați. La Homer.

ἀνδρομήκης-εος.ὸ.ἦ. κες (din ἀνδρός, μῆκος) vezi ἀνδρομεγέθης.

ἀνδρομηρόν-οῦ. τό și ἀνδρομητόν (din ἀνδρομή) ἀνδρομητόν ἐγχειρίθιον cuțitul cu care un personaj de la teatru se face că se oamoaară se înjunghie.

ἀνδρονομούμενοι. οἱ cei ce se fudulesc se mândresc se îngâmfă. La M: Ant:

ἀνδρόπαις-δος.ὸ (din ἀνὴρ παῖς) flăcău, june holtei. La Sofocli și Eshil

ἀνδροπλαστία-ας. ἦ (din ἀνὴρ, πλάττω) și ἀνθρωποπλαστία facere zidire de oameni.

ἀνδροπλήθεια-ας.ἦ (din ἀναρῶω πλήθος) mulțimea de oameni omenire. La Eshil:

DSC 6270

(1)

DSC 6271

ἀνδρόπορνος. ου.ὸ (din ἀνὴρ, πόρνος) olac ruști.

ἀνδροποιός.ὸ.ἦ (din ἄνδρας ποιῶ) făcător de oameni. La Plutarh:

ἀνδροπρεπής-έος .ἦ. πές (din ἀνὴρ πρέπει) cunincios trebnic.

ἀνδροπρόσωπος.ὸ.ἦ (din ἀνδρός, πρόσωπον) și ἀνδρόπρωρος cu chip cu obraz cu față de om.

ἀνδρόπρωρος.ὸ.ἦ (din ἀνδρός, πρῶρα) vezi ἀνδροπρόσωπος.

ἀνδροσάθης εος.ὸ și ἀνδροσάθων-νος.ὸ (din ἀνδρός, σάθη) coios pulălău năprasnic. La Eshil:

ἀνδρόσαιμον-ου. τό (din ἀνδρός, ἄιμα) rută sau sunătoare. La Dioscorid și Linie.

άνδρόσακες. Τό. O buruiană cam necunoscută. La Doscوريد:

άνδρόσινις-δος. ό.ή (din άνήρ, σίνις, σίνομαι) prăpăditor de oameni, ciurma oamenilor.

άνδροσύνη-ης.ή vezi άνδρεία.

άνδρόσφιγξ-γος. ό (din άνήρ, σφίγξ) androsfinx un idol îmbinat din om, și din sfinx după mitologie. La Erodian.

άνδρότης-τητος. ή la Homer vezi άνδρεία

άνδροτομέω-ώ (din άνδρας, τομέω) scopesc la oameni. La Secstos Empedocli:

άνδροτυχής-εος. ό.ή (din άνδρα, τυγχάνω) ceea ce a dobândit bărbat. La Eshil

άνδροφαγέω-ώ (din άνδρας, φάγω) mănânc la oameni sau carne de om.

άνδροφάγος. ό.ή. γον (din άνδροφαγέω) cătcăun cărcăun, cel ce mănâncă la oameni, sau carne de om. La Homer.

άνδροφθόρος. ό.ή ρον (din άνδρας, φθείρω) prăpăditor de oameni.

άνδροφονέω-ώ (din άνδρας, φονέω) vezi άνδροκτονέω.

άνδροφονία-ας. ή (din άνδροφονέω) vezi άνδροκτασία.

άνδροφόνος. ό.ή. νον (din άνδροφονέω) vezi άνδροκτόνος și άνδροφόντης άνδροφόνοςν γυνή muiere ucigașă de bărbat.

άνδροφόντης-του. ό (din άνδροφονέω) la Eshil vezi άνδρειφόντης

άνδρόφρων-ος. ό.ή (din άνήρ, φρήν) cu minte bărbătească țearăună temeinică sănătoasă.

(1)άνδροφυής-έος.ό.ή. ές (din άνδρός, φυή) cu fire bărbătească

ἀνδρόφωνος. ὁ.ἡ.νον (din ἀνδρός, φωνή) cu glas bărbătesc de bărbat.

ἀνδρόω-ῶ și ἀνδρακόω, ἀνδρύνω fac pe oare cine puternic voinic țearăn îi dau putere, îl îmbărbătez, la Analoghion) ἀναδρόμαι-οὔμαι ajung în vârstă bărbătească, ajung bărbat. Cum „τί δέ ἀνδρωθέντες ποιήσουσι ce vor face când vor ajunge băbați. La Erodian) și mă culc cu bărbat pe lângă bărbat. La Hipocrat și Dion Casie) și prefac schimb în bărbat. La Licofron:

ἀνδρύνω vezi ἀνδρόω.

ἀνδρώδης-εος. ὁ.ἡ. δεξ vezi ἀνδρικός ἀνδρωδέστατος prea tare, prea țearăn, prea voinic. La Xenofon:

ἀνδρωδῶς bărbătește cu putere.

ἀνδρών-νος. ὁ și ἀνδρεών, ἀνδρειών, ἀνδρωνῖτις, ἀνδρόδομος odaie pentru băbați, apartament de băbați, mabeiu. la Xenofon) și tindă, săliță, curtică vestibul.

ἀνδρωνῖτις-δος. ἡ vezi ἀνδρών

DSC 6272

ἀνδρωνυμέω-ῶ (din ἀνήρ, ὄνομα) am nume de bărbat nume bărbătesc. La Arist:

ἀνδρώνιμος. ὁ. ἡ (din ἀνδρωνυμέω) cu nume de bărbat cu nume bărbătesc.

ἀνδρωνυμικός-κή-κόν de nume de bărbat de nume bărbătesc.

ἀνδρῶος-ῶα-ῶον în loc de ἀνδρεῖος, după limba Ionicească.

ἀνδύω, în loc de ἀναδύω, ἀναδύνω, ἀναδύμι La Orian după scurtare.

ἀνδύω, în loc de ἀναδίω, după scurtare.

ἀνδωκε, în loc de ἀνέδωκε, din ἀναδίωμι, după scurtare:

ἀνεβίω, din ἀναβιῶμι.

ἀνεβωσε, în loc de ἀνεβόησε, după limba Ionicească, după scurtare

ἀνεβάζω vezi ἀναβιβάζω.

ἀνέβασμα-τος. Τό (din ἀνεβάζω) urcătură suitură.

ἀνέγγικτος. ὁ.ή. τον (din ἐγγίζω cu a. τᾶγ: și v adăogat) neatins, nepipăit.

ἀνεγγυάω-ώ. În loc de ἐγγυάω, dar cu îndoială.

ἀνεγγυος. ὁ.ή. ον (din ἐγγύησις, cu a. τᾶγ: și v adăogat) fără chezaș) ἀνέγγυος γάμι nuntă fără logodnă. ἀνέγγυοι θιγατέρες fete nelogodite. La Polidevc: și Plutarh:

ἀνεγείρω (din ἀνά, ἐγείρω) deștept pe oarecine din somn) ridic în sus. Cum „ἀνεγείρειν τάς ὄψεις πρὸς οὐρανόν să ridice ochii în sus spre cer, la Filon) și după asemănare: zidesc oarece din temelie) ἀνεγείρομαι mă deștept din somn. La Xenofon:

ἀνεγέρμον-νος. ὁ. Cel ce se deșteaptă se scoală din somn. Cum „κόιτας ἀνεγέρμονες cei ce s-au sculat din somn. La Analoghion:

ἀνεγερσις-εως. ή (din ἀνεγείρω) deșteptare din somn sculare, ridicare. La Pl...

ἀνεγερτος. ὁ.ή. τον (din ἐγείρω, cu a. τᾶγ: și v adăogat) nedeșteptat din somn.

ἀνεγέρτως pe nedeșteptate.

ἀνεγκλητί vezi ἀνεγκλήτως

ἀνεγκλητος. ὁ.ή. τον (din ἔγκλημα, cu a. τᾶγ: și v adăogat) nevinovat, neprihănit, nedefăimat, nemustrat.

ἀνεγκλήτως, ἀνεγκλητί (din ἀνέγκλητος) fără prihană vină defăimare mustrare. La Platon:

ἀνέγκυος. ή (din ἔγκυος, cu a. τᾶγ: și v adăogat) neîngreuitat-ă nu însărcinat-ă.

ἀνεγκωμίαςτος. ὁ.ἡ στον (din ἐγκωμιάζω cu a. tăg: și v adăogat) nelăudat.

ἀνεγρω, ἴν loc de ἀνεγείρω) ἀνέγρομαι ἴν loc de ἀνεγείρομαι.

ἀνεχώρητος. ὁ.ἡ τον din ἐγχωρῶ, cu a. tăg: și v adăogat) neîncăput neiertata și ce nu se poate face urma.

ἀνεδάφιστος- ὁ.ἡ στον (din ἐδαφίζω, cu a. tăg: și v adăogat) nedărâmat nu dărăpănat nedoborât până ἴν pământ până ἴν temelie.

ἀνεδέγμεθα, ἴν loc de ἀνεδεχόμεθα, din ἀναδέχομαι.

ἀνέδην (din ἀνίημι, ἀνέω) slab, nu ἴntins, neînfrânat, fără popreală. La Ari: iar la ale mâncării, și la ale băuturilor ἴnseamnă, mult, cu ἴmbelșugare, fără nici o rânduială) se scrie și ἀνάδην tot ἴntru acest ἴnțeles, dar cu greșeală) ἀνέδην φεύγειν, la Eshil: ἴnseamnă că fugе fără nici o pricină, fără nici un cuvânt de temei.

DSC 6273

ἀνέδραστος. ὁ.ἡ. στον (din ἐδράζω, cu a. tăg: și v adăogat) fără temei, fără statornicie. La D. Alicarnasefs:

ἀνέργω, ἴν loc de ἀνείργω

ἀνέζω (din ἀνά, ἔζω) așez pun oare ce, pe oare ce mai ἴnalt.

ἀνεθελησία-ας. ἡ (din θέλησις, cu a. tăg: și v adăogat) nevoie, silă.

ἀνεθέλητος. ὁ.ἡ. τον (din θέλω, cu a. tăg: și v adăogat) fără voie de silă, cum „ἀνεθέλητος. Συμφορά ἴntâmplare neplăcută. La Erodian:

ἀνεθέλητως fără voie. La Cir:

ἀνέθιστος. ὁ.ἡ. στον (din ἐθίζω, cu a. tăg: și v adăogat) neobișnuit.

ἀνέθω, și după scurtare: ἄνθω vezi aceasta.

ἀνείδεος. ὁ.ή. ον (din εἶδος, cu a. tăg: și v adăogat) neînformat neînchipuit fără nici un chip nici o formă. Cum ὕλη.. ἀνείδεος materie neînformată (fără formă) neînchipuită. La Temistocle:

ἀνείδω (din ἀνά, εἶδω) bag de seamă mă uit mă socotesc.

ἀνείδωποιέω-ῶ (din ἀνά, εἶδοποιέω) La Pl: vezi: εἶδοποιέω.

ἀνειδοποιία-ας.ή (din ἀνειδοποιέω) la Climent: vezi εἶδοποιία

ἀνειδοποίησις-εως.ή (din ἀνειδοποιέω) la Secstos Empedocli: vezi εἶδωποίησις.

ἀνεικάζω (din ἀνά, εἰκάζω) la Evripid:

ἀνεικαίότης-τος.ή (din εἰκαίότης, cu a. tăg: și v adăogat) nu zădărnice ceea ce e cu cuvânt cu bună socotință, iar nu în zadar. La Diog:

ἀνείκαστος. ὁ.ή στον (din εἰκάζω, cu a. tăg: și v adăogat) neasemănat, neînțeleș. La Damaschin:

ἀνεικής. ὁ.ή (din νεῖκος, cu a. tăg:) fără sfadă prigonire împotrivire. Cum „ἀνεικέα μισθόν, la Homer, plată bună fără nici o prigonire, însă alții vor să cetească ἀεικέα, în loc de ἀνεικέα, ca să se înțeleagă plată proastă.

ἀνεικόνιστος. ὁ.ή. στον (din εἰκονίζω, cu a. tăg: și v adăogat) nezugrăvit neînchipuit, ce nu se poate zugrăvi închipui, nezugrăvetic, neînchipuietic.

ἀνελείθωψα-ας. ή și ἀνελήθωψα, ἀνελήθεια (din εἰλείθωψα, cu a. tăg: și v adăogat) cea fără trebuință de avestiță de lucină de moașă ceea ce încă n-a născut copii. La Evripid:

ἀνεικοτολαλεῖν (din εἰκοτολαλεῖω, cu a. tăg: și v adăogat) a nu grăi cu adevărită după cuviință, adică a grăi netrebnice. La Antig: însă la cele manuscrise

se găsește ἄν εἰκοτολαλεῖω ἰν ἰοc de ἀνεικοτολαλεῖν, iar alții vor să se cetească κομπολακεῖν ἰν ἰοc de ἀνεικοτολαλεῖν. La Gazi.

ἀνειλέω, ἴ ἀνειλλω, ἀνίλλω, ἀνειλίσσω (din ἀνά, εἰλέω) desfășur, despletesc, descreeșc, dezdoiesc. Cum „ἀνειλήσαντα γραμματίδιον, ἴ ἀνειλίσσειν βιβλίον deschizând despecetluind biletul răvașul cartea. La Plutarh) ἀνειλομαι mă desfășur, mă descreeșc, mă dezdoiesc. La Platon:

ἀνείλημα-τος. Τό (din ἀνειλέω) desfășurătură, dezderpănătură, desdoitură, dăscreeștură) ἴ după asemănare: tăieturile prin pânțece prin mașe de colică. Dureri de colică.

ἀνείληξις vezi ἀνείλησις
ἀνείλησις-εως.ἠ ἴ ἀνείληξις (din ἀνειλέω)
desfășurare, desderpănare, dezdoială,
DSC 6274

dezcreșeală) ἴ după asemănare ἀνειλήσεως
στρόφοι, dureri de colică. La Hipocrat

ἀνειλίσσω vezi ἀνειλέω.

ἀνειλλω vezi ἀνειλέω.

ἀνειλυσσπάομαι-ώμαι (din ἀνά, εἰλυσπάομαι, după
lerpădarea lu α) vezi ἀναρρίχάομαι la Eshil.

ἀνειμάρθαι (din εἰμάρθαι cu a. tăg: ἴ v adăogat)
nehotărât neorânduīt de soartă de triște necăzut ἰn
triște. La Plutarh:

ἀνειμένος. ὁ.ἠ νον ‘νειμένως (din ἀνίημι, ἀνέω)
slab săbit, neatins) ἴ după asemănare: dezmaștat,
lăbărțat, neîncins, dămneiat) ἴ fără grijă cu lenevire
cum „ἀνειμένως ἐπιμέλονται τών φίλων. Cu mare
lene ἰngrijesc de prieteni. La Xenofon☺ ἴ mă slobod,
neînfrânat, fără nici o poprire, cum „ἀνειμένω.

ἀνείμι (din ἀνά, εἶμι) merg mă sui mă urc în sus. La Xenofon:) și merg înapoi mă întorc mă umblu cu corabia pe apă. La Apolonie:

ἀνείμων-ος ὁ.ἡ (din εἶμα, cu a. tăg: și v adăogat) gol, despuiat, fără nici o haină pe el. la Homer.

ἀνειπεῖν (din ἀνά, εἶπεῖν) avesti de obște a propovădui cum „ἀνειπεῖν ἐκέλευσε a poruncit să vestească. La Xenofon:) a porunci strigând cu glas mare) ἀνειπεῖν θεοῦς a se ruga la Domnul.

ἀνείργω (din ἀνά, εἶργω) opresc popresc, stânjenesc, zăticnesc, zgornesc izgonesc înapoi.

ἀνειρξις-εως.ἡ (din ἀνείργω) popreală, stânjenire, zăticnire, izgornire înapoi.

ἀνείρομαι, în loc de ἀνέρομαι. La Homer.

ἀνειρύω (din ἀνά, ἐρύω) trag în sus, sau înapoi.

ἀνείρω (din ἀνά, ἔρω) împliesc, sucesc. Cum „ἀνείρειω στεφάους să împletească cununi.

ἀνείσακτος. ὁ.ἡ. τον (din εἰσάγω, cu a. tăg: și v adăogat) fără știință de sfintele taine, cel ce n-a învățat sfintele taine neîmpărtășit de sfintele taine păgân spurcat.

ἀνείσοδος. ὁ.ἡ δον (din εἰσοδος, cu a. tăg: și v adăogat) fără drum, fără potecă.

ἀνισφορία-ας.ἡ (din ἀνίσφορος) scuteală iertare de dajdie nerăspundere de dajdie. La D. Alicarnasef: și Platon.

ἀνίσφορος. ὁ.ἡ ρον (din εἰσφορά cu a. tăg: și v adăogat) fără dare, fără dajdie scutit slobod iertat de dajdie. La Dionisie Alicarnasefs

ἀνέκαθεν (din ἀνά ἐκάς) din început de la începutul neamului de la începerea unei pricini. La Plutarh, și Erodian.

ἀνεκάς (din ἀνά, ἐκάς) sus în sus. La Aristotel) și din început. La Pindar:

ἀνέκβατος ὁ.ἡ. τον (din ἐκβάινω, u a. tăg: și v adăogat) fără ieșire, fără durm de ieșire. La Iust:

ἀνεκβίαστος. ὁ.ἡ. στον (din ἐκβιάζω, cu. a. tăg: și v adăogat) nesilit, nesiletic, cel pe care nu poate oarecine să-l silească să-l ?? cu sila.

ἀνεκβιάστως fără silă.

ἀνερκδαρτι (din ἀνεκδαρτος) nebelit nejupuit. La Suida.

DSC 6275

ἀνεκδαρτος. ὁ.ἡ. τον (din ἔκδαρτος cu a. tăg: și v adăogat) nebelit nejupuit.

ἀνεκδήμητος. ὁ.ἡ. Τον (din ἐκδημέω cu a. tăg: și v adăogat) ἡμέρα ἀνεκδήμητος, και ἀνέξοδος ziua în care nu e slobod să iasă cu oștirile din țară afară. La Plutarh

ἀνεκδιήγητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐκδηηγέομαι, cu a. tăg: și v adăogat) nepovestit, nepovesteic, cel pe care nu poate oarecine să-l povestească să-l spună, adică foarte minunat.

ἀνεκδιηγήτως fără povestire pe nepovestite.

ἀνεκδίκητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐκδικοῦμαι, cu a. tăg: și v adăogat) nepedepsit, cel ce nu s-a pedepsit nu s-a răsplătit pentru faptele lui. la Iosif:

ἀνεκδοτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐδίδωμι, cu a. tăg: și v adăogat) nepovestit la obște, nedat în public) ἀνεκδοτος θυγάτηρ, fată nemăritată, la Democrit) ἀνέκδοτον, poveste nespūsă anecdotă ἀνέκδοτα, cele netipărite nepublicate anecdote.

ἀνέκδρομος. ὁ.ἡ. μον (din ἔκδρομος cu a. tăg: și v adăogat) cel ce n-a ieșit afară n-a fugit, cel ce nu și-a făcut drum de fugă. La Epigramata

ἀνεκδυτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐκδύομαι, cu a. tăg: și v adăogat) cel de care nu se poate dezbrăca oare cine

nu poate scãpa oare cine, nu-l poate depãrta de la el. La Evstatie la tâlcuirea lui νήδυμος ὕπνος.

ἀνεκθέρμαντος. ὁ.ἦ. τον (din ἐκθερμάινω, cu a. tăg: și v adăogat) neîncãlzetic, ce nu se poate încãlzi.

ἀνέκθυτος. ὁ.ἦ. τον (din ἐκθύομαι, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce nu se înduplecã prin jertfe prin rugãciuni) și cel ce nu se poate curãța prin jertfe.

ἀνεκκλησίαστος. ὁ.ἦ. στον (din ἐκκλησίαζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) izgonit de la bisericã afurisit) și cel la care nu se adunã mulți oameni. Cum „ἀνεκκλησίαστον θέατρον teatru fãrã oameni. La Ateneu:

ἀνέκκλιστος. ὁ.ἦ. τον (din ἐκκλίνω, cu a. tăg: și v adăogat) nearãrat

ἀνέκκριτος. ὁ.ἦ. τον (din ἔκκρισις, cu a. tăg: și v adăogat) nedeșertat, cum „ἀνέκκριτος γαστήρ, pãntece plin nedeșertat închis ce nu e slobod de ieșire ce pãtimește de emfrac. La Hipocrat:

ἀνεκκλάητος. ὁ.ἦ. (din ἐκλαλέω, cu a. tăg: și v adăogat) negrãit, nepovestit ceea ce nu se poate povesti spune.

ἀνέκλειπτος. ὁ.ἦ. πτως și ἀνεκλιπής (din ἐκλείπω, cu a. tăg: și v adăogat) neîmpruținat, nelipsit, necontenit. La Strabon: și D. Siceliot

ἀνεκλιπής-έος. ὁ.ἦ. πές (din ἐκλιπής, cu a. tăg: și v adăogat) vezi ἀνέκλειπίος.

ἀνεκλόγιστος. ὁ.ἦ. στον (din ἐκλογίζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) netrecut în socotealã, și cel ce nu e supus dator sã dea socotealã.

ἀνεκλογίστως (din ἀνεκλόγιστος) fãrã socotealã, fãrã socotințã, fãrã mãsurã. La Ateneu:

ἀνέκνιπτος. ὁ.ἦ. πτον (din ἐκνίπτω, cu a. tăg și v adăogat) și ἀνέκπλυτος nespãlatic, cel pe care nu

poate oare cine a-l spăla sau anevoie a-l spăla cel ce nu se poate stinge șterge.

ἀνεκπίμπλημι (din ἀνά, ἐκπίμπλημι) iarăși umplu, a doua oară umplu. La Xenofon

ἀνέκπληκτος. ὁ.ἡ. κτον (din ἐκπλήττω, cu a. tăg: și v adăogat) nesperiat, nespăimântat

DSC 6276

nelovit fără frică. La Xenofon) și cel ce nu sperie nu înspăimântă nu înfricoșează pe cineva, cum „ἀνέκπληκτος λέξις cuvânt de nimic. La Plutarh.

ἀνεκπλήκτος (din ἀνέκπληκτος) fără spaimă fără frică.

ἀνεκπλήρωτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐκπληρώω, cu a. tăg: și v adăogat) neumplut, și neumpletic ce nu se poate umple.

ἀνεκπλυτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐκπλύνω, cu a. tăg. Și v adăogat) la Polidevc vezi ἀνέκνιπτος.

ἀνεκποίητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐκποίητος, cu a. tăg: și v adăogat) cel pe care nu-l poate depărta izgoni oare cine de care nu se poate desface scăpa oare cine.

(1) ἀνεκπόμευτος. ὁ.ἡ. τον. τως (din ἐπομπή, cu a. tăg: și v adăogat) fără alai pompă paradă țirimonie. La Diosnisie Alicarnasefs.

(2) ἀνεκπτοίεω (din ἀνά, ἐκπτοίεω) vezi ἀναπτοέομαι.

(3) ἀνεκπύητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐκπύεω, cu a. tăg: și v adăogat) fără puroaie, cel ce nu face puroi.

ἀνέκπιστος. ὁ.ἡ. στον (din ἔκπυστος, cu a. tăg: și v adăogat) tainic, ascuns, nespus, necercetat. La Iosif:

ἀνεκρίζωτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐκρίζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) nescos din rădăcină, nedezrădăcinat) și după asemănare neprăpădit: la Iust:

ἀνεκτείνω (ἀνά, ἄνω, εκτείνω) întind în sus.

ἀνεκτέλεστος. ὁ.ή. στον (din εκτελῶ, cu a. tăg. și v adăogat) nesăvârșit, neîmplinit.

ἀνεκτέος. ὁ.ή. ον la Sofocli vezi ἀνεκτός
ἀνεκτικός-κή-κόν (din ἀνέχομαι) răbdător,
suferitor.

ἀνεκτός-τή-τόν și ἀνεκτέος (din ἀνέχομαι) de răbdat de suferit răbdetic suferetic cel ce poate răbda suferi.

ἀνεκτότερον (din ἀνεκτός) mai de suferit mai ușor.

ἀνέκτριπτος. ὁ.ή. πτον (din ἐκτρίβομαι, cu a. tăg: și v adăogat) neșters neatins, ce nu se poate șterge stinge.

ἀνεκτός cu răbdare cu suferire pe răbdate, pe suferite.

ἀνέκφευκτος. ὁ.ή. κτον (din ἐκφεύγω, cu a. tăg și v adăogat) cel ce nu poate fugi. Cum „ἀνέφευκτος δοῖλος sluga ce nu poate fugi. La Plutarh) și cel de care nu poate scăpa oare cine.

ἀνεκφλογόομαι-οῦμαι (din ἐκφλογόομαι) mă aprind. La Cor:

ἀνεκφώιτητος. ὁ.ή. τον (din ἐκφωιτάω, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce nu iese afară în lume.

ἀνέκφορος. ὁ.ή. ρον (din ἐκφέρω, cu a. tăg și v adăogat) și ἀνεξοιστος ceea ce nu poate oarecine să scoată afară să arate în lume) și după asemănare negrăit. La Fot:

ἀνεκφραστος. ὁ.ή. στον (din ἐκφράζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) și ἀνεκφώνητος negrăit, nespus, ce nu se poate grăi spune. La Xenofon:

ἀνεκφράστος pe negrăite, pe tăcute.

ἀνεκφώνητος. ὁ.ή. τον (din ἐκφωνέω, cu a. tăg: și v adăogat) vezi ἀνεκφραστος.

ἀνεκχύμωτος. ὁ.ἦ. τον (din ἐκχυμόω, cu a. tăg și v adăogat) cel ce nu și-a pierdut încă zeurile umorii cei hrântori ai trupului cu zeurile cu umorii întregi.
La Galino

ἀνέλαιος. ὁ.ἦ. ον (din ἔλαιον, cu a. tăg: și v adăogat) fără măslini măslinile și fără untdelemn.

ἀνέλατος. ὁ.ἦ. τον (din ἐλατός, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce nu se întinde prin bătaia ciocanului

DSC 6277

La Arist:

ἀνέλεγκτος. ὁ.ἦ. κτον. κτος (din ἐλέγχομαι, cu a. tăg: și v adăogat) necercetat necertat nedojenit nedefăimat nedovedit. La Evripid:

ἀνελεγξία-ας. ἦ (din ἀνέλεγκτος) necercetare, necertare, nedojenire, nedefăimare, nedovedit.

ἀνελέγχω (din ἀνά, ἐλέγχω) dojenesc, cert, dovedesc, dau de față, cercetez) și iarăși a doua oară dojenesc etc. la Evripid

ἀνελεήμων-ος. ὁ.ἦ. și ἀνελήμων după scurtare și ἀνελεής, ἀνηλεής, ἀνηλής (din ἔλεος, cu a. tăg: și v adăogat) nemilostiv, neîndurat, și după asemănare cumplit, rău, crud.

ἀνελεημόνως, și ἀνελεώς, ἀνηλεώς fără milă, fără milostivire, fără îndurare și după asemănare cu cumpline, cu cruzime.

ἀνελεημοσύνη-ης. ἦ (din ἀνελέημον) nemilostivire, neîndurare, și după asemănare: cumpline, cruzime.

ἀνελεής-έος. ὁ.ἦ. la Grigore vezi ἀνελεήμων

ἀνελέητος. ὁ.ἦ. τον nemiluit cel pe care nimeni îl miluiește, nimeni se îndură de el. la Lib: și ἀνηλέκτος

ἀνελειπής-έως. ὁ.ἦ. πές. Πώς și ἀνελλιπής (din ἐλειπής, cu a. tăg: și v adăogat) pe deplin, întreg, nelipsit, neîmpușinat, necurmat, neprecurmat,

necontenit, neîncetat, neosteit, pururi, mereu, napistran.

ἀνελελίζω (din ἀνά, ἐλελίζω) după lepădarea lui α) clatin și mișc oare ce în sus, cum vârful căpătâiul. La Orian

ἀνελευθερία-ας.ή și ἀνελευθερίοτης (din ἀνελεύθερος) scumpetea omului celui scump, zgârcitura zgârcenia celui zgârcit, mojiție, harcterul caracterul celui mojițic.

ἀνελευθεριότης-τος.ή la Aristofan vezi ἀνελευθερία.

ἀνελεύθερος. ὁ.ή. ρον (din ἐλεύθερος, cu a. tăg: și v adăogat) zgârcit, scump, nedarnic, mojițic.

ἀνελευθέρως cu zgârcitură cu mojiție ca un zgârcit, ca un scump, ca un mojițic. La Plutarh

ἀνελεύθω, ἀνελύθω, nu se întrebuintează, însă dintru acesta se fac timpii la ἀνέρχομαι cum ἀνελήλυθα

ἀνέλευσις-εως. ή (din ἀνελεύθω și ἀνήλυσις suire în sus. La Iustin) și a doua întoarcere înapoi.

ἀνελεώς și ἀνηλεώς vezi ἀνελεημόνως,

ἀνελήλυθα vezi ἀνελεύθω

ἀνελήμον-ος.ὁ.ή vezi ἀνελεήμων

ἀνέλιγμα-τος. Τό (din ἀνελίσσω) desfășurătură, dăzdepănătură, despletitură, descrețitură ἀνέλιγμα χάιτης împletitura încrețitura părului cărlionții zulufii, pletele codițele, cosițele. La At:

ἀνελιννύω (din ἀνά, ἐλιννύω) vezi ἐλιννύω, sau cu greșeală în loc de ἄν ἐλίννουον. La Apolonie:

ἀνέλιξις-εως. ή (ἀνελίττω) înfășurare, învârtitură, depănătură, încrețeală și după asemănare: ἀνέλιξις τοῦ παντός, întoarcerea lumii a cerului, la Plutarh) și învârtituri la jocuri la sărituri la danțuri) și însuși danțul. La Plutarh

ἀνέλιπος. ὁ.ή. πον (din ἐλίσσω, ποῦς, și a. tăg:) ce nu poate sări sălta mișca învârti picioarele, adică șchiop olog. La Eshil:

DSC 6278

ἀνελίσσω-ττω (din ἀνά, ἐλίττω) desfășur, desdeapăn, dezdoiesc, descreeșc) și după asemănare: ἐν βιβλίαις ἀνελίττων διέρχομαι, deschizând desfășurând cărțile le citesc: la Xenofon: și βίον στρέφη και ἀνελίττη, îmi înfășură și desfășură ale vieții, se căznește cu ale vieții. La Plutarh:

ἀνελκτος. ὁ.ή. κτον (din ἐλκτός, cu a. tăg: și v adăogat) netras, ce nu se poate trage.

ἀνελκώ-ώ (din ἀνά, ἔλκος) schimb preface în puroi obrintește. La Cas:

(1)ἀνέλκυσις-εος.η (din ἀνελκύω) tragere în sus afară înapoi.

ἀνελκύω, și ἀνέλκω (din ἀνά, ἐλκύω) trag în sus afară înapoi, cum „ἰχθυν ἀγκίστρω ἀνέλκειν, să tragă peștele cu undița, și ἀνέλκειν τάς ναῦς să tragă afară corabia. La Xenofon:

ἀνέλκω vezi ἀνελκύω

ἀνέλκωσις-εως.ή (din ἀνελκώ) obrinteală cu puroi.

ἀνέλκωτος. ὁ.ή. τον (din ἀνελκώ) fără rană, nerănit, nevătămat.

ἀνέλλην-ος.ὁ.ή (din ἔλλην, cu a. tăg: și v adăogat) nu elen. La Eshil.

ἀνελλήστος. ὁ.ή. στον (din ἐλληνίζω, cu a. tăg: și v adăogat) cel fără elinism. La Secstos Empedocli:

ἀνελλιπής-έος. ὁ.ή πές vezi ἀνελειπής.

ἀνελπιδος.ὁ.ή (din ἐλπιδος, cu a. tăg și v adăogat) fără nădejde. La Evripid:

ἀνελπισία vezi ἀνελπιστία.

ἀνελπιστέω-ώ (din ἐλπίς, cu a. tăg: și v adăogat) nu nădăjduiesc) la Suida.

ἀνελπιστία-ας.ή. și ἀνελπισία (din ἀνελπιστέω) nenădejde, nenădăjduire dezneădejde deznădăjduire.

ἀνέλπιστος. ό.ή στον στως (din ἄνελπις) nenădăjduit, fără nici o nădejde pe nenădăjduite.

ἀνελύθω vezi ἀνελεύθω.

ἀνέλυτρος. ό.ή, τρον (din ἔλυτρον, cu a. tăg: și v adăogat) neînvelit.

ἀνεμάκι-ου. Τό vezi ἀνεμίδιον.

ἀνέμβατος. ό.ή τον (din ἐμβατός, cu a. tăg:și v adăogat) cel la care nu poate intra oare cine. La Epigramata:

ἀνεμέσητος. ό.ή τον (din νέμεσις, cu a. tăg: și v adăogat) nedefimat, nezavistuit, cel pe care nu l-a pedepsit nu l-a înfrunatat zeița Nemesis. La Plutarh) și zavistnic) ἀνεμέσητον εύπειν, să grăiască, dar nu cu defăimare cu zavistie. La Plutarh:

ἀνεμεσήτως (din ἀνεμέσητος) fără defimare, fără zavistie.

ἀνέμετος. ό.ή. τον. τως (din ἐμέω, cu a tăg: și v adăogat) fără vărsătură, fără a vărsa vomita. La Hipocrat:

ἀνεμέω-ώ (din ἐμέω) vărs vomit. La Hipocrat.

ἀνέμητος. ό.ή. τον (din νέμω, cu a. tăg: și v adăogat) neîmpărțit, neîmpărțășit. La Plutarh:

ἀνεμία-ας.ή și ἀνεμίη, după limba Ionicească (din ἄνεμος) suflarea vântului. La Hipocrat.

ἀνεμιαῖος-ἄια. ἄιον. Și ἀνεμίδιος, ἀνέμιος, ἀνεμόεις, ἀνεμώδης (din ἄνεμος și ανεμωλιος) plin de vânt supus la vânt, vântos. Cum „ἀνεμιαῖον ὦόν ουου plin de vânt clocit și după asemănare: ușor la minte. La Evstatie.

ἀνεμίδιον-ου. τό și ἀνεμάκι vântuleț.

άνεμίδιος-ία. ιον. Vezi άνεμιᾶιος.

άνεμίζω (din άνεμος și έξανεμίζω) mișc clatin oare ce prin suflarea vântului pun la

DSC 6279 **(1)**

DSC 6280 **(1)** άνεμόσουρις.ή mărar cānesc molotru.

DSC **6281**

se mișcă de se clatină de se zvântă și după asemănare: vântur) άνεμίζομαι, mă clatin de vânt, cum, κλείδων άνεμιζόμενος, furtuna ce se bate de vânt. La I..

άνεμίη-ης.ή vezi άνεμία.

άνέμιος-ία-ιον vezi άνεμίαιος.

άνεμιστήριον-ου. Τό (din άνεμίζω) apărătoare de vânt.

άνεμοδούριον vezi άνεμούριον

άνεμόδρομος. ό.ή. μον (din άνεμος, δρόμος) iute ca vântul.

άνεμοδεικτης-κτου, ό (din ανεμος, δεικνημι) vezi άνεμούριον

άνεμοεις-εσσα-οεν. Vezi άνέμιᾶιος.

άνεμοζάλη - ης. ή (din άνέμου, ζάλη) vijelie.

άνεμοκοΐται-ών. Οί (din άνεμος, κοΐτος) magii vrăjitorii ce potolesc adorm vânturile ce poruncesc vânturilor. La Evstatie:

άνεμόμυλος-ου. ό (din άνεμος, μύλος) moară de vânt.

άνεμόνω vezi άνεμ??ω

άνεμοπυρμα-τος. Τό (din άνεμος, πύρ) brāncă.

άνεμος-ου. ό (în loc de άεμος, din άω, άέω, άημι, suflu) vânt, suflare.

άνεμος ανατολικός, vântul de la răsărit.

----- δυλικός ----- de la apus
----- μεσημβρινός ----- de la miazăzi austru
----- ἄρκτικός-βόρειος ---- de la miazănoapte
crivățul, băltărețul.

----- ὄριος - vânt priincios prielnic
ἀνεμοσκέπη-ης. ἡ ἔτι ἀνέμου σκέπη, ἔτι πρὸς ἄνεμον,
adăpost. La Homer ἔτι streășina de la ferestre de la
uși spre apărarea ploii.

ἀνεμοσκεπής-έος. ὁ.ἡ. πές (din ἄνεμος, σκέπω) cel
ce nea apără de vânt, cum „χλαινάων τ
ἀνεμοσκεπέων hainele ce ne apără de vânt. La
Homer) ἀνεμοσκεπής cel ce se apără de vânt.

(1) ἀνεμόσουρις.ἡ mărara cînesc molotru
ἀνεμοστραφής-εος. ὁ.ἡ. φές ἔτι ἀνεμοστρεφής,
ἀνεμοτρεπής (din ἄνεμος στρέφω, στρέπω) cel ce se
clatină de vânt.

ἀνεμοστρεφής-φές. Vezi ἀνεμοστραφής.

ἀνεμοστρόβιλος-ου. ὁ ἔτι ἀνεμοστρόφιλος,
ἀνεμοστρόφορος (din ἄνεμος, στρέφω) vărtej de
vânt volbură, învolburare, tulburarea vântului. La
Anacr:

ἀνεμοσφάραγος. ὁ.ἡ. γον (din ἄνεμος, σφάραγος)
vâjâitura vântului, ἔτι cel ce vâjâie din suflarea
vântului, cum stegulețele.

ἀνεμοταραχή- ἥς.ἡ (din ἄνεμος, ταραχή) vijelie

ἀνεμοτραφής-εός. ὁ.ἡ. φές ἔτι ἀνεμοτρεφής (din
ἄνεμος, τρέφω) hrănit crescut în vânt. Cum „κῦμα
ἀνεμοτρεφές valurile mării, ce cresc se măresc din
suflarea vântului. La Homer. ἔτι ἔγχος ἀνεμοτρεφές,
sulița ce a crescut în vânt, adică din lemnul ce a
crescut în bătaia vântului, căci ἔτι copacii ce cresc
afară în vânt prin vârfurile munților, se fac mai tari,
mai buni de orice lucru însă unii în loc de

άνεμοτρεφές vor să citească άνεμοτρεπές, și άνεμοστρεφές.

άνεμοτρεπής-έος.ό.ή. πές vezi άνεμοστραφής.

άνεμότροπος.ό.ή. πον (din άνεμος, τρέπω) jucărie de vânt, ce se învârtește în vânt.

άνεμούριον-ου. Τό și άνεμοδούριον (din άνεμος, οὔρος) și άνεμοδείκτης vânt pricos, prielnic și steguleț de vânt, ce ne arată dincotro bate vântul și o jucărie de vânt, ce se învârtește în vânt.

άνεμοφορία-ας.ή (din άνεμόφορος) stricăciune păleală lovitură de vânt. La Suida.

άνεμόφορος-ου. ό (din άνεμος, φθορά) stricat pălit de vânt.

DSC **6282**

άνεμοφόρητος-ου. ό (din άνεμος, φορέω) risipit de vânt.

άνεμόω-ῶ și άνεμόνω (din άνεμος) vântur și suflu ceva suflând întrânsul, cum suflă (umflă) mielul, când îl belește. La Hipocrat) άνεμόομαι, mă bate vântul, cum „ήνεμωμένος τήν τρίχα, cu părul zbârcit umflat de vânt. La Calistr: și ήνεμωμένον τόν πέπλον ξυνεΐχε τῆ ἑτέρᾳ cu cealaltă mână ținea rochia, ce o umfla o ridica vântul. La Lucian: și ἄλος + ήνεμωμένης, marea ce se umfla de vânt. La Analoghion:

άνεμπειρία-ας. ή (din άνέμπειρος) neiscusință.

άνέμπειρος. ό.ή ρον (din έμπειρία, cu a. tăg: și v adăogat) neiscusit.

άνεμπίστευτος. ό.ή. τον (din έμπιστεύομαι, cu a. tăg: și v adăogat) neîncredințat.

άνεμπλήκτος (din έμπληκτος, cu a. tăg: și v adăogat) fără spaimă, fără frică, fără sfială. la Plutarh:

άνέμπληστος. ό.ή. στον (din έμπλεος, cu a. tăg: și v adăogat) nesăturat neîndestulat de vedere cel de

care nu se satură oare cine a-l vedea. Cum „άνεμπληστον θέαμα vedere ce nu se satură oarecine de ea. La Tem:

άνεμπλοος-λους.ὁ. οον (din ἔμπλοος cu a. tăg: și v adăogat) cel ce nu umblă pe mare cum „άνεμπλοος νᾶυς. Caic corabie cu care se poate umbla pe apă. La Nonos) și marea pe care nu poate umbla oare cine cu corabia.

άνεμπόδιστος. ὁ.ή. στον. Στως (din ἔμποδίζω, cu a. tăg: și v adăogat) neoprit, nepoprit, nestânjenit.

άνεμπτωτος. ὁ.ή. τον (din ἐμπίπτω, cu a. tăg: și v adăogat) necăzut în oarece, cum în vre-o greșeală în vre-o patimă. La Diog:

άνεμφανής-έος.ὁ.ή. νές (din ἐμφάινω, cu a. tăg: și v adăogat) nevăzut, necunoscut, însă cu bănuială.

άνεμφαντος. ὁ.ή. τον și άνέμφατος-τως (din ἐμφάινω, cu a. tăg: și v adăogat) nedovedit nemărturisit, cum „άνέμφατος ὕβρεως nedovedit că a ocărât. La Plutarh:

άνεμώδης-εος. ὁ.ή. δεσ vezi άνεμιᾶιος.

άνεμώκης-εος.ὁ.ή. κες (din άνεμος, ὠκύς) iute ca vântul. Cum „άνεμώκης νεφέλη, norul cel iute ca vântul, sau adus de vânt. La Aristofan: și Evripid

άνεμωλία-ας.ή. vezi άνεμώνη.

άνεμώλεια-ας.ή. vezi άνεμώρεια

άνεμώλιος.ὁ.ή. ον vezi άνεμιᾶιος) și după asemănare: άνεμώλια βάζογς, în zadar vorbești grăiești. Vorbe de nimic. La Homer: și άνεμώλια τόξα săgeți zadarnice, ce nu lovesc nu nimeresc. La Homer.

άνεμώνη-ης. Și άνεμωνίς, άνεμωλία, și ήνέμιον (din άνεμος) iarba vântului, capul câinelui degețel brebenel. La Licofron) și după asemănare άνεμῶνα

λόγων, vorbe în zadar zadarnice vorbe de nimic. La Lucian:

ἀνεμωνίς-δος.ή la Nic: vezi ἀνεμώνη

ἀννεμώρεια-ας.ή și ἀνεμώλεια (din ἄνεμος) loc vântos plin de vânt. La Homer.

ἀνεμώτις-δος. ή (din ἄνεμος) ceea ce potolește vânturile.

ἀνενδεής-έος. ό.ή. ές (din ένδεής, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce n-are lipsă trebuință. La Erodian.

DSC 6283

(3)ἀνεχξαιματωτος. ό.ή. τον (din έξαιματωνω, ξαιματωνω și a. tăg: nesângerat nesfâșiat.

DSC 6284

ἀνενδεῶς fără lipsă, fără trebuință cu îmbelșugare.

ἀνένδεκτος. ό.ή κτον (din ένδέχομαι cu a. tăg: și v adăogat) neîntâmpletic, ce nu se poate întâmpla.

ἀνενδοίαστος. ό.ή. στον. Στως (din ένδοιάζω, cu a. tăg: și v adăogat) fără îndoială fără bănuială, nebănuie. La Lucian și Filostrate:

ἀνένδοτος. ό.ή. τον (din ένδίδωμι, cu a. tăg: și v adăogat) neînduplecat, cel ce nu se înduplecă la voința altuia îndărătnic. La Sofocli

ἀνενδότης cu neînduplecare, cu îndărătnicie.

ἀνέδυτος. ό.ή. τον (din ένδύομαι cu a. tăg: și v adăogat) neîmbrăcat.

ἀνενέγκλητος. ό.ή. τον (din έγκλημα, cu a. tăg: și v adăogat) nedefăimat, nevinovat, nepârât.

ἀνενέγκω, și ἀνενείκω (din ανά, ένέγκω) vezi ἀναφέρω

ἀνενείκω vezi ἀνενέγκω

ἀνενεργής-εός. ό.ή. γές (din ενεργής, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce nu lucrează nu muncește nemuncitor, nelucrător.

ἀνενεργησία-ας.ῆ (din ἀνενέργητος) nelucrare, stare din lucru din muncă. La Secstoe Empedocli:

ἀνενέργητος. ὁ.ῆ. τον (din ἀνενεργής) nelucrat, neurmat.

ἀνενήνοθε, ἤ ἀνήνοθε, ἤ ἀνήνοθα (după scurtare după limba doricească) în loc de ἀνήλθεν din ἀνέρχομαι.

ἀνενοουσίαστος??. ὁ.ῆ. στον (din ἐνοουσίαζω, cu a. tăg: și v adăogat) neentusiasit, neînverșunat. Cum „ἀνενοουσίαστος ἔρωσ dragoste neînverșunată neentusiasită neînfocată. La Plutarh.

ἀνενομήσις-εος. ῆ (din ἐνομήζω, cu a. tăg: și v adăogat) nepomenire, neținere de minte.

ἀνενομήτα (din ἐνομήζω, cu a. tăg: și v adăogat) fără a pomeni, fără ținere de minte.

ἀνενοήτος. ὁ.ῆ. τον (din ἐνοοίω, cu a. tăg: și v adăogat) nepriceput, neînțeleș. La Polidevc și Dionisie Siceliot

ἀνενοήτος. Fără înțelegere pricepere.

ἀνενοχλήτος. ὁ.ῆ. τον (din ἐνοχλέομαι, cu a. tăg: și v adăogat) nesupărat.

ἀνενοηλήτως fără supărare.

ἀνενοήτως. ὁ.ῆ. τον (din ἐντείνω, cu a. tăg: și v adăogat) neîntins. La Polidevc

(1) ἀνενοηφίαστος. ὁ.ῆ. στον-στωσ (din ἐνοηφίαζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) neîngropat.

(2) ἀνενοευκτος. ὁ.ῆ. κτον (din ἐντεύχω, ἐντυγχάνω, cu a. tăg: și v adăogat) neîntâlnetic, cel ce nu-l poate întâlni oare cine) la Plutarh se găsește împreună cu ἄδωρος și ἄδέκαστος, unde înseamnă, nemitatic, cel ce nu se mituiește nu primește mită.

ἀνενοτρεχής-εός. ὁ.ῆ. χέσ (din ἐνοτρεχής, cu a. tăg: și v adăogat) neînțelegător, nesârguitor. La Homer și Evstaite

άνέντροπος. ό.ή πον (din έντρέπομαι, cu a. tăg: și v adăogat) nerușinat fără rușine îndărătnic cel ce nu-i pasă de nimeni.

(3)

άνεξάκουστος.ό.ή. στον (din έξακουστός, cu a. tăg: și v adăogat) neauzit, nevestit, nepomenit.

άνεξάλειπτος, ό.ή. πτον (din έξαλείφω, cu a. tăg: și v adăogat) neatins, neșters, neprăpădetic, ce nu se poate prăpădi.

DSC 6285

άνεξάλλακτος. ό.ή. κτον (din έξαλλάσσω, cu a. tăg: și v adăogat) neschimbatic, cel ce nu se poate schimba preface.

άνεξάντλητος. ό.ή τον (din έξαντλέω, cu a. tăg: și v adăogat) nesecat, nedeșertat.

άνεξαπατησία-ας. ή (din άνεξαπάτητος) neînșelăciune.

άνεξαπάτητος. ό.ή. τον (din έξαπατάω, cu a. tăg: și v adăogat) neînșelat, neînșelatic, cel ce nu se poate înșela.

άνεξάρνητος. ό.ή. τον (din έξαρνέομαι, cu a. tăg: și v adăogat) netăgăduitor, cel ce nu tăgăduiește, cel ce mărturisește.

άνεξαρτησία-ας. ή (din άνεξάρτητος) neatârnaire, independență.

άνεξάρτιτος.ό.ή. τον (din έξαρτάομαι, cu a. tăg: și v adăogat) neatârnat independent.

άνεξέλεγκτος. ό.ή τον. Τως (din έξελέγχω, cu a. tăg: și v adăogat) nedovedit, necercetat, nearătat. La Xenofon.

άνεξέλευστος.ό.ή στον (din έξελεύσομαι, cu a. tăg: și v adăogat) vezi άνεξίτητος

ἀνεξέλικτος. ὁ.ἡ. τον τως (din ἐξελίσσω, cu a. tăg: și v adăogat) nedesfășurat, ne desfășat, ne dezdoit, ne dedepănat, nedescrętit. La Secstos Empedocli (1)

ἀνεξέργαστος. ὁ.ἡ. στον (din ἔξ, ἐργάζομαι, cu a. tgă: și v adăogat) nelucrat, nesăvârșit. La Lucian.

ἀνεξερευνήτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐξερευνάω, cu a. tăg: și v adăogat) necercetat, necercetatic.

ἀνεξετάζω, cu greșeală, în loc de ἀντεξετάζω.

ἀνεξέταστος. ὁ.ἡ. στον (din ἐξετάζω, cu a. tăg: și v adăogat) necercetat. La Platon

ἀνεξετάστως. Fără cercetare.

ἀνεξεύρετος. ὁ.ἡ. τον (din ἐξευρέω, cu a. tăg: și v adăogat) negăsit, negăsetic, ce nu se poate găsi. Cum „ἀνεχεύριτος ἀριθμός, număr așa de mare, cât nu se poate găsi. La Tucidid

ἀνεξήγητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐξηγέομαι, cu a. tăg: și v adăogat) netălmăcit, netălcuit, netălmăcetic, netălcuietic ce nu se poate tălcui tălmăci. La Galino

ἀνεξία-ας.ἡ (din ἀνέχω) răbdare, suferire, îngăduială.

ἀνεξιθρησκεία-ας. ἡ (din ἀνέχομαι, θρησκεία) toleranță, primire de or ce credință de or ce religie de orice lege.

ἀνεξιθρήσκος. ὁ.ἡ. κον (din ἀνέχομαι, θρησκεία) tolerant, tolerant cel ce primește suferă orice credință, cel ce nu supără nici o religie nici o lege.

ἀνεξικακέω-ῶ (din ἀνέχομαι, κακία) sufăr, rabd, îngădui primesc pe cei răi sufăr rabd primesc cele rele, cum necazuri nenorociri.

ἀνεξικακία-ας.ἡ (din ἀνεξίκακος) răbdarea celor rele, suferire de cele rele.

ἀνεξίκακος. ὁ.ἡ. κον (din ἀνέχομαι, κακία) răbdător suferitor primitor îngăduitor de cele rele cel ce suferă răul ce pătimește de la altul.

ἀνεξικάκως cu răbdare de cele rele.

ἀνεξίκμαστος. ὁ.ἡ. στον (din ἐξικμάζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) nesuptă umezeală neuscat, neuscatic nezvântat, nezvântatic.

ἀνεξίλαστος. ὁ.ἡ. τον (din ἐξιλάομαι, cu a. tăg: și v adăogat) neînduplecat, neînduplecatic neîndurat, neînduratic neîmlânzit, neîmlânzetic. La Apolonie și Arp:

DSC 6286

ἀνεξίτηλος. ὁ.ἡ. λον (din ἐξίτηλος, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce nu-și pierde fața vopsea

ἀνεξίτητος. ὁ.ἡ. τον (din ἔξιμαι, cu a. tăg: și v adăogat) și ἀνεξέλευστος fără ieșire la drum, fără exod. La Eshil.

ἀνεξιχνίαστος. ὁ.ἡ. στον (din ἐξιχνιάζω) cu a. tăg: și v adăogat) cel căruia nu i s-a cercetat nu i se cunosc urmele.

ἀνεξόδευτος. ὁ.ἡ. τον vezi ἀνεξοδίαστος

ἀνεξοδίαστος. ὁ.ἡ. στον, și ἀνεξόδευτος (din ἐξοδίαζω, cu a. tăg: și v adăogat) necheltuit necheltuietic, ce nu se cheltuiește, nefirosit, nefirosetic, ce nu se firesește.

ἀνέξοδος. ὁ.ἡ. δον (din ἔξοδος, cu a. tăg: și v adăogat) fără drum, fără ieșire la drum.

ἀνεξόδως, fără cheltuială.

ἀνέξοιστος. ὁ.ἡ. στον (din ἐξοίω, cu a. tăg: și v adăogat) vezi ἀνέκφορος.

ἄνεοι, și ἔνεοι. Vezi ἄνεως.

ἀνεξομολόγητος, ὁ.ἡ. τον. Τως (din ἐξομολογοῦμαι) cu a. tăg: și v adăogat) nespovedit.

ἀνεόρταστος. ὁ.ἡ. στον ἔτι ἀνεόρτος (din ἑορτάζω, cu a. tăg: ἔti v adăogat) fără praznic, fără sărbătoare, cel ce nu se prăznuiește nu sărbătorește. La Democrit:

ἀνεόρτος la Sofocli vezi ἀνεόρταστος.

ἀνεοστασίη- ης. ἡ ἔti ἐνεοστασίη (din ἄνω, στάσις, cu a. tăg: ἔti v adăogat) amuțeală mărmurire tăcere ce rătimește oarecine din frică de spaimă.

ἀνεπάγγελτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπαγγέλομαι, cu a. tăg: ἔti v adăogat) nevestit nepropovăduit mai înainte, la Polivie) ἔti nepoftit nechemat. La Lucian:

ἀνεπάισθητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπί, ἀισθάνομαι, cu a. tăg: ἔti v adăogat) nesimțitor, ἔti cel ce nu cade nu se arată sub simțiri.

ἀνεπαισθήτως. pe nesimțite.

ἀνεπάϊστος. ὁ.ἡ. στον (din ἐπάϊστος, cu a. tăg: ἔti v adăogat) neauzit, neauzetic. La Ateneu

ἀνεπάισχυντος. ὁ.ἡ. τον-τως (din ἐπαισχύνομαι, cu a. tăg: ἔti v adăogat) nerușinat, fără rușine.

ἀνεπαιτίατος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπαιτίαομαι, cu a. tăg: ἔti v adăogat) nedefăimat nepârât, nevinovat fără nici o pricină. La Iosif:

ἀνεπάλλακτος. ὁ.ἡ. κτον (din ἐπαλλάττω, cu a. tăg: ἔti v adăogat) neschimbat, necurmat) ζώα ἀνεπάλλακτα, dobitoace cu dinții nedespărțiți pe la vârful, ce se țin unul de altul. La Arist:

ἀνεπάλμενος, ἔti ἀνεπάλετο, în loc de ἀνεπαλόμενος după scurtare din ἀνεφάλλομαι.

ἀνεπανόρθωτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπάνόρθω, cu a. tăg: ἔti v adăogat) nedres, neîndreptat cel pe care nu-l poate îndrepta drege oare cine.

ἀνέπαφος. ὁ.ἡ. φον (din ἐφάπτομαι, cu a. tăg: ἔti v adăogat) ἔti ἀνέφαπος nepirăit, neatins) fecioară, fată mare. La Ant:

ἀνεπαφρόδιτος. ὁ.ἦ. τον (din ἐπί, ἀφροδίτη, cu a. tăg: și v adăogat) sau din ἀνέπαφος, ἀφροδίτη) nedrăgăstos, om rece despre ale dragostei, cel ce nu cunoaște dragostea amorul, la Alc:

ἀνεπαχθνίς-έος. ὁ.ἦ. θές. Θῶς (din ἐπαχθής, cu a. tăg: și v adăogat) nesupărător, nearăsător, cel ce nu supără nu apasă pe oare cine, adică blând. La Ari:

ἀνεπέλευστος. ὁ.ἦ. στον (din ἐπέρχομαι, cu a. tăg: și v adăogat) neîntors înapoi, cel ce nu vine

DSC 6287

înapoi nu se întoarce înapoi. la Sofocli

ἀνέπες?? ἀνέπεσον din ἀναπίπτω

ἀνεπηρέαστος. ὁ.ἦ. στον (din ἐπηρεάζω, cu a. tăg: și v adăogat) nesupărat nevătămat de nimeni.

ἀνεπής-έος. ὁ.ἦ. πές (din ἔπος, cu a. tăg: și v adăogat) fără glas mut.

ἀνεπίβατος. ὁ.ἦ. τον (din ἐπιβάινω, ἐπιβάω, cu a. tăg: și v adăogat) necălcat, cel pe care nu poate umbla călca se sui oare cine.

ἀνεπιβούλευτος. ὁ.ἦ. τον. Τως (din ἐπιβουλεύομαι, cu a. tăg: și v adăogat) neepivulevsit nevrăjmășuit nedușmănit, cel pe care nu-l epivulevsește nu-l dușmănește nu-l pizmuiește nu-i va răul oarecine. La Tucidid

ἀνεπίγνωστος. ὁ.ἦ. στον (din ἐπιγνῶω, cu a. tăg: și v adăogat) necunoscut, neînțeleș, nearătat de oare cine. La Pindar și Sinsesie

ἀνεπιγνώστωș, cu neînțelegere, cu necunoștință.

ἀνεπίγραφος. ὁ.ἦ. φον (din ἐπιγραφή, cu a. tăg: și v adăogat) fără adresă, fără nume, fără titluș titlu neadresarităș carte.

ἀνεπιδάνειστος. ὁ.ἦ. στον (din ἐπιδανίζω, cu a. tăg: și v adăogat) nezălogit, nedat nepus drept zălog. La Lucian

ἀνεπιδεής-έος. ὁ.ή δεές. δεῶς (din ἐπιδεής, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce n-are lipsă trebuință fără trebuință.

ἀνεπίδεικτος. ὁ.ή τον (din ἐπιδεικνυμι, cu a. tăg: și v adăogat) nefalnic, cel ce nu se fălește nu se arată de oare ce. La Sf. Grigore Nazianz.

ἀνεπίδεκτος. ὁ.ή κτον (din ἐπιδέχομαι, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce nu primește asupra lui nimic, nu se înduplecă îndărătnic. La Sf. Grigore și Vasile:

ἀνεπίδέξιος. ὁ.ή ον (din ἐπιδέξιος, cu a. tăg: și v adăogat) netrebnic nevrednic, nedestoinic, nedepins, nedădat.

ἀνεπίδετος. ὁ.ή τον (din ἐπιδέω, cu a. tăg: și v adăogat) nelegat pe deasupra, cum ἀνεπίδετον ἔλκος rană bubă nelegată. La Galino

ἀνεπίδηκτος. ὁ.ή. κτον (din ἐπιδάκνω, cu a. tăg. Și v adăogat) cel ce nu mușcă nu zgândără cum „ἀνεπίδηκτον ἔμπλαστρον, la Dioscorid: blastur platur dulce ce nu ustură, sau că trebuie să se cetească ἀνεπίδετον ἔμπλαστρον, adică platur ce trebuie să se lege.

ἀνεπίδικος. ὁ.ή κον (din ἐπίδικος, cu a. tăg: și v adăogat) fără judecată, cel ce nu s-a judecat nu s-a cercetat nejudicat, necercetat.

ἀνεπιδίω (din ἐπιδίω, ἀνά, cu lepădarea lui α) stau ca o picătură de apă pe oare ce. La Plutarh.

ἀνεπίδοτος. ὁ.ή τον (din ἐπιδίδωμι, cu a. tăg: și v adăogat) nespornic, cel ce nu sporește nu înaintează nu crește. La Teofrast

ἀνεπίεικεια-ας. ή (din ἀνεπεικής) neîndurare neblândețe. La Dem:

ἀνεπεικής-έος. ὁ.ή κές (din ἐπεικής, cu a. tăg: și v adăogat) neînduratic.

ἀνεπεικῶς fără îndurare fără blândețe.

ἀνεπιζητησία-ας. ἡ (din ἐπιζητησία, cu a. tăg: și v adăogat) neîngrijire, necercetare.

ἀνεπιθόλωτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπί, θολόμαι, cu a. tăg: și v adăogat) netulburat, curat. La Secstos Empedocli

ἀνεπιθύμητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπιθυμέω, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce nu pofteste fără poftă nedornic. La Climent

ἀνεπικάλυπτος. ὁ.ἡ. πτον (din ἐπικαλύπτω, cu a. tăg: și v adăogat) neacoperit, neînvelit.

DSC 6288

ἀνεπίκαυστος. ὁ.ἡ. στον și ἀνεπίκαυτος (din ἐπικαίω, cu a. tăg: și v adăogat) nepârlit, nepălit.

ἀνεπικηρύκευτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπικηρυκεύομαι, cu a. tăg: și v adăogat) nevestit de obște, nepropovăduit. La Eshil:

ἀνεπικλήτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπικλέω, cu a. tăg: și v adăogat) nedefăimat, nepârât. La Tucidid

ἀνεπικλήτος fără defăimare, fără pâră.

ἀνεπικίνδυνος. ὁ.ἡ. νον (din ἐπικίνδυνος, cu a. tăg: și v adăogat) neprimejdios.

ἀνεπικινδύνως fără primejdie

ἀνεπικοινώνητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπικοινωνέω, cu a. tăg: și v adăogat) neobștit ce nu s-a dat nu s-a împărțit de obște) și cel ce nu împărtășează nu face părtaș pe altul de oare ce.

ἀνεπικούρητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπικουρέω, cu a. tăg: și v adăogat) neajutorat.

ἀνεπικρισία-ας. ἡ (din ἐπικρῖσις?, cu a. tăg: și v adăogat) negăsire cu cale nehotărâre prin judecată o părere spânzurată nehotărâtă neadeverită.

ἀνεπικρίτος. ὁ.ἡ. τον. Τως (din ἐπικρίνω, cu a. tăg: și v adăogat) fără hotărâre de judecată, fără găsire cu cale adevărită dovedită de judecată.

ἀνεπίκρηπτος. ὁ.ἦ. πτον (din ἐπικρύπτω, cu a. tăg: și v adăogat) neascuns, cel ce nu se poate ascunde. La Ant:

ἀνεπικώλυτος. ὁ.ἦ. τον (din ἐπικωλύω, cu a. tăg: și v adăogat) neoprit, nepoprit, nestânjenit. La Diodor:

ἀνεπικωλύτως fără popreală, fără stânjenire.

ἀνεπίληπτος. ὁ.ἦ. πτον (din ἐπιλαμβάνω, ἐπιλήβω, cu a. tăg: și v adăogat) neprins în vre-o vină nedefăimat, nepârât, nevinovat. La Xenofon și Evripid: fără prihană.

ἀνεπιλήπτως fără defăimare, fără pâră, fără vină.

ἀνεπίληστος. ὁ.ἦ. στον (din ἐπιλανθάνω, ἐπιλήθω. Cu a. tăg: și v adăogat) neuitat, și cel ce nu-și uită. La Aristen.

ἀνεπιλογιστία-ας.ἦ (din ἀνεπιλόγιστος nesocotință, la Homer.

ἀνεπιλόγιστος. ὁ.ἦ. στον. Στως (din ἐπιλογίζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) fără socotință și ceea ce nu se poate socoti număra. La Eshil și Teod:

ἀνεπιμέλητος. ὁ.ἦ. τον-τως (din ἐπιμελέομαι, cu a. tăg: și v adăogat) neîngrijit, și cel ce nu îngrijește de oare ce. La Apolonie

ἀνεπίμικτος. ὁ.ἦ. κτον (din ἐπιμίγνυμι, cu a. tăg: și v adăogat) neamestecat, ceea ce nu se amestecă cu oare ce. Cum „ἀνεπίμικτος ῥυπαρίας, neamestecat cu spurcăciuni, adică curat. La Dioscorid: și ἀνεπίμικτος ἀνθρώπων neamestecat cu oamenii, cel ca n-are chinonie amestec cu oamenii, cel ce s-a depărtat de oameni. La Strabon) ἀνεπίμικτον vezi ἀνεπιμιξία.

ἀνεπιμίκτως fără amestecare fără chinonie fără împărtășire cu oamenii.

ἀνεπιμιξία-ας. ἡ (din ἀνεπίμκτος) și ἀνεπίμκτον neamestecare, nechinionie neîmpărtășire de oare ce. La Plutarh.

ἀνεπίμονος. ὁ.ἡ. νον. Νως (din ἐπιμένω, cu a. tăg: și v adăogat) cu nerăbdare nestatornic.

ἀνεπινοησία-ας. ἡ. (din ἀνεπινόητος) nesocotință, neînțelegere, nebăgare de seamă. La Secstos Empedocli

ἀνεπινόητος. ὁ.ἡ. τον. τως (din ἐπινοέω, cu a. tăg: și v adăogat) fără socotință, fără înțelegere. Cel ce nu poate socoti nu poate înțelege) și cel ce nu bagă de seamă nu se bagă în seamă.

ἀνεπίξεστος. ὁ.ἡ. στον (din ἐπιξέω, cu a. tăg: și v adăogat) necurățat neșters nerăzuit) și după
DSC 6289

asemănare neisprăvit, nesăvârșit, cum „μηδέδόμεον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπει. La casă când lucrezi, să n-o lași neisprăvită.la Eshil.

ἀνεπίπλαστος. ὁ.ἡ. στον στως (din ἐπίπλαστος cu a. tăg: și v adăogat) neplăsmuit nespoit ne uns pe deasupra.

ἀνεπιπλάστως, fără plăsmuire spoială ungere fără dres pe obraz, fără mască.

ἀνεπίπλεκτος. ὁ.ἡ. κτον (din ἐπιπλέκω, cu a. tăg: și v adăogat) neîmpletit neamestecat cu altceva) și după asemănare: neamestecat cu oamenii, cel ce n-are chinonie cu niemeni. La Strabon

ἀνεπίπληκτος. ὁ.ἡ. κτον (din ἐπιπλήττω, cu a. tăg: și v adăogat) nelovit neizbit și după asemănare: nedefăimat, nepedepsit de vreo faptă rea) și cel ce nu pedepsește. La Marc Antonie: și Platon

ἀνεπιπλήκτως fără pedeapsă, fără defăimare.

ἀνεπιπληξία -ας. ἡ (din ἀνεπίπληκτος) nepedeapsă, nedefăimare, la Platon

ἀνεπιπρόσθητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπιπροσθέω, cu a. tăg: și v adăogat) fără a avea pe oarecine ca o umbră ca o perdeă împotrivă fără umbră împotrivă, neacoperit de umbră. La Porfirie:

ἀνεπίρρεκτος. ὁ.ἡ. κτον (din ἐπιρρέζω, cu a. tăg: și v adadăogat) nesăvârșit, neisprăvit) și cel pe care nu s-a săvârșit oare ce, cum „χυτρόποδες ἀνεπίρρεκτοι πirostriei pe care nu s-a făcut nici o jertfă. La Eshil.

ἀνεπισήμαντος. ὁ.ἡ. τον și ἀνεπίσημος, ανεπισημείωτος (din ἐπισημαίνω, cu a. tăg: și v adăogat) neînsemnat, fără nici un semn) și după asemănare nevestit neuzit necunoscut după vre-o faptă însemnată. La Dionisie Siceliot:

ἀνεπισημείωτος. ὁ.ἡ. τον la Climent vezi ἀνεπισήμαντος.

ἀνεπίσκμος. ὁ.ἡ. μον vezi ἀνεπισήμαντος.

ἀνεπίσκεπτος. ὁ.ἡ. πτον (din ἐπισκέπτομαι, cu a. tăg: și v adăogat) și ἀνεπισκόπευτος, ἀνεπίσκοπος. Necăutat, neîngrijit, necercetat. La Xenofon) și cel ce nu îngrijește nu cercetează neîngrijitor. La Erodian

ἀνεπισκέπτως fără căutare îngrijire cercetare.

ἀνεπισκεύαστος. ὁ.ἡ. στον (din ἐπισκευάζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) nedres, nemeremetisit cel ce nu se mai poate drege preface meremetisi.

ἀνεπισκόπευτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπικοπέυομαι, cu a. tăg: și v adăogat) La Olim: vezi ἀνεπίσκεπτος.

ἀνεπίσκοπος. ὁ.ἡ. πον (din ἐπισκοπέω, cu a. tăg: și v adăogat) la Eshil vezi ἀνεπίσκεπτος

ἀνεπισκότητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπισκοτέω, cu a. tăg: și v adăogat) vezi ἀνεπισκότητος.

ἀνεπισκότητος. ὁ.ἡ. στον (din ἐπισκοτίζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) și ἀνεπισκότητος neîntunecat ce nu se întunecă. La Proclu

ἀνεπιστάθμευτος. ὁ.ἦ. τον ἔτι ἀνεπίσταθμος (din ἐπισταθμεύω, cu a. tăg: ἔτι v adăogat) fură? cfartir fără conac ostășesc scutit slobod de cfartir de conac. La Polivie

ἀνεπίσταθμος. ὁ.ἦ. μον vezi ἀνεπιστάθμευτος.

ἀνεπιστασία-ας. ἡ (din ἐπιστασία, cu a. tăg: ἔτι v adăogat) neîngrijire, nebăgare de seamă. La Eshil:

ἀνεπιστάτευτος. ὁ.ἦ. τον (din ἐπιστατέω, cu a. tăg: ἔτι v adăogat) vezi ἀνεπιστάτητος.

ἀνεπιστάτητος. ὁ.ἦ. τον din ἐφίστημι, cu a. tăg: ἔτι v adăogat) ἔτι ἀνεπιστάτευτος neîngrijit fără îngrijitor, fără băgător de seamă.

ἀνεπίστατος. ὁ.ἦ. τον (din ἐφίσταμαι, cu a. tăg: ἔτι v adăogat) nebăgător de seamă, neîngrijitor, ἔti cel ce nu se socotește. La Polivie.

ἀνεπιστημοσύνη-ης. ἡ (din ἀνεπιστήμων) neștiință de oare ce. La Xenofon.

DSC 6290

ἀνεπιστήμον-ονος. ὁ.ἦ. μον (din ἐπιστήμων, cu a. tăg: ἔti v adăogat) fără știință de oare ce. La Tucidid ἔti Xenofon:

ἀνεπιστημόνως (din ἀνεπιστήμων) fără știință de oare ce, cum „κύνες ἡγμέναι ἀνεπιστημόνως. Căini neînvățați nedepriși. La Xenofon:

ἀνεπιστρεπτί, ἀνεπιστρέπτως (din ἀνεπίστρεπτος) fără întoarcere către oare cine, ἔti după asemănare: fără îngrijire.

ἀνεπιστρεπτέω-ῶ (din ἐπιστρέφω, cu a. tăg: ἔti v adăogat) nu mă întorc către oare cine. ἔti după asemănare: nu îngrijesc de oare ce, la Diogen: unde cu greșeală este ἀνεπιτρεπτέω. La Ari:

ἀνεπίστρεπτος. ὁ.ἦ. πτον ἔti ἀνεπιστρεφής, ἀνεπίστροφος (din ἐπιστρέφομαι, cu a. tăg: ἔti v adăogat) cel ce nu se întoarce către oare cine ἔti

după asemănare: cel ce nu îngrijește de oare ce neîngrijitor) și neînduplecat, cel ce nu se înduplecă.
La Iust:

ἀνεπιστρεφής-εός. ὁ.ἡ. φές vezi ἀνεπίστρεπτος.

ἀνεπιστρέφω (din ἀνά, ἐπιστρέφω) mă întorc
înapoi. la Artem:

ἀνεπιστρεφία-ας. ἡ (din ἀνεπιστρεφής) neîngrijire.

La Ari:

ἀνεπίστροφος. ὁ.ἡ, φον-φως. Vezi ἀνεπίστρεπτος.

ἀνεπισφαλής-εός. ὁ.ἡ. λές (din ἐπισφαλής, cu a.
tăg: și v adăogat) La Tem: vezi ἀσφαλής.

ἀνεπίσχετος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπέχω, ἐπίσχω. Cu a.
tăg: și v adăogat) nepoprit, neținut, nestânjenit
cum „ὄρμη ἀνεπίσχετος năvală nepoprită
neoprită.

ἀνεπισχετως fără popreală, fără stânjenire.

ἀενπίστακτος. ὁ.ἡ. κτον (din ἐπιτάττω, cu a. tăg:
și v adăogat) neporuncit, căruia nu-i poate porunci
oare cine. Și după asemănare: nesupus, ce nu se
supune. Cum „ἀενπίτακτος ἐξουσία, stăpânire
nesupusă la nimeni. La Tucidid:

ἀενπιτάκτως fără poruncă fără supunere.

ἀενπίτατος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπιτείνω, cu a. tăg: și v
adăogat) neîntins neîncordat.

ἀενπίτευκτος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπιτεύχω, ἐπιτυγχάνω,
cu a. tăg: și v adăogat) nenemeritor, cel ce nu
nimerește n-a nimerit. La Evripid

ἀενπιτέχνητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐπιτεχνάω, fără
meșteșugiri, nemeșteșugăreț.

ἀενπιτήδειος. ὁ.ἡ. ον (din ἐπιτήδειος, cu a. tăg: și v
adăogat) netrebnic, nedestoinic, nedepins becivnic
incomod) și după asemănare: urâcios, îndărătnic,
dușman. La Xenofon

ἀνεπιτηδειότης. Τος. ἦ (din ἀνεπιτήδειος) netrebnicie, nedestoinicie, nedepriindere, becișnicie, incomoditate.

ἀνεπιτήδευτος. ὁ.ἦ. τον (din ἐπιτηδέομαι, cu a. tăg: și v adăogat) lucrat fără meșteșug urât bonciu.

ἀνεπιτηδέυτως. Fără meșteșug, urât, bonciu. La Lucian

ἀνεπιτίμητος. ὁ.ἦ. τον (din ἐπιτιμάω, (cu a. tăg. Și v adăogat) neprețuit, fără preț, ce nu i s-a hotărât prețul, cum „ἀνεπιτίμκτα χωρία locurile ce încă nu li s-a hotărât prețul, spre a plăti dijma dajdia) și după asemănare: nedefăimat, nepârt, neosândit, cecertat, nepedepsit, fără prihană.

ἀνεπιτιμήτως fără preț fără defăimare pâră osândă pedeapsă prihană.

ἀνεπιτρεπτέω vezi ἀνεπιστρεπτέω

ἀνεπιτρόπευτος. ὁ.ἦ. τον (din ἐπιτροεύω, cu a. tăg: și v adăogat) fără epitrop îngrijitor. La Ateneu.

DSC 6291

ἀνεπίτροπος. ὁ.ἦ. πον (din ἐπίτροπος, cu a. tăg: și v adăogat) fără epitrop îngrijitor) neîngrijitor.

ἀνεπιτυχής. έος. ὁ.ἦ. χές (din ἐπιτυχής, cu a. tăg: și v adăogat) nenemeritor, cel ce nu nimereste nenorocit fără noroc. la Artemon

ἀνεπίφαντος. ὁ.ἦ. τον. τως și ἀνεπίφατος (din ἐπιφάινω, cu a. tăg: și v adăogat) nevăzut, nearătat, neauzit, nevestit. La Marc Antonie

ἀνεπίφατος. ὁ.ἦ. τον. τως. Nenădăjduit, singur, nevăzut. Cum „έντειλάμενος ἀνεπιφάτως έντυχεῖν τῷ βασιλεῖ poruncindu-i ca singur să întâlnească să vorbească cu împăratul. La Suida. Iar la Fil: se găsește ἀνεπιφάτως τά λεχθέντα ποιεῖν în loc de ἀνεπάφως, după cele manuscrise, adică fără nici o

defăimare să urmeze cele poruncite vezi și ἀνεπίφαντος

ἀνεπίφθοτος. ὁ.ή. νον (din ἐπίφθοτος, cu a. tăg: și v adăogat) nezavistuit, nepizmuit. La Xenofon:

ἀνεπιφθόνως fără zavistie, fără pizmă.

ἀνεπίφραστος. ὁ.ή. στον (din ἐπιφράζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) negândit, negândetic, nesocotit, nesocotetic nenădăjduit, nenădăjduietic. La Analoghion.

ἀνεπιχείρητος. ὁ.ή. τον (din ἐπιχειρέω, cu a. tăg: și v adăogat) neprins cu mâna, cel pe care nu poate pune mâna oare cine nu-l poate supune.

ἀνεπόπτειτος. ὁ.ή. τον (din ἐπόπτης, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce n-a văzut cu ochii săi) și cel ce n-a fost de față la tainele Dimitrei, n-a fost îngrijitorul tainelor.

ἀνεπόπιος. ὁ.ή. ον (din ἐπόπιος, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce nu e de față înaintea ochilor.

ἀνέραμαι, și ἀνεράομαι (din ἀνά, ἐράομαι) iarăși a doua oară iubesc, ceea ce am iubit mai înainte. La Xenofon

ἀνεραστία-ας. ή (din ἀνεραστος) nedeprindere la ale dragostii la ale amorului. La Temostocle.

ἀνεραστος. ὁ.ή. στον (din ἐραστός, cu a. tăg: și v adăogat) nedrăgăstos nevrednic de dragoste neplăcut.

ἀνεράστως fără dragoste fără plăcere.

ἀνέργαστος. ὁ.ή. στον (din ἐργαζόμαι cu a. tăg: și v adăogat și ἔξανέργαστος nelucrat nesăvârșit, neisprăvit negătit. La Areteu

ἀνεργησία-ας. ή. (din ἀνέργαστος) nelucrare.

ἀνεργος. ὁ.ή. γον (din ἔργον, cu a. tăg: și v adăogat) nelucrat, nefăcut. Cum „ἔργα ἀνεργα lucruri nelucrate neisprăvite. La Evripid:

ἀνέργω (din ἀνά, ἔργω. Cu lepădarea lui α) popresc, stânjenesc. La Eshil

ἀνερεθίζω (din ἀνά, ἐρεθίζω, cu lepădarea lui α iarăși îndemn întărât invitez necăjesc mâni pe oare cine îl fac să se mânie să se necăjească. Cum „ὕπὸ τοῦ δεξιππου ἀνερεθιζόμενος întorcându-se de către Dezip. La Tucidid și Xenofon

ἀνερεικτος. ὁ.ή. κτον și ἀνέρεκτος, ἀνερικτος (din ἐρείκω cu a. tăg: și v adăogat) nepisat, nesfârâmat, nestrivit. La Hipocrat:

ἀνερέπτω, ἀνερέπτω-ομαι (din ἀνά, ἐρέπτω) hrăpesc ridicând în sus cum „νῦν δέμιν ἄρπυαι ἀνηρείψαντο acum l-a ridicat în vânt, răpindu-l vârtejul. La Homer) și πρῶτ ἀνερεπτόμενον întâi aruncând vârsând afară. La Nicandr:

ἀνερέυγω-ομαι (din ἀνά, ἐρέυζω-ομαι) vârs scot arunc afară) ἀνερέυγεται εἰς ἄλα βάλλων, se varsă în mare. la Apolonie

ἀνερευνάω-ῶ (din ἀνά, ἐρευνάω) cercetez caut urmele altuia. ἀνερευνάομαι-ῶμαι,

DSC 6292

asemenea ca ἀνερευνάω.

ἀνερεύνησις-εως. ἡ (din ἀνερευνάω) cercetare cu deamănuntul.

ἀνερεύνητος. ὁ.ή. τον (din ἐρευνάω, cu a. tăg: și v adăogat) necercetat. și cel pentru care nu se face nici o cercetare. La Arist:

ἀνερέω vezi ἀνέρομαι.

ἀνερίθευτος. ὁ.ή. τον (din ἐριθεύομαι, cu a. tăg: și v adăogat) cel pentru care nu se face nici un viclesug nici o meșteșugire, spre vătămarea lui, cum „ἡγεμονία ἀνερίθευτος, domnie fără frică de vreun viclesug asupra. La Filon) ἐναρίευτοι se numesc și judecătorii aleși, ca niște nemitarnci.

ἀνερίναστος. ὁ.ἡ στον (din ἐρινάζω, cu a. tăg: și v adăogat) fără rod, neroditor. ἀνερίναστα σῦκα, smochine coapte fără meșteșug, adică fără a pleca cele sălbatiche smochine către cele bune. Vezi ἐρινάζω. La Teofrast:

ἀνέριστος. ὁ.ἡ στον (din ἐριζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) fără sfadă, cel pentru care nu s-a făcut nici o sfadă.

ἀνερκής-έος. ὁ.ἡ κές (din ἔρκος, cu a. tăg. Și v adăogat) fără gard, fără împrajuire, cum „στρτόν ἀναρκέα oaste fără pază fără pândire. La Coint Smirneu

ἀνερμάτιστος. ὁ.ἡ στον (din ἐρματίζω, cu a. tăg: și v adăogat) ἀνερμάτιστον πλοῖον, corabie fără savură fără împrajuire fără greutate. la Hris: și după asemănare: sec, ușor, neîntemeiat, nestatornic.

ἀνερμήνευτος. ὁ.ἡ τον. τως (din ἐρμηνεύω, cu a. tăg: și v adăogat) netâlcuit, netălmăcit ce nu se poate tâlcui. La Evstatie.

ἀνέρομαι, și ἀνείρομαι, ἀνερέω (din ἀνά, ἔρομαι) cercetez, întreb. Cum „,ζέ τοῦτο ἀνέρομαι, pe tine te întreb. La Plutarh

ἀνερπύζω, și ἀνέρπω (din ἀνά, ἔρπω) mă târăsc în sus cu fața în jos. Τύχη ἀνέρποντες, târându-se după noroc. La Arat:

ἀνερῥέω, ἀνέρρῳ (din ἀνά, ἔρρῳ) merg spre scădere spre sărăcie mă primejduiesc și mai ales înseamnă mânia către altul, când îi zicem ἔισερῥε, adică dute la dracul la naiba la pârdaľnicul μόλις ἀνήρρῃσεν de-abia a crăpat de necaz. La Evripid

ἀνερύγω, în loc de ἀνερέυγω, după scurtare

ἀνερυθριάστωσ (din ἐρθρυάω, cu a. tăg: și v adăogat) fără a se roși la față, fără a se rușina. La Platon:

ἀνερυθρίαω-ῶ (din ἀνά, ἐρυθρίαω) încep a mă roși la față de rușine, cum „ἀερνθριάσας εἶπεν rușinându-se a zis, a grăi cu mare rușine. La Xenofon:

ἀνερύω (din ἀνά, ἐρύω) trag în sus înapoi însă de multe ori se întunecă cu ἄν ἐρύω, adică iarăși trag.

ἀνέρχομαι (din ἀνά, ἔρχομαι) mă urc, mă sui iarăși vin vin înapoi, mă întorc, νόμος εἶς σ' ἀνελθών, pravila ție ți s-a dat ție s-a încrezut. Și ἀρχή ἀνῆλθεν εἰς σέ, stăpânirea ție ți s-a dat, ție ți s-a încredințat. La Evripid

ἀνερωτάω, ἀνειρωτάω, ἀνερωτίζω (din ἀνά, ἐρωτάω) iarăși întreb, adeseori întreb.

(1)ἀνέσαιμι, din ἀνέω.

(2)ἀνέσαντες, din ἀνέζω.

ἀνείμος. ὁ.ῆ μόν (din ἀνίημι) de odihnă. La Licofron:

DSC **6293** I 192

ἄνεσις-εως. ῆ (din ἀνίημι) moliciunea slăbiciunea dezcordeala coardei, aeztinderea sfoarei și după asemănare: odihnă, răgaz, răsuflare) ἄνεσις τῶν ἁμαρτημάτων iertare de greșeli de păcate, la Arist:) desfătare, cum „εἰς ἄνεσιν καὶ σώματος ἡδέα ἔργα ἰν desfătări și plăceri. La Clement

ἀνέσπερος. ὁ.ῆ ρόν (din ἔσπερος, cu a. tăg: și v adăogat) fără seară, ce nu înserează nu apune, pururi luminos. La Sf. Grigore Nazianz:

ἀνέστην, din ἀναστητημῶ) ἀνάστηθι, din ἀνάστημι.

ἀνέστιος. ὁ.ῆ (din ἐστία, cu a. tăg: și v adăogat) fără vatră, fără casă, fără masă, cel ce umblă fugând, pribeag, bribegit, bagabond, derbedeu, oinar hoinar, haimana. La Homer.

ἀνεστραμένως (din ἀναστρέφομαι) de-a îndărătele, pe dos, răsturnat.

ἀνετάζω (din ἀνά, ἐτάζω) cercetez, întreb.

ἀνέταιρος. ὁ.ἡ. (din ἐταῖρος, cu a. tăg: și v adăogat) fără prieteni.

ἀνετέος-έα-έον (din ἀνίημι) cel ce trebuie să se odihnescă să răsuflă.

ἀνετεροίωτος. ὁ.ἡ (din ἔτεροίωμα, cu a. tăg: și v adăogat) neschimbat neprefăcut în alt ceva. La Arist:

ἀνετικός-κή-κόν (din ἀνίημι) și ἀνετός de odihnă, de răsuflare.

ἀνέτοιμος. ὁ.ἡ. μον. Și ἀνετοίμαστος (din ἔτοιμος, cu a. tăg: și v adăogat) negătit, nepregătit.

ἀνετός-τή-τόν. Vezi ἀνετικός.

ἄνετος. ὁ.ἡ. τον (din ἀνέω, ἀνίημι??) deztins, dezcordat, slab, moale, cum coardă arc, și după asemănare: slobod, nepoprit, neînconjurat. Cum ἄνετος ἔξουσία, slobodă stăpânire, la Erodian

ἀνέτως moale, slab, cu slobozenie, cu odihnă, în odihnă, fără nici o îngrijire.

ἀνετυμολόγητος. ὁ.ἡ. τον (din ἐτυμολογία cu a. tăg: și v adăogat) al căruia nu i se cunoaște anevoie a i se cunoaște etimologia fără etimologie.

ἀνέτυμος. ὁ.ἡ. μον (din ἔτυμος, cu a. tăg: și v adăogat) fără etimologie, ce n-are etimologie.

ἄνευ, și ἄνευθε fără, fără de, afară de bez.

ἀνευάζω (din ἀνά, ἐυάζω) mă vaiet mă jeluiesc tare cu glas mare. La Licofor: și Ari:

ἀνευδαιμονέω-ῶ (din ἐυδαιμονέω, cu a. tăg: și v adăogat) sunt sărac ticălos nenorocit. La Strabon

ἄνευθε vezi ἄνευ.

ἀνέυθετος. ὁ.ἡ. τον (din ἐυθετός, cu a. tăg: și v adăogat) neașezat nepus bine, nepotrivit nebunatic nestatornic.

ἀνευθυνία-ας.ἡ (din ἀνέθυνος) nevinovăție, nedatorie.

ἀνέθυνος. ὁ.ἦ. θον (din ἔθυνοος, cu a. tăg: și v adăogat) fără vină, nevinovat, nesupus la vreo vină) nesupus la vre-o socoteală, slobod de orice îndatorire.

ἀνευθύνως fără vină, fără îndatorire.

ἀνυκαιρία-ας.ἦ (din ἔυκαιρία, cu a. tăg: și v adăogat) a nu avea vreme pârlej.

ἄνευκτος. ὁ.ἦ. κτον (din ἔυχομαι, cu a. tăg: și v adăogat) cel ce nu se roagă) și cel pentru care nu se roagă nimeni, cel ce nu e vrednic de nici o rugăciune. la Epigramata și Analoghion:

ἀνευλαβής-έος. ὁ.ἦ. βές. Βῶς (din ἔυλαβής, cu a. tăg: și v adăogat) fără frică sifală temere și după asemănare necuvios fără evlavie. La Grigore.

DSC 6294

ἀνευνούχιστος. ὁ.ἦ. στον (din ἔυνουχίζομαι cu a. tăg: și v adăogat) nescopit, nejugănit.

ἀνευπράδεκτος. ὁ.ἦ. κτον (din ἔυπράδεκτος cu a. tăg: și v adăogat) neprimit bine cel ce nu se primește bine cel ce nu e vrednic de a se primi. La Cir:

ἀνέυπορος, cu greșeală în loc de ἄν ἔυπορος. La Xenofon:

ἀνευπρεπνίς-έος. ὁ.ἦ. πές (din ἔυπρεπής cu a. tăg: și v adăogat) negătit, neîmpodobit necuviincios.

ἀνέυρεσις-εως. ἦ (din ἀνευρέω) găsiere a doua găsiere scornire, izvodire, născocire, născodire aflare.

ἀνέυρετος. ὁ.ἦ. τον (din ἀνευρέω) negăsit, neafat nescornit, neizvodit, nenăscocit, nenăscodit. La Platon:

ἀνευρέω, ἀνεύρω, ἀνευρίσκω (din ἀνά ἔυρέω-ἔυρίσκω) aflu, gădesc, scornesc, izvodesc născocesc, născodesc. αἱ κίνες τῆ ὀσμῆ τον λαγῶ ἀνευρίσκουσιν, câinii după miros gădesc scot pe

iepuri afară. La Xenofon) άνευραμένη, găsind, izvodind. La Eliodor.

άνευρος. ό.ή. ρον (din ωεϋρον cu a. tăg: și v adăogat) fără nevre, fără vine) și după asemănare: neputincios, fără putere.

άνευρύνω (din άνά, έυρύνω) lărgesc întind.

άνεύρυσις-εως. ή vezi άνεύρυσμα.

άνεύρυσμα-τος. Τό. Și άνευρυσμός, άνεύρυσις (din άνευρύνω) anevrism.

άνευρυσματικός-κή-κόν anevrismal, de anevrism.

άνεύρω. La Plutarh vezi άνευρέω.

άνευτρεπής-έος. ό.ή. πές. πώς și άνευτρέπιστος (din έυτρεπής cu a. tăg: și v adăogat) negătit, nepregătit, neîmpodobit, nedichisit.

άνευτρέπιστος. ό.ή. στον (din έυτρπίζω, cu a. tăg: și v adăogat) vezi έυτρεπής.

άνευφημέω-ώ (din άνά, έυφημέω) și άνευφωνέω. Laud slăvesc măresc pe oare cine. Iar cu οίμωγή înseamnă că plâng, mă vaiet, mă jelesc. La Platon.

άνεύφραντος. ό.ή. τον (din έυφράνομαι cu a. tăg: și v adăogat) neînveselit, cel ce nu se înveselește, neînveseletic neînveselitor, cel ce nu înveselește. La Suida și Eshil

άνευφωνέω (din άνά, φωνέω, sau din έυφωνέω cu a. tăg: și v adăogat) vezi άνευφημέω.

άνευχαριστοὔμαι (din έυχαριστοὔμαι, cu a. tăg: și v adăogat) nu mă mulțumesc mă mătinesc.

άνεύχομαι (din άνά, έυχομαι iarăși mă rog iar din έυχομαι cu a. tăg: și v adăogat) însemnează că îmi iau rugăciunea înapoi, tăgăduiesc ceea ce m-am rugat.

άνεφάλλομαι (din άνά, έφ άλλομαι) iarăși sar și sar în sus.

ἀνέφατος. ὁ.ή. πτον (din ἐφάπτομαι, cu a. tăg: și v adăogat) cel pe care nu-l poate oarecine să-l ia, și să-l vândă ca rob. La Epigramata: vezi și ἀνέπαφος.

ἀνεφέλκω (din ἀνά, ἐφέλκω) trag în sus. La Man: ἀνέφελος. ὁ.ή. λον (din νεφέλη cu a. tăg. Și v adăogat) fără nori.

ἀνεφθος. ὁ.ή. φθον (din ἔψω cu a. tăg: și v adăogat) nefript, necopt, nefiert. La Alex: și Geop:

ἀνέφικτος. ὁ.ή, κτον (din ἐφίκομαι, cu a. tăg: și v adăogat) neajuns neprins, cel pe care nu-l poate ajunge prinde oare cine. La Lucian

ἀνεχέγγυος. ὁ.ή. ον (din ἐχέγγυος, cu a. tăg: și v adăogat) fără chezaș, nechezășuit. La Tucidid

ἀνέχεια-ας. ἡ (din ἔχω cu a. tăg: și v adăogat) neavere lipsă.

ἀνέχω (din ἀνά, ἔχω) și ἀνασχέω, ἀνασχέθω, ἀνασχάζω și ἀνίσχω (în oarece în sus) ἀνέχω τό οὔς
DSC 6295

îmi deschid urechea îmi țintuiesc urechea ca să aud mai bine) popresc, cum „ἀλλ ἄνεγ?? ἵππους, oprește caii. La Homer) ἀνέχει ὁ ἥλιος, răsare soarele. La Eshil) răsare iese afară.la Homer) ține multă vreme, dăinește) întind în sus) ἀνέχει ἡ βροχή, stă ploaia ἀνεέχομαι și ἀίνσχομαι mă țin, mă popresc, sufăr, rabd) iau asupra-mi, primesc, îngădui.

ἀνέψανος. ὁ.ή. νου (din ἔψω cu a. tăg: și v adăogat) anevoie de fiert de copt, cel ce anevoie face se coace și cel ce anevoie fierbe coace, cum ἀνέψυνον ὕδωρ, apă în care anevoie fierbe bucatele.

ἀνεψέω-ώ (din ἀνά, ἐψέω) iarăși fierb coc. La Evripid.

ἀνέψητος. ὁ.ή. τον (din ἐψητός cu a. tăg: și v adăogat) nefiert, necopt.

ἀνεψιά-ᾶς. ἡ vezi ἀνεψιός.

ἀνεπιός-οῦ. ὁ. ἀνεψιά, văr bun, vară bună. La Xenofon) ἀνεψίοι, toate rudele despre veri. La Homer.

ἀνεψιοί ἀμφίς ἑόντες toate rudele dimprejur) nepoți de frați. La Eshil

ἀνεπιός-ά πρὸς ἀδελφοῦ -φής nepot nepoată de frate de soră.

ἀνεψοοῦ-ᾶς εἰός, πρὸς ἀδελφοῦ-ῆς, strănepot de frate de soră.

ἀνεψιοῦ-ᾶς θυγάτηρ, strănepoată de frate de soră.

Θείου μεί ζονος ἀνεπιός-ά, strănepot strănepoată al doilea a doua.

Θείου μεγίστου ἀνεπιός-ά, strănepot al treilea strănepoată a treia.

Θείας μέιυονος ἀνεπιός -ά, strănepot al doilea strănepoată a doua.

Θείας μεγίστης ἀνεπιός -ά, strănepot al treilea strănepoată a treia.

ἀνεψιαδέη-ῆ. ῆς. Nepoată de văr.

ἀνεψιαδοός-οῦς nepot de văr. La Dem:

ἀνεπίοτης-τος. ἡ rudenie de nepoți, nepoție.

ἀνέω (din ἀνά, ἔω și ἀνιέω, ἀνίμι azvârl arunc ridic în sus. Cum „ἀήτας ὠκεανός ἀνίησιν, marea aruncă afară vânturile. La Homer. Și ἔς δίφρον ἀνέσαντες, urcându-se în trăsură. La Homer) las înapoi, slobod, cum „ ἔικεν μ' ἀνέσει θεός de mă va ierta Domnul) deschid, cum ἄνεσάν τε πύλας, au deschis ușile) îndemn, înduplec, invit, amuț asmut. Cum „ἐπίσε τοῦτον ἀνῆκε, asupra ta l-a invitat. La Homer și μουσα ἀοιδού ἀνεῖκεν ἀείδεν musa a îndemnat a înduplecat pe cântăreț să cânte. La Homer.

ἀνεωγότης (din ἀνεωγός, ἀνόιζω) deschis.

ἄνεως. ὁ.ἦ. din care ἄνεω, sau ἄνεω, în loc de ἄναιοι, ἄναιοι (din ἄω, ἄσω, cu a. tăg: și v adăogat) fără glas, tăcut mut. Cum „τίπ?? ἄνεω ἐγέσθ ; de ce ați tăcut – ați rămas ca niște muți. La Homer) ἄνεως κακῶν, cu greșeală în loc de ἄνευ κακῶν, la Erodian

(1) ἄνζα-ας. ἦ și ἄντσα pulră.

ἄνη- ης. ἦ și ἄνα după limba doricească vezi ἄνυσις. La Calimah

ἄνηβάσκω și ἄνηβάω (din ἀνά, ἡβάω) întineresc a doua oară, cum „ἄνηβῆσαι πάλιν δοκῶμοι, mi se pare că iarăși am întinerit, ca și când am fi întinerit a doua oară. La Xenofon) și ajung în floarea tinereților.

ἄνηβητήριος. ὁ.ἦ. ον (din ἀνηβάω) de întinerit, cum „ἄνηβητήριος ῥώμη, putere de întinerit de a întineri. La Evripid:

ἄνηβος. ὁ.ἦ. βον (din ἦβη cu a. tăg: și v adăogat) copilandru. La Teocrit:

ἄνηγεμόνευτος. ὁ.ἦ. τον (din ἡγεμονέυομαι, cu a. tăg: și v adăogat) fără stăpân stăpână. La Marc Antoniu și Teodorit.

ἄνηγέομαι (din ἀνά, ἡγέομαι) la Pindar vezi διηγέομαι.

DSC 6296

DSC 6297

ἄνήγρετος. ὁ.ἦ. τον la Nonos vezi νήγρετος.

ἄνήδομαι (din ἡδομαι cu a. tăg: și v adăogat) - nu mă bucur, nu mă înveselesc nu-mi place.

ἄνήδονος. ὁ.ἦ. von (din ἡδονή, cu a. tăg: și v adăogat) - fără plăcere, fără gust ce nu ne aduce plăcere. La Iosif

ἄνήδυντος. ὁ.ἦ. τον și ἀνήδυστος (din ἡδύνομαι, cu a. tăg: și v adăogat) - fără dulceață bucate fără dresuri) și după asemănare: γυνή ἀνήδυντος, - muiere fără dulceață, muiere rece. La Plutarh.

άνηθέλαιον-ου. Τό (din άνηθον, έλαιον) - unt de mǎrar sau de molotru. La Galino:

άνηθίκευτος. ό.ή. τον (din ήθικέυομαι, cu a. tăg: și v adăogat) la Licofron vezi άνηθοποίητος.

άνήτινος-νη. Nov - de mǎrar. La Dioscorid: și άνηθος

άνητον-ου. τό, - mǎrar.

άνηθοειδής-έος. ό.ή. δές (din άνηθον, είδος și άνγισοειδής - ca mǎrarul, în fața mǎrarului, ca fața mǎrarului otravă

άνηθοποίητος. ό.ή. τον (din ήδοποιέω, cu a. tăg: și v adăogat) și άνηθίκευτος - fără nǎravuri bune morale. La Dionisie Alicarnasefs:

ανήϊον, din άνειμι, după limba Ionicească.

Ανηκές-έος. τό. La Sofocli vezi άνήκον.

άνήκεστος. ό.ή. στον vezi άνάκεστος άνήκεστον, πάθος, - patimă nevindecată. La Plutarh: άνήκεστον κακόν, - rău netămăduit. La Isocr☺ άνήκεστα πάσχειν - a suferi osândă de moarte, la Plutarh) άνήκεστον πάθος έρδειν - a omorî a ucide. La Erodian) și după asemănare înseamnă: mare foarte mare. Cum „άνήκεστον πῦρ, - foc mare ce nu se poate stinge vindeca. La Sofocli și άνήκεστος χαρά - veselie mare.

άνηκέστως - netămăduit, nevindecat, fără tămăduire vindecare, ce nu se poate tămădui vindeca și după asemănare: rău, cu răutate, cu cumplire, cu cruzime. Cum „άνηκέστως χρῆσθαι?? τοῖς έχθροῖς, - rău cumplit cu cruzime se poartă către vrăjmași.

άνηκής-έος. ό.ή. κές. Vezi άνάκεστος.

άνηκοῖα-ας. (din άνήκοος) - neauzire, asurzeală. La Plutarh) și după asemănare nesupunere, neascultare, și neștiință.

ἀνῆκον-τος. τό (din ἀνήκω și ἀνηκές) - cuviința dreptul oare căruia ceea ce i se cuvine i se cade oarecăruia.

ἀνηκόντως - după cuviință, cu cuviință.

ἀνήκοος. ὁ.ἡ. ον (din ἀκοή cu a. τᾶγ: și v adăogat) - fără auzire surd) și după asemănare: nesupus, neascultător și neînvățat, fără nici o știință. La Eliano și Xenofon

ἀνηκόως - fără auzire și după asemănare: fără supunere, fără știință. La Plutarh:

ἀνηκουστέω-ῶ (din ἀνήκουστος) - nu vreau să aud să ascult să mă supun nu aud.

ἀνηκουστία-ας. ἡ (din ἀνήκουστος) - neauzire neascultare. La Hipocrat: nesupunere. La Platon

ἀνήκουστος. ὁ.ἡ. στον (din ἀκούω, cu a. τᾶγ: și v adăogat) - neauzit, nepovestit și cel pe care nu voiește oare cine să-l asculte) și după asemănare nesupus, neascultător.

ἀνήκω (din ἀνά, ἦκω - ajung la oare ce) și după asemănare: mă întind se cade, se cuvine, cum „ἀνήκει χώρα-τόπος - se întinde locul. La Erodian: și τά εἰς ἀρετήν ἀνήκοντα, - cele ce se cuvine se cade la fapte bune. La Diodor: ἀνήκων - cuviincios.

DSC 6298

ἀνηλάκατος. ὁ.ἡ. τον (din ἠλάκατη, cu a. τᾶγ: și v adăogat) - fără furcă, cel ce nu toarce nu știe să toarcă. La Ateneu:

ἀνήλατος. ὁ.ἡ. τον (din ἐλάυνω cu a. τᾶγ: și v adăogat) negonit, ce nu se poate goni. Nedomolit, ce nu se poate domoli, se zice pentru hiare fiare pentru dobitoace sălbatic) și după asemănare, tare, neînduplecat, îndărtnic. ἀνήλατος ἄκμων - nigovan ce nu se înduplecă la ciocan, ce nu-i pasă de ciocan.

ἀνηλεγέω-ῶ (din vηλεγής cu a. tǎg: și α adăogat) - nu îngrijesc, nu bag seamă. La Erodian și Apolonie unde unii vor să se cetească ἀπηλεγέω, în loc de ἀνηλεγέω

ἀνηλεγέως, ἀνηλεγῶς - fără îngrijire.

ἀνηλεγής-έος. ὁ.ή. γές - neîngrijit amelisit. (din ἀνηλεγέω)

ἀνηλεής. έος. ὁ.ή. ές (din ἔλεος, cu a. tǎg: și v adăogat) vezi ἀνελεήμων.

ἀνηλέητος. La Eshil vezi ἀνελέητος

ἀνήλειπτος. ὁ.ή. πτον și ἀνήλειφος, ἀνήλίφος, ἀνηλιφής (din ἀλείφω, ἀλίφω cu a. tǎg: și v adăogat) - neuns, nemânjit, neclefetit, necalafatisit neuns cu miroase.

(1)ἀνήλειφος. ὁ.ή. φον vezi ἀνήλειπτος

(2)ἀνηλειψία-ας. ή (din ἀνήλειπτος) - neungere cu miroase) și după asemănare nespălat necurțit. La Polivie:

(1)ἀνηλεῶς. Vezi ἀνελεῶς.

(2)ἀνηλής-έος. ὁ.ή. vezi ἀνελεήμων.

ἀνηλιάζω (din ἀνά, ήλιάζω) - întind oarece la soare ca să se zvânte să se usuce. La Ateneu.

ἀνήλικος. ὁ.ή. κον (din ήλιξ, cu a. tǎg: și v adăogat) - nevârstnic.

ἀνήλιος. ὁ.ή. ον (din ήλιος cu a. tǎg: și v adăogat) - fără soare, cel ce nu ia lumină de la soare. Întunecos, neluminos, și ἀνάλιος) ἀνήλιον φῶς, - lumină ce nu vine de la soare.

ἀνηλιποκαιβλεπέλαιοι. Vezi vηλιποκαιβλεπέλαιοι.

ἀνηλιπος. ὁ.ή. πον, și ανηλιπους, ἀναιλιπος, ἀνάλιπος (din ήλιψ, cu a. tǎg: și v adăogat) - fără încălțăminte, neîncălțat, desculț, cu picioarele goale.

ἀνηλιφής-έος. ὁ.ή. φές ἀνηλιφής ναῦς. - corabie neclefetită necalafatisită. Vezi ἀνήλειπτος. La Evstatie:

ἀνήλιφος. ὁ.ή. φον vezi ἀνήλειπτος.

ἀνήλυσις-εως. ή. vezi ἀνέλευσις.

ἀνήμελκτος. ὁ.ή. κτον ἀμέλγομαι, cu a. tăg: și v adăogat) - nemuls.

ἀνημερία-ας. ή. Vezi ἀνημερότης.

ἀνήμερος. ὁ.ή. ρον (din ήμερος, cu a. tăg: și v adăogat) - sălbatic, nedomestic, nedomoletic, neîmblânzit.) și după asemănare: rău, cumplit. La Sf. Grigore

ἀνημερότης-τος. ή. Și ἀνημερία (din ἀνήμερος) - sălbătăciune, neîmblânzire, nedometricire nedomolire) și după asemănare: cumplire, cruzime.

ἀνημερόω-ῶ (din ἀνά, ήμερόω) îmblânzesc, fac oare ce blând domestic.

ἀνημέρως, cu sălbătăciune, cu cruzime.

ἀνημέρωτος. ὁ.ή. τον neîmblânzit, nedomolit.

ἀνημιωβολιαῖος-αῖα-αῖον, la Aristofan însă cu greșeală în loc de ἄν? ήμιωυολιαῖος,? - adică de o lăascaie, din ήμιώβολος?

ἀνημιωβόλιον -ου. Τό - lăascaie.

ἀνηνεμέειν (din ἄνεμος, cu a. tăg: și v adăogat (sau din νήνεμος cu α adăogat) - a nu avea vânt, a nu bătea vântul. La Strabon: unde alții vor să se cetească νηνεμεῖν în loc de ἀνηνεμεῖν.

DSC 6299

ἀνηνεμία-ας. ή (din ἀνήνεμος) - lipsă de vânt. La Sofocli:

ἀνήνεμος. ὁ.ή. μον (din νήνεμος cu a. tăg: și α adăogat) - fără vânt. Însă Lucian își bate joc de acest cuvânt citindu-se în loc de νήνεμος, precum și de ἐκχύνω în loc de ἐκχέω.

ἀνήνθα vezi ἀνενήνοθε

ἀνήνιος. ὁ.ή. ον (din ἀνία, cu a. tăg: și v adăogat: în loc de ἀνάνεος) - fără întristare fără mâhnire) iar din ήνία, neînfrânat, nedomolit, nesupus.

ἀνήνοθε. Vezi ἀνενήνοθε

ἀνήνυστος.?? ὁ.ή. στον, și ἀνήνυτος (din ἀνύω cu a. tăg: și v adăogat) - nesăvârșit, nesăvârșetic, cum „ἀνηνύστω επί ἔργω, - la un lucru ce nu are sfârșit, ce nu se mai sfârșește. La Homer, și μῆκος ἀνήνυτον τῆς ὁδοῦ, - o depărtare îndelungată fără sfârșit. La Polidevc

ἀνήνωρ-ορος. ὁ. (din ἀνήρ, cu a. tăg: și v adăogat) - nu bărbat, nu voinic, adică nevoiaș, molatic. La Homer.

ἀνηπελία-ας. ή (din νηπελία cu α. adăogat) vezi νηπελία.

ἀνηπροκοπος. ὁ.ή πον (din προκοπή și a. tăg☺ - neînvățat fără nici o știință.

ἀνήπυστος, în loc de ἀνάπυστος.

ἀνηπύω (din ἀνά, ήπύω) - strig tare, zbier. La Apolonie:

ἀνήρ-έρος, și după scurtare δρός - om, spre deosebire de muier, bărbatul muierii. Cum „ἀπιούσα πρὸς τόν ἄνδρα αὐτῶς, - ducându-se către bărbatul său. La Xenofon: ajuns în vârstă, vârstnic, cum „έν τοῖς ἀνδράσιν εἶναι - între vârstnici să se socotească, la Xenofon:) voinic, bărbat, cum „άνέρες έστέ, - bărbați și voinici sunteți. La Homer. Și πολλοί μέν ἄνδρωποι εἶεν, ὀλίγοι δέ ἄνδρες, - mulți oameni erau, dar puțini bărbați voinici. La Erodian

ἀνήρειατος, în loc de ἀνέρειατος.

ἀνηρέμητος. ὁ.ή. τον (din ήρεμέω cu a. tăg: și v adăogat) neastâmpărat, neodihnit.

ἀνερεμήτως fără astâmpărare, fără odihnă.

ἀνήρεστος. ὁ.ή. στον (din ἄρεστος, cu a. tăg: și v adăogat în loc de ἀνάρεστος) neplăcut iar din ἀνά, ἄρεστός prea plăcut.

ἀνηρεφής-έος. ὁ.ή. φές (din ἔρέφω, cu a. tăg: și v adăogat) neînvelit, cum „ἀνηρεφές ναός, capiște templă biserică neînvelită fără învelitoare. La Apolonie:

ἀνήρης-εος. ὁ.ή (din ἀνήρ) voinic, la Eshil: fără bărbat, adică văduvă, sau fecioară, la Suida) iar din ἄρω, cu a. tăg: și v adăogat) - nepotrivit.

ἀνήριθμος, în loc de ἀνάριθμος, după limba Ionicească. La Sofocle

ἀνηρίναστος, în loc de ἀνερίναστος

ἀνήριστος, în loc de ἀνέριστος

ἀνηριθης??-ου. ὁ .vezi νηρίτησι

ἀνηρος, în loc de ἀνηρος, după scurtare: la Nic: însă unii vor mai bine ἀνιγρός decât ἀνηρός

ἀνήροτος. ὁ.ή. τον (din ἄρώω, cu a. tăg: și v adăogat) nearat, fără arătură. Cum „ἄσπαρτα καί ἀνήροτα πάντα φύονται, toate cresc din pământ fără nici o arătură, și fără nici o sămânță. La Homer.

ἀνησίδανος. ὁ.ή. νου (din ἀνίημι, ἀνήσω, δάνος) vezi ἀνησίδωρος.

ἀνησίδωρος-ρα-ρον (din ἀνίημι, ἀνήσω, δῶρον) și ἀνησίδανος. - roditor, rodnic spornic sporitor. La Plutarh

ἀνήσητος. ὁ.ή. τον, și ἀνήττητος (din ἠττάομαι, cu a. tăg: și v adăogat) - nebiruit nebiruietic.

ἀνηστις-εως. ὁ.ή. (din κήστης, cu a. tăg: și α adăogat) - flămând,

DSC 6300

ἀνησυχία-ας. ἡ (din ἀνήσυχος) = neodihnă, neastâmpărare, necaz, siclet.

ἀνήσχος. ὁ.ῆ. χον (din ἥσιχος cu a. tăg: și v adăogat) = neodihnit, neastâmpărat, necăjit.

ἀνησυχως, = fără odihnă, cu neastâmpărare, cu necazuri.

ἄνησον, și ἄννθον, în loc de ἄνηθον, după limba doricească.

ἄννθινος, în loc de ἀνήθινος, după limba doricească. La Erodian și Teocrit:

ἀνήττητος vezi ἀνήσητος

ἀνήφαιστος. ὁ.ῆ (din ἥφαιστος cu a. tăg: și v adăogat) = fără foc. La Evripid

(1) ἀνήφαντος. ὁ.ῆ. τον (din ἠφαίνω și a. tăg:) = nețesut.

ἀνηφορικός-κή-κόν (din ἀνήφορος) = de suiș, cu suișuri, cu dealuri.

ἀνήφορος. ὁ (din ἄνω, φέρω) = suiș, deal.

ἀνηχέω-ῶ (din ἀνά, ἠχέω) = sună tare, strigă tare de se aude de departe. La Epigramata

ἀνθαιρέομαι-οὔμαι (din ἀντί, ἀιρέομαι) = cinstesc aleg pe unul mai bun, decât pe altul. Cum „Ἴφικράτην ἀνθαιροῦνται, = au ales pe Ificrat, la Xenofon.

ἀνθαιρετέος-έα-έον, = cel ce trebuie să se aleagă mai bun decât alții. La Sic:

ἀνθαλίσκομαι (din ἀντί, ἀλίσκομαι) = mă prind rob în locul altuia) mă osândesc în locul altuia.

ἀνθάλωψ-πος. ὁ = o fiară sălbatecă după mitologie, în chipul unui cerb unei căprioare însă unii vor ἀνθόλοψ în loc de ἀνθάλωψ, și din ἀνθόλοψ, sau din ἀνθάλωψ, ἀντιλώπη = nume însușit La Evstatie

ἀνθαμιλλάομαι-ῶμαι (din ἀντί, ἀμιλλάομαι) = dimpotrivă mă sfădesc mă întrec mă lupt cu altul.

ἀνθάμιλλος. ὁ.ἡ (din ἀντί, ἄμιλλα) = cel ce se sfădește se întrece se luptă cu altul pentru oarece. La Evripid

ἀνθάπτομαι (din ἀντί, ἄπτομαι) = dimpotrivă apuc, la Erodian) îndată pun mâna pe ceva mă apuc de ceva. La Platon și Tucidid) cu sila apuc mă ating de cinstea cuiva. La Tucidid

ἀνθεινός-νή-νόν vezi ἀνθινός.

ἀνθεκτέον (din ἀντέχω) = trebuie să se împotrivescă oare cine.

ἀνθελιγμός. ὁ și ἀντελιγμός?? (din ἀντί, ελίσσω) = dimpotrivă împletitură învârtitură) și după asemănare vârtej de vânt, volbură.

ἀνθέλιξ-κος. ὁ.ἡ (din ἀντί, ἐλίσσω) = partea urechii de unde se începe învârtitura încolăcitura spira urechii. La Polidevc:

ἀνθελκόντως (din ἀνθέλκω) = dimpotrivă, când unul trage la o parte, și altul la alta.

ἀνθέλκω (din ἀντί, ἔλκω) = trag spre mine dimpotrivă altuia, cum „ἕκαστος πφός?? ἄτόν ανθεῖλκεν, = fiecare trăgea spre sine. La Erodian) popresc, stânjenesc, cum „μηδέν ἀνθελκέτω σου τήν προθυμίαν, = silința sânguința ta nimeni să nu ți-o poprească să nu ți-o stânjenească. La Sf. Grigore N.) și după asemănare: mă împotrivesc

ἄνθεμα, în loc de ἀνάθημα. La Analoghion

ἀνθεμίζομαι (din ἄνθος) = tai adun flori, strâng flori.

ἀνθέμιον-ου. Τό și ἄνθεμον = floare, și nigină, cum „τά νῶτα καί τά ἔμπροσθεν πάν ἐστιγμένους ἀνθέμιον = pe spate și pe piept pătați cu picături ca nigina. La Xenofon) ἀνθέμιον χρυσοῦ, = argint sârmă, adică cel mai bun. La Eshil

άνθεμίζ-δος, ή = floritică) și mac spinos cu spini)
și un soi de mușețel.

DSC **6301** I 197

DSC **6302**

άνθεμοειδής-έος. ό.ή. δές (din άνθος, είδος, όμοιος) = ca floarea, în chipul floarii.

άνθεμόεις-εσσα-οέν și άνθημων = plin de flori, și pestriț ca florile. La Homer

άνθεμον-ου. Τό. Vezi άνθέμιον.

άνθεμιόρρυτος. ό.ή. τον (din άνθος, ρύω) = cel ce curge din flori lucrat cu flori, la Evripid:

άνθεμος ό.ή vezi άνθινός

άνθεμουργός. ό.ή. γόν (din άνθος, έργον) = cel ce lucrează face la flori, și cel ce-și petrece, cu florile, ca albinele, ce strâng miere din ele. La Eshil

άνθεμώδης-εος. ό.ή. δεσ (din άνθεμοειδής, după scurtare) = plin de flori

άνθεξις-εως. ή (din άντέχω) = strângere dimpotrivă foarte tare, îmbrățișare de aproape, cum „ταίς άνθέξεσιν άλλήλων είς μίαυ άφικέσθαι φιλίας συμποκην = cu îmbrățișările între ei, să se împrietenească. La Platon

άνθερεών, vezi άνθερών. La Homer.

άνθερίκη-ης. ή. La Analoghion. Vezi άνθέρικος.

άνθέρικος-ου.ό și άνθερίκη, = spicul lemnul asfodelui și paiele grâului orzului. La Homer.

άνθερικώδης-δεος. ό.ή. δεσ = ca paiele de grâu de asfodel.

άνθέριξ-κος.ό - paiele de asfodel vezi și άνθήρ. La Esiod și Homer.

άνθερών-ώνος. ό și άνθερεών (din άνθος) = bărbie, pentru bărbia cu barba seamănă ca o floare. La Homer.

ἀνθεσίχρως. ὁ.ῆ (din ἄνθος, χρώς) = în fața florilor.

ἀνθεστήρια-ων. Τά (din ἀνθεστηριών) = sărbătoarea florilor, praznicul lui Vach.

ἀνθεστηριών-ῶνος. ὁ. (din ἄνθος) = a opta lună a Atenienilor, ce se socotește între martie și Aprilie. La Plutarh.

ἀνθεστιάω-ῶ (din ἀντί, ἐστιάω) = deopotrivă ospătez pe cel ce m-a ospătat. La Plutarh.

ἀνθεσφόρια-ων, τα (din ἀνθεσφόρος și ἀνθεφόρια) = sărbătoarea praznicul Persefonei Prosepinei. La Polidevc

ἀνθεσφόρος. ὁ.ῆ. ρον (din ἄνθος, φέρω și ἀνθεφόρος) = cel ce poartă flori în cap cunună de flori, la Evripid) ἀνθεσφόροι, - muierile ce prăznuiau cu flori cu cununi de flori, sărbătoarea Prosepenei. La Polidevc.

ἀνθευτικός-κή-κόν (din ἀνθύω) ἀνθευτικά σπέρματα = semințe de flori. La Climent.

ἀνθύω (din ἄνθος) = adun strâng flori caut îngrijesc de flori.

ἀνθέω-ῶ (din ἄνθος) = sunt înflorit plin de flori, înfloresc. La Xenofon și Lucian dau pomii.

ἄνθη-ης. ῆ = floare. La Nicandr înflorire, vremea pe când înfloresc florile. La Teofrast

ἀνθηδών-όνος. ῆ (din ἄνθος, ἔδω) = sugătoare de flori, precum albina ce sugă florile.

ἀνθήλη-ης. ῆ (din ἀνθηλός, în loc de ἀνθηρός) = floarea bobocului găoacea bobocului floarii și însuși fulgii din găoace) și frunzele de papură, la Dioscorid) și săpunioară. La Polidevc

ἀνθήλιον-ου. τό = floristică.

ἀνθήλιος. ὁ.ῆ. ον și ἀντήλιος, după limba doricească (din ἀντί, ἥλιος) = spre soare, împotriva

soarelui, dea dreptul spre soare) floarea soarelui sora soarelui) parasoare, la Arat) umbrelă de soare. La Evstatie) pleoapele ăripile ochilor, ce se pun la frâiele cailor, pe lângă ochi.

άνθημα-τος. Τό (din άνθέω) = înflorirea florilor.

άνθηματικός-κή-κόν = de înflorire.

DSC 6303

άνθήμον-ονος. ό. Vezi άνθεμόεις.

άνθηρογραφέω-ώ (din άνθη, γράφω) = scriu frumos și dulce. La Cic:

άνθηροποίκιλος. ό.ή λον (din άνθος, ποικίλος) = cu flori împodobit împistrat zugrăvit pestriț pistrat împistrat împestrițat

άνθηρόπους. ό.ή (din άνθος, άνθηρός, ποϋς) = cu picioare frumoase delicate. La Arist:

άνθηρός-ρά ρόν (din άνθος άνθηρώ) = înflorit și după asemănare: frumos, împodobit, tânăr fragit. La Isocrat Xenofon Homer, și Pindar

άνθηρότης-τος. ή. = Voiciunea celui înflorit celui frumos celui tânăr frumusețe tinerețe. La Pindar

άνθησις-εος. ή (din άνθέω) = înflorire, vremea florilor, când înfloresc florile.

άνθησάομαι-ώμαι, și άνθηττάομαι (din άνθή ήττάομαι) = deopotrivă mă biruiesc mă supun. La Tucidid

άνθητικός-κή-κόν = de înflorit, cel ce înfloresce scoate flori.

άνθηφόρος. ό.ή ρον (din άνθος, φέρω) = împodobit cu flori, cel ce poartă cununi de flori în cap. la Epigramata:

άνθίας-ου. ό. Cegă, nisetru. La Evstatie

άνθιερώ-ώ (din άντί, ιερώω) = dimpotrivă deopotrivă închin hărăzesc la cele sfinte consfințez.

άνθίζομαι vezi άνθίζομαι

ἀνθίζω, = zugrăvesc împodobesc cu flori, înfloresc.
La Arist: Dionisie Alicarnasefs și Aten:

ἀνθικός-κή-κόν = de flori făcut lucrat. La Teofrast:
ἀνθίνη-ης. ἡ = înflorirea florilor floare

ἀνθιμος. ὁ.ἡ. μον. Vezi ἀνθινός. La Orfevs:

ανθίνης. ὁ. ὀινος ἀνθίνης, = vin plămădit cu flori
vin din flori.

ἀνθινός-νή-νόν și ἀνθεινός și ἄνθιμος = de flori.
Cum „ἀνθινοί στέφανοι, = cununi de flori, și
ἀνθινήστολή, = haină cu flori zugrăvită stamposită.
Și ἀνθινά φορεῖν, = cu haine pline de flori) ἀνθινον
μέλι, = miere de primăvară cea de flori.

ἀνθιον-ου. Τό = floristică.

ἀνθιπάζομαι, și ἀνθιπέυω (din ἀντί, ἰπάζομαι,
ἰπέυω) = alerg cu calul asupra cuiva.
Cum „ἀνθιπέυειν ἀλλήλοις, = a alerga cu caii, unul
asupra altuia. La Xenofon:

ἀνθιπασία-ας. ἡ (din ἀντί, ἰπασία) = alergătura
cu caii asupra cuiva și încurarea cailor spre
deprindere. La Xenofon

ἀνθιπέυω. Vezi ἀνθιπάζομαι.

ἀνθιποι-ων. Οἱ. Vezi ἄμφιπποι.

ἀνθισμα-τος. Τό (din ἀνθίζω) = podoabă
împodobire cu flori cu vopseli cu fețe. La Climent

(1) ἀνθίστασις-εως. ἡ (din ἀνθίστημι) =
împotrivire.

(2) ἀνθίστημι (din ἀντί, ἴστημι) = pun oarece
împotrivă ca să probăluiesc probez. La Plutarh)
ἀνθίσταμαι = mă împotrivesc stau și mă pun
împotriva cuiva, la Xenofon:

ἀνθοβάφεια-ας. ἡ (din ἀνθοβάφος) = zugrăveală
vopseală cu flori

ἀνθοβαφής-έος. ὁ.ἡ φές = zugrăvit vopsit cu flori,
pestriț.

ἀνθαβάφος. ὁ.ἡ (din ἄνθος, βάπτω, βάφω) = zugrav vopsitor de flori, cel ce zugrăvește vopsește cu flori. La Plutarh și Vasile

DSC 6304

ἀνθοβογέω-ῶ (din ἄνθος, βολέω, βάλλω) = arunc flori asupra cuiva spre cinste. La Plutarh și Epigramata

ἀνθοβόλησις-εως. ἡ (din ἀνθοβολέω) = creșterea încolțirea florilor. La Geop: și aruncarea florilor spre cinste.

ἀνθοβόλος. ὁ.ἡ λον (din ἄνθος, βόλος, βολέω) = cel ce aruncă flori) și după asemănare ἀνθοβόλος θρίξ părul ce miroase a flori, cel uns cu miroase. La Epigramata:

ἀνθοβοσκός. ὁ.ἡ σκόν (din ἄνθος, βόσκω) = cel ce raște flori. La Eshil.

ἀνθόγαλον-ου. Τό (din ἄνθος, γάλα) = smântână, caimac.

ἀνθοδίαιτος ὁ.ἡ. τον (din ἄνθος, δίαιτα) = cel ce se hrănește cu flori sau petrece cu flori. Cum „ἀνθοδίαιτε μελισσα, = albină ce petrecei pururi cu flori, ce te hrănești cu flori. La Meleagr:

ἀνθοδμον-ου. Τό (din ἄνθος, οδμή) = miros de flori ceea ce scoate miros frumos.

ἀνθοδόκος. ὁ.ἡ κον (din ἄνθος, δέχομαι) = cel ce primește flori, primitor de flori. Cum „ανθοδόκον τάλαρον, = coș cu flori. La Mosh.

ἀνθοειδής-έος. ὁ.ἡ. δές (din ἄνθος, εἶδος) = ca floarea, în chipul în fața florilor și plin de flori.

ἀνθοκάρηνος. ὁ.ἡ. νον (din ἄνθος, κάρα) = flori în cap. la Orian.

ἀνθοκομέω-ῶ (din ἄνθος, κόμη) = înfloresc, sunt plin de flori, scot din mine flori. La Analoghion:

ἀνθοκόμος. ὁ.ἡ. μόν (din ἀνθοκομέω) = cel ce scoate flori, cel plin de flori, cel ce înflorește.

ἀνθοκρατέω-ῶ (din ἄνθος, κρατέω) = stăpânesc multe flori și în am multe flori. La Lucian

ἀνθόκροκος. ὁ.ἡ. κόν (din ἄνθος, κρόκος) = pânză cusută cu flori ca stofa sau mai bine cu flori galbene. La Evripid:

ἀνθολκή-ῆς. ἡ (din ἀντί, ἔλκω) = tragere dimpotrivă și cumpănire. La Sic.

ἄνολοκος. ὁ.ἡ. κόν (din ἀνθέλκω) = cel ce trage dimpotrivă cumpănitor. Τό ἀνθολκόν. = cumpănirea greutatea ce se pune la o parte și la alta, spre a se cumpăni a se potrivește una cu alta la cumpănă.

ἀνθολογέω-ῶ-οὔμαι (din ἄνθος, λέγω) = adun strâng flori.

ἀνθολογία-ας. ἡ și ἀνθολόγιον = (strângere adunare de flori) pe scurtă adunare de cele mai frumoase cuvinte antologie alegere de cele mai frumoase cuvinte pilde.

ἀνθολόγιον-ου. Τό vezi ἀνθολογία.

ἀνθολόγος. ὁ.ἡ. γόν = (culegător de flori, cel ce culege la flori.

ἀνθομιλέω-ῶ (din ἀντί, ὀμιλέω) = dimpotrivă grăiesc răspund. La Hipocrat:

ἀνθόμοιος. ὁ.ἡ. ὄν (din ἄντί, ὀτμοιος) = cel asemenea cu cel mai dinainte cu altul, cel ce prinde locul altuia, la Sofocle

ἀνθομολογέω-ῶ. γοῦμαι (din ἀντί, ὀμολογώ) = mă învoiesc cu oare cine) mulțumesc) mărturisesc. La Plutarh și Lucian

ἀνθομολόγησις-εως. ἡ și ἀνθολογία (din ἀνθομολογέω) = deopotrivă învoială mărturisire primire.

ἀνθομολογία-ας. ἡ vezi ἀνθομολόγησις.

ἀνθονομέω-ῶ (din ἄνθος, νέμομαι) = pasc mănânc flori.

ἀνθονόμος. ὁ.ἡ. μόν (din ἀνθονομέω) = cel ce raște mănâncă flori. La Eshil

ἀνθοπλίζω (din ἀντί, ὀπλίζω) = înnarmez pe oare cine împotriva altuia. Și dimpotrivă înnarmez. La Xenofon:

DSC 6305

ἀνοπλίτης-ου. ὁ (din ἀνθοπλίζω) = dimpotrivă înnarmat. La Licofron

ἀνθοποιός. ὁ.ἡ. ὄν (din ἄνθος, ποιέω) = cel ce face scoate flori, înfloritor.

ἀνθοπωλέω-ῶ (din ἄνθος, πωλῶ) - vând flori.

ἀνθοπώλης-ου. ὁ (din ἀνθοπωλέω) = vânzător de flori.

ἀνθορίζω (din ἀντί, ὀρίζω) = hotărăsc împotriva oarecărui dau poruncă împotriva altuia.

ἀνθορισμός-οῦ. ὁ (din ἀνθορίζω) = împotriva hotărâre poruncă, adică una împotriva alteia.

ἀνθορμέω-ῶ (din ἀντί, ὀρμέω) = năvălesc împotriva oarecărui, și mai ales cu corabia. La Tucidid:

ἄνθορος. Vezi ἄντορος

ἄνθος-εος. Τό (din ἄω, ἄθω) = floare și ἀνθήνη) ἄνθος în loc de ἀκμή, = adică starea cea mai mare cea mai desăvârșită a ore ce lucru, cum după asemănare: ἡβης ἄνθος, = floarea tinereților. Πυρός ἄνθος, = flacăra văpaia focului) și fața vopsea cea mai frumoasă. La Homer, Eshil și Teogn.

ἀνθοσμίας-ου. ὁ (din ἄνθος, ὀσμή) = cu bun miros, cel ce foarte mult miroase. Cum „ἀνθοσμη ας οἶνος = vin tămâios cu miros bun, cel plămădit cu miroase, la Aristofan: și λειμώνες ἀνθεσμίαι, = livezi câmpii grădini pline de miroase. La Lucian

άνθοσύνη-ης. ἥ = înflorire.

άνθοστήμονεσ-ων. οἱ (din άνθος, ἴστημι) = paiele florilor în care stau florile.

άνθοτρόφος. ὁ. ἡ. Φον (din άνθος, τρέφω) = cel ce se hătănește cu flori, ca albinele.

άνθοφόβη - ης. ἡ (din άνθος, φόβη) = funta florilor.

άνθοφορέω-ῶ (din άνθος, φορέω) = sunt plin de flori, sunt înflorit. La Dioscorid

άνθεφόρια-ων, τά vezi άνθεςφόρια.

άνθεφόρος. ὁ. ἡ. ρον la Meleagr vezi άνθεςφόρος.

άνθοφυής-έος. ὁ. ἡ. ές (din άνθος, φύω) = cel ce scoate flori, cel ce înflorește și împistrat, pestriț, cu flori. Cum „άνθοφυής πτέρυξ αripă pestriță. La Epigramata

(1) άνθρακεία-ας. ἡ (din άνθρακεύς) = coptor cuptor de cărbuni, arderea cărbunilor, facerea lor. La Teofrast.

(2) άνθρακεύς, έος. ὁ (din άνθρακεύω) = cărbunar.

άνθρακέυω (din άνθραξ) = fac lucrez la cărbuni, cum „φᾱυλον δέ τό ξύλον πρός τό άνθρακεύειν, = nu e lemnul bun de cărbuni, nu se face cărbuni din el. la Teofrast

άνθρακιά-ᾱς. ἡ (din άνθρακεύς) = cuptor de cărbuni, arderea cărbunilor, facerea lor. La Teofrast

άνθρακία-ᾱς. ἡ = jeratic jar. La Dioscorid

άνθρακίας-ου. ὁ = negru ca și cărbunele. La Lucian

άνθρακίζω = fac la cărbuni. La Aristofan) seamăn ca și cărbunele, la Areteu cum „τόπαζος άνθρακίζων = topaz ca și cărbunele de roșu.

άνθράκιον-ου. Τό = cărbunaș, cărbunel.

άνθράκιος. ὁ. ἡ. ον = negru ca și cărbunele.

άνθρακίς-δος. ἡ = cărbune aprins, și jeratic, jar.

άνθρακογένεσις-εως. ἡ (din άνθρακος γένεσις) = facerea de cărbuni, la Plutarh

άνθρακογραφέω-ῶ (din άνθραξ, γραφέω) = însemnez cu cărbuni, fac izvoade cu cărbuni.

άνθρακογραφία- ας. ή (din άνθρακογραφέω) = însemnare cu cărbuni, la Sf. Grigore

άνθρακοειδής-έος. ό.ή. δές (din άνθραξ, είδος) = ca și cărbunele, în fața cărbunelui.

άθρακόεις, εσσα, όεν = de cărbune.

DSC 6306

άνθρακοκάυστης-ου. ό (din άνθραξ, καίω) = cel ce arde cărbuni, cărbunar.

άνθρακοπώλης-ου. ό (din άνθραξ, πωλῶ) = cel ce vinde la cărbuni, cărbunar. La Polidevc

άντρακοπωλεϊον-ου. Τό (din άνθρακοπώλης) = cărbunărie, unde se vând cărbuni.

άνθρακόω-ῶ (din άνθραξ) = fac cărbuni, ard lemne și le fac cărbuni.

άνθρακόδης-εος. ό.ή. δες (din άνθραξ) = ca și cărbunele, și cel ce arde ca și cărbunbele.

άνθράκωσις-εως. ή (din άνθρακόω) la Galic: vezi άνθραξ.

άνθραξ-κος. ό și άνθράκωσις. = Cărbune άνθρακες ήμμένοι = cărbune aprinși jărativ. La Ateneu) άνθραξ γαιώδης, și άνθρακες έκτής γής = cărbuni de pământ din pământ. La Teofrast și Antologhion) bubă rea rubin.

άνθηδών-όνος. ή și άνθήνη, = viespe, tăun, trântor.

άνθήνη-ης. Vezi άνθηδών

άνθήνιον-ου. Τό = faguri de miere) și după asemănare μουσών άθήνιον, = dulceața muzelor. La Filostrat și faguri de viespe.

άνθηνιώδης-εος. ό.ή = ca fagurii, în chipul fagurilor.

άνθρηνοειδής-έος. ό.ή-δές (din άνθρήνη, είδος) = ca viespea, ca tăunul, în chipul viespei tăunului.

άνθρισκον-ου. - Τό la Etimologicon se găsește άνθρισκα în loc de = anason, și la Suida în loc de mărar se scrie însă și άνθρυσκον, și άνθρισκος, άνθρίκιον, și άνθροισκον, și ένθρυσκον

άνθρωπαρέσκεια-ας. ή (din άνθρωπάρεσκος) = caracterul celui ce va să se placă la oameni celui drăgălaș.

άνθρωπάρεσκος. ό.ή (din άνθρωπος άρέσκω) = drăgălaș, cel ce va să placă la oameni cel ce trage plăcerea oamenilor asupra-i.

άνθρωπάριον-ου. Τό și άνθρώπιον, άνθωπίσκος, = omenaș, omuleț, picic, om mitutel mititel. La Aristofan.

άνθρωπέη-ή, ής. ή = piele de om. La Erodian

άνθρώπειος-εία-ον = de om, omenesc, ce se cuvine la om.

άνθρωπεΐη-ης. ή în loc de άνθρωπεΐα.

άνθρωπειώς vezi άνθρωπίνως

άνθρωπέομαι-ουμαι, = mă fac om, și sunt om. La Plutarh și άνθρωπόομαι-οϋμαι.

άνθρωπέομαι, = mă port ca oamenii cu omenire, mă omenesc și άνθρωπόομαι

άνθρωπηΐη în loc de ανθρωπεΐη, άνθωπεΐα

άνθώπησις-εος. ή la Atan: vezi ένανθρώπησις

άνθρωπίζω = fac pe oarecine om, îl omenesc îl apropii de omenire, îl civilizez civilizez. άνθρωπίζομαι, = mă fac om, mă omenesc) mă port ca oamenii cu omenire. La Lucian Aristofan și Polidevc) sunt om.

άνθρωπικός-κή-κόν-κῶς vezi άνθρώπινος.

άνθρώπινα vezi άνθρωπίνως

ἀνθρώπινος. ὁ.ή. νον ἔτι ἀνθρωπικός, = de om omenesc. Cum „ἀνθρωπικὰ ἁμαρτεῖν - a greși omenește ca un om. La Xenofon ἔτι ἀνθρώπινος νοῦς = minte omenească) τό ἀνθρώπινον, în loc de ἀνθρωπότης, = firea omenească omenirea) ἀνθρωπινούστατος ἔτι ἀνθρωπινώτατος = prea omeneesc, de tot omeneesc. La Strabon

ἀνθρωπίνως, ἔτι ἀνθρώπινα, ἔτι ἀνθρωπικῶς, ἔτι ἀνθρωπεύως, = omenește, după omenire

DSC 6307

ca oamenii. La Ateneu) ἔτι cu îndurare, cu milostivire, după asemănare: la Aristofan:

ἀνθρώπιον-ου. Τό vezi ἀνθρωπάριον. La Xenofon

ἀνθρωπίσκος-ου. ὁ vezi ἀνθρωπάριον.

ἀνθρωπισμός-οῦ. ὁ = omenie, cinstea caracterul omeneesc. Cum „οἱθ ἀπαίδευτοι ἀνθρωπισμοῦ θεόνται = cei proști neînvățați au trebuință de omenie de a învăța omenia. La Aristofan (din ἀνθρωπίζω)

ἀνθρωποβορέω-ῶ (din ἄνθρωπος, βορά) = mănânc la oameni

ἀνθρωποβόρος. ὁ.ή. ρον (din ἄνθρωπος, βορά) = mîncător de oameni cătcăun

ἀνθρωπόβρωτος. ὁ.ή. τον = mîncat de oameni. La Iustin.

ἀνθρωπόγλωσσοσ- γλωττος. ὁ.ή. σσον-ττον (din ἄνθρωπος, γλώσσα-ττα) = cu glas de om, cel ce grăiește ca oamenii. Cum „ψιττακός ἀνθρωπόγλωττος, = paragal cu glas de om. La Arist:

ἀνθρωπογναφεῖον-ου. Τό (din ἄνθρωπος, γναφεῖον = baie. La Clement Al:

ἀνθρωπογονία-ας. ἡ (din ἄνθρωπος, γονή) = naștere de oameni. La Arat.

ἀνθρωπογράφος. ὁ.ή φον (din ἄνθρωπος, γράφω) = zugrav de oameni, cel ce zugrăvește la oameni. Pliniu

ἀνθρωποδαίμων-ονος. ὁ (din ἄνθρωπος, δαίμων) = om îndumnezeit, eroiu, sfânt. La Evripid: și drac împelițat schimbă în față de om. La Proc:

ἀνθρωπόδηκτος. ὁ.ή. κτον (din ἄνθρωπος, δήκω, δάκνω) = mușcat de om de oameni.

ἀνθρωποδίδακτος. ὁ.ή. κτον (din ἄνθρωπος, διδάσκω) = de om învățat povățuit.

ἀνθρωποειδής-έος. ὁ.ή. δές (din ἄνθρωπος, εἶδος) = cu chip de om, în chipul omului. La Ateneu

ἀνθρωποειδῶς, = în chip de om. La Ateneu

ἀνθρωποθηρία -ας. ή (din ἄνθρωπος, θηρεύω) = vânătoare de oameni, prindere de oameni. La Platon și Sofocli

ἀνθρωπόθυμος. ὁ.ή. μον (din ἄνθρωπος, θυμός) = cu suflet cu inimă de om, adică bărbat voinic. La Plutarh.

ἀνθρωποθυσία-ας. ή (din ἄνθρωπος, θυσία) = jertfă de oameni. La Strabon

ἀνθρωποθυτέω, și ἀνθρωποθύω (din ἄνθρωπος, θύω) = jertfesc oameni.

ἀνθρωποκάπηλος. ὁ.ή (din ἄνθρωπος, κάπηλος) = negustor vânzător de oameni cel ce cumpără și vinde oameni robi.

ἀνθρωποκομικός-κή-κόν (din ἄνθρωπος, κομίζω) = epistat îngrijitor de oameni și de îngrijitor de îngrijire de oameni. La Temistocle

ἀνθρωποκτονέω-ῶ (din ἄνθρωπος, κτείνω) = ucigucid omor oameni. La Sf. Grigore: omucid.

ἀνθρωποκτονία -ας. ή (din ἄνθρωποκτόνος) = ucidere omorâre de oameni omucidere.

ἀνθρωποκτόνος. ὁ.ἡ. νον (din ἀνθρωποκτονέω) = ucigaș omorâtor de oameni om ucigaș, La Evripid antropocton.

ἀνθρωπολατρεία -ας. ἡ (din ἀνθρωπολάτρης) = antropolatrie închinăciune la oameni ca la Dumnezeu.

ἀνθρωπολατρέω-ώ (din ἄνθρωπος, λατρέω) = mă închin la oameni ca la Dumnezeu

ἀνθρωπολάτρης. ὁ (din ἀνθρωπολατρέω) = antropolatr cel ce se închină la oameni ca lui Dumnezeu, cel ce are cinstește slăvește pe om de Dumnezeu.

ἀνθρωπόλεθος. ὁ.ἡ. θρον (din ἄνθρωπος, ὄλεθος) = prăpăditor de oameni ca ciurma.

ἀνθρωπόλιχνος. ὁ.ἡ (din ἄνθρωπος, λίχνος) = cel ce râvnește să mănânce oameni. La Strabon

DSC **6308**

ἀνθρωπολογέω-ῶ (din ἄνθρωπος, λόγος) = grăiesc cuvântez pentru oameni pentru ale omenirei. La Polimbie

ἀνθρωπολογία- ας. ἡ (din ἀνθρωπολόγος) = grăire cuvântare pentru oameni pentru ale omenirei antropologie.

ἀνθρωπολόγος. ὁ.ἡ γον (din ἄνθρωπος, λόγος) = antropolog grăitor cuvântător de ale omenirei pentru omenire pentru oameni. La Arist:

ἀνθρωπομάγειρος. ὁ.ἡ (din ἄνθρωπος, μάγειρος) = bucătar de carne de om. La Lucian

ἀνθρωπόμιμος. ὁ.ἡ μον (din ἄνθρωπος, μῆμος) = cel ce se ia după om ca maimuța, mucalit, taclitgiu. La Plutarh și ἀνθρωπόνους

ἀνθρωπομορφισμός-οῦ. ὁ (din ἀνθρωπόμορφος) = închipuire de om.

ἀνθρωπόμορφος- ου. ὁ.ἡ. φον (din ἄνθρωπος, μορφή) = în chip de om cu chip de om. La Strabon

ἀνθρωπόμορφεώ-ῶ (din ἄνθρωπος, μορφή) = închipuiesc om, fac chipul omului, dau chip de om la oare ce.

ἀνθρωπονομικός-κή-κόν (din ἄνθρωπος, νομή) = hrănitor de oameni. Cum „ανθρωπονομική ἐπιστήμη = știință de hrana oamenilor. La Platon

(1)ἀνθρωπόννοος-ους. ὁ.ἡ (din ἄνθρωπος, νοῦς) vezi ἀνθρωπόμιμος) ἀνθρωπουούουτατος = întocma maimuță. La Eliano și Strabon:

ἀνθρωπάθεια-ας. ἡ (din ἀνθρωπαθής) = patimă simțire omenească. La Analoghion

(2)ἀνθρωπόομαι-οῦμαι vezi ἀνθρωπέομαι, și ἀνθρωπέυομαι.

ἀνθρωπαθέω-ῶ (din ἄνθρωπος, πάθος) = rătimesc ca un om patimi omenești.

ἀνθρωπαθής-έος. ὁ.ἡ. δές (din ἀνθρωπαθέω) = cel ce rătimește ca un om patimi omenești.

ἀνθρωπαθῶς = cu patimi omenești de om.

ἀνθρωποποιία-ας. ἡ (din ἀνθρωποποιός) = facere de oameni. La Lucian.

ἀνθρωποποιός. ὁ.ἡ = făcător de oameni cel ce face oameni. La Lucian

ἀνθρωποπολίτης-ου. ὁ (din ἄνθρωπος, πολίτης) = cel ce trăiește petrece între oameni. La Cir:

ἀνθρωποπλαστία-ας. ἡ (din ἄνθρωπος, πλάστης) - vezi ἀνδροπλαστία.

ἀνθρωποπρεπής-έος. ὁ.ἡ πές (din ἄνθρωπος, πρέπει) = ceea ce se cuvine se cade la om.

ἀνθρωποπρεπῶς = după cuviință omenească.

ἀνθρωποπρόσωπος vezi ἀνθρωπρόσωπος

ἄνθρωπος-ου. ὁ (din ἄνω ἀθρεῖν τόν ὤπα) = nume obștesc la oameni și la femei. Cum „ὁ ἄνθρωπος, =

bărbatul, ἡ ἄνθρωπος, = femeia. La Climent) ψοῖ ἄνθρώπων, = blestemații, cei rău nărași. La Hris) ὁ ἕσω ἄνθρωπος = sufletul duhul omului) ὁ ἕξω ἄνθρωπος, - trupul omului) ὁ παλαιος ἄνθρωπος = omul cel vechi, cel în păcate. ὁ νέος ἄνθρωπος, = omul cel nou, cel ce s-a spăsit. La Teofi:) σαρκικός ἄνθρωπος, = om răcătos. La Hris:) χοϊκός ἄνθρωπος, - om răcătos οἱ ἄνθρωποι, = neamurile omenești.

ἄνθρωπόσχημος. ὁ.ἡ. μον (din ἄνθρωπος, σχῆμα) = cu chip de om în chip de om. La Atan:

ἄνθρωπότης-τος. ἡ = omeneire firea omenească.

ἄνθρωποτόκος. ὁ.ἡ. κον ἰν loc de θεοτόκος = Născătoare de Dumnezeu. La Sf. Grigore Nazianz

ἄνθρωπουργία-ας. ἡ (din ἄνθρωργός) = facere de oameni. La Lucian:

ἄνθρωπουργός-οῦ. ὁ (din ἄνθρωπος, ἔργον) = făcător de oameni.

ἄνθρωποφαγέω-ῶ (din ἄνθρωπος, φάγω) = mănânc oameni.

ἄνθρωποφαγία-ας. ἡ (din ἄνθρωποφάγος) = antropofagie, mănăncare de oameni.

DSC 6309

ἄνθρωποφάγος. ὁ.ἡ. γον (din ἄνθρωπος, φάγω) = antropofag, cătcăun, mănăncător de oameni.

ἄνθρωποφανής-έος. ὁ.ἡ. νές (din ἄνθρωπος φάινομαι) = cel ce se arată se aseamăna cu omul. La Filo:

ἄνθρωποφονία-ας. ἡ (din ἄνθρωποφόνος) = ucide de oameni, omucidire.

ἄνθρωποφόνος-ου. ὁ.ἡ. νον (din ἄνθρωπος, φόνος) = ucigaș ucigător de oameni om ucigaș.

ἄνθρωποφυής. Έος. ὁ.ἡ. ές (din ἄνθρωπος, φύω) = cel ce are fire omenească din fire omenească. La Erodian.

άνθρωπρόσωπος. ὁ.ή. ον ἢ ἀνθρωποπρόσωπος (din ἄνθρωπος, πρόσωπον) = cu chip cu față cu obraz de om.

άνθρωπώ. ή = muierea după limba doricească

άνθρωπώδης-εος. ὁ.ή δεσ = cu chip de om.

(3)άνθρώσκω, în loc de ἀναθρώσκω, după scurtare ἄνθυβρίζω (din ἀντί, ὑβρίζω) = dimpotrivă ocărăsc pe cel ce mă ocărăște. La Plutarh.

άνθυλακτέω-ῶ (din ἀντί, ὑλακτέω) = latr împotriva celui ce mă latră.

άνθύλλιον-ου. Τό ἢ ἀνθυλλίς (din ἄνθος) = floriceică și o buruiană. La Antologhion și Dioscorid.

άνθυλλίς-δος. ή vezi ἀνθύλλιον

άνθυπάγω (din ἀντί, ὑπάγω) = dimpotrivă trag la judecată, cum „άνθυπάγει τούς πλουσιωτάτους, = dimpotrivă trage și el la judecată pe cei mai bogați. La Tucidid

άνθυπαλλαγή-ής. ή (din ἀντί, ὑπαλλαγή) = schimbare de o potrivă de amândouă părțile.

άνθυπαλλάσσω-ττω (din ἀντί, ὑπαλλάσσω-ττω) = dimpotrivă de o potrivă schimb.

(1)άνθυπαντάω-ῶ (din ἀντί, ὑπαντάω) = mă împotrivesc. La Longhin

άνθυπατέια-ας. ή (din ἀνθυπατεύω) = dregătoria caimacanului proconsulului locțiitorului vechilului. La Erodian căimăcănie

άνθυπατεύω (din ἀνθί, ὑπατεύω) = stăpânesc ca un caimacan ca un proconsul ca un locțiitor ca un vechil. La Erodian

άνθυπατικός-κή-κόν (din ἀνθύπατος) = de caimacam, de proconsul, de locțiitor de vechil la Plutarh

άνθύπατος. Ου. ὁ (din ἀνντί, ὑπατος) = caimacan, proconsul, locțiitor, vechil.

ἀνθυπείκω (din ἀντί, ὑπέικω) = deopotrivă mă surun. La Plutarh.

ἀνθύπειξις-εως. ἡ (din ἀνθυπείκω) = deopotrivă surunere.

ἀνθυπευέγκω (din ἀντί, ὑπέεγκω) - la Hris: vezi ἀνθυποφέρω.

ἀνθυπερβάλλω (din ἀντί, ὑπερβάλλω) = dimpotrivă deopotrivă întrec biruiesc. La Ios:

(2) ἀνθυπερφρονέω-ῶ (din ἀντί, ὑπερφρονέω) = iarăși dimpotrivă mă mândresc.

ἀνθυπηρετέω-ῶ (din ἀντί, ὑπηρετέω) = deopotrivă slujesc celui ce m-a îndatorat, cum „ἀνθυπηρετεῖν δεῖ τῷ χαρισμένῳ = deopotrivă trebuie să slujești celui ce te-a îndatorat. La Arist:

ἀνθυπισχνέομαι (din ἀντί, ὑπισχνέομαι) = dimpotrivă deopotrivă făgăduiesc.

ἀνθυποβάλλω (din ἀντί, ὑποβάλλω) = dimpotrivă împotrivă arunc sau run jos.

ἀνθυποκαθίστημι (din ἀντί, ὑποκαθίστημι) = run mut oare ce întru alt loc.

ἀνθυποκλέπτω (din ἀντί, ὑποκλέπτω) = răspund prin ascuns. La Evstatie.

ἀνθυποκείνομαι (din ἀντί, ὑποκείνομαι) = dimpotrivă deopotrivă pricinuiesc mă fac că ... La Erodian.

ἀνθυπόμνυμι-μαι (din ἀντί, ὑπομνυμι) = dimpotrivă jur, ca cel mai dinainte.

ἀνθυποπτέω (din ἀντί, ὑποπτέω) = deopotrivă bănuială am bănuiesc.

ἀνθυπορύσσω-ττω (din ἀντί, ὑπορύσσω-ττω) = dimpotrivă sau pe sub rământ, și ἀνθυποσκάτω.

ἀνθυποσκάπτω (din ἀντί, ὑποσκάπτω) vezi ἀνθυπορύσσω.

PÂNĂ AICI GREȘIT CU ω unele trebuia ω

DSC 6310

DSC **6311**

ἀνθυποστρέφω (din ἀντί, ὑποστρέφω) = iarăși
dimpotrivă mă întorc înapoi.

ἀνθυπότακτος cu greșeală în loc de ἀνθυπότακτος
(1) ἀνθυποτίθημι (din ἀντί, ὑποτίθημι) = pun
împotrivă. La Aristofan

(2) ἀνθυποτιμάομαι-ῶμαι (din ἀντί, ὑποτιμάομαι) =
peste al doilea preț osândă, pun hotărâsc al treilea
preț osândă.

ἀνθυπουργέω-ῶ (din ἀντί, ὑπουργέω) = deopotrivă
dimpotrivă slujesc celui ce m-a îndatorat.

ἀνθυπούργημα-τος. Τό (din ἀνθυπουργέω și
ἀνθυποὔρησις = deopotrivă slujesc către cel ce m-a
îndatorat

ἀνθυπούρησις-εος. ἡ. Vezi ἀνθυπούργημα.

ἀνθυποφέρω (din ἀντί, ὑποφέρω) și ἀνθυπενέγκω =
deopotrivă dimpotrivă rabd mă împotrivesc.

ἀνθυποφορά-ᾶς. ἡ (din ἀνθυποφέρω) = deopotrivă
dimpotrivă împotriviare răbdare.

ἀνθυποχώρησις-εως. ἡ (din ἀντί, ὑποχώρησις) =
deopotrivă întoarcere. La Plutarh

ἀνθυφάιρεσις-εως. ἡ (din ἀντί, ὑφαιρέω) =
deopotrivă scădere luare hrăpire.

ἀνθυφαιρέω-ῶ (din ἀντί, ὑφαιρέω) = dimpotrivă
iau hrăpesc scaz scad.

ἀνθυφίσταμαι (din ἀντί, ὑφίσταμαι) - dimpotrivă
stau sub oare ce, precum altul a stat mai înainte.

ἀνθώδης-δεος. ὁ.ἡ .δεος. (din ἄνθος) = plin de flori

ἀνθρωραίζομαι (din ἀντί, ὠραίζομαι) = dimpotrivă
deopotrivă mă gătesc mă împodobesc.

ἀνία-ας. ἡ = întristare părere de rău necaz ofileală.
La Homer. Mâhnire supărare.

ἀνιάζω, și ἀνιάω (din ἀνία) = necăjesc supăr
ofilesc întristez mâhnesc pe oare cine, îl fac să se
necăjească să se supere să se întristeze) ἀνιάομαι, =
mă întristez, mă supăr

ἀνιάομαι (din ἀνά, ἰάομαι) = vindec, tămăduiesc,
la Herodot.

ἀνιαρός-ρή-ρόν (din ἀνία și ἀνιγερός și ἄνιος =
necăjit, întristat, mâhnit supărat. La Xenofon)
supărăcios supărăcos necăjicos) ἀνιαρά, = la Dem:
înseamnă nenorociri, întâmplări rele urâte necazuri.

ἀνίατος. ὁ.ἡ. τον (din ἰάομαι, cu a. tăg: și v
adăogat) și ἀνιάτρευτος = nevindecat, netămăduit,
nelecuit, fără leac, ce nu se poate vindecat tămădui.
La Platon

(2)ἀνιάτως = fără tămăduire fără lecuire, fără
leac.

(1)ἀνιάτρευτος. ὁ.ἡ. τον (din ἰατρεύω, cu a. tăg: și
v adăogat) vezi ἀνίατος.

(1)ἀνιατρολόγητος. ὁ.ἡ. τον (din ἰατρολόγητος, cu
a. tăg. și v adăogat) = fără știință de ale doctoriilor,
cel ce n-a învățat meșteșugul doctoresc. La Vitruvius) și
cel ce nu primește doctor la boala sa.

ἀνιάχος. ὁ.ἡ. χον (din ἀνιάχω) = strigăcos,
turburăcos cel ce face gălăgie. La Homer.

ἀνιάχω, și ἀνιαχέω (din ἀνά, ἰάχω) = strig tare, fac
gălăgie.

ἀνιάω vezi ἀνιάζω.

ἀνιγρός. ὁ vezi ἀνιαρός.

ἀνιδεῖν (din ἀνά, ἰδεῖν) = a se uita. La Eshil.

ἀνίδεος. ὁ.ἡ. ον (din ἰδεά, cu a. tăg: și v adăogat)
= fără nici o știință, fără nici o idee.

ἀνίδιος. ὁ.ή. ον (din ἴδιος, cu a. tăg: și v adăogat) = cel ce nu are nimic al său pe obrazul său.

ἀνιδιτί vezi ἀνιδριτί.

ἀνιδριτί, și ἀνιδιτί și ἀνιδρωτί (din ἰδρώς, ἰδίω, cu a. tăg: și v adăogat) - fără nădușeală.

ἀνιδρος. ὁ.ή. δρον (din ἰδρώς, cu a. tăg: și v adăogat) = fără nădușeală, cel ce nu se nădușește.

ἀνιδρώ-ῶ (din ἀνά, ἰδρώ) = iarăși a doua oară mă nădușesc, la Hipocrat

DSC 6312

ἀνίδρυτος. ὁ.ή. τον (din ἰδρύω, cu a. tăg: și v adăogat) vezi αἰδρυτος) = și după asemănare, fără casă, zgornit, izgonit din casa sa nestatornic la un loc, cel ce fuge de oameni.

ἀνιδρύω (din ἀνά, ἰδρύω) = așez, înțepenesc, întemeiez.

ἀνιδρωσις-εως. ἡ (din ἀνιδρύω) = întemeire, înțepenire

ἀνιδρωτί la Xenofon vezi ἀνιδριτί.

ἀνίεμαι din ἀνίμι.

ἀνίερος. ὁ.ή. ρον. ρως (din ἱερός, cu a. tăg: și v adăogat) = nesfințit, adică spurcat, pângărit.

ἀνιέρειος. ὁ. ἡ. Ον (din ἱερεῖον, cu a. tăg: și v adăogat) = fără jertfă, fără prinos. La Bec?

ἀνιερώ-ῶ (din ἀνά, ἱερώ) = sfințesc, consfințesc, închin la cele sfinte, târnosesc. La Strabon și D: Alicarnasefs) însă la unii se găsește în loc de spurc, pângăresc.

ἀνιέρωσις-εως. ἡ (din ἀνιερώ) = sfințire, consfințire, hărăzire la cele sfinte târnosire.

ἀνίεω vezi ἀνέω

ἀνίημι (din ἄνω, ἴημι) = arunc azvârl în sus. La Esiod) și după asemănare - odrăslește, crește din pământ) slobozesc, iert. La Pavsania și Homer, și

Xenofon) mă lepăd mă las de oare ce, cum „ἀνίημι τήν ἄσκησιν, = mă las de deprindere. La Xenofon) îndemn, însuflețesc, entusiasesc, cum „μοῦσα ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀείδεν ?? = musa a însuflețit pe cântăreț ca să cânte. La Homer) slăbesc vre-o legătură. Cum „δεσμόν? ἀνίη = i-a slăbit legătura. La Homer) mă întorc înapoi, cum „νῆα ἀνιοῦσαν, = corabia ce s-a întors. La Homer) încetez, contenesc, cum „οὐκ ἀνίεμεν πέτρους βάλλοντες = n-am încetat din sfadă din gâlceavă. La Tucidid) dăsciz deschid, cum „ἄνεσαν πύλας, = au deschis ușile. La Homer) defac stric, risipesc, cum „τήν ἔχθραν ἀνιέντες, = stricând risipind mânia lor. La Tucidid:) îmblânzesc, cum „ἀνίησιτάς ψυχάς, - îmblânzește înveselește sufletele. La Ateneu) sfințesc, târnosesc, la Erodian: ἀνίεμαι, = deschid descopăr, cum „κόλπων ἀνιεμένη, - deschizându-și descoperindu-și arătându-și sânul. La Homer) și după asemănare: jupoi, belesc, cum „αἶγας ἀνιεμέους, = jupuind caprele. La Evripid) slobozesc, dau voie, cum „ἀνεῖταιτῆ βουλομένη γάμων μεταλαμβάνειν, = slobod este are voie cineva să se mărite. La Plutarh) sfințesc consfințesc, hărăzesc la cele sfinte, cum „ἀνειμένα χωρίς = locurile cele sfinte cele închinare hărăzite pe la biserici, la Calimah) crește odrăslește din pământ. Cum „ἀνίεσθαι τήν γῆν καρπούς = cresc odrăslesc roadele din pământ. La Arist: năpustesc, cum „τάς ἀρούρας ἀνιᾶσιν ἀκθόρους, = năpustesc arăturile, le lasă neșemădate. La Teofrast

ἀνιηρός, în loc de ἀνιαρός. La Teogn.

ἀνίκα, în loc de ἠνίκα, după limba doricească.

ἀνίκανος. ὁ.ῆ. von (din ἱκανός, cu a. tăg: și v adăogat) = nevrednic, netrebnic, de nici o treabă, neharnic, nedestoinic.

ἀνικανότης-τος. ἡ (din ἀνίκανος) = nevrednicie, netrebnicie, nehărnicie, nedestoinicie.

ἀνίκατος ,în loc de ἀνίκητος, după limba doricească.

ἀνικεί (din νίκη, cu a. tăg: și v adăogat) = fără izbândă biruință.

ἀνικέτευτος. ὁ.ἡ. τον (din ἰκετένομαι, cu a. tăg: și v adăogat) = cel ce nu primește rugăciune, și cel ce nu se roagă. La Evripid

DSC 6313

DSC 6314

ἀνίκητος. ὁ.ἡ. τον (din νικάω, cu a. tăg: și v adăogat) = nebiruit, neînvinș.

ἀνικμάζω (din ἀνά, ἰκμάζω) = ud, jilăvesc, umezesc, revenez) iar din ἰκμάζω, cu a. tăg: și v adăogat înseamnă că = usuc, zvânteț, cum „πρίν ἢ ἀνικμασθῆναι πᾶνν τό ὑγρόν = până a nu se usca toată umezeala. La Dioscorid

ἀνικμάω-ῶ (din ἀνά, ἰκμάω) = vântur. La Platon

ἀνικμος. ὁ.ἡ. μον (din ἰκμάς, cu a. tăg: și v adăogat) = fără umezeală, neumed, uscat zvântat, uscățiv, neudat. La Plutarh

ἀνίλαστος. ὁ.ἡ. στον (din ἰλάω, ἰλάσκω, cu a. tăg: și v adăogat) = neîmblânzit. La Plutarh

ἀνίλεως. ὁ.ἡ. ον (din ἴλεως, în loc de -ἴλαος, după limba doricească, cu a. tăg: și v adăogat) = fără milă, adică cumplit crud. La Iac:

ἀνιλέωτος. ὁ.ἡ. τον (din ἀνίλεως) = neîmblânzit, neînduplecat, neîndurat.

ἀνίλη-ης. ἡ ἀνίλη ἢ ἰνδικοφόρος?? = Copăcelul de Iulaciu.

ἀνίλλωμα. τος. τό (din ἀνά, ἰλλός) = uitătură căutătură în sus strâmbă. La Polimbie.

ἀνίλλω vezi ἀνειλέω.

ἀνίμαστος. ὁ.ἦ στον (din ἰμάσσω, cu a. tăg: și v adăogat) - nebătut. La Nonos.

ἀνιμάω-ῶ (din ἀνά, ἰμάω) = trag în sus. La Xenofon ἀνίμησις-εως. ἡ (din ἀνιμάω) = trăgătură în sus.

ἀνίον și ἀνίοχος, în loc de ἡνίον, ἡνίοχος.

ἀνιος la Eshil vezi ἀνιαρός. Cum „ἄνια, κακά. = Rele întristăcoase întristătoare supărătoare. La Eshil

ἀνίουλος. ὁ.ἦ λον (din ἴουλος cu a. tăg: și v adăogat) = fără păr puf barbă.

ἀνιπεύω (din ἰπεύω și ἀνά,) = încalec, și pun pe cal pe oare cine) și după asemănare ἀνιπέυει ἥλιος, = răsare soarele. La Evripid

ἄνιπος. ὁ.ἦ. πον (din ἵππος cu a. tăg: și v adăogat) = fără cal, și loc pe care nu poate a umbla calul. La Erodian

ἀνίπταμαι și ἀναπτάω (din ἀνά, ἵπταμαι) zbor în sus) = și după asemănare: sar în sus. Cum „περιχαρής ἀνεπτάμην - sărim în sus de bucurie. La Sofocli

ἀνιπτόπους. ὁ.ἦ (din ἄνιπος, ποῦς) = cu picioare nespălate, cum „ὑποφῆται ἀνιπτόποδει, = prooroci ghicitori cu picioarele nespălate, adică murdari. La Homer.

ἀνιπτος. ὁ.ἦ πτον (din νίπτομαι, cu a. tăg: și v adăogat) = nespălat și cel ce nu se poate spăla nespălatic. Cum „χέρες ἄνιπτοι - cu mâini nespălate. La Eshil.

ἄνις, în loc de ἄνευ, cum ἄνις τιθήνης, = fără doică. La Nicandr

ἀνισάζω (din ἀνά, ἰσάζω și ἀνισόω = fac oare ce întocmai cu altceva fac deopotrivă una cu alta.

(1) ἀνίσακον-ου. Τό = decoct de anason. La Alex:

ἀνισάριθμος, ὁ.ἦ. μον (din ἰσάριθμος cu a. tăg: și v adăogat) = nepotrivit la număr. Cum „τό

άνισάριθμον τῶν ἐτῶν = nepotrivirea anilor. La Xenofon

άνισασμός-οὔ. ὁ (din άνισάζω) = potrivire. La Evstatie

(5) άνισατον vezi άνισον

άνισοειδής, εός. ὁ.ή. δές (din άνισον, εἶδος) = nepotrivit la chip la fațã. La Porfirie.

(2) άνισοκρατέω-ῶ (din άνισον, κράτος) = am o putere nepotrivitã. La Secstos Empedocli

άνισόκυκλος. ὁ.ή. κλον (din άνισος, κύκλος) = nepotrivit la ceruri la cicluri, cel cu ceruri cu cicluri nepotrivite, adică unul mai mare, și altul mai mic.

άνισόμερτος. ὁ.ή. τρον (din άνισον, μέτρον) = nepotrivit la măsurã.

(3) άνισομήκκης. ὁ.ή. κες (din άνισον, μήκος) = nepotrivit la lungime. La Galino

άνισον-ου. τό anason) άνιζάτον - de anason. La Alex: tr:

(4) άνισοπαχής. ὁ.ή. χες (din άνισον, πάχος) = nepotrivit la grăsime la grosime. La Galino

(4) άνσόπλευρος. ὁ.ή. ρον (din άνισος, πλευρά) = nepotrivit la laturi. La Timon.

άνισος. ὁ.ή. σον (din ἴσος, cu a. tăg: și v adăogat) = nepotrivit, la Xenofon:

άνισότης-τος. ή (din άνισος) = nepotrivire.

(6) άνκλώμενον, = vânturându-se curățindu-se. la Eshil.

DSC 6315

άνισότιμος. ὁ.ή μον (din άνισος, τιμή) = nepotrivit la preț la cinste cu altul. La Sf. Grigore Nazianz

άνισοτοιχέω-ῶ (din άνισος, τοῖχος) = corabia se pleacă la o parte, este plecatã la o parte. La Sim:

άνισοφυής-έος. ὁ.ή ές (din άνισος, φύσις) = nepotrivit la fire. La Cir:

ἀνισόω-ῶ vezi ἀνισάζω ἀνισόομαι-οῦμαι = mă fac deopotrivă cu altul. Cum „ἀνισωθεῖς πλήθει = s-a potrivit cu norodul, la Erodian.

ἀνίστατα și ἀνίστη, în loc de ἀνίστηθι.

ἀνίστημι (din ἀνά, ἵστημι) = ridic oarece în sus și după asemănare: deștept din somn. Cum „κῆρυκα ἀνίστη = a deșteptat pe pristavul. La Homer) ἰννιεζ, cum „οὔδεμιν ἀναστήσεις, = nu-l vei ἰννιε. La Homer) zidesc, cum „βωμούς ἀνετάκασιν, = au ridicat au zidit capişte. La Homer. ἀνίσταμαι, mă scol, mă ridic) și după asemănare: ἰννιεζ) ἀναστήσασθαι μάρτυρα, = a ἰννιεζῖşa marturi, la Xenofon:

ἀνιστορέω-ῶ (din ἀνά, ἱστορέω) = cercetez prin ἰννιεζῖri, cum „τοῦδε καίμου ἀνιστορεῖς πέρι; = pentru cine mă ἰννιεζῖ? La Evripid

ἀνιστορησία-ας. ἡ (din ἀνιστόρητος) = neştiinţă de or ce istorie, la Cicero

ἀνιστόρητος-ὁ.ἡ. τον (din ἱστορία, cu a. tăg: și v adăogat) = cel neistorisit, cel ce nu se aude ἰννιεζῖ nici o istorie, nepovetit, la Iosif) cel ce nu ştie nici o istorie, fără nici o ştiinţă de istorie) cel ce n-a cercetat nimic, n-are nici o idee de oare ce. La Ari:

ἀνιστορίτως = fără istorie, fără nici o ştiinţă de istorie. La Plutarh:

(2) ἀνίσχαλος. ὁ.ἡ. λον (din ἰσχαλός, ἰσχαλέω, cu a. tăg: și v adăogat și ἀνίψαλος, ἀνίψανος = neἰννιεζῖrcat și ceea ce n-a dat țâță, adică n-a născut copii nesuptă, ce nimeni n-a supt țâță de la ea) la Eshil se găseşte ἰσχαλέυσαι, și σχαλίσαι, ἰννιεζῖ loc de θηλασαί, = adică a da țâță.

ἀνισχάνω, ἰννιεζῖ loc de ἀνέχω, la Orfevs

ἀνίσχιος, ὁ.ἡ. ον (din ἰσχίον, cu a. tăg: și v adăogat) = fără şolduri. La Arsit:

(1)άνιστω, în loc de άνίστασο, după limba Ionicească, și Aticească.

άνίσχυρος. ό.ή. ρον (din ίσχυρός, cu a. tăg: și v adăogat) = fără putere, neputincios, slăbănog.

άνισχος. ό.ή. χον (din ίσχύς, cu a. tăg: și v adăogat) = fără putere, neputincios, slăbănog. La Isa:

άνίσχω (din άνά, ίσχω) = ridic țin în sus. Cum „χειρας άνίσχοντες = ridicând mâinile în sus. La Homer) și după asemănare răsare, cum „άνίσχει ήλιος = răsare soarele) odrăslește, răsare, crește din pământ. Cum „άνίσχει ή γή βοτάνας = scoate dă pământul vlăstari, rod vezi și άνέχω) άνίσχομαι vezi άνέχομαι.

άνίσων-ωνος, ό vezi επίσιος.

άνίσως (din ??σος, cu a. tăg: și v adăogat) = nepotrivit cu nepotrivire

άνίσως, în loc de άν ίσως = de, dacă, de cumva, de care cumva.

άνίσωσις-εως. ή (din άνά, ίσωσις) = potrivire, deopotrivă asemănare, asemenea.

άνιχθυς-υος, ό.ή (din ίχθύς, cu a. tăg: și v adăogat) = fără pești. La Strabon:

άνίχνευσις-εως. ή (din άνιχνεύω) = cercetare după urmere altuia.

άνίχνευτος-ό.ή. τον (din ίνέυω, cu a. tăg: și v adăogat) și άνιχνίαστος, = necercetat necăutat după urmele lui.

άνιχνεύω (din άνά, ίχνεύω) = cercetez caut după urmele altuia, ca și câinii urmele iepurelui. Cum „διά γής και θαλάσσης άνιχνεύων, = căutând pe mare și pe uscat. La Plutarh.

άνιχνίαστος. ό.ή. στον (din ίχνιάζω, cu a. tăg: și v adăogat) la Eshil. Vezi άνίχνευτος.

ἀνίψαλος. ὁ.ή. ἢ ἀνίψανος (din ἰάπτω, ἴπτω, cu a. tǎg: ἢ v adǎogat) = nevătămat, la Etimologicon ἢ ἀνίσχαλος.

DSC 6316

ἀνίωδης-εος. ὁ.ή. δεσ (din ἀνία) = supărăcos supărăcios. La Teofrast

ἀνιωτος. ὁ.ή. τον (din ἴωω, cu a. tǎg: ἢ v adǎogat) = neruginit. Cum „ἀνιωτος σίδηρος - fier ce nu ruginește. La Arist:

ἀννα-ης. ἡ = nume însușit Ană ἄννα vezi κυπρινέλαιον.

ἀννάπος, în loc de ἀνά νάπος. La Teofrast:

ἀνναλιος. ὁ.ή. ον (din cuvânt latin annalis vezi ἐτήσιος.

ἀννεῖται, în loc de ἀνανεῖται = se întoarce înapoi. la Homer.

ἀννέμω vezi ἀνανέμω.

ἀννέφελος, în loc de ἀνέφελος.

ἀννησοειδής vezi ἀνηθοειδής.

(1) ἄννω, în loc de ἄνω, ἀνύω.

(2) ἀννώνα (din cuvântul latinesc annccs? mertic) = dajdie, bir. La Marc Antoniu ἢ Doro:

ἀνξηράινω, în loc de ἀναξηράινω, la Homer. Însă trebuia să se scrie ἀγξηράινω.

ἀνοδία-ας. ἡ (din ὁδός, cu a. tǎg: ἢ v adǎogat) = drum urât anevoie de umblat. Cum „ἀνοδία πορεύεσθαι = să umble pe cel mai urât drum.

ἀνοδος. ὁ.ή. μον (din ὁδμή, cu a. tǎg: ἢ v adǎogat) = fără miros.

ἀνοδος. ὁ.ή. δον (din ὁδός, cu a. tǎg: ἢ v adǎogat) = fără drum, anevoie de umblat, cum „τῆμέν γάρ ἄνοδον, τῆδε ἔνοδον ὑρήσωμεν τό ὄρος = muntele l-om găsi, pe unele locuri lesne de umblat de urcat, pe altele cu anevoie. La Xenofon:

ἀνοδος. ὁ.ῆ (din ἀνά, ὁδός) = suirea în sus) și plecarea oștirilor și întoarcerea oștirilor. Cum „ὅσα ἐν τῇ ἀνόδῳ ὀπράχθη? = câte la întoarcere s-au întâmplat. La Xenofon: ἀνοδὸν ἔχει περί τὸν πόνον = alină durerea. La Areteu:

ἀνόδους-οντος. ὁ.ῆ. δουν (din ὁδοῦς cu a. tăg: și v adăogat) = fără dinți fonf.

ἀνοδύρομαι (din ἀνά, ὀδύρομαι) - plâng cu amar, plâng tare cu glas mare. la Xenofon.

ἀνόδυρτος. ὁ.ῆ. τον (din ἀδύρομαι, cu a. tăg: și v adăogat) = cel pentru care nimeni nu plânge, și cel ce nu plânge. La Antologhion

ἀνοζος. ὁ.ῆ. γον (din ὄζος, cu a. tăg: și v adăogat) = fără noduri, fără crăci.

ἀνόημα -τος-τό (din νόημα, cu a. tăg:) = lucru netrebnic urât.

ἀνοήμον-ονος. ὁ.ῆ (din νοήμον, cu a. tăg:) = fără minte, nebun, cel ce nu se socotește, nerod, neghiob.

ἀνοησία-ας. ῆ (din νόησις, cu a. tăg:) = lipsă de minte, nebunie, nesocotință, neghiobie, nerozie.

ἀνοηνταίνω, și ἀνοητεύω) din νοῦς, cu a. tăg:) = n-am minte, sunt neghiob, nerod.

ἀνοητία, în loc de ἀνοησία, după limba aticească.

ἀνόητος, ὁ.ῆ. τον (din νοητός cu a. tăg:) = fără minte, nebun, neghiob, nerod, la Xenofon) și anevoie de înțeles.

ἀνοήτως, = ca un om fără de minte, nebunește, neghiobește, nerozește.

ἀνόθευτος .ὁ.ῆ. τον-τως (din νοθεύομαι, cu a. tăg:) = neamestecat cu altceva, cum vin curat.

ἀνοια-ας. ῆ (din ἀνοίς) = nepricepere, nebunie, nerozie, neghiobie, neînțelegere, la Xenofon

ἀνοιγμα-τος. τό (din ἀνοίγω) = dășchidere deschidere.

ἀνοιγνύω, ἀνοίγνυμι, ἀνοίγω (din ἀνά ὄγω) = deschid) și după asemănare plec pe mare din liman port.

DSC **6317**

Cum „ἕκαστοι ἦνοιμον = fiecare pleca. La Xenofon ☺ αἱ πύλαι ἀνεωγμέναι ἦσαν = ușile deschise erau. La Xenofon

ἀνοιγοκλειω (din ἀνοίγω, κλείκ) vezi ἀνοιγοσφαλῶ ἀνοιγοσφάλισμα-τος. τό (din ἀνοιγοσφαλῶ ἀνοιγοσφάλισμα ὀφθαλμοῦ, = clipeala ochilor.

ἀνοιγοσφαλῶ (din ἀνοίγω, σφαλῶ și ἀνοιγοκλειω. ἀνοιγοσφαλῶ τά μάτια = clipsc din ochi.

ἀνοιδαίνω (din οἰδαίνω, ἀνά) = umflu mă umflu. La Erodian

ἀνοιδέω-ῶ (din οἰδέω, οἰδάω, ἀνά,) = mă umflu. Θαλάττης ἀνοιδουμένης, = umflându-se marea. La Alc:

ἀνοιδησις-εως. ἡ (din ἀνοιδέω) = umflătură.

ἀνοιδίσκω (din ἀνά, οἰδέω) = umflu oare ce. La Hipocrat.

ἀνοίγια-ων. Τά τάρνοσιρε, τάρνοσεαλή.

ἀνοίκειος-εία-ον și ἀνόκειος. ὁ.ἡ. ον (din οἰκεῖος cu a. τᾶγ: și ν adăogat) = străin de casă de familie) și după asemănare netrebnic. La Plutarh:

ἀνοικείότης-τος. ἡ (din ἀνοικεῖος) = străinătate de familie de rudenie) și după asemănare: netrebnicie.

ἀνοικῆς-εός. ὁ.ἡ (din ἔκω, ἔοικα, cu a. τᾶγ: și ν adăogat) = improbabil.

ἀνοίκητος. ὁ.ἡ. τον (din οἰκητός, cu a. τᾶγ: și ν adăogat) = nelocuit, nesălășluit și cel ce nu e de locuit.

ἀνοικίζω (din ἀνά, οἰκίζω) = mut pe oarecine dintr-un loc, într-altul spre locuință. La Pausania) mă mut dintr-o casă într-alta spre locuință. La Sinesie)

ἀνωκισμενοι, = la Tucidid cei de cîndi cei departe de oare ce, cei depărtați.

ἀνοίκισις-εος. ἡ (din ἀνοικίζω) = mutare de locuință și locuință depărtată la țară. La Api:

ἀνοικισμός-ου. ὁ (din ἀνοικίζω) = mutare cu locuința la un loc mai depărtat mai înalt preînnoire, meremetisire, cum „χρήματα εἰς ἀνοικισμόν τῶν πόλεων, = banii de cheltuială spre merimeturi preînnoiri restaurări de cetăți. La Erodian.

ἀνικοδομέω-ῶ (din ἀνά οικοδομέω) = iarăși a doua oară zidesc, rezidesc preînnoiesc. La Apostolul și împodobesc cu zid. La Tucidid:

ἀνοικοδόμητος. ὁ.ἡ. τον (din οικοδομέω, cu a. tăg: și v adăogat) = nezidit. La Sib:

ἀνοικονομητος. ὁ.ἡ. τον (din οικονομητός, cu a. tăg: și v adăogat) = neiconomisit, nepus în bună rânduială și cel ce nu-și iconomisește treburile bine nu și le pune la bună orânduială. La Ateneu:

ἄνοικος. ὁ.ἡ (din οἶκος, cu a. tăg: și v adăogat) = fără casă. La Erodian.

ἀνικτίρμων-ονος. ὁ.ἡ (din οἰτίρμων cu a. tăg: și v adăogat) = nemilostiv neîndurat.

(1) ἀνοικτομάτης-του. ὁ ἀνοικτομάτις-δος. ἡ. (din ἀνοικτόν ὄμα) = vioi, deștept la minte.

(2) ἀνοκτόμαρδος .ὁ.ἡ. δου (din ἀνοικτός, καρδία) = ἀνοικτόκαρδος τόπος belvedere.

ἀνοικτός. ὁ.ἡ. κτον (din ἀνοίγομαι) = deschis, și ceea ce lesne se deschide.

ἄνοικτος. ὁ.ἡ. κτον (din οἶκτος, cu a. tăg: și v adăogat) = fără milă, fără îndurare, neîndurat.

ἀνοικτως, ἀνοικτεῖ, ἀνοικτί, = fără milă, fără îndurare.

ἄνοικτρος. ὁ.ἡ κτρον (din οἰκτρος, cu a. tăg: și v adăogat) = cel ce nu e vrednic de nici o îndurare de nici o milostivire) fără milă, fără îndurare, neîndurat.

ἄνοιμῶζω (din οἰμῶζω, ἀνά) = plâng cu suspinuri, la Eshil

ἄνοιμωκτει-κτί (din οἰμῶζω cu a. tăg: și v adăogat) = fără suspinuri, fără oftaturi și după asemănare fără pedeapsă. La Sofocli:

ἄνοίμωκτος. ὁ.ἡ. κτον (din οἰμῶζω cu a. tăg. și v adăogat) = fără suspinuri oftaturi neplâns. La Eshil

ἄνοιζις-εως. ἡ (din ἀνοίζω) = deschidere, și după asemănare primăvară, pentru că se deschide vremea.

DSC 6318

DSC 6319

ἀνοῖσαι și ἀνωσαι din ανοίω, la Erodian

ἄνοισις-εως. ἡ (din ἀνά, ὄω) = întoarcere aducere înapoi.

ἀνοιστέον = trebuie să se aducă înapoi.

ἄνοιστος. ὁ.ἡ. στον (din ὄιομαι cu a. tăg: și v adăogat) = nespus, necunoscut.

ἄνοιστός. ὁ.ἡ. στόν (din ἀνόω) = ceea ce privește la oare ce. La Erodian

ἀνοιστρέω-ῶ (din ἀνά, ὀιστρέω) = îmboldesc ca strechea înverșunez pe oare cine îl înfierbântez spre fapte spre urmări desfrânate. La Evripid

ἀνοίω, netrebnic în loc de ἀναφέρω din ἀνά, ὄω, ὄωω.

ἀνόκαιον, în loc de ἀνώγαιον.

ἀνοκωχή-ῆς. ἡ în loc de ἀνοκωχή

ἀνολβία - ας. ἡ (din ἀνολβος) = lipsă de avere de norocire, sărăcie. La Eshil neavere.

άνόλβιος. ό.ή. ον (din ὄλβιος cu a. tăg: și v adăogat) și άνολβος = fără avere sărac, ticălos. La Sof:

άνόλεθρος. ό.ή. θρον și άνώλεθρος (din ὄλεθρος cu a. tăg: și v adăogat) = cel ce nu s-a prăpădit nu s-a omorât. La Homer) și neprăpăditor neomorător, cel ce nu prăpădește nu omoară.

άνολκή - ής. ή din άνέλκω) = tragere în sus. La Tucidid:

άνολκητόν - ου. Τό (din άνέλκω) = cea pe care se trage oare ce în sus. La Eshil

άνολύζω (din άνά, ὀλολύζω și άνοχύζω = mă vait țip tare și dau chiote de bucurie.

άνολοφύρομαι (din άνά, ὀλοφύρομαι) = mă tânguiesc mă jelesc plâng smulgându-mi părul din cap. la Xenofon

άνολύζω vezi άνολολύζω.

άνολυμπιάδες-δων. αί (din ὀλυμπιάς, cu a. tăg: și v adăogat) = olimpiade netrebnice. La Pavsania

άνομαι, διν άνω, în loc de άνυμι.

άνομβρέω-ῶ (din άνά, ὀμβρέω) = plouă, sau fac să plouă, sau vărs stropesc ca ploaia. La Filostrate

άνομβρήεις - εσσα - εν (din άνομβρος) = ploios. La Nicandru

άνομρία - ας - ή (din άνομβρος) = anombrie lipsă de ploaie.

άνομβρος. ό.ή. ρον (din ὄμβρος, cu a. tăg: și v adăogat) = fără ploaie neplouat, neudat

άνομέω - ῶ (din άνομος) = sunt nelegiuit fac nelegiuiți mă port ca un nelegiuit.

άνόμημα -τος. τό (din άνομέω) = faptă nelegiuită împotriva legilor prăvilor. La Diodor Siceleot

άνομία - ας. ή din άνομος) = nelegiuire strâmbătate. La Xenofon

ἀνομιλεῶ - ὤ (din ἀνά, ὀμιλῶ, după scurtare) = grăiesc, vorbesc. La Eliano însă poate că-i cu greșeală.

ἀνομίλητος. ὁ.ἡ. τον (din ὀμιλητός cu a. tăg: și v adăogat) = nevorbitor, cel ce nu prea vorbește)
ἀνομίλητος σοφίας, = cel ce nu are știință de învățături. La Platon) ἀνομίλητος ἱκετης, = rugător fără grai prost ce nu știe cum să se roage. La Lucian:

ἀνόμιμος. ὁ.ἡ. μον (din νόμιμος, cu a. tăg:) = fără de lege, împotriva legii

ἀνόμιχλος. ὁ.ἡ. χλον (din ὀμίχλη, cu a. tăg: și v adăogat) = fără ceață, fără nori.

ἀνόμματος. ὁ.ἡ. τον (din ὄμμα cu a. tăg: și v adăogat) = fără ochi, orb. la Sofocli

ἀνομογενής - νέος. ὁ.ἡ. νές (din ὀμογενής cu a. tăg: și v adăogat) = de alt neam, la Secstos Empedocli și Clim:

ἀνομοειδής - έος. ὁ.ἡ. δές (din ὀμοειδής cu a. tăg: și v adăogat) = de alt chip nu de același chip.

DSC 6320

ἀνομόζηλος. ὁ.ἡ. λον (din ὀμόζηλος, cu a. tăg: și v adăogat) = cel ce iubește se slujește cu alt meșteșug de altul, cel cu deosebit meșteșug de altul. La Secstos Empedocli

ἀνομοθέτητος. ὁ.ἡ. τον din νομοθετέω cu a. tăg: și v adăogat) = ne legiuit nu legiuit nepus în rânduală după pravilă.

ἀνομοιογενής - έος. ὁ.ἡ. νες (din ἀνόμοιον, γένος) = de alt neam, nepotrivit la neam.

ἀνομοιομερής - έος. ὁ.ἡ. ρές (din ἀνόμοιον, μέρος) = de deosebite părți îmbinat, neporivit la părțile lui, nu tot de un fel.

ἀνομοιόπτωτος. ὁ.ἡ. τον (din ἀνόμοιος, πτώσις) = de deosebită cădere caz. Cuvânt de gramatică.

άνόμοιος. ό.ή. ον (din όμοιος, cu a. tăg: și v adăogat) = neasemănat, nepotrivit, fără asemănare.

άνομοιόστροφος. ό.ή. φον (din άνόμοιος, στροφή) = cu deosebite strofe întorsături, nu tot de acea strofă.

άνομοιότης-τος. ή (din άνομόμοιος) și άνομοίωσις neasemănare

άνομοιόχρονος. ό.ή. νον (din άνόμοιος, χρόνος) = nepotrivit la vreme, cu deosebită vreme. Cuvânt de gramatică ce înseamnă nepotrivirea slovelor celor glasnice, la lungimea și scurtarea lor.

άνομοιόω -ώ (din άνόμοιο) = fac oare ce neasemănat cu altul. La Platon:

άνομοίως (din άνόμοιος) = fără asemănare cu neasemănare.

άνομοίωσις-εως. ή vezi άνομοίοτης?.

άνομολογέω-ώ (din άνά, όμολογέω) = deopotrivă mărturisesc primesc cele de altul zise, mă unesc cu acela. Cum „άνομολογήσασθαι τά έιρημένα = să se unească la cele zise. La Platon) iar din όμολογέω, cu a. tăg: și v adăogat: însemnează că = nu mă unesc la vorbă cu altul, cum „άνομολυγούμενον τοίς προειρημένοις = împotriva celor zise, nu deopotrivă cu cele zise. La Arist: Teof: și Arianon

άνομολόγημα-τό (din άνομολογέω) = învoire, așezământ după învoire. La Epigramta

άνομολογία - ας. ή (din άνομολογέω) = deopotrivă tocmeală învoire și neînvoire, împotrivire. La Strabon vezi άνομολογέω.

άνομος. ό.ή. μον μως (din νόμος cu a. tăg: și v adăogat) = fără lege, nelegiuit.

άνόναντα în loc de άνόνητα

άνόνητος. ό.ή. τον (din όνημι cu a. tăg: și v adăogat) = nefolositor, cel ce nu ne aduce un folos

netrebnic, de nici o treabă și cel ce n-are nici un folos de la oare ce. La Demosten

ἀνομόμαστος. ὁ.ἡ. στον (din ἀνομαστός cu a. tăg: și v adăogat) = neauzit, nepovestit, nevestit.

ἄνοος-ους. ὁ.ἡ. (din νοῦς cu a. tăg: și v adăogat) - fără minte) și fără simțiri, nesimțitor, cum „ω? ἄνοον κραδίην ἔχεις = cât de nesimțitoare cât de cumplită inimă ai. La Homer.

ἀνόπαια în loc de ἀν ὄπαια, = pe coșul sobei pe gaura coșului. Iar unii înțeleg cu ἀνόπαια = un soi de vultur. Cum „ὄρνις ὡς ἀνόπαια δίεπτατο, = a zburat ca un vultur, sau a zburat pe gaura coșului. La Homer) iar alți tâlcuiesc în sus, cum „καρπαλίμως δ'ἀνόπαιον, = îndată în sus. La Empedocli. Și alții în loc de πόρρω τῆς ὄψεως, adică = departe de vedere, atât de sus, cât nu se mai vede.

DSC 6321

ἀνόπιν, κατόπιν, μετόπιν (din ὄπις, ἀνά, κατά, μετά, și ὄπις (din ἔπω) și ἀν ὄπιν, κατ' ὄπιν, μετ ὄπιν = înapoi, pe dinapoi, în urmă, mai în urmă, mai pe urmă.

ἀνοπλος. ὁ.ἡ. λον. Λως (din ὄπλον cu a. tăg: și v adăogat) = fără arme, neînarmat.

ἀνοπτος. ὁ.ἡ. πτον (din ὄπτομαι cu a. tăg: și v adăogat) = nevăzut.

ἀνόρατος. ὁ.ἡ. τον (din ὄράω cu a. tăg: și v adăogat) = nevăzut.

ἀνοργάζω (din ἀνά ὀργάζω) = turbur amestec, la Eshil: iar la Hipocrat se găsește ἀνοργίζω, cum „ἵνα ἀνωργισμένον ἦ τό σῶμα, în loc de ἀνοργασμένον.

ἀνόργανος. ὁ.ἡ. νον (din ὄργανον cu a. tăg: și v adăogat) = fără unelte, fără instrumente. La Plutarh.

(1) ἄνοργάνωτος. ὁ.ἡ. τον (din ὄργανον cu a. tăg: și v adăogat) = fără mădulări.

(2) ἄνοργία -ας. ἡ (din ὄργια cu a. tăg: și v adăogat) = neștiință de sfintele taine de sfintele jertfe nesfințenie.

ἄνοργίαστος. ὁ.ἡ. στον (din ἄνοργία) = cel nesfințit la taine cel ce n-a ascultat n-a învățat sfintele taine. La Aristofan

ἄνοργίζω vezi ἄνοργάζω.

ἄνοργος. ὁ.ἡ. γον (din ὄργή, cu a. tăg: și v adăogat) = fără mânie, cel ce nu se mânie. Și ἴνυορ, după limba ionicească) voinicie, bărbăție.

ἄνορέια-ας. ἡ, în loc de ἡνορέα, după limba doricească (din ἄνωρ în loc de ἄνῆρ, și ἡνορ, după limba Ionicească) = voinicie, bărbăție.

ἄνορεκτέω-ῶ (din ὀρεγομαι, cu a. tăg: și v adăogat) = n-am poftă.

ἄνόρεκτος. ὁ.ἡ. κτον. Κτως (din ἄνορεκτέω) = fără poftă. La Plutarh și Galino.

ἄνορεζία -ας. ἡ (din ἄνόρεκτος) = nepoftă, greață, neplăcere, dezgust. La Dioscorid

ἄνόρεος -ρέα -ρεον (din ἄνῆρ vezi ἄνορέα) = voinic, bărbat, țearpă (aici tare). La Sofocli.

ἄνορθίαζω (din ἄνά, ὀρθίαζω) = strig tare cu glas mare. la Arpocrat

ἄνορθόω -ῶ (din ἄνά, ὀρθόω) = ridic în sus îndreptez în sus și după asemănare - dreg meremetisesc, zidesc a doua oară. La Xenofon

ἄνόρθωσις -εως. ἡ (din ἄνορθόω) = îndreptare, dregere.

ἄνορμάω -ῶ (din ἄνά, ὀρμῶ) = năvălesc mă pornesc asupra cuiva.

ἄνορμίζω (din ἄνά, ὄρμος) = ies din liman pe mare, plec din liman. La D: Cas:

ἀνορμος. ὁ.ἦ. μον (din ὄρμος cu a. tăg: și v adăogat) = fără vad, fără liman.

ἀνόρνημι, și ἀνόρνω (din ἀνά, ὄρνημι) = îndemn invitez, întărât.

ἀνορούω (din ἀνά, ὀρούω) = sar în sus, cum „ἐνοδέ? θρόνων ἀνόρουσαι, - s-au sculat toți din scaune, la Homer, și ἐπ ὄχθους ἀνοροῦειν, = să sară la mal. La Xenofon

ἀνόροφος. ὁ.ἦ. φον (din ὄροφος cu a. tăg: și v adăogat) = fără învelitoare, fără înveliș, la Evripid

ἀνορόπυγιος. ὁ.ἦ. ον (din ὀρόπυγιος cu a. tăg: și v adăogat) = fără coadă. La Arist:

ἀνορταλίζω (din ἀνά ὀρταλίζω) = bate din pene cocoșul când biruiește la luptă,) și după asemănare întind aripile ca să zbor și zbor mă ridic în văzduh. La Aristofan

ἀνορούομαι (din ἀνά, ὀρούομαι) = țip tare. La Meleagr

ἀνορούσσω-ττω (din ἀνά, ὀρούσσω-ττω și ἀναμάω) = a doua oară sap dezgrop, scurm pământul. La Plutarh) și după asemănare dărâm dărapăn, prăpădesc, la Lucian

ἀνορχέομαι-οῦμαι (din ἀνα, ὀρχέομαι) = sar în sus, joc sărind. La Evripid

ἀνορχος. ὁ.ἦ. χον (din ὄρχις, cu a. tăg: și v adăogat) = fără boașe scopit, jugănit.

ἀνόρω vezi ἀνόρνημι

ἀνόσητος. ὁ.ἦ. τον (din νοσέω cu a. tăg: și v adăogat) = fără boală, sănătos.

DSC 6322

ἀνόσιος. ὁ.ἦ. ον (din ὄσιος cu a. tăg: și v adăogat) = necuivos. La Xenofon:

ἀνοσίοτης -τος. ἦ (din ἀνόσιος) = necuvioșie.

ἀνοσιουργέω -ῶ (din ἀνόσιον, ἔργον) = urmez fac necuviințe fapte necuviincioase necuvioșie. La Pl

ἀνοσιουργημα -τος. τό (din ἀνοσιουργέω) = faptă urmare necuviincioasă, necuvioșii.

ἀνοσιουργία -ας.ή (din ἀνοσιουργός) = necuvioșie, caracterul celui necuvios.

ἀνοσιουργός. ό.ή γόν (din ἀνοσιουργέω) = cel ce urmează necuvioșii.

ἀνοσιουργότροπος. ό.ή πον (din ἀνος??ουργός, τρόπος) = urmare de necuvioșie caracter de necuvios

ἀνοσίως = cu necuvioșie ca un necuvios.

ἄνοσμος. ό.ή. σμεν?? (din ὀσμή cu a. tăg: și v adăogat) = fără miros.

ἄνοσος. ό.ή. σον (din νόσος cu a. tăg:) ἀνόσως = fără boală.

ἄνοστα = cu scârbă, fără gust.

ἄνοστάδα -ας. ή = ceață, scârbă, negust.

ἀνόστεος. ό.ή și ἄνοστος (din ὀστέον cu a. tăg: și v adăogat) = fără oase. La Esiod

ἀνόστητος. ό.ή. τον (din νοστέω cu a. tăg:) și ἄνοστος, ἀνόστιμος = cel ce nu poate să se mai întoarcă înapoi fără întoarcere. Cum „εἰς τόν ἀνόστητον τόπον - χῶρον = într-un loc de unde nu poate să se mai întoarcă oare cine. La Homer și Epigramata

ἀνοστία -ας. ή (din ἀνόστητος) = neîntoarcere.

ἀνόστιμος. ό.ή. μον. Vezi ἀνόστητος.

ἄνοστος. ό.ή στον = fără gust, grețos, scârbos, neplăcut vezi și ἀνόστεος, și ἀνόστητος.

ἀνόσφιστος. ό.ή. στον (din νόσφι cu a. tăg:) = cel ce nu se poate sfeterisi nu se poate însuși. La Hris:

ἀνόσως vezi ἄνοσος.

άνότιστος. ό.ή. στον (din νοτίζομαι, cu a. tăg:) = fără umezeală jilăveală reveneală.

άνοτοτύζω (din άνά, ότοτύζω) = mă vaiet, la Eshil.

άνούατος. ό.ύ. τον (din ούας -ούατος, cu a. tăg: și v adăogat) = fără urechi. La Teocrit

άνουθέτητος. ό.ή. τον (din νοθετέω, cu a. tăg:) = nepovățuit, nesfătuit, cel ce nu primește sfat povață.
La Cli:

(1) άνουμίνος vezi άννούμενον

(2) άνους. ό.ή vezi άνοος

άνούσιος. ό.ή. ον (din ούσία, cu a. tăg: și v adăogat) = fără ființă.

άνούατος. ό.ή. τον (din ούταμαι, cu a. tăg: și v adăogat și άνουτος) = nerănit vezi și άβλητος

άνουτητί (din ανούατος) - fără a răni. Cum „ούδ άρα οί τις άνουτητί γε παρέστη = nici unul nu s-a arătat fără a nu-l răni, adică toți l-au rănit. La Homer.

άνουτος. ό.ύ. τον vezi άνούατος.

άνοχέομαι (din άνοχή) = fac armistiție armistițiu.
La Nicandr

άνόχευτος. ό.ή. τον (din όχέομαι, cu a. tăg. și v adăogat) = neîmpreunată cu bărbat fată mare.

άνοχέω -ώ (din άνά, όχέω) = ridic și țin în sus. La Olimpie

άνοχή -ής. ή (din άνέχω) = răbdare, îngăduială, adăstare) άνοχαί și άνάσχεσις = armistiție, armistițiu continere de război pentru o vreme hotărâtă. La Xenofon

άνοχλέω -ώ, la Secstos Empedocli vezi άνοχλίζω.

άνοχλητικός. κή. κόν. Κῦς (din άνοχλέω) = de ridicat în sus cu pârghia cel ce ridică în sus oare ce cu pârghia.

DSC **6323**

ἀνοχλίζω (din ἀνά, ὀχλίζω) și ἀνοχλέω = ridic mișc ceva în sus cu pârghia. La Apolonie:

ἀνοχλος. ὁ.ῆ. χλον (din ὄχλος cu a. tăg: și v adăogat) = fără supărare și nesupărător

ἀνοχμάζω (din ἀνά, ὀχμάζω) = ridic și țin în sus.

ἀνοχος -ου. ῆ (din ἀνά, ὄχος) = tulburarea pântecelui. La Teofrast

ἀνοχυρός, ρά, ρόν (din ὄχυρός cu a. tăg: și v adăogat) = fără îngrădiș fără pază neîngrădit. La Dionisie Siceliot

ἀνοψία -ας. ῆ (din ἀνοψος) = lipsă de mâncare de bucate, și mai ales de pește. La Ateneu și Plutarh

ἀνοψος. ὁ.ῆ. ψον (din ὄψον cu a. tăg: și v adăogat) = cel ce n-are ce mânca, cel ce e poprit oprit a mânca, și mai ales pește.

ἄν ποτέ = dacă vreodată.

ἄνπερ, și ἦνπερ - dacă însă de va.

ἀνσειάσκει, în loc de ἀνασειάσκει.

(1)ἀνσπᾶν, în loc de ἀνασπᾶν după scurtare

(2)ἀνστα, ἀνστάς, ἀνστησον, ἀνοτήτην, în loc de ἀνάστα, ἀνσατάς, ἀνάστησον, ἀναστητην, după scurtare

ἀνστήσεις, în loc de ἀναστήσεις, din ἀνίστημι după scurtare

ἀνστρέφω, în loc de ἀναστρέφω după scurtare

ἀνσχεο, în loc de ἀνάσχου, din ἀνέχω, după scurtare

ἀνσχετος, în loc de ἀνάσχετος, după scurtare

ἀνσχέω, în loc de ἀνασχέω, după scurtare

ἀνσχεθέειν, în loc de ἀνασχεθέειν, după scurtare

ἀνσχήσασθαι, în loc de ἀνασχήσασθαι, din ἀνάσχω, după scurtare

ἄντα și ἐς ἄντα ἔσαντα = împotriva dimpotrivă. La Homer. În preajmă.

ἀνταγοράζω (din ἀντί, ἀγοράζω) = dimpotrivă cumpăr, și în locul unui lucru cumpăr altul.

ἀνταγορεύω (din ἀντί, ἀγορεύω) = dimpotrivă grăiesc răspund. La Pindar:

ἀνταγωνίζομαι (din ἀντί, ἀγωνίζομαι) = mă împotrivesc, dimpotrivă mă lupt mă sfădesc.

ἀναγώνισμα -τος. τό (din ἀνταγωνίζομαι) = împotrivire, sfadă luptă dimpotrivă.

ἀνταγωνιστής -οῦ. ὁ (din ἀνταγωνίζομαι și ἀνταθλος = împotrivitor, protivnic, dimpotrivă luptător.

ἀνταγωνίστως (din ἀνταγωνιστής) = cu împotrivire, ca protivnicii. La Poli: cu protivnicie.

ἀντάδελφος. ὁ (din ἀντί, ἀδελφός) = în loc de frate.

ἀνταδικέω -ῶ (din ἀντί, ἀδικέω) = dimpotrivă năpăstuiesc pe cel ce m-a năpăstuit

ἀντάδω (din ἀντί, ἄδω) = dimpotrivă cânt.

ἀνταείρω vezi ἀνταίρω. La Herodot.

ἀνταθλος. ὁ.ή (din ἀντί, ἄθλον) vezi ἀνταγωνιστής.

ἀνταιδέομαι -οῦμαι (din ἀντί, αἰδέομαι) = deopotrivă mă sfiesc mă rușinez de oare cine. La Xenofon

ἀνταῖος -αία -ον (din ἄντα) = cel dimpotrivă ἀνταῖα πληγή, - rana cea dinainte cea din piept, la Sofocli și ἀνταῖαν πνεῦσαι πομπάν, = dimpotrivă vântul bate. La Evripid) și după asemănare vrăjmaș, dușman. La Esih) ἀνταῖα = se numea și zeița Hecati, și ἀνταῖα δαίμων, = zeița Rea. La Esih: și Esh:

DSC **6324**

ἀνταίρω (din ἀντί, ἄρω și ἀνταείρω) = dimpotrivă ridic în sus și după asemănare: mă împotrivesc, la Plutarh și Strabon) ἀνταίρομαι, cum „ἦντις ὄπλα

ἀνταίρηταῖοι = de ți se va împotrivi cineva cu arme. La Homer.

ἀνταισχύνομαι (din ἀντί, ἀισχύνομαι) = dimpotrivă mă rușinez. La Ah: tat:

ἀνταιτέω -ῶ (din ἀντί, ἀιτέω) = deopotrivă cer. La Tucidid) iar la Api: se găsește în loc de „cer după datorie, pretenderisesc.

ἀνταιτιάομαι -ῶμαι (din ἀντί, ἀτιάομαι) = dimpotrivă mă plâng mă jeluiesc pârăsc.

ἀντακᾶιοι -ων. ὄθ (din ἀντί, κήτος) = de felul chiților (balene) moruni.

ἀντακολουθέω -ῶ (din ἀντί, ἀκολουθέω) = dimpotrivă urmez merg după altul

ἀντακολουθία -ας.ή (din ἀντάκολουθος = deopotrivă urmare mergere după altul.

ἀντακόλουθος. ὁ.ή. θον (din ἀντί, ἀκόλουθος) = cel ce merge după altul ca o slugă. La Ise...

ἀντακοντίζω (din ἀντί, ακοντίζω) = dimpotrivă dau arunc lovesc izbesc cu sulița cu mazdracul cu baioneta în acela ce m-a lovit cu sulița.

ἀντακούω (din ἀντί, ἀκούω și ἀντακροάομαι,?? ἀντακροαζομαι = deopotrivă și dimpotrivă aud. La Sofocli) ἀντακούσεται, = dimpotrivă deopotrivă va auzi răspuns i se va răspunde.

ἀντακροάομαι (din ἀντί, ἀκροάομαι) la Aristofan vezi ἀντακούω.

ἀντακρωτήριον -ου. Τό (din ἀντί, ἀκρωτήριον) = pisc împotriva altui pisc. La Strabon.

ἀνταλαλάζω (din ἀντί, ἀλαλάζω) = dimpotrivă strig ura! La Eshil.

ἀνταλλαγή -ής. ή (din ἀντάλλαγος) = schimbarea unui lucru cu altul.

ἀντάλλαγμα -τος. τό (din ἀνταλλάττω) - schimbul ce dă oarecine pentru altceva. La Evripid

ἀντάλλαγος. ὁ.ἡ (din ἀντί, ἀλλαγὴ) ἔστι ἀνταλλος = cel ce s-a schimbat cu altceva. La Men:

(2) ἀνταλλάσσω -ττω (din ἀντί, ἀλλάσσω -ττω) = schimb oare-ce cu altceva. La Plutarh. Dau schimb un lucru pentru altul.

(1) ἀνταλλακτικός -κή -κόν. = de schimb

ἀνταλλος vezi ἀντάλλαγος (din ἀντί, ἄλλος)

ἀντάμα din ἀντί, ἅμα ἔστι ἐνταμα) = împreună dimpreună cu ...

ἀνταμείβω -ομαι (din ἀντί, ἀμείβω -ομαι) = dimpotrivă deopotrivă răsplătesc spre bine sau spre rău) δέλω σοι ἀνταμείψει, = îți voi veni de hac.

ἀντάμειψις -εως. ἡ (din ἀνταμείβω ἔστι ἀνταμοιβή -răsplătire spre bine, sau spre rău.

(3) ἀνταμιλλάομαι -ῶμαι (din ἀντί, ἀμιλλάομαι) vezi ἀμιλλάομαι.

ἀνταμοιβή -ῆς. ἡ vezi ἀντάμειψις

ἀνταμοιβός. ὁ.ἡ ἔστι ἀντομοιβός = răsplătitor spre mai bine sau spre rău

(4) ἀντάμωμα -τος. τό (din ἀνταμόνω) ἔστι ἀντάμωσις - ἐντάνειρα.

ἀντάμωσις -εως. ἡ vezi ἀντάμωμα.

ἀνταμόνω, sau ἀνταμώνω (din ἀντάμα) = ἐντάνειρα.

ἀνταμόνομαι (din ἀντί, ἀμίνομαι) = îmi răzbun dimpotrivă răsplătesc celui ce mi-a făcut rău, mă apăr, mă feresc de vre-un rău.

ἀνταμβοδέω (din ἀντί, ἀμμφί, ὀδέω) = merg împotriva cuiva ἔστι-îl înșel, înșă cu îndoială.

ἀνταβιβάζω (din ἀντί, ἀναβιβάζω) = deopotrivă dimpotrivă, sau, iarăși urc sui ridic ceva în sus. La Xenofon:

ἀνταναγινώσκω (din ἀντί, ἀναγινώσκο) =
dimpotrivă citesc. La Strabon

ἀνταναγνώστης (din ἀντί, ἀναγνώστης) =
dimpotrivă cetitor.

ἀντανάζω -ομαι (din ἀντί, ἀνάγω) = plec merg cu
corăbiile împotriva oarecăruia. La Xenofon. Și aduc
pun oare ce în locul altuia. La Analoghion.

ἀνταναδίδωμι (din ἀντί, ἀναδίδωμι) = dimpotrivă
deopotrivă aruncă în sus sare în sus

DSC **6325** (3)(4)

DSC 6326 I 211

scoate afară crește din pământ. La Sofocli

ἀνταναιρέομαι -οὔμαι (din ἀντί, ἀναιρέομαι) =
dimpotrivă iau ridic înalț hrănesc rănesc.

ἀντανάιρεις -εως. ἤ (din ἀντί, ἀναίρεις) =
dimpotrivă luare hrăpire răpire ridicare..

ἀνταναιρέω -ῶ (din ἀντί, ἀναιρέω) = dimpotrivă
ridic hrănesc iau prăpădesc omor ucid. La Plutarh.

ἀνταναιρετικός -κή -κόν (din ἀντί, ἀναιρετικός) =
dimpotrivă prăpăditor.

ἀνταναίρω (din ἀντί, ἀναίρω) = dimpotrivă înalț
ridic în sus) și dimpotrivă prăpădesc.

ἀντανάκλασις -εως. ἤ (din ἀντί, ἀνάκλασις și
ἀντανεκλασμός = dimpotrivă frângere a razelor a
luminii, răsfrângere a razelor a sunetului a glasului.

ἀντανεκλασμός -οῦ. ὅ (din ἀντί, ἀνακλασμός) vezi
ἀντανάκλασις.

ἀντανεκκαλιστικός -κή -κόν (din ἀντί,
ἀνακλαστικός) = de răsfrângere a razelor sunetului
glasului.

ἀντανεκκλάω -ῶ (din ἀντί, ἀνακκλάω) - se răsfrâng
razele sunetul glasul.

ἀντανακοπή -ῆς. ἡ (din ἀντί, ἀνακοπή) = dimpotrivă poprîre batere împingere zgornire. La Artem:

ἀντανακόπτω (din ἀντί, ἀνακόπτω) = dimpotrivă poprîsc împing înapoi zgornesc.

ἀνταναλίσκω (din ἀντί, ἀναλίσκω) și ἀνταναλόω = dimpotrivă, sau, iarăși cheltuiesc prăpădesc risipesc. La Evr:

ἀνταναλόω -ῶ (din ἀντί, ἀναλόω) vezi ἀνταναλίσκω.

ἀνταναμένω (din ἀντί ἀναμένω) = dimpotrivă aștept adăst.

ἀνταναπαίομαι (din ἀντί, ἀναπάυομαι) = dimpotrivă deopotrivă mă odihnesc. La Poli:

ἀνταναπλέκω (din ἀντί, ἀναπλέκω) = dimpotrivă împletesc succesc.

ἀνταναπλήθω (din ἀντί, ἀναπήθω) și ἀνταναπληρόω. = deopotrivă dimpotrivă sau iarăși umplu. La Xenofon)

ἀνταναπληρόω -ῶ (din ἀντί, ἀναπληρόω) vezi ἀνταναπλήθω.

(1) ἀντανατρέχω (din ἀντί, ἀνατρέχω) = dimpotrivă iarăși crește se mărește aleargă. Cum „ἀντανατρέχει τό δέρμα = pielea iarăși crește la loc. La Pavn: egin:

(2) ἀνταναφέρω (din ἀντί, ἀναφέρω) = dimpotrivă aduc întorc oarece înapoi.

ἀνταναχωρέω (din ἀντί, ἀναχωρέω) = dimpotrivă deopotrivă mă depărtez fug.

ἀντανδρος. ὁ.ἡ. δρον (din ἀντί, ἀνήρ) = cel în locul altuia, ca un vechil ca un locțiitor ca un locîndeplinitor ca un zălog. La Lucian.

ἀντάναιμι (din ἀντί, ἄναιμι) = dimpotrivă mă sui mă urc) dimpotrivă mă scol asupra cuiva cum „ἀντανήει ἀντῶ = se scoală asupra-i, la Tucidid
ἀντανέχω (din ἀντί, ἀνέχω) = dimpotrivă țin în sus. La Poli:

ἀντανισόω -ῶ (din ἀντί, ἀνισόω) = dimpotrivă deopotrivă potrivesc netezesc cumpănesc.

ἀντανίστημι (din ἀντί, ἀνίστημι) = dimpotrivă ridic înalț ceva în sus) ἀντανίσταμαι. = mă împotrivesc. Cum „ἀνταναστήναι ἔρωτι = să se împotrivescă la dragoste. La Plutarh.

ἀντανίσχω (din ἀντί, ἀνίσχω) = dimpotrivă țin în sus. La Suida) dimpotrivă răsaie.

ἀντανίσωμα -τος. τό (din ἀντανισόω) = deopotrivă cumpănire potrivire.

ἀντανοίγω (din ἀντί, ἀνοίγω) = dimpotrivă deschid. La Longhin

ἀνατνύω, în loc de ἀντανύω. La Analoghion

ἀντάξιος. ὁ.ή. ον (din ἀντί, ἄξιος) = deopotrivă la cinste la vrednicie la destoinicie cu altul.

DSC **6327**

La Xenofon și Homer. Cum „πολλῶν ἀντάξιος, = adică deopotrivă cu alții mulți unul în locul altor mulți.

ἀντάξια (din ἀντί, ἄξια) și ἀνταξίως = după vrednicie.

ἀνταξιόω -ῶ (din ἀντί, ἀξιόω) = deopotrivă cinstesc mă rog.

ἀνταπαιτέω -ῶ (din ἀντί, ἀπαιτέω) = deopotrivă cer pretenderisesc pretind cer înapoi. la Tucidid

ἀνταπαμείβομαι (din ἀντί, ἀπαμείβομαι) = deopotrivă răspund răsplătesc.

ἀνταπαστρέπτω (din ἀντί ??παστραπτω) = dimpotrivă strălucesc fulger.

ἀνταπειλέω -ῶ (din ἀντί, ἀπειλέω) = deopotrivă
dimpotrivă înfricoșez. La Temistocli

ἀνταποδείκνυμι (din ἀντί, ἀποδείκνυμι) =
dimpotrivă deopotrivă arăt. La Xenofon.

ἀνταποδίδωμι (din ἀντί, ἀποδίδωμι) = deopotrivă
răsplătesc întorc înapoi dau înapoi. la Arist:

ἀνταπόδομα -τος. τό. Vezi ἀνταπόδοσις.

ἀνταπόδοσις -εως. ἢ ἔτι ἀνταπόδομα) (din
ἀνταποδίδωμι) = deopotrivă răsplătire. La Poli:

ἀνταποδοτικός -κή -κόν -κῶς = de răsplătire de
dare înapoi.

ἀνταποδύομαι (din ἀντί, ἀποδύομαι) = mă gătesc
spre răsplătire, îmi sumeț suflec mâinile ca să mă
roci pot lupta răsplăti.

ἀνταποκρίνομαι (din ἀντί, ἀποκρίνομαι) =
dimpotrivă deopotrivă răspund dau răspuns mă
împotrivesc altuia cu răspunsul.

ἀνταπόκρισις -εως. ἢ (din ἀνταποκρίνομαι) =
dimpotrivă deopotrivă răspuns.

ἀνταποκτείνω (din ἀντί, ἀποτείνω) = dimpotrivă
deopotrivăucid omor. Cum „οἱδ ἀνταπέκτειναν τόν
καλλίστρατον = deopotrivă ἔti au ucis pe Calistrat.
La Xenofon:

ἀνταπολαμβάνω (din ἀντί, ἀπολαμβάνω) =
deopotrivă dobândesc primesc) ἔti primesc oarece în
locul altuia.

ἀνταπόλλυμι, (din ἀντί, ἀπόλλυμι) = deopotrivă
prăvădesc mă prăvădesc.

ἀνταπολογέομαι (din ἀντί, ἀπολογέομαι) =
deopotrivă dau răspuns pentru oarecine pentru cele
urmate spre îndreptare.

ἀνταποπάζω (din ἀντί, ἀποπάζω) = iarăἔti pierz
pierd la joc) la Vec.

ἀνταπόπαλσις -εως. ἡ (din ἀντί, ἀποπάλλω) = săritură înapoi, ca a mincei mingii când o aruncă în perete. La Casie.

ἀνταποπέμπω (din ἀντί, ἀποπέμνω) = deopotrivă trimit oare ce.

ἀνταποπέρδω (din ἀντί, ἀποπέρδω) = deopotrivă dimpotrivă mă băș beșesc dau beșini.

ἀνταποστέλλω (din ἀντί, ἀποστρέλλω) = dimpotrivă deopotrivă trimit și trimit înapoi.

ἀνταποστροφή -ῆς. ἡ (din ἀντί, ἀποστροφή) = deopotrivă întoarcere urâciune depărtare abatere.

ἀνταποταφρεύω (din ἀντί, ἀποταφρεύω) = deopotrivă îngrădesc cu șanțuri fac șanțuri. La Api:

ἀνταποτειχίζω (din ἀντί, ἀποτειχίζω) = deopotrivă îngrădesc cu ziduri cu meterezuri metereze.

ἀνταποτίω (din ἀντί, ἀποτίω) = deopotrivă dau înapoi răsprunz ceea ce am luat) și deopotrivă răsplătesc.

ἀνταποφαίνω -ομαι (din ἀντί, ἀποφαίνω -ομαι) = dimpotrivă deopotrivă arăt adeverez oarece. La Tucidid și Iosif

ἀνταποφέρω (din ἀντί, ἀποφέρω) = deopotrivă dimpotrivă aduc dau înapoi oarece.

ἀνταποχή -ῆς. ἡ (din ἀντί, ἀποχή) = zapis de datorie) cfitanță chitanță adeverință de plată.

ἀνταπωθέω -ῶ (din ἀντί, ἀπωθέω) = deopotrivă dimpotrivă sau a doua oară împing înapoi.

DSC 6328

ἀντάπτομαι, în loc de ἀνθάπτομαι.

ἀνταπώθησις -εως. ἡ (din ἀνταπωθέω) și ἀντάπωσις = dimpotrivă împingere. La Plutarh) îndărătnicie.

ἀνταρά -ας. ἡ = tãmbãlãu (din ἀντί, ἄρω)

ἀνταράτης. ὁ (în loc de ἀντάρτης) = împotrivor, vrăjmaș, dușman. La Aristofan

ἀνταριθμέω -ῶ (din ἀντί, ἀριθμέω) = dimpotrivă număr) și potrivesc probăluiesc probez un număr cu altul.

ἀνταρκέω -ῶ (din ἀντί, ἀρκέω) = destoinic sunt să mă împotrivesc, pot să mă împotrivesc.

ἀνταρκτικός -κή -κόν (din ἀντί, ἀρτικός) vezi ἀρτικός.

ἀνταρσία -ας. ἡ și ἀνταρσις (din ἀντάρτης) = antarsie apostasie apostazie, rebelie, răzvrătire, răscoală, hainlâc revoluție.

ἀντάρτης. ὁ. (din ἀντί, ἄρω) = antart, apostat, răzvărtitor, hain, vrăjmaș, împotrivor.

ἀντακθάζομαι (din ἀντί, ἀσπάζομαι) = deopotrivă îmbrățișez heretisesc salutez mă plec mă închin la are cine. La Xenofon:) și a doua oară îmbrățișez etc.

ἀνταστράπτω (din ἀντί, ἀστράπτω) = deopotrivă dimpotrivă strălucesc fulger.

ἀνταυγάζω, și ἀνταυγέω (din ἀντί, ἀυγαζω, ἀυγέω) = dimpotrivă luminez lucesc strălucesc.

ἀνταυγασία -ας. ἡ și ἀντάυγασμαι, și ἀντάυγεία (din ἀνταυγάζω, ἀνταυγέω) = dimpotrivă luceală lucire strălucire.

ἀνταύγασμα -τος. τό vezi ἀνταυγασία.

ἀνταίγεια -ας. ἡ vezi ἀνταυγασία.

ἀνταυγέω -ῶ vezi ἀνταυγάζω

ἀνταιγής -έος. ὁ.ἡ. γές (din ἀνταυγέω) = dimpotrivă strălucitor ca oglinda, ce aruncă razele lumina înapoi când batr soarele în ea. Cum „ἀνταυγεῖς κόραι = ochii ce văd dimpotrivă.

ἀνταυδάω (din ἀντί, αὐτδάω) = dimpotrivă grăiesc răspund.

ἀνταφαιρέω -ῶ (din ἀντί, ἀφαιρέω) = dimpotrivă
iau scad oare ce.

ἀνταφροστιᾶν = deopotrivă a ospăta pe cel ce m-a
ospătat. (în loc de ἀνθροστιᾶν) la Platon.

ἀνταφίημι (din ἀντί, ἀφίημι) = dimpotrivă
deopotrivă las slobod, cum „ἀνταφίημι δάκρυ, =
deopotrivă și eu las lacrimile să curgă. La Evripid

(2)ἀνταχέω, în loc de ἀνταηχέω, după limba
doricească.

ἀντάω (din ἄντα, în loc de ἀντί și ἄνταμαι, ἄντω)
= întâlnesc, cum „ἄντήσω γάρ ἐγώ, = îl voi întâlni
eu. la Homer.

(1)ἀνταφροδίσια -ων. Τά (din ἀντί, ἀφροδίσια)
ἀνταφροδίσια φάρμακα, = doctorii antiveceriane,
adică împotriva patimilor lumești.

ἀντεγγράφω (din ἀντί, ἐγγράφω) = dimpotrivă
scriu, sau în locul altuia.

ἀντεγείρω (din ἀντί, ἐγείρω) = dimpotrivă ridic,
sau în locul altuia.

(2)ἀντεγκαλῶ (din ἀντί, ἐγκαλῶ) = dimpotrivă
deopotrivă pârăsc trag la judecată învinovățesc
prepui defăimez.

ἀντέγκλημα -τος. τό și ἀντεγκάλεσμα (din
ἀντεγκαλῶ) = deopotrivă pâră prepui învinovățire
defăimare.

(1)ἀντεγκάλεσμα -τος. τό vezi ἀντέγκλημα.

DSC 6329

ἀντεγκληματικός -κή -κόν = dă deopotrivă pâră
prepui învinovățire) și cel ce pârăște prepune
învinovățeste, pârător prepuiitor învinovățitor.

(1)ἀντεγκύκλιος. ὁ.ή ιον (din ἀντί??, ἐγκύκλιος) =
împotriva celor circulare.

ἀντεγχειρίζω (din ἀντί, ἐγχειρίζω) = dimpotrivă deopotrivă dau în mâna cuiva încredințez teslimatisesc echirisesa.

ἀντεικάζω (din ἀντί, εἰκάζω) = dimpotrivă deopotrivă asemuiesc socotesc dau cu socotința mi se pare.

ἀντείνω, în loc de ἀντείνω, după scurtare

ἀντειπεῖν (din ἀντέπω = netrebnic) a grăi împotriva, a se împotrivi cu graiul cu vorba. Cum „ἀντεῖπε τῇ εἰρήνῃ = s-a împotrivit la pace, a grăit împotriva păcii. La Xenofon

ἀντείρομαι (din ἀντί, εἴρομαι) = deopotrivă întreb în loc de ἀντέρομαι.

ἀντεισάγω (din ἀντί, εἰσάγω) = dimpotrivă aduc oarece sau aduc un lucru împotriva în locul altui lucru.

ἀντεισαγωγή -ῆς. ῆ (din ἀντεισάγω) = dimpotrivă deopotrivă aducere sau aducerea unui lucru în locul altui lucru.

ἀντεισβάλλω (din ἀντί, εἰσβάλλω) = dimpotrivă arunc bag ceva înăuntru) năvălesc supra cuiva, după asemănare

ἀντεισέρχομαι (din ἀντί, εἰσέρχομαι) = dimpotrivă intru undeva calc locul altuia intru în locul altuia.

ἀντεισφέρω (din ἀντί, εἰσφέρω) = dimpotrivă aduc oarece și aduc oarece în locul altui ce.

ἀνεκδρέμω (din ἀντί, ἐκδρέω) = alerg împotriva oarecărui.

ἀντεκθίβω (din ἀντί, ἐκθίβω) = dimpotrivă apăs plioștesc storc strivesc în locul altuia.

ἀντεκκλέπτω (din ἀντί, ἐκκλέπτω) = dimpotrivă fur.

ἀντεκκομίζω (din ἀντί, ἐκκομίζω) = dimpotrivă scot afară oare ce.

ἀντεκκόπτω (din ἀντί, ἐκκόπτω) = dimpotrivă tai desosebesc despărțesc oarece) și după asemănare ὀφθαλμόν ἀντεκκόπτειν = a-i scoate ochiul. La Dem:

ἀντεκπέμπω (din ἀντί, ἐκπέμπω) = dimpotrivă trimit afară pe oarecine. La Xenofon.

ἀντεκπλέω -ῶ (din ἀντί, ἐκπλέω) = plec pe mare împotriva oarecăruia, navighez împotriva oarecăruia.

ἀντεκπλήσσω -ττω (din ἀντί, ἐκπλήσσω -ττω) = însăimântează cu vre-o lovitură plesnitoare.

ἀντέκτασις -εως. ἡ (din ἀντί, ἔκτασις) = deopotrivă întindere.

ἀντεκτείνω (din ἀντί, ἐκτείνω) = dimpotrivă întind dimpotrivă deopotrivă probăluiesc probez. Cum „ἀντεκτείνειν αὐτόν τούτοις = să probeze pe el cu aceștia. La Aristofan

ἀντεκτίθημη (din ἀντί, ἐκτίθημι) = dimpotrivă pun arunc oarece afară de față spre vedere și după asemănare: tâlcuiesc, deslușesc. La Plutarh și Arat

ἀντεκτίνω, și ἀντεκτίω (din ἀντί, ἐκτίνω, ἐκτίω) = deopotrivă răsplătesc osândesc

ἀντέκτησις -εως. ἡ (din ἀντεκτίω) = deopotrivă răsplătire osândă.

ἀντεκτίω vezi ἀντεκτίνω.

ἀντεκτρέφω (din ἀντί, ἐκτρέφω) = dimpotrivă deopotrivă hrănesc cresc pe oarecine.

ἀντεκτρέχω (din ἀντί, ἐκτρέχω) = alerg împotriva oarecăruia, la Xenofon

ἀντεκφέρω (din ἀντί, ἐκφέρω) = dimpotrivă adun arăt spun oarece de față. La Plutarh

ἀντελατόομαι -οῦμαι (din ἀντί, ἐλαττόομαι) = deopotrivă mă biruiesc.

DSC 6330 (1)

DSC 6331 | 214

ἀντελιγμός vezi ἀνθελιγμός.

ἀντέλλω în loc de ἀνατέλλω, după scurtare.

ἀντελπίζω (din ἀντί, ἐλπίζω) = dimpotrivă nădăjduiesc sau a doua oară nădăjduiesc. La Tucidid

ἀντεμβαίνω (din ἀντί, ἐμβάινω) = dimpotrivă deopotrivă intru. La Galino

ἀντεμβάλλω (din ἀντί, ἐμβάλλω) = dimpotrivă arunc pun bag vâr oarece înăuntru) și după asemănare: năvălesc asupra cuiva intru în țara vrăjmașilor. Cum „θηβαῖοι ἀντεμβαλόντες εἰς τήν φωκίδα = tibeii intrând năvălind în focida. La Xenofon

ἀντέμβασις -εως. ἡ (din ἀντεμβάθνω) = dimpotrivă deopotrivă intrare.

ἀντεμβιβάζω (din ἀντί, ἐμβιβάζω) = pun bag vâr oarece în locul altuia. La Tucidid

ἀντεμβολή -ῆς. ἡ (din ἀντεμβάλλω) = punerea oarecărui lucru în locul altuia.

ἀντεμβριμάομαι (din ἀντί, ἐμβριμάομαι) = dimpotrivă deopotrivă înfricoșez înspăimânt îngrozesc. La Nici:

ἀντεμπαίζω (din ἀντί, ἐμπαίζω) = dimpotrivă îmi bat joc de altul. La Aristofan

ἀντεμπήγνυμι (din ἀντί, ἐμπήγνυμι) = dimpotrivă înfing bag vâr în ceva oarece ascuțit. La Aristofan.

(1) ἀντεμπίπλημι, ἀντεμπλήθω, ἀντεμπλέω (din ἀντί, ἐμπίπλημι, ἐμπλήθω, ἐμπλέω) = dimpotrivă umplu. Cum „τήν οἰκίαν ἀντεμπλήσαυτες? τῶν ἐπιτηδεων = umplând casa de cele trebuincioase. La Xenofon.

(2) ἀντεμπίπρημι (din ἀντί, ἐμπίπρημι) dimpotrivă ard oare ce dau foc la oarece.

(3) ἀντεμπλέκω (din ἀντί, ἐμπλέκω) = deopotrivă împletesc una cu alta) ἀντεμπλέκομαι, = deopotrivă mă îmbrățișez.

(4)ἀντεμπλέω vezi ἀντεμπίπλημι.

(5)ἀντεμπλοκή -ῆς. ἡ (din ἀντί, ἐμπλοκή) = deopotrivă îmbrățișare.

ἀντεμφαίνω, ἀντεμφανίζω (din ἀντί, ἐμφαίνω, ἐμφανίζω) = dimpotrivă arăt, și după asemănare mă împotrivesc. La Polivie.

ἀντέμφασις -εως. ἡ (din ἀντεμφαίνω) = dimpotrivă deopotrivă arătare.

ἀντένα -ας. ἡ = antenă.

ἀντεναγωγή -ῆς. ἡ (din ἀντί, ἐναγωγή) = dimpotrivă deopotrivă pâră, tragere la judecată jalbă jăluire către judecată.

ἀντεναντίωσις -εως. ἡ (din ἀντί, ἐναντίωσις) = formă de retorică când cu tagă tăgăduire arătăm cele dimpotrivă, cum când zicem „nu cele mai mici, în loc de cele mai mari și nu urâtă, în loc de frumoasă, etc.

ἀντεδείκνυμι (din ἀντί, ἐνδείκνυμι) = dimpotrivă arăt, fac împotrivă arătare.la Galino.

ἀντένδειξις -εως. ἡ (din ἀντενδείκνυμι) = împotrivă arătare. La Galino.

ἀντενδύομαι (din ἀντί, ἐνδύομαι) = deopotrivă ca ceilalți mă îmbrac mă îmbrac ca și ceilalți.

ἀντενέδραι -ων. αἱ (din ἀντί, ἐνέδραι) = deopotrivă iscoade curse înșelăciuni.

ἀντενεδρέω (din ἀντί, ἐνεδρέω) = dimpotrivă pândesc iscodesc pun curse spre a înșela pe oarecine.

ἀντενεργέω -ῶ (din ἀντί, ἐνεργέω) = dimpotrivă urmez ajut folosesc. Cum „ἀντενεργεῖ ὕπνου χαλεποῦς = mult ajută folosește la nesomn. La Dioscorid

ἀντενεχυράζομαι (din ἀντί, ἐνεχυράζομαι) = deopotrivă zălog primesc iau.

ἀντενέχυρον -ου. Τό (din αντί, ἐνέχυρον)
deopotrivă zălog.

DSC 6332

ἀντεξάγω (din αντί, ἐξάγω și ἀντεπεξάγω) =
deopotrivă scot afară. Cum „πλεῖστά ἐστίν
ἀντεξάγειν = multe sunt care trebuie să le scoatem
afară. La Xenofon) și după asemănare: ἀντεξάγειν
τοῖς πεπ ραγμέυοις, = a se împotrivi. La Polidevc și
ἀντεξῆγον τους ῥωμάιους, οἱ ὕπατοι = îi scotea
împotriva vrăjmașilor. La Plutarh

ἀντεξαιτέω -ῶ (din αντί, ἐξαιτέω) = dimpotrivă
cer și cer oarece în locul altui ceva.

ἀντεξανίστημι (din αντί, ἐξανίστημι) = dimpotrivă
mă scol, la Isiodor

ἀντεξαπατάω -ῶ (din αντί, ἐξαπατάω) =
dimpotrivă deopotrivă înșăl.

ἀντέξειμι (din αντί, ἔξειμι) = dimpotrivă
deopotrivă ies merg la război. La Xenofon și
ἀντεξέρχογ??

ἀντεξελαύνω (din αντί, ἐξελάυνω și
ἀντεπεξελάυνω) = dimpotrivă deopotrivă scot oare
ce merg cu oare ce împotriva altuia, cum cu oaste cu
corăbii, etc. gonesc dimpotrivă.

ἀντεξέρχομαι (din αντί, ἐξέρχομαι și
ἀντεπεξέρχομαι) vezi ἀντέξειμι.

ἀντεξετάζω (din αντί, ἐξετάζω) = dimprivă
deopotrivă cercetez întreb) și probăluiesc probez.)
ἀντεξετάζομαι, = dimpotrivă deopotrivă mă cercetez
mă probăluiesc mă probez, și mă împotrivesc mă
lupt. La Lucian) și mă sfădesc cu oarecine.

ἀντεξέτασις -εως. ἡ (din ἀντεξετάζω) și
ἀντεξετασμός = dimpotrivă cercetare probăluire
probare.

ἀνυτεξορμάω -ῶ (din ἀντί, ἐξορμάω) = dimpotrivă năvălesc asupra cuiva.

ἀντεξόρμησις -εως. ἡ (din ἀντεξορμέω) = dimpotrivă năvală) și dimpotrivă izbire întâlnire a corăbiilor. La Tucidid

ἀντέξωσις -εως. ἡ (din ἀντί, ἔξωσις) = deopotrivă ieșire scoatere afară a unui mădular. La Epic:

ἀντεπάγω și ἀντεπανάγω (din ἀντί, ἐπάγω, ἐπανάγω) = merg împotriva oarecăruiă mă împotrivesc, îndreptez pe oarecine împotriva altuia.

ἀντεπᾶδω (din ἀντί, ἐπᾶδω) = dimpotrivă deopotrivă cânt, sau fermec amăgesc pe oarecine cu cântări îi încânt

ἀντεπαινέω -ῶ (din ἀντί, ἐπαινέω) = dimpotrivă deopotrivă laud.

ἀντεπανάγω vezi ἀνεπάγω.

ἀντεπανελεύθω, = netrebnic în loc de ἀντεπανέρχομαι,

ἀντεπανέρχομαι (din ἀντί, ἐπανέρχομαι) = dimpotrivă mă întorc înapoi, sau mă întorc în locul altuia.

(1) ἀντεπαφίημι (din ἀντί, ἐπαφίημι) = dimpotrivă las să cadă? ceva asupra altuia slobod amuț câinii asupra cuiva.

(2) ἀντέπειμι (din ἀντί, ἔπειμι) = năvălesc asupra cuiva.

ἀντεπεισάγω și ἀντεπεισφέρω (din ἀντί, ἐπεισάγω) = dimpotrivă aduc bag înăuntru ceva mai mult peste cealaltă.

ἀντεπείσοδος. ὁ.ἡ (din ἀντί, ἐπείσοδος) = deopotrivă dimpotrivă intrare.

ἀντεπισφέρω (din ἀντί, ἐπισφέρω) vezi ἀντεπεισάγω.

ἀντεπενέγκω (din ἀντί, ἐπενέγκω) ἀντεπιφέρω.

ἀντεπεξάγω (din ἀντί, ἐπεξάγω) vezi ἀντεξάγω.

ἀντεπέξειμι (din ἀντί, ἐπέξειμι) = dimpotrivă ies afară năvălesc asupra cuiva. La Xenofon

ἀντεπεξελάυνω (din ἀντί, ἐπεξελάινω) vezi ἀντεξελάυνω.

ἀντεπεξέρχομαι (din ἀντί, ἐπεξέρχομαι) vezi ἀντεξέρχομαι.

ἀντεπέξοδος. ἡ (din ἀντί, ἐπέξοδος) = deopotrivă dimpotrivă năvală asupra vrăjmașilor, ieșire la război.

ἀντεπερείδομαι (din ἀντί, ἐπερείδομαι) = dimpotrivă mă reazem de oare ce.

DSC 6333 (1)

DSC 6334

ἀντεπέρχομαι (din ἀντί, ἐπέρχομαι) vezi ἀνεπεξέρχομαι.

ἀντεπερώτησις -εως. ἡ (din ἀντεπερωτάω) = dimpotrivă deopotrivă întrebare.

ἀντεπερωτάω -ῶ (din ἀντί, ἐπερωτάω) = deopotrivă întreb.

ἀντπηχέω (din ἀντί, ἐπηχέω) = dimpotrivă deopotrivă sună.

ἀντεπιβαῖνω (din ἀντί, ἐιβαίνω) = dimpotrivă deopotrivă mă sui mă urc năvălesc asupra cuiva.

ἀντεπιβουλέω (din ἀντί, ἐπιβουλέω) = dimpotrivă deopotrivă epivulevsesc, mașinez fac sfat nelegiuit asupra cuiva.

ἀντεπιγράφω (din ἀντί, ἐπιγράφω) = dimpotrivă deopotrivă scriu asupra oarei ce) scriu în locul altuia.

ἀντεπιδείκνυμι (din ἀντί, ἐπιδείκνυμι) = dimpotrivă deopotrivă arăt oare ce prin cercare. La Xenofon.

ἀντεπίθεσις -εως. ἡ (din ἀντί, ἐπίθεσις) = deopotrivă punere pe deasupra adăogire.

ἀντεπιθυμέω -ῶ (din ἀντί, ἐπιθυμέω) = dimpotrivă deopotrivă doresc poftesc. La Xenofon.

ἀντεπικηρύττω (din ἀντί, ἐπικηρύττω) =
dimpotrivă deopotrivă vestesc.

ἀντεπικρατέω -ῶ (din ἀντί, ἐπικρατέω) =
dimpotrivă deopotrivă stăpânesc surun pe oare cine.
La Dion Casie.

ἀντεπικουρέω -ῶ (din ἀντί, ἐπικουρέω) =
dimpotrivă deopotrivă ajut.

ἀντεπιλαμβάνομαι (din ἀντί, ἐπιλαμβάνομαι) =
dimpotrivă aruc popresc opresc țin tare în mâini cu
mâinile.

ἀντεπιμελέομαι -οῦμαι (din ἀντί, ἐπιμελέομαι) =
dimpotrivă deopotrivă îngrijesc oare ce.

ἀντεπιμέλλω (din ἀντί, ἐπιμέλλω) = dimpotrivă
deopotrivă întârzii. La Tucidid: zăbovesc.

ἀντεπιμετρέω -ῶ (din ἀντί, ἐπιμετρέω) =
dimpotrivă deopotrivă număr.

ἀντεπινοέω -ῶ (din ἀντί, ἐπινοέω) = dimpotrivă
deopotrivă mă gândesc mă socotesc îmi vine în gând
născocesc izvodesc.

ἀντεπιπλέω (din ἀντί, ἐπιπλέω) = dimpotrivă
deopotrivă plutesc pe apă năvălesc cu corabia
asupra cuiva. La Tucidid:

ἀντεπιρρέω -ῶ (din ἀντί, ἐπιρρέω) = dimpotrivă
deopotrivă iarăși alerg curg.

ἀντεπίρρημα -τος. τό (din ἀντί, ἐπίρρημα) =
cuvânt adăogat pe lângă altele.

ἀντεπισκώπτω (din ἀντί, ἐπισκώπτω) = dimpotrivă
deopotrivă clevetesc îmi bat joc.

ἀντεπίσπαστος. ὁ.ἡ. τον (din ἀντί, ἐπίσπαστος) =
nedespărțit de oare ce, nerupt de oare ce. Al Chiril.

ἀντεπιστέλλω (din ἀντί, ἐπιστέλλω) = dimpotrivă
deopotrivă scriu răspund celor ce mi-au scris.

ἀντεπιστρατεύω (din ἀντί, ἐπιστρατεύω) =
dimpotrivă deopotrivă plec cu oștirile asupra cuiva

deschid război cu oare cine, la Xenofon: dimpotrivă deopotrivă oștesc asupra cuiva.

ἀντεπιστρέφω (din ἀντί, ἐπιστρέφω) = dimpotrivă întorc mă întorc înapoi sau asupra cuiva.

ἀντεπιστροφή -ῆς. ἡ (din ἀντεπιστρέφω) = dimpotrivă deopotrivă întoarcere sau asupra cuiva.

ἀντεπιτάττω (din ἀντί, ἐπιτάττω) = dimpotrivă poruncesc.

ἀντεπιτειχίζω (din ἀντί, ἐπιτειχίζω) = dimpotrivă ridic fac o zidire împotriva oarecăruia.

DSC 6335

ἀντεπιτίθημι (din ἀντί, ἐπιτίθημι) = dimpotrivă pun pe oare ce adaog oare ce) ἀντεπίτιθεμαι, = dimpotrivă deopotrivă mă împotrivesc mă războiesc mă bat în război. Cum „ἀντεπιτίθεσθαι τοῖς ἐχθροῖς = să se împotrivească la vrăjmași, la Strabon.

ἀντεπιτρέχω (din ἀντί, ἐπιτρέχω) = dimpotrivă alerg asupra cuiva.

ἀντεπιφέρω (din ἀντί, ἐπιφέρω) și ἀντεπενέγκω = dimpotrivă adaog oare ce, la Timon

ἀντεπιφιλοτιμέομαι -οῦμαι (din ἀντί, ἐπιφιλοτιμέομαι) = dimpotrivă deopotrivă mă filotimisesc mă silesc mă sârguiesc la oare ce pentru cinstea mea.

ἀντεπιχειρέω -ῶ (din ἀντί, ἐπιχειρέω) = dimpotrivă deopotrivă pun mâna pe oare ce) și după asemănare: mă apuc de oarece lucru mă îndeletnicesc la oarece aduc împotriva arătări.

ἀντεπιχείρησις -εως. ἡ (din ἀντεπιχειρέω) = dimpotrivă deopotrivă îndeletnicire la oare ce.

ἀντερανίζω (din ἀντί, ἐρανίζω) = dimpotrivă deopotrivă aduc cislă ajutor ajutorez pe oare cine. La Epigramata

ἀντεραστής. ὁ. (din ἀντί, ἐραστής) = anterast, rival) împotrivă râvnitor.

ἀντεράστρια -ας. ἡ (din ἀντεραστής) = anterastă rivală împotrivă râvnitoare.

ἀντεράω -ῶ (din ἀντί, ἐράω) = dimpotrivă deopotrivă iubesc) și a doua oară iubesc sunt anterast cu altul dimpreună unei muieri (rival), adică amândoi deopotrivă iubim pe o femeie ne sfădim pentru o femeie tot cu aceleași pretenții, cum se zice „doi se bat pe una.

ἀντεργολαβέω -ῶ (din ἀντί, ἐργολαβέω) = primesc asupra mea lucrul altuia mă îndeletnicesc la un lucru, ce altul începuse iau lucrul altuia.

ἀντερείδω (din ἀντί, ἐρείδω) = dimpotrivă proptesc cu oare ce) și după asemănare mă împotrivesc, la Xenofon.

(1) ἀντερεῖν (din ἀντί, ἐρεῖν) = a răspunde împotrivă, a se împotrivi.

(2) ἀντέρεισις -εως. ἡ (din ἀντί ἀντερείδω) = proptire propteală) împotrivire.

ἀντέρεισμα -τος. τό (din ἀντερείδω) = proptea.

3) ἀντερί -ου. Τό = anterior) κοντο?? ἀντερί = mintean ilec.

ἀντερίζω vezi ἀντεριδαίνω

ἀντεριδαίνω, și ἀντερίζω (din ἀντί, ἐριδαίνω, ἐρίζω) = dimpotrivă deopotrivă mă sfădesc. La Esih

ἀντερις -δος. ἡ (din ἀντί, ἔρις) = deopotrivă sfadă împotrivire.

ἀντέρομαι (din ἀντί, ἔρομαι) = dimpotrivă deopotrivă întreb. La Xenofon.

ἀντερον, în loc de ἔντερον.

ἀντερύομαι (din ἀντί, ἐρύομαι) = mă prețuiesc cât oare ce, sunt la preț cât oare ce plătesc cât oare ce.

Cum „χευσοῦτε καί ἐργυρίου ἀντερύσασθαι ἄξιος, = plătește face cât aurul și argintul, este deopotrivă la preț cu aurul și argintul, precum zicem: mult plătește, și „nici un ban face. La Teogn.

ἀντέρω, din ἀντερεῖν.

ἀντέρως -τος. ὁ (din ἀντί, ἔρωσ) = deopotrivă dragoste iar la cei vechi însemna, pe Dumnezeuul ce răsplătea celor ce-și bătea joc de dragoste. Al Plutarh și Pausania

ἀντερωτάω -ῶ (din ἀντί, ἐρωτάω) = dimpotrivă deopotrivă întreb.

ἀντερωτησις -εως. ἡ (din ἀντερωτάω) = dimpotrivă deopotrivă întrebare.

ἀντεστραμμένως (din ἀντί, ἐστραμμεως) = dea îndătătele pe dos pe cealaltă parte.

ἀντεταγών, în loc de ἀνταταγών, = apucând luând cu mâna.

ἀντέτροφας, în loc de ἀντέτροφας. La Sofocli

ἀντευεργετέω -ῶ (din ἀντί, ἔυεργετέω) = răsplătesc cu bine. La Xenofon) ἀντευεργετοῦμαι = mi se răsplătește cu bine.

ἀντευεργέτημά -τος. τό (din ἀντευεργετέω) = răsplătire cu bine.

ἀντευεργέτης -ου. ὁ (din ἀντευεργετέω) = răsplătitor cu bine.

ἀντευεργετικός, κή. Κόν. Κῶς (din ἀντευεργέτης) = de răsplătitor cu bine ca un răsplătitor cu bine.

DSc 6336 ()

DSC 6337 ()

DSC 6338

ἀντεύκρατος. ἡ (din ἀντί, ἔυκρατος) ἀντεύκρατος ζωνη = zona cea astâmpărată, cea împotriva celeilalte zone astâmpărate. La Cleom:

ἀντευνοέω -ῶ (din ἀντί, ἐυνοέω) = dimpotrivă deopotrivă îl favorisesc (favorizez) îi voiesc binele. La Xenofon

ἀντευπάσχω (din ἀντί, ἐυπάσχω) = dimpotrivă deopotrivă mi se răsplătește cu bine.

ἀντευποιέω -ῶ (din ἀντί, ἐυπιέω) = dimpotrivă deopotrivă răplătesc cu bine. La Xenofon

(5?) ἀντεφεστίαω -ῶ (din ἀντί, εφεστίαω) = dimpotrivă deopotrivă ospătesc primesc la ospăț.

(1) ἀντευφημέω -ῶ (din ἀντί, ἐφημέω) = dimpotrivă deopotrivă laud. La Sinesie.

(2) ἀντεύφρασμα -τος. τό și ἀντευφροσύνη (din ἀντί, ἐυφραίνομαι) = dimpotrivă deopotrivă veselie bucurie. La Anec:

(3) ἀντευφροσύνη -ης. ἢ vezi ἀντεύφρασμα.

(4) ἀντεφευρίσκω (din ἀντί, ἐφευείσκω) = dimpotrivă izvodesc inventez scornesc oare ce născocesc.

ἀντεφοδεύω (din ἀντί, ἐφοδεύω) = dimpotrivă deopotrivă ies merg la război. La Suida.

ἀντεφοδιάζω (din ἀντί ἐφοδιάζω) = dimpotrivă gătesc cele trebuincioase de drum. La Iosif

ἀντεφορμῶ (din ἀντί, ἐφορμῶ) = dimpotrivă năvălesc cu corabia asupra cuiva.

ἀντέχω (din ἀντί, ἔχω și ἀντισχέω, ἀντίσχω?) = dimpotrivă țin stau împotrivă mă împotrivesc) ἀντεχω βαστάζειν)= pot să țin ἀντέχεσθαι τινός, = să se țină bine de oare ce să se lipească de oare ce ἀντέχου τῆς εἰρήνης, = ține-te de pace. La Isocrat ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, = îngrijiți de cei bolnavi. La Pausania

ἀντέω, în loc de ἀντάω, după limba Ionicească.

ἀντήδην (din ἀντάω) = cu rugăciune, cu plecăciune. La Esih:

ἀντήλιος. ὁ.ή. ον (din ἀντί, ἥλιος) = asemenea taina ca soarele. La Evripid vezi și ἀνθήλιος.

ἀντήλιον -ου. Τό = umbrelă de soare. La Evstatie perdeluță la frâul calului spre ochi.

ἀντημοιβός la Calimah vezi ἀνταμοιβός.

ἄντην (din ἀντάω) = împotrivă dimpotrivă înaintea ochilor. La Homer. Cu împotrivire.

ἀντήνωρ-ορος. ὁ (din ἀντί, ἀνήρ) = în locul omului. La Esh:

(6)ἀντηρέκι -ου. Τό vezi ἀντηρίδιον

ἀντηρετέω -ῶ (din ἀντί, ἔρεττω) = dimpotrivă din cealaltă parte vâslaş trag la lopată.

ἀντηρέτης. -του ὁ (din ἀντί, ἀντηρετέω) = dimpotrivă vâslaş lopătar. La Esh:

ἀντήρης. ὁ (din ἀντί, ἔρέσσω) = cel dimpotrivă vâslaş) iar din ἀντί, ἄρω, = împotrivitor, potrivnic) ἀντήρης χώρα, = locul cel de cindea cel de cealaltă parte. La Evripid

ἀντηρίδιον -ου. Τό și ἀντηρίς, ἀντηρέκι (din ἀντί, ἄρω, ἄρω) = proptea și după asemănare cureaua de care se atârână sabia. La Tucidid

ἀντηρίς -δος. ἡ vezi ἀντηρίδιον.

ἄντησις -εως. ἡ (din ἀντιάω) = întâlnire rugăciune, la Esih:

ἀντηχέω -ῶ (din ἀντί, ἠχέω) = răsună. La Teofrast

(7)αντήχημα -τος τό (din ἀντηχέω) = răsunet răsfrângerea glasului.

(7)ἀντήχης. ὁ = răsunător.

ἀντήχησις -εως. ἡ (din ἀντηχέω) = răsunet.

ἀντηχολογέω -ῶ (din ἀντί, ἠχολογέω) = răsună.

ἀντηχολογία -ας. ἡ (din ἀντιχολογέω) = răsunet.

ἀντί = împotrivă, dimpotrivă deopotrivă, înainte, în loc de pentru drept atâta. Vezi ἀντίον) ἄντισσα = dimpotrivă, împotrivă.

ἀντία) = dimpotrivă .

ἀντιάζω = întâlnesc. La Erodian) mă rog la Sofocli
ἀντιαμοιβός, înl loc de ἀνταμοιβός.

DSC 6339

ἀντιάνειρα -ας. ἡ (din ἀντί, ἀνήρ) = deopotrivă cu un bărbat la putere) στάσις ἀντιάνειρα. La Pindar
îl seamnă că = bărbat cu bărbat se bate.

ἀντιάξων -ονος. ὁ. ἡ (din ἀντί, ἄξον) = osiia cea
dimpotrivă, sau polul sferei.

ἀντιάς -δος. ἡ ἀντιάδες = gălci la gât. La
Pausania.

ἀντιαχέω -ῶ și ἀντιάχω (din ἀντί, ἰαχέω, -ιάχω) =
dimpotrivă deopotrivă strig. La Orfevs

ἀντιάω -ῶ ἀντιάομαι -ῶμαι și ἄντομαι, ἄντω) =
întâlnesc) mă rog. La Apolonie) mă împărtășesc. La
Homer) ἀντιώμεθα τοῖς πολλοῖς = ne împotrîvim, la
cei mulți. La Tucidid

ἀντιβάδην (din ἀντι βαίνω) = cu împotrîvire, cu
îndărătnicie) dea îndărătele. La Plutarh

ἀντιβαίνω (din ἀντί, βαίνω) = împotrîva altuia
merg mă împotrîvesc după asemănare

ἀντιβάλανος. ἡ (din ἀντί, βάλανος) = ghindă,
gogoși de ristic

ἀντιβάλλω (din ἀντί, βάλλω) = dimpotrivă arunc)
protocolesc, probăluiesc, fac rubar. La Strabon)
ἀντιβάλειν λόγους πρὸς ἀλλήλους = să grăiască
între dânși după asemănare. La Luca.

ἀντιβασιλεύς -εώς. ὁ. (din ἀντιβασιλεύω) =
caimacanul împăratului, locțiitor al împăratului,
vechilul împăratului, vicar, intercucucț.

ἀντιβασιλεύω (din ἀντί, βασιλεύω) =
caimăcămesec înl locul împăratului. La Iosif.

ἀντίβασις -εως. ἡ (din ἀντιβάινω) = dimpotrivă mergere și după asemănare împotrivire, sfadă) și dimpotrivă temelie, la Vitruvius:

ἀντιβάτης -ου. ὁ (din ἀντιβαίνω) = cel ce merge dimpotrivă, împotrivitor, și după asemănare zovorul zăvorul ușii porții. La Aristofan

ἀντιβατικός -κῆ -κόν (din ἀντιβάτης) = împotrivitor de împotrivire

ἀντιβία (din ἀντίβιος) = cu împotrivire.

ἀντιβιάζομαι (din ἀντί, βιάζομαι) = dimpotrivă silesc siluiesc pe oare cine, și după asemănare mă împotrivesc cât pot.

ἀντιβιβρώσκω (din ἀντί, βιβρώσκω) = dimpotrivă mănânc sau iarăși mănânc.

ἀντιβίην și ἀντίβιον (din ἀντίβιος) = împotrivă, cu împotrivire.

ἀντίβιος -ία -ον și ἀντίβιος. ὁ.ἡ (din ἀντί, βία) = împotrivitor silnic. Cum „ἀντιβίοις ἔσσι = cu cuvinte împotrivoare. La Homer.

ἀντιβλάπτω (din ἀντί, βλάπτω) = dimpotrivă deopotrivă vatăm

ἀντιβλέπω (din ἀντί, βλέπω) = mă uit împotriva oarecărui. La Xenofon

ἀντίβλεψς -εως -ῆ (din ἀντιβλέπω) = căutătură uitătură dreaptă împotrivă. La Xenofon

ἀντιβοάω -ῶ (din ἀντί, βοάω) = dimpotrivă strig iarăși strig răsună reclamează. ‘

ἀντιβοηθέω (din ἀντί, βοηθέω) = dimpotrivă deopotrivă ajut. Cum „ἀντεβοήθησε δ ἄθοϊς? οὐδεὶς = nimeni nu le-a ajutat. La Xenofon

ἀντίβιος. ὁ.ἡ. ον (din ἀντί, βοῦς) = cât un bou la preț.

ἀντιβοή. ἡ (din ἀντί, βοή) = răsunet.

ἀντιβολέω -ῶ (din ἀντί, βάλλω) = dimpotrivă arunc năvălesc întâlnesc mă înpătășez mă rog cu umilință. La Homer, și Xenofon

ἀντιβολή -ῆς. ἢ și ἀντιβόλησις -εως. ἢ ἀντιβολία -ας. ἢ (din ἀντιβάλλω, ἀντιβολέω) = aruncătură lovitură dimpotrivă) întâlnire) rubar, probăluire) rugăciune. la Tucidid

ἀντιβομβέω -ῶ (din ἀντί, βομβέω) dimpotrivă bâzâiește bâzâie. La Ahi: tat.

ἀντιβουκολέω -ῶ (din ἀντί, βουκολέω) = dimpotrivă înșel pe oare cine cu nădejdi. La Iust:

ἀντιβουλεύω (din ἀντί, βουλεύω) = dimpotrivă sfătuiesc, ca un boier de sfat.

DSC 6340 (1) (2)

DSC 6341

ἀντιβραγχία vezi ἀμφιβραγχία

ἀντιβραδύνω (din ἀντί, βραδύνω) = dimpotrivă deopotrivă întârzii zăbovesc. La Tucidid

ἀντιβροντάω -ῶ (din ἀντί, βροντάω) = dimpotrivă tună. La Luc:

ἀντιβρόχιον -ου. Τό (din ἀντί, βροχή) = umbrelă de ploaie.

ἀντιβρώσκω (din ἀντιβι βρώσκω, după scurtare) = dimpotrivă deopotrivă mănânc iarăși mănânc.

ἀντιγεγωνέω (din ἀντί, γεγωνέω) = strig tare, dau chioțe.

ἀντιγεμίζω (din ἀντί, γεμίζω) = dimpotrivă umplu.

ἀντιγενεαλογέω -ῶ (din ἀντί, γενεαλογέω) dimpotrivă număr neamul cuiiva de unde se trage bag în genealogia unuia pe altul.

ἀντιγεννάω -ῶ (din ἀντί, γεννάω) = dimpotrivă deopotrivă nasc.

ἀντιγηροτροφέω -ῶ (din ἀντί, γηροτροφέω) = dimpotrivă deopotrivă hrănesc la bătrânețe pe oare cine caut de el la bătrânețe.

(2) ἀντιγνώμια -ας. ἡ (din ἀντίγνων) = dimpotrivă părere înțelegeră.

ἀντιγνώμονέω -ῶ (din ἀντί, γνῶμονέω) = dimpotrivă părere sunt. La Xenofon.

ἀντιγνώμων -ονος. ὁ.ἡ (din ἀντί, γνώμη) = cel de altă părere de împotrivă părere opinie.

ἀντιγονίς -δος. ἡ = un fel de pahar, după numele lui Antigon.

ἀντίγραμμα -τος. τό, și ἀντίγραφον -ου. Τό (din ἀντί, γράμμα) = copie după un înscris prescriere.

ἀντιγραφεύς -έως. ὁ (din ἀντιγράφω) = copietor și cel ce scrie împotrivă.

ἀντιγραφὴ -ῆς. ἡ (din ἀντιγράφω, ἀντί, γραφή) copie prescriere) = răspuns înscris la altă scrisoare. La Plutarh) și după asemănare: jalbă, pără la judecată proces.

ἀντίγραφον vezi ἀντίγραμμα) ἀντίγραφα = duplicată două cărți tot cu o cuprindere cu același cuprins, ca atunci când s-ar pierde una, să fie alta în loc.

ἀντίγραφος. ὁ.ἡ. φων (din ἀντιγράφω) = copie, prescris.

ἀντιγράφω (din ἀντί, γράφω) = copiez, prescriu) ἀντιγράφομαι, = deopotrivă părăsc pe oarecine la judecată) ἀντιγράφω, = deopotrivă dimpotrivă scriu, răspund prin înscris.

(1) ἀντιγυρίζω (din ἀντί, γυρίζω) = dimpotrivă întorc înapoi.

ἀντιδάκνω (din ἀντί, δάκνω) = iarăși mușc, dimpotrivă mușc. La Erodian.

ἀντιδείκνυμι (din ἀντί, δείκνυμι) = dimpotrivă arăt.
La Sinesie.

ἀντίδειπνος. ὀ.ή (din ἀντί, δεῖπνον) cel ce
mănâncă în locul altuia. La Luc:

ἀντιδεξιόομαι -οῦμαι (din ἀντί, δεξιόομαι) =
deopotrivă primesc îmbrățișez pe oare cine. La
Xenofon

ἀντιδέομαι (din ἀντί, δέομαι) = dimpotrivă
deopotrivă mă rog. La Platon.

ἀντιδέρκομαι (din ἀντί, δέρκομαι) = mă uit
împotriva oarecărui. La Evr:

ἀντιδέχομαι (din δέχομαι) = dimpotrivă deopotrivă
primesc.

ἀντιδημαγωγέω -ῶ (din ἀντί, δημαγωγέω) =
grăiesc împotriva altui dimagog dimpotrivă
ronățuiesc pe norod după voințele mele. La Evstatie

ἀντιδημιουργέω -ῶ (din ἀντί, δημιουργέω)
dimpotrivă zidesc clădesc fac oare ce. La Climent și
Ateneu

ἀντιδιαβαίνω (din ἀντί, διαβαίνω) = dimpotrivă
trec printr-un loc. la Xenofon

ἀντιδιαβάλλω (din ἀντί, διαβάλλω) = dimpotrivă
deopotrivă pârăsc defăimez pe oare cine.

ἀντιδιαζέυγνυμι (din ἀντί, διαζέυγνυμι) =
dimpotrivă deosebesc. La Secstos Empedocli.

ἀντιαιρέσις -εως. ἦ (din ἀντί, διαίρεσις) =
dimpotrivă împărțire despărțire dezbinare
despreunire deosebire. La Galino.

ἀντιδιαίρέω -ῶ (din ἀντί, διαίρέω) = dimpotrivă
împărțesc despărțesc dezbiniez despreunez
deosebesc. La Strabon.

DSC 6342

ἀντιδίακονος. ὁ. ἡ (din ἀντί, διάκονος) = deopotrivă slugă slujbaş) a doua oară slugă slujbaş. La Strabon.

ἀντιδιαλλάσσομαι (din ἀντί, διαλλάσσομαι) = dimpotrivă deopotrivă schimb oare ce cu alt ceva) dimpotrivă deopotrivă mă învoiesc mă înpăciuiesc mă împrietenesc.

ἀντιδιάμετρος (din ἀντί, διάμετρος ἡ) = cel dimpotrivă diametr.

ἀντιδιαπλέκω (din ἀντί, διαπλέκω) = dimpotrivă împletesc și după asemănare ἀντιδιαπλέκει λέγων = grăiește cu viclenii cu marghiolii cu meșteșugiri cu șiretlicuri. La Eshin.

ἀντιδιασταλτικός. Κή. Κόν (din ἀντί, διασταλτικός) = cel ce deosebește un lucru de altul,

ἀντιδιαστέλλω (din ἀντί, διαστέλλω) = dimpotrivă deosebesc un lucru de altul sau pun oare ce împotriva altuia. La Dionisie Alicarnasefs.

ἀντιδιαστολή -ῆς. ἡ (din ἀντί, διαστολή) = deosebirea a două lucruri. La Alex:

ἀντιδιαστροφή -ῆς. ἡ (din ἀντί, διαστροφή) = dimpotrivă scriitură.

ἀντιδιατάσσω -ττω (din ἀντί, διατάσσω -ττω) = dimpotrivă așez oare ce la bună orânduială schimb locul pun în alt loc) ἀντιδιατίθεμαι = mă împotrivesc, răsplătesc, cum „κακῶς παθόντα ἀντιδιατίθεσθαι = cel ce s-a năpăstuit a pătimit, trebuie să răsplătească. La Evstatie:

ἀντιδιδάσκω (din ἀντί, διδάσκω) = cele dimpotrivă a învăța a da alte învățături împotrivi învățături. La Aristofan.

ἀντιδίδωμι (din ἀντί, δίδωμι) = dau una pentru alta schimb, răsplătesc.

ἀντιδιέξιμι (din ἀντί, διέξιμι) = dimpotrivă trec dimpotrivă povestesc oare ce.

ἀντιδιεξέρχομαι (din ἀντί, διεξέρχομαι) = dimpotrivă trec dimpotrivă povestesc oare ce.

ἀντιδίιστημι (din ἀντί, δίιστημι) = dimpotrivă deosebesc un lucru de altul.

ἀντιδικάζω (din ἀντί, δικάζω) = judec hotărâsc împotriva oare căruia.

ἀντιδικασία -ας. ἡ (din ἀντί, δικασία) judecată hotărâre împotriva oarecăruia.

ἀντιδικέω -ῶ (din ἀντί, δίκη) = mă prigonesc mă sfădesc cu oare cine pentru pricină de judecată mă pricinuiesc cu oare cine, pârâsc pe oare cine la judecată trag la judecată. La Xenofon.

ἀντιδίκησις -εως. ἡ (din ἀντιδικέω) = sfadă price prigonire la judecată.

ἀντιδικία -ας. ἡ (din ἀντίδικος) = dimpotrivă judecată prigonire.

ἀντίδικος. ὁ.ἡ (din ἀντί, δίκη) = pârâș, pârâtor, prigonitor, potrivnic. La Eshil.

ἀντίδιον -ου. Τό. = andidie, păpădie.

ἀντιδιορίζω (din ἀντί, διορίζω) = dimpotrivă rânduiesc pun la cale hotărâsc. La Galino.

ἀντιδιορύττω (din ἀντί, διορύττω) = dimpotrivă sap pe sub pământ fac șanțuri lagumuri. La Strabon:

ἀντιδογματίζω (din ἀντί, δογματίζω) = dinpotrive dogme am.

ἀντιδοκέω -ῶ și ἀντιδοξάζω, ἀντιδοξέω (din ἀντί, δόξα) = dimpotrivă părere opinie pentru oare ce.

ἀντιδομή, în loc de ἀντοικοδομή, = după scurtare

ἀντιδοξάζω (din ἀντί, δοξάζω) = dimpotrivă slăvesc proslăvesc. Vezi și ἀντιδοκέω.

ἀντιδοξέω vezi ἀντιδοκέω. La Strabon.

ἀντίδοξος. ὁ.ή. ξον (din ἀντί, δόξα) = cel de
împotrivă părere opinie credință eretic. La Aristen

ἀντίδορος. ὁ.ή (din ἀντί, δορά) la Suida însă acum
în loc de ἀντίδορος se găsește ἀρτί-

DSC 6343

-δορος. Cum „ἀρτίδορον κάρυον χλωρῆς χεπίδος, =
nucă de curând curățită de coajă.

ἀντίδοσις -εως. ἡ (din ἀντί, δόσις) = dimpotrivă
deopotrivă dare schimb) răsplătire spre bine sau spre
rău.

ἀντίδοτον -ου. Τό vezi ἀντίδοτος.

ἀντίδοτος. ὁ.ή τον (din ἀντί, δοτός) = ceea ce se
dă împotriva oarei ce. Cum „ἀντίδοτος πόσις,
ἀντίδοτον πόμα, = antidotă antidot leac de otravă
doctorie împotriva otrăvii.

ἀντιδουλέω (din ἀντί, δουλέω) = deopotrivă
slujesc celui ce mi-a slujit) dimpotrivă slujesc)
dimpotriva sunt slugă rob. La Evripid

ἀντίδουλος. ὁ.ή. λον (din ἀντί, δοῦλος) = cel ce
slujește în locul altuia cel ce deopotrivă slujește celui
ce i-a slujit. La Evripid:

ἀντίδουπος. ὁ.ή. πον (din δοῦπος) = cel ce sună
dimpotriva răsunset, la Eshil.

ἀντιδράσσομαι (din ἀντί, δράσσομαι) la Tucidid
vezi ἀντιλαμβάνομαι.

ἀντιδράω (din ἀντί, δράω) = dimpotrivă deopotrivă
fac urmez oare ce răsplătesc.

ἀντιδρομέω -ῶ (din ἀντί, δρομέω) = dimpotrivă
alerg. La Teof:

ἀντιδυσχεράινω (din ἀντί, δυσχεράινω) =
dimpotrivă deopotrivă mă mătinesc mă mânii. La
Antonin.

ἀντιδωρεά -ᾶς. ἡ ἢ ἀντιδώρημα, ἀντίδωρον (din ἀντί, δωρεά, δῶρημα, δῶρον) = dimpotrivă deopotrivă dare răsplătire dare pentru dare.

ἀντιδωρέομαι (din ἀντί, δωρέομαι) = dimpotrivă deopotrivă dăruiesc răsplătesc celui ce mi-a dăruit mia dat oare ce. La Erodian.

ἀντιδώρημα -τος. τό vezi ἀντιδωρεά.

ἀντίδωρον -ου. Τό. = anaforă, vezi ἢ ἀντιδωρεά.

ἀντιεξωφλητικόν -οῦ. Τό (din ἀντί, ἐξωφλητικόν) = controcfitanție împotriva cfintanției adevărință de plată de răspundere de desfacere.

ἀντιζηλέομαι -οῦμαι ἀντιζηλεύω (din ἀντί, ζῆλος) = dimpotrivă deopotrivă sunt anterait rival. La Clim:

ἀντιζηλία -ας. ἡ (din ἀντίζηλος) anterastie, temere de bărbat de muiere.

ἀντίζηλος. ὁ.ἡ. λον (din ἀντί, ζῆλος) = anterast rival.

ἀντιζηλέω -ῶ (din ἀντί, ζηλέω) = dimpotrivă deopotrivă cer cercetez oare ce. La Xenofon.

ἀντίζομαι, ἴν loc de ἀνθίζομαι, după limba Ionicească, din ἀντί, ἴζομαι) = dimpotrivă șáz șed.

ἀντίζυγος. ὁ.ἡ. γον (din ἀντί, ζυγός) = dimpotrivă cumpănitör, cât unul ἢ altul la greutate la cumpănă. la Esih) cel dimpotrivă la jug pereche. La Plutarh.

ἀντιζυγώω -ῶ (din ἀντί, ζυγώω) = deopotrivă cumpănesc fac o greutate deopotrivă cu alta. La Evstatie.

ἀντιθάλπω (din ἀντί, θάλπω) = dimpotrivă deopotrivă încălzesc.

ἀντίθεος. ὁ.ἡ. ον (din ἀντί, θεός) = deopotrivă cu Dumnezeu. La Homer) ἢ antiteu, potrivnic lui Dumnezeu. La Homer ἢ Xenofon. Iar la Eliodor se găsește, ἀντίθεος τις = un Dumnezeu vrăjmaș.

ἀντιθεραπέυω (din ἀντί, θεραπεύω) = dimpotrivă deopotrivă slujesc.

ἀντιθερμαίνω (din ἀντί, θερμαίνω) = dimpotrivă deopotrivă încălzesc.

ἀντίθεσις -εως. ἡ (din ἀντί, θέσις) = dimpotrivă așezare punere stare) opoziție) antiiesă, cuvânt de retorică.

ἀντίθετος. ὁ.ἡ. τον (din ἀντί, θετός) = cel dimpotrivă, cel ce ne stă împotriva înaintea noastră.

ἀντιθέω (din ἀντί, θέω) = dimpotrivă deopotrivă alerg mă întrec cu altul la alergat. La Erodian.

DSC **6344**

ἀντιθίζω (din ἀντί, θήζω) = dimpotrivă deopotrivă ascut.

ἀντιθλίβω (din ἀντί, θλίβω) = dimpotrivă deopotrivă apăs turtesc plioștesc.

ἀντιθνίσκω (din ἀντί, θνήσκω) = mor în locul altuia.

ἀντιθροέω -ῶ (din ἀντί θροέω) = dimpotrivă fac gălăgie zgomot mare. la Empedocli

ἀντίθρονος. ὁ.ἡ. νον (din ἀντί, θρόνος) = cel dimpotrivă pe scaun.

ἀντίθροος. ὁ.ἡ. ον (din ἀντί, θρόος) = cel dimpotrivă sunător răsunet.

ἀντιθύρετρος. ὁ.ἡ. τρον (din ἀντί, θύρετρον) = perdea, zăvastră.

ἀντίθυρος. ὁ.ἡ (din ἀντί, θύρα) = cel dimpotrivă ușii.

ἀντίθυρον -ου. Τό (din ἀντί, θίρα) = tinda (holul) dimpotrivă ușii.

(1)ἀντικαθαίρῃω -ῶ (din ἀντί, καθαίρῃω) = dimpotrivă deopotrivă prăpădesc.

(2)ἀντικαθαίρω (din ἀντί, καθαίρω) = dimpotrivă deopotrivă curăț.

ἀντικαθέζομαι și ἀντικάθημαι (din ἀντί, καθεύομαι, κάθημαι) = stau șăz împotriva oare căruia. Cum „ὅταν πολέμιοι ἀλλήλοις ἀντικάθηνται) = când vrăjmași vor sta împotriva unul altuia.

ἀντικαθέλκω (din ἀντί, καθέλκω) = dimpotrivă trag spre mine.

ἀντικαθέυδω (din ἀντί, καθεύδω) = dimpotrivă dorm iarăși dorm) dorm în locul altuia. La Analoghion.

ἀντικάθημαι vezi ἀντικαθέζομαι.

ἀντικαθίζω (din ἀντί, καθίζω) = pun oare ce împotriva altui ce. ἀντικαθίζομαι, = stau mă pun înaintea altuia) stau mă pun înaintea împotriva vrăjmașilor. La Erodian.

ἀντικαθίστημι (din ἀντί, καθίστημι) = pun oare ce înaintea împotriva altuia în locul altuia. La Xenofon și Tucidid) ἀντικαθίσταμαι, = stau mă pun înainte împotriva altuia mă împotrivesc. La Xenofon

ἀντικακουργέω -ῶ (din ἀντί, κακουργέω și ἀντικακόω) = dimpotrivă deopotrivă vatăm supăr pe oare cine fac rău oare căruia.

ἀντικακόω -ῶ (din ἀντί, κακόω) la lust: vezi ἀντικακουργέω.

ἀντικαλέω -ῶ (din ἀντί, καλέω) = dimpotrivă deopotrivă chem poftesc. ἀντικληθησόμενος, = poftindu-se? la Xenofon

ἀντικάμαρα -ας. ἡ și ἀντικάμερα = tindă, anticameră, antișambră.

ἀντικανονίζω (din ἀντί, κανονίζω) = dimpotrivă orânduiesc canoane.

ἀντικάρδιον -ου. Τό (din ἀντί, καρδία) = lingurea. La Polidevc.

ἀντικαρτερέω -ῶ (din ἀντί, καρτερέω) = dimpotrivă rabd sufăr.

ἀντικατακλείω (din ἀντί, κατακλείω) = dimpotrivă închiz. La Ruf:

(1)ἀντικατακτείνω (din ἀντί, κατακτείνω) = dimpotrivă deopotrivă omorucid. La Eshil.

(2)ἀντικαταλαμβάνω (din ἀντί, καταλαμβάνω)? = cuprind stăpînesc locul dimpotrivă dinainte.

(3)ἀντικαταλέγω (din ἀντί, καταλέγω) = înscriu trec la condiție la catasih la catalog oare ce în locul altei ce.

(4)ἀντικαταλείπω (din ἀντί, καταλείπω) = dimpotrivă deopotrivă las lepăd oare ce.

(5)ἀντικαταλλαγή -ῆς. ἡ (din ἀντί, καταλλαγή) și ἀντικατάλαγμα = deopotrivă schimb un lucru cu altul schimbul unui lucru cu altul.

(6)ἀντικατάλλαγμα -τος. τό vezi ἀντικαταλλαγή

(7)ἀντικαταλλάσσομαι -ττομαι (din ἀντί, καταλλάσσομαι -ττομαι) = deopotrivă mă învoiesc mă împrăciuiesc mă împrietenesc) schimb oare ce cu alt ce.

DSC **6345**

(6)...

ἀντικαταμειδιάω -ῶ (din ἀντί, καταμειδιάω) = dimpotrivă deopotrivă îmi bat joc de oare cine.

ἀντικαταμύω (din ἀντί, καταμύω) = dimpotrivă deopotrivă închid ochii clipeșc de somn dormitez moțăiesc picurește de somn.

ἀντικαταπλήττω (din ἀντί, καταπλήττω) = dimpotrivă lovesc izbesc bat pe oare cine) înspăimânt înfricoșez pe oare cine.

ἀντικατάσκευάζω (din ἀντί, κατασκευάζω) = dimpotrivă deopotrivă săvârșesc grăiesc adeverez oare ce. La Dionisie Alicarnasefs.

ἀντικατάστασις -εως. ἡ (din ἀντί, κατάστασις) = preînnoire) așezare a unui lucru în locul altui lucru) împotrivire, la Iosif

ἀντικαταστρατοπεδέω (din ἀντί, καταστρατοπεδέω) = dimpotrivă mă așez tăbărăsc cu oștirile împotriva oare căruia. La Dion:

ἀντικατάσχεις -εως. ἡ (din ἀντί, κατάσχεις) = oprire spre înapoi, cum „ἀντικατάσχεις τοῦ πνεύματος. = porirea oprirea răsuflării. La Arist:

ἀντικατατείνω (din ἀντί, κατατείνω) = dimpotrivă întind, și după asemănare mă împotrivesc. La Platon.

ἀντικατατρέχω (din ἀντί, κατατρέχω) = dimpotrivă deopotrivă năvălesc mă reped asupra cuiva gonesc pe cineva.

ἀντικαταφρονέω -ῶ (din ἀντί, καταφρονέω) = dimpotrivă deopotrivă îmi bat joc de oare cine nu-l bag în seamă îl necinstesc îl ocărăsc.

(2) ἀντικατηγορέω -ῶ (din ἀντί, κατηγορέω) = dimpotrivă deopotrivă pârăsc defăimez prepui grăiesc de rău ponosăluiesc) atribuiesc la oare ce o însușire, la Suida) ἀντικατηγορούμενα = la Logică înseamnă cele ce privesc cu însușirea lor, una către alta. La Arist:

ἀντικατηγορία -ας. ἡ (din ἀντικατηγορέω) = dimpotrivă deopotrivă pâră prepus categorie.

(1) ἀντικαταχωρισμός. οὐ. ὁ (din ἀντί, καταχωρισμός) = punere de oare ce în locul altuia ce lipsește, împlinire de ceea ce lipsește. La Antil:

ἀντίκειμαι (din ἀντί, κεῖμαι) = stau împotriva înaintea cuiva mă împotrivesc. ἡ κατάφασις πρὸς τηὺ ἀπόφασιν ἀντίκειται = adevărarea se împotrivește la tagă. La Arist: ἀντικείμενον, = obștescul dimpotrivă.

ἀντικέυθος. ὁ.ἡ θον (din ἀντί, κέλευθος) = cel ce stă înapoate drumului, cel ce merge înapoate cel ce se înapoatește în drum. La Non.

ἀντικελεύω (din ἀντί, κελεύω) = dimpotrivă deopotrivă poruncesc.

ἀντίκεντρον -ου. Τό (din ἀντί, κέντρον) = anticentru cel ce prinde loc de centru. La Eshil.

ἀντικηδεύω -ομαι (din ἀντί, κηδεύω -ομαι) = dimpotrivă deopotrivă îngrijesc. La Evripid.

ἀντικηρύττω (din ἀντί, κηρύττω) = dimpotrivă vestesc poruncesc. La Eshil.

ἀντικινέω -ῶ (din ἀντί, κινέω) = dimpotrivă deopotrivă mișc, cum „ἀντικινῶ τόν στρατόν, = mișc pornesc oștirile înapoate avrămașilor..

ἀντικιχράω -ῶ, ἀντικίχρημι (din ἀντί, κιχράω vezi ἀποχράω.

ἀντηκλάγγω (din ἀντί, κλαγγή) la Evripid vezi ἀντικλάζω.

ἀντικλάζω (din ἀντί, κλάζω) și ἀντικλάγγω = dimpotrivă cloncănește. La Evripid

ἀντικλαίω (din ἀντί, κλαίω) = dimpotrivă deopotrivă plâng.

DSC **6346**

ἀντικλάω -ῶ (din ἀντί, κλάω) = dimpotrivă deopotrivă sprag frâng sfărâm. La Aristofan

ἀντίκλειθρον -ου. Τό și ἀντίκλεις -δος. ἡ. Și ἀντίκλειδι -ον (din ἀντί, κλειθρον, κλείς) = anticheie cheie mincinoasă falsă. La Polidevc și Climent.

ἀντίκλίνω (din ἀντί, κλίνω) = dimpotrivă deopotrivă mă plec.

ἀντικνημιάζω (din ἀντί, κνήμη?) = bat pe pulpe. La Sextos Empedocli

ἀντικνήμιον -ου. Τό (din ἀντί, κνήμη) = fluierul piciorului. La Aristofan

ἀντικοίλος. ὁ.ή (din ἀντί, κοῖλος) = umflătura călcâiului cea dedesubt și umflăturile degetelor, cele dedesubt, buricele degetelor, cele dedesubt. La Pol:

ἀντικολλάζω (din ἀντί, κολάζω) = dimpotrivă deopotrivă sau în locul altuia pedepsesc căznesc pe oare cine.

ἀντικολακέω (din ἀντί, κολακέω) = dimpotrivă deopotrivă lingușesc măgulesc pe oare cine.

ἀντικομίζομαι (din ἀντί, κομίζομαι) = dimpotrivă, sau în locul altuia sau a doua oară ia aduc oare ce.

ἀντικοντόω -ῶ (din ἀντί, κοντός) = dimpotrivă proptesc.

ἀντικόντωσις -εως. ή (din ἀντικοντόω) = dimpotrivă proptire.

ἀτικοπή -ής. ή (din ἀντί, κοπή) = împingere zgornire înapoi. La Plutarh.

ἀντικόπτω (din ἀντί, κόπτω) = împing zgornesc înapoi. la Teofrast) și după asemănare: mă împotrivesc.

ἀντικορύσσομαι (din ἀντί, κορύσσομαι) = mă înharmez împotriva oarecăruia, mă războiesc cu oare cine stau împotriva cu război. La Aten:

ἀντικοσμέω -ῶ (din ἀντί, κοσμέω) = împodobesc gătesc oare ce deopotrivă dimpotrivă.

ἀντικόσμησις -εως. ή (din ἀντικοσμέω) = dimpotrivă deopotrivă podoabă găteală.

ἀντικράζω (din ἀντί, κράζω) = dimpotrivă strig. La Iosif.

ἀντικρατέω (din ἀντί, κρατέω) = țin locul altuia, sunt în locul altuia. Cum „,ηῆτερ, μητριῆς τρόπον ἀντικρατοῦσα = mamă bună, ca o mamă vitregă te-ai arătat. La Analoghion

ἀντηκρίνω (din ἀντί, κρίνω) = probăluiesc, fac rubar) ἀντικρίνομαι, = mă sfădesc mă prigonesc.

(1)ἀντικριός -οῦ. ὁ. (din ἀντί, κριός) = o mașină de război, cu care din vechime bătea - spărgea la cetăți. La Enia.

(2)ἀντίκρισις -εως. ἡ. (din ἀντί, κρίσις) = probăluială, rubar) răspuns. La Anec:

ἀντίκρουσις -εως. ἡ (din ἀντίκρούω) = împingera dare înapoi îndărăt repulsie elasticitate.

ἀντικρούω (din ἀντί, κρούω) = împing dau îndărăt înapoi.

ἀντικρύ și ἄντικρυς = împotriva, dimpotrivă, în dreptul cuiva. La Homer.

ἀντικτάομαι -ῶμαι (din ἀντί, κτάομαι) = dimpotrivă dobândesc, sau în locul altuia.

ἀντικτερίζω (din ἀντί, κτερίζω) = dimpotrivă deopotrivă îngrop.

ἀντίκτησις -εως. ἡ (din ἀντί, κτῖσις) = dimpotrivă câștig dobândă, sau în locul altuia. La Plutarh

ἀντικτόνος. ὁ.ἡ (din ἀντί, κτείνω) = dimpotrivă deopotrivă ucigător omorâtor. La Eshil.

ἀντικτυπέω -ῶ și ἀντίκτύπω (din ἀντί, κτυπέω) = dimpotrivă lovesc izbesc sună răsună. La Analoghion.

ἀντίκτυπος. ὁ.ἡ (din ἀντίκτυπέω) = dimpotrivă lovitură izbitură sunet răsunet.

ἀντικτύπω vezi ἀντικτυπέω.

ἀντικυμαίνομαι (din ἀντί, κυμαίνομαι) = dimpotrivă valuri talazuri scot înalț. Cum „ἀντικυμαίνεσθαι τά πελάγη = apele marea se tulbură scoate înalță valuri talazuri. La Plutarh.

DSC 6347

ἀντικύρω (din ἀντί, κύρω) = întâlnesc, înspăimânt.

ἀντικύων -ος. ἡ (din ἀντί, κύων) = vulpe.

ἀντικωλύω (din ἀντί, κωλύω) = dimpotrivă deopotrivă popresc.

ἀντικωμωδέω -ῶ (din ἀντί, κωμωδέω) = dimpotrivă deopotrivă îmi bat joc de oare cine clevetesc pe oare cine. La Evripid

ἀντιλαβεύς -έως. ὅ (din ἀντί, λαβεύς) și ἀντιλαβή și ἀντοχεύς = mânușă mâner de arme de vase coadă de vase apucătură cu mâna) și după asemănare: pricină, pricinuire.

ἀντιλαβή -ῆς. ἡ (din ἀντί, λαβή) vezi ἀντιλαβεύς.

ἀντιλάβω, în loc de ἀντιλαμβάνω, = dar netrebnic.

ἀντιλαγχάνω (din ἀντί, λαγχάνω) = dimpotrivă deopotrivă dobândesc prin sorți prin noroc prin moștenire) iarăși căștig judecata a doua oară pârăsc.

ἀντιλάζομαι și ἀντιλάζομαι, vezi ἀντιλαμβάνομαι.

ἀντιλακτίζω (din ἀντί, λακτίζω) = azvârle lovește dă cu picioarul a doua oară, sau dimpotrivă

ἀντιλαλιά -ᾶς. ἡ (din ἀντί, λαλιά) = răsunset, răsfrângerea glasului, eco eco.

ἀντιλαμβάνω -μαι (din ἀντί, λαμβάνομαι) și ἀντιδράσσομαι, ἀντιλάζομαι, ἀντιλάζομαι = dimpotrivă deopotrivă iau în mână apuc țin cu mâna prind cu mâna ajut ocrotesc sprijinesc apăr iau asupra-mi mă împărtășez simț auz pricep dojînesc. La Diodor, Platon Xenofon și Sf. Grigore Naz:

ἀντιλάμπω (din ἀντί, λάμπω) = dimpotrivă iarăși, și ἴναροι luminez, și după asemănare întunec, cum „ἡ λέξις τῷ ἀκροατῆι ἀντιλάμπει πρὸς τό δηλούμενον, = cuvântul întunecă înțelegerea. La Plutarh:

ἀντίλαμψις -εως. ἡ (din ἀντί, λάμψις) = dimpotrivă deopotrivă lumină. La Plutarh.

ἀντιλέγω (din ἀντί, λέγω și ἀντιλογέω = ἴmpotrivă grăiesc, mă ἴmpotrivesc cu vorba mă sfădesc, mă prigonesc. La Tucidid: τό ἀντιλεγόμενον, și

ἀντίλεκτος, = de sfadă, ceia pentru care se sfădesc oamenii.

ἀντίλεκτος. ὁ.ή. τον (din ἀντί, λεκτός) vezi ἀντιλέγω)

ἀντίλεξις -εως. ή (din ἀντί, λέξις) = vorbă grai cuvânt împotriva, sfadă, prigonire, price, tagă) și împreună vorbă, când se împotrivesc la monodie.

ἀντιλεσχάινω (din ἀντί, λεσχάινω) = dimpotrivă flencănesc flecăresc spun fleacuri.

ἀντιλέων. ὁ. (din ἀντί, λέων) întocmai ca un leu întocmai leu. La Aristofan

ἀντιληκτικός, κή-κόν (din ἀντί, ληκτικός) un fel de stihuri iambicești. La Aristofan

ἀντίλιξις -εως. ή (din ἀντιλαγχάνω) = dimpotrivă deopotrivă răă.

ἀντιληπτός -εά-εόν (din ἀντιλαμβάνομαι) = trebuie să ne arucăm să ne ținem să ne împărtășim de aceea. La Dem:

ἀντιληπτικός -κή-κόν (din ἀντιλαμβάνομαι) = de arucare de împărtășire δύναμις ἀντιληπτική, = putere cuprinzătoare. La Plutarh

ἀντιλήπτωρ -ορος. ὁ. (din ἀντιλαμβάνομαι) = sprijinitor ocrotitor. La Biblie.

ἀντίληψις -εως. ή (din ἀντιλαμβάνομαι) = arucătură ținere) ajutor, ocrotire, sprijinire) și după asemănare: simțire, înțelegere. La Filon) mînușă. La Xenofon) împotrivire, sfadă. La Plutarh. Pără, dojană, dimpotrivă deopotrivă primire, la Tucidid

ἀντιλιτανεύω (din ἀντί, λιτανεύω) = dimpotrivă deopotrivă mă rog.

ἀντιλόβιον -ου. Τό (din ἀντί, λόβός) = marginea urechii cea de sus. La Poli:

(1)ἀντιλογέω vezi ἀντιλέγω

(2) ἀντιλογία -ας. ἡ (din ἀντί, λόγος) = antilogie, sfadă, dimpotrivă grăire, prigonire. La Erodian.

DSC **6348** I 225

ἀντιλογίζομαι (din ἀντί, λογίζομαι) = dimpotrivă, sau a doua oară mă socotesc mă gândesc. La Xenofon:

ἀντιλογική -ῆς. ἡ (din ἀντίλογικός) = meșteșug de înșelăciune, cu vorbe viclene prefăcute cu argumenturi argumentări. La Platon.

ἀντιλογικός -κή -κόν) (din ἀντιλέγω) = sfadnic cel ce se sfădește, bun de sfadă.

ἀντίλογως. ὁ.ἡ (din ἀντί, λόγος) = sfadnic, cel ce se sfădește. La Evripid.

ἀντιλοιδορέω (din ἀντί, λοιδορέω) = dimpotrivă deopotrivă, sau a doua oară ocărăsc necinstesc.

ἀντιλοπη -ης. ἡ = un soi de dobitoc, în Egipt și Libia, la Africa.

ἀντιλυπέω -ῶ (din ἀντί λυπέω) = dimpotrivă deopotrivă întristez mâhnesc pe oare cine.

ἀντιλύπησις -εως. ἡ (din ἀντιλυπέω) = dimpotrivă deopotrivă întristare mâhnire

ἀντίλυρος. ὁ.ἡ (din ἀντί, λύρα) = asemenea cu lira cu lăuta alăuta în loc de liră de lăută. La Sofocli

ἀντίλυτρον -ου. Τό (din ἀντί, λύτρον) = preț plată de răscumpărare de dezrobire. La Orfevs.

ἀντιλυτρόω -ῶ (din ἀντί, λυτρόω) = răscumpăr cu oare ce pe cel rob. ἀντιλυτρόμαι -οῦμαι = scap din robie prin răscumpărare mă răscumpăr.

ἀντιμάινομαι (din ἀντί, μαίνομαι) = mă înverșunez asupra cuiva.

ἀντιμανθάνω (din ἀντί, μανθάνω) = dimpotrivă deopotrivă, sau în locul altuia învăț.

ἀντιματρυρέω -ῶ (din ἀντί, μαρτυρέω) = împotriva mărturisesc. La Plutarh.

ἀντιμαρτύρησις -εως. ἡ (din ἀντιμαρτυρέω) = împotrivă mărturie.

(1)ἀντιμαχετής -τοῦ. ὁ. Vezi ἀντίμαχος.

(2)ἀντιμάχη -ης. ἡ (din ἀντί, μάχη) = dimpotrivă război sfadă.

(3)ἀντιμάχησις -εως. ἡ (din ἀντίμαχέω) = dimpotrivă război sfadă gâlceavă. La Dionisie Alicarnasefs.

(4)ἀντιμαχιστύς -δος. ἡ (din ἀντιμάχομαι) = dimpotrivă război sfadă.

(5)ἀντιμάχομαι (din ἀντί, μάχομαι) = mă războiesc mă bat cu oare cine mă împotrivesc oare căruia.

(6)ἀντίμαχος -ου. ὁ. ἡ ἔτι ἀντιμαχετής (din ἀντιμάχη) = cel dimpotrivă războinic, vrăjmaș.

ἀντιμεθέλκω (din ἀντί, μετά, ἔλκω) = trag oare ce dimpotrivă de cealaltă parte.

ἀντιμαεθίστημι (din ἀντί, μετά, ἴστημι) = pun mut oare ce de cealaltă parte, sau pun așez oare ce dea îndărătelea) ἀντιμεθίσταμαι, = trec mut de cealaltă parte, sau intru în locul altuia.

ἀντεμειρακεύομαι (din ἀντί, μειρακέυομαι) = dimpotrivă deopotrivă mă arăt mă port ca un copil.

ἀντιμερίζω (din ἀντί, μερίζω) = dimpotrivă deopotrivă cânt.

ἀντιμέλλω (din ἀντί, μέλλω) = dimpotrivă deopotrivă întârzii zăbovesc.

ἀντιμέφομαι (din ἀντί, μέφομαι) = dimpotrivă deopotrivă mustru dojenesc înpuiez pârăsc mie urât ocărăsc.

ἀντιμένω (din ἀντί, μένω) = dimpotrivă stau, mă îndărătnicesc. La Teofrast.

ἀντιμερίζω (din ἀντί, μερίζω) = dimpotrivă împărțesc despărțesc deosebesc. La Analoghion

ἀντιμεσουρανέω -ῶ (din ἀντί, μέσον, ουρανός) = stau în partea cea dimpotriva mijlocului cerului. La Plutarh.

ἀντιμεσουράνημα -τος. τό (din ἀντιμεσουρανέω) = starea șederea în partea cea dimpotriva mijlocului cerului. La Sescos Empedocli.

ἀντιμεταβάλλω (din ἀντί μεταβάλλω) = schimb oare ce pe cealaltă parte, întorc pe dos pe cealaltă față.

DSC 6349

ἀντιμεταβολή -ῆς. ἡ (din ἀντιμεταβάλλω) = schimbare întoarcere pe cealaltă față.

ἀντιμετάθεσις -εως. ἡ (din ἀντί, μετάθεσις) = mutare în cealaltă parte sau mutare în locul altuia.

ἀντιμεταλαμβάνω (din ἀντί, μεταλαμβάνω) = dimpotrivă deopotrivă mă împărtășesc. la Iosif și scim, la Aristofan.

ἀντιμετάληψις -εως. ἡ (din ἀντιμεταλαμβάνω) = dimpotrivă deopotrivă împărtășire) și schimbare, cum „ἀντιμετάληψις τῶν βίων = schimbarea vieții. La Plutarh.

ἀντιμεταλλάττομαι (din ἀντί, μεταλλάττομαι) = mă schimb mă prefac.

ἀντιμεταλλεύω (din ἀντί, μεταλλεύω) = dimpotrivă sau lagumuri pentru metaluri.

ἀντιμεταρρέω (din ἀντί, μεταρρέω) = dimpotrivă, sau în locul altuia, sau iarăși curge înapoi.

ἀντιμετασπάω -ῶ (din ἀντί, μετασπάω) = trag oare ce dimpotrivă de cealaltă parte.

ἀντιμετάστασις -εως. ἡ (din ἀντί, μεθίστημι) = mutare schimbare a unui lucru în celaltă parte, sau în locul altui lucru.

ἀντιμετάχλις -εως. ἦ (din ἀντί, μετάταχλις) = dimpotrivă întoarcere a oștirilor împotriva vrăjmașilor. La Dionisie Alicarnasefs:

ἀντιμετατάσσω (din ἀντί, μετατάσσω) = dimpotrivă pun întorc rânduială schimb rânduiala.

ἀντιμεταχωρέω -ῶ (din ἀντί, μεταχωρῶ) = plec mă duc spre partea dimpotrivă.

ἀντιμέτειμι (din ἀντί, μέτειμι) vezi ἀντιμετέρχομαι.

ἀντιμετέρχομαι (din ἀντί, μετέρχομαι) și ἀντιμέτειμι = dimpotrivă trec în cealaltă parte) dimpotrivă chem pe oare cine) dimpotrivă deopotrivă mă silesc să dobândesc oare ce) dimpotrivă deopotrivă întrebuințez oare ce.

ἀντιμετρέω -ῶ (din ἀντί, μετρέω) = dimpotrivă deopotrivă răsplătesc iarăși a doua oară răsplătesc.

ἀντιμέτρησις -εως. ἦ (din ἀντιμετρῶ) = dimpotrivă deopotrivă răsplătire.

ἀντιμέτωπος. ὁ.ἦ. πον (din ἀντί, μέτωπον) = cel dimpotrivă cel din-nainte.

ἀντιμηνίω (din ἀντί, μηνίω) = dimpotrivă mă mânii.

ἀντιμηχανεύομαι (din ἀντί, μηχανεύομαι) = dimpotrivă uneltesc meșteșugiri viclenii înșelăciuni. La Xenofon.

ἀντιμηχάνημα -τος. τό (din ἀντιμηχανεύομαι) = meșteșugiri uneltiri viclene înșelătoare.

ἀντιμίμησις -εως. ἦ (din ἀντί, μίμησις) = dimpotrivă urmare imitație, când se ia omul după urmele altuia. La Tucidid.

ἀντίμιμος -ὁ.ἦ. μον (din ἀντί, μῖμος) = dimpotrivă mim mucalit taclitgiu măscărici.

ἀντιμίνσιον -ου. Τό = antimis, pânza de pe sfântul pristol de pe sfânta masă, închipuită zugrăvită cu răstignirea Domnului Iisus Hristos.

ἀντιμισέω -ῶ (dimpotrivă deopotrivă sau a doua oară urăsc pe oare cine.

ἀντιμισθία -ας. ἡ (din ἀντί, μισθός) = răsplătire deopotrivă.

ἀντίμισθος. ὁ.ἡ (din ἀντί, μισθός) = răpunzător împlinitor în locul altuia, cel ce plătește pentru altul platnic în locul altuia.

ἀντιμισθωτός. ὁ.ἡ (din ἀντί, μισθωτός) = slugă în locul altei slugi.

ἀντίμνηστεύω (din ἀντί, μνηστεύω) = mă logodesc voi să mă logodesc cu logornica altuia mă arăt antirast rival. La Dionisie Siceliot.

ἀντιμνήστωρ -ορος. ὁ (din ἀντί, μνήστωρ) = dimpotrivă logornic anterast rival

DSC **6350**

pe logornica altuia.

ἀντιμοιβόν, în loc de ἀνταμοιβή. La Cali:

ἀντιμοιρέω -ῶ (din ἀντί, μοιράω) = dimpotrivă deopotrivă împărțesc și deopotrivă mă împărtaşesc deopotrivă parte iau.

ἀντιμολέω -ῶ (din ἀντί, μολέω) = dimpotrivă merg spre întâlnirea oare căruia.

ἀντιμολία -ας. ἡ (din ἀντίμολέω) și ἀντιμολία (din ἀντί μῶλος) ἀντιμωλίαδίκη = judecată cu amândouă prigonitoarele părți de față. I se împotrivesc ἑτερομωλία, = adică judecată numai cu o prigonitoare parte de față.

ἀντίμολπος. ὁ.ἡ (din ἀντί, μολπή) = împotriva cântare. Cum „ἀντίμολπος ὀλολυγῆς κωκυτω? = văitături jale cam cu cântece. cântece în loc de jale. La Evripid și ὕπνου ἀντιμολπον ἄκος = lecaul

somnului cântarea. Cum cântă la copii cântecul de somn de leagăn ca să adoarmă. La Eshil.

ἀντίμορφος. ὁ.ἡ. φον (din ἀντί, μορφή) = cel ce îți arată chipul tău ca oglinda cel închipuit ca tine. La Lucian: chip dimpotrivă.

ἀντιμόρφως (din ἀντίμορφος) = cu un mijloc închipuit după alt chip.

ἀντίμορος -ου. ὁ.ἡ. ρον (din ἀντί, μόρον) = în loc de dute de mure.

ἀντιμυκάομαι (din ἀντί, μυκάομαι) = dimpotrivă deopotrivă zbier răcnesc.

ἀντιμυκτηρίζω (din ἀντί μυκτηρίζω) = dimpotrivă deopotrivă sau a doua oară îmi bat joc de oare cine.

ἀντιμωλία vezi ἀντιμολία.

ἀντιμώνιον θηλυκόν = zinc.

ἀντιναυπηγέω -ῶ (din ἀντί, ναυπηγέω) = dimpotrivă deopotrivă cu altele lucrez la corăbii fac corăbii dimpotrivă cu alte corăbii. La Tucidid

(1) ἀντινάυαρχος. ὁ (din ἀντί, νάυαρχος) = antinavarh, contramiral.

(2) ἀντινήχομαι (din ἀντί, νήχομαι) = dimpotrivă înnot. Cum „ἀει πρὸς κῦμα καὶ ῥοῦν ἀντινήχονται = pururi împotriva valurilor talazurilor, și împotriva curgerii apelor înnoată plutește, adică în susul apei. La Plutarh.

ἀντινικάω -ῶ (din ἀντί, νικάω) dimpotrivă deopotrivă biruiesc.

ἀντινομία -ας. ἡ (din ἀντί, νόμος) = dimpotrivă legiuire, lege împotriva altei legi antinomie.

ἀντινομικός -κή -κόν (din ἀντινομία) de antinomie, de împotriva lege. La Plutarh.

ἀντινομικῶς = cu antinomie, cu împotriva lege.

ἀντινοέω -ῶ (din ἀντί, νοέω) = dimpotrivă mă socotesc mă gândesc.

ἀντίνοος. ὁ.ἡ (din ἀντί, νοός) = cel ce împotrivă se socotește se gândește.

ἀντινουθετέω -ῶ (din ἀντί, νουθετέω) = dimpotrivă deopotrivă sfătuiesc povățuiesc.

ἀντίνωτοι, ὅι. ἅι. (din ἀντί, νῶτος) = spate la spate. La Dionisie Siceliot

ἀντιξοέω -ῶ (din ἀντί, ξοέω, ξέω) = mă împotrivesc, mă sfădesc cu oare cine. La Pindar:

ἀντίξοος -ους. ὁ.ἡ. și ἀντιξος (din ἀντί, ξέω) = cel dimpotrivă, cel ce se împotrivesc, împotrivor. Cum „δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμφοις = sulitele cele încheiate dimpotrivă prin noduri. La Apolonie și ἀντίξοος γνώμη = părerea cea dimpotrivă, la Erodian:

ἀντιξύω (din ἀντί, ξύω) = dimpotrivă zgârâii scarpin.

ἀντίον -ου. Τό și ἀντί, = sulul războiului de țesut.

ἀντίον = împotrivă, dimpotrivă.

ἀντίος -ία -ον = cel dimpotrivă.

ἀντιοστατέω -ῶ (din ἀντί, ἴστημι) = mă împotrivesc. La Sofocli stau împotrivă.

DSC **6351**

ἀντιόφρων -ονος. ὁ.ἡ (din ἀντί, φρῆν) = cel ce împotrivă se gândește se socotește.

ἀντιοχέυω (din ἀντί, ὀχέυω) ομαι = dimpotrivă alerg umblu cu calul cu trăsura cu corabia. La Analoghion.

ἀντιόω -ῶ = puiu (pun). La Homer. ἀντιόομαι = mă împotrivesc. La Erodian.

ἀντιόων -όωσα în loc de ἀντιόων din ἀντιάω.

ἀντιπαγής -εος. ὁ.ἡ γές (din ἀντί, πηγνύω) = dimpotrivă înfipt înțepenit.

ἀντιπάθεια -ας. ἡ (din ἀντί, πάθος) = antipatie. La Eshil.

ἀντιπαθής -έος. ὁ.ή. θεός (din ἀντιπαθέω) = antipatic, cel cu antipatie) τὸ ἀντιπαθές, ἰn loc de ἀντιπάθεια.

ἀντιπαθέω -ῶ (din ἀντί, πάθος) = rătimesc de antipatie, am antipatie.

ἀντιπαιανίζω, ἰi ἀντιπαιωνίζω (din ἀντί, παιανίζω) = dimpotrivă cântec cântece bisericești.

ἀντιπαίζω (din ἀντί, παίζω) = dimpotrivă deopotrivă, sau înaintea altuia joc mă joc) ἰmi bat joc. La Xenofon.

ἀντίπαις -δος. ὁ (din ἀντί, παῖς) = copil andru) ἀντίπαις ἡλικία = vârstă copilărească la Lucian) deopotrivă cu un copil. La Polivie.

ἀντιπαίω (din ἀντί, παίω) = a doua oară lovesc izbesc bat.

(1)ἀντιπαλαιστής -στοῦ. ὁ (din ἀντιπαλαίω) = dimpotrivă luptător. La Eliano.

(2)ἀντιπαλαίω (din ἀντί, παλαίω) = dimpotrivă mă lupt mă ἰmpotrivesc. La Aristofan ἰi Tucidid

ἀντιπαλαμάομαι (din ἀντί, παλαλάομαι) = dimpotrivă uneltesc meșteșugiri viclenii ἰnșelăciuni.

ἀντιπάλλομαι (din ἀντί, πάλλομαι) = se răsfrâng se ἰndoiesc ἰi se ἰntind cele elastice.

ἀντίπαλος. ὁ.ή. λον (din ἀντί, πάλη) = dimpotrivă luptător. La Xenofon) ἀντίπαλον. = dimpotrivă taraf patrie) μάχη ἀντίπαλος = război bătălie deopotrivă de amândouă părțile) ἀντίπαλα ναυμαχήσαντα, = deopotrivă bătându-se cu corăbiile. La Tucidid.) protivnic protivnic.

ἀντιπάλος = cu ἰmpotrivre sau deopotrivă. La Tucidid.

ἀντίπανον (din ἀντί, πανίον) = ἰnvelitură, ἰmbrăcăminte. La Bals:

(1)ἀντιπανουργέω -ῶ (din ἀντί, πανουργέω) = dimpotrivă uneltez uneltesc întrebuiņtez viclenii meșteșugiri înșelăciuni, vicleșiugesc, viclenesc.

(2)ἀντιπανούργημα -τος. τό (din ἀντιπανουργέω) = dimpotrivă viclenii meșteșugiri înșelăciuni uneltire

(3)ἀντιπαραβάλλω (din ἀντί, παραβάλλω) = dimpotrivă probăluiesc probez protocolesc

(4)ἀντιπαραβολή -ῆς. ἥ (din ἀντιπαραβάλλω) = probă probăluire protocolire.

(5)ἀντιπάπας. ὁ (din ἀντί, πάπας) = antipapă.

(6)ἀντιπαραγγελία -ας. ἥ (din ἀντί, παραγγελία) = dimpotrivă veste poruncă) urmare împotriva poruncii.

(7)ἀντιπαραγγέλλω (din ἀντί, παραγγέλλω) = dimpotrivă vestesc poruncesc sau urmez împotriva poruncii) mă sfădesc cu cel dimpotrivă. La Plutarh. Vezi și παραγγέλλω.

ἀντιπαραγραφή -ῆς. ἥ (din ἀντί, παραγραφή) = răspuns înscris spre apărarea depărtarea celui răât.

ἀντιπαραγράφω (din ἀντί, παραγράφω) = dau răspuns înscris spre apărarea depărtarea celui urât.

ἀντιπαράγω (din ἀντί, παράγω și ἀντιπαρεξάγω) = merg cu oastea pe lângă vrăjmaș, sau împotriva vrăjmașului. La Polivie.

ἀντιπαραγωγή -ῆς. ἥ (din ἀντί, παραγωγή) = mișcarea oștirilor pe lângă vrăjmaș sau împotriva vrăjmașilor. La Polivie.

ἀντιπαραδίδωμι (din ἀντί, παραδίδωμι) = dimpotrivă sau a doua oară dau ecxirisesc oarece. La Iosif

DSC 6352

ἀντιπαράδωσις -εως. ἥ (din ἀντί, παράδωσις) = dimpotrivă sau a doua oară ecxirisire.

ἀντιπάρθεσις -εως. ἡ (din ἀντί, παράθεσις) = probăluire, protocolire punere așezare a unui lucru lângă altul. La Dionisie Alicarnasefs.

ἀντιπαραθέω (din ἀντί, παραθέω) = dimpotrivă alerg foarte tare iute, încât ajung pe vrăjmaș. La Xenofon.

ἀντιπαραινέω -ῶ (din ἀντί, παραινέω) = dimpotrivă deopotrivă sfătuiesc povățuiesc.

ἀντιπαρακαλέω -ῶ (din ἀντί, παρακαλέω și ἀντιπαρακελεύω -ομαι = dimpotrivă deopotrivă îndemn înduplec povățuiesc sfătuiesc rog. La Xenofon: chem înapoi spre mine.

ἀντιπάρκειμαι (din ἀντί, πάρκειμαι) = stau lângă altul sau înaintea altuia. La Evstatie.

ἀντιπαρακελεύω -ομαι (din ἀντί, παρακελεύω) vezi ἀντιπαρακαλέω.

ἀντιπαραλυπέω -ῶ (din ἀντί, παραλυπέω) = dimpotrivă deopotrivă mâhnesc întristez pe oarecine. La Tucidid

ἀντιπαραπλέω (din ἀντί, παραπλέω) = dimpotrivă deopotrivă plutesc înnot umblu cu corabia pe lângă altul sau înaintea altuia sau din cealaltă parte. La Tucidid.

ἀντιπαραπορεύομαι (din ἀντί, παραπορεύομαι) = dimpotrivă trec merg înaintea vrăjmașului înaintea oștirilor.

ἀντιπαρασκευάζομαι (din ἀντί, παρασκευάζομαι) = dimpotrivă deopotrivă mă gătesc spre vre-o urmare. La Xenofon

ἀντιπαρασκευή -ῆς. ἡ (din ἀντί, παρασκευή) = dimpotrivă deopotrivă gătire de vre-o urmare.

ἀντιπάρστασις -εως. ἡ (din ἀντί, παράστασις) punere stare împotriva altuia împotrivire.

ἀντιπαραστατικός -κή -κόν = de punere împotriva, ce privește la punerea împotriva de împotrivire.

ἀντιπαραστρατοπεδεύω (din ἀντί, παραστρατοπεδεύω) = tăbăr cu oștirile împotriva dușmanilor gătesc adun oaste împotriva vrăjmașilor.

ἀντιπαρατάξις -εως. ἡ (din ἀντί, παράταξις) = așezarea oștirilor împotriva vrăjmașilor împotrivire vrăjmășească cu oștiri) turburarea celor dimpotrivă. La Dionisie Alicarnasefs. ἀντιπαρατάξις τοπίων - κανονίων = contrabaterie

ἀντιπαρατάσις -εως. ἡ (din ἀντί, παρατάσις și ἀντιπαρέκτασις = întinderea oștirilor împotriva vrăjmașului

ἀντιπαρατάσσω -ττω -σσομαι -ττομαι (din ἀντί, παρατάσσω -ττω) = pun așez oștirile împotriva vrăjmașului mă gătesc de război. La Tucidid

ἀντιπαρατείνω (din ἀντί, παρατείνω și ἀντιπαρεκτείνω) = dimpotrivă deopotrivă întind oștirile în linie dreaptă probăluiesc oare ce cu alt ce. La Platon.

ἀντιπαρατίθημι (din ἀντί, παρατίθημι = dimpotrivă deopotrivă pun oare ce înaintea oarecărui probăluiesc probez oare ce cu alt ce.

ἀντιπαραχορέω -ῶ (dimpotrivă deopotrivă mă dau la o parte abat din drum.

ἀντιπάρειμι (din ἀντί, πάρειμι și ἀντιπαρέρχομαι) dimpotrivă sau deopotrivă cu altul merg. La Xenofon

ἀντιπαρέκτασις -εως. ἡ (din ἀντί, παρέκτασις) vezi ἀντιπαρατάσις.

ἀντιπαρεκτείνω (din ἀντί, παρεκτείνω) La Iosif vezi ἀντιπαρατείνω.

ἀντιπαρεξάζω (din ἀντί, παρεξάζω) la Plutarh vezi ἀντιπαραγωγή.

ἀντιπαρέξειμι (din ἀντί, παρέξειμι) și ἀντιπαρεξέρχομαι = dimpotrivă merg mă mișc mă pun înapoi vrăjmașului deopotrivă mă dau la o parte) mă abat.

ἀντιπαρεξέρχομαι (din ἀντί, παρεξέρχομαι) vezi ἀντιπαρέξειμι.

ἀντιπαρεξετάζω (din ἀντί, παρεξετάζω) = dimpotrivă deopotrivă cercetez probăluiesc probez. La Dionisie Alicarnasefs.

DSC 6353

ἀντιπαρέρχομαι (din ἀντί, παρέρχομαι) vezi ἀντιπάρειμι) = și dimpotrivă deopotrivă trec pe lângă altul.

ἀντιπαρέχω (din ἀντί, παρέχω) = dimpotrivă deopotrivă sau a doua oară dau răspătesc. La Xenofon.

ἀντιπαρηγορέω -ω (din ἀντί, παρηγορέω) = dimpotrivă deopotrivă parigorisesc mângâi sfătuiesc înduplec.

ἀντιπαρήκω (din ἀντί, παρήκω) = dimpotrivă sau de cealaltă parte mă întind. La Arist:

ἀντιπαρθενέω (din ἀντί, παρθενέω) = dimpotrivă deopotrivă îmi gătesc și eu fecioria. La Evstatie: fecioresc.

ἀντιπαριπέω (din ἀντί, παριπέω) = dimpotrivă trec cu călăreții pe lângă vrăjmaș dimpotrivă gătesc călărimea de război. La Ari:

ἀντιπαρίστημι (din ἀντί, παρίστημι) = dimpotrivă deopotrivă mă arăt înfățișez oare ce) și stau mă pun înapoi oarecărui.

ἀντιπαρρησιάζομαι (din ἀντί, παρρησιάζομαι) = dimpotrivă deopotrivă mă înfățișez grăiesc vorbesc slobod nepoprit.

ἀντιπαρωνυμέω -ῶ -μέομαι -οῦμαι = din ἀντί, παρωνυμέω) = dimpotrivă porecle am alte numiri mi se dă. La Gazi.

ἀντιπάσχω (din ἀντί, πάσχω) = dimpotrivă deopotrivă sufăr rabd. La Xenofon.

ἀντιπαταγέω -ῶ (din ἀντί, παταγέω) = dimpotrivă deopotrivă trosnește plesnește bubuie face zgomot mare. la Tucidid.

ἀντιπατέω -ῶ (din ἀντί, πατέω) = merg împotriva sau spre întâlnirea întâmpinarea oarecărui. La Sofocli.

ἀντιπελαργέω -ῶ (din ἀντί, πελαργός) = deopotrivă slujesc îngrijesc caut de oarecine la bătrânețe ca barza de părinți când îmbătrânesc.

ἀντιπελάργησις -εως. ἢ ἤ ἀντιπελαργία -ας. ἢ (din ἀντιπελαργέω) = deopotrivă căutare îngrijire de părinți la bătrânețe. Iar ἀντιπελάργωσις cu îndoială.

ἀντιπέμπω (din ἀντί, πέμπω) = dimpotrivă deopotrivă sau a doua oară sau înapoi trimit.

ἀντιπενθής. ὁ.ἢ. θές (din ἀντί, πένθος) = cel ce dimpotrivă ne aduce plânsul jale tânguială. La Eshil.

ἀντιπένθω, în loc de ἀντιπάσχω, însă netrebnic.

ἀντιπεπονθός -τος. τό (din ἀντίπάσχω) = deopotrivă răsplătire.

ἀντιπεπονθύως, = cu deopotrivă răsplătire.

ἀντιπέρα vezi ἀντιπέραν.

ἀντιπεραίνω (din ἀντί, περαίνω) = deopotrivă urmez faptă de împreunare. La Anale: mă împreunez.

ἀντιπεραῖος -ραία -ραῖον (din ἀντί, πέρα) = cel de cindea. Cel de cealaltă parte de o apă. La Dioni:

ἀντιπέραν, ἀντιπέρας, ἀντιπέρα, ἢ ἀντίπεραν, ἀντίπερας, ἀντίπερα (din ἀντί, πέρα) = împotriva dincolo de cealaltă parte.

ἀντιπέρηθεν = de cealaltă parte, din cealaltă parte de dincolo.

ἀντιπέρην în loc de ἀντιπέραν.

ἀντιπεριάγω (din ἀντί, περιάγω) = dimpotrivă întorc învârtesc înfășor oare ce.

ἀντιπεριαγωγή -ῆς. ἡ (din ἀντιπεριάγω) = dimpotrivă întoarce învârtitură. La Teon:

ἀντιπεριβάλλω (din ἀντί, περιβάλλω) = dimpotrivă deopotrivă îmbrățișez. La Ah: Tat:

ἀντιπεριέλκω (din ἀντί, περιέλκω) = dimpotrivă trag. La Sescos Empedocli.

DSC 6354

ἀντιπερίστημι (din ἀντί, περίστημι) = dimpotrivă împotriva stau prin înaprejur pun oarece prin înaprejur, cum oaste) și după asemănare: înconjurez înconjur împresur o cetate cu oaste și împing înapoi, cum „ἀντιπερίστησι τό ψύχος ἔισω τήν θερμότητα = frigul gerul împinge strânge înăuntru căldura. La Arist:

ἀντιπεριηχέω -ῶ (din ἀντί, περιηχέω) = dimpotrivă sună răsună din toate părțile. La Plutarh.

ἀντιπεριλαμβάνω (din ἀντί, περιλαμβάνω) = dimpotrivă deopotrivă apuc prin toate părțile.

ἀντιπεριπλέω (din ἀντί, περιπλέω) = dimpotrivă plutesc navighez umblu pe mare pe părțile dimpotrivă. La Strabon

ἀντιπερίσπασμα -τος. τό și ἀντιπερισπασμός -οῦ. ὅ. (din ἀντιπερισπάω și ἀντίσπασμα) = tragerea vrăjmașului din locul său într-un alt loc. la Polidevc: - din gândul său aiurea.

ἀντιπερισπάω -ῶ (din ἀντί, περισπάω) = trag depărtez pe vrăjmaș din locul său într-un alt loc. la Polidevc: a-i întoarce gândul urmarea într-un altă parte aiurea.

ἀντιπερισταλτικός -κή -κόν (din ἀντί, περισταλτικός) = anti peristaltic.

ἀντιπερίστας -εως. ἡ (din ἀντιπερίσθημι) = dimpotrivă împresurare concentrație. La V??

ἀντιπεριστρέφω (din ἀντί, περιστρέφω) dimpotrivă întorc învârt prin împrejur mă întorc mă învârtesc prin cealaltă parte.

ἀντιπεριστροφή -ῆς (din ἀντιπεριστρέφω) = dimpotrivă întoarce învârtitură prin împrejurul celeilalte părți.

ἀντιπεριχωρέω -ῶ (din ἀντί, περιχωρέω) = dimpotrivă închiz închid cu oaste partea cea dimpotrivă. La Plutarh.

ἀντιπεριψύχω (din ἀντί, περιψύχω) = dimpotrivă răcesc răcoresc.

ἀντιπεριωθέω -ῶ (din ἀντί, περιωθέω) = dimpotrivă împing din cealaltă parte.

ἀντιπερίωσις -εως. ἡ (din ἀντιπεριωθέω) = dimpotrivă împingere înapoi au unui trup împresurat.

ἀντίπετρος. ὁ.ἡ. τρον (din ἀντί, πέτρα) = în loc de piatră sau tare ca piatra. La Sofocli.

ἀντιπηδάω -ῶ (din ἀντί, πηδάω) = dimpotrivă deopotrivă împotrivă sar.

ἀντίπηξ -γος. ἡ (din ἀντί, πηγνύω) = dulap. Cum „ἀντίπηξ ἄγγειον = dulap de lemn. La Evripid.

ἀντιπηρόω -ῶ (din ἀντί, πηρόω) = dimpotrivă sau a doua oară contez betejesc.

ἀντιπιέζω (din ἀντί, πιέζω) = dimpotrivă apăs turtesc ploștesc plioștesc.

ἀντιπίμπλημι (din ἀντί, πίμπλημι) = dimpotrivă deopotrivă umplu.

ἀντιπίμπρημι (din ἀντί, πίμπρημι) = dimpotrivă deopotrivă aprind ard.

ἀντιπίπτω (din ἀντί, πίπτω) = dimpotrivă cad asupra cuiva, stau împotrivă, mă împotrivesc. Πράγμα ἀντιπίπτει = nenorocire

ἀντίπλαστος. ὁ.ή. στον (din ἀντί, πλαστός) = deopotrivă închipuit, întocmai ca și chipul tău, când se vede în oglindă.

ἀντιπλέκω (din ἀντί, πλέκω) = dimpotrivă împletesc sucesc înfășur.

ἀντίπλευρος. ὁ.ή. ρον (din ἀντί, πλευρά) = cu din-împotriva laturi) cel dimpotrivă.

ἀντιπλέω (din ἀντί, πλέω) = dimpotrivă sau pe dinaintea cuiva plutesc navighez.

(1)ἀντιπληγόνω (din ἀντί, πληγόνω) = dimpotrivă rănesc.

ἀντιπληκτίζω (din ἀντί, πληκτίζω) = dimpotrivă deopotrivă lovesc izbesc bat. La Licofron.

ἀντιπλήξ -γος. ὁ.ή (din ἀντί, πληκτίζω) = dimpotrivă lovit lovitor lovindu-se. Cum „ἀντιπλήγες ἄκται, στόνου βρέμουσι = țăr murile mării lovindu-se de valuri, gem groazav. La Sofocli.

ἀντιπληρόω -ῶ (din ἀντί, πληρόω) = dimpotrivă deopotrivă împlinesc îndeplinesc umplu.

ἀντιπληρόνω (din ἀντιπληρόνω) = dimpotrivă în locul altuia plătesc răspund vre-o datorie răsplătesc.

ἀντιπληρωμή -ής. ἡ (din ἀντιπληρόω) = răsplătire spre bine sau spre rău.

DSC **6355** (1)

DSC **6356**

ἀντιπληρωτής -τοῦ. ὁ (din ἀντί, πληρωτής) = dimpotrivă în locul altuia răspunzător platnic împlinitor.

ἀντιπλήσσω -ττω (din ἀντί, πλήσσω -ττω) = dimpotrivă deopotrivă lovesc izbesc bat.

ἀντίπλοια -ας. ἡ (din ἀντί, πλοός -οῦς) = plutare navigație împotriva apei vântului.) și după asemănare: κατά τόν τῆς ἀντιπλοίας λόγον = după împotrivirea cuvântului. La Polivie.

ἀντίπνευσις -εως. ἡ (din ἀντιπνέω) vezi ἀντιπνοή.

ἀντιπνέω (din ἀντί, πνέω) = dimpotrivă suflă bate vântul) și după asemănare se împotrivește soarta norocul.

ἀντιπνοή -ῆς. ἡ și ἀντίπνοια -ας. ἡ. ἀντίπνευσις (din ἀντιπνέω) = dimpotrivă suflare a vântului vântul dimpotrivă. La Erodiar.

ἀντίπνοος -ους. ὁ. ἡ. πνοον (din ἀντί, πνοή) = cel ce suflă dimpotrivă. Și după asemănare: cel ce de împotrivește.

ἀντιπνόως (din ἀντίπνοος) = cu suflare dimpotrivă.

ἀντίποδες -δων. οἱ. Vezi ἀντίπους.

ἀντιποθέω -ῶ (din ἀντί, ποθέω) = dimpotrivă deopotrivă doresc râvnesc.

ἀντιποιέω -ῶ (din ἀντί, ποιέω) = deopotrivă fac urmez răsplătesc. La Xenofon) ἀντιποιέομαι -οῦμαι, = însușesc însușez fac oare ce al meu mă silesc muncesc să dobândesc oare ce. Și după asemănare: ἀντιποιεῖθαι ἀλλήλοις περίτινος = a se sfădi între ei pentru oare ce. La Xenofon: și a lua înapoi al său și a se împotrivi. La Polivie.

ἀντιποίησης -εως. ἡ (din ἀντιποιέω) = însușire de lucru străin. La Dionisie Alicarnasefs.

ἀντίποινον -ου. Τό (din ἀντίποινος) = răsplătire.

ἀντίποινος. ὁ. ἡ (din ἀντί, ποινή) = de răsplătire. La Eshil și Licofron:

ἀντιπολεμέω -ῶ (din ἀντί, πολεμέω) = dimpotrivă deopotrivă mă bat la război mă războiesc. La

Xenofon: iar la Iosif se găsește și ἀντιπολεμίζω însă cu greșeală.

ἀντιπολέμιος. ὁ.ή și ἀντιπόλεμος. ὁ (din ἀντί, πόλεμος) = împotrivor potrivnic, vrăjmaș, îndărătnic. Însă ἀντιπολέμιος se vede a fi cu greșeală. Căci la Esih: și Tucidid ἀντιπόλεμος se găsește.

ἀντιπολύζω (din ἀντί, πολύζω) = dimpotrivă deopotrivă zidesc clădesc cetate oraș. La Iosif.

ἀντιπολιορκέω -ῶ (din ἀντί, πολιορκέω) = dimpotrivă deopotrivă înconjur împresor coprinz cuprind cetatea.

ἀντίπολις -εως. ἡ (din ἀντί, πόλις) cetate împotriva altei cetăți zidită și cetatea ce se împotrivesc la altă cetate. La Strabon și Diod:

ἀντιπολιτεία -ας. ἡ (din ἀντί, πολιτεία) = taraful patria partea cea împotrivoare la stăpânire și stăpânirea ocârmuirea cea împotrivoare bunelor orânduiești bunelor legi. La SF. Grigore Nazianz.

ἀντιπολιτεύομαι (din ἀντί, πολιτεύομαι) = mă port ocârmuiesc împotriva legilor. La Plutarh: rău mă port către oare cine.

ἀντίπνοος. ὁ.ή. νον (din ἀντί, πνοος) = plată răsplătire pentru muncă pentru slujbă. La Iamvl. Însă poate că mai bine ἀντίπνοος în loc de ἀντίπνοος

ἀντιπορεύω (din ἀντί, πορεύω) = dimpotrivă trimit aduc oare ce) ἀντιπορεύομαι = merg ies împotriva oare căruia. Cum „οἱ δέ πολέμιοι, ὡς εἶδον αὐτούς, ἀντιπορεύονται = iar vrăjmașii cum i-au văzut au ieșit au plecat împotriva lor. La Xenofon: la Orfevs se găsește și ἀντιπορέω, dar cu greșeală.

ἀντιπορθέω -ῶ (din ἀντί, πορθέω) = dimpotrivă deopotrivă jefuiesc prădesc prad fac pleașca.

ἀντίπορθμος. ὁ.ἢ θμον (din ἀντί, πορθμός) = cel
dimpotriva limanului. La Evripid

DSC 6357

ἀντίπορος. ὁ.ἢ. ρον (din ἀντί, πόρος) = cel
dimpotriva limanului. La Eshil. Și cel dimpotrivă,
potrivnic potrivnic împotrivor. La Xenofon: după
asemănare:

ἀντιπους? -δος. ὁ.ἢ. οἱ ἀντίποδες (din ἀντί, ποῦς)
= antipod.

ἀντιπρακτικός -κή-κόν (din ἀντί, πρακτικός) =
îndărătnic, împotrivor, împotrivă următor.

ἀντίπραξις -εως. ἡ (din ἀντί, πράξις) =
îndărătnicie împotrivire. La Dionisie Ali: împotrivă
urmare.

ἀντιπράσσω -ττω. Ττομαι (din ἀντί, πράσσω -ττω
-ττομαι) = împotrivă urmez mă împotrivesc mă
îndărătnicesc. La Xenofon: mă pun împotrivă.

ἀντιπρεσβεύω (din ἀντί, πρεβεύω) = deopotrivă
elcii trimit deopotrivă consuli consoli deputați trimiț.

ἀντιπρεσβευτής -τοῦ. ὁ (din ἀντιπρεσβεύω) =
locșitor de elciu de consul de deputat de caimacam.

ἀντιπροβάλλομαι (din ἀντί, προβάλλομαι) =
dimpotrivă propun o problemă o propunere o aporie.

ἀντιπροβολή -ῆς. ἡ (din ἀντί, προβολή) =
dimpotrivă problemă propunere.

ἀντιπρόειμι (din ἀντί, πρόειμι) = dimpotrivă sau
împotriva oarecăruiia ies merg și ies înainte.

ἀντιπροθυμίομαι -οῦμαι) (din ἀντί, προθυμίομαι)
= dimpotrivă deopotrivă mă silesc spre slujbă sunt
gata spre slujbă.

ἀντίπροικα -ων. Τά (din ἀντί, προῖκα) = fără preț,
cu mic preț. Cum „ἀνντίπροικα τά πάντα ἐπωλεῖτο =
toate se vindeau fără preț. La Xen: se da întru nimic.

ἀντιπροκαλέομαι -οὔμαι (din ἀντί προκαλέομαι) = dimpotrivă deopotrivă chem mă rog roftesc pe oare cine și deopotrivă propun o tocmeală o învoială.

ἀντιπρόκλησις -εως. ἡ (din ἀντί, πρόκλησις) = deopotrivă chemare roftire cerere propunere, învoială, rugăciune.

ἀντιπροπίνω, și ἀντιπρόπιμι, din care iese ἀντιπρόπιθι. La Ateneu: (din ἀντί, προπίνω) = dimpotrivă deopotrivă beau închin pentru sănătatea oare căruia.

ἀντιπροσαγορεύω (din ἀντί, προσαγορεύω și ἀντιπροσειπεῖν, ἀντιπροσερέω) = dimpotrivă deopotrivă heretisesc salutez mă plec mă închin oarecăruia antiheretisesc, antisalutez.

ἀντιπροσαμάομαι -ῶμαι (din ἀντί, προσαμάομαι) = dimpotrivă μοζοροiesc oare ce. La Xenofon.

ἀντιπρόσειμι (din ἀντί, πρόσειμι) vezi ἀντιπροσέρχομαι. La Xenofon

ἀντιπροσειπεῖν (din ἀντί, προσειπεῖν) vezi ἀντιπροσαγορεύω.

ἀντιπροσελάυνω (din ἀντί, προσελάυνω) = dimpotrivă deopotrivă sau de cealaltă parte merg alerg cu oștirile înainte.

ἀντιπροσέρχομαι (din ἀντί, προσέρχομαι) și ἀντιπρόσειμι = dimpotrivă merg ies spre întâmpinarea oare căruia dimpotrivă mă apropii de oarecine.

ἀντιπροσκυνέω -ῶ (din ἀντί, προσκυνέω) = dimpotrivă deopotrivă mă închin oarecăruia la oarecine rog pe oarecine mă rog de oarecine.

ἀντιπροσερέω -ῶ (din ἀντί, προσερέω) vezi ἀντιπροσαγορεύω. Cum „προσειπών τινα χάρην, οὐκ ἀντιπροσερρήθη = heretisind salutând pe oare cine, acela nu l-a antiheretisit. La Xenofon.

ἀντιπροστάζω (ἀντί, προστάζω) = dimpotrivă
poruncesc.

ἀντιπροσφέρω (din ἀντί, προσφέρω) = dimpotrivă
deopotrivă prosferisesc dăruiesc dau un dar jertfesc
oare ce oarecăruia. La Xenofon.

ἀντιπρόσωπος (din ἀντί, πρόσωπον) ὁ.ἡ. πον = față
la față, fățiș.

ἀντιπρότασις -εως. ἡ (din ἀντί, πρότασις) = cea
dimpotrivă propunere.

ἀντιπροτείνω (din ἀντί, προτείνω) = dimpotrivă
deopotrivă întind întinz. Cum „αντιπροὔτεινε τήν
δεξιάν = a întins mâna dreaptă. La Xenofon.

ἀντιπροτίθημι (din ἀντί, προτίθημι) = dimpotrivă
pun oare ce înainte propun oare ce.

ἀντίπρωρος (ὁ.ἡ. ρον (din ἀντί, πρῶρα) = corabia
cu piscul împotriva altui pisc, și cum

DSC 6358

am zice, pisc la pisc, față la față vârful la vârful. Cum „αἱ
νῆες ἀντίπρωροι προπεσοῦσαι = corăbiile au năvălit
față la față pisc la pisc vârful la vârful. La Plutarh:) Τό
ἀντίπρωρον = piscul cel dinapoi al corăbiei. Cum „τό
ἀντίπρωρον συγκροῦσαι = să izbească să sfarme
piscul cel dinapoi. La Tucidid☺ și după asemănare:
cel dimpotrivă ochilor) și împotrivitor, potrvnic, cel
dimpotrivă. La Sofocli.

ἀντίπροχθες (din ἀντί, προχθές) = mai alaltăieri.

ἀντιπροχθεσινός -νή -νόν (din ἀντίπροχθες) = de
mai alaltăieri.

ἀντίπτωμα -τος. τό (din ἀντί, πτώμα) =
dimpotrivă întâmplare) surprătură.

ἀντίπτωσις -εως. ἡ (din ἀντί, πτώσις) =
dimpotrivă cădere surprătură) antiptosă.

ἀντιπτωτικός -κή -κόν = de antiptosă.

ἀντιπτωτικῶς = cu antiptosă.

ἀντίπυγος. ὁ.ἦ. γον (din ἀντί, πυγή) = cu dosul cu curul întors. Cum „ἀντίπυγοι συμπέκονται = se încălescă se împreună pe dinapoi vitele. La Arist:

ἀντιπυκτεύω (din ἀντί, πυκτεύω) = dimpotrivă deopotrivă mă lupt mă bat cu pumnul.

ἀντιπίλος. ὁ.ἦ. λον (din ἀντί, πύλη) = cel dimpotrivă uşii porţii) şi uşă la uşă, poartă la poartă, adică una împotriva alteia. La Erodian.

ἀντιπυθάνομαι (din ἀντί, πυθάνομαι) = dimpotrivă deopotrivă întreb. La Xenofon

ἀντίπυργος. ὁ.ἦ. γον (din ἀντί, πύργος) = cât un stâlp de înalt. La Evripid

ἀντιπυργόω -ῶ (din ἀντί, πυργόω) = de cealaltă parte zidesc la stâlpi. La Evripid.

ἀντιπυρετικός -κή -κόν (din ἀντί, πυρετικός) = antipiretic.

ἀντιπυρσέω (din ἀντί, πυρσέω) = dimpotrivă de cealaltă parte dau de ştire cu lumină de foc cu masala (torţă).

ἀντιρεκι -ου -τό. = proptea rezemătoare.

ἀντιρητορεύω (din ἀντί, ῥητορεύω) = dimpotrivă grăiesc ca un ritor ca un orator. La Iosif.

ἀντιῥρέπω (din ἀντί, ῥέπω) = se pleacă atârnă de cealaltă parte. La Filon) ţine cumpăna dreaptă cumpănire deopotrivă. La Eshil.

ἀντιῥρέω (din ἀντί, ῥεω) = mă împotrivesc cu graiul, grăiesc împotriva.

ἀντιῥρήσις -εως. ἦ (din ἀντιῥρέω) = antilogie, dimpotrivă grăire sfadă.

ἀντιῥρήτικός -κή -κόν (din ἀντιῥρήσις) = de antilogie de sfadă. La Dionisie Ariopagitul.

ἀντιῥρίνις -δος. ἦ şi ἀντιῥρίνον -ου. Τό (din ἀντί, ῥίν) = ca un nas o buruiiană ce seamănă cu botul vacii gura vacii, in sălbatic. La Hipocrat

ἀντιρροή -ῆς. ἡ ἔτι ἀντίρροια -ας. ἡ (din ἀντί, ῥοή) cea dimpotrivă curgere a apei.

ἀντιρροπία -ας. ἡ ἔτι ἀντιρροπία = după limba Ionicească (din ἀντί, ῥοπή) plecare atârnare la o parte) cumpănire deopotrivă isoropie echilibru isostatmie plecarea cumpenii la o parte și la alta, până a se potrivi, cumpănă drepată zigostatmie.

ἀντίρροπος. ὁ.ἡ. πον (din ἀντί, ῥέπω) = echilibr, echilibru, cel ce atârnă de o parte și de alta, ca la cumpănă până se potrivește. La Xenofon și Evripid) cel dimpotrivă, la Ariano

ἀντιρρόπως = cu cumpănire deopotrivă. La Xenofon.

ἀντισάζω (din ἀντί, ἰσάζω) = potrivesc, fac deopotrivă, cumpănesc deopotrivă.

ἀντισέβομαι (din ἀντί, σέβομαι) = dimpotrivă deopotrivă cinstesc respectez respect adorez pe oarecine.

ἀντισεμνύνομαι (din ἀντί, σεμνύνομαι) = dimpotrivă deopotrivă mă smeresc adică cui cel mândru mă mândresc, cu cel smerit mă smeresc.

ἀντισηκόω -ῶ (din ἀντί, σηκόω ἔτι ἀντισταθμεω, ἀντισταθμίζω) = dimpotrivă deopotrivă cumpene ca la cumpănă, punând când la o parte, când la alta, până a se potrivi.

DSC 6359

ἀντισήκωμα -τος. τό (din ἀντί, σήκωμα ἔτι ἀντισήκωσις, ἀντιστάθμησις) = deopotrivă cumpănire isostatmiie, zigostatmiie isoropie (echilibru) terezia, balanța) chiul cântarului

ἀντισήκωσις -εως. ὁ vezi ἀντιδήκωμα

ἀντισημαίνω (din ἀντί, σημαίνω) = dimpotrivă arăt oare ce la oare cine. La Io?

(1)ἀντισηπτικός -κή -κόν (din ἀντισήπω) = antisiptic, antiputred.

(2)ἀντισήπω (din ἀντί, σήπω) = dimpotrivă deopotrivă putrezesc fac să putrezească oarece. Cum „σήπέσθαι καί ἀντισήπειν, = a putrezi și a face oare ce să purezească. La Galino.

(3)ἀντίσιγμα -τος. τό (din ἀντί, σίγμα) = un semn ca luna nouă, ce se pune la poezie.

(4)ἀντισιωπάω -ῶ (din ἀντί, σιωπάω) = dimpotrivă deopotrivă tac.

(5)ἀντισκευάζω (din ἀντί, σκείάζω) = dimpotrivă clădesc zidesc alcătuiesc gătesc oare ce, la Xenofon.

(6)ἀντίσκιλοι -ων. ὀ. ἄ. Τά ἀντίσκια (din ἀντί ἴσκιος) = antischieni.

(7)ἀντισκόπτω (din ἀντί, σκόπτω) = dimpotrivă deopotrivă îmi bat joc.

(8)ἀντισκοτέω -ῶ (din ἀντί, σκότος) = dimpotrivă deopotrivă întunec oarece. Al Sescetos Empedocli.

ἀντισοφίζομαι (din ἀντί, σοφίζομαι) = dimpotrivă deopotrivă uneltesc întrebuițez sofisme argumente marghiolii înșelăciuni.

ἀντισοφιστής -οῦ. ὁ (din ἀντί, σοφιστής) = antisofist cel ce dimpotrivă uneltește întrebuițează sofisme argumente viclenii marghiolii. La Lucian.

ἀντισόω -ῶ (din ἀντί, ἰσόω) = dimpotrivă îndreptez potrivesc cumpănesc fac oare ce deopotrivă asemenea cu altceva. La Tucidid

ἀντίσπασις -εως. ἡ (din ἀντισπάω) = dimpotrivă tragere smulgere înapoi.

ἀντίσπασμα -τος. τό (din ἀντισπάω) vezi ἀντιπερίσπασμα, și după asemănare: sfadă, la Iosif

ἀντισπασμός -οῦ. ὁ (din ἀντίσπασμα) = spasm și dimpotrivă tragere smulgere înapoi. la Arist:

ἀντισπαστικός -κή -κόν (din ἀντίσπαστος) = de tragere de smulgere înapoii) ἀντισπαστικόν φάρμακον, = doctorie antispastică bună de spasmuri.

ἀντίσπαστος. ὁ.ή. στον (din ἀντισπάω) = tras smuls dimpotrivă de cealaltă parte.) un picior de stihuri la elini îmbinat de o slomnire scurtă, două lungi, și iarăși alta scurtă.

ἀντισπάω -ῶ (din ἀντί, σπάω) = dimpotrivă trag smulg oare ce cu mare zor) πέτρης χειρίαν ἀντέσπασε = s-a apucat cu mâinile de piatră. La Apolonie

ἀντισπέυδω (din ἀντί, σπέυδω) = dimpotrivă deopotrivă mă silesc mă grăbesc muncesc.

ἀντίσποδος. ὁ.ή. și ἀντισπόδιον -ου. Τό (din ἀντί, σποδός, σποδίον) = în loc de spuză de cenușă de potaș. La Dioscorid.

ἀντισπουδάζω (din ἀντί, σπουδάζω) = dimpotrivă mă slicesc mă grăbesc muncesc să dobândesc oare ce.

ἀντίσταθμέω -ῶ și ἀντισταθμίζω) (din ἀντί, στάθμη) vezi ἀντισηκώ.

ἀντιστάθμησις -εως. ἡ (din ἀντισταθμέω) vezi ἀντισήκωσις.

ἀντίσταθμος. ὁ.ή. θμον (din ἀντί, στάθμη) = deopotrivă la cumpănă, cât unul și altul. La Dionisie Siceliot și Sofocli

ἀντιστασίαζω (din ἀντί, στασίαζω) = dimpotrivă fac răzvrătiri răscoli turburări. La Plutah.

ἀντιστασιαστής -οῦ.ὁ (din ἀντιστασίαζω și ἀντιστασίωτης = răzvrător, răsculător turburător.

ἀντιστάσιος. ὁ.ή. ον (din ἀντί, στάσις) = deopotrivă la cumpănă.

ἀντίστασις -εως. ἡ (din ἀντί, στάσις) = împotrivire, îndărătnicie, taraf.

DSC 6360

ἀντιστασιώτης -ου. ὁ vezi ἀντιστασιαστής. La Xenofon.

ἀντιστατέω -ῶ (din ἀντί, ἴστημι și ἀντιστέκομαι) = stau mă pun împotrivă, mă împotrivesc, mă scol împotrivă, fac răzvrătiri răscoli turburări.

ἀντιστάτης -ου. ὁ (din ἀντιστατέω) = cel dimpotrivă, împotrivor, îndărătnic. La Eshil. Înprotivnic

ἀντιστατικός -κή -κόν (din ἀντιστάτης) = de împotrivre, de îndărătnicie.

ἀντιστέκομαι vezi ἀντιστατέω.

ἀντίστερνον -ου. Τό (din ἀντί, στέρνον) = osul spinării. La Polidevc.

ἀντιστεφανόω -ῶ și ἀντιστεφανόνω (din ἀντί, στεφανόω) = dimpotrivă deopotrivă încununez încoronez.

ἀντιστήριγμα -τος. τό (din ἀντί, στήριγμα) = proptea, răzimătoare întărire.

ἀντιστηριγμός -οῦ. ὁ (din ἀντιστήριγμα) = propteală, răzimătură.

ἀντιστηρίω (din ἀντί, στηρίζω) = întăresc, proptesc razim.

ἀντιστοιχέω -ῶ (din ἀντί, στοιχέω) = stau sau joc împotrivă în rând la rând. La Zen:

ἀντιστοιχία -ας. ἡ (din ἀντίστοιχος) = stare împotrivă în rând la rând.) propunerea dimpotrivă. La Plutarh) punerea unei slove în locul altei slove. La Grām:

ἀντίστοιχος. ὁ.ἡ χον (din ἀντί, στοῖχος) = cel la rând, cel în rând, cel împotrivă. σκιά ἀντίστοιχος = umbra cea dimpotrivă. La Evripid:) și întocmai, deopotrivă, asemenea.

ἀντίστομος. ὁ.ή. μον (din ἀντί, στόμα) = gură strâmbă.

ἀντιστρατεύω -ομαι (din ἀντί, στρατεύω -ομαι) = dimpotrivă mă ostesc merg la oaste cu oaste la război cu război. La Xenofon.

ἀντιστρατηγέω -ῶ (din ἀντί, στρατιγέω) = poruncesc la oaste merg cu oastea împotriva vrăjmașului prinz loc de mai mare ostaș comandir. La Dionsie Alicarnasefs și Iosif.

ἀντιστράτηγος. ὁ. (din ἀντί, στρατηγός) = dimpotrivă comandir al oștirilor vrăjmășești) locțiitor de comandir de mai mare al oștirilor de general.

ἀντιστρατιώτης -ου. ὁ (din ἀντί, στρατιώτης) = dimpotrivă ostaș, ostaș vrăjmășesc. La Iosif.

ἀντιστρατοπεδεία -ας. ἡ și ἀντιστρατοπέδευσις -εως. ἡ (din ἀντιστρατοπεδεύω) = tabără ordie împotriva vrăjmașilor.

ἀντιστρατοπεδεύω -ομαι (din στρατοπεδεύω -ομαι) = tăbărăsc cu oastea împotriva vrăjmașilor.

ἀντίστρεπτος. ὁ.ή. πτον (din ἀντί, στρεπτός) = dea îndărătele pe dos răsturnat) ἀντίστρεπτον = o mașină ce se întoarce dea îndărătelea împotriva altuia.

ἀντιστρέφω (din ἀντί, στρέφω) = întorc învârtesc dea îndărătelea răstorn întorc pe oare cine înapoi mă întorc înapoi. la Xenofon.

ἀντιστροφή -ῆς. ἡ (din ἀντί, στροφή) = dimpotrivă întoarcere, întoarcere înapoi răstornătură antistrofă.

ἀντίστροφος. ὁ.ή. φον (din ἀντιστρέφω) φως = dea îndărătelea întors pe dos răsturnat și cel ce se împotrivește dea dreptul.) deopotrivă unul cu altul.

ἀντισυγκρίνω (din ἀντί, συγκρίνω) = dimpotrivă deopotrivă probăluiesc (a proba)

ἀτισυλλογίζομαι (din ἀντί, συλλογίζομαι) = dimpotrivă mă socotesc mă gândesc mă chibzuiesc fac silogismuri argumente.

ἀντισυλλογισμός -οῦ. ὁ (din ἀντί, συλλογισμός) = dimpotrivă socotință silogism argument.

(1)ἀντισυμβοηθέω -ῶ (din ἀντί, συμβοηθέω) = dimpotrivă deopotrivă ajut oare căruia.

(2)ἀντισυμμαχέω -ῶ (din ἀντί, συμμαχέω) = dimpotrivă deopotrivă ajut la război. La Long:

ἀντισυμποσιάζω (din ἀντί, συμπόσιον)
ἀντισυμποσιάζω τόν πλάτωνα = dimpotrivă masă însemnez de pe urma lui Platon ca Platon. la Lucian.

DSC **6361**

ἀντισυμφωνέω -ῶ (din ἀντί, συμφωνέω) = dimpotrivă deopotrivă glăsuiesc răspund în cântece. La Plutarh.

ἀντισυναντάω -ῶ (din ἀντί, συναντάω) = dimpotrivă întâmpin pe oare cine întâlnesc pe oarecine. La Analoghion.

(1)αντισύνθημα -τος. τό (ἀντί, σύνθημα) vezi παρασύνθημα.

ἀντισφαιρίζω (din ἀντί, σφαιρίζω) = joc cu mincea înainteă împotriva oarecăruia la jocul mincii (mingii) sunt din cei dimpotrivă. La Xenofon.

ἀντισφάττω (din ἀντί, σφάττω) = dimpotrivă deopotrivă înjunctiuo.

ἀντισφήν -νος. ὁ (din ἀντί, σφήν) = dimpotrivă pană. La Balan. Dimpotrivă sfină.

ἀντισχέω (din ἀντί, ἰσχέω?) vezi ἀντέχω.

ἀντισχηματίζω (din ἀντί, σχηματίζω) = dimpotrivă deopotrivă deformezechimonosesc scimonisesc prefac forma chipul) dimpotrivă întrebuințez fac forme după alte forme.

ἀντισχηματισμός -οῦ. ὁ (din ἀντί, σχηματισμος) = dimpotrivă deopotrivă deformare reformare schimonoseală prefacerea schimbarea formei) dimpotrivă deopotrivă întrebuințare facere de forme, după alte forme.

ἀντισχολαστής -οῦ. ὁ (din ἀντί, σχολαστής) = dimpotrivă școlar școlar rival.

ἀντισχυρίζω (din ἀντί, ἰσχυρίζω) = dimpotrivă întăresc înțepenesco) ἀντισχυρίζομαι = dimpotrivă mă întăresc mă împotrivesc cuiva. La Platon.

ἀντισχύω (din ἀντί, ἰσχύω) dimpotrivă mă împotrivesc îmi pun toate puterile împotriva cuiva.

ἀντίσχω = opresc popresc. Vezi și ἀντέχω (din ἀντί, ἴσχω) La Sofocli.

ἀντισώζω (din ἀντί, σώζω) = dimpotrivă deopotrivă scap mântuiesc pe oare cine.

ἀντίσωμων -ου. Τό (din ἀντί, σῶμα) = în loc de trup.

ἀντίταγμα -τος. τό (din ἀντί, τάγμα) = dimpotrivă stare pricină stare împotriva oștirilor. La Plutarh.

ἀντιταγματάρχης -ου. ὁ (din ἀντί, ταγματάρχης) = polcovnic, colonel, locțiitor de comandă.

ἀντιτακτικός -κή -κόν (din ἀντί, τακτικός) = dimpotrivă ocrotitor apărător. La Plutarh.

ἀντιταλαντεύω (din ἀντί, ταλαντεύω) = dimpotrivă cumpănez, potrivesc cumpăna. La Anaghion.

ἀντιτάλαντος (din ἀντιταλαντεύω) = deopotrivă la cumpăna, cât unul și altul.

ἀντιταμίας -ου. ὁ (din ἀντί, ταμίας) = locțiitor de haznator de cămăraș de vistier.

ἀντίταξις -εως. ἡ (din ἀντί, τάξις) = dimpotrivă stare așezare a oștirilor împotriva vrăjmașului împotrivire.

ἀντίτασις -εως. ἦ (din ἀντί, τάσις) = dimpotrivă tragere întindere) și după asemănare: împotrivire. La Platon.

ἀντιτάσσω -ττω (din ἀντί, τασσω -ττω) = pun așez rânduiesc oștirile împotriva vrăjmașului, pun oare ce în locul altui ce) ἀντιτάσσομαι = stau mă pun împotrivă, mă împotrivesc mă pun mă așez împotriva vrăjmașului. La Xenofon.

ἀντιτείνω (din ἀντί, τείνω) = dimpotrivă deopotrivă întind trag mă împotrivesc mă pun stau împotrivă.

ἀντιτειχίζω (din ἀντί, τειχίζω) = dimpotrivă zidesc clădesc întăriri cetăți metereze meterezuri.

ἀντιτείχισμα -τος. τό (din ἀντί, τείχισμα) = meterez tabie zidul cetății, zidul dimpotrivă.

ἀντιτεκτονέω (din ἀντί, τεκτονέω) = dimpotrivă zidesc clădesc.

ἀντιτέμνω (din ἀντί, τέμνω) = dimpotrivă tai scot buruieni pentru doctorii) și după asemănare) dau doctorii apărătoare. La Evripid.

DSC 6362 (1)

DSC **6363** (sunt scrise în pagina anterioară)

DSC 6364

ἀντιτέρπω (din ἀντί, τέρπω) = dimpotrivă deopotrivă înveselesc pe altul.

ἀντιτεύχω vezi ἀντιτυγχάνω.

ἀντίτευχος. ὁ.ἦ. χον (din ἀντί, τεῦχος) = împotrivitor, protivnic, îndărătnic, vrăjmaș.

ἀντιτεχνάζω, și ἀντιτεχνάω (din ἀντί, τεχνάζω) dimpotrivă urmez întrebuițez alt meșteșug dimpotrivă meșteșug) dimpotrivă uneltesc uneltez meșteșugiri viclenii. La Herodot.

ἀντιτεχνέω -ῶ (din ἀντί, τέχνη) = sunt rival la un meșteșug, pulebsesc un alt meșteșug uneltesc meșteșugiri viclenii.

ἀντιτεχνησις -εως. ἡ (din ἀντιτεχνέω) = zule rivalitate către oare cine pentru meșteșug, pizmă între doi meșteri) uneltiri. La Tucidid.

ἀντίτεχνος. ὁ.ἡ (din ἀντί, τέχνη) = rival împotrivor unui meșter de orice meserie.) ἀντίτεχνος θεῶ εἰκῶν = icoană ce înfățișează pe Domnul chipul Domnului Dumnezeu. La Climent.

ἀντιτίθημι (din ἀντί, τίθημι) = pun oare ce înaintea împotriva altui ce.) pun oare ce în locul altui ce. La Xenofon) ἀντιτιθέναι = a se împotrivi. La Tucidid.

ἀντιτιμάω -ῶ (din ἀντί, τιμάω) = dimpotrivă deopotrivă cinstesc prețuiesc răsplătesc. Cum „πειράσομαίσε ἀντιτημῆσαι πᾶσι τοῖς καλοῖς = mă voi sili să te cinstesc să-ți răsplătesc cu toate cele mai bune. La Xenofon:) ἀντιτιμάομαι -ῶμαι = dimpotrivă deopotrivă mă cinstesc mă prețuiesc. La Platon.

ἀντιτίμημα -τος. τό și ἀντιτίμησις -εως. ἡ (din ἀντιτιμάω) = prețuire răsplătire ștraf gloabă.

ἀντίτιμος. ὁ.ἡ. μον (din ἀντί, τιμή) = cel ce dimpotrivă deopotrivă cinstește răsplătește osândește pedepsește.) ἀντίτιμον = gloabă. Ștraf, răsplătire. La Esih:

ἀντιτιμωρέω -ῶ (din ἀντί, τιμωρέω) = dimpotrivă deopotrivă pedepsesc osândesc) ἀντιτιμωρέομαι -οῦμαι = dimpotrivă răsplătesc cu rău. cum „ἀντιτιμωρεῖσθαι βουλόμενοι στρατεύουσι = vrând să răsplătească, sau pornit cu oștiri. Al Xenofon.

ἀντιτινάσσω (din ἀντί, τινάσσω) = dimpotrivă scutur clatin. La Evripid: însă poate că-i cu greșeală, în loc de ἀνατινάσσω.

ἀντιτίνω (din ἀντί, τίνω și ἀντιτίω) = dimpotrivă plătesc răsplătesc osândesc) ἀντιτίνομαι = răsplătesc cu rău celui ce mi-a făcut rău. la Eshil.

ἀντίτισις -εως. ἡ (din ἀντιτινω) = dimpotrivă plată răsplătire gloabă.

ἀντίτιτος. ὁ.ἡ. τον (din ἀντιτίω) = cel ce deopotrivă s-a răsplătit s-a pedepsit s-a osândit) și cel ce a răspuns gloaba ștraful osânda ce s-a osândit.) de răsplătire

(1)ἀντιτιτρώσκω (din ἀντί, τιτρώσκω) = dimpotrivă rănesc. __ (pagina anterioară.)

ἀντιτίω (din ἀντί, τίω) vezi ἀντιτίνω.

ἀντιτοιχέω (din ἀντί, τοῖχος) umblu cu corabia plecată spre o parte) și umblu plecat spre zid.

ἀντιτολμάω -ῶ (din ἀντί, τολμάω) = dimpotrivă îndrăznesc.

ἀντίτολμος. ὁ.ἡ. μον (din ἀντί, τόλμι) = dârz năvălitor asupra cuiva. La Eshil.

ἀντίτομος. ὁ.ἡ. μον (din ἀντιτελμνω) = în loc de doctorie) ἀντιτομον, = doctorie apărătoare de orice rău. la Pindar.

ἀντίτονος. ὁ.ἡ. νον (din ἀντί, τόνος) cel dimpotrivă întins de amândouă părțile de amândouă căpătâile, ca și coarda) la Epigramata:) coarda dimpotrivă, la Plutarh:) marginea plasei de pește. La Balan.

ἀντιτονέομαι -οῦμαι (din ἀντί, τόνος) = dimpotrivă mă întind) mă împotrivesc, la Evstatie:

ἀντιτοξεύω (din ἀντί, τοξεύω) = dimpotrivă săgetez, la Xenofon.

ἀντιτορέω -ῶ (din ἀντί, τορέω) = străpung, petrec
cuțitul sulița de cealaltă parte. Cum „δόρυχροός
ἀντετόρησεν = sulița la străpuns. La Homer) sfărâm
prăpădesc, cum „δόμον ἀντιτορήσας

DSC 6365

a sfărâmat a prăpădit casa. La Homer.

ἀντιτος. ὁ.ῆ. ον în loc de ἀντίτιτος, după scurtare.
Cum „ἀντιτα ἔργα = urmări de răsplătire pentru cele
rele.

ἀντιτρέπω (din ἀντί, τρέπω) = întorc înapoi
dimpotrivă, îl fac să se întoarcă.

ἀντιτρέφω (din ἀντί, τρέφω) dimpotrivă
deopotrivă sau a doua oară hrănesc pe oare cine.

ἀντιτρέχω (din ἀντί, τρέχω) = dimpotrivă sau spre
întâmpinare alerg.

ἀντιτρυανέω (din ἀντί, τρυάνη) = deopotrivă
cumpănesc, potrivesc cumpăna de amândouă părțile
însă cu îndoială.

ἀντιτρώσκω (din ἀντιτρώσκω după scurtare)

ἀντιτυγχάνω, și ἀντιτυχέω, ἀντιτύχω, ἀντιτυχέω
(din ἀντί, τύχη) = dimpotrivă deopotrivă nimeresc
întâlnesc ajung pe oarecine la oare ce. La Hipocrat:

ἀντιτυπέω -ῶ (din ἀντί, τυπέω, τύπη) =
dimpotrivă lovesc izbesc împing înapoi. și după
asemănare: mă împotrivesc, stau împotrivă.

ἀντιτυπής -έως. ὁ.ῆ. vezi ἀντίτυπος.

ἀντιτυπία -ας. ῆ (din ἀντίτυπος) = dimpotrivă
împingere, elasticitate. Și după asemănare
împotrivire.

ἀντίτυπος. ὁ.ῆ. πον (din ἀντί, τύπος) și ἀντιτυπής,
= copie, icoană, cadră întocmai după aceea ce s-a
scos s-a zugrăvit s-a însemnat exemplar eczamplar)
cel ce dimpotrivă împinge, elastic) împotrivor)
τύπος ἀντίτυπος. = ciocanul și nigovanul, la Herodot.

ἀντιτύπτω (din ἀντί, τύπτω) = dimpotrivă lovesc izbesc împing înapoi.

ἀντιφάνεια -ας. ἡ (din ἀντί, φαίνομαι) = chipul dimpotrivă ce se vede în oglindă în apă etc. și după asemănare: arătare.

ἀντιφάρα -ας. ἡ (din ἀντί, φέρω, φάρω, după limba doricească) = sfadă zule de mumă vitregă, mumă vitregă, țiiitoare.

ἀντιφάρμακον -ου. Τό (din ἀντί, φάρμακον) = antifarmac. Vezi ἀλεξιφάρμακον) și după asemănare: băcău.

ἀντίφασις -εως. ἡ (din ἀντίφημι) tagă, tăgăduire, împotrivire la vorbă contrazicere răspuns împotrivă. La Arist:

ἀντιφάσκω (din ἀντί, φάσκω) = tăgăduiesc, împotrivă zic celor de mai înainte zise contrazic,

ἀντιφατικός -κή -κόν (din ἀντίφασις) = tăgăduitor, de tagă. La Arist:

ἀντιφατικῶς = cu tagă.

ἀντιφάω (din ἀντί, φάω) = deopotrivă sau în locul altuiaucid omor.

ἀντιφερής -έως. ὁ. ἡ. ρές (din ἀντιφερίζω) = împotrivitor.

ἀντιφέρησις -εως. ἡ (din ἀντιφερίζω) = împotrivire.

ἀντιφερίζω (din ἀντί, φέρω) = mă împotrivesc, mă pun împotrivă) mă aseamăn cu altul, voiu să fiu deopotrivă cu altul mă probez probăluiesc cu altul. La Homer, Pindar, și Esiod.

ἀντίφερνω -ων, τά (din ἀντί, φέρνη) = dimpotrivă deopotrivă daruri de la ginere către mireasă.

ἀντιφέρω (din ἀντί, φέρω) = dimpotrivă aduc) ἀντιφέρομαι = mă împotrivesc. La Homer.

ἀντιφύγω (din ἀντί, φύγω) = dimpotrivă fug. Al Euripid: mă duc la surghiun exil.

ἀντίφημι (din ἀντί, Φημί) = tăgăduiesc, împotrivă răspund celor mai înainte zise, contrazic.

ἀντιφθέγγομαι (din ἀντί, φθέγγομαι) = dimpotrivă răspund - zic cele ce mai înainte am zis) răsună.

ἀντίφθεγμα -τος. τό (din ἀντιφθέγγομαι) = împotrivă răspuns) răsunet.

ἀντίφθογος. ὁ.ἡ (din ἀντί, φθόγος) = cel ce zice răspunde tot cele ce a mai zis, precum răsunetul.

DSC 6366

ἀντιφιλέω =ῶ (din αντί φιλέω) = dimpotrivă deopotrivă iubesc. La Xenofon.

ἀντιφίλησις -εως. ἡ (din ἀντιφιλέω) = dimpotrivă dragoste.

ἀντιφιλοδοξέω (din ἀντί, φιλοδοξέω) = dimpotrivă sau a doua oară muncesc să dobândesc cinste slavă.

ἀντιφιλονεικέω -ῶ (din ἀντί, φιλονεικέω) = dimpotrivă mă sfădesc mă prigonesc mă disput. La Dion Casie.

ἀντιφιλοσοφέω -ῶ (din ἀντί, φιλοσοφέω) = mă împotrivesc la ale filosofie, vrăjmaș filosofiei mă arăt mă îndărătnicesc către filosofie.

ἀντιφιλοσοφία -ας. ἡ (din ἀντιφιλόσοφος) = cea dimpotrivă filosofie.

ἀντιφιλόσοφος. ὁ.ἡ (din ἀντί, φιλόσοφος) = antifilosof, dimpotrivă filosof, de deosebit eres.

ἀντιφιλοτιμέομαι -οῦμαι (din ἀντί, φιλοτιμοῦμαι) = dimpotrivă deopotrivă mă filotimisesc.

ἀντιφιλοφρονέω -ῶ (din ἀντί, φιλοφρονέω) = dimpotrivă deopotrivă primesc cu voie bună cu dragoste cu blândețe.

ἀντιφλέγω (din ἀντί, φλέγω) = dimpotrivă deopotrivă ard aprind aprinz. La Pindar

ἀντίφλογιστικός -κή -κόν (din ἀντί, φλογίζω) = antifloghistic.

ἀντιφοβερίζω (din ἀντί, φοβερίζω) = dimpotrivă înfricoșez înspăimântez.

ἀντιφονεύω (din ἀντί, φονεύω) = dimpotrivă deopotrivă sau în locul altuiaucid omor.

ἀντίφονος. ὁ.ἡ νον (din ἀντί, φόνος) = moarte pentru moarte omor pentru omor, sânge pentru sânge, cel ce cu moarte răsplătește celui ce a omorât.) ἀντίφονος θάνατος = unul pe altul se omoară. La Esh☺ δίκαι ἀντίφονοι = pedeapsă osândă pentru omor. La Sofocli.

ἀντιφορά -ᾶς. ἡ (din ἀντί, φορά) = împotrivire, cuvânt împotrivă.

ἀντιφορτίζω (din ἀντί, φορτίζω) = dimpotrivă împlinesc sarcina la loc, de ceea ce s-a scos din ea.) ἀντιφορτίζομαι = dimpotrivă mă însărcinez cu ceea ce a lipsit s-a scos s-a deșertat din sarcină) încarc corabia cu altă marfă, în locul altei sarcini ce s-a deșertat. La Xenofon:

ἀντίφορτος -ου. ὁ (din ἀντί, φόρτος) = sarcină în locul altei sarcini ce s-a scos.

ἀντίφραγμα -τος. τό (din ἀντιφράττω) = îngrădire îngrădiș împotriva altui îngrădiș îndoit îngrădiș spre apărare, metereze, bastioane. La Plutarh.

ἀντιφράζω (din ἀντί, φράζω) = împotrivă răspund celor mai dinainte zise, contrazic, tăgăduiesc cele zise.

ἀντίφραξις -εως. ἡ (din ἀντιφράττω) = dimpotrivă închidere spre a se vedea oare ce, cum „γῆς ἀντίφραξις πρὸς τὸν ἥλιον = închiderea pământului ce face soarelui, când se pune împotriva lui, la întunecimea lui. La Arist:

ἀντίφρασις -εως. ἡ (din ἀντί, φράσις) = antifras, contrazicere.

ἀντιφράσσω -ττω (din ἀντί φράσσω -ττω) = dimpotrivă stau și îngrădesc închid un loc.

ἀντιφραστικός -κή -κόν -κῶς (din ἀντίφρασις) = de antifrasă de contrazicere cu antifrasă.

ἀντιφρίσσω (din ἀντί, φρίσσω) = mi se ridică părul în sus de frică de spaimă mă înfricoșez mă înspăimânt mă împotrivesc cu părul ridicat de spaimă. La Arist: mi se zbârlește părul de frică de spaimă.

ἀντίφρουρος. ὁ.ἡ. ρον (din ἀντί, φρουρός) = dimpotrivă strajă pază strejar loc de strejar, în loc de strejar (străjer).

ἀντίφρων -ονος. ὁ.ἡ (din ἀντί, φρήν) = vrăjmaș împotrivor, cel ce dimpotrivă se socotește gîndește cu dimpotrivă gând. La Nic:

ἀντιφυλακή -ῆς. ἡ (din ἀντιφυλάσσω) = dimpotrivă deopotrivă pază îngrijire. La Tucidid.

ἀντιφύλαξ -κος. ὁ.ἡ (din ἀντί, φύλαξ) = dimpotrivă păzitor. La Tucidid.

DSC **6367**

ἀντιφυλάσσω -ττω (din ἀντί, φυλάσσω -ττω) = dimpotrivă deopotrivă păzesc îngrijesc, bag de seamă) ἀντίφυλάσσομαι) = dimpotrivă deopotrivă mă păzesc mă feresc.

ἀντιφυτεύω (din ἀντί, φυτεύω) = dimpotrivă deopotrivă sădesc înplântez pun pomi copaci etc. sau în locul oarei ce, sădesc alt ce.

ἀντιφύω (din ἀντί, φύω) = dimpotrivă nasc crește împotriva firii nasc crește) ἀντιφύομαι = dimpotrivă mă nasc crește împotriva firii mă nasc crește. Cum „ἀντιπεφυκότων = cei ce s-au născut au crescut împotriva firii, la Esih:

ἀντιφωνέω (din ἀντί, φωνέω) = dimpotrivă răspund) cânt la concert. La Arist: acompaniez la clavier.

ἀντιφώνησις -εως. ἢ ἤ ἤ ἀντιφωνία -ας. ἢ (din ἀντιφωνέω) = dimpotrivă răspundere) răsune. Exo.) cântare de concert din clavier acompaniere la clavier.

ἀντιφωνία (din ἀντίφωνος) vezi ἀντιφώνησις.

ἀντίφωνος. ὁ.ἡ. φων (din ἀντί, φωνή) = cel ce dimpotrivă tot acele cuvinte răspunde răsune exo.) ἀντίφωνον = c concert cântare din clavier ἀντίφωνος ὕμνος, ἀντίφωνον = antifon, cântare bisericască când de amândouă părțile din amândouă strănile, tot aceea cântare cântă.

ἀντιφωτισμός -οῦ. ὁ (din ἀντί, φωτισμός) = dimpotrivă lumină răsfrângerea luminii antananlasă.

ἀντιχαίρω (din ἀντί, χαίρω) = dimpotrivă deopotrivă mă bucur.

ἀντιχαλεπαίνω (din ἀντί, χαλεπαίνω) = dimpotrivă deopotrivă mă mâhnesc mă necăjesc mă mâni mă supăr.

ἀντιχαλκέω (din χαλκέω) = dimpotrivă făuresc făurez lucrez la her cazane bat la ciocan.

(1) ἀντίχαρα -ας. ἢ (din ἀντί, χαρά) = dimpotrivă deopotrivă veselie bucurie, când după cununie fac a doua veselie, pentru cinstea miresei antihară.

(2) ἀντιχαρίζομαι (din ἀντί, χαρίζομαι) = dimpotrivă deopotrivă dăruiesc.

ἀντίχαρις -τος. ἢ (din ἀντί, χάρις) = dar recunoștință răsplătire mulțumită pentru o facere de bine.

ἀντιχασμάομαι -ῶμαι (din ἀντί, χασμάομαι) = dimpotrivă deopotrivă casc de somn.

ἀντίχειρ -ρος. ὁ (din ἀντί, χεῖρ) = degetul cel mare.

ἀντιχειροτονέω -ῶ (din ἀντί, χειροτονέω) = antihirotonisesc, dimpotrivă hirotonisesc aleg hotărăsc.

ἀντιχειροτονία -ας. ἡ (din ἀντί, χειροτονία) = antihirotonie dimpotrivă hirotonie alegere hotărâre.

ἀντίχθων -νος. ἡ (din ἀντί, χθών) = locul locuința celor antipozi locul cel de sub pământ împotriva celui de deasupra pământului) ἀντίχθονες -ων. οἱ = antipozi.

ἀντίχορδος. ὁ.ἡ (din ἀντί, χορδή) = cu dimpotrivă deopotrivă coarde glasuri. La Plutarh.

(1)ἀντιχορέω -ῶ (din ἀντί, χορέω) = dimpotrivă stau la joc. La Sinesie:

(2)ἀντιχορηγέω -ῶ (din ἀντί, χορηγέω) = în locul celui mai mare peste jocuri sunt mă socotesc poruncesc) dimpotrivă dau cele trebuincioase de mâncare etc. la jocuri la veselii.

ἀντιχόρηγος -ου. ὁ.ἡ (din ἀντί, χορηγός) = în locul celui ce trage danțul celui mai mare peste jocuri celui ce cheltuiește de la sine pentru ale jocurilor.

ἀντιχορία -ας. ἡ (din ἀντί, χορία) = jocul dimpotrivă, cei dimpotrivă la joc.

ἀντιχράω -ῶ (din ἀντί, χράω) = destoinic sunt în destul sunt eu îmi ajunge, în destul este. la Erodian.

ἀντίχρησις -εως. ἡ (din ἀντί, χρῆσις) = dimpotrivă întrebuințare dobândă.

DSC 6368 (1)

DSC 6369

(1)ἀντιχρησιμοδοτέω -ῶ (din ἀντί, χρησιμοδοτέω) = dimpotrivă oracole dau ghicesc proorocesc.

(2)ἀντιχρόνισμα -τος. τό (din ἀνά, χρόνος) și ἀντιχρονισμός -οῦ. ὁ vezi ἀναχρονισμός.

ἀντίχριστος -ου.ὁ (din ἀντί, χριστός) = antihrist.

ἀντιχρῶζω (din ἀντί, χρῶζω) = dimpotrivă vopsesc. La Lib:

ἀντιψάλλω (din ἀντί, ψάλλω) = dimpotrivă cânt din gură sau cu vre-un instrument. Cum „ἀντιψάλλειν φόρμιγγα = să cânte dimpotrivă cu lăuta cu lira cu arpa. La Aristofan

ἀντίψαλμος. ὁ.ῆ (din ἀντί, ψαλμός) = dimpotrivă deopotrivă cântare. La Esih:

ἀντιψέγω (din ἀντί, ψέγω) = dimpotrivă deopotrivă defăimez clevetesc.

ἀντιψηφίζομαι (din ἀντί, ψηφίζομαι) = dimpotrivă împotriva cuiva hotărăsc.

ἀντίψηφος. ὁ.ῆ. φον (din ἀντί, ψῆφος) = cel dimpotrivă la hotărâre, cel ce împotriva hotărăște împotriva hotărâtor)

ἀντίψυχος. ὁ.ῆ. χον (din ἀντί, ψυχή) = cel ce-și dă sufletul său pentru altul ceea ce se dă pentru suflet pentru viață. La Lucian.) τό ἀντίψυχον, = în locul sufletului. la Hrisostom.

ἀντιψύχω (din ἀντί, ψύχω) = dimpotrivă deopotrivă răcesc răcoresc.

ἀντλάω în loc de ἀνατλάω, după scurtare.

(1)ἀντλεία -ας. ῆ vezi ἀντλία. (pagina anterioară)

ἀντλέω -ῶ (din ἄντλος) = scot apă din puț din corabie etc. și după asemănare ἀντλεῖν βίον, = a suferi a petrece o viață amărată. La Evripid:) vârs în oare ce, cum „φαῦλος ος ἀνήρ, πῖθος ἐστί τετρημένος, εἰς ὃν ἀπάσας ἀντλῶν τάς χάριτας, εἰς κενόν ἐξέχεας = omul rău, ca un vas găurit, în care toate darurile de vei vărsa, în zadar muncești. La Epigramata

ἀντλη -ης. ῆ vezi ἀντλίον și după asemănare: παρέξει δ ἴμμι?? πόνων πολλήν ἄντλην = ne va aduce multă muncă mult necaz. La Alc:

ἀντλημα -τος. τό (din ἀντλέω) = apa ce s-a scos din puț dintr-un vas etc. vadră găleată ciutură ciubăr cu care scoatem apă din oare ce tulumbă.

ἀντλισις -εως. ἡ (din ἀντλέω) și ἀντλη = scoaterea apei din puț etc.

ἀντλητήρ -ῆρος. ὁ și ἀντλητής și αντλιαντλητήρ. La Evstatie. Tulumbă vadră găleată ciutură ciubăr cu care scostem apa din oare ce) și tulumbagiu.

ἀντλητήριος. ὁ.ἡ. ον = bun de a scoate apă cu el. cum „ἀντλητήριος κάδος = bun vas de scos apă de a scoate apă cu el) τό ἀντλητήριον = înțelegându-se pe dinafară ἀγγεῖον) = vadră găleată ciutură ciubăr tulumbă cu care scoatem apa din oare ce.

ἀντλητής -τοῦ. ὁ vezi ἀντλητήρ.

ἀντλία -ας. ἡ și ἀντλεία = scoaterea apei din corabie etc.) tulumbă vadră găleată citură ciubăr cu care scoatem apa din oare ce) apă de mare, și însuși marea.) căpeștera copaia de frământatul făinei. La Barin) și o frământătura de căcăreze, ce fac gândacii din scârnă de măgari. La Gazi.) sentina corăbiei.

(1)αντλιαντλητήρ -ῆρος. ὁ vezi ἀντλητήρ.

(2)ἀντλίον -ου. Τό și ἀντλη = vadră găleată ciutură ciubăr cu care scoatem apă din oare ce.

ἀντλον -ου. Τό = apa din sentina corăbiei.

ἀντλος -ου. ὁ = marea apă. Cum „ἀντλος ἀλίμενος = mare fără liman. La Pindar: și Evripid) apa ce se adună în sentina corăbiei, cum „ὑπέραντλος ναῦς = corabia cea cu antina plină de apă) snopi de bucate ce se aduce la arie. La Nicandr) vas de apă, cum , vadră, găleată ciutură, ciubăr, doniță. Cum ἀντλοις ὕδωρ φορέοντες = aducând apă cu donițele etc. la Man:

DSC 6370

ἀντοδύρομαι (din ἀντί, ὀδύρομαι) = dimpotrivă mă jelesc mă vaiet mă tânguiesc.

ἀντοικοδομέω -ῶ (din ἀντί, ὀικοδομέω) = dimpotrivă iarăși sau în locul altui ceva zidesc clădesc.

ἀντοικοδομία -ας. ἡ (din ἀντοικοδομέω) = deopotrivă zidire clădire) zidire clădire în locul altei zidiri clădiri.

ἀντοικος. ὁ.ἡ. κον (din ἀντί, οἶκος) = cel dimpotrivă cel de cealaltă parte cu locuința) ἀντικοι, și περίοικοι = antici cei ce locuiesc tot sub aceeași paralelă linie, adică una despre miazănoapte, și alta despre miazăzi. Cuvânt de geografie cei ce locuiesc unii împotriva altora.

ἀντοικτείρω (din ἀντί, οἰκτείρω) vezi ἀντοικτίζω.

ἀντοικτίζω (din ἀντί, οἰκτίζω) și ἀντοικτείρω) = dimpotrivă deopotrivă mie milă de oarecine. Mă îndur de oare cine îmi pare rău de necazul lui. al Tucidid și Evripid.

ἀντοίομαι (din ἀντί ὀιομαι) = dimpotrivă mă socotesc mă gândesc am părere dimpotrivă.

ἀντοίω din ἀντοίω = se fac timprii lui ἀντιφέρω.

ἀντολή și ἀντολίη, în loc de ἀνατολή.

ἀντολίθε, în loc de ἀνατολίθε

ἀντομαι vezi ἀντάω, și ἀντιάω.

ἀντομματέω -ῶ (din ἀντί ὄμμα) vezi ἀντοφθαλμέω
însă cu îndoială.

ἀντόμνυμι și ἀντομνύω (din ἀντί, ὄμνυμι, ὀμνύω și ἀντομόω) = dimpotrivă deopotrivă jur fac jurământat.
La Xenofon:

ἀντομοσία vezi ἀντωμοσία.

ἀντομος = în loc de ἀνᾶτομος = par țeară, țepușă.

ἀντομόω -ῶ vezi ἀντόμνυμι.

άντονή -ής. ή vezi άνάτασις.

άνονομάζω (din άντί, όνομάζω) = îi schimb numele alt nume îi dau mă întrebuiţez mă slujesc cu antonomasie. La Aristofan.

άντονομασία -ας. ή (din άντί, όνομασία) = antonomasie schimbarea numelui.

άντοργίζομαι (din άντί, όργίζομαι) = dimpotrivă deopotrivă mă mâni mă turbur pe oare cine.

άντορέγω (din άντί, όρέγω) = dimpotrivă deopotrivă întind dau mâna spre ajutorul cuiva. La Temistocli

άντορος -ου. ό.ή. ρον = poate că mai bine άνθορος, din άντί όρώ) = cel dimpotrivă.

άντορύσσω -ττω (din άντί, όρύσσω -ττω) = dimpotrivă deopotrivă sap pământul pe dedesubt, fac şanţuri la gumuri.

άντορχέομαι (din άντί, όρχέομαι) = dimpotrivă deopotrivă sau de cealaltă parte joc.

άντοφείλω (din άντί, όφείλω) = dimpotrivă deopotrivă sunt dator mă îndatorez către oare cine. La Tucidid:

άντοφθαλμέω -ώ (din άντί, όρθαλμός şi άντομματέω, άντωπέω) = caut mă uit împotriva oarecărui. Şi după asemănare: mă împotrivesc. La Polivie

άντόφθαλμος. ό.ή. μον (din άντί, όφθαλμός) = cel dimpotrivă, cel ce caută se uită împotriva oarecărui. La Epigramata:

άντοχεύς. ό (din άντέχομαι) vezi άντιλαβεύς. La Esih:

άντοχή -ής. ή (din άντέχω) = dimpotrivă deopotrivă ţinere, precum belciugile, verigile, toartele halcalele ce se ţin una de alta.

DSC 6371

ἀντοχυρόω -ῶ (din ἀντί, ὀχυρόω) = dimpotrivă
întăresc cetatea sau altceva spre pază spre apărare.

ἀντραῖος -αία -αῖον, și ἀντρίτης (din ἄντρον) = de
peșteră) cel ce locuiește în peșteră) cât o peșteră de
mare

ἀντράλλα -ας. ἡ = amețeală învârtitura minții, și
ἐντράλλα.

ἀντραλίζομαι = amețesc.

ἀντραλιστᾶ = da amețitele.

ἀντρέπω, ἴν loc de ἀνατρέπω.

ἀντρέω, ἴν loc de ἀνατρέω.

ἀντριάς -δος. ἡ (din ἄντρον) ceea ce locuiește ἴν
peșteră, cum „ἀντριάς νύμφη = zea, zeița fecioara
de peșteră.

ἀντρίτης -του. ὁ vezi ἀντραῖος.

ἀντροδίαιτος. ὁ.ἡ. τον din ἄντρον, δῖαιτα) = cel ce
petrece trăiește locuiește ἴν peșteră. La Orf: locuitor
de peșteră.

ἀντροειδής -έος. ὁ.ἡ. δές (din ἄντρον, εἶδος) = ca
peștera, ἴν chipul peșterii.

ἄντροθεν = din peșteră.

ἄντρον -ου. Τό = peșteră cavernă) ἄντρον τῶν
θηρίων = vizunie vizuină) ἄντρον ἐν δένδρω? =
scorbură (din ἄνω, τετρῆσθαι)

ἀντροπαία, ἴν loc de ἀνατροπή, la Eshil, ἴνσᾶ cu
greșeală ἴν loc de ἐν τροπαία.

ἀντροφυής έςος. ὁ.ἡ. ές (din ἄντρον, φύω) =
născut ἴν peșteră) plin de peșteri, cum „ἀντροφυεῖς
πέτραι = pietre pline de peșteri. La Orian.

ἀντροχαρής -έος. ὁ.ἡ. ρές (din ἄντρον, χάρομαι)
= cel ce trăiește ἴν peșteră cu mare mulțumire cel ce
se ἴνveselește trăind ἴν peșteră.

ἀντρώδης -εος. ὁ.ἡ -δες = plin de peșteri de
peșteră ca peștera. La Xenofon.

ἄντσα -ας. ἡ vezi ἄνγα

ἄντυγωτός. ὁ.ἡ. τον (din ἄντοξ) = ca arcul ca arcușul. La Esih:

ἄντυξ -υγος. ἡ = căpățâna cârligul de la călușul trăsurii, de care se leagă hățurile, când opresc caii. Și după asemănare: și însuși călușul trăsurii, și al viorii, și însuși carul căruța) și orice lucru întors încovoiat, și după asemănare: ocolul rotocolul roatei obezile obezele și însuși roata) și orice bășicuță gogoneață) și însuși arcul arcușul) ἄντυγες μαστῶν, = țâțele cele gogonețe) ἀντύγων χνοίαι - χνόαι = roatele carului. La Teocrit Esih: și Evripid

ἄντυπος -ου. ὁ.ἡ. πον (din ἀντί, τύπος) = asemenea, deopotrivă, sau împotriva.

ἄντυπουργέω, în loc de ἀντθυπουργέω, după limba Ionicească.

ἄντω -ομαι vezi ἀντάω, ἀντίαω.

ἀντωδή -ῆς. ἡ (din ἀντί, ὤδη) = dimpotrivă deopotrivă cântec cântare.

ἀντωδός -οῦ. ὁ (din ἀντί, ὤδη) = dimpotrivă deopotrivă cântăreț.

ἀντωθέω -ῶ (din ἀντί, ὠθέω) = dimpotrivă deopotrivă împing dau înapoi.

ἀντώθησις -εως. ἡ (din ἀντωθέω) = dimpotrivă deopotrivă împingere repulsie elasticitate.

ἄντωμος. ὁ.ἡ (din ἀντί, ὦμος) = cel cu spatele întors către altul spate la spate. Cel ce împinge și se împinge cu spatele. La Cleom:

ἀντωμοσία -ας. ἡ și ἀντομοσία (din ἀντί, ὄμυμι) și διωμοσία, = dimpotrivă deopotrivă jurământ al prigonitoarelor părți însă cel despre partea pârâșului, se zicea διωμοσία, iar cel dimpotriva pârâșului ἀντωμοσία. La Platon

ἀντωνέομαι -οὔμαι (din ἀντί, ὠνέομαι) = dimpotrivă deopotrivă cumpăr sau cumpăr oare ce, în locul altui ce. La Xenofon:

DSC **6372** I 238

ἀντωνίδες vezi ἄμφωτις.

ἀντώνιος -ου. ὁ (din ἀντί, ὤνιος) = dimpotrivă deopotrivă cumpărat de cumpărat, însă se aseamănă cu numele ἀντώνιος = și se ia drept o jucărie a cuvântului ἀντώνιος adică ἀντώνιος = înseamnă și Anton, și lucru de cumpărat.

ἀντωνυμία -ας. ἡ (din ἀντί, ὄνομα) = în loc de nume. La Gramatică înseamnă o parte a cuvântului ce se zice pronume. Care sunt de multe chipuri, cum „ἀντωνυμία πρωτότυπος, = pronume personal) δεικτική, = arătător) ἀναφορική = aducător, relativ) ἰδιοπαθής = de către sineși pătimitor) ἑτεροπαθής, = de către altul pătimitor) ἰδιόκτητος = de către sineși dobânditor căștigător) ἑτερόκτητος = de către altul dobânditor căștigător) σύνθετος, = întoit îmbinat) κτητική, = stăpânitor) ἐπιβεβαιωτική = adevăritor.

ἀντωνυμικός -κή -κόν = de pronume pronominal.

ἀντωνυμικῶς = cu pronume, după pronume.

ἀντωπέω -ῶ (din ἀντωπός) vezi ἀντοφθαλμέω. La Climent

ἀντώπιος -ου. ὁ.ἡ. ον și ἀντωπός, ὁ.ἡ. πον (din ἀντί, ὄψις) = cel ce caută se uită drept în ochi în față cel dimpotriva ochilor) ἀντωπόν, = împotriva, dinainte. Cum ὅσα τῆς ὄψεως ἀντωπά = părțile obrazului cele dinainte, cele dinaintea ochilor. La Lucian. Iar ἀντώπιος = se găsește la Apolonie.

ἀντωσις -εως. ἡ (din ἀντωθέω) = dimpotrivă deopotrivă împingere înapoi,

ἀντωτίς -δος. ἡ (din ἀντί, οὔς)? Vezi ἄμφωτις.

ἀντωφελέω -ῶ (din ἀντί, ὠφελέω) = dimpotrivă deopotrivă folosesc ajut cuiva. La Xenofon.

ἀνύβριστος. ὁ.ἡ. στον (din ὑβρίζω, cu a. tăg: și v adăogat) neocărât, neînjurat. Și cel ce nu ocărăște nu înjură pe nimeni.

ἀνουγραίνω (din ἀνά, ὑγιάινω) = iarăși însănătoșez pe oare cine. La Alex: tral:

ἀνουγίαστος. ὁ.ἡ. στον (din ὑγιάζω, cu a. tăg: și v adăogat) nevindecat netămăduit neînsănătoșit.

ἀνουγραίνω (din ἀνά, ὑγραίνω) = înmoi ud oare ce. La Plutarh: jilăvesc oare ce.

ἀνουγρος. ὁ.ἡ. γρον (din ὑγρός, cu a. tăg: și v adăogat) = neudat, nemuiat, nejilăvit neumezit.

ἀνύδατος. ὁ.ἡ. τον (din ὕδωρ, cu a. tăg: și v adăogat) = fără apă. La Man:

ἀνύδρευτος. ὁ.ἡ. τον (din ὑδρέω, cu a. tăg: și v adăogat) = neudat. La Teofrast.

ἀνουδρέω -ομαι (din ἀνά, ὑδρέω -μαι) = scot apă din puț. La Esih:

ἀνουδρία -ας. ἡ (din ὕδωρ, cu a. tăg: și v adăogat) = lipsă de apă de ploaie uscăciune, secetă. La Xenofon.

ἀνουδρος. ὁ.ἡ. δρον (din ὕδωρ, cu a. tăg: și v adăogat) = fără apă, secetos neudat, neumezit, nerevenit, nejilăvit, uscat. La Erodian.

ἀνύκτερος. ὁ.ῶ. ρον (din νύξ, cu a. tăg: și v adăogat) = fără noapte neîntunecat cel ce nu se întunecă niciodată. Cum „ἀνύκτερον φῶς = lumină neîntunecată ce nu se întunecă niciodată. La Ches:

ἀνουλος. ὁ.ἡ. λον (din ὕλη, cu a. tăg: și v adăogat) fără crâng fără pădure) fără trup fără materie.

ἀνουμάνεος. ὁ.ἡ (din ὑμάνεος, cu a. tăg: și v adăogat) = fără imeneu, fără cântec de nuntă necăsătorit neînsurat, nemăritată. La Evripid

ἄνυμες, în loc de ἄνυμεν, după limba doricească, din ἄνυμι, în loc de ἄνύω. La Teocrit.

ἄνυμι, ἄνυμαι (din ἄνύω) vezi ἄνύω.

DSC 6373 (1) și (2) mai jos

DSC 6374

ἄνυμνέω -ῶ (din ἄνά, ὕμνε ω?) = laud slăvesc măresc pe oare cine. La Dionisie Alicranasefs.

ἄνυμνολογέω -ῶ (din ἄνά, ὕμνολογέω) = laud slăvesc măresc pe oare cine.

ἄνύμφευτος. ὁ.ή. τον și ἄνυμφος (din νυμφεύω, cu a. tăg: și v adăogat) și ἄνύπανδρος = fără ginere, fără mireasă ne-căstorit ne-nuntit ne-înșurat, ne-măritată fără mire. La Evripid

ἄνυμφος. ὁ.ή (din νύμφη, νύμφος, cu a. tăg: și v adăogat) = rea ticăloasă căsătorie, nelegiuită căsătorie, cum „ἄνυμφα γάμων ἀμιλλήματα = căsătorii nelegiuite. La Sofocli) νύμφη ἄνυμφος = mireasă nenuntită. La Evripid vezi și ἄνύμφευτος.

ἄνυπαίτιος. ὁ.ή. ον (din ὕπαίτιος, cu a. tăg: și v adăogat) = fără vină nevinovat fără nici o pricină.

(4)ανυπαλιφης -εος. ὁ.ή. φές și ανυπαλιφος. ὁ.ή. ον (din ὕπαλιφης -φός și a, tăg:) = ne-uns ne-mânjit unul de către altul.

(1)ἄνύπανδρος. ὁ.ή. δρον (din ὕπανδρέυομαι, cu a. tăg: și v adăogat) vezi ἄνύμφευτος(ἄνύπανδρος ζωή = fetie, junie (de la june) ἄνυπάνδρως ζῆν = a feti, a juni.

(2)ἄνύπαρκτος. ὁ.ή. κτον (din ὕπάρχω, cu a. tăg: și v adăogat) = neînființat. La Plutarh

ἄνυπείκαστος, ὁ.ή. στον și ἄνύπεικτος (din ὕπείκω, cu a. tăg: și v adăogat) = nesupus, neînduplecat, îndărătnic.

ἀνυπεξάριετος ὁ.ή. τον. Τως (din ὑπεξαιρέω, cu a. tăg: și v adăogat) = fără deosebire, fără excepție. La Anton:

ἀνυπέραρτος. ὁ.ή. τον din ὑπεραίρω, cu a. tăg: și v adăogat) = fără prisos, fără prisosire. La Andr:

ἀνυπεράσπιστος. ὁ.ή. στον (din ὑπερασπίζομαι, cu a. tăg: și v adăogat) = neocrotit neapărat neajutat de nimeni.

ἀνυπέρβλητος. ὁ.ή. τον. Τως (din ὑπερβάλλομαι, cu a. tăg: și v adăogat și ἀνυπέρθητος) = nebiruit, foarte mare, foarte tare. Cum „ἀνυπέρβλητος φιλία = cel mai mare prieteșug. la Xenofon.

ἀνυπερήφανος. ὁ.ή. νον (din ὑπερήφανος, cu a. tăg: și v adăogat) = fără mândrie.

ἀνυπερθεσία -ας. ἡ (din ἀνυπέρθετος) = mânia cea mare fără întârziere.

ἀνυπέρθετος. ὁ.ή. τον (din ὑπερτίθεμαι, cu a. tăg: și v adăogat) τως = fără întârziere fără prelungire de vreme, fără veste. Cum „ἀνυπέρθετος θάνατος = moartea cea fără veste grabnică. La Fal:

ἀνυπέρθητος. ὁ.ή. τον (din ὑπερτίθιμι, cu a. tăg: și v adăogat) vezi ἀνυπέρβλητος.

ἀνυπεροψία -ας. ἡ (din ὑπεροψία, cu a. tăg: și v adăogat) = nemândrie.

ἀνυπεύθυνος. ὁ.ή. νον (din ὑπεύθυνος, cu a. tăg: și v adăogat) = fără vină, nevinovat.

ἀνυπευθύνως (din ἀνυπεύθυνος) = fără vină.

ἀνυπήκοος. ὁ.ή. ον (din ὑπήκοος, cu a. tăg: și v adăogat) = nesupus neascultător cel ce nu se supune nu ascultă. La Platon.

ἀνυπηλιφής. ὁ.ή. φές. Și ἀνυπήλιφος. ὁ.ή. φον (din ὑπαλείφω, cu a. tăg: și v adăogat) = neuns neclefetit. Cum „ναῦς ἀνυπηλιφής = corabie neclefetită.

ἀνύπηνος. ὁ.ἦ. νον (din ὑπήνη, cu a. tăg:) = fără barbă.

ἀνυπηρεσία -ας. ἡ (din ὑπηρεσία, cu a. tăg: și v adăogat) = neîngrijire necăutare neslujbă.

ἀνυπηρέτητος. ὁ.ἦ. τον (din ὑπηρετώ, cu a. tăg: și v adăogat) fără slugă, fără îngrijire, fără căutare.

ἀνυπνώω (din ὑπνώω, cu a. tăg:) = mă deștept mă scol din somn.

(3) ἀνυπόγραφος. ὁ.ἦ. φον (din ὑπογράφω, cu a. tăg: și v adăogat) = neiscălit nesubțscris.

ἀνυποδεσία -ας. ἡ și ἀνυποδησία (din ὑποδεσία, cu a. tăg: și v adăogat) = neîncălțăminte golăciunea picerelor picioarelor. La Xenofon

ἀνυποδετέω -ῶ și ἀνυποδητέω (din ὑποδετέω, cu a. tăg: și v adăogat) = umblu desculț fără încălțăminte neîncălțat.

DSC 6375

ἀνυπόδετος. ὁ.ἦ. τον și ἀνυπόδητος (din ἀνυποδετέω) = desculț fără încălțăminte. La Xenofon neîncălțat.

ἀνυπόδικος. ὁ.ἦ. κον (din ὑπόδικος cu a. tăg: și v adăogat) = nesupus nepârt la vre-o judecată fără vină nevinovat. Cum „πάσας δίκας ἀνυπόδικος = nesupus nepârât la nici o judecată. La Epigramata:

ἀντυπόθετος. ὁ.ἦ. τον (din ὑποτίθημι, cu a. tăg: și v adăogat) = fără nici o pricină. La Platon.

ἀνύποιστος. ὁ.ἦ. στον (din ὑποίω), cu a. Tăg: și v adăogat) = nesuferit. ἀνυποίστως = nesuferit.

ἀνυπόκριτος. ὁ.ἦ. τον (din ὑποκρίνομαι, cu a. tăg: și v adăogat) = nefățarnic ἀνυποκρίτως = fără fățarnicie fără fățarie.

ἀνυπομονησία -ας. ἡ (din ἀνυπομόνητος) = nerăbdare, neadăstare, neatenție, nesuferire.

ἀνυπομόνητος. ὁ.ἦ. τον ἢ ἀνυπόμονος -νως (din ὑπομένω, cu a. tăg: ἢ v adăogat) = nerăbdător, nesuferitor, neadăstător) nesuferit, cel pe care nu-l poate suferi oare cine.

ἀνυπομονῶ (din ὑπομένω, cu a. tăg: ἢ v adăogat) = nu pot suferi răbda) nu pot adăsta aștepta) nu mă pot astâmpăra.

ἀνυπονόητος. ὁ.ἦ. τον (din ὑπονοέω, cu a. tăg: ἢ v adăogat) = cel de care nu gândea nu se socotea nimeni nenădăjduit.

ἀνυπονότητως = pe negândite.

ἀνυπόπτειτος. ὁ.ῦ. τον ἢ ἀνύποπτος -τως (din ὑποπτέω, cu a. tăg: ἢ v adăogat) = nebănuiește fără nici o bănuială ἢ cel ce nu bănuiește n-are nici o bănuială.

ἀνύποπτος -τως vezi ἀνυπόπτειτος.

ἀνυποσημείωτος. ὁ.ἦ. τον (din ὑποσημειώω, cu a. tăg: ἢ v adăogat) = neînsemnat fără nici un semn.

ἀνυπόστατος. ὁ.ἦ. τον (din ὑφίστημι, cu a. tăg: ἢ v adăogat) = neînființat cel ce nu e în ființă.) nebiruit, neînvins. La Xen:) fără temeii. Cum „ἀνυπόστατος ἀρχή = stăpânire fără temeii fără statornicie. La Polivie: ἢ πόλις ἀνυπόστατος = cetate nebiruită, la Xenofon: ἢ φρόνημα? ἀνυπόστατον = socotință chibzuire fără temeii. Al Xenofon

ἀνυπόστολος. ὁ.ἦ (din ὑποστέλλομαι, cu a. tăg: ἢ v adăogat) = nesfiit, fără nici o sfiială, temere.

ἀνυποστόλως (din ἀνυπόστολος) = fără nici o sfiială, fără nic o temere nici o frică.

ἀνυπóστρεπτος. ὁ.ἦ. πτον ἢ ἀνυπóστροφος (din ὑποστρέφω, cu a. tăg: ἢ v adăogat) = neîntors înapoi ἢ cel ce nu se mai întoarce înapoi.

ἀνυπότακτος. ὁ.ἦ. κτον (din ὑποτάττομαι, cu a. tăg: ἢ v adăogat) = nesupus neplecat, neascultător.)

și după asemănare: ἀνυπότακτος διήγησις = poveste zadarnică seacă. La Polivie.

ἀνυποταξία -ας. ἡ (din ἀνυπότακτος) = nesupunere neascultare.

ἀνυποτίαμητος. ὁ.ἡ. τον (din ὑποτίμησις, cu a. tăg: și v adăogat) = cel căruia nu i s-a prețuit averea spre a plăti dajdie bir. fără dajdie fără bir) neosândit nepedepsit de judecată fără osândă, fără pedeaspă. La Iosif

ἀνυποτιμήτως = fără osândă fără pedeapsă de la judecată. La Iosif.

ἀνύπουλος. ὁ.ἡ. λον (din ὕπουλος, cu a. tăg: și v adăogat) = fără viclenii marghiloii șiretlicuri.

ἀνύπους -οδος. ὁ.ἡ. πουν (din ἀνύω, ποῦς) = iute la picior. La Esih:

ἀνυπόφερτος. ὁ.ἡ. τον și ἀνυποφόρητος, ἀνυπόφορος, ἀνυπόφορτος (din ὑποφέρω, cu a. tăg: și v adăogat) = nesuferit ce nu-l poate suferi nimeni.

ἀνυπόφευκτος. ὁ.ἡ. τον și ἀνυπόφυκτος -τως (din ὑποφύγω, cu a. tăg: și v adăogat) neapărat, cel
DSC 6376

de care nu poate a se apăra a scăpa oarecine.

ἀνυσίεργος. ὁ.ἡ (din ἀνύω, ἔργον) = cel ce se silește și săvârșește lucrul său, sânguitor.

ἀνύσιμος. ὁ.ἡ (din ἀνύω) = sânguitor silitor săvârșitor folositor. La Xenofon: și Platon:

ἀνυσίμως (din ἀνύσιμος) = cu sânguință, cu silință.

ἄνυσις -εως. ἡ (din ἀνύω) și ἄνη = săvârșire silință spre săvârșire. Cum „οὐκ ἄνυσιν τινά δήομεν, = nici o ispravă nu facem. La Homer. Și οὔτις πρῆξις γάοιο? = nici un folos din plâns. La Homer.

(1) ἀνύστακτος. ὁ.ἡ (din νυστάζω, cu a. tăg: și v adăogat) = deștept, fără somn, cel ce nu doarme nu îi e somn. La Sf. Grigore Nazianz:

(2) ἄνυστικός -κή -κόν (din ἄνύω și ἄνυστικός) = sârguitor silitor spre săvârșire cel ce degrab săvârșește oare ce. La Polivie

ἄνυστάκτως = fără somn.

ἄνυστός, στή, στόν (din ἄνύω) = de săvârșire, ceea ce se poate săvârși. ὡς ἄνυστόν, = cât este prin puțință. La Hipocrat.

ἄνυστικός, κή, κόν La Xenofon vezi ἄνυστικός.

ἄνύτω, ἄνύττω vezi ἄνύω.

ἄνυφαίνω (din ἄνά, ὑφαίνω) = desțes cele țesute.

ἄνύφαμος. ὁ.ή. μόν (din ὑφαμος, cu a. tăg: și v adăogat) = nenisipos, fără nisip.

ἄνύφαντος. ὁ.ή. τον (din ὑφαντός, cu a. tăg: și v adăogat) = nețesut.

ἄνυψόω -ῶ (din ἄνά, ὑψόω) = ridic în sus înalț oare ce. ἄνυψοῦμαι = mă înnalț mă ridic sus.

ἄνύω, și ἄνυμι, ἄνυμαι, ἄνύτω, ἄνύττω, ἄνω = săvârșesc isprăvesc fârșesc oare ce.) mă silesc să ajung) πρᾶπᾶdesc, sfărâm) ἄνύεσθαι, = a dobândi a ajunge la ceea ce se socotește ce dorește. La Homer, Aristofan Eshin și Sofocli

ἄνω, ἄνομαι vezi ἄνύω πέμπτω δ ἔτει ἄνομένω = la al cincilea an, când se sfârșia al cincilea an și νυξ ἄνεται, = se sfârșește noaptea. La Homer.

ἄνω = sus în sus pe sus. ὁ ἄνω = cel de sus, adică Dumnezeu. οἱ ἄνωτοῦ χρόνου = strămoșii. Τὰ ἄνω, = cele de sus.) ἄνω καί κάτω διαλέγεσθαι περίτινος = zic și iarăși zic și tot la același cuvânt se întorc) ἄνω καί κάτω ποιεῖν = toate le răstoarnă, toate le mestecă, toate le pune cu curul în sus. La Dem: o arababulă.

ἄνωβάνειν (din ἄνω, βάνειν) = a se mândri. La Filostrat

ἄνωβολιός -οῦ. ὁ (din ἄνω, βόλος) = grămadă de pietre.

ἄνώγαιον -ου. Τό (din ἄνω, γαῖα) și ἀνώγεων, din ἀνώγεων în loc de ἀνώγαιος = orice zidire clădire este peste pământ și orice clădire este mai înaltă decât pământul) catul rândul caselor celor de sus. La Xenofon

ἄνώγαιος. ὁ.ἡ. ον (din ἄνω, γαῖα) și ἀνώγεως = cel de deasupra pământului.

ἄνωγέω vezi ἀνώγημι, ἀνώγω.

ἀνώγεως vezi ἀνώγαιος

ἄνωγή -ῆς. ἡ (din ἀνώγω și ἄνωξις = povață, îndemn, silire. La Apolonie

ἀνώγημι, ἀνώγω, și ἀνωγέω = îndemn, povățuiesc, silesc poruncesc. La Homer, Esih: și Apolonie.

ἀνώγω vezi ἀνώγημι

ἄνωδινία -ας. ἡ (din ὤδιν, cu a. a. tăg: și v adăogat = nedureri (fără dureri) de facere.

DSC 6377

ἄνώδιнос. ὁ.ἡ. νον (din ὤδιν, cu a. a. tăg: și v adăogat) = fără dureri de facere.

ἄνωδόρκας. ὁ (din ἄνω, δέρκω) = cegă, nisetru. La Esih:

ἄνωδος. ὁ.ἡ. din ὤδη?, cu a. a. tăg: și v adăogat) = fără cântare, cel ce nu cântă. La Aristofan

ἄνωδυνής -έος. ὁ.ἡ. νές și ἀνώδυνοσ. ὁ.ἡ. νον. Νως (din ὠδύν, cu a. a. tăg: și v adăogat:) = fără dureri.

ἄνωδυνία -ας. ἡ (din ἀνώδυνοσ) = nedurere. La Pindar.

ἀνώδυνοσ -νωσ vezi ἀνωδυνής.

ἄνωθεν și ἄνωσθε, ἄνωθα, după limba doricească = de sus de sus în jos) de demult, din început. Cum „ὁι ἄνωθεν = cei de demult, strămoșii noștri.

άνωθέω -ῶ (din ανά, sau ἄνω, ὠθέω) = împing în sus. La Homer.

άνώθησις -εως. ἥ (din άνωθέω) = împingere în sus.

άνωϊστί, άνωΐστος (din άνώιστος) = pe negândite, pe nenădăjduite. La Homer.

άνώϊστος. ὁ.ἥ. στον (din ὀιομαι, cu a. tăg și v adăogat) = nenădăjduit. La Erodian) și după asemănare: ascuns, necunoscut. La Erodian.

άνώλεθρος. La Platon vezi άνόλεθρος.

άνωλύζεσκε, în loc de άναλύζεσκε.

άνωλόγιον -ου. Τό (din ἄνω, λόγος) = cel din amvon după amvon.

άνωλόφυκτος. ὁ.ἥ. κτον (din ὀλοφύζω) și ανωλόφυρτος = cel pentru care n-a plâns nimeni.

άνωλόφυρτος (din ὀλοφύρεομαι, cu a. tăg: și v adăogat) vezi άνωλόφυκτος.

άνωμαλέω -ῶ (din ὀμαλός, cu a. tăg: și v adăogat) = tulbur orânduiala.

άνωμαλής -έος. ὁ.ἥ vezi άνώμαλος.

άνωμαλία -ας. ἥ (din άνώμαλος și άνωμαλότης = anomalie, neorânduială, nepotrivire.) zaiflâc, stricarea vătămarea sănătății. La Isiodor

άνώμαλος. ὁ.ἥ. λον și άνωμαλής (din ὀμαλός, cu a. tăg: și v adăogat) = anomal nepotrivit, neregulat gloduros.) τά άνώμαλα la grām: cele neregulate, cele anormale.

άνομαλότης -τος. ἥ vezi άνωμαλία. La Platon.

άνομάλως = neregulat nepotrivit cu neorânduială fără orânduială.

άνωμάλωσις -εως. ἥ (din ὀμαλόω, cu a. tăg: și v adăogat) = nepotrivire, neorânduială.

ἄνωμος. ὁ.ἥ. μον (din ὤμος cu a. tăg: și v adăogat) = fără umeri.

ἄνωμοτί (din ἄνώμοτος) = fără jurământ. La Erodian.

ἄνώμοτος. ὁ.ἦ. τον (din ὁμός, cu a. tăg: și v adăogat) = nejurat, cel ce n-a jurat.

ἄνωνις. ἦ. = scai scaiete măgăresc.

ἄνωνόμαστος. ὁ.ἦ. στον și ἄνονόμαστος (din ὄνομα, cu a. tăg: și v adăogat) = fără nume. La Evripid.

ἄνωνυμεί, și ἄνωνυμί (din ἄνώνυμος) = fără nume.

(1) ἄνωνυμία -ας. ἦ (din ἄώνυμος) = anonimie a nu avea nume de neam de familie.

(2) ἄώνυμος. ὁ.ἦ. μον (din ὄνομα, cu a. tăg: și v adăogat) = fără nume moștenesc de moștenire de neam de familie, fără poreclă, fără sclitadă, anonim. Ca un nume înf: însemnează sânger.

ἄνωνύμως = fără nume de neam de familie fără poreclă, fără sclitadă.

ἄνωξις -εως. ἦ La Esih: vezi ἄνωγή.

ἄνώπιον -ου. Τό (din ἀνά, ὄψ) = locul cel de deasupra pe deasupra porții ușii) locul cel înalt dimpotrivă, ce se vede de departe. La Polidevc:

ἄνωρία -ας. ἦ (din ἄνωρος) = nevreme.

ἄνωρος. ὁ.ἦ. ρον (din ὥρα, cu a. tăg: și v adăogat) = fără vreme, neajuns la vremea lui necopt. La Erodian.

DSC 6378

ἄνώφορος. ὁ.ἦ. φον (din ὄροφος. Cu . a. tăg: și v adăogat) = fără învelitoare, fără înveliș. La Licofron.

ἄνωρρόθια -ας. ἦ (din ἄνω, ῥόθος) = vâjâitură zgomotul valurilor când se izbesc și se sparg) iar din ἀνά, ῥέω = umflătura valurilor când se ridică până la buzele corăbiei. La Polidevc.

ἄνωρρόπος. ὁ.ἦ. πον (din ἄνω, ῥοπή) = cel ce se pleacă se îndoiește se încovoiaie în sus.

ἄνωρομαι (din ἀνά, ὀρούμαι) = zbier tare. La Epigramata:

ἄνωσαι ἰν loc de ἀνοῖσαι după limba Ionicească, din ἀνοίω.

ἄνώτατος -τη -τον (din ἄνω) = cel mai înalt cel prea înalt cel mai presus.

ἄνωτάτω (din ἄνώτατος) = la cel mai înalt loc. la Xenofon.

ἄνωτερικός -κή -κόν = de cel prea înalt, ce privește la cel prea înalt la cel mai presus.

ἄνώτερος -ρα, ρον (din ἄνω) = mai înalt, mai în sus cel mai în sus.

ἄνωτέρω (din ἄνώτερος) = mai în sus, la Xenofon.

ἄνωτέρωθεν = de la cele mai în sus mai înalte.

ἄνωφελής -έος. ὁ.ἦ. λές și ἀνώφελος (din ὄφελος, cu a. tăg: și ν adăogat) = fără nici un folos, fără nici o dobândă netrebnic, zadarnic de nici o treabă. La Xenofon.

ἄνωφέκτος. ὁ.ἦ. τον (din ἀνωφελής) = cel ce nu s-a folosit cu nimic, și cel ce nu folosește la nimic netrebnic.

ἄνώφελος ὁ.ἦ. λον vezi ἀνωφελής. La Esop.

ἄνωφελῶς = fără nici un folos fără nici o dobândă în zadar, geaba.

ἄνωφέρεια -ας. ἦ (din ἀνωφερής) = sușul urcarea ridicarea în sus aruncarea în sus.

ἄνωφερής -έως. ὁ.ἦ. ρές (din ἄνω, φέρω și ἀνώφορος) = cel ce aruncă urcă ridică oare ce în sus) ἀνωφερής τόπος = deal, suș. La Arist☺ = și cel ce se urcă se aruncă se ridică se suie în sus.

ἄνώφιλιον -ου. Τό (din ἄνω, φλία) = pragul ușii cel de sus, tavanul ușii. La Suida.

ἄνώφοιτος. ὁ.ἦ. τον (din ἄνω, φοιτάω) = cel ce se urcă se suie zboară merge în sus.

άνωφορος. ό.ή. ρον vezi άνωφερής.

άνωφρυασμένος. ό. νη. νον. (din άνω, όφρύς) = cu sprâncenele întinse smerit prefăcut fățarnic. La Anec:

άνωχα = din άνοίγω.

άνωχθι, άνώχθω, άνωχθε, din άνώγω. La Homer.

άνώχυρος. ό.ή. ρον (din όχυρός, cu a. tăg: și v adăogat) = fără îngrădiș, neîngrădit, fără pază. La Xenofon.

άξαδραπαν în loc de σατράπης.

άξεβούλλωτος. ό.ή. τον (din ξεβουλλώνω, cu a. tăg: și v adăogat) = nedespecetluit.

άξεναγωγήτος. ό.ή. τον (din ξεναγωγήω, cu a. tăg:) = neprimut de nimeni la ospăț ca un străin.

άξεινος vezi άξενος.

άξενία -ας. ή (din ξενία, cu a. tăg:) = neprimire de străini la ospăț. La Strabon: neospitalitate.

άξενος. ό.ή și άξεινος (din ξένος, cu a. tăg:) = cel ce nu primește pe străini la ospăț. άξεινος πόντος, = se numea odată marea ce se cheamă acum έυξεινος πόντος. La Evstatie.

(1) άξερρίζωτος. ό.ή. τον (din ξερρίζώνω, cu a. tăg:) = nescos din rădăcină.

(2) άξεστος. ό.ή. στον (din ξέω, cu a. tăg: și v adăogat) = neras, nenetezit, nerăzuit.

άξέσχιστος. ό.ή. στον (din ξεσχίζω, cu a. tăg: și v adăogat) = nesfâșiat, nespintecat.

άξετίμητος. ό.ή. τον (din ξετιμῶ, cu a. tăg:) = neprețuit.

άξετύλικτος. ό.ή. κτον. Κτα (din ξετυλίγω, cu a. tăg:) = nedesfășurat, nedescrețit, nedăzdepănat, nedezdoit.

DSC 6379

άξεφλούδιστος. ό.ή. στον (din ξεφλουδίζω, cu a. tăg:) = nejupuit necurățat de coajă. (copaciul)

ἀξεχώριστος. ὁ.ἡ. στον. στως (din ξεχωρίζω cu a. tăg:) = neosebit, nedeosebit.

(1) ἀξήραντος. ὁ.ἡ. τον (din ξηραίνω, cu a. tăg:) = neuscat nezvântat nezbicit.

(2) ἀξία -ας. ἡ = prețul or căruia lucru) cinste, cin, rang, merit) boierie, ofițerie) slujbă domnească împărătească) vrednicie, destoinicie, hărnicie) ἀξία τοῦ ἀρχιστρατήγου = generalița) ἀξία τοῦ κόμητος - τοῦ γράφου = grăfie, contie) ἀξία τοῦ γραμματικοῦ, = grămăticie) ἀξία τοῦ ἀιρετοῦ -τοῦ ἐκλογέος = electorie) ἀξία τοῦ ἐπάρχου, = guvernatorie) ἀξία τῶν ἀμαξῶν = arabagiu) ὑπέρ ἀξίαν = mai presus de vrednicie) κατ ἀξίαν, πρὸς ἀξίαν = după vrednicie) καταβιβάζω -ὑποβιβάζω τῆς ἀξίας = prostesc pe oarecine îi ridic cinul cinstea îl scobor din cinste) παρ ἀξίαν = după necuviință.

ἀξιαγάπητος. ὁ.ἡ. τον (din ἄξιος, ἀγάπη și ἀξιοαγαπητος) = vrednic de iubit de dragoste. La Clim: de a-l iubi.

ἀξιάγαστος. ὁ.ἡ. στον (din ἀγαστός) = minunat, vrednic de laudă de mirare. La Xenofon.

ἀξιάκουστος. ὁ.ἡ. στον (din ἄξιος, ακούω și ἀξιακρόατος = vrednic de auzit. La Xenofon

ἀξιακρόατος. ὁ.ἡ. τον (din ἄξιος, ἀκροάομαι) vezi ἀξιάκουστος.

ἀξιαπήγητος vezi ἀξιαφήγητος

ἀξιαπόλαυστος. ὁ.ἡ. στον (din ἄξιος, ἀπολαμβάνω) = vrednic de dobândit de a-l dobândi.

ἀξιαφήγητος. ὁ.ἡ. τον (din ἄξιος, ἀφηγέομαι și ἀξιαπήγητος, după limba Ionicească = vrednic de povestit de spus de istorisit de a-l povesti de a-l spune.

ἀξιέπαινος. ὁ.ἡ. νον și ἀξιεπάλινετος (din ἄξιος, ἔπαινος) = vrednic de laudă. La Xenofon.

ἀξιεπαίνετος. ὁ.ή. τον (din ἄξιος, ἐπαινετός) vezi ἀξιέπαινος.

ἀξιεπέραστος. ὁ.ή. στον (din ἄξιος, ἐπέραστος) = vrednic de iubit de dragoste de a-l iubi.

ἀξιεπιθύμητος. ὁ.ή. τον (din ἄξιος, ἐπιθυμητός și ἀξιοεπιθυμητος) = vrednic de dorit de râvnit de a-l dori.

ἀξιέραστος. ὁ.ή. στον (din ἄξιος, ἐραστός) = vrednic de iubit de dragoste, drăgăstos. La Xenofon.

(1) ἀξίζω (din ἄξιος) = vrednic sunt. Δέν ἀξίζει ὅυτε ὀβολόν = nu plătește nu face nici un ban. ἀξίζει = costisește) meritarisesc.

ἀξινάριον -ου. Τό (din ἀξίνη și ἀξινίδιον) = toporaș securiță (secure) cu două ascuțituri cu două tăișuri.

ἀξίνη -ης. ἡ = topor secure cu două ascuțituri cu două tăișuri) bradă, teslă. La Xenofon.

ἀξινίδιον -ου. Τό vezi ἀξινάριον.

ἀξινομαντεία -ας. ἡ (din ἀξίνη, μαντεία) = ghicirea cu toporul. La Plin:

(1) ἀξιοαγάπητος vezi ἀξιαγάπητος

(2) ἀξιοβίωτος. ὁ.ή. τον (din ἄξιος, βίος) = viață vrednică de a se numi viață, și dimpotrivă ὄυκ ἀξιοβίωτον εἶναι = viață amărâtă nesuferită, ce nu e vrednică a se numi viață. la Xen: viață chinuită.

ἀξιοδάκρυτος. ὁ.ή. τον (din ἄξιος, δάκρυον) = vrednic de plâns de a-l plânge.

(3) ἀξιοδιήγητος. ὁ.ή. τον (din ἄξιος, διηγέομαι) = vrednic de povestit de spus de a-l povesti de a-l spune.

(4) ἀξιοενθύμητος. ὁ.ή. τον (din ἄξιος, ἐνθυμέομαι) = vrednic de ținere de minte de a-l ține minte de a-l pomeni memorabil.

ἀξιοεπιθύμητος vezi ἀξιοπιθήμητος.

ἀξιόεργος. ὁ.ἦ. γον (din ἄξιος ἔργον) = vrednic de lucru de muncă. La Xenofon: de slujbă.

ἀξιόζηλος. ὁ.ἦ. λον ἢ ἀξιοζήλωτος (din ἄξιος, ζῆλος) = vrednic de zulevsit de imitat de emulație de a-l zulevsi de a-l imita.

ἀξιοθάνατος. ὁ.ἦ. τον (din ἄξιος, θάνατος) = vrednic de moarte de omorât de a-l omorî.

ἀξιοθάνμαστος. ὁ.ἦ. στον (din ἄξιος, θαυμάζω) = vrednic de mirare, de care trebuie să se mire cineva. La Xenofon: de a se mira de el.

DSC **6380** (1 și 2) pe verso)

DSC 6381

ἀξιοθέατος. ὁ.ἦ. το (din ἄξιος, θεάομαι) = vrednic de văzut. la Xen: ἢ ἀξιοθέκτος, după limba Ionicească = de a-l vedea.

ἀξιόθεος. ὁ.ἦ. ον (din ἄξιος, θεός) = vrednic lui Dumnezeu de Dumnezeu) iar din ἄξιος, θεάομαι = vrednic de văzut. La Alcibiades: ἢ la cele Bisericești.

ἀξιοθρήνητος. ὁ.ἦ. τον ἢ ἀξιοθρήνος (din ἄξιος, θρήνος) = vrednic de plâns. La Euripid:

ἀξιοκαταφρόνητος. ὁ.ἦ. τον (din ἄξιος, καταφρονῶ) = vrednic de batjocorit de betjocură de a-și bate joc de el.

ἀξιοκοινωνητος. ὁ.ἦ. τον (din ἄξις, κοινωνέω) = vrednic de sintrofie de soțitate de a-l avea cineva în soțietatea în sindrofia lor. La Platon

ἀξιοκτήτος. ὁ.ἦ. τον (din ἄξιος, κτάομαι) = vrednic de dobândit de a-l dobândi.

ἀξιόλεκτος. ὁ.ἦ. τον (din ἄξιος, λέγω) = vrednic de spus de povestit de a-l spune de a-l povesti.

ἀξιόληπτος. ὁ.ἦ. πτον (din ἄξιος, λαμβάνω) = vrednic de luat de primit de dobândit de a-l lua de a-l primi de a-l dobândi. La Chiril.

ἀξιολόγος. ὁ.ἦ. γον (din ἄξιος, λόγος) = vrednic de pomenit de lăudat de mirat de a-l pomeni de a-l lăuda de a se mira de el. înfricoșat. La Xenofon:

ἀξιολογήσει (din ἀξιολογέω) = va lăuda va slăvi va cinsti după cuviință.

ἀξιολογούμενα, la Dionisie Alicarnasefs însă cu greșeală, în loc de ἀξιούμενα.

ἀξιομακάριστος. ὁ.ἦ. στον (din ἄξιος, μακαρίζω) = vrednic de fericit de a-l numi fericit.

ἀξιόμαχος. ὁ.ἦ. τον și ἀξιόμαχος (din ἄξιος, μάχη, μάχομαι) = vrednic de război, războinic. La Diodor:

ἀξιομισής -έος. ὁ.ἦ. la Dion Casie: însă cu îndoială. Și ἀξιόμισητος. ὁ.ἦ. τον și ἀξιόμισος, la Esh: (din ἄξιος, μῖσος) = vrednic de urât de a-l urî cineva.

ἀξιομνημόνευτος. ὁ.ἦ. τον și ἀξιόμνηστος (din ἄξιος, μνημονεύω) = vrednic de ținere de minte de a-l ținea minte de a-l pomeni. La Xenofon: memorabil.

ἀξιόνικος. ὁ.ἦ. κον (din ἄξιος, νίκη) = vrednic de izbândă de biruință de izbândit de biruit de a izbândi de a birui. La Xenofon și Erodia:

ἀξιονόμαστος. ὁ.ἦ. στον (din ἄξιος, ὀνομαστός) = vrednic de nume mare vestit.

ἀξιόνω vezi ἀξιόω.

ἀξιοπαθέω -ῶ (din .αξια, πάσχω) = cu dreptate pătinesc după faptele mele.

ἀξιοπάθεια -ας. ἡ (din ἀξιοπαθέω) = patimă pedeapsă dreaptă după faptele sale, la Hipocrat însă cu îndoială.

ἀξιοπαθής -έος. ὁ.ἦ (din ἀξιοπαθέω) = după dreptate pătimăș după faptele sale.

ἀξιοπενθής -έως. ὁ.ἦ (din ἄξιος, πένθος) = vrednic de plâns de a-l plânge. La Evripid

ἀξιοπιστεύω -ομαι (din ἄξιος, πιστεύω) ἀξιοπιστεύονται, la Suida, = sunt vrednici de credință, trebuie să-i creadă oare cine să le dea crezământ.

ἀξιοπιστία -ας. ἡ (din ἀξιόπιστος) = vrednică de credință încredințare. La Strabon.

ἀξιόπιστος. ὁ.ἡ. στον (din ἄξιος, πίστις) = vrednic de credință de a-l crede de a-i da crezământ. La Xenofon

ἀξιοπιστοσύνη -ης. ἡ (din ἀξιόπιστος) = vrednică de credință încredințare. La Man:

ἀξιοπίστως = cu vrednică credință încredințare

ἀξιόποινος. ὁ.ἡ. νον (din ἄξιος, ποινή) = vrednic de pedeapsă de osândă de a se pedepsi de a se osândi.

DSC 6382

ἀξιοπραχία -ας. ἡ (din ἄξιος, πράξις) = faptă bună cinstită. La Climent:

ἀξιοπρέπεια -ας. ἡ (din ἀξιοπρεπής) = cuviincioasă cinste cinste după cuviință.

ἀξιοπρεπής -έος. ὁ.ἡ. πές (din ἄξιος, πρέπει) = vrednic de cinste după cuviință. La Xenofon:

ἀξιοπρεπῶς = după cuviință, cu cuviință.

ἀξιοπροστάτευτος. ὁ.ἡ. τον (din ἄξιος, προστατεύομαι) = vrednic de a se ocroti de a se apăra și de a ocroti de a apăra. La Polidevc

ἀξιόρατος. ὁ.ἡ. τον (din ἄξιος, ὀράω) = vrednic de văzut de a vedea de a se vedea.

ἄξιος -ία -ον (din ἄγω, ἄξω) = vrednic destoinic de oare ce) harnic, bun de slujbă de treabă. Πολλοῦ ἄξιος = de mare preț) ἄξιον ἐστί = se cuvine ἄξιος ἐπάινου = vrednic de laudă) ἄξιος μέμψεως = vrednic de defăimare) ἄξιος οὐδενός = de nimic bun) se ia și în loc de ieftin de mic preț, cum οὐ πώπατ

ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας = n-am mai văzut pește așa de ieftin (dacă nu se înțelege, așa de scump.)

(3)...

ἀξιοσημείωτος. ὁ.ἢ. τον (din -ἄξιος, σημεῖον) = vrednic de însemnat de pomenit.

ἀξιόσκεπτος. ὁ.ἢ. πτον (din ἄξιος, σκέπτομαι) = vrednic de socotință de băgare de seamă de a se lua în băgare de seamă.

ἀξιοπούδαστος. ὁ.ἢ. στον (din σπουδάζω) = vrednic de silință de învățatură. La Xenofon

(3)

ἀξιοστρατήγητος. ὁ.ἢ. ἢ ἀξιοστρατηγικός, ἀξιοστράτηγος (din ἄξιος, στρατηγός) = vrednic de comandir de a comanda. La Dion Casie și Xenofon: bun de ostaș.

ἀξιοτέκμαρτος. ὁ.ἢ. (din ἄξιος, τεκμαίρομαι) = vrednic de dovadă de a dovedi. La Xenofon

ἀξιότης -τος. ἡ (din ἄξιος) = vrednicie, destoinicie.

ἀξιοτίμητος. ὁ.ἢ. τον ἢ ἀξιότιμος (din ἄξιος, τιμάω) = vrednic de cinste de a se cinsti.

ἀξιοφίλητος. ὁ.ἢ. (din ἄξιος, φιλέω) = vrednic de iubit de a-l iubi. La Xenofon

ἀξιόχρεως. ὁ.ἢ. (din ἄξιος, χρέος, χρῆμα) = vrednic destoinic) vrednic de plată) vrednic de prețul său) vrednic de credință) la Democrit și Erodian

ἀξιόμνητος. ὁ.ἢ. τον (din ἄξιος, ὑμνέω) = vrednic de laudă de slavă.

ἀξιόω -ῶ ἢ ἀξιόνω = învrednicesc pe oare cine de oare ce) îl socotesc îl cinstesc de vrednic) îi hotărâsc prețul) volnicesc pe oare cine îi dau putere mă rog) ἀξιόομαι -οῦμαι = mă socotesc de vrednic mă învrednicesc de oare ce. La Sofocli Evripid Xenofon și Erodian

ἄξιφος. ὁ.ἦ. φον (din ξίφος, cu a. tăg☺ = fără cuțit fără sabie. La Licofron

ἄξιφυλλος, la Eshil, însă cu greșeală în loc de ἀεξιφυλλος.

(1) ἀιώλεθρος. ὁ.ἦ. θρον (din ἄξιος, ὄλεθρος) = vrednic de prăpădit de moarte. La Proc:

ἀξιωματικός -κή -κόν (din ἀξίωμα) = tist, boier, ofițer, slujbaş, cel ce a primit s-a învrednicit un cin o slujbă o cinste.

ἀξιωματικῶς, = după cinste, după slujbă, după cin.

(2) ἀξίωμα -τος. τό (din ἀξιόω și ἀξίωσις = cinste, cin, preț) vrednicie, slujbă) rugăciune) axiomă maximă.

(1) ἀξίως (din -ἄξιος) = după vrednicie, cu vrednicie, după cuviință, cu cuviință.

(2) ἀξίωσις -εως. ἦ (din ἀξιόω) vezi ἀξίωμα. La D. Ali:

ἄξόανος. ὁ.ἦ. ον (din ξόανον, cu a. tăg☺ fără idoli, fără agalme. La Lucia: fără statuie.

ἄξονήλατος. ὁ.ἦ. τον (din ἄξων, ἐλάω) = de osie mișcat frecat ros mâncat. La Eshil.

(?)

ἄξόνιος -νία -ιον (din ἄξων) = de osie, al osiei.

ἄξονίσκος -ου. ὁ = osie mică.

ἄξοος. ὁ.ἦ (din ξέω, cu a. tăg:) = neras nenetezit nerăzuit.

ἄξοῦγγιον -ου. Τό și ἀξύγγιον = seu untură.

ἄξουράφιστος. ὁ.ἦ. στον și ἀξυράφιστος, ἀξύριστος, ἄξυρος (din ξύρω, cu a. tăg☺ neras netuns.

DSC 6383

(1) ἀξιοτένακτος. ὁ.ἦ. κτον (ἄξιος, στενάζω) = vrednic de gemut de suspinat.

(2) ἀξονίδιον -ου. Τό vezi παραξόνιον.

(3)αξιοσε βαστος. ὁ.ή στον (ἄξιος, σέτας) = vrednic de cinste de respect.

DSC 6384 (1)și (2) următoarea pagină)

DSC 6385

ἀξύγγιον vezi ἀξούγγιον. La Bals:

ἀξιγκρότητος. ὁ.ή. τον (din συγκροτέω, cu a. tăg: și ἀσυγκρότητος) = ce nu se bate nu se pleacă la ciocan și după asemănare: foarte moale) ἀξυγκρότητον πλήρωμα, = cei neînvăsați la vâslă. La Tucidid) și λέξις ἀσυγκρότητος = cuvânt neplăcut. La D: Alic:

ἀξύλευτος. ὁ.ή. τον (din ξυλέω cu a. tăg: și ἀξύλιστος, ἄξυλος δάσος ἀξύλευτον) = pădure de unde însă nu s-a tăiat nici un lemn pădure poprită, opritură.

ἀξυλία-ας. ἡ (din ξύλον, cu a. tăg☺ = lipsă de lemne.

ἀξύλιστος. ὁ.ή. στον. vezi ἀξύλευτος.

ἄξυλος. ὁ.ή. λον (din ξύλον, cu a. tăg:) = fără lemne. La Xenofon vezi și ἀξύλευτος ἄξυλος ὕλη = pădure netăiată ținută poprită. La Homer.

ἀξύμβατος vezi ἀσύμβατος.

ἀξύμβλητος vezi ἀσύμβλητος

ἀξυνετέω, ἀξύνετος, ἀξυνήμον vezi ἀσυνετέω, ἀσύνετος, ἀσυνήμων.

ἄξυνος. ὁ.ή. von (din ξυνός, cu a. tăg☺ = cel ce nu intră în soțietate (societate) nesoțial) iar cu α. adăog: înseamnă, cu toți în soțietate, prea social. La Ant: gaz:

ἀξυράφιστος vezi ἀξουράφιστος

ἀξυρής -έος. ὁ.ή. ρές (din ξυρέω, cu a. tăg☺ = neascuțit la vârful tâmp.

(1)ἄξυρις -δος. ἡ vezi ὄσυρις.

ἀξύριστος vezi ἀξουράφιστος.

ἄξυρος. ὁ.ἡ. ρον (din ξύρω, ξυρόν, cu a. tăg:) = fără brici vezi și ἀξουράφιστος.

ἄξυστος. ὁ.ἡ. στον (din ξύω, ξυστός, cu a. tăg:) = neșesălat, nescărpinat.

ἄξυφον -ου. Τό = dres de obraz suliman (alifie)

(2) ἄξω din ἄγω

ἄξων -ονος. ὁ (din ἄγω, ἄξω) = axon osie. ἄξων τοῦ ἄλωνίου = fusul ăriii) tăblița de legi la elini vezi κύρβεις.

(1) ἄογκος. ὁ.ἡ. γκον (din ὄγκος, cu a. tăg:) = fără grosime, fără umflătură subțire slab. La Hipocrat

(2) ἄοδμος. ὁ.ἡ. μον (din ὀδμή, cu a. tăg:) = fără miros.

ἄοδος. ὁ.ἡ. δον (din ὀδός, cu a. tăg:) = fără drum.

ἄοζέω -ῶ (din ἄοζος) = slujesc dârvăresc.

ἄοζος. ὁ = slugă la jertfe dârvar rânduș. La Eshil. Alții scriu ἄζος în loc de ἄογος) ἄοζος în loc de ἄνοζος = fără noduri, fără crăci (din ὄγος cu a. tăg:) iar cu α adăog:) = nodoros, crăcos.

(1) ἄοῖ?, în loc de ἡοῖ, din ἡώς, după limba doricească.

(2) ἄοιδή -ῆς. ἡ (din αἰίδω) = cântec, cântare strigare spre cinstea oare căruia.

ἄοιδίαω -ῶ în loc de αἰίδω. La Homer.

ἄοίδιμος. ὁ.ἡ. μον (din αἰίδω, ἄοιδίαω) = de laudă, de cântare) lăudat, vestit) și defăimat, cam în bătaie de joc, la Homer.

ἄοιδοθέτης. Ου. ὁ. (din ἄοιδός, Θέτης) = cântăreț, muzicant, poet. La Analoghion. Lăutar.

ἄοιδομάχος. ὁ (din ἄοιδός, μάχομαι) = cântărețul și poetul ce se întrece se sfădește cu alt cântăreț pentru meșteșugul lor. La Analoghion.

ἄοιδοπόλος. ὁ. ἄοιδή, πολέω) și ἄοιδός = cântăreț, muzicant, lăutar, poet.

ᾄδός -οῦ. ὁ (din ἀείδω) vezi ᾄδοπóλος. La Evstatie.

ᾄδοσύνη -ης. ἡ (din ᾄδός) = cântare.

ᾄδοτόκος. ὁ.ἡ. κον (din ᾄδός, τόκος) = născător de cântece de cântăreți.

ᾄοίκητος. ὁ.ἡ. τον (din οἰκητός. Și a. tăg☺ = nelocuit ᾄοίητοι, pustietăți, pustii.

DSC 6386.

ᾄοικος. ὁ.ἡ. κον (din οἶκος, și a. tăg:) = fără casă, fără masă, sărac, străin.

ᾄοιμος. ὁ.ἡ. μον (din οἶμος, și. a tăg:) = fără drum, unde nu poate fi drum și după asemănare: nespus, neînțeleș, întunecat. La Esih:

ᾄοινέω -ῶ (din οἶνος, și a. tăg:) = nu beau vin.

ᾄοινία -ας. ἡ (din ᾄοινος) = depărtare de vin. La Stoveu: și lipsă de vin.

ᾄοινος. ὁ.ἡ. νον (din οἶνος, și a. tăg:) = fără vin, cel ce nu bea vin cel ce nu scoate nu face vin. La Xenofon: πολλή τῆς ὁδοῦ ᾄοινος = cel mai mult drum, fără vin, fără vie.

ᾄοκνία -ας. ἡ (din ᾄοκνος) = nepregetare, nelenevire, netembelâc sârguință, silență, activitate. La Stoveu.

ᾄοκνος. ὁ.ἡ. κνον (din ᾄοκνος și a. tăg:) = fără preget silitor, sârguitor neleneș) și după asemănare: fără sfială, fără temere. La Xenofon) τό ᾄοκνον = nepregetarea, nelenevirea.

ᾄοκνωσ (din ᾄοκνος) = fără preget, fără sfială.

ᾄολλέω -ῶ vezi ᾄολλίζω.

ᾄολλίδην (din ᾄολλής) = toți grămadă la un loc toți adunați la un loc.

ᾄολλής -έος. ὁ.ἡ (din ᾄολλέω) ᾄολλέες -λεῖς = adunați strânși la un loc. la Sofocli.

ἀολλίζω, și ἀολλέω (din ἔλλω, ἑλλής, ἀελλής cu α adăogat: și după schimbarea lui ε în ο, ἀολλέω, ἀολλίζω) = adun strâng la un loc. la Homer.

ἀόμματος. ὁ.ή. τον (din ὄμμα, și α adăogat) = fără ochi orb.

ἄοπλος. ὁ.ή. πλον (din ὄπλον, și a. tăg:) = fără arme, neînarmat, neîntrarmat. La Xenofon.

ἄοπος. ὁ.ή. πον (din ὄψ, și a. tăg:) = fără glas mut) fără obraz) fără vedere, orb) nevăzut.

ἄοπτος. ὁ.ή. πτον (din ὄπτομαι și a. tăg☺ = nevăzut, ce nu se poate vedea.

ἄορ, și ἄορ, și ἄωρ (din ἄόρω, în loc de ἀέρω, ἀείρω) = sabia ce se spânzură se atârână de umere) ἄορες în loc de τρίποδες, pirostriei. La Esih: ἄορ τριγλώχιν, = furca cu trei crăci, triena, la Calim) și orice alte unelte poate purta omul supra-i.

ἄορας, ἄορες, din ἄορ -ος. Τό. = la Homer, unii talmăcesc în loc de pirostriei, alții în loc de muieri și în loc de ὄαρες = și alții în loc de săbii.

ἄορασία -ας. ἡ (din ἄόρατος) = nevedere orbire.

ἄόρατος. ὁ.ή. τον (din ἄραόμαι, și a. tăg:) = nevăzut și cel ce nu vede.

ἄοράτως (din ἄόρατος) = pe nevăzute, nevăzând.

ἄοργησία -ας. ἡ (din ἄόργητος) = nemânie.

ἄόργητος. ὁ.ή. τον (din ὄργή, și a. tăg:) = nemânios fără mânie.

ἄοργήτως (din ἄόργητος) = fără mânie pe nemâniete.

ἄοριστάινω, și ἀοριστέω -ῶ (din ἀόριστος) = nu sunt hotărât, n-am hotărâre, sunt la îndoială, am îndoială. La Arist:

ἄοριστία -ας. ἡ (din ἀόριστος) = nehotărâre (fără hotar) nemărginire.

ἀοριστικός -κή -κόν (din ἀόριστος) = de nehotărâre, nehotărât.

ἀόριστος. ὁ.ἡ. στον (din ὀρίζω, și a. tăg:) = nehotărât, nemărginit.

(1)ἀοριστώδης. ὁ.ἡ. δεξ (din ἀόριστος) = deopotrivă cu cel nemărginit. La Apolonie.

ἀορίστως (din ἀόριστος) = nehotărât pe nehotărâte.

ἄορνος. ὁ.ἡ. și ἄορνις (din ἄρνις, și a. tăg☺ = fără păsări, unde păsările nu ajung) și o baltă la Neapol, ce se cheamă acum ἄυερνος = balta iadului) și un munte foarte înalt și pietros la India pentru care grăiește Plutarh: ἄορνα ὕψη = munții cei fără păsări, unde nu ajung păsările.

ἀορτεύς. ὁ. vezi ἀορτήρ.

DSC 6387 (1) pagina anterioară

DSC 6388 (1 și 2 următoarea pagină.

DSC 6389

ἀορτέω -ομαι (din ἀείρω) = spânzur atârnat mă spânzur, mă atârnat. La Epigramata.

ἀορτή -ής. ἡ (din ἀορτέω) = aortă) ἀορταί, = căpătâile aortei.) ἀορταί = dulapuri de rufe.

ἀορτήρ -ῆρος. ὁ. și ἀορτεύς (din ἀορτέω) = curea cordon băieri de sabie de pușcă de traistă și cele asemenea, cu care se atârnată. La Homer și Esih) ἀορτηῆρες ἵπποι = iedecuri. La D. Hris:

ἄορτο, și ἄωρτο (din ἀόρω, în loc de ἄρω, ἀέρω, ἀείρω -ομαι) = era spânzurat atârnat. La Homer.

ἄορτον -ου. Τό (din ἀόρεσθαι, în loc de ἀείρεσθαι) τά ἄορτα = cele două căpătâi ale aortei. La Hipocrat.

ἀόρχις -ου. ὁ. Χον (din ὄρχις, și a. tăg:) = fără boasă evnuh eunuc scopit.

ἀόρω vezi ἄορτο = atârnat spânzur.

(1) ἄος -οτος. Τό = vindecare, tămăduire, sănătate. La Esih:

ἄοσμία -ας. ἡ (din ἄοσμος) = nemiros lipsă de miros.

ἄοσμος. ὁ.ἡ. μον (din ἄσμή, și a. tăg:) = fără miros.

ἄοσσέω -ῶ (din ὄσσα? și a. adăogat) = ajut slujesc fără a mă chema oare cine.

ἄοσσητήρ -ῆρος. ὁ = ajutător de sineși nechemat de nimeni (din ἄοσσέω?)

ἄουστρία -ας. ἡ = Austria

ἄουστριακός -κή -κόν (din ἄουστρία) = austrian, austriiacesc.

ἄουτος. ὁ.ἡ. τον (din οὔς, și a. tăg:) = fără urechi surd) iar din οὔτάω = fără rană, nerănit. La Homer.

ἄοχλησία -ας. ἡ (din ἀόχλητος) = nesupărare.

ἀόχλητος. ὁ.ἡ. τον (din ὄχλος, și a. tăg:) = nesupărat, nesupărător. La Alcif: fără supărare,

ἄοψ -οπος. ὁ.ἡ. πον (din ὄψ, și a. tăg☺ = fără vedere orb.

(2) ἄπ vezi παππας

ἄοπαγάγω (din ἀπό, ἀγάγω) = duc aduc oare ce la oare cine.

ἄπαγγελεύς -έως. ὁ la Man: vezi ἀπαγγελητήρ.

ἄπαγγελία -ας. ἡ (din ἀπαγγέλλω) = chipul vorbei rostirii, grai grăire frumoasă grăire de rost pe dinafară, recitație espresie, enocnciație, arătare tâlcuire înștiințare.

ἄπαγγέλλω -ομαι (din ἀπό, ἀγγέλλω -ομαι) = arăt,, înștiințez, povestesc rostesc citesc de rost tâlcuiesc.

ἄπαγγελητήρ -ῆρος. ὁ și ἀπαγγελεύς și ἀπαγγελητικός (din ἀπαγγέλλω) = vestitor povestitor înștiințător tâlcuitor, cititor.

ἄπαγγελητικός -κή -κόν (din ἀπαγγελητήρ) = de rostire de arătare de înștiințare, de povestire, de

tâlcuire) ἀπαγγετικοί λόγοι = tot acele vorbe, roftorirea (repetarea) graiurilor. La Homer.) τό ἀπαγγελτικόν ἰn loc de ἡ ἀπαγγελία vezi și ἀπαγγελτήρ.

ἄπαγε! (din ἀπάγω) se ἰnțelege pe dinafară σεαυτόν adică ἄπαγε σεαυτόν = uf! Fugi d-acī du-te la dracul la naiba la rārdalnicul! Fereascā Dumnezeu sā nu dea Dumnezeu! ἀπαγ ἔς μακαρίαν! = cale bunā! cu Dumnezeu!

ἀπάγελος. ὁ (din ἀπό, ἀγέλη) = departe de turmā de adunāri.

ἀπαγής -έος. ὁ.ἡ. γές (din ἀπό, πηγνύω) = neἰncheiat, neprins, neἰndesat) ἀπαγές ὕδωρ, = apā slabā. La Plutarh:) și dupā asemānare: = slab, molecit. La Lavr:

ἀπαγίδευτος. ὁ.ἡ. τον (din παγιδεύω și a. tǎg☺ = neprins de cursā. La Nicandr:

ἀπαγινέω -ῶ (din ἀπό, ἀγινέω) = aduc) ἀπαγινέειν ἀργύριον -φόρον = a-ș plāti a-ș rāspunde dajdia birul la Erodian.

DSC 6390

ἀπαγκαλίζω -ομαι (din ἀπό, ἀγκαλίζω) = țin ἰn brațe, iau ἰn brațe, ἰmbrāțișez. La Evripid:

(4)ἀπάγκιον -ου. Τό, = adāpost.

ἀπαγκυλόω -ῶ (din ἀπό, ἀγκυλόω) = ἰndoiesc ἰncovāiesc strāmbbez, strāmb oare ce. La Ateneu.

ἀπαγκωνίζω -ομαι (din ἀπό, ἀγκωνίζω -ομαι) = ἰntind brațele coatele. La Esih☺ ἰmping lovesc pe cineva cu coatele. La Filostrat:) ἀπηγκωνισμένη τῆ γλώττη καί γυμνῆ = de față cu obrāznicie. La Filostrat.

ἀπαγλαίζω (din ἀπό, ἀγλαίζω) = stric luceala luciul dupā oare ce. La Antologhion

ἄπαγμα -τος. τό (din ἀπάγνυμι) = zdrobirea sfărâmarea oaselor la încheieturi.

ἄπαγνίζω, în loc de ἀφαγνίζω, după limba Ionicească.

ἀπάγνυμι (din ἀπό, ἄγνυμι) = zdrobesc sfărâm, sparg.

ἀπαγόρευμα -τος. τό (din ἀπαγορεύω) = porreală prin poruncă. La Plutarh.

ἀπαγόρευσις -εως. ἡ (din ἀπαγορεύω) = popriri prin poruncă) osteneală, obosire) tagă.

ἀπαγορευτικός -κή -κόν (din ἀἄγόρευμα) = de popriri de tagă popritor, tăgăduitor.

ἀπαγορεύω (din ἀπό, ἀγορεύω) = opresc popresc cu poruncă) tăgăduiesc mă lepăd) și după asemănare: ostenesc, obolesc) τά απαγορεύοντα, = netrebnice, cele ce s-au stricat, sau prăpădit. La Xenofon

ἀπαγρεύω (din ἀπό, ἀγρεύω) = ridic scot iau scadz scadz din oare ce. La Esih:

ἀπαγριόω -ῶ (din ἀπό, ἀγριόω) = sălbătăcesc pe oare cine, îl las să se sălbătăcească, și după asemănare: îl întărât, îl înversunez.

ἀπαγρίωσις -εως. ἡ (din ἀπαγρρίω) = sălbătăciune.

ἀπαγροικίζω (din ἀπό, ἀγροικίζω) = prostesc fac pe oare cine prost mojic țăran. ἀπαγροικίζομαι = mă prostesc, mă fac ca un prost ca un mojic ca un țăran.

ἄπαγρος. ὁ.ἡ. ρον (din ἀπό, ἄγρα) = nenorocit (aici fără noroc) la vânătoare cel ce n-are parte de vânat. La Esih:

ἀπαγχονάω -ῶ, și ἀπαγχονίζω, ἀπάγχω (din ἀπό, ἄγχω) = sugrum spânzur) ἀπάγχομαι, = mă spânzur, la Analoghion.

ἀπάγω (din ἀπό, ἄγω) = duc oare ce înainte. Cum „ἀπάγειν τὴν ἐπί θανάτῳ = unde se înțelege pe dinafară ὁδόν = adică îl duce spre moarte. La Dem☺ ἀπάγουσι βόας = mână boii. La Homer.) și după asemănare: aduc răspunz plătesc dajdia birul. La Xenofon) aduc car înapoi. la Homer.) ἀπάγω, unde se înțelege pe dinafară ἔμαντόν = adică mă depărtez, mă dau la o parte. La Xenofon) după oare cine cu mine dintr-un loc într-altul.) trag duc pe oare cine la închisoare la pedeapsă. ἀπάγειν τῆς ζωῆς = a-l scoate din viață a muri.) ἀπαγομαι = mă duc mă trag de către altul la închisoare spre pedeapsă) înșel pe oare cine) prad jefuiesc, fac peșca.?

ἀπαγωγή -ῆς. ἡ (ἀπό, ἄγωγή) tragere ducere înainte) tragere la judecată. La Dem: cărătură) plată răspundere de dajdie) aducere înapoi) εἰς τό ἀδύνατον ἀπαγωγή = aducere la cele peste putință) robie.

ἀπαγωγύς -ός. (din ἀπό, ἄγωγός) = cel ce trage duce înainte.

ἀπάγωνιος, = cu greșeală, în loc de ἐπαώνιος. La Eshil.

(1)ἀπάγωτος. ὁ.ἡ. τον (din παγωτός, și a. tăg:) = neînghetat.

(2)ἀπαδεῖν, în loc de ἀφαδεῖν, ἀφανδάνειν, după limba Ionicească. La Erodian.

(3)ἀπαδικέω (din ἀπό, αδικέω) = năpăstuiesc. Cum „οὐκ ἀπαδικήσεις μισθόν = să nu poprești plata simbria slugii să nu-l năpăstuiești la Biblie.

ἄπαδις -εος. ἡ. Αἱ ἀπάδες (din ἀπό, în loc de ἄπωθεν, și ἰδεῖν) și πραπίδις, = minte înțelepciune socotință. Însă la Esih: se găsește προαπίδις, iar la Eshil ἀπίδις.

ἀπάδω (din ἀπό, ἄδω) = detonez, ies mă abat din tonul din glasul din viersul cântecului. Și după asemănare: nu mă unesc.

DSC **6391** (3 și 4 pagiana anterioară)

DSC 6392 I 247

ἀπαείρω în loc de ἀπόειω.

ἀπαέζω (din ἀπό, ἀέζω) = cresc crăcile foarte mari. La Coint.

ἀπαθανατίζω (din ἀπό ἀθάνατος, sau θάνατος, sau ἀθανατίζω și ἀποθανατίζει?) = fac pe oare cine nemuritor îl depărtez de moarte.

ἀποθανάτισις -εως -ή (din ἀποθανατίζω) = depărtare de moarte.

ἀπάθεια -ας. ή (din ἀπαθής) = apatie nepătimire, nesimțire, a nu avea nici o patimă.

ἀπαθής -έος. ό.ή. θές (și ἀπάθητος (din πάθος, și a. tăg:) apatic fără de patimi nepătimitor, nepătimaș nesimțitor fără simțuri. La Xenofon și Tucidid:) τά ἀπαθή, = graiurile cele neutre.

ἀπαθῶς = fără nici o patimă.

ἀπάθητος. ό.ή. τον vezi ἀπαθής.

ἀπαί în loc de ἀπό.

ἀπαιγειρόω -ῶ (din ἀπό, ἄγειρον) = prefac în plop. La Strabon.

ἀπαιδαγώγητος -ό.ή. τον (din παιδαγογέομαι, și a. tăg:) = neînvățat, indisciplinat fără învățatură, fără creștere, fără disciplină, fără pedagogie.

ἀπαιδαγωγήτως (din ἀπαιδαγωγικός) = fără pedagogie creștere disciplină învățatură.

ἀπαιδάγωγος. ό.ή. γον (din παιδαγωγός, și a. tăg☺) = fără pedagog, fără îngrijitor. La Arist:

ἀπαιδευσία -ας. ή (din ἀπάιδευτος) = lipsă de învățatură de disciplină neștiință de carte de meșteșug indisciplină.

ἀπαίδευτος. ὁ.ἢ. τον (din παιδεύω, și a. tăg:) = neînvățat, fără învățatură, fără disciplină fără nici o știință bliot găgăuță nătărău.

ἀπαιδέτως (din ἀπαίδευτος) = fără învățatură, fără nici o știință bliot.

ἀπαιδία -ας. ἡ (din παῖς, și a. tăg:) = lipsă de copii, nedobândire nerodire de copii, la Erodian.

ἀπαιδοιόομαι -οὔμαι (din ἀιδοῖον și ἀπό) = mă scopesc castrez mă fac evnuh eunuc. La Polidevc) mă desfrânez urmez fapte urâte desfrânate. La Esih.

ἀπαιδοτρίβητος. ὁ.ἢ. τον (din παιδοτρίβης, și a. tăg:) = nedepriins neînvățat la eczersiție la manevră la gimnasis.

ἀπαιθαλόω -ῶ (din ἀπό, ἀιθαλόω) = arz ard de tot, de îl fac scrum cărbuni.

ἀπαιθερόω -ῶ (din ἀιτής, și ἀπό) = curăț oare ce așa de bine, încât îl fac ca aerul. La Sinesie.

ἀοαιθριάζω (din ἀπό, ἀιθρία) = risipesc norii, înseninez cerul. La Aristofan) aierisesc oare ce întind oare ce la aer la vânt. La Hipocrat:

ἀπαιθύσσω (din ἀπό, ἀιθύσσω) = clatin mișc înainte. Λαμπάδος ἀπαιθυσσομένης. = lumânarea ce se bate de vânt. La Diodor:

ἀπ

